ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 126 (1139) | Вторник, 1 ноември 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Между първите

В ЧЕСТ на Деветия конгрес на БКП всички полевъдни бригади в ТКЗС — Паисиево са в трудова надпревара. Всяка се стреми първа да прибере окончателно пролетниците, да освободи заеманите от тях площи, да изпревари другите в сеитбата.

Иска ни се да разкажем за полевъдната бригада в с. Зарица. Макар и най-малка в стопанството то тя решително се намесва в борбата за първото място.

Четирите полевъдни звена тук обработват 4 600 дка земя заедно с механизаторите от с. Звенимир. Най-добри успехи досега има звеното на Аптула Бейтулов, в което преобладават младежите. Дългогодишният бригадир Неждет Руфелов ръководи умело работата на звената.

Получените резултати показват, че и тази година бригадата действително ще се нареди на едно от първите места в стопанството. Вместо планираните 451 т пшеница, тук са получени 542 тона. От 100 дка люцерна за семе полевъдите очакваха 2 200 кг, а добиха 6 000 килограма. Те обработиха и градински боб, като над вишиха добива му със седем и половина тона.

Кооператорите от с. Зарица са добри тютюнопроизводители. И сега те получиха 19 т надпланови добиви от 255-те дка тютюн, които отгледаха с много умение. Ще бъде преизпълнен планът и от царевицата, от която се очаква двойно повече продукция. В бригадата бе приготвен два пъти повече силаж за кооперативните животни. Тук трябва да споменем за тракториста Бейзат Ахмедов, който работи две седмици денонощно по време на силажирането.

Трябва да се отбележи, че през деветмесечието бригадата е направила икономии от 20 000 лв. За същото време тук е произведена продукция в повече също за 20 000 лева.

В дните пред Деветия конгрес полевъдите от с. Зарица работят по-задружно, за да посрещнат голямото събитие с още по-радващ успех.

Милко МИЛКОВ

Комунистът Иван Трифонов от ДИП „Липа“ е в челните редици на съревнованието пред Партийния конгрес

НЕОТЛОЖНИ ГРИЖИ ЗА ЖИВОТНИТЕ

Малко хубави дни остават до настъпване на зимно-оборния период на хранене и отглеждане на селскостопанските животни и птици. През това време трябва да се довършат редица основни мероприятия, от които зависи правилното презимуване на животните и получаване на нормална продукция от тях.

На първо място стопанствата трябва да осигурят настаняване на животните и птиците на нормална гъстота. Това изисква своевременно завършване на новите животновъдни постройки, в които е планирано да се настанят животни за зимуване. Закъсняват със завършване строителството на кораварниците ТКЗС Сокол, Главиница, Смилец, Белица и Нова Черна; с телчарниците — Срацимир, Межден и Алеково; с овчарниците — Ситово, Межден, Алеково, Дулово. Крайно време е ръководствата на тези стопанства да устроят работата на строителните бригади така, че да завършат през близките благоприятни дни новите животновъдни обекти.

През месец август във всички кооперативни стопанства на окръга бяха формирани комисии от специалисти, завеждащ ферми и животновъди, които уточниха нуждите от ремонт на сгради и инвентар, състоянието на фуражите, необходимите минерални добавки, отоплителни материали за битови и производствени цели и т. н. Проведени бяха и разширени заседания на управителните съвети, на които се приеха редица мероприятия, гарантиращи правилното презимуване на животните. Общинските народни съвети в Иширково, Зафирово и други проведоха и специални сесии по подготовката на животните за зимуване и за получаване на нормална продукция през тежките условия на зимно-оборния период.

Понастоящем по-добре са подготвени за иззимуването на животните ТКЗС Бабук, Алфатар, Калипетрово, Белица и други. Не всичко обаче е завършено. С известна тревога трябва да отбележим, че няма нито едно стопанство, което може да се похвали, че е напълно готово с всички въпроси около иззимуването на животните и птиците. А времето не търпи отлагане.

Подготовката за правилното презимуване на животните и птиците трябва да бъде поставена в центъра на вниманието на ръководителите, специалисти, животновъди и строители, на всички кооператори въобще, които вземат пряко участие в нея. Не бива да се заблуждаваме, че тази основна задача в животновъдството ще бъде решена, когато добре обществено достояние.

Друга основна и неотложна грижа на ръководствата на стопанствата, която има изключително значение за получаване на висока продукция от животновъдството, е обезпечаването на достатъчни по количество и отлични по качество разнообразни фуражи, съхранени правилно и консумирани от животните в преработено състояние. Тук именно ще бъде крайно необходима помощта на специалистите, завеждащ-фермите, фуражирите и животновъдите по провеждане постоянен контрол за качествено струпване и съхранение на фуражите, икономичното им изразходване (без разпиляване) в усвоим от животните вид, по зоотехнически издържани пълноценни дажби. Специалистите трябва да изготвят, а управителните съвети да утвърдят окончателните фуражни баланси и месечните фуражни планове, като осигурят с наличните фуражни ресурси изхранването на животните до нова реколта.

Важна задача сега пред ръководители и специалисти е компактуване на стадата. От правилното й решаване зависи до голяма степен изпълнението на плановете за получаване на животинска продукция през зимните месеци, както и намаление загубите, причинени от заболявания и смъртност при животните. Бракуваните и негодни за разплод животни и птици трябва своевременно да се угоят и предадат по предназначение на изкупвателните организации за изпълнение на плана за месото. Особено важно е бързото ликвидиране на старите носачки, основно почистване и дезинфекциране на кокошарниците и настаняване на ярките. Подборът на ярките трябва да стане под вещото ръководство на зооветеринарни специалисти.

Ветеринарните специалисти трябва да положат своевременно грижи по изследване и профилактично третиране на всички животни преди настаняването им за зимуване, за да предотвратят заболяванията.

Особени грижи ръководствата на стопанствата, специалистите и животновъдите трябва да положат по правилното хранене и гледане и нормалното развитие на младите разплодни животни — бъдещ висококачествен ремонт на основните стада. Предстоящо е агненето на овцете. Грижите по храненето на овцете, по предпазването им от аборти, по хранене то и гледането на малките агнета трябва да бъдат системни и неотложни. Животновъдите трябва да положат такива грижи и по предстоящото зимно опрасване на свинете, отглеждането на малките прасета, както и подготовката по отглеждане на малките пилета.

Видно е, че много и най-разнообразни са мероприятията, които трябва да се проведат в кратко време за образцово презимуване на животните и птиците. Това изисква повече от всякога пълна мобилизация на силите на ръководители, специалисти, строители, животновъди и всички кооператори.

ПРЕДИ СРОКА

ВСЕОБЩИЯТ трудов подем пред Деветия конгрес на Партията е обхванал и трудовия колектив на ТПК „Съединение“ — Тутракан. Радостен бе и отчетът на кооперацията за деветмесечието. При план да се получат за деветте месеца 370 000 лева, бяха получени 402 000 лева. При план да се произведе готова промишлена продукция за 113 000 лева, реализирани са 126 000 лева. Планът за реализацията на продукцията е преизпълнен с 9 хил. лева. Построена бе сграда за битов комбинат в с. Малък Преславец за 12 000 лева. Намалена е себестойността на продукцията от 96,8 на 93 лева. Общо кооперацията е произвела надпланова продукция за 34 000 лева, като планът за десетмесечието е изпълнен към 20 октомври.

Голям дял за радостните успехи на работещите в ТПК „Съединение“ има председателят на кооперацията Петър Нецов, който работи в нея от 20 години насам. Вече тринадесет години той ръководи кооперацията към преуспяване. Секретарят на партийната организация Иван Драганчев е съумял да сплоти комунисти в здрав и творчески колектив. Редовното доставяне на материали те също е от голямо значение за кооперацията. Затова и работата никога не спира поради липса на материали.

Решаващ фактор за повишаване на производителността на труда и увеличаване на продукцията играе воденото социалистическо съревнование между отделите на кооперацията. Именно съревнованието си каза думата при изработването на 4 000 чифта обувки в повече от заплануваното. Голям дял за този успех има и майсторът Илия Николов. Моделите на обувките се разработват от председателя на кооперацията, който по специалност е обущар. Напоследък Тутракан се слави с производството си на кожени чанти, изработвани от цеха за чанти на ТПК „Съединение“. За пример в работата си служи кроячът на чанти Мехмед Топалов. Сега чантите се продават и извън пределите на окръга.

Ръководството на кооперацията разширява мрежата от услуги и за хората от селата. Вече работят 25 клона. Сега се очаква да пристигнат нови машини и да се разшири производството на някои артикули — чанти и др. Обувките за поправка на клиентите от селата в района на кооперацията ще се поправят в града и после ще се връщат на клиентите с превозно средство на кооперацията.

Работливи хора са работниците от ТПК „Съединение“ в Тутракан. В труда се прославиха шивачите Никола Гайдарджиев и Ангел Стойчев, обущарят Тодор Стойчев, бръснарят Исмаил Касъмлар, фризьорката Маргарита Бояджиева, плетачката Дешка Кочачева и др.

Дните пред Партийния конгрес в кооперацията са ударни. Ежедневно се увеличава произвежданата продукция. Работническият колектив е решил да изпълни и плана за единадесетте месеца предсрочно.

Викентий ДУКАНОВ

Механизирано вадене на цвеклото

КООПЕРАТОРИТЕ от с. Искра засяха през пролетта 370 дка захарно цвекло. Те приложиха до голяма степен механизираното обработване на тази култура.

Сега, при ваденето на цвеклото, полевъдите отново използват машините. Бригадирът Мехмед Османов оказа нужното съдействие на механизаторите, които вадят цвеклото с приспособената за тази цел машина. Вадачката замества труда на много хора. Така продукцията се поевтинява, а и кооператорите се освобождават от тежкия труд. Те могат в същото време да вършат друга работа в бригадата.

Хората са доволни и от надпладовия добив, който получават. От един декар се добиват по 4 000 кг продукция, вместо по 2 450 кг, както предвиждаше планът.

Т. ОСМАНОВ

Два месеца по-рано

ГОДИНИ наред колективът на кравефермата от с. Брадвари преизпълнява плановете си за млеконадоя. Сега доячите, ръководени от опитния бригадир Ниязи Сюлейманов работят още по-задружно. Партийното и стопанското ръководство на стопанството им отделя по-голямо внимание, оказва им необходимата помощ, за да завършат годината с печалба.

Още в началото на годината говедовъдите си поставиха задачата да изпълнят плана два месеца предсрочно. Предстоящият конгрес на БКП вдъхнови още повече работливите кооператори. Те изпълниха решението си, като надоиха 460 000 л мляко до 27 октомври или два месеца преди първи януари.

Най-големи успехи в предконгресното съревнование постигнаха Зюмбюл Реджебова, надоила над годишния си план 3 т и половина мляко, Фатме Ахмедова, преизпълнила плана си с 2 690 литра. След тях се нареждат Наджия Мустафова, Хатидже Касимова и др. До края на годината бригадирските говедовъди ще надоят още 65 т мляко над плана. Така те се нареждат на първо място между колегите си в ТКЗС — Иширково.

Рамис ДЕМЕРДЖИЕВ

В предконгресното съревнование сред птицегледачките от района на ТКЗС Чернолик гледачките от с. Яребица са на челни те места.

ТКЗС с. МАЛЪК ПРЕСЛАВЕЦ ЗАВЪРШИ ЕСЕННАТА СЕИТБА

НА 29 ОКТОМВРИ кооператорите от ТКЗС с. Малък Преславец, първи в окръга, завършиха есенната сеитба. В стопанството бяха засети общо 11 000 дка, от които 3 000 дка с ечемик и 8 000 дка с пшеница.

Най-голям дял в извършването на сеитбата имаха механизаторите, които прибраха по-голямата част от пролетните култури, изораха и засяха площите. На първите места между тях се нареждат трактористите Антон Иванов и Йордан Игнатов от с. Малък Преславец и Иван Великов от с. Долно Ряхово. Със своите машини те засяха по няколко хиляди декара с есенници.

Преди сеитбата както и със самата сеитба, площите масово се наторяваха със суперфосфат. Освен това 3 500 дка от пшеницата са подхранени с амониева селитра.

Навременното завършване на есенната сеитба, както и масовото използуване на минерални торове за есенниците ще създадат благоприятни условия за получаване на определените за следващата година добиви—при пшеницата 350 кг и при ечемика 300 кг от декар.

Е. ТОДОРОВ

ТПК „Добруджанка“ ИЗПЪЛНИ ГОДИШНИЯ СИ ПЛАН

ТРУДОЛЮБИВИЯТ колектив на ТПК „Добруджанка“ на 29 октомври се поздрави с нова, голяма победа. С два месеца пред срочно бе изпълнен годишният план на кооперацията. При план да се получат 851 000 лева за годината, до 29 октомври бяха получени. Колективът даде обещание до края на годината да произведе продукция за още 200 хиляди лева. Най-добре е работил отделът за телена и оград на мрежа. При годишен план 100 тона продукция, за десетте месеца е произведена 210 тона. Отделът обеща до края на декември да предаде на търговските организации още 60 тона телена и оградна мрежа.

Радостни успехи завоюва и отделът за бебешки и детски облекла. Той произведе продукция за 300 000 лева за десетмесечието, вместо предвидените 150 000 лева за годината. Трудолюбивите работници от този отдел ще произведат облекла до края на годината за още 40 000-50 000 лева.

Планът за печалбата в кооперацията е изпълнен 160 процента. Вместо заплануваните 40 000 лева за годината, през деветмесечието са реализирани 56 000 лева.

Всичко това е постигнато с упоритата работа на всички работници и с разгорялото се социалистическо съревнование. Колективът на кооперацията посреща Деветия конгрес на Партията с изпълнен годишен план два месеца предсрочно. Това, наистина, е един голям успех.

Че тита победа!

ПРОДУКЦИЯТА СЕ СЪХРАНЯВА ДОБРЕ

РАБОТНИЦИТЕ от филиала Ножарево на ДЗС „Янко Забунов“ полагат много труд и старание не само за произвеждането на по-голяма продукция от селскостопанските култури, но и за подоброто й съхраняване и опазване. От дългогодишен опит те знаят, че зърното от царевицата, която е основна фуражна култура, се съхранява трудно при дъждовна есен и често се разваля.

Те навреме започнаха подготовката на специални помещения, която се извършваше заедно с прибирането на реколтата.

В сеитбата е нужна по-добра организация

ДОБРАТА и правилна организация на есенните работи в ТКЗС е главно условие за по-скорошното приключване на сеитбата. В резултат на мобилизацията на всички налични сили, в някои кооперативни стопанства в окръга сеитбата на пшеницата е вече към своя край.

Не е такова положението обаче в ТКЗС—Срацимир, с председател др. Нешо Нешев. До 28 октомври т. г. в района на стопанството при план 16 000 дка пшеница бяха засети 12 750 дка или остават да се сеят още 3 250 дка. Сеитбата на пшеницата изостава, защото с бавен темп се извършват останалите мероприятия, които осигуряват площите—изсичането и извозването на царевичака и предсеитбената оран. От общо 7 684 дка, засети с царевица, до 28 октомври са обрани 7 600 дка, а са освободени от царевичака едва 2 600 дка. Цифрите показват, че за изпълнението на тази задача се прави твърде малко. Не по-добре е стопанството и с изпълнението на предсеитбената оран, защото от заплануваните 21 000 дка досега са изорани едва 17800

От разговора, който водихме с председателя на стопанството, разбрахме, че в Срацимир не липсва организация на работата. Но както в редица други стопанства и тук изпълнението на есенните задачи е започнало твърде късно, което е довело до изоставането в сеитбата. Др. Нешев, заявява, че към 2-3 ноември те ще завършат сеитбата на пшеницата. Ние искаме да му при помним обаче, че тя трябваше да завърши още на 25 октомври. Затова време за самоуспокояване няма.

Особено силно важи това сега, когато падналият валеж ще забави работата в полето с няколко дни. Необходимо е през това време ръководството на стопанството да преразгледа своята работа при извършването на есенната кампания. Да се създа де такава организация, която да позволи веднага след просъхването на почвата сеитбата да се извърши за два, или най-много три дни. Това е по силите на срацимирските кооператори и те трябва да го направят.

Недю НИКОЛОВ

На международни теми

Превратът не се състоя

Само преди месец малцина знаеха за военния лагер Мафрак в Йордания. Там се страхуваха да произнесат това име дори шепнешком. Сега то е широко известно зад пределите на Арабския полуостров. В този лагер, разположен на няколко километра от сирийската граница, при пълна тайна се извършваше усилена подготовка на щурмоваци, на които така и не се отдаде да извършат поредния преврат в Сирия. Доколко сериозно е била замислена авантюрата, говорят фактите, които съобщава пред журналисти от Кайро сирийският полковник Талял Абу Асали, участник в неуспелия преврат.

Известно е, че правителството на Съединените щати финансира заговора против Сирия с 250 милиона долара. Централното разузнавателно управление изпрати в Аман специална координационна група, която поддържа постоянна връзка с ръководителите на саудитското и йорданското разузнаване. Крал Фейсал също приведе лично на Йорданския крал Хюсеин няколко милиона английски фунта стерлинги. Редовно се уреждаха прегледи на боевите отряди на бедуините, които чакаха сигнал за нахлуване. Получиха последни инструкции и бъдещите „вождове на преврата“—малка група реакционни сирийски офицери, предали интересите на своята родина и получили покровителството на йорданския крал.

Изглеждаше, че всичко е готово. Но спектакълът не се състоя. Превратът, запланиран за 8 септември, се провали. Прогресивната арабска общественост разобличи машинациите на реакцията, разкри техните тайни планове.

Централното разузнавателно управление и неговите подчинени за кой ли път вече се излагат. Но това накара ли ги да мирясат? Фактите показват обратното. Крал Фейсал отново заяви, че няма да допусне „комунистите да проникнат в сърцето на Арабия“. Напрежението по границите на Йордания и Израел със Сирия се раздува изкуствено. Все нови партиди оръжие и боеприпаси пристигат от Съединените щати и Англия. В Лондон е обявено за предстоящото посещение на Фейсал, което ще стане в началото на идната година, за водене на преговори за увеличаване на военната помощ на Саудитска Арабия. В отговор на призива на Обединеното арабско командуване за защита на сирийските граници Йордания заяви, че отказва да се подчини на решенията на този Обединен арабски орган.

Всичко това говори за сериозността на положението, за това че империалистическите сили, а също и техните агенти в Близкия и Средния Изток никак не желаят да се примирят с мисълта, че политиката „разделяй и владей“ остана в миналото

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 29. X. 1966 год.

ТКЗС	Предсеитб. оран в %	Засят ечемик в %	Засята пшеница в %	Осв. цар пл. от стебла в %
Айдемир	80	75	77,3	62
Калипетрово	94,5	80	96,2	81,6
Бабук	86	91,7	77,3	71,4
Алфатар	75,1	83,3	72,1	66,1
Алеково	75,3	55	72	44
Иширково	81,8	100	78,7	68,8
Смилец	80	100	75	80
Попина	86,8	100	76,1	77,7
Сребърна	89	100	73,6	40
Ситово	76,7	75,1	74,5	71,7
Срацимир	90	100	82	45,4
Кайнарджа	76	100	70	75
Голеш	85,9	114.2	73	95
Средище	74,2	93	70	75,6
Тутракан	72,5	76,2	67,1	77,5
Нова Черна	87,5	77	82	60
Старо село	70	43,3	76	63
Белица	77,3	95,5	71,7	49,3
Главиница	83,6	100	69	96,3
Ст. Караджа	66	100	70	89,3
Сокол	77	80	76,1	96,6
Зафирово	72	88,7	66,4	100
М. Преславец	100	100	100	80
Дулово	88,2	78,6	84	100
Межден	70	80	64,5	100
Окорш	84,5	117	79	100
Секулово	88,8	94,6	72	78,9
Добротица	65,8	79,5	62,3	88
Чернолик	76	100	67,3	59,8
Паисиево	88	100	85	100
Всичко ТКЗС	80,2	89,1	74,3	75,1
ДЗС				
Силистра	100	58	X	4,4
Н. Черна	102,2	65,3	117	100
Я. Забунов	84,2	65	98	50,3
Окорш	80,4	66.7	94	87,5
Всичко ДЗС	87,5	64,7	101,3	53,8
В-ко за окр.	80,6	85,7	75,1	73,6

Наболели въпроси, които чакат своето решение

В ПЪРВА квартална организация на БКП и на Отечествения фронт в Силистра може би не е провеждано скоро такова бурно събрание, като събранието на въпроси и отговори, организирано от ръководствата на двете организации на 25 октомври т. г. На него нямаше докладчик, нямаше и лектор. Още от самото начало председателят на кварталния комитет на Отечествения фронт Никола Кожухаров даде думата на самите граждани.

Много и най-различни наболели въпроси, свързани с бита и обслужването на гражданите, бяха зададени на поканените да присъствуват на събранието представители на Градския народен съвет, градската търговия, кооперация „Дунав", „Топливо", „Енергоснабдяването", Окръжната болница и др. предприятия и учреждения от града.

В продължение на повече от три часа гражданите от този квартал разказаха за своите болки пред избраните съветници и представители на Окръжния и градския комитет на Отечествения фронт.

Сериозни упреци направиха гражданите за работата на търговските работници. Изтъкна се, че в магазините няма най-необходимите стоки като оцет, канели, детско и юношеско облекло, тел, безир и др. Другарят Иван Цачев говори за грубо отношение към клиентите на продавачка в щанда за чорапи в универсалния магазин.

Другарката Иванка Гешева изтъкна, че много скъпи са услугите на шивашките отделения на ТПК „Дунав" и направи предложение към магазините на градска търговия да има повече кроячи за да могат домакините сами да си шият в къщи. Много се говори на събранието и за качеството на хляба, за студените закуски, за грубото отношение на някои от продавачките в сладкарницата и др. Много въпроси бяха отправени и към представителя на градския народен съвет—заместник-председателя на съвета др. Филип Кубадинов. Гражданите изразиха своето недоволство от това, че много мудно се придвижват въпросите по шосирането на улицата „Ас парух", че месеци наред стоят незаринати каналите край болницата, улиците „Плевен", „Макаренко" и „Паисий". Доставените бордюри, чакъл и други материали се разпиляват. В окаяно положение се намират казаните за варене на ракия, няма път дотам. Няма разпитване, определени спирки и чакални за градския рейс, за четири низови организации няма клуб и др.

Критика се отправи и към „Топливо" за това, че няма достатъчно въглища брикети и за това, че в тях има повече от предвиденото прах.

Критикувани бяха и „Млекопреработване" за това, че е пуснал за продажба лошокачествено сирене, „Плодзеленчук" за това, че в някои от магазините се продава лошокачествен зарзават, „Енергоснабдяването" за това, че в някои улици няма осветление и др.

Представителите на тези организации най-старателно си записаха тези недостатъци. Но когато дойде ред да отговарят на поставените от гражданите въпроси по същество, те се стремяха да оправдават своите организации и учреждения. Представителят на ТПК „Дунав" др. Ненов например обясни липсата на топли закуски в центъра на града с това, че такива се продавали до банката и до рейсовете. На тези места наистина има топли закуски. Но не за тях ставаше дума в изказванията на гражданите, а за закуските, които се продават в лавките при училищата, предприятията и кварталите. Нима е оправдано човек за една баница да отива от центъра на града чак до рейсовете или банката? Не може ли тези закуски да се затоплят там, където се продават?

На въпросите и нередностите около търговията отговори другарят Илия Митев от отдел „Търговия" при ОНС вместо самите търговски работници. Липсата на оцет в магазините от месеци наред той обясни с голямото плодородие на зеленчуци и непредвиденото увеличение на потребителското търсене. Той обаче не даде отговор докога стотиците работници и служители от града ще закусват в закусвалнята на „Здрава храна" с чорба без оцет. От неговите изказвания по този въпрос се разбра, че са виновни самите клиенти, защото купуват повече, отколкото се предвижда в плановете на търговските организации.

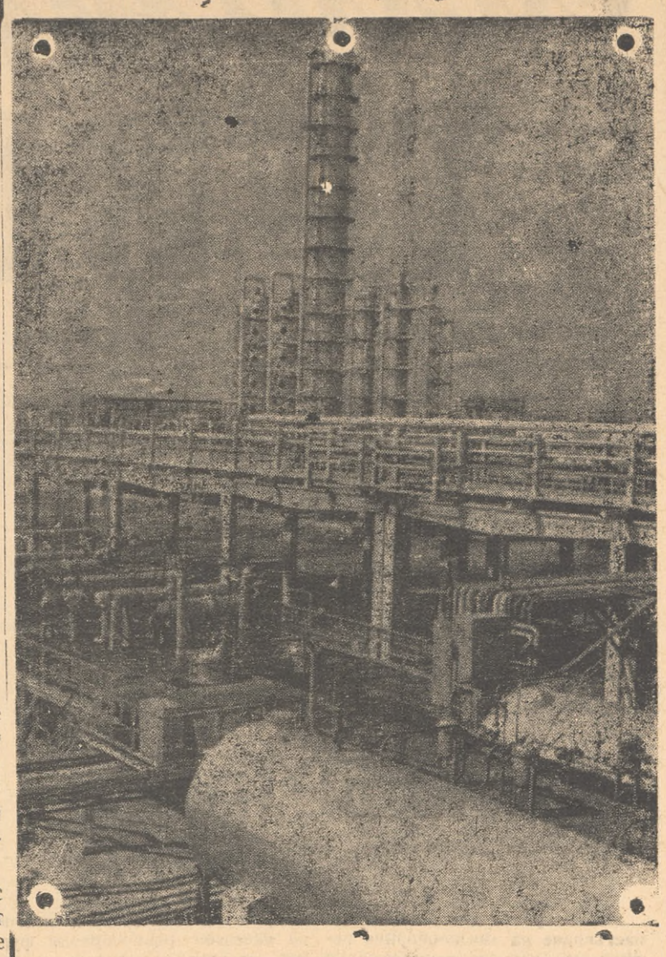
Не останаха доволни гражданите и от отговорите на другаря Кубадинов. Някои от въпросите, които трябва да реши съветът може би наистина са трудни за разрешение, но повечето от тях могат да се решат без много средства и сили. Въпроса за незаринатите месеци наред канали в някои улици на града например той обясни с липсата на майстори. Но нима за това са необходими непременно майстори? Не може ли те да се заринат на бригадни начала от самите кварталци или работниците и служителите от града? Никак не е маловажен и въпросът със спирките и чакалните за градския рейс. Този въпрос трябва да се реши на всяка цена, защото сегашното положение не е нормално. Сериозно трябва да се мисли и по въпроса за казаните, защото в състоянието, в което е намират сега, те не задоволяват нуждите на гражданите, които се принуждават да отиват да сварят ракия в близките села, а финансовите органи често пъти пречат за това.

Един от присъствуващите на събранието граждани каза, че тези въпроси са повдигнати на много събрания и съвещания, но мерки за тяхното решение не се вземат.

Нужно е по всички тези основателно повдигнати от гражданите въпроси да се вземат мерки и се търси начин за тяхното решение. Защото ако не се обръща внимание на повдигнатите от гражданите въпроси, техният интерес към такива събрания ще намали.

Хаккъ РУФИЕВ

Из нашата родина

Завършено е изграждането и оборудването на новия Завод за производство на полиетилен при ниско налягане към Нефтохимическия комбинат край гр. Бургас. Този завод ще произвежда 10 хиляди тона полиетилен годишно. Суровината за неговото произвеждане — мономерът етилен ще се осигурява от Завода за етилен, построен неотдавна в комбината. Строежът и оборудването на този модерен завод се извършва по проекти и доставки от СССР и с помощта на съветски специалисти.

НА СНИМКАТА: Изглед от цех „очистка на азота" и цех „регенаторен" на новия завод.

пред IX конгрес на БКП

Вечер, посветена на героите

ЯРКО блесналите прозорци на комсомолския клуб в село Голеш привличаха на 22 т. м. вечерта погледите на минувачите. Младежите влизаха на групи и погледите им се отправяха към портретите на Сашо, Лиляна и други герои от антифашистката борба, с които бе украсена тази вечер залата.

Тържеството за героите комсомолците посветиха на предстоящия Партиен конгрес. Тук бяха дошли и членове на партийната организация в селото. Председателят на кооперативното стопанство Владимир Драгнев разказа вълнуващи спомени за комсомолския живот в чокойска Румъния. С голям интерес слушаха комсомолците за нелегалните акции на своите бащи, за позивите, поставяни по къщите и оградите скритом от полицията.

С вълнение говори за своя любим герой — поета-партизанин Веселин Андреев, учителката Димана Цветкова, декламира негови стихове за революционната борба.

Много комсомолци разказаха за любимите си герои — действителни и литературни. В наситената с патриотичен патос атмосфера на тържеството прозвучаха и стиховете на поета-комунист Никола Вапцаров, рецитирани от секретарката на комсомолското дружество Кина Теменугова.

В тази тиха есенна вечер комсомолците от село Голеш общуваха с образите и делото на много герои — борци за свободата на своя народ — Йорданка Николова, Малчика, Антониановци, Чавдарци... Почувствува се дълбока признателност към тяхното дело, проправили пътя към народното щастие, дарили ни възможността открито да се готвим за достойно посрещане на Деветия конгрес на Партията.

М. ЦВЕТАНОВА

В дружеството на осмокласниците

ВСИЧКИ осмокласници от с. Старо село ще посрещнат Деветия конгрес на Партията като комсомолци. Неотдавна се проведе събрание, на което бяха приети в комсомолската организация.

Този ден ще остави скъп спомен в техните млади сърца. В молбите на всички се четяха едни и същи желания и мечти. Те искаха животът им да бъде задружен и по-интересен. Комсомолците им задаваха интересни и разнообразни въпроси из живота на младежкото революционно движение, историята, географията, политическите събития и др. Кандидатите за членове на Комсомола отговаряха точно и ясно.

Особено безпокойство обхващаше новите комсомолци, когато се прощаваха с любимия пионерски отряд. Всеки сваляше пионерската си връзка, целуваше червеното знаме и навлизаше неусетно в младежкия живот.

Гости на тържеството бяха директорът на училището, класният ръководител, секретарят на общинския комитет на ДКМС, дружинният председател... Всички те отправиха към новите комсомолци сърдечни поздравления и пожелания за вдъхновена комсомолска дейност.

Василка РАВАЛИЕВА

(наша кореспондентка)

Обучението по гражданска отбрана

ОБУЧЕНИЕТО по гражданска отбрана у нас стана общонародно дело. То е израз на грижите на Партията и правителството за запазване живота на населението и материалните ценности при една евентуална война от ядреното оръжие. На Четвъртия конгрес на ДОСО ЦК на БКП даде висока оценка на организацията и се набелязаха новите задачи за следващите години. Съгласно Указ на Президиума на народното събрание № 252 от 1962 година и последвалите го документи, всеобщото и задължително обучение на населението по ГО трябва да бъде завършено в срок от 4-5 години.

Според решението на ИК на Окръжния народен съвет, обучението на населението в нашия окръг следва да приключи в основни линии през учебната 1967—68 година. Това решение постави и пред Окръжната организация на ДОСО важна и отговорна задача. През изтеклата учебна година тя добре се справи с нея. При план 13 000, бяха обучени 15 918 трудещи се от окръга.

Преизпълнението на плана за задължителното обучение на населението по гражданска отбрана е резултат на натрупания богат опит в съвместната работа на Щаба на гражданската отбрана, окръжния комитет на ДОСО, БЧК и съдействието на Отечествения фронт. На родните съвети, комитетите на ДОСО, БЧК и Отечествения фронт проведоха редица мероприятия — съвещания, подготовка на материалната база, учебните площадки, херметизираните помещения и др. Материалната част беше разпределена по съответните райони и обучението започна навреме.

За целта бяха подготвени необходимите ст. лектори, лекари-методисти и ръководители на учебни групи. Те добре се справяха с поставените им задачи. Занятията се водеха повече практически, при добра посещаемост и достатъчна материална база.

Наред с постигнатите успехи в обучението по гражданска отбрана се допускаха и слабости. В някои от учебните групи имаше тенденция за съкращаване на времето, необходимо за провеждане на отделните занятия, особено на медицински теми. Имаше и случаи, когато занятията се провеждаха с недостатъчна материална част — два-три противогаза на учебна група. Друга съществена слабост беше нередовната отчетност. В много учебни групи дневниците не се водеха редовно. След оказаната помощ работата значително се подобри.

Със заповед № 65 от 30 юли т. г. на началника на ГО бе обявена новата учебна 1966—67 година. Въз основа на нея бяха изготвени и конкретни указания, които се изпратиха до всички щабове на ГО и комитетите на ДОСО, БЧК и Отечествения фронт в окръга. Проведоха се всички учебно-методически сборове, на които бяха подготвени необходимите ст. ръководители, лекари-методисти и ръководители на учебни групи. Набавена бе достатъчна материална база, като учебни помагала и нагледни пособия.

Съгласно план-графика през първия етап— месеците октомври, ноември и декември — трябва да започнат и завършат обучението Дуловски, Тутраканski и Кайнарджански райони. Необходимо е да се използува най-рационално материалната част, като се спази съответният срок. През втория етап ще се обучава населението от Алфатарски, Ситовски и Главинишки райони. Учебните групи от градовете на окръга са започнали занятията от 1 октомври и ще завършат до 30 май 1967 година.

Голям дял в обучението на населението по гражданска отбрана се пада и на апарата от обществени сътрудници — ст. ръководители, лекари-методисти и ръководители на учебни групи. Извършените проверки показват, че по-голямата част от ръководителите се отнасят загрижено към занятията и добре се подготвят, но има и такива, които се явяват недостатъчно подготвени. Те четат направо от учебните помагала, с което подценяват важността на поставената задача.

Необходими са по-голям контрол и оказване на помощ при изнасянето на лекциите от страна на съответните щабове и комитети. Трябва незабавно да се сигнализира пред административните и партийните ръководители за проваляне или отлагането на занятията по разни поводи и се настоява за срочно вземане на мерки. Да се изисква и контролира воденето на редовна отчетност на учебния процес. Само така ще оправдаем високото доверие, което ни е гласувано от Партията и правителството за обучението на населението по гражданска отбрана. По този начин ще посрещнем достойно и Деветия партиен конгрес.

Тодор ТОДОРОВ

ст. инструктор по ГО

Първите заповеди

/Документална повест от Сергей Мартынов/

15

та гранична ваха в Бубел — Луковиск. Ето, онази, която се черней там, и над нея свети фенер. Да се унищожи това гнездо! Чет върто, да се пропуснат предните части на Червената армия през границата, а вече там, на чужда територия ще им стане горещо. Ох и как ще им стане горещо!

Граничарите вярваха, че помощ бързо ще дойде.

Ето ако бяха сега още в дълго временните огневи точки на Волчинския укрепен район оборудвани!... Съвсем би било добре. През това лято на участъка на заставата, по дължина на самата граница, построиха няколко — железобетонни колоси, зарити в земята, със своите телефонни линии, водопровод, жилищни помещения, с амбразури за картечници и оръдия, позволяващи да се води фронтален и фланкиращ огън. Но ето че не успяха да докарат и поставят в тях оръдия и картечници. И стоят тези дотове празни и безпомощни, и ги охраняват червеноармейци без пушки.

Няколко бойци от тази стражева команда заедно със строителите се намираха в Новоселка, недалеч от заставата.

— Би трябвало да им се дадат пушки и патрони — предложи Зинин.

— Вече им дадохме, аз се разпоредих — каза Горбунов.

Изгасиха лампата; зад прозореца се зазорява. Успокоиха се мушиците. Миришеше на окосе на трева и липов цвят. В двора на Кушниров закукурига петел; отговориха му в двора на Марковски, в двора на Шумеров, в двора на Паневински... Във всички близки на заставата дворове, а после и в по-далечните. Запяха петли, някъде сънливо измуча крава, някъде залая куче, усетили разсъмване.

„Може би ще прибягам до дома да разбудя Маша?" — помисли Горбунов. Те наеха стая в къщата на Паневски — редом със заставата. Три минути наред тък и три минути насам. Не, засега да спи. Все едно вече с нищо не мога да й помогна. Те се родиха и израснаха с нея в едно село на брега на Волга, недалеч от Рибинск. Заедно се учеха в училище, дружаха. После го взеха в армията, а Маша завърши педагогическо училище и постъпи в педагогическия институт. Миналата година той за мина в отпуск, ожениха се и заедно пристигнаха тук, в Новоселка. Тя караше двадесет и третата година и всичко още беше напред.

Те нямаха още деца и през цялото време Маша прекарваше на заставата, разучаваше с граничарите нови песни, поставяше неголеми пиеси. Ходеше заедно с тях на стрелбището, стреляше с пушка. И много се гордееше със своя Горбунов — той това знаеше, — гордееше се и се радваше за това, че го уважаваха бойците, че работите на заставата вървяха добре.

— Как мислиш, дали вече са съобщили на др. Сталин? — попита Горбачев.

— За какво? — не разбра Горбунов, все още мислейки за Маша.

— За това, че войната в четири часа ще започне.

— Съобщиха, това е вече точно!...

Всички тримата погледнаха часовниците си: беше три и половина часа.

— Е, аз ще отида при хората — стана от стола Горбачев.

Отивай комисарю — кимна му Горбунов. За комисар се смяташе Леонтий Горбачев през целия си живот. Комисар, партиец, пропагандист. Общителен, весел, отзивчив, струваше му се, че е пред назначен от съдбата за тази роля.

Роди се и израсна Леонтий в Киргизия, недалеч от град Фрунзе, в голямото руско село Беловодск. Пионер, комсомолец, млад комунист... В тридесет и пета завърши републиканската партийна школа и започна да работи в памукопроизводителен совхоз като партиен организатор. Събрания, пламенни речи, беседи на четири очи...

След една година извикаха Горбачев в гранични войски; започна да служи в родната Киргизия на високопланинска застава, в подножието на ледника Хан-Тенгри. Веднага го назначиха замест ник-командир по политическата част и отново беседи, политически занятия, разговори от душа. И във всичко — личен пример. Такава е длъжността на замест ник-командира по политическата част — най-бързо от всички да става по бойна тревога, най-ловко от всички да сече поставени те фигури в манежа, да стреля точно в „десетицата", да не хленчи, когато в белите дробове не стига въздухът, а до планинския превал има цели петдесет крачки. Да не хленчи, да не се оплаква — колкото и трудно да бъде! Иначе един грош не струват твои те думи за войнски дълг, за революционна бдителност, за желязна дисциплина. И той високо държеше авторитета на заместник-командир по политическата част и комуниста.

В един прекрасен ден Горбачев се прости с високопланинската застава и замина да се учи във военно-политическо училище.

И ето отново дойде времето да се учи и да възпитава другите, — сега вече като командир по политическата част. Отново граница. Освобождение на Западна Белорусия. Служба на втора застава. Новоселка, Паникви, Крини, Немирово... Тези села са на участъка на заставата и в тях живеят белоруси, за които истината за съветската власт е от изключително значение. А кой трябва да изнася тази истина? Командирът по политическата част. Той представлява и армията, и съветската власт, и партията.

Горбачев вървеше по росната трева към укрепленията и се вслушваше в пеенето на петлите. Сутрешната дрезгавина вече нас тъпваше в градината. Някъде скръцна вратичка. Някой извика в тишината: „Но аз ще те наредя!"

Дявол да го вземе! Скоро, съвсем скоро ще започне война, а тука — петли и крави... Да бихме вдигнали хората от сън, всеки да защитим от беда!

Той живееше в къщата на ковача Михаил Нестерович Гордеюк. Заемаше чистичка стаичка, която през дългите зимни вечери се превръщаше в истински клуб. Идваха селските момчета и момичета, Горбачев свиреше на баян, пееше неразбрани за тях киргизки песни, разказваше разни чудни истории. Смях, шум имаше до късна нощ. И се заглеждаше в него Нина, дъщерята на хазаина, красива и добра, обаче той нямаше никакви намерения по отношение на нея.

А тук още Маша Горбунова започна да му показва снимки на своите приятелки и да ги хвали всяка една от тях. Хареса му се една — също Мария. На снимката беше фотографирана с баретa, с къдрици. През пролетта Горбачев взе отпуска и замина при нея в Рибинск. С граничарски привет! Но при срещата, отблизо не му се хареса Маруся (снимката си е снимка), но затова пък привлече му очите приятелката на Маруся Надя. След известно време Леонтий й предложи сърцето си. Момичето е хубаво, учи се в техникум и също така като че ли се влюби в него от пръв поглед. Ожениха се. Поживяха три дни. А през това време отпускът се свърши, и той замина на границата, като се договори, че щом Надя завърши учебната година, ще дойде при него. Вече и пари за път й изпрати, ето-ето трябва да пристигне...

Тополеният пух застилаше двора на заставата, влизаше в прозорците, като снежинки падаше на зелените фуражки на граничарите. В сивото небе една след друга гаснеха звездите.

„Съмва се. Скоро..."

В петък над селото летеше немски самолет — така ниско, че се виждаше главата на летеца с големи квадратни очила. Вглеждаше се в заставата, огневите точки, строящия се дот в покрайнината на Новоселка. Часовоят на заставата ядосано ругаеше и ако не беше минаващият покрай него командир по политическата част, щеше да изпразни цял пълнител в корема на лешояда.

А в къщи Нина, дъщерята на хазяина, изпитателно погледна на Горбачев и попита: война? Ето самолети летят и хората в селото бърборят: войната скоро ще почне. Истина ли е?

Какво можеше той да отговори? Каза, че всичко може да стане. После той дълго мисли над думите на Нина, съпоставя ги със особствените наблюдения. Хората в Новоселка за нещо въз будено шепнеха, замъкваха покъщнината в каменните мазета, закупуваха от селската лавка сол и кибрит, лицата им бяха загрижени и невесели.

(Следва)

НУЖНИ СА ОЩЕ УСИЛИЯ

НА 16 АПРИЛ тази година във вестник „Силистренска трибуна“ беше публикуван критичният материал „От доброто начало зависи успехът“. В него подробно се разглеждаше въпроса за рентабилността от говедовъдството. Рейдовата бригада, от чието име е публикуван горепосоченият материал, дава обилна светлина и за състоянието на този въпрос в кооперативното стопанство в с. Попина. С тревога се отбелязва, че тази година от говедовъдството попинци очакват загуба, равняваща се на 61 000 лева. Посочваше се, че както в кооперативното ръководство, така и у специалистите и животновъдите съществува добро желание да надделеят над трудностите.

От месец април досега изминаха повече от 6 месеца. През този период много кооперативни стопанства, макар и цената на неимоверни усилия, успяха напълно или отчасти да превърнат говедовъдството си в негубещ и даже рентабилен отрасъл.

Разбира се, не са чужди на тези усилия и попинци. Много труд се полага, за да се излезе от лошата традиция, за да се намали загубата и постепенно да се реализира печалба.

На първо място като положителен ефект може да се отбележи това, че въпросът за говедовъдството се разглежда подробно и аналитично. Причините за несполуките се търсят там, където те наистина съществуват.

В разговор с главния зоотехник на кооператива Марин Манов се разбира, че дейността, която се развива сега, е многообразна. Подобрява се породният състав на животните, заместват се старите непродуктивни животни с такива от подобрена порода. Разбира се, племенната работа е от голямо значение, но само на нея не може да се разчита при изпълнението на такава голяма задача като рентабилността. Подобри се храненето на животните. Правилно е решението на управителния съвет и специалистите тази година за пръв път да се въведе лагерно отглеждане за такъв голям срок (от 1 май до 20 септември). Постигната е икономия на концентриран фураж. Подобри се битовото настаняване на животните. Беше завършен модерен краварник с механизация за основните видове манипулации. Редица доячи благодарение на системната си и добросъвестна работа постигнаха високи резултати от своите групи. Един от тях е Йордан Добрев с млеконадой за деветмесечието — 4 300 литра на крава. Неговият опит е обект на изучаване от колегите му, в които съществуват амбиции да достигнат постигнатото от него.

Това са все хубави мероприятия, за които попинци заслужават насърчение. Разбира се, рано е още да се каже, че всичко е направено, за да се превърне говедовъдството в рентабилен отрасъл. Явни са някои недостатъци в работата, които и сега спъват и вместо да подтикват напред тласкат назад животновъдството и поскъпват продукцията. Ето например новият краварник на стопанството, в който е въведена пълна механизация, изобилствува както с архитектурни, така и с технически грешки, които до голяма степен се отразяват зле. Така например лентата, която почиства боклука, не е направена под наклон, както би трябвало да бъде, и сега, щом спре макар и за един ден електрическият ток, клетките се запълват, урината се събира на големи локви и почистването й е крайно трудна и неприятна работа. Освен това изхвърленият навън чрез лентата тор не се товари своевременно върху ремаркета или някакво друго превозно средство и в настоящия момент се е събрал на внушителна планина. Оттук гледачите товарят на ръка, щом дойде момент за изхвърлянето му. Стопанският двор не е настелен и щом завали дъжд, това място става непроходимо и зловонно. Освен това сградата на кравярника е построена прекомерно висока. При това положение отоплението и през зимата е почти невъзможно, животните ще мръзнат.

Друга причина според главния зоотехник, която допринесла през това лято за известно поскъпяване на продукцията, е и това, че пашата се изчислява по цената на сухо сено. По този начин 27 000 лева се явяват като разход за сметка на животновъдството.

Доста трудности ще се срещнем и през тази есен по въпроса за презимуването. Все още стопанството не разполага с родилно помещение и с достатъчен брой постройки за приютяване на животните. Наличните сгради сега могат да поберат 422 броя, а те са общо 561 броя...

От казаното до тук се вижда, че въпросът за рентабилността е раздвижен, че по него се работи, но че постигнатото още не е задоволително. Причините са разнообразни. Във всеки случай обаче определените загуби от 61 000 лева ще бъдат намалени, а може би и съвсем отстранени, стига да се заработи с още по-големи усилия.

Р. ШИМАБЕЕВ

За да има повече зимнина

Всяка сутрин към цеха за производство на туршии и консерви на ДСП „Булгарплод“ — Силистра се отправят около 40 жени. Есенният вятър обветрява лицата им. Хладно е. Но загряти в топлите си дрехи, те бързат да заемат работните си места. Това тихо място край Дуная се оживява твърде много с пристигането на обитателите му. Тук ги „очакват“ зелки, червени домати, камби, чушлета... Всичко това трябва да мине през тези сръчни ръце, за да стигне после до консуматорите.

...Нека се пренесем в 1950 година. Тогава бе открит цехът. Но такова голямо производство няма ше. Работниците бяха малко, а и техниката беше по-примитивна. Сега е друго. Постъпва много суровина, която трябва да се обработи. Понякога е необходима бърза поръчка. Тогава навсякъде закипява усилена работа. Досега не е допусната недоброкачествена на продукция.

Хората работят с голямо старание, с умение. И в консервното отделение, където се произвеждат компоти и консерви от зеленчуци, и в отделението за туршии, където се правят 15 вида туршии, се трудят съзнателни и дисциплинирани работнички. По тяхна вина няма върнати нито един буркан, нито едно буре. На служебните си задължения те гледат като на лични. Помагат си една друга, а през лятото, когато идват нови работнички, те ги приемат като свои. Показват им тънкостите на производството, стараят се да им доставят приятна обстановка за работа.

— Много съм доволен от колектива — каза ръководителят на цеха Деню Денев. — Благодарение на голямата дисциплина и на сръчността на тези упорити жени, ние имаме добри резултати.

А резултатите, наистина, не са лоши. При план за годината 395 тона до края на месец октомври имат изпълнение 450 тона. Не са малко и първенците. Добре работят Денка Неделчева, Анастасия Иванова и Гинка Димитрова от отделението за туршии, Йорданка Маринова, Славка Жекова и Янка Гроздева от отделението за консерви. Не може да не споменем и за добрата работа на началник-склада Алекси Божков, който винаги се стреми навреме да доставя суровината и полага грижи за нейното качество.

Общо цялата бригада не отстъпва пред никакви трудности, дори и през зимата, когато работят на студено, обветрени от зимните бури.

Пак идва зима. Но сега ръководството на предприятието прави всичко възможно да осигури на хората топли помещения и да подобри битовите им условия.

При такива грижи бригадата ще работи с още по-голямо желание за изпълнение и преизпълнение на плана. Планът за тази година те изпълниха предсрочно. Ала с това не се задоволяват. Поемат все нови и нови задължения. И в чест на предстоящия Девети конгрес на Партията ще рапортуват, че са устояли на даденото обещание.

Когато свърши работният ден, тези неуморни труженици се отправят към домовете си с мисълта, че утре пак всички ще са заедно, ще работят задружно.

Нека да им пожелаем успех!

Радка АНАСТАСОВА

ГРИЖИ ЗА ЖИВОТНИТЕ

Кооператорите от с. Калугерене имат добър опит в отглеждане на животните, в осигуряване на повисока продукция от тях.

Сега пред животновъдите стои отговорна задача — те трябва да създадат най-благоприятни условия за презимуване на 660 овце за разплод, 150 прасета, 80 телета и 48 коня.

Ръководени добре от своя бригадир Сабри Махмудов те изпълняват тази задача най-добросъвестно. Сградите във всички ферми са измазани. Те са препокрити и ремонтирани. Направено е необходимото и за подготовката на агнилната кампания, която тук ще започне през декември. Не помалко се мисли и за създаване на по-добри битови условия на самите животновъди, за разнообразяване на техния живот.

Фуражният баланс в бригадата на с. Калугерене е разрешен задоволително. В съседство със стопанските сгради са окупени необходимите количества слама, царевичак, люцерново сено, бобеница и друг груб фураж. Бригадата разполага и с 630 т силаж. Осигурен е и необходимият концентриран фураж.

Голяма част от животните са още в лагера „Шарман“. Лагерното отглеждане носи големи икономии на стопанството. Тук животните ще престоят до застудяване на времето, когато ще бъдат отново настанени в добре подготвените за зимата помещения.

Ахмед ДЕМИРОВ

Членката на Партията Димитра Великова от с. Добротица е една от най-добрите свиневъдки в кооперативното стопанство. При план 14 прасета, досега е получила средно от свиня по 18 прасета.

НА СНИМКАТА: Димитра Великова храни лакомите животни.

Надпланови добиви от цвеклото

КООПЕРАТОРИТЕ от шеста полевъдна бригада с село Искра се очертават като постоянни първенци при отглеждането на захарното цвекло в Ситовския кооператив.

През пролетта те засяха 370 дка от тази култура, със среден планов добив 2 490 кг. В чест на Деветия конгрес на БКП полевъдите обещаха да получат с по 50 кг повече от декар. Дадената дума вече е изпълнена. До 25 октомври тази година бригадата предаде 95 тона захарно цвекло, като преизпълни обещанието с 3 тона. При това има още неприбрано цвекло. Бригадирът Юмер Кязимов очаква да получат над 4 тона среден добив от декар. Звеното на Халил Ахмедов, което постигна по 5 тона цвекло при сухи условия, спечели съревнованието от бригадата.

Успехите в отглеждането на тази култура се дължат преди всичко на добрата работа на бригадира. Той умело прилага богатият челен опит в тази насока. През зимата се състоя кръжок с всички кооператори, в който се изучиха постиженията на свои и други първенци.

Тахир МЕМИШЕВ

Вести от Нова Черна

С ЦЕЛ да се ускори прибирането на царевицата в с. Сяново се проведе ударна тридневка. В нея взеха участие всички слу жители от района.

За три дни бе обрана 100 дка царевица. Площта бе освободена от стеблата и готова за пред сеитбена оран.

П. РАДЕВ

* * *

В ПРИБИРАНЕТО на кооперативната царевица се включват активно и пенсионерите от района на стопанството. На 24 октомври в полето излязоха много възрастни кооператори. Между тях бе и 72-годишният дядо Йордан Станчев. Те изнасяха със собствените си магарешки каручки царевичак от блоковете. Енчо Манев, Димо Станков и др. окупуваха царевичака.

Пенсионерите от ТКЗС — Нова Черна помогнаха в освобождаването на 30 дка от царевичните стебла. Те продължават да излизат на работа.

Димитър ТЕНЕВ

Когато човек гори в работата си

ОЩЕ от създаването на кооператива той се занимава с машините. А може би и от по-рано. Ние оттогава го помним. Та нали е най-възрастният шофьор в ТКЗС—Паисиево. И винаги е служел за пример на другарите си. Таляд Мехмедов Джон е предан всецяло на професията си.

Той не е кореняк в селото. Затова, когато бе назначен за шофьор в стопанството, мнозина завиждаха на преселника. И започнаха да пресмятат колко трудодни ще има, колко пари ще изкарва на месец. Някак егоистично поглеждаха към него. Пък бе и един от най-заможните стопани в селото. Но когото и да запитате от Паисиево защо вичко има, всеки ще каже: „Златни ръце има. Работи от сутрин до вечер неуморно. Понякога и денонощно не спира камионът му.“

Таляд Мехмедов е от онези неуморими кооператори, чийто труд непрестанно мнажи богатството на стопанството. А и своите доходи увеличава, за да добрува семейството му. Когато го запитах да каже нещо за себе си, той ми отговори: „Та в моя живот няма нищо за отбелязване“. Ала който го познава още от основаването на кооперативното стопанство и добре помни как управляваше първия трактор, ще заговори радостно, че машината бягала повече дори и от най-буйните коне. И все ки е искал тогава поне малко да поседи зад волана.

Много пъти комунистът Таляд Мехмедов е пращан да работи в ремонтната работилница на стопанството, но винаги е отказвал. Обича повече шофьорството. Благодарение на обичта му към машината, тя никога не е спирала поради неизправност. Не допуска преразход на гориво. Навреме отчита работата си в канцеларията на кооператива.

Сега бай Таляд кара новата петтонна „Ифа“. Тази кола му е поверена, защото е най-добрият шофьор. Вече шест месеца работи с нея, и е изминал над 22 240 километра, изработил е 50 540 тонкилометра. За това време е икономисал над 400 литра гориво. За текущ ремонт и поддържане на колата са изразходвани само 31,78 лева. А до края на годината още много икономии ще направи Таляд Мехмедов.

Добре е подредил дома си той. Цяло удоволствие е да посети човек неговата къща и от сърце да се порадва на уредбата й. Всичко това е постигнато в резултат на голямото трудолюбие и на грижите към поверената му машина. Той просто не знае покой. Все работи, работи...

Милко НИКОЛОВ

(наш кореспондент)

ПРИЯТЕЛИ

И ДВАМАТА са млади хора. Комсомолци. Дошли след казармата да работят в кравефермата на с. Алеково. Двама другари, работливи, неуморни.

Сега Иван Димитров и Иван Пенчев се грижат за 60 крави, които населяват първия от трите обора на фермата. Стадото е кандидат-племенно, но животните от него далеч не са достигнали качествата на племенните стада, каквито са в ТКЗС—Калипетрово или Нова Черна. Това обстоятелство не смущава ентусиазираните младежи. Те прекарват дните си тук. А случи ли се на някой от двамата работа—единият остава винаги да дежури в обора. Помислете само! Двама човека обслужват 60 животни. И то така, че са първенци на стопанството. Сами почистват (в обора няма въведено механизирано изнасяне на тора), сами зареждат храната, грижат се за хигиената на животните, за навременното им запложда не. Само доилният агрегат, инсталиран тук от година, улеснява животновъдите. С него те надояват дневно по 400—500 литра мляко.

Никаква трудност не плаши младите хора. Когато през май Иван Димитров ходи в Москва на изложбата на селскостопанската техника, неговият другар остана сам в обора. Помощничка му беше жената на Димитров. А къде можеше да се сравнява силата и опитността й с тази на съпруга? И въпреки това през май се надои най-много мляко—цели 16 тона!

Сега е ред на другия Иван. Той е избран за участник в Петхилядния събор, който ще се състои през ноември на Златните пясъци. Тогава приятелят му ще го замества. Сам ще се грижи за почистването. За доенето. И няма да му тежи, защото двамата са истински другари, свикнали да си помагат, да си услужват.

В такава приятелска, дружеска атмосфера протича ежедневието на двамата доячи. Времето минава неусетно, а количеството на надоеното мляко все по-много се увеличава. Те вече са към края на годишния си план. Надоили са 124 000 л мляко. Още 5 хиляди и за тях планът за 1966-та ще бъде завършен. Комсомолците ще посрещнат Конгреса на родната Партия с изпълнено обещание, с честно изпълнена дума.

Не само достигането на посочената в плана цифра вълнува двамата приятели. Те влагат цялото си умение, младежкия си ентусиазъм и за разрешение на една друга не помалко важна задача. За тях не е все едно дали надоеното от 60-те животни мляко ще струва на стопанството повече или по малко от изкупната цена. Усилията им в това направление им носят вече известен успех. Докато 1 литър мляко струва на стопанството за деветмесечието 22 стотинки, само в техния обор тази цифра е намалена на 19. Постигнатото не задоволява младежите. Те търсят нови резерви за поевтиняване на продукцията. Използуват хубавите дни и още богатата паша, за да осъществят икономия на фураж. Настояват за редовни прегледи на животните. Борят се за тяхното здраве, за намаляване на яловостта, която впрочем в тяхната група вече не съществува.

Когато работата все пак налее с умора жилавите десници на доячите, те се връщат към един и същи разговор, към едни и същи мечти. И вярват, че няма да мине и няколко години и животните ще бъдат настанени в нови модерни, напълно механизирани обори. Тогава трудът им ще бъде още повече улеснен, а успехите им — още по-големи.

Ст. ГЕОРГИЕВА

Творческо безпокойство

1913 г. В семейството на стария майстор-железар Никола Йовчев от с. Калипетрово се роди син. Кръстиха го на името на дядото — Йовчо. Момчето израсна в трудни години — войни, румънска окупация, изселване в Молдавия... И може би затова не можа да получи по-високо образование. Завърши четвърти клас и напусна. Започна работа при баща си, защото отрано бе свикнал да стои до духалото и се чувствуваше особено доволен, когато благодарение на крехките му мишци огнището пръскаше червени искри из работилницата.

Минаваха годините. Йовчо възмъжа, „изпече“ се в занаята и през 1943 г. дойде на работа в Силистра. Занимаваше се със стругарство. Още на село той беше си направил струг, бормашина и дори моторче от 2,5 конски сили, което използуваше като двигател в работилницата. През 1945 г. в Силистра се основа ТПК „Стомана“. Един от тринадесетте работници, които сложиха основите й, беше и Йовчо Николов. В кооперацията започна като стругар. После стана майстор по поддръжката на машините в ДИП „Липа“. А от 1954 година отново е в ТПК „Стомана“. Така ден след ден, година след година той израства в своята професия и усъвършенствува познанията си в областта на техниката.

Покрай основния ремонт на машините, монтиране и поддържане на агрегатите Йовчо търсеше пътища за ускоряване на производствения процес и подобрява не на механизмите. С негово активно участие бяха направени два крана за пренасяне и вдигане на метални форми с товароподемност до два тона. Неговото предложение за изработката на делителен апарат при фрезмашините допринесе много за ускоряване на производството на зъбчатки. Така ден подир ден се проявяваше будната мисъл на опитния майстор.

Миналата година, когато Йовчо стана началник на работилницата в завод „Хром“, неспокойни станаха дните и нощите за него. Трябваше да се направи нещо за съкращаване на времето на някои операции при изработката на предмети от хромникелова стомана. Хрумна му една идея, която в началото на тази година се оформи в рационализация с голям ефект. Дотогава дъната на казаните за готвене и на бойлерите се изрязваха чрез стругуване, което ставаше бавно. Един работник изрязва ше за осем часа 50-60 дъна. Труден процес беше и зегуването (подготвянето за заварка) на дъната на бойлерите. То ставаше на приспособление, на което работеха ръчно двама души — един въртеше ръчката, а другият държеше дъното. Така двама човека зегуваха по 150 дъна на смяна.

Много дни и безсънни нощи прекара Йовчо. Вълнуваше се как да усъвършенствува процеса на тези операции. Така се дойде до едно решение, за изпълнението на което заработиха Йовчо и неговите другари.

Ако сега влезете в пресовото отделение на завод „Хром“, ще видите една нова машина, която извършва двете операции — обрязването и зегуването. Нарекоха я дискови ножици. На нея един работник дневно може да обреже близо 400 дъна или да зегува към 600. Така времето за тези работи се съкращава неколкократно. Рационализацията на Йовчо Николов ще има за предприятието годишен икономически ефект над 800 лева.

Рационализаторската дейност на стария майстор е богата и разнообразна. Той има дял и в подобрението на хидравличната преса за дълбоко пресоване, на която заедно с Петър Дечев и Асен Вацев бе заменена помпата с помпа от „Беларус“.

За своята рационализаторска дейност Йовчо Николов е награждаван няколко пъти. Носител е на значката на ЦС на ТПК.

Вече 40 години рационализаторът от завод „Хром“ работи в областта на техниката. Косите му започнаха да побеляват, но интересът към машините не угасна. Йовчо Николов се интересува и от новостите в своята професия, защото неговото ежедневие е ежедневие на човек с винаги буден ум и търсеща мисъл. Защото обича професията си.

Недю НЕДЕВ

Грубият фураж е осигурен

МНОГО труд вложиха кооператорите от с. Ножарево, за да осигурят достатъчно фураж за животните.

В близост с фермите сега има окупено 45 т люцерново сено, 15 т бобеница и др. Освен това животновъдите са съхранили за зимата 24 т цвеклов лист, 337 т силаж. През последните седмици ножаревци превозват и царевичака, необходим за животните.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

ТЮТЮНЪТ Е ПРИБРАН

ВСЕКИ изминат ден носи нови радости на селскостопанските труженици от Зафировското стопанство. Вълнуващи са тези кратки мигове, докоснали съзнанието на всеки кооператор, дал своя труд и живял с тревогите на стопанин цяла една година. Ето така стана и с тютюна. Последните усилия по прибирането отстъпиха пред радостта и гордостта от постигнатото.

При общ план за годината 76 тона, бе набран 110 тона. На първо място се нарежда трета тракторно-полевъдна бригада, с бригадир Никола Трифонов, която е преизпълнила годишния си план с 12 тона.

Разбира се, работата по тютюна окончателно не е довършена. Радостен е фактът, че ориенталския тютюн е прибран в добро състояние и при грижлива манипулация ще осигури добра изкупна цена, а това значи постъпления на допълнителни приходи в кооперативната каса и увеличаване доходите на кооператорите.

Традиция стана в стопанството тютюневата култура да се поверява на кооператори-пенсионери. Може би защото тая трудно поглъщаща култура изисква по-голямо постоянство и търпение. Но едно е необходимо — производствениците да са добре запознати с производството. Тук решителна роля играе опитът, натрупан през годините с много търпение и упорито постоянство. С това в същност бихме могли да охарактеризираме нашите тютюневи звена. Добре са известни в стопанството — старите майстор-звеноводи Петър Калайджийски, Симеон Косев и Христо Т. Илиев. Техният труд е неедноктатно високо оценяван от стопанското ръководство и награждаван с екскурзии, парични и други награди. Самите те обичат своята работа и говорят с радост и увлечение за нея. Трудно е обаче да се посочат останалите добри тютюнопроизводители, те са толкова много — Стефан Цонев Пенев, Иванка Радева, Александър Енев Вуков, Мария Христова и други.

Със своето трудолюбие и пример те дават своя принос за благото на кооператорите в стопанството.

Йорданка НИКОЛАЕВА

Предстоящи задачи на художествената самодейност

ХУДОЖЕСТВЕНАТА самодейност в своето развитие през последните години има радващи постижения и в нашия окръг. Увеличи се броят на художествените колективи. Утвърдиха се самодейните колективи, които имат дългогодишни традиции в своята творческа и обществена дейност. Към тях могат да се причислят хоровете „Седянка“ и „Дунав“ в Силистра, театралните състави към читалищата от Дулово и Тутракан, естрадно-сатиричният състав към промкомбинат „Камъшит“, танцовите състави в Калипетрово, Бабук, Старо село промкомбинат „Камъшит“ и много други. С добри перспективи за художествени постижения е новоизграденият народен ансамбъл при Окръжния народен съвет и Окръжния съвет на профсъюзите, който ще се утвърди като методичен център за подпомагане развитието на фолклорните хорови и танцови състави в окръга.

Художествените успехи и масовостта на самодейността от окръга бяха ярко изразени на Втория републикански фестивал. На заключителния етап на фестивала седем колектива и един индивидуален изпълнител получиха званието „лауреати“ и бяха наградени с медали. Задоволително се представи и сравнително малката група от самодейци на Първия републикански събор на народното творчество в Копривщица, като завоюва 4 златни, 4 сребърни и 5 бронзови медали.

През тази година на общинските ръководства на масовите организации беше предоставено да организират прояви на колективите. Обаче на много места тази задача беше подценена. В Сребърна, например, където има много хубави традиции, колективите няма никакви прояви.

Такова е състоянието и в селата Попина, Зафирово и др. Това доведе до понижаване активността на самодейците от окръга. Вина за състоянието на самодейните колективи през настоящата година имат окръжните ръководства на масовите организации и отдел „Култура и изкуство“ при Окръжния народен съвет, които не проявиха необходимата взискателност, не оказаха и достатъчна помощ.

Проявите на колективите на Втория републикански фестивал, Окръжния събор на народното творчество и дейността им през 1966 година ярко очертаха проблемите, които трябва да бъдат решени за по-нататъшното развитие на художествената самодейност в окръга. Пред колективите сега стои задачата да се подготвят и участвуват активно в Третия републикански фестивал, който по размах, масовост и идейно съдържание ще бъде едно от най-крупните културни събития в България. Задачата е отговорна.

Вниманието на първо място трябва да бъде насочено към създаване на добра организация по подготовката на фестивала. Необходимо е под ръководството на общинските комитети на БКП да се изградят общински организационни комитети. Трябва да се вземат мерки за изграждането на нови самодейни колективи. Има села като Нова Черна, Смилец, Алеково и др., където може и трябва да бъдат изградени състави. Не е оправдано в големите селища да функционират малки вокални групи. Трябва да се изграждат еднородни и смесени четиригласни състави, които да създават условия за по-големи художествени постижения.

Нужно е да се преодолее и кампанийността в дейността на колективите, която се отразява много отрицателно.

От голямо значение за правилното развитие на самодейността в окръга е тя да бъде правилно насочена към жанрово обогатяване. Трябва да се възобнови дейността на смесените хорове, а битовите вокални групи да прераснат в хорови състави. Малко грижи се полагат за укрепване на естрадно-музикалните състави. В окръга няма добри естрадни оркестри, в които да се работи системно с оркестрантите и вокалните изпълнители. Възможности за създаване на такива състави има към профорганизациите в по-големите предприятия, дори и в някои села.

Незадоволителна е работата по подготовката на солисти. Похвална е дейността на читалище „Доростол“ — Силистра, което изгради вокална студия за подготовка на солисти. Резултатите от едногодишната дейност са много добри. Грижи за солистите трябва да се полагат във всички колективи.

Основен въпрос в работата на колективите е подборът на репертоара. За предстоящите прегледи и Третия републикански фестивал в репертоара трябва да преобладават съвременни песни, инсти и естрадни материали с добри художествени качества.

Окръжният организационен комитет по подготовка и провеждането на Третия републикански фестивал и спартакиада ще организира през 1967 година в чест на 50-годишнината от Октомврийската революция и предстоящия Трети фестивал преглед на художествената самодейност: от 20 до 26 март — на театралната, естрадно-сатиричната самодейност и по художествено слово; на 6 и 7 май — на музикалната и танцова самодейност. Преди това ще бъдат проведени общински прегледи.

Прегледите на художествената самодейност през идната година ще бъдат важен етап в подготовката на самодейните колективи за предстоящия Трети републикански фестивал. Те ще допринесат за активизиране на колективите, ще дадат възможност да се направи преценка на репертоара, на художественото изпълнение.

Добрин КУЗМАНОВ
началник на отдел
„Култура и изкуство“ при ОНС

Тази устремена към висините ракета символизира мечтата на децата да летят в Космоса.

НА СНИМКАТА: Част от детския кът край Дунавската градина в Силистра.

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Победата можеше да бъде по-категорична

В ПРОМЕЖДУТЪК от една седмица „Доростол“ се срещна с двата представители на Плевен в северна „Б“ РФГ. И ако в първата среща отстъпи пред рутинирания „Спартак“ с 2:0, то във втората си „отмъсти“ на „Локомотив“ със същия резултат и получи един своеобразен реванш над плевенския футбол. След неприятното препъване домакините отново показаха, че не са гостоприемни към гостуващите им отбори.

В известен смисъл двете срещи си приличаха, що се касае до игровия почерк на силистренци. Отново бяхме свидетели на коренно различната им игра през двете полувремена — силно първо и слабо второ. И това вече като че ли се превръща в традиция. Така беше и срещу „Кърпачев“, и срещу „Спартак“ (Пл), и срещу „Локомотив“ в неделя. Рязкото понижение на тонуса в играта на „Доростол“ показва, че за вторите 45 минути не достигат сили. А това срещу един силен противник („Спартак“) води до лоши последствия.

Първата част на играта беше изцяло на домакините. Те установиха подчертано надмощие, ярък израз на което са и ъгловите удари — 8:0 през това полувреме. Атаките се редяха една след друга, на широк фронт, на моменти опасни. Топката без забавяне се препращаше напред към откритията се съиграч и гостите се видяха в чудо. И този път в на падението се акцентуваше на лявата страна, където все повече се налага с играта си младият Филипов. Харесаха ни неговите технически прийоми, с които донякъде надиграваше „своя“ човек, устремните му пробиви и флангови центрирания, както и неукротимата му енергия. Хубав пример за останалите нападатели!

Редките контраатаки на плевенчани бяха отразявани с лекота от защитата, която почти нямаше работа, а в не един случай отделни състезатели от нея вземаха дейно участие в завършека на нападателните акции. Особено активен се показа Вълов, който ни наведе на едно хрумване — не би ли могъл да се опита на дясното крило. На този невралгичен пункт в отбора и Стоев не можа да оправдае очакванията на треньора. Чудно ли е това, защо Филипов през второто полувреме стига до изтощение.

И така, домакините нападаха, гостите се отбраняваха с всички сили, но без грубост, ъгловите удари следваха един след друг, ала само един от тях бе използуван — в 15 минута, когато Владимиров скочи най-високо от всички и с глава насочи топката в мрежата — 1:0. След гола силистренци намалиха темпото, но след 30-та минута отново включиха на по-високи обороти. Тогава Стоев с чудесен пас изведе Методиев зад защитата на локомотивци, но ударът му прати топката над гредата. А десетина минути по-късно останахме с впечатление, че Методиев вкара гол от чисто положение, а не от засада, както реши съдията Ас. Димитров. Равносметката на това полувреме — пълно надмощие, липса на удари и само един гол.

Веднага след подновяване на играта Стоев използува грешка на Ненчев (Л-4-) остана сам пред вратаря и отбеляза втория гол. Гостите се смутиха и две минути по-късно Георгиев стигна до аутлинията, върна назад, но Методиев отново бе неточен. Постепенно доростолци притъпиха устрема си, нападението започна трудно да задържа топката и плевенчани все по-често и по-често се озоваваха пред Стойчев. В 56-та минута Здравков (Л-9) от непосредствена близост стреля в ръцете на Стойчев и проигра удобно положение за намаляване на резултата. С по-запазени сили гостите на свой ред свиха обръч пред силистренската врата, но им липсваха завършващи удари. Впрочем от същата слабост страдаха и домакините, които през целия мач не можаха да разберат колко несигурен е плевенският вратар.

Срещата завърши при резултат 2:0 за „Доростол“. Този резултат можеше да бъде далеч по-категоричен. Същевременно стана ясно, че без добра атлетическа подготовка не може да се играе добър футбол.

Йордан СИМЕОНОВ

ЗАВЕСАТА Е ВДИГНАТА

„Когато розите танцуват“ на силистренска сцена

ПРЕМИЕРАТА на театъра в Силистра, състояла се в събота, 29 октомври, беше очаквано събитие в неособено богатия културен живот на града. Интересът към нея нарастваше и от факта, че на сцената оживяваше една утвърдена съвременна творба — „Когато розите танцуват“ на изтъкнатия наш поет Валери Петров.

Зрителите посрещнаха с одобрение постановката като цяло. Хубави думи могат да се кажат и за играта на актьорите, дори може да се говори в някои случаи и за добри актьорски сполуки, и за работата на режисьора и художника. Александър Петров и Тодор Акрабов успешно се справиха с възложените им задачи, като осъществиха връзката между отделните моменти на действието.

В постановката на „Когато розите танцуват“ е положен много труд. И не без резултат. На творческия колектив на театъра пожелаваме плодотворна работа през цялата година, за да бъде още по-силно въздействието на това изкуство върху многобройните зрители.

Цветни картинки

— разказ —

Стояхме с Данаил един до друг; държахме се за ръце и гледахме право в апаратчето.

— Така приличате на деца — каза ни Тошко. — Като децата — хванали се за ръце!

— Ти си прав — рече Данаил и измъкна ръката си от моята. И пак продължихме да гледаме към апаратчето.

— А сега как да ви снимам? — попита ни Тошко.

— В цял ръст — отговорих аз. —Ама ще хванеш и селото, и тополите!

— Знам си работата — рече Тошко. — А вие не гледайте право тук, а малко настрани!

Погледнахме с Данаил малко настрани. Изведнъж ме досмеша — Данаил беше поел въздух и гърдите му изглеждаха големи.

— Приличаш на борец — казах му аз и се засмях. Той наистина приличаше на борец — с изпъчените гърди и зачервените бузи.

— Не мигайте, не мигайте, мо-мент! — провлече Тошко.

— Чакай! — извика Данаил. Беше свършил въздуха.

Данаил пое нов въздух и бузите му станаха още по-червени. Аз продължавах да се смея. Смехът се и внимавах да не мигна. Ще мигна и току-виж на снимката съм заприличал на заспал.

— Готово — щракна фотоапаратчето.

— А сега ме снимай до кръста — рече Данаил.

— Има за още две снимки — каза Тошко. — После!

Седнахме на пожълтялата трева. Земята не беше така топла както през лятото, но това за нас нямаше никакво значение. Беше ни хубаво да седим на пожълтялата трева и да гледаме към шосето. По него минаваха камиони, натоварени с балирана слама и с мамули. Зададе се и един автобус на „Балкантурист“. Така, както си седяхме, започнахме да махаме с ръце. Стъклата на автобуса блестяха на слънцето и ние не виждахме пътниците, но бяхме сигурни, че те ни виждат — защото са екскурзианти и зяпат на всички страни. А баирът, дето бяхме ние, веднага се забелязва — той е най-високото място в нашия край.

— Хайде пак да гледаме картинките — спря Данаил да махна.

— Добре — съгласихме се ние с Тошко и продължавахме да махаме по отминаващия автобус.

Тошко долепи апаратчето до гърдите си и ние с Данаил се надвесихме над сивото стъкло. Наглед то е нищо и никакво стъкло, но може да побере цялото село. Не само селото, а и полето наоколо, и всичко.

— Вижте покривите на къщите колко са червени! — каза Данаил.

— Червени са — съгласихме се ние с Тошко.

Та какви други могат да бъдат освен червени! Виж с дървета не е така. До вчера се зеленееха, а сега са жълти.

— Ама наистина прилича на картинка! — каза Данаил.

— Аз ви казах още одеве — рече Тошко. — Същинска цветна картинка.

— А пък на мен ми прилича на картичка — рекох аз. От тези картички, цветните, дето ги продават на книжарницата.

— То е все едно — каза Данаил. — Картичка и картинка е все едно и също.

Тошко въртеше апаратчето, а заедно с него се въртяхме и ние. Пред очите ни се появяваха една по една картинките — стопанският двор с бялата силажна кула, тракторният парк със сините Беларуси, овощната градина — пялата златисто-оранжева.

Тошко обърна апаратчето на изток — към Дундаков вал. И в миг на малкото четвъртито стъкълце се появиха кукурузеният блок и черните угари на стърнищата.

— Давай нататък — каза Данаил. — Тази картинка не е цветна.

— Защо да не е цветна? Я погледни по-хубаво!

Едно червено петно пътуваше през кукурузения блок — кукурузокомбайн. Той береше мамулите и ги трупаше в огромния си търбух. Зад кукурузокомбайна вървеше зеленият ЗИЛ на стопанството. Този ЗИЛ го кара Кольовият баща и ето, че ние пак се сетихме за Кольо.

— Успал се е — каза Данаил. — В неделя той обича да си поспива.

— Ти каза ли му, че тук се събираме? — попита Тошко.

— Казах му — рече Данаил.

— Ще ни намери, той знае, че сме тук — няма къде другаде да идем — казах аз.

— Хайде да погледнем към канала — рече Данаил.

— Каналът не се вижда оттук, тополите пречат.

— А дали водата му изглежда синя?

— Не вярвам — отговори Тошко. — Тя идва от Дунава, не идва от морето.

— Да отидем до канала, а? — предложих на момчетата.

— Да отидем! — съгласиха се те.

И ние хукнахме по нанадолнището. Направо през бодилите. От никакви бодили не се страхувахме, бягахме надолу, разперили ръце, и бучахме като мотор на самолет. Така се бяхме засилили, че едва не отнесохме Кольо със себе си. Срещнахме го към тополите и едва не го отнесохме.

— Какви са тези крачки от вас? — дръпна се той. — По три метра крачки!

Искахме да спрем, ала не можехме — толкова много се бяхме засилили. Спряхме чак до канала, до високата дига. И веднага се натъркаляхме в нападалата тополова шума. Замижахме и чуваме как водата шуми и как някъде далеч боботи мотор.

— А бе вие какво правите! — дойде при нас Кольо. — Като хали — по пет метра крачки!

— Ти първо кажи защо закъсня! — подпря се Тошко на лакът, а ние с Данаил продължавахме да си мижим.

— А вие ходихте ли?

— Не сме — отговори Тошко. — Бяхме горе на Катърския баир.

— Видях ви, стоите горе и се въртите като пумпали.

— Ние гледахме картинките — обадихме се с Данаил.

— Какви картинки? — попита Кольо.

— Ще ти обясним, но ти първо кажи защо закъсня! — рече съвсем сериозно Тошко. — Така де, ама ако ще правим нещо, да правим!

— Ти не се сърди — рече Кольо. — Бях на Дундаков вал, за несох едни гайки за ЗИЛ-а...

— Че как не сме те забелязали! — прогледнахме ние с Данаил. — Преди малко гледахме картинки из Дундаков вал.

— Защо не ми кажете какви са тези картинки?

— Ами такива — цветни картинки — отговори Тошко.

— Какви са тези цветни картинки?

— Цветни картинки като всички цветни картинки — рекохме ние с Данаил и отново замижахме.

Кольо поиска да види картинките. Тошко стана и отиде на дигата.

— Ела! — каза му той. — Ела да погледнеш през апаратчето!

— Това ли са ви картините? — засмя се Кольо след малко. — Че те не са цветни!

— Ти не гледай канала — казахме ние с Данаил. Продължавахме да си мижим, ама знаехме, че той гледа канала. Защото само каналът е безцветен. Водата си е вода, не може да изглежда цветна.

Казахме му това за водата и го посъветвахме да погледне към тополите, към облаците, или към покривите на къщите.

— Вие сте прави — съгласи се Кольо. — Шумата на тополите изглежда много жълта през това апаратче... Но покривите не се виждат.

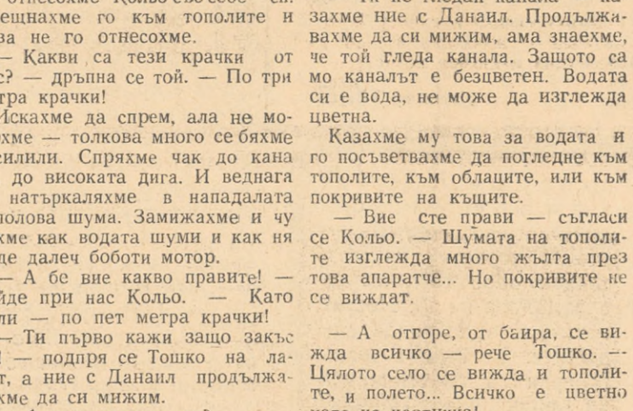
— А отгоре, от баира, се вижда всичко — рече Тошко. — Цялото село се вижда и тополите, и полето... Всичко е цветно като на картичка!

— Хайде да отидем! — каза нетърпеливо Кольо.

— Хайде! — рекохме ние.

И тръгнахме отново към върха.

След малко стояхме вече горе, на върха, и наблюдавахме околността. Тошко държеше апаратчето и ние надничахме в четвъртитото стъкълце. Въртяхме се на всички страни като пумпали. И на стъкълцето изпъкваха позкатите ни цветни картинки.

От време на време вдигахме очи от стъкълцето и гледахме към селото и към полето. Всичко си беше такова, каквото и на нашата малка цветна картичка — цветно и красиво. Но беше огромно, толкова огромно, че не можехме да го обгърнем с поглед. А на стъкълцето тази огромна картина се превръщаше на малка цветна картичка, от тези, дето ги продават на книжарницата. Едва ли някога нашето село ще го има на цветна картичка, а ето, ние си я имахме тази цветна картичка. И то не една, а безброй, колкото си искаме цветни картички.

— Тошко, хайде направи ни една снимка — каза Кольо. — Ама гледай да хванеш и селото, и тополите... Всичко гледай да хванеш!

Застанахме тримата един до друг. Данаил пак се нагълта с въздух и гърдите му станаха големи.

— Не мигайте, не мигайте, мо-мент — провлече пак Тошко!

След това Кольо застана на колене, а ние с Данаил се опънахме на ребро до него.

— Режа ви краката — каза ни Тошко.

— А къщите и тополите виждат ли се?

— Виждат се.

— Карай тогава!

Още много снимки си направихме след това. Обръщахме се на разни страни. Бяхме ту сериозни, ту се смеехме. И все предупреждавахме Тошко да хваща къщите, тополите и всичко останало. Само каналът не можеше да се хване, тополите го скриваха. А той заслужаваше да го има на снимка — беше не какъв и да е, а Главен канал, напоява земята ни и лятно време се къпем в него.

Фотографи ставахме и аз, и Данаил, и Кольо.

— Нямат ли свършване тези снимки? — каза по едно време Кольо. — Още колко снимки може да направи това дяволско апаратче?

— Още един милион — рече Тошко усмихнат. — То е празно.

Ние с Данаил се засмяхме, а Кольо се разсърди. После му ми на и дори поиска още да се сни маме.

— Ще стане обед — погледна Тошко към слънцето. — Като се връщаме, тогава...

— Да тръгваме, а? — подканих ги аз.

— Тръгваме! — рече Тошко.

— На Пеев кладенец, нали?

— На Пеев кладенец — отговори Тошко. — Там има най-много глогинки, пълно е с глогинки. За половин час ще напълним тор бичките...

— Аз пък си нося торба. — Кольо измъкна от пазвата си една голяма шарена торба.

— Хайде!

Спуснахме се по нанадолнището. Бяхме разперили ръце и бучахме като мотор на самолет. А Кольо въртеше шарената торба над главата си.

Цветан ПЕШЕВ

Из сложения под печат сборник разкази „Всеки си има песен“, „Нар. младеж“, редактор Емилиян Станев.

Съобщение

ТАБСО — Русе съобщава, че от 1 НОЕМВРИ по линията РУСЕ—СОФИЯ ЕЖЕДНЕВНО ще лети АН—24 С 48 МЕСТА. Самолетът ще ИЗЛИТА В 11-30 ЧАСА. Време на полета 40 минути при височина 4 200 метра.

Горноплощник с ИЗГЛЕД ОТ ВСИЧКИ СЕДАЛКИ, самолетът е съоръжен със съвременна техника за кацане в лошо време.

ГРАЖДАНИ, ПЕСТЕТЕ ВРЕМЕТО СИ! ПОЛЗУВАЙТЕ КОМФОРТНИЯ САМОЛЕТ АН—24!

КОРАБОСТРОИТЕЛЕН ЗАВОД „ГЕОРГИ ДИМИТРОВ“ — ГРАД ВАРНА

КЪМ ДНЕШНА ДАТА ЗАВОДЪТ ИМА НУЖДА ОТ СЛЕДНИТЕ РАБОТНИЦИ:

1. КОРАБОСТРОИТЕЛИ-КОРПУСНИЦИ — младежи, отбили редовната си военна служба, за обучение в срок от 3 месеца, през което време им се заплаща.

2. КОРАБОСТРОИТЕЛИ-ТРЪБАРИ — младежи, отбили редовната си военна служба, за обучение в срок от 3 месеца, през което време им се заплаща.

3. ОКСИЖЕНИСТИ-ПРАВОСПОСОБНИ — III—V разряд.

4. ЕЛЕКТРОЖЕНИСТИ — IV—VII разряд.

5. КОФРАЖИСТИ — II—V разряд.

6. БЕТОНОМАЗАЧИ — II—V разряд.

7. АРМАТУРИСТИ — II—V разряд.

8. КОРАБНИ БОЯДЖИИ

9. ДЪРВОДЕЛЦИ — III—V разряд.

10. ШЛОСЕРО-МОНТЬОРИ — III—VII разряд.

11. ЕЛЕКТРО-МОНТЬОРИ — III—V разряд.

12. ФОРМОВЧИК-ЛЕЯРИ — IV—VI разряд.

13. МАШИНИСТ НА ДИЗЕЛ ДВИГАТЕЛ — сдатчик служили във ВМС.

На основание на 170-то Разпореждане на МС от 1965 год. на всички работници и ИТР се заплаща допълнително възнаграждение върху основната заплата в размер до 25%.

Преди обяд: от 9,30 до 12 часа.

Приемни часове: След обяд: от 13 до 16 часа.

Телефон: 32-18 От заводоуправлението.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Улица „Георги Димитров“ — сградата на Партийния дом, телефони: главен редактор — 28-28; зам. главен редактор — 32-29; секретариат — 39-55; отдел „Селскостопански“ — 38-42; отдел „Икономически“ — 32-11; отдел „Култура и бит“ и „Партиен отдел“ — чрез номератора на ОК на БКП — 21-84; Коректори — 31-32; вестник „Зия“ — 31-85

Изд. 21 425

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 127 (1140) | Четвъртък, 3 ноември 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Предконгресен комсомолски отчет

НА 31 ОКТОМВРИ вечерта в салона на Окръжния народен съвет дойдоха много младежи и девойки. Тази вечер ГК на Комсомола отчиташе предконгресните дела на младежта от Силистра. Когато деловият президиум на събранието зае място, цялата зала запя. Запя волната и свободната младост. Гости на тържеството бяха членът на Бюрото на Окръжния комитет на Партията и председател на ОСПС Мико Николов и първият секретар на ГК на Партията Георги Кардашев.

Доклад за трудовите и политическите дела на комсомолците от гр. Силистра в чест на Деветия конгрес на Партията прочете секретарят на ГК на ДКМС Георги Димитров. В краткия отчет бяха изредени множеството инициативи, осъществени във връзка с предстоящия Девети партиен конгрес. Комсомолците се запознаха с историята на Партията, изучиха миналото на Силистренската партийна организация, посетиха паметниците на загинали те добруджански революционери, които окичиха със свежи цветя. Състояха се много вечери и конкурси, посветени на Партията.

Паметна ще остане срещата на двете поколения — комунисти и комсомолци, където стари партийни дейци разказаха за своето участие в революционната борба. Конкурсът-двубой между заводската организация на ДКМС при ДМЗ „Стомана“ и общинската организация от с. Ситово по въпроси от историята на Партията бе една много хубава проява. Комсомолците от ДИП „Липа“ и ТПК „Девети септември“ се срещнаха с младежите от Йордановo и Иширково. Активно участие комсомолските дружества и организации от града взеха и в окръжния разговор на тема: „От Бузлуджа до Деветия конгрес — по героичния път на Партията“.

Младежта от Силистра се включи масово в благородната предконгресна надпревара за посрещане на високи производствени резултати. С голяма сила се разгоря надпреварата сред комсомолците от промкомбинат „Камъшит“. Сега осем бригади от комбината работят по плана за 1967 година. Пет младежки бригади са завоювали званието „Бригада за комунистически труд“. Големи успехи завоюваха младежките бригади от ДИП „Добруджа“, ДСП „Булгарплод-Нектар“, промкомбинат „Текстил“, СП „Комунални услуги“ и др.

Дойде ред на рапортите. Пионерката Господинка Петрова прочете вълнуващия рапорт на силистренските пионери за извършените дела до ГК на Партията. Предконгресният рапорт на сред ношколците бе прочетен от Пламен Модев — ученик от I СПУ. Рапорта за възторжените дела на цялата градска комсомолска организация пред Партията прочете секретарката на ЗК на ДКМС при ДИП „Добруджа“ Денка Чернева.

Първият секретар на ГК на БКП Георги Кардашев поздрави от името на Бюрото всички комсомолци и им пожела ползотворна дейност. На проявилите се в предконгресната надпревара в чест на Деветия партиен конгрес бяха връчени награди. Тържественото събрание изпрати поздравителни телеграми до ЦК на БКП и ЦК на ДКМС. Изнесена бе накрая литературно-музикална програма.

Хилядите комсомолци от гр. Силистра тая вечер дадоха дума да работят все така всеотдайно и упорито, да следват неотклонно пътя, начертан от любимата Партия.

Вълчо ЙОРДАНОВ

УСПЕШНО ДЕСЕТМЕСЕЧИЕ

МНОГО труд и старание влагат в работата си стотиците неуморни производственици от трудово-производителната кооперация „Метал“ в Силистра. Така и през десетмесечието на тази години на те завоюваха високи трудови успехи. При план и обещание да се произведе промишлена продукция и да се извършат услуги на гражданите за 1 210 000 лв., бяха реализирани 1 238 000 лева. Свръхплановата продукция за десетте месеца възлезе на 28 000 лева.

Най-радостни резултати постиг на цехът за търговска мебел. При план и обещание да се получат 498 000 лева, получени са 532 000 лева. Направената равносметка показа, че този цех вече е преизпълнил и единадесетмесечния си план. Работниците от цеха снабдяват търговските организации от цялата страна с мебели за обзавеждане на магазините. С успех дието си се отличават бригадите на Николай Нончев и Петър Георгиев.

На челно място в съревнование то между цеховете за услуги на населението застана цехът за тенекеджийни поправки. Тук работят все сърцати и срътни работници. Затова и планът винаги се преизпълнява. Цехът вече преизпълни и единадесетмесечния си план. Вместо предвидените 49 000 лева, получени са 51 000 лева. В труда се проявяват Ахмед Салиев и Мустафа Юсеинов. Те винаги преизпълняват трудовите си норми и дават само първокачествена продукция.

Сега целият колектив на ТПК „Метал“ напряга всички сили, за да изпълни и единадесетмесечния си план преди срока.

Велислав РАЙКОВ

За една година — два годишни плана

ЕНЕРГИЧНИ и работливи хора са членовете на младежката бригада при бобинажния цех на промкомбинат „Електрометал“. Шестнадесетте комсомолци се отличават с голямото си трудолюбие. Отговорникът им Иван Михайлов уверено води бригадата към завоюване на големи трудови победи.

В резултат на разгорялото се съревнование в бригадата, годишният план бе изпълнен още в края на месец август. Вместо заплануваната продукция за 43 000 лева, до края на октомври бригадата реализира 79 058 лева. Направената равносметка показа, че бригадата вече работи по плана за месец юни 1967 година. Такава победа в този цех досега не се помни.

Ентусиазираните комсомолци дадоха дума до края на тази година да произведат продукция за още 10 000 лева. По този начин ще изпълнят за една година два годишни плана. Всичко това е постигнато благодарение на упорития и съзидателен труд на цялата бригада, извоювала високото звание „Бригада за комунистически труд“. Младите работници умеят не само да се трудят, а и да живеят колективно. Много гобройни са инициативите, осъществени под ръководството на комсомолската група.

Гордост за всички са комсомолците Любен Георгиев и Иван Михайлов, които изпълняват трудовите си норми над 200 на сто. Като тях работят и останалите младежи. В колектива няма работник, който да е под стоте процента.

За високите успехи бригадата бе наградена от ГК на Комсомола. Своите трудови дела тя поднася като дар за Деветия конгрес на Партията.

Благой ПЕТРОВ

УСПЕХИТЕ РАДВАТ КОЛЕКТИВА

С ВИСОКИ трудови завоевания ще посрещне Деветия партиен конгрес бригада „Пеньо Пенев“ от цех „Ракита“ при промкомбинат „Камъшит“. Още в началото на годината започна борба за предсрочно осъществяване на производствения план, за получаване на висококачествена продукция.

Благодарение на усърдието на целия колектив, годишният план на бригадата бе изпълнен още в края на август. Бе реализирана през десетмесечието надплановa продукция за 26 832 лева. Тези резултати показват, че бригадата изпълни и плана си за четирите месеца на 1967 година. Понастоящем тя работи по плана за месец май идущата година.

През много изпитания премина бригада „Пеньо Пенев“. Една от изоставащите бригади през минали години, тя се превърна в челен колектив. Затова и с право носи високото звание „Бригада за комунистически труд“. Много са и първенците. Но с трудолюбието си се отличават Катина Денева, Гергина Енчева, Мария Енчева, Мария Василева, Парашкева Митева, които изпълняват трудовите си норми средно 150-170 на сто. Шест работнички вече работят със собствен качествен щемпел. До края на годината цялата бригада е решила да подеме техния почин.

Голям дял за успехите има и бригадирката Мария Вълкова. Много усилия и старание тя положи за сплотяване на работничките. Именно затова бригадата е първенец в промкомбината не само в областта на производствената дейност, а и в културно-масовата. Разнообразни инициативи се осъществяват в бригадата. Преди няколко дни много тържествено бе честувана 49-та годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция.

Върбан ПЕТРОВ

ИЗПЪЛНЯВАТ СВОИТЕ ОБЕЩАНИЯ

ПРЕЗ тази година в ТКЗС — Сокол както в растениевъдството, така и в животновъдството се разгаря масово социалистическо съревнование за предсрочно изпълнение на производствените планове и поетите обещания в чест на IX конгрес на Партията. В дните пред конгреса животновъдните колективи отбелязват големи трудови успехи в произвеждането на повече обща и чиста продукция.

Доячите от стопанството преизпълниха плана си още през миналия месец. До 1 ноември те продадоха на държавата 24 000 л мляко в повече от предвиденото в годишния план. А до края на годината остават още два месеца, през които надплановото количество ще бъде значително увеличено.

Птицевъдите също преизпълниха своя план. Вместо 967 000 яйца те произведоха 1 040 000, или с близо 80 000 в повече от плани раното.

Не изостават от своите колеги и овцевъдите от стопанството. Те произведоха 12 000 л мляко и един тон вълна над плана. Също така стопроцентово изпълниха плана си за месото. До 1 ноември бяха изпълнени плановете и за другите видове меса.

Добринка РАДЕВА

Учебната година в Партията

С нужната загриженост

В РАЙОНА на Попина учебната година в Партията се откри на 31 октомври вечерта. С нужната загриженост се е отнесъл партийният комитет към подготовката на това много важно мероприятие. По желание на самите комунисти тази година в района са изградени два кръжока по изучаване основите на марксизма-ленинизма с пропагандисти Никола Братоев и Тодор Йорданов, три начални школи за политическа просвета с пропагандисти Борис Тодоров, Неделчо Станчев и Илия Илиев, а с младите комунисти и кандидат-партийните членове е изграден кръжок по изучаване устава на БКП с пропагандист Йордан Папазов. Общо в системата на партийната просвета тази година са включени около 150 слушатели предимно комунисти.

Партийният комитет е определил като ръководители на всяка учебна форма най-отговорните другари, които ще отговарят за реда и дисциплината и за качеството на занятията. Определени са и помещенията, където ще се провеждат занятията, набавени са учебници и помагала за всички пропагандисти, тетрадки и моливи за слушателите. За пропагандисти са определени подготвени другари, предимно с висше и средно образование.

В резултат на взетите от комитета мерки въпреки лошото време и дъжда в повечето от звената занятията се проведоха и минаха на сравнително добро ниво.

Въпреки това обаче, на първите занятия бяха допуснати и някои съществени слабости.

Занятието на кръжока по изучаване устава на БКП в с. Попина се провали поради това, че от 24 слушатели дойдоха само 10. Не се проведе занятието и на едната от школите за политическа просвета. Доста отсъствуващи имаше и в останалите звена.

Лошото време едва ли може тук да служи за оправдание, защото вече наближава зимата и често ще се наложи занятията в учебните звена да се проведат в лошо време. Ето защо е необходимо партийните юра да търсят отговорност от всички онези комунисти, които отсъствуват от занятията и стават причина за тяхното проваляне.

Х. ЗАИМОВ

Партийната просвета се подобрява

В ДВЕТЕ първични партийни организации в с. Варненци са изградени през тази година кръжок по политическа икономия — втора година и начална школа за политическа просвета. Занятията започнаха на първи ноември вечерта. Непосредствено преди занятията участниците в двете учебни звена се събраха заедно в партийния клуб, където секретарят на първичната партийна организация при ТКЗС Христо Йорданов откри тържествено партийната учебна година. Той изтъкна, че миналата учебна година е протекла значително по-добре от предните години. Наред с това обаче са допуснати и съществени слабости. Обединени са били например партийната и селскостопанската просвета, което е непра вилно. През новата учебна година тази грешка е изоятната.

След това бе дадена думата на бригадирката на овцефермата Йорданка Кирякова, която говори за значението на партийната учебна година. Тя запозна присъствуващите с най-новите указания на Централния комитет на Партията, в съответствие с които и в с. Варненци ще се изучават през тази година идеологически дисциплини. Особено внимание ще се обърне също така на подготовката на пропагандистите и активизиране на слушателите. Необходимо е марксизмът-ленинизмът да се изучава задълбочено, творчески.

След това участниците в двете учебни звена се разделиха и проведоха първите занятия. Секретарят на общинския комитет на Комсомола Йордан Ганев изнесе лекцията „Възникване и създаване на социализма“, а главният агроном на кооперативното стопанство Илия Ганев говори на тема „Какво трябва да знаем за развитието на обществото“.

Димо ВАСИЛЕВ

ГОТОВИ ЗА ЗИМАТА

НОЕМВРИ, дъждовен и студен, недвусмислено напомня на стопаните, че идва зима. А и падналите първи снегове на някои места в света подсказват, че скоро и в нас земята ще намегне бял кожух. За тогава, за суровите зимни дни се подготвят животновъдите и от Държавна сортоподдържаща станция — Силистра.

В стопанството ще презимуват 750 говеда, 1 300 свине, 9 500 пилци, 1 100 овце и 150 работни коня. Данните за десетмесечието показват, че плановете за животинската продукция се изпълняват и преизпълняват. Задачата, която специалистите са си поставили, е тя да не спада и при трудните условия на зимно-оборния сезон.

Едно от най-важните условия за доброто презимуване на животните е наличността на достатъчно фураж. Както винаги, така и през този пролет, дирекционният съвет на станцията е обсъдил подходящ план, осигуряващ стопроцентова задоволяемост на фуражния баланс. Сега животновъдите разполагат с 3 600 тона висококачествен силаж, 950 т люцерново сено, толкова, колкото им е необходимо. В специални ровници се съхранява кръмното цвекло, от което се очаква 500 т продукция. В съседство на стопанския двор се окупява и царевичакът. Необходимото количество от 1 100 т ще бъде набавено.

Само при концентрираните фуражи е постигната 80 процента задоволяемост. Остатъкът ще се компенсира с 200 т сорго, което ще се набави от Сортови семена. По своите хранителни качества соргото не отстъпва на ечемика. То се дава на животните във вид на ярма и може да представлява 20-25 на сто от дневната им дажба.

За да бъде храната оползотворена най-добре от животните, тя трябва да им се дава в преработено състояние. В това отношение в ДСС — Силистра съществува положителна практика. От миналата година тук работи добре оборудвана фуражна кухня. В нея на ден се преработва и подготвя по 6-7 т груб фураж, толкова, колкото е нужен. За разлика от друг път през настоящия сезон всичката царевица ще се мели на ярма заедно с кочаните. Така хранителният ефект от нея е по-голям. Тя се дава на животните меласирана. За нуждите на животновъдството досега в станцията са набавени 70 т меласа. Ще бъдат закупени още 50. Мелasата се съхранява в специални траншеи, чиито стени са облицовани с тухли, фугирани със смола. Така меласата не се просмуква от пръстта и се запазва количествено и качествено.

Една част от сеното ще се дава непреработено, а останалото преработено в сенно брашно.

Към средата на месеца ще бъде населен новопостроеният свинарник на станцията. В него ще се отглеждат 1 000 животни — за угояване и подрастващи. Той е съоръжен с инсталация за механизирана подготовка на храната. Механизирано ще се извършва и нейното разнасяне. Това ще помогне на свиневъдите да намалят до голяма степен себестойността на получаваната от тях животинска продукция.

В подходящ вид ще се приготвя и храната на птиците. Както винаги тя ще се запарва. Към нея ще се прибавя силаж от тиквени, сенно брашно и ечемичена ярма. Храната ще става още по-пълноценна с добавката на млени моркови, които тук са произведени в необходимото количество. От няколко години на носачките се дава и покълнат ечемик, подготвен при подходящи за целта условия. Неговото участие в дажбата на птиците увеличава до голяма степен носливостта им.

Сега на животните в станцията се дава още зелена храна. Тя бе осигурена от четвъртия откос на люцерната. От нея има неокосени още 200 дка. В дъждовните дни тя се заменя с цвекло. Доскоро животните се хранеха и с фураж на царевица — втора култура. Освен това говедата и овцете се извеждат редовно на паша. По този начин се правят значителни икономии на фураж.

Всички съоръжения, чрез които се преработва храната за животните в ДСС — Силистра, са в добър вид. Те са годни да заработят веднага, щом стане нужда. Това ще помогне на животновъдите да посрещнат зимата уверени, че и през този сезон планът за продукцията ще се преизпълнява.

Стефанка СТАНЕВА

Международна информация

Конгресът на френските социалисти се изказа за преки контакти с комунистите

ПАРИЖ, 1 ноември (ТАСС). В парижкото предградие Сюрен завърши извънредният конгрес на Френската социалистическа партия (СФИО), който обсъди проблемите на предизборната тактика на партията във връзка с парламентарните избори, които ще се състоят през месец март идущата година.

В заключителната резолюция конгресът одобри предизборната тактика на Федерацията на демократичните и социалистическите леви сили, в която наред с Радикалната партия и Конвента на републиканските институти влиза СФИО, и се изказа за организиране на срещи между ръководството на федерацията и другите „политически организации“.

Генералният секретар на Социалистическата партия Ги Молеуточни на състоялата се по-късно пресконференция, че става дума за Френската компартия и за Обединената социалистическа партия. Според него това решение е „нов фактор“, „важно решение“, означаващо възобновяване на прекия политически диалог между комунисти и социалисти.

Коментирайки резултатите от конгреса на СФИО, главният редактор на „Юманите“ Рене Андрие подчерта в същия вестник, че френските комунисти постоянно настояват за изработване на единна програма и единна предизборна тактика на всички леви партии без изключение в предстоящите избори. (БТА)

Настъпление срещу правата на трудещите се

БОН, 1 ноември (ТАСС). Въвеждането от каменовъгленните концерни на „неработни смени“ в мините на Рур взема невиждани мащаби. Вчера е замрял животът в 28 мини на Рурския район. Около 55 хиляди миньори се лишиха от заплата.

Въвеждането на все по-голям брой „неработни смени“ свидетелствува за продължаващото настъпление на монополите срещу правата на трудещите се. Лишавайки от работа десетки хиляди миньори, каменовъгленните компании се стремят да прехвърлят върху плещите на миньорите цялата тежест на кризата по пласмента, преживявана сега от каменовъгленната промишленост на ГФР. (БТА)

Българска промишлена изложба в Букурещ

БУКУРЕЩ, 1 ноември (Кор. на БТА В. Савов). Днес в павилиона на румънската национална икономика в Букурещ бе открита първата българска промишлена изложба. На откриването присъствуваха председателят на Министерския съвет на СР Румъния Йон Георге Маурер, първият заместник-председател на Министерския съвет Александру Бърлъдяну и др.

На откриването присъствуваха също членовете на българската правителствена делегация начело с първия заместник-председател на Министерския съвет Живко Живков, сътрудници на българското посолство и търговското ни представителство.

Кратки речи при откриването на изложбата произнесоха ръководителят на българската правителствена делегация др. Живко Живков и първият заместник-председател на Министерския съвет на СР Румъния др. Александру Бърлъдяну.

Книгата е прозорец към света.

Взискателният естетически вкус изисква книгите да бъдат подредени образцово.

НА СНИМКАТА: Библиотекарката Мария Любенова от с. Средище е една от най-добрите в окръга. Тя работи добре и като читалищен секретар.

Царевицата е прибрана

ЗА ДА завърши по-бързо прибирането на царевицата в село Преславци, бяха обявени ударни дни. Освен кооператорите-полевъди на работа в полето излязоха и учениците, и пенсионерите, и служителите. Благодарение на упоритата работа, беригбата на царевицата завърши.

Сега всички усилия на стопаните са насочени към извозването на набраната продукция от блоковете, към изсичането на царевичака и натрупването му в близост до фермите. За тази цел са определени възрастни кооператори-пенсионери, които имат нужния опит в този вид работа.

Муртаза МУРТАЗОВ

Нови ягодови насаждения

В ТКЗС — Нова Черна съществуват условия за увеличаване на ягодовите насаждения. Наличието на достатъчно работна ръка осигурява добрата им обработка, поливните площи — плодородието.

Сега в стопанството отново се засадиха 100 дка с ягоди. Само за 2 дни кооператорите от петтях градинарски звена и другарите им — лозари успяха да изпълнят тази задача.

Димитър ТЕНЕВ

Учебната година в Партията

КАКВО ПОКАЗАХА ПЪРВИТЕ ЗАНЯТИЯ

ЕДНА от най-важните задачи, която стоеше пред партийните комитети и организации през последните месеци, беше добре да се подготви и организира и навреме да се открие партийната учебна година. Във връзка с това отдел „Пропаганда и агитация“ при Окръжния комитет на Партията проведе много мероприятия. В последно време това беше основна негова задача и той насочи всичкото си внимание и сили в тая насока.

Съгласно указанията на Окръжния комитет на БКП, партийната учебна година трябваше да се открие в градовете на 18 октомври. Градските комитети положиха доста усилия за изпълнението на тия указания. Бяха разпределени членове на градските комитети за всички първични партийни организации. Задачата им беше да проверят каква е готовността за откриването на учебната година. Защото всеобща истина е, че нормалното протичане на учебната година зависи до голяма степен от това как тя е подготвена, как ще бъде открита и как ще протекат първите занятия. Градските комитети се стремяха към това.

В гр. Дулово учебната година беше правилно подготвена и започна навреме и добре. Само едно занятие се провали — в Противопожарна охрана. На високо ниво минаха занятията в Горско стопанство, Градския народен съвет, цех „Ракита“ при промкомбинат „Камъшит“ и др. Много добре беше организирана учебната година и в гр. Тутракан. Навсякъде партийните секретари я откриха с подходящи слова, след което звената започнаха своите занятия. На слушателите бяха раздадени тетрадки и моливи. Пропагандистите се бяха готвили старателно и изнесоха хубави беседи още в първите занятия. Особено добри лекции изнесоха Венета Манчева, Никола Янев, Варгил Русев, Ал. Ковачев и други.

Не се беше готвил и не изнесе добре лекцията си др. Коста Генов, което се дължи на самоувереността му и подценяване на аудиторията. Лекцията, която изнесе той, беше едно неуважение към слушателите.

Не всичко беше направено от Градския комитет на БКП в Силистра за доброто започване на учебната година. По различни причини в 20 учебни звена тя не беше открита в определения ден. В кооперация „Метал“ пропагандистът Велико Иванов не се яви и занятието се провали. В „Транспред“ пък слушателите не дойдоха и трудът, който Тефик Кязимов беше положил за подготовката си, отиде напразно. В Окръжния кооперативен съюз пропагандистът Иван Стефанов не беше се подготвил и се наложи отлагане на занятието. В Окръжния народен съвет слушателите са се явили на първите занятия без тетрадки и моливи и не са могли да си водят никакви записки. В ДИП „Добруджа“ и ДАП партийните секретари събрали слушателите от различните учебни звена и открили учебната година, а занятия не са били проведени. А в Завода за металорежещи машини хората не са знаели в кое помещение ще се провеждат занятията.

На 21 октомври трябваше да се открие вечерната партийна школа към Градския комитет на БКП в Силистра. От всичко 43 слушатели обаче само 18 се явиха и не можа нито да се открие учебната година, нито да се проведат първите занятия. Досега още не са сформирани нови групи към вечерната партийна школа. Въпреки че следваше да се състоят вече вторите занятия, все още не е открита партийната учебна година в „Млеко преработване“, Бирен цех, ОТП. А във „Винпром“ щели да я открият на 15 ноември, т. е. тогава, когато премине кампанията в предприятието.

Това състояние показва, че Градският комитет на БКП в Силистра не е направил всичко необходимо за навременното и правилно започване на партийната учебна година. Ако не се вземат бързи мерки, то и по-нататък работата няма да върви нормално в много учебни звена.

Стоян ГЕОРГИЕВ

От четири години комунистът Неделчо Василев от с. Кайнарджа работи с партийно поръчение в свинефермата на кооперативното стопанство. Съзнателният и трудолюбив животновъд оправда оказаното му доверие. Той ще посрещне Деветия конгрес на Партията с високи трудови постижения.

НА СНИМКАТА: Неделчо Василев храни своите „питомци“.

Предконгресна среща

МНОГО и хубави инициативи провеждат общинският партиен комитет и женкомисията към общинския комитет на Отечествения фронт в с. Айдемир в чест на предстоящия Девети конгрес на Партията. Една от тях е състоялата се неотдавна среща на жените от селото с другарката Мария Русева — пенсионерка, активен борец против фашизма и капитализма. На срещата присъствуваха над 120 жени.

Тържеството беше открито с програма от група пионери, след което секретарката на общинския партиен комитет Дянка Велева даде думата на другарката Мария Русева. С вълнуващи думи тя разказа на айдемирчанки за борбата на жените преди Девети септември в нашия край. Спомените ѝ бяха много интересни и всички присъствуващи слушаха с голямо внимание.

Накрая другарката Русева призова жените от селото на активна работа за изпълнение на обещанията в чест на Деветия конгрес на Партията, за изграждането на социализма и комунизма в нашата страна и запазването на мира в света. От името на всички присъствуващи другарката Дянка Велева благодари сърдечно на активната боркиня против фашизма и капитализма за интересните спомени, които сподели с жените от Айдемир.

Петранка ИВАНОВА

Народната представителка сред избирателите

НА 20 октомври тази година в киносалона на село Главиница се състоя общоселско събрание. Присъствуваха много кооператори и служители не само от Главиница, а и от целия район. Доклад изнесе народната представителка на района Петранка Пенева.

В своя доклад др. Петранка Пенева информира посетителите за по-важните въпроси, които бяха разгледани на последната сесия на Народното събрание. Наред с това тя прочете плана за благоустрояването на Главиница и другите села от района.

На народната представителка бяха зададени от кооператорите и служителите много въпроси, на които тя отговори. Направени бяха също така нови предложения за подобряване бита на хората. Другарката Пенева обеща, че ще съдействува за тяхното осъществяване.

Накрая секретарят на общинския партиен комитет Велчо Велев благодари на народната представителка от името на всички кооператори и служители и ѝ пожела по-често да идва сред своите избиратели.

С. ГЕОРГИЕВ

Рецитал - конкурс в чест на Конгреса

МЕСЕЦИ наред се готвиха участниците за конкурса-рецитал на тема: „От Бузлуджа до Девети конгрес — по героичния път на Партията“. Те изучаваха основните моменти от историята на БКП и младежкото революционно движение, научиха много подробности из биографията на основоположника на социализма у нас Димитър Благоев, на вожда и учителя на българския народ Георги Димитров и за героичното му държане на Лайпцигския процес. Старателно проучиха и революционното движение в нашия окръг, живота на Дочо Михайлов, Димитър Дончев, Иван Стайков и др. партийни и младежки дейци, дали живота си за процъфтяването на Добруджа. Любителите на поезията подготвиха рецитации на стихове на Хр. Смирненски, Павел Матев, Христо Радевски, Пеньо Пенев и др., които отразяват борбите на народа против фашизма и капитализма. В много села и градове на окръга талантливи млади певци научиха нови песни из революционното минало на Партията и нашия край.

И ето дългоочакваният ден дойде. На организирания неотдавна от Окръжния комитет на ДКМС и отдел „Култура и изкуство“ при Окръжния народен съвет рецитал-конкурс се стекоха много младежи. В салона бяха се събрали отборите на 12 младежки организации. С трепет очакваха те началото на състезанието.

С кратко слово секретарката на Окръжния комитет на Комсомола другарката Гинка Пецова откри конкурса и пожела успех на всички отбори. Всеки отбор изтегля листче с въпроси из революционното минало и по желание един от младежите отговаряше пред журито, а останалите рецитираха или пееха.

Близо два часа в залата звучаха гласовете на младежите. От бързите и точни отговори личеше добрата им предварителна подготовка.

Дойде и краят на състезанието. Докато журито сумираше резултатите, самодейци от Културния дом при Профсъюзите в Силистра изпълниха музикална програма от народни и естрадни песни и мелодии.

Всички участници затаиха дъх, когато другарката Гинка Пецова обяви крайните резултати. Колективно най-добре се представи отборът на гр. Силистра, следван от отбора на гр. Дулово и Алфатар.

Индивидуално първенството се спечели от Димитър Пенев от Алфатар, по отговори на зададените въпроси. При изпълнението на народни песни най-добре се представи Недка Андреева от с. Нова Черна, а от рецитаторите — Александрина Александрова от Силистра.

Недьо РАДЕВ

Тодор Темелков от с. Долно Ряхово е овчар в кооперативното стопанство повече от десет години. С постоянните си трудови успехи и активна обществена дейност, като член на Партията той спечели любовта и уважението на съселяните си. В чест на предстоящия партиен конгрес Тодор Темелков е преизпълнил производствения си план.

Неотдавна в с. Ситово се състоя конкурс-двубой по история на Партията между комсомолци от Ситовската община и ДМЗ „Стомана“ в Силистра. Тази интересна инициатива бе организирана в чест на Деветия партиен конгрес. Конкурсът-двубой бе спечелен от Ситовската общинска организация на Комсомола.

НА СНИМКАТА: Вадет Шукриев, учител в с. Искра, първенец на конкурса-двубой (Първият вляво).

Снимка:
Върбан АТАНАСОВ

Похвална постъпка

ПИОНЕРЪТ Пламен Антонов Терзиев — ученик в пети клас при училище „Стефан Караджа“ в гр. Тутракан, вървейки на улицата, е намерил ръчен часовник. Веднага той го е предал на органите на Народната милиция. За тая негова похвална постъпка сърдечно му благодари собственикът му Норсен Феткъ, който втория ден си получил часовника срещу протокол от милицията.

Стоянка БОЕВСКА

Пионери и чавдарчета в помощ на ТКЗС

През месец октомври тази година пионерите и чавдарчетата от дружина „Н. И. Вапцаров“ в с. Зафирово участвуваха масово в организирана бригада в помощ на кооперативното стопанство.

Учениците от началния курс белиха царевица, а пионерите от пети до осми клас чистиха лук в зеленчуковата градина. Между отделните класове се водеше съревнование за бърза и висококачествена работа. Не беше малко трудово напрежение за спечелване на съревнованието. В надпреварата най-много се проявиха пионерите Веска Христова, Неджмия Акифова, Петър Христов, Стефан Иванов и др. По класове съревнованието беше спечелено от осми клас, който през всички бригадирски дни не отстъпи първенството.

Общо пионерите и чавдарчетата очистиха 6 679 кг лук и обелиха повече от десет тона царевица. Със своя ентусиазиран труд те спомогнаха за срочното изпълнение на многобройните задачи в кооперативното стопанство.

Кина ДАЧЕВА

ПЪРВИТЕ ЗАПОВЕДИ

/Документална повест от Сергей Мартынов/

16

Сега, няколко минути преди войната, той с душевна скръб мислеше: нима пак им е съдено да страдат? Отново кръв и пожарища? Не! Това не трябва да се допусне!

С тези мисли Горбачев се приближи към дота.

— Е, как е настроението, Шалагинов? — попита той, спускайки се в укреплението.

— Нормално, другарю командир по политическата част! — както винаги, бурно и отсечено отговори сержантът.

— Това е добре — подхвана Горбачев. — Кандидат-членската партийна картичка в тебе ли е?

— Тъй вярно, другарю командир по политическата част.

— Покажи я!

Питайки за партийния документ, той искаше още веднъж да напомни на човека: ти си комунист и си длъжен да бъдеш за образец на другите.

Сержантът внимателно разкопча джоба на гимнастьорката, извади сива книжчица.

Кандидат-член на Всесъюзната комунистическа партия (болшевики) Шалагинов Василий Кузмич. Година на раждане 1918. Време за постъпване като кандидат-член — август 1940. Картичката е издадена от политотдела на граничния отряд. Подписал е началникът на политотдела батальонният комисар Илин.

Всичко това Горбачев знаеше наизуст и затова не чете, а само подържа партийната книжка в ръцете, огледа я от всички страни и я върна на Шалагинов.

— Вземете. И помнете, хората ще се равняват по вас.

Сержантът някак си веднага се постегна, стана по-суров и сериозно каза:

— Ние тези фашисти, другарю командир по политическата част, както на Хасан! Да?

— Длъжни сме, сержанте!

Той облекчено въздъхна и продължи със своя обикновен бодър, малко висок тон:

А то всички други воюваха... На Хасан, на Халхин-Хол, на Карелския провлак! Сега се падна и нашият ред.

— Значи, няма да ни подведе те! — по-скоро утвърдително, от колкото въпросително произнесе Горбачев.

— Но!... Бъдете спокойни другарю командир по политическата част!

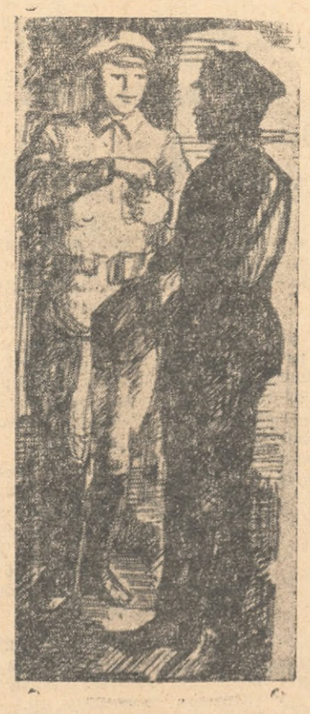
— А бойците от отделението?

— И те...

И макар че командирът по политическата част обичаше Шалагинов за неговото старание и известна буйност, макар и да беше уверен, че и Шалагинов и неговите бойци наистина не щяха да подведат в своя пръв бой, сега малко го тревожи тази излишна увереност на сержанта, неговия вече много наивен оптимизъм. Но той само стисна ръката на Шалагинов и каза на сбогуване:

— Така, дръжте се, момчета!

Иван Абдрахманов подаде кандидатската си книжка мълчешком. По възраст той беше най-големият от всички бойци и сержанти, връстник на началника на заставата. Спокоен, мълчалив, малко даже стеснителен. Действува с личен пример: как да не „отклоняват“ мушката по време на стрелба, как да мият пода в казармата, как да се пришие якичката. Ще вземе иглата, ще вдене конец и ще пришие равни чко, акуратничко.

— Ето така — ще каже и повече нито дума.

Обикновено Горбачев разговаряше с него по казахски, но сега се обърна по руски, за да чува цялото отделение.

— Надявам се, другарю Абдрахманов, на вас като на командир на отделение и комунист!

Абдрахманов акуратно скри кандидат-членската си книжка в джеба и каза сдържано;

—Ще се държим, другарю командир по политическата част!

— Вашата огнева точка е на най-главното направление.

— Ще се държим, другарю командир по политическата част — повтори Абдрахманов.

Те поговориха още. Абдрахманов отговаряше кратко и сухо: „Ще бъде изпълнено“, „Слушам“, но Горбачев замина от него спокоен и уверен: „Този е надежден!“

С мрачна подтиснатост го посрещна боецът Феодор Герасимов, също кандидат-член на партията, роден през двадесета година от колхозници, съвсем млад, не прослужил още и година на гранцата.

— Какво ще стане с моята майка и сестричките ми? — каза той обркано.

— А колко са сестричките ти?

— Шест, другарю командир по политическата част!

— Охо! И всички моми ли са?

— Не са още, само две от тях ходят на училище.

— Така. Ето що, другарю Герасимов, по отношение на ваши те сестрички ще се намери кой да се погрижи, а вие мислете как фашистите по-здраво да бием. Вие сте комунист!

Герасимов сконфузено се опомни:

— Та аз нищо, другарю командир... Аз ще ги ударя така, че на дяволите ще им стане тежко! Ето вие ще видите...

— Ще видим — с лека усмивка го разпали Горбачев, погледна часовника и забърза към картечарите, сред които се намираше още един кандидат-член на Партията — ефрейтор Василий Баркар.

Както и на всички останали, той провери на Баркар кандидат-членската картичка, запита го за самочувствието. Василий беше развит момък, от градските, завършил средно училище, служеше вече трета година и му беше всичко ясно и разбрано, така че той попита вежливо и малко претенциозно:

— Кажете, другарю командир по политическата част, не ви ли се струва, че немците за днес са по-добре подготвени от нас? — и, като почувствува изумлението на Горбачев, добави: — Не, вие, моля ви, правилно ме разберете: аз не паникьосвам... Но нашите дотове в укрепения район не са въоръжени, техните самолети водят непрекъснато разузнаване.

— Вие сте прави, Баркар — невисоко отговори Горбачев. — Дотовете не са въоръжени, самолетите летят. Но по време на гражданската война беше по-трудно. Белите от всички страни напираха на Москва. От всички краища! А кой победи?

Така „комисарят“ поговори с всички комунисти (пети на заставата беше Зинин, а шести — той самият), без да забравя комсомолците и безпартийните, проверявайки и поободрявайки всички преди боя, до който оставаха някакви си десет минути.

А Горбунов в това време слагаше секретните документи в желязната каса и изведнъж го обхвана отново съмнение: правилно ли постъпи, като обяви на хората за нападението на немците? Нали, по същество, той наруши заповедта. През цялата служба за първи път наруши заповедта!

Ето той поставя в касата инструкцията за носене на граничен наряд, инструкцията за служба на гранична застава, наставления и устави, различни заповеди и разпореждания. Всичко в тях е точно предписано и посочено: как и в какви случаи, какво е възможно и какво не трябва. Армията си е армия и всичко в нея се прави в съответствие с най-строг ред и дисциплина.

Горбунов разбираше и обичаше военната дисциплина, учеше на това подчинените си, изискваше от тях, наказваше за нейното нарушение... И изведнъж — сам нарушава заповедта, светая светих, действува не по инструкции, а така, както диктува обстановката и му подсказва собствената съвест.

Е, какво, ако той сгреши?

(Следва)

ПРЕТЕНДЕНТИ ЗА ПЪРВОТО МЯСТО

ДО НЕОТДАВНА говедовъдната ферма на с. Войново се нареждаше на последно място между сродните ферми на ТКЗС — Кайнарджа. Яловостта на кравите беше голяма, продуктивността им ниска, а себестойността на произведената продукция висока. Това положение не можеше дълго да се търпи, защото по този начин Войновската кравеферма задържаше развитието на цялото говедовъдство в стопанството.

Ръководството на кооператива се занима с работата във фермата и предприе някои действия за нейното подобрение. Най-напред бяха подменени невъзприемащите новостите животновъди. За ръководител на фермата беше определен дългогодишният и опитен селскостопански ръководител Добри Кулев. Особено внимание бе обърнато на зоотехническото и ветеринарното обслужване, както и на осигуряването на повече фуражи.

Не след много взетите мерки дадоха своя резултат. Работата във фермата коренно се измени. Постепенно тя започна да изпълнява и преизпълнява своите планове. С всяка измината година получаваната в нея животинска продукция се увеличаваше. Най-големи успехи обаче войновските доячи постигат през тази година. Те вече са сериозен претендент за първото място в стопанството, което засега се държи от Светославската кравеферма.

В чест на IX конгрес на Партията колективът на войновските доячи пое обещание да изпълни предсрочно своя план. Под ръководството на бригадира, животновъдите мобилизираха своите сили за изпълнение на обещанието още от първите месеци на годината. Полагаха големи грижи, за да осъществят най-правилно и пълноценно хранене на животните. Голямо внимание обръщаха на борбата с яловостта. Сега броят на незаплодените крави е незначителен и е в рамките на допустимото. Много грижи полагаха животновъдите за поддържане на хигиената в помещенията на високо ниво. Това е едно от важните условия за намаляване и ликвидиране на болестите, яловостта и смъртността по животните, а оттук и средство за получаване на по-голяма и по-евтина продукция. Освен това във фермата се спазва най-строго дневният режим, извършва се най-правилно раздояване, особено на новоотелените животни.

Добрите грижи на животновъдите осигуриха предсрочно изпълнение на поетите обещания. При годишен план 278 т досега те добиха 330 т мляко. А до започването на Конгреса ще бъдат добити най-малко още 20-30 т. Такъв голям успех във Войновската кравеферма никога досега не е достиган. Той същевременно е най-големият дар, който войновските доячи поднасят на Партията в чест на нейния IX конгрес.

Да превърнем животновъдството в рентабилен отрасъл

В съревнованието, което се разгоря още от първите месеци на годината, на първите места във фермата се нареждат другарките Добра Маринова и Николина Павлова. Добра е първенец на фермата. При план 25 тона до края на септември тя е добила 46 т мляко. А Николина при план 29 т е произвела близо 43 т.

Голямата продукция не е единственият успех, постигнат от войновските доячи. Под ръководството на своя бригадир те поведоха борба за изпълнение на задачата, поставена през тази пролет от Окръжния комитет на Партията и от Окръжния народен съвет за превръщане на говедовъдството в рентабилен отрасъл. И в тази насока постигнаха добри резултати. Тяхната кравеферма, единствена в стопанството, до края на деветмесечието ликвидира планираната загуба от 4 800 лв. и приключи с една макар и малка печалба от 28 лв.

Работата в тази насока ще продължи и за в бъдеще и по всяка вероятност, ако не до края на тази година, то през следващата Войновската кравеферма ще се превърне във високодоходна производствена единица на Кайнарджанския кооператив. Една от предпоставките за това е тази, че ще се въведе стопроцентово механизирано доене на кравите чрез пускане в действие на още един доилен агрегат до края на годината. В момента механизирано се доят половината от кравите.

Освен това са взети мерки за осигуряване на необходимите фуражи за зимните месеци и то най-вече силаж и концентриран фураж. Независимо от това във фермата се обръща необходимото внимание на обработката на грубите фуражи. Стремежът е да се осигури по-добро хранене, при което да се получи както по-голяма, така и по-евтина продукция.

Няма съмнение, че успехите, с които войновските доячи посрещат IX конгрес на Партията, през годините на Петата петилетка ще бъдат затвърдени и увеличени. С това доходите на кооперативна ще бъдат увеличени и на държавата ще бъдат продадени повече мляко и месо.

Емил ПРАХОВ

Животновъдството в с. Нова Черна БЕЛЕЖИ УСПЕХИ

ЖИВОТНОВЪДИТЕ от новочерненското стопанство работят с голямо старание за преизпълнение на плановите задачи. Още в началото на годината колективите на отделните ферми провеждоха съвещания с партийното ръководство и дадоха дума да произведат повече животинска продукция, да направят икономии на фуражи и материални разходи, за да приключат годината с по-голям процент чист доход. Направената равносметка показва, че те отстояват на думата си.

Кравефермата в с. Цар Самуил, с бригадир Димитър Атанасов, постигна преизпълнение на плановите показатели. При план да произведе обща продукция за 133 637 лв., тя изпълни плана си 112 на сто. Вместо планираната загуба тя донесе на стопанството печалба от 14 708 лв. Бригадирът на фермата — Димитър Атанасов следи отблизо работата на животновъдите. Грижи се за навременното доставяне на фуражите и най-вече за тяхното пестеливо изхранване. Той не е допуснал досега да се направят непредвидени по плана материални разходи.

Добри са резултатите и в говедоугоителната ферма в с. Сяново, където бригадир е комунистът Доню Николов. Той си е поставил за задача да спечели първото място в стопанството по най-голямо изпълнение на плановите показатели. Досегашните резултати говорят именно за този стремеж на колектива от фермата, който получи 16 500 лв. чист доход, вместо планираните 7 980 лева.

Голямо изпълнение на плана има и овцефермата в с. Нова Черна, с бригадир комуниста Георги Койчев. Фермата изпълни плана за общата продукция 145 на сто. При план да надоят 45 360 л мляко, овцевъдите получиха 48 611 л. Те настригаха 2 342 кг вълна в повече. Вместо 20 920 кг прираст достигнаха 27 590 кг. Планът за чистия доход бе изпълнен с 58 процента.

Добри са резултатите и в останалите ферми на стопанството. Свинефермата и кравефермата в с. Нова Черна изпълниха също деветмесечния си план.

Димитър КОСТАДИНОВ

Забележителни резултати

ГОЛЯМО оживление цари в тези късни есенни дни в полевъдната бригада на с. Калугерене. Беритбата на царевицата завърши, но сега усилията на кооперативните са насочени към освобождаването на площите и засяването на последните декари с есенници, както и за окончателното прибиране на тютюна. Всички са радостни и работят с ентусиазъм, защото виждат, че трудът им, положен през годината, дава много добри резултати. От най-важните за бригадата култури — тютюна и царевицата, те преизпълняват не само плановите показатели, но и дадените обещания в чест на IX конгрес на Партията.

Тази година бригадата на село Калугерене отгледа 280 дка тютюн от сортовете „Трапезунд", „Остролист" и „Харманлийска басма". Според поетото обещание трябваше да наберат 60 000 низи тютюн. А досега са нанизани 83 000 низи. По брой на низите на първите места в бригадата се нареждат звената на Заид Мехмедов и Ниази Исмаилов.

Преизпълнено е и обещанието за царевицата. Според него кооператорите трябваше да произведат 360 кг зърно от декар. Но след като приключи прибирането на реколтата, се установи, че са набрани по 600 кг царевица от декар заедно с кочаните. А това означава 420 кг чисто зърно. И тук на челно място се нарежда звеното на Заид Мехмедов.

С тези свои успехи, кооператорите от с. Калугерене посрещат достойно IX партиен конгрес.

Ахмед ДЕМИРОВ

Трудолюбив и отзивчив към клиентите

ПРОДАВАЧЪТ от магазина за бакалски стоки на потребителната кооперация в с. Срацимир Тончо Занчев е известен в целия район на общината като най-старателен в своята работа и най-учтив с клиентите. Освен бакалски стоки той продава и домашни потреби, железария, електрически материали, радиоапарати и други. Грижи се за редовното снабдяване на магазина с необходимите стоки и съблюдава всички хигиенни правила. Стоките при него са подредени като в аптека — етикирани и наредени с вкус.

Тончо Занчев има най-високия годишен план за стокооборот в района на потребителната кооперация за тази година — 105 000 лева, макар че работи сам в големия магазин. Ала това ни най-малко не го плаши, защото в своята четиринадесетгодишна практика не е имал случай да не изпълни плана си.

При план за деветмесечието да реализира 76 000 лева, той е продал стоки за 80 000 лева. С десет дена преизпълни десетмесечния си план, като вместо 84 000 лева, реализира 88 000. Той обещава да преизпълни годишния си план за стокооборота с 5 000 лева. И сигурно ще го преизпълни, защото работи с жар и умение.

Недю НИКОЛОВ

ОВЦЕВЪДИ — ПЪРВЕНЦИ

ОВЦЕВЪДИТЕ от фермата в гр. Тутракан са в съревнование с другарите си от село Дунавец. За Девети септември съревнованието бе отчетено в полза на тутраканци. В навечерието на Деветия конгрес то ще се отчете окончателно.

Какво показват цифрите?

Животновъдите от фермата в Тутракан успяха да зарегистрират високи постижения. Планът за общата продукция е изпълнен 116 процента до средата на октомври. При това значително са намалени и материалните разходи — вместо 28 953 лева, са изразходвани 25 350 лева. Направена е икономия на труд в размер на 1 200 лева и на фураж — 3 000 лева.

Средното месечно възнаграждение на овчар възлиза на 123 лв. без премиите за надпланова продукция. Овцевъдите получиха 82 тона мляко, вместо планираните 62 тона, от което в касата на стопанството постъпиха в повече 6 000 лева. Те настригаха надпланово количество вълна за 2 732 лева. Вместо 1 360 приплода са получени 1 390. Средно от овца е надоено по 62 литра мляко, вместо по 46, както предвиждаше планът. Отделни овчари, като Васил Арабаджиев и Петър Георгиев, надоиха по 70,5 литра мляко от овца, като отбиха агнетата на средно тегло 17 кг, вместо по 15 кг.

Положителни резултати от работата си очакват овцевъдите и за следващата година. Гаранция за това е добре организираната и проведена осеменителна кампания, която при тях започна на 21 юли и завърши в предвидения срок. Първите агнета се очакват в края на ноември.

С много загриженост овцевъдите очакват зимния сезон. Те ремонтират помещенията, оградите. Направено е необходимото и за правилното провеждане на агнилната кампания. В близост с фермата са складирани 125 тона грахово сено, 64 тона бобени ще, 320 тона силаж, 31 тона люцерново сено за малките агнета. Сега се прибира и съхранява необходимият царевичак. За животните ще се набавят и цвеклови рязанки. Фуражът, необходим за изхранването на 1 100 овце, е осигурен.

Топлата есен позволи на тутраканските овцевъди да извеждат до късно животните на паша. Така те постигнаха икономия на големи количества фураж. Това ще им помогне да завършат годината с реализиране на по-големи печалби от предвидените.

Викентий ДУКАНОВ

По света

Конго—Бразавил. В столицата на република Конго—Бразавил е строи модерен хотел. Техническа помощ в строежа се оказва от СССР. Хотелът ще носи името „Хотел на космонавтите" в чест на съветския космонавт Герман Титов, който посети страната като почетен гост на президента Масамба-Доба по време на тържествата по случай втората годишнина от Августовската революция 1963 година. Хотелът ще има 6 етажа със 122 стаи с изкуствен климат. В парка, който окръжава хотела, ще има и плувен басейн. В ресторанта ще се готви руска кухня.

НА СНИМКАТА: Съветският строител Григори Нечунаев — ръководител на бригада конгоански дърводелци на строежа на хотела.

Високи добиви

В ЧЕСТ на IX конгрес на Партията кооператорите от звеното на Хайри Ислямов от с. Цар Самуил завършиха в срок прибирането на царевицата за зърно. Всички са доволни и радостни от получения висок добив от тази култура. От цялата зачислена на звеното площ те прибраха по 1 140 кг зърно от декар. Високи добиви от царевицата получават и другите звена в кооператива. Сега 1 000 кг царевица от декар се счита за нещо най-обикновено в Новочерненския кооператив.

Ангел СИМЕОНОВ

По следите на нашата критика

Възможности има, но желание?..

ПОД горното заглавие в бр. 120 от 18 октомври критикувахме някои предприятия и организации от Силистра, които не обръщат достатъчно внимание за разнообразяване на съботните и неделни вечери. По този повод в редакцията се получи писмо от ГТП „Здрава храна", които ни пишат, че писаното отговаря на истината. Наредено е на управителите на ресторантите „Златна Добруджа", „Дунав" и „Албена" да не поставят маси на определените места за дансинг. На управителя на ресторант „Златна Добруджа" е заповядано да не допуска да се сервира на недобре облечени граждани, тъй като ресторантът е представителен.

Но другарите от СП „Културен отдих и художествена украса" и ГК на Комсомола още не са ни отговорили.

ВЕСТИ ОТ ПАИСИЕВО

В ТКЗС — Паисиево се отглеждат 294 разплодни крави и 50 юници. В края на месец декември миналата година яловостта тук достигаше до 23,7 на сто. Кои бяха причините за това? В кооператива все още не беше разрешен въпросът с гледачите. Някои от тях криеха от лекарите разгонеността на кравите. Не съдействуваха на осеменителя. Доскоро той нямаше и подходящи условия за работа. Липсваше му необходимият инструментариум. Съществени причини за високата яловост бяха и гинекологичните заболявания на животните. Родилното помещение не отговаряше на хигиенични изисквания. Освен това имаше крави, които се използуваха за разплод още от основаването на стопанството.

Съвместната работа на ръководството и ветеринарните специалисти през тази година помогна за намаляване на яловостта. Управителният съвет взе решение да се дава допълнително възнаграждение на пастирите за откриване разгонеността при животните. Родилното помещение редовно се почиства и дезинфекцира. Лекуването на кравите се извършва лично от ветеринарния лекар Борислав Тодоров. С всички средства и методи той се стреми да намали яловостта. Старите животни се подменят. Построяването на нова, типова ветеринарна лечебница с осеменителен пункт още повече подобри работата. По този начин се даде възможност за съвместна дейност на ветеринарните специалисти. Лекарят най-редовно проверява годността на изпратения осеменителен материал.

Упоритата работа на ветеринарните специалисти и на животновъдите помогна безплодието при кравите да достигне до 11 процента. Това ще съдействува за увеличаване на животинската продукция.

НАШИ ДЕЛЕГАТИ ЗА IX КОНГРЕС НА БКП

Висока чест

КОГАТО се срещнах с Йордан Стоянов, леяр-формовчик от ДМЗ „Стомана", разбрах, че той още изживяваше дълбоко едно радостно събитие в своя живот. Бяха изминали три-четири дни от избирането му за делегат на Деветия партиен конгрес. Йордан още не можеше да повярва, че именно него са избрали. Често в тези дни се питаше дали не е станала грешка. Нима няма по-достойни от него в завода?...

* * *

Било 1949 година. Една ранна утрин едно малко момче, облечено в домашно тъкани панталони, с пълна торба на рамо оставя подир себе си село Бабук и идва в Силистра. Голямо е желанието му да стане като батко си леяр. Отива в канцеларията на „Стомана", но му отказват под предлог, че не е ходил бригадир. Само след няколко дни малкият Йордан, едва шестнадесетгодишен, посещава тогавашния околийски комитет на младежкия съюз. Настоява да вземе участие като бригадир в строителството на жп линията Самуил—Силистра.

— Без да питам своите родители, аз отидох бригадир— казва Йордан. — Работих два месеца в бригадата и се върнах. Отново посетих ръководителите на „Стомана". Представих бележката от щаба на бригадата и зачаках.

След известно време получава съобщение, че е приет на работа. Пожелава да стане леяр. Такъв, какъвто е и батко му. Сбъдва се голямата му мечта да изработва вся какви форми от разтопения метал. Първоначално се поизплашва от голямата температура, но после бързо свиква. Ден след ден малкото слабовато селянче усвоява трудната професия на леяра-формовчик. Дошло ред да иде войник. С мъка се разделил Йордан с професията, която толкова много обичал. През трите години на войниклъка с нетърпение очаквал оня ден, в който щял да има възможност да застане отново до формовъчните калъпи и да лее от зачервения метал машинни части.

* * *

Войниклъкът свършил. Йордан не подирил работа на друго място, а пак се върнал в „Стомана". Сега бил по-силен, по-възмъжал. Заредили се дни, месеци, години на упорита работа. Той така овладял тънкостите на леярството, че рядко прибягвал до помощта на по-възрастните и дългогодишните леяри. Започнали и него по-често да питат, да търсят съвети. Услужвал, с каквото можел. Не считал труда си.

Заговорило се за неговите успехи. Не един път бил награждаван за добрата работа. Хората били доволни от голямото му трудолюбие и обичта му към леярството. В същото време той работел активно и в ръководството на младежката организация, помагал и тя да израства като привлекателна сила за младите работници.

Един ден на 1959 година леярът Йордан Стоянов, още ненавършил 26 години, бил приет за член на Партията. С още по-големи усилия заработил, за да оправдае високото доверие, което му оказват комунистите. И пак се зарежда напрегнати дни на труд. Както и преди Йордан продължавал да усъвършенствува майсторлъка си.

* * *

Ако днес ви се отдаде случай да посетите леярния цех на ДМЗ „Стомана" и искате да се полюбувате на смелостта на леярите, то идете и погледнете как безформената маса чугун под въздействието и силата на Йордановите сръчни ръце добива желаната форма. Дълго бихте се чудили на спокойствието му пред разгорещената „лава", бихте се радвали заедно с него на хубаво излетите форми.

Все ласкави думи ще кажат за Йордан Стоянов в завода. И с право се гордеят с него. Отличник е на Министерството на машиностроението, носител е на званието „Найдобър в професията". Винаги изпълнява трудовите си норми 170-175 процента. Дава само висококачествена продукция. Като партиен отговорник и член на партийното бюро работи за сплотяване на комунистите в задружен колектив, инициатор е за провеждането на много и разнообразни инициативи.

С голямо нетърпение очаква Йордан Стоянов откриването на Деветия конгрес на Партията. Наред с многото делегати от цялата страна и той ще заеме достойно място в залата „Университада" в столицата. Заедно с тях пръв ще гласува директивите за Петата петилетка, които ще начертаят нови светли хоризонти към комунизма.

Вълчо РАДЕВ

СПЛОТЯВА ГИ ТРУДОЛЮБИЕТО

ЗА КОЛЕКТИВА на цех „Кланица" при ДСП „Родопа" — Силистра знаят малко хора. А ето, че предния ден директорът на предприятието ми беше казал категорично: „Нашият най-добър участък е кланицата. Ще видите какви неуморни хора работят там..."

— Ние задоволяваме с месо не само магазините на Силистра. Из насяме ежедневно повече от 5 тона месо за други населени места — сподели един служител от администрацията.

— Тук се извършва и санитарен надзор от ветеринарния лекар Романов. Никога не сме получавали рекламации за лошо качество.

Колективът на цех „Кланица" при ДСП „Родопа" в Силистра е от единадесет души. Ала успехите, които постигат, са известни на всички хора от предприятието. През деветмесечието са пуснати в продажба повече от 70 тона месо над плана. По този и по различни други поводи персоналът е получавал колективни парични и предметни награди.

За упоритостта на малкия колектив красноречиво говори фактът, че при нощното експедиране на месото за гр. Русе присъствуват почти всички служители, въпреки че не е работно време. Че работниците са доволни от работата си, говори усмивката по лицата им. Ето екливият глас на бригадира им Сабри Мехмедов залива залата, в която поскръцват скрипците с насеченото месо. Той е казал поредната шега и жизнерадостният им смях закръжава наоколо. И тук, и по време на почивка, дългогодишните работници са неразделни другари. Свързва ги желанието да надделеят на всяка цена една трудност. Амбицията им е да заемат първото място в обсега на ДСП „Родопа" в окръга. Затова колективът работи така упорито.

Руси ШИМАБЕЕВ

ПРИВЕТ НА ТЕБ, КОНГРЕС ДЕВЕТИ!

Комсомолски устрем

Тревога и оптимизъм

Йордан ТАНКОВ
първи секретар на ОК на ДКМС

НА 15 СЕПТЕМВРИ в комсомолските редици в училище започна големият разговор за живота на дружествата и организациите. Повече от четиридесет дни в класните стаи се събират членовете на младежкия съюз, оживено спорят, обсъждат, гласуват доверие на най-активните и ги избират в комсомолското ръководство. В 146 дружества на Комсомола се състояха годишните отчетно-изборни събрания, а на 29 октомври бе първата, ученическа конференция на ДКМС.

Неотдавна в Бюрото на ОК на ДКМС стана разговор за първите впечатления, направиха се първите изводи, които будят тревога и оптимизъм, чувство на неудовлетвореност и на задоволство от постигнатото. Досегашната преценка на отчетите и изборите в комсомолските дружества в училище се прави за проведените 84 събрания в Силистра, за 15 в Тутракан, за 25 в Дулово и 22 в окръга при VIII клас.

Кои са основните изводи от преценката, която Бюрото на ОК направи за отчетите и изборите в ДКМС в училище?

За подготовката на отчетите и изборите през тази година Окръжният съвет за работа с учащите се, ГК и общинските комитети на ДКМС извършиха добра организаторска работа. Основните изисквания за отчетните материали и проектите за решения се възприеха по-добре от комсомолските ръководства, дух на творчество и непримиримост към слабостите проникна в много събрания. Това се отнася за събранията в Хв и Хг клас на I СПУ—Силистра, IIа курс от училището по машиностроене в гр. Силистра, Хб клас от СПУ — Тутракан и др.

Най-добре бе организирано и проведено събрание на комсомолците от Хб клас в СПУ—Тутракан. Събранието бе открито тържествено с литературно-музикален на програма. В доклада на ДБ и проекта за решения политическата работа намери най-цялост на разработка. Изказалите се младежи и девойки направиха много ценни предложения за работа през новата учебна година.

Събранието на комсомолците от Хв клас на I СПУ—Силистра отговори напълно на изискванията, които ние предявяваме към отчетите и изборите в ДКМС. Под лозунга „Всеки комсомолец —активист" на събранието стана един голям разговор за обществената дейност на всеки ученик, за политическата работа, за комсомолското поръчение и чувството на отговорност, за самоуправлението и др. С вещина и разбиране комисията по проекта за решения бе разработила и предложи интересни мероприятия за решително подобряване на работата на дружеството.

Добре бе работила и комисията по проекта за новото ръководство в това дружество. Проведена е предварителна анкета на тема: „Кои са най-достойните за членове на ДБ?" Резултатите от анкетата най-внимателно са обсъждани от комисията. Това е една заслужаваща похвала инициатива, тъй като в това дружество сега членуват комсомолци от два миналогодишни класа. Те недостатъчно се познават и на събранието, когато изборът става бързо, мнозина биха гласували за предложените, без да се замислят. А така всички са мислили предварително и внимателно.

В сравнение с други години положително явление на събранията бе голямата активност, при която младежите обсъждат своята дейност. Така например на болшинството от събранията отношение вземат половината от присъствуващите. Така беше на събранията на XIв, Ха клас от I СПУ—Силистра, IIа курс от ТМТ, Хб клас от СПУ—Тутракан, IIа курс от училището по машиностроене в Силистра и др.

Голяма тревога обаче будят много събрания, които се проведоха формално, без предварител на подготовка. В тях пролича формализмът в дейността на органите на комсомолското събрание — ръководството и комисиите. Много лошо минаха събранията при IIв курс на Икономическия техникум, IIб курс на Медицинския техникум, IIIг курс от Механотехникума, IIIа курс от Икономическия техникум и др. Тука стана ясно, че активистите не са запознати предварително с окръжното на ЦК, комисиите формално просъществуваха за някакви си пет минути, липсваше активността и чувството за отговорност у всеки член на колектива.

На събранието във IIв курс от Икономическия техникум отношение по доклада и проекта за решения взе само един от присъствуващите. На събранието при IIб курс от Медицинския техникум наблюдавахме демонстриране на безотговорност от страна на ДБ. В последните минути секретарят дописваше доклада, проектът за решения се „изработи" минути преди да започне събранието. Не стана обсъждане на отчетния доклад.

Бюрото на ОК на ДКМС се намеси навреме и спря провеждането на слабоподготвените събрания. След 20. X. проведените събрания минаха по-добре, бяха по-близко до изискванията ни. Последните събрания в училищата скоро ще приключат. Време е за събранията на организациите. Тревогата и оптимизмът трябва да обхванат целия актив. Тревога за добра подготовка и оптимизъм, че ние можем да проведем отчетите и изборите на по-високо равнище, че големият разговор за комсомолския живот в училище би могъл да бъде по-всестранен, по-полезен, по-цялостен, по-активен.

ВЕРНИЯТ ПЪТ Е ОТКРИТ

КОМСОМОЛСКОТО дружество в с. Орешене от Паисиевската община не е от най-големите. За неговата дейност могат да се разкажат много хубави неща. Сплотен и задружен колектив са комсомолците от това село. Те ще рапортуват пред Конгреса на Партията за извършените дела. Радостни са успехите им и в животновъдството, и в растениевъдството, навсякъде, където работят младите хора.

Тяхната най-голяма гордост е младежкото звено, чиято звеноводка е Садие Мехмедова. Садие, както и останалите момичета от селото, срещнали големи трудности. Колко нелюбезно я приеха възрастните. Смущението бързо бе преодоляно. Садие свикна с работата и сега умело ръководи звеното. Нейното звено е в съревнование с това от с. Долец. Първият етап от съревнованието беше отчетен в чест на годишнината от Девети септември. Радостта от победата ентусиазира още повече младежите от Орешене. И сега в прибирането на пролетниците те са начело в съревнованието.

Младежкото звено се гордее не само с производствените си успехи. Твърде много е направено за колектива, за разнообразяването на живота в него. Колективно се празнуват рождените дни, редовно преглеждат вестниците. Всички си спомнят за интересната беседа, която им изнесе Лямиха Варналиева от Централната младежка школа. Колко разговори и беседи станаха и по много други теми.

Членовете на звеното научиха много нови неща и от историята на Партията. Във връзка с окръжния разговор „От Бузлуджа до Деветия конгрес" имаше доста инициативи и в дружеството. Членове на общинската лекторска група редовно изнасяха беседи за живота на бележити дейци на нашата Партия, за нейния славен път.

Продължително време се подготвя вокалната група, за да се представи успешно на младежкия празник в чест на Партийния конгрес, организиран от общинския комитет на Комсомола в с. Паисиево. И тук дружеството на комсомолците от Орешене спечели първата награда. Сега групата разучава нови песни, за да бъдат по-интересни празниците и зимните вечери в селото. Уверени са, че ще се представят добре и на прегледите на художествената самодейност през идущата година.

Комсомолското дружество в Орешене активно се включи и в прегледа на нагледната агитация, провеждан в чест на Деветия конгрес на Партията. Още отдалеч могат да се видят красиво написаните лозунги, табла, диаграми.

По всичко личи, че комсомолците от Орешене и техният секретар Мустафа Рушидов добре работят. С многобройните си инициативи те не само разнообразяват живота на младите, но и на цялото село. Затова и селяните гледат на комсомолците като на хора знаещи и можещи. Авторитетът на комсомолското дружество непрекъснато расте. Все повече младежи и девойки влизат в редовете на Комсомола. Още много желаещи има да станат комсомолци. Тях дружественият комитет най-старателно ги подготвя. В близко време и те ще станат комсомолци.

Всичко бе постигнато с много усилия. Затова е толкова скъпо.

Гинка ДИМИТРОВА

Прославен строител

НЕДЕЛЧО Борисов е бригадир на младежка бригада при Стройуправлението в Силистра. Израства в семейство на строител. Затова и не търси друга професия, а приема професията по наследство. За пръв път идва в Силистра през 1959 година и постъпва на работа в строителството.

Оттогава досега неизменно е по строителните скели и участвува в изграждането на жилищни блокове, административни сгради. Той е работил на такива сгради, за които след години може спокойно да каже, че е вложил своето сърце. Свой дан за построяването на блоковете 13, 15, 16 и блок „Еделвайс" е дал и той.

Млад и енергичен, винаги усмихнат, все забързан в работата си. Такъв го знаят строителите от нашия град. В републикански състезания за най-добър мазач през 1965 година Неделчо спечели първото място и стана най-добрият мазач в цялата страна за годината. Награден е със златното отличие с лика на Кольо Фичето.

За да предаде опита си и на останалите млади строители в Стройуправлението на Неделчо бе поверено да ръководи младежка комплексна бригада. Общественият комитет на ДКМС постави поръчение на Неделчо. И сега кандидат-партийният член Неделчо Борисов успешно води бригадата на младежите. Тази бригада работи на обект „Ветеринарна лечебница", която е обещала да предаде 45 дни преди срока в чест на IX конгрес на БКП.

Бригадирът и бригадата работят съзнателно и упорито. Изпълняват трудовите си норми 140 на сто и се нареждат на едно от първите места между бригадите. За високи резултати в предконгресните дни са наградени с вимпели от ЦК и ОК на ДКМС „Девети конгрес на БКП".

Жеко МИЛУШЕВ

Красиви пъстроцветни килими тъче комсомолката Евгения Минчева от промкомбинат „Текстил" в Силистра. Макар да е килимарка от две години насам, тя така усвои професията, че малцина са онези, които могат да се равняват по нея. Заради усърдното трудолюбие и активното участие в живота на комсомолското дружество Евгения заслужи любовта и уважението на всички.

Все хубави думи ни разказа партийният секретар от село Добротица за младия монтьор Кямил Бошнаков, който работи в ремонтната работилница на кооперативното стопанство. Та той е не само добър производственик, а и активен комсомолец.

ХРОНИКА НА КОМСОМОЛСКИТЕ ДЕЛА

** Младежката овцеферма от гр. Дулово получи 59 тона мляко, вместо предвидените 48 тона; по 7,800 кг вълна от овца при план 6,200.*

** За деветмесечието младежката краveферма от с. Раздел надои 221 тона мляко при план 174.*

** Младежката трактор-на бригада от с. Боил обработи 70 905 декара мека оран за деветмесечието при годишен план 69 232.*

** Комсомолците от Паисиевската община приготвиха 3 200 тона висококачествен силаж.*

** Младежките полевъдни звена от Паисиевската община получиха по 530 кг царевица средно от декар.*

ПРИЯТЕЛКА И СЪВЕТНИЧКА НА ПИОНЕРИТЕ

ВЕЧЕ четири години на гърдите на Иванка Гайдарова аленее червената пионерска връзка. Още в педагогическото училище тя проявяваше подчертан интерес към пионерската работа, макар и да не беше в паралелка за подготовка на дружинни ръководители. Обича й към пионерите не секна и след завършването на училището. През първата година на учителстване в с. Ветрен малко можа да поработи с пионерите. Но следващите четири години завинаги я свързаха с пионерската работа.

Първите й стъпки бяха в Тутракан. Голямото й желание и любов към пионерите бързо възнаградиха труда й. Пионерската дружина при училище „Стефан Караджа" неведнъж се е нареждала между първите. Тази дружина растеше, укрепваше. Заедно с нея израстваше и Иванка. Тя чувствуваше себе си по-смела, новите идеи бързо се превръщаха в действителност. За нея заговориха с уважение не само пионерите, но и обществеността в Тутракан. Всички бяха доволни от резултатите, които постигна.

Със същото уважение се ползва Иванка сега и в с. Попина. Трета година вече тя ръководи пионерската дружина. Просто се е сляла с пионерската работа. Обича децата, а и те нея. Другинната ръководителка Иванка Гайдарова е другар и съветник на малките палавници с червените връзки на гърдите.

Всеки, който я познава, ще ка

же, че тя не може да се чувствува добре, ако край нея няма пионери. Винаги ще я видите да се навърта край жизнерадостните деца, които споделят с нея мисли, чертаят нещо, рисуват.

Отговорът на въпроса: „Кой кого повече обича" може да бъде само един. Децата много я обичат и тя много ги обича. Само колко нежна и внимателна е към тях! Нейните съвети и забележки се възприемат от децата като нещо съвсем необходимо. Понякога и огорчения има, но тя ги изживява вътрешно, по своему, без някой да узнае за това. Трудно е да се посочи кое нейно качество е най-ценно. Може би скромността, отзивчивостта. Или пък необикновеното й трудолюбие и старание в работата, или безграничната й любов към хората. Една богата личност, съчетала в себе си добродетелите на новия човек.

Иванка Гайдарова е от онния другинни ръководители в окръга, които могат да служат за пример. Сега ръководената от нея дружина се готви да посрещне достойно Деветия конгрес на любимата Партия. Пионерите работят с голямо желание за претворяването на предконгресните обещания. С всеки изминат ден пионерската дружина в Попина бележи нова крачка напред, укрепва организационно, израства. А това е най-голямата награда за Иванка Гайдарова.

Гинка ПЕЦОВА

ВЪЗНАГРАДЕНО УСЪРДИЕ

КОМСОМОЛСКАТА група при второ дружество на ДКМС в ДИП „Липа" е най-добрата в Силистра. Двадесет и двама членове на групата работят в ръчно-подготвителния отдел. Двадесет и два чифта сръчни ръце байцат, почистват и „умъртвяват" кантовете на десетки детайли за изящни мебели. По предложение на членовете на групата е внедрен нов метод на работа с новия полиестерен лак, при чиято употреба се променя байца. Те предложиха да се прибавя и амоняк, който ускорява изпарението и спомага за по-доброто сцепяване на лаковия „филм".

Комсомолците от тази група са здраво ядро в големия работнически колектив. Те допринасят трудовите норми в бригадата да се изпълняват средно 137 на сто. В групата работят ударниците Георги Николов, Янка Петрова, Михаил Аджемов. 11 от тях се учат във Вечерната гимназия и Техникума по дървообработване. С голямо внимание се отнасят младежите един към друг. Колективно посещават филми. Децата на комсомолците Атанас Димитров и Борис Добрев получиха първите си спестявания от групата по случай рождените им дни.

1966 година донесе голяма радост за групата. За активна предконгресна дейност ЦК и ОК на ДКМС ги наградиха с вимпели „Девети конгрес на БКП". Всички са доволни от работата на групата. Членът на ЗК на ДКМС Коста Тодоров сподели, че тя е най-активната в предприятието. В нея членуват добри и отзивчиви хора. За това много е допринесъл отговорникът на групата Георги Николов, един от най-добрите активисти и най-сръчните в работата. Макар и много млад той вече работи върху рационализаторско предложение, което ще осъществи в навечерието на IX конгрес на БКП.

Всички членове на групата са хора от голямото работническо семейство на Силистра, хора на бъдещето, хора, които утвърждават добродетелите на комунизма.

Анета СТЕФАНОВА

Страницата е подготвена от нещатния отдел по комсомолските въпроси при редакцията в състав: Гинка Пецова, Мария Христова, Георги Петров, Милко Николов, Христофор Вълчанов, Юсеин Мемишев, Димитър Маринов, Недка Калънчева и Анета Кънчева. Отделът се завежда от Гинка Пецова, секретар на ОК на ДКМС.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Улица „Георги Димитров" — сградата на Партийния дом, телефони: главен редактор — 28-28; зам. главен редактор — 32-29; секретариат — 39-55; отдел „Селскостопански" — 38-42; отдел „Икономически" — 32-11; отдел „Култура и бит" и „Партиен отдел" — чрез номератора на ОК на БКП — 21-94; Кореспонденти — 31-82; вестник „Знаме" — 31-85

Инд. 31 425

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 128 (1141) | Събота, 5 ноември 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ОКТОМВРИ В ПОБЕДЕН МАРШ

Светът наново честнува Великата октомврийска социалистическа революция. За 49-ти път. Четиридесет и девет години човечеството живее под неповторимото въздействие на идеите на Великия октомври, на идеите на комунизма. От научна теория марксизмът-ленинизмът се превърна в практика, в светло ежедневие, в неспирен възход на милиони хора.

Създадената от Октомври държава на работниците и селяните като стоманен щит стоеше срещу пристъпите на капитализма. След гражданската война и интервенцията из руините на пепелищата и разрухата израсна велик Съветският съюз. След страшната, опустошителна и героична Отечествена война гласът на съветската правда се разнесе по-могъщ, по-твърд над изтръпналия очарован свят. Капитализмът отстъпи. Нови милиони тръгнаха по пътя на Октомври. Революцията премина планини, пустини и океани, разтърси Азия, разкъса веригите на Африка, затрещя из островите и прериите на Америка.

Идеите на социализма, идеите на Октомврийската революция овладели народите шествуват по света. Те не могат да се оковат във вериги, не могат да се хвърлят в мрачни зандани, да се привържат към стълба за разстрел. Всяка нова победа над обречения капитализъм е тържествен марш на идеите на Великия октомври.

Затова борбата на виетнамския народ за свобода против американската агресия е борба справедлива, събрала симпатиите на народите от цял свят. Лозунгите на ЦК на КПСС по случай 49-тата годишнина на Октомврийската революция са проникнати от високото съзнание за отговорността да бъдат сринати плановете на подпалвачите на войни.

„Народи от целия свят! Борете се за прекратяване на агресивната война на Съединените американски щати против виетнамския народ, решително настоявайте незабавно да бъдат изтеглена американските войски от Южен Виетнам! Нека се разширява и крепне международната солидарност с героичния виетнамски народ! — зове гласът на Октомври по-мощен, откогато и да било и мобилизира народите.

Защото

Октомврийската революция пулсира в стоманената гръд на Магнитогорск, тресе турбините на Братск, звучи в Интернационала, разлюлял Космоса, напира в ума и труда на съветските хора, пее в душите на русин и узбек, на украинец и таджик, на всеки съветски човек.

Защото

през деветте месеца на 1966 година Съветският съюз произведе промишлена продукция с 8.3 на сто по-голяма от тази на деветте месеца на миналата година, защото в държавните складове постъпиха повече от 74 милиона тона зърно. Не, това не е утопия, както наричаха гордите капиталисти първите социалистически планове на съветската държава. Не — това е такава реалност, с която в Ню Йорк и Лондон, в Бон и Париж се съобразяват. Това е реалният Октомври — огромен, усмихнат великан. Затова неговият призив за мир има отрезвяващо въздействие — зад него стои реална материална сила.

И този великан ние славим от все сърце, празнуваме неговата 49-та годишнина, поздравяваме го с неговото величие.

Защото

Той и у нас развя знамето на Радомирската република, ехтя с топа на поп Андрей през 1923, пя партизански песни в хайдушкия Балкан, помете фашизма на Девети.

Защото

Днес дими в Кремиковци, дълбае каменната гръд на Родопа, пори океанските простори с родния трибагренник.

За 22 години, откогато вървим по пътя на Октомври, ние забравихме изостаналостта, дървеното рало, занаятчийската работилница. През 1944 година електрическата енергия не достигаше за осветление на градовете — днес произвеждаме над 10 милиарда киловат часа; тогава нямахме машиностроителна промишленост — днес създаваме трактори, леки коли, кораби; тогава плодородните поля раждаха 80—100 килограма зърно от декар — днес — 300 килограма.

Затова на Деветия конгрес на нашата Партия Октомври ще бъде пръв делегат и с волята и ентусиазма на целия народ, с ум и сърце ще създава жалоните на нашия напредък, ще чертае светлите перспективи, ще гласува за директивите.

Затова нашата революция е продължение на делото на Октомври, нашата млада Република — достоен брат на Съветския съюз, нашият народ — благодарен на съветските народи за тяхното дръзновение и героизъм, за техния опит, за тяхната всеотдайност.

Празнично плющят знамената и в Силистренски окръг. Работници и кооператори, младежи и девойки, комсомолци и пионери приветствуват великия юбиляр, защото те го виждат, те го чувствуват в изпълнените планове, във високите добиви, в новите заводи. От тази година Силистренски окръг установи близки, дружески връзки с Хмелницка област от Украинската съветска социалистическа република. Още по-крепка, още по-близка става нашата дружба, по-силна нашата любов.

В дните на Октомври ние изпращаме борчески привети на Комунистическа партия на Съветския съюз, на целия съветски народ и специално на трудещите се от Хмелницка област с пожелание за още по-големи успехи в изграждането на комунистическото общество и укрепването на мира в света. Заедно със съветските народи, с народите на света и ние манифестираме, и ние честнуваме 49-тата годишнина на Октомври.

Вее по-тържествено, в труд и в бой шествува Той по земята. Негово е бъдещето. Той строи комунизъм.

ГОЛЯМ УСПЕХ!

РП „Оргатехника“ произведе първия „ЕЛКА“

МНОГО дни и нощи посветиха за усвояване на производството на електронния калкулатор инженерите и техниците от Развойното предприятие за организационна техника в Силистра. И усилията им не отидоха напразно. В дните пред Деветия конгрес бе произведен първият електронен калкулатор „ЕЛКА“. Радостната новина обходи всички цехове и работилници на предприятието, стигна до всеки производственик.

Най-голям дял за произвеждането на първата „ЕЛКА“ имат началникът на цеха инженер Пройчо Сомов, инженер Мария Ангелова и техникът Иван Великов. Много труд и старание вложи младият и сърцат колектив от цеха. Затова и радостта им беше голяма. Тяхната радост дойдоха да споделят и гости, между които бяха секретарят на Окръжния комитет на Партията Йордан Георгиев, генералният директор на Обединеното стопанско предприятие „Оргатехника“ в София инженер Ботьо Масларов и съветският специалист инженер Чавдар Железаров.

До края на годината предприятието ще произведе 100 електронни калкулатора. А през следващата година за вътрешния пазар и за износ ще бъдат произведени още 800. Сега целият колектив на цеха напряга сили да устои на даденото обещание и в края на декември ще предаде обещаните електронни калкулатори.

Работниците от РП „Оргатехника“ в нашия град са много радостни и щастливи, че на тях се падна честта да произвеждат новата българска машина, която е на световно равнище. Затова те се стремят да запазят нейното реноме и разнесат славата на своето предприятие не само в нашата страна, а и в други страни.

Ние споделяме тяхното радостно чувство и им пожелаваме по-нататъшни успехи в тази тъй трудна и благородна задача.

В. ЙОРДАНОВ

Достойни трудови дела

ДВАДЕСЕТ жени работят в кравефермата на Старо село. Тяхна ръководителка е Лиляна Тасева, която вече шест години работи заедно с тях. Всяка сутрин, още по тъмно, доячките напускат своите къщи и се отправят към фермата, където ги чакат любимите им животни. С ежедневни грижи, с труд и старание те преодоляват всички трудности в своята работа и успешно изпълняват и преизпълняват своите планове.

В чест на IX партиен конгрес те поеха обещанието да изпълнят до започването на Конгреса годишния си план. За седем от доячките годината по млеконадоя приключи отдавна. Първа изпълни плана си Мария Тодорова, следвана от Петра Ангелова, Пенка Друмева и останалите че тири доячки.

Фермата като цяло е изпълнила вече 98 на сто от годишния си план. Според него трябва да се добият 636 т мляко, а до 1 ноември са добити 623 т. Няма никакво съмнение, че до края на първата десетдневка на този месец планът ще бъде изпълнен, а заедно с това ще бъде изпълнено и поетото обещание.

Успешно преизпълняват своя план и телчарките. Те постигат среден дневен прираст на телетата до 6 месеца по 900 гр на животно и вече работят по показателите за следващата година.

Колективът на фермата се бори за завоюване званието „бригада за комунистически труд“. Затова наред с добрата си производствена работа той провежда и различни други мероприятия и дейности. Тук са изградени вокална група и танцова трупа, които успешно се представиха на общинските прегледи на художествената самодейност. Освен това целият колектив се обучава в една школа по политическа просвета и в една школа за комунистически труд.

Въз основа на всички тези успехи във многостранната дейност на колектива при кравефермата в близките дни ще му бъде присъдено званието „Бригада за комунистически труд“.

В дните пред Новата година нова радост ще споходи староселските доячки. Ще бъде пуснат в експлоатация нов механизиран краварник с хладилник, торови ленти, доилни агрегати и други приспособления. Тогава трудът ще стане още по-лек и по-приятен.

Василка РАВАЛИЕВА

Желаем ви нови победи

НЕБИВАЛ трудов ентусиазъм е обхванал работническите колективи в промишлеността на окръга. Те напрягат всички сили за преизпълнение на плановете и обещанията. Много от тях вече рапортуват, че са устояли на дадената пред Партията дума и с чест и достойнство ще посрещнат нейния Девети конгрес. В редакцията на нашия вестник вече се получиха рапорти от колективите на ТПК „Добруджанка“ и ТПК „Метал“.

* * *

КОЛЕКТИВЪТ на ТПК „Добруджанка“ рапортува, че е постигнал голяма победа, като е изпълнил годишния си план още на 29 октомври. За десетте месеца е произвел промишлена продукция и е извършил услуги на населението за 851 000 лева. Планът за печалбата за годината е изпълнен 120 на сто. До края на годината колективът обещава да произведе надпланова продукция за 200 000 лева и да работи за превръщане в дела решенията на предстоящия Девети партиен конгрес.

* * *

РАБОТНИЦИТЕ от ТПК „Метал“ рапортуват, че са изпълнили десетмесечния си план и поетите обещания за годината, като са произвели надпланова продукция за 28 000 лева. Обещават да работят още по-добре и изпълнят с 20 дни предсрочно годишния си план, като се борят за повишаване на качеството на изделията, снижаване себестойността на продукцията, икономисване на повече материали и суровини. Дават обещание да превърнат в дела решенията, които ще вземе Деветият конгрес на Партията.

Желаем ви нови победи!

УСПЕХИ НА ТЪРГОВСКИ РАБОТНИЦИ ОТ СЕЛАТА

В края на октомври много изкупчици от потребителни кооперации в окръга рапортуваха, че са преизпълнили годишните си планове за изкупуване на яйцата от личните стопанства на кооператорите. Потребителните кооперации в Алфатар, Малък Преславец, Попина, Бабук, Междец, Секулово, Брадва, Дулово, Цар Самуил, Ширково, Калипетрово, Кайнарджа, Сива, Смилец, Срацимир и Сребърна до първи ноември изкупили над плана 718 000 яйца.

Най-много яйца успя да изкупи потребителната кооперация в с. Алфатар. Вместо заплануваните 800 000, тя събра от домакинствата на кооператорите 964 000. Добре работиха и закупчиците от района на потребителната кооперация в с. Попина, като изкупиха 817 000 яйца, вместо предвидените 750 000. Като тези търговски работници се трудиха и закупчиците от района на потребителните кооперации в селата Междец, Малък Преславец, Секулово, Бабук и Срацимир.

Само шестнадесетте потребителни кооперации можаха да изкупят през десетте месеца на годината от кооператорите 9 958 000 яйца. Тази голяма победа те извоюваха благодарение на усърдната работа на яйцезакупчиците, които обхождаха най-редовно домовете на кооператорите. Затова сега отчитат големи резултати от своята дейност. Те са техен дар за Деветия конгрес на Партията.

Видослав ПЕТРИНЧЕВ

Комунистът Митьо Ангелов от ДИП „Липа“ ръководи бригада „Юрий Гагарин“, завоювала високото звание „Бригада за комунистически труд“. Той е носител на званието „Най-добър в професията“ и винаги изпълнява трудовите си норми 140—145 на сто.

СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

Художествена изложба в Силистра

ВЧЕРА, в чест на Деветия партиен конгрес, в Силистра беше открита художествена изложба. В малкия салон на Образцовото народно читалище са изложени 38 платна на художниците Йордан Маринов, Георги Куртев, Никола Ковачев, Симеон Говедаров, Йордан Кисьов, Йордан Господинов, Йорданка Чаушева, Александър Димитров, Иван Василев, Илю Станчев, Ламбо Ковачев.

За разлика от други години този път изложбата в жанрово отношение е по-разнообразна. Представени са две композиции, пет портрета, пейзажи, натюрморти, графики.

Към многото други прояви и инициативи, посветени на предстоящия Конгрес, може да се нареди и поредната изложба на художниците от Силистра. Една хубава проява в културния живот.

Тържествено събрание за Октомврийската революция

В САЛОНА на народния театър в Силистра се състоя снощи тържествено общоградско събрание, посветено на 49-та годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция. Присъствуваха стотици работници, служители и учащи се. В президиума на тържеството заеха места първият секретар на Окръжния комитет на Партията ВЕЛЬО МАКСИМОВ, членовете на бюрото на Окръжния комитет на БКП САВА ШИВАРОВ — председател на Окръжния народен съвет, ХРИСТОФОР ИВАНОВ, и ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ-секретари на Окръжния комитет на Партията, БОЯН МИХНЕВ — председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт и МИКО НИКОЛОВ — председател на Окръжния съвет на профсъюзите, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС АЛЕКСАНДЪР ЧОЛАКОВ, началникът на Окръжно управление на МВР ДИМИТЪР ПЕТРОВ, първият секретар на Градския комитет на Партията ГЕОРГИ КАРДАШЕВ, заместник-председателят на Градския народен съвет ФИЛИП КУБАДИНОВ, активни борци против фашизма и капитализма, ръководители на предприятия и учреждения, първенци в производството.

Тържеството бе открито с химните на Народна република България и Съюза на съветските социалистически републики.

За световноисторическото значение на Великата октомврийска социалистическа революция прочете доклад другарят Георги Кардашев. С пламенни думи той говори за онния славни дни на 1917 година, когато залповете на крайцера „Аврора“ възвестиха настъпването на нова ера в историята на човечеството — ерата на социализма и комунизма.

При голямо въодушевление, с бурни ръкопляскания присъствуващите гласуваха поздравителни телеграми до ЦК на КПСС и ЦК на БКП. Телеграмите бяха прочетени от другаря Филип Кубадинов.

Тържественото общоградско събрание завърши с богата литературно-музикална програма.

ВЕЧЕР ЗА ОКТОМВРИ

В ЦЕХ „Папурени рогозки“ при промкомбинат „Камъшит“—Силистра неотдавна се проведе тържествена вечер, посветена на 49-тата годишнина на Октомврийската социалистическа революция и Деветия конгрес на БКП.

След кратък доклад за значението на Октомврийската революция и Деветия конгрес самодейци при цеха изнесоха литературно-музикална програма.

Работническият колектив от цеха посрещна тези две големи събития с високи трудови успехи.

Върбан ПЕТРОВ

Международна информация

Хайфон дава героичен отпор на агресорите

МОСКВА, 3 ноември (ТАСС). „Правда“ публикува следното съобщение от своя ханойски кореспондент Шчедров:

„Трети ден в близост до Хайфон продължават ожесточени боеве с американските лешояди. Частите на противовъздушната отбрана на Хайфон героично отблъскват атака след атака. След бомбардировките над остров Кат Ба, който влиза в границите на Голям Хайфон, вчера американските бомбардировачи направиха опит да атакуват северозападните предгрдия на най-голямото морско пристанище на ДРВ. Оба че те бяха посрещнати от мощен зенитен огън. Един от тях, оставяйки след себе си черен дим, падна в морето.

В града продължават своята работа заводите и учрежденията. По улиците се появиха позиви и плакати, разказващи за последните боеве, за победите на защитниците на Хайфон. Частите на противовъздушната охрана на града са в постоянна бойна готовност. Хайфонци са твърдо решили да защищават родния си край“. (БТА)

Разширяването на войната във Виетнам продължава

ВАШИНГТОН, 3 ноември (ТАСС). Правителството на Съединените щати възнамерява да продължава да засилва военната си мощ в Югоизточна Азия, заяви водачът на демократичното мнозинство в сената Мансфийлд.

Говорейки вчера в Шелби (щата Мисури), сенаторът изказа предположението, че към края на годината броят на американските въоръжени сили в Южен Виетнам ще достигне 400 000 души. Освен това, продължи Мансфийлд, около 40 000 американски войници и офицери ще се намират в Тайланд, 50 000 — 60 000 — на корабите на Седмия американски флот и към тях се прибавят така наречените „въоръжени сили за подкрепление“ на островите Гуам и Окинава и на Филипините. (БТА)

ЗАДКУЛИСНО СПОРАЗУМЕНИЕ

ЛОНДОН, 3 ноември (Кор. на БТА). Става ясно, че сътрудничеството между големи британски инвеститори и проводниците на апартейда се е развило до такава степен, че британското и южноафриканското правителство споделят еднакви възгледи за политиката си в Южна Африка.

Сега става очевидно, че съществува тайно, но детайлирано споразумение по въпроса за Югозападна Африка.

Съгласно това споразумение Великобритания ще използува своето влияние в ООН, за да спре, измени или отклони по вся какъв начин африкано-азиатските инициативи за откъсване на Югозападна Африка от контрола на Южноафриканската република. От своя страна южноафриканското правителство ще упражни дискретен натиск върху бунтовническия режим на Ян Смит за конституционен компромис с Великобритания, за да бъде отстранена на всяка цена една намеса на Обединените нации под формата на принудителни санкции или с други мерки.

Неувяхваща е славата на Октомври

Победата на Великата октомврийска социалистическа революция извърши коренен прелом и откри нова ера в историята на човечеството — ерата на социализма и комунизма.

Октомврийската революция оказа мощно революционно влияние върху работническото движение в България. Стихийното недоволство предизвикано от мизерията, глада и войната, взе широки размери и остри форми. Народните маси издигнаха искане да се сключи мир. Избухна войнишко въстание за смъкване на буржоазно-монархическата власт и провъзгласяване на България за демократична република.

Под влияние на Октомврийската революция рязко се засили движението за излизане на България от империалистическата война. Под лозунгите: „Мир и хляб!", „Прекратете войната!", страната бе обхванат от масови демонстрации и бунтове на гладуващи жени и деца.

Приветствие

до работническия съвет в Петроград от Централния комитет на БРСДП, Синдикалния съюз и парламентарната група, подписано

от Д. Благоев

Нашето приветствие до руската революция

Преди десет дена нашата партия изпрати до Международната социалистическа комисия в Берн и нашата братска партия в Швеция следната телеграма с молба да се изпрати до Работническия съвет в Петроград:

„Българският социалистически пролетариат посреща с възторг и адмирация геройската борба на руския пролетариат за свобода, изпраща му своите най-горещи братски поздрави и пожела ва пълната победа на революцията, създаването на руската федеративна демократическа република и възстановяването на международния мир. Балканските работници очакват, че европейският пролетариат ще изпълни своя дълг, като подкрепи руския революционен пролетариат и разшири неговото дело. За балканските народи, руската революция има това грамадно значение, че не само ги освобождава от опасността за завоевания от деспотическа и империалистическа Русия, но и разчиства пътя за тяхното собствено обединение в също такъв свободен демократически съюз.

Да живее руската революция!

Да живее международната солидарност на пролетариата!

За Централния комитет на партията, Синдикалния съюз и парламен. група: Д. Благоев".

„Работнически вестник", XX, бр. 278, 24 април 1917 година.

ЛЪЧЕЗАР СТАНЧЕВ

Октомври

1

За бунт на фронта вред се заговори,
дали ще свърши страшната война?
Щом тропне някой — рипвах да отворя!
Баща ми ли се връща у дома?

И той се върна — с поглед нов и светъл,
макар че бе войник с продран шинел.
За пръв път чухме: — Ленин! — и — Съвети!
С тях края на войната бе дошел.

Октомври в мен живее оттогава,
Октомври сбира синове с баща.
Октомври и народите сближава
с велико слово: мир и свобода!

2

Баща ми си отиде много рано,
но свойта вяра ни предаде той
за бъдеще, от бедните мечтано,
за социалистическия строй.

Завета му, пропит със оптимизъм,
премина в мен и моите деца —
и ето ни сега пред комунизма
с препълнени от вярата сърца.

Антивоенна конференция на Добруджанския фронт през февруари 1918 година.

По примера на своите руски братя, в резултат на антивоенната дейност на партията, през септември 1918 година, войниците от южния фронт въстанаха, провъзгласиха България за република и с оръжие в ръка потеглиха към София, за да съборят омразната буржоазномонархическа клика.

НА „АВРОРА"

СИВ ленинградски ден. Откъм Финския залив духа смразяващ, леден вятър. Двата червени автобуса на „Интурист" спират недалеч от пристана, укротил мътните води на малката Нева, сред която е спуснал котва историческият крайцер на революцията „Аврора".

Горе, на палубата, за наше щастие, ни посрещна усмихнат капитан II ранг от запаса Тимофей Иванович Липатов, секретар на партийната организация на крайцера през време на революцията и до неотдавна негов командир. Годините са посребрили косите му, а суровият моряшки живот и неволи са оставили своя отпечатък на челото му. Липатов се усмихва сърдечно и ни повежда към носовата част на крайцера, където моряците грижливо пазят всички документи, архиви, експонати, фотоснимки, свързани с революционното минало на екипажа на кораба. Тук се съхранява грамотата и ордена „Червено знаме", с които съветското правителство е наградило крайцера за неговото дейно участие в дните на Великия октомври.

Увлекателно и топло капитан Липатов разказва:

...Крайцерът „Аврора" е построен през 1903 година в корабостроителниците край Петроград. През 1904-1905 години той е взимал участие в руско-японската война, а след това и в Първата световна война.

През месец ноември 1916 година крайцерът бива заложен за ремонт в Петроград и тук за първи път екипажът на „Аврора" влиза в пряк досег с революционно настроените петроградски докери. Още през 1915 година матросът Солодков създава партийна организация в кораба, която бързо заживява пълнокръвен живот. През време на февруарската революция, „Аврора" вдига червен флаг, ликвидира с командуването на царските офицери и матросите застават на стража край оръдията.

Тук е първата радиостанция в **служба на пролетарската революция.** Матросът Алонцев—радиотелеграфистът на крайцера — първи предава бойните разпореждания. В ранните часове на 7 ноември, съобщавайки възванието, написано от великия Ленин „Към гражданите на Русия", той известява на цял свят за победата на първата пролетарска власт.

Ето ни и на палубата, заобиколили в кръг историческото носово оръдие на „Аврора", дало първия изстрел на революцията — сигнал за щурм на Зимния дворец от петроградските работници, матроси и червеноармейци.

През Отечествената война оръдията на крайцера били демонтирани и взели участие при отбраната на града-герой — Ленинград. През това време беззащитният кораб бил ожесточено обстрелван от фашистките батареи край Финския залив, от чиито огън силно пострадал.

След победата над хитлеристка Германия „Аврора" била поправена и на борда ѝ отново монтирали оръдията.

Сега тук живеят и се учат нахимовците от последните два класа на Военноморското училище в Ленинград, а корабът е обявен за музей.

Раздялата ни с капитан II ранг от запаса Липатов бе сърдечна и **затрогваща. Той се обърна към нас** с молба да предадем от неговото и на целия екипаж име най-топли пожелания към българския народ за още по-блестящи успехи в строителството на социализма и в борбата за мир.

Борислав КОНСТАНТИНОВ

В стоманените редици на славната Червена армия влязоха десетки синове на българския трудов народ, които геройски се сражаваха за делото на Великата октомврийска социалистическа революция.

НА СНИМКАТА: Членовете на изградения от Георги Михайлов Добрев български военнопленически кръжок „Революция", взели участие в установяването на съветската власт в гр. Инсар, Пензенска губерния, 1917 година.

ЗАЕДНО С ПУТИЛОВЦИ

В деня на пристигането на В. И. Ленин от чужбина в родината Путиловският завод не работеше. Но путиловските болшевики, научили от Петроградския комитет на партията за пристигането на В. И. Ленин, бързо мобилизираха всички свои сили и организираха внушителна делегация, в състава на която имах щастието да участвувам и аз — младият путиловски работник.

Старите кадрови работници-болшевики познаваха Владимир Илич и организираха шествието към Финландската гара с голяма любов: поканиха много младежи, извикаха червеногвардейски отряд, приготвиха мазут и кълчища за факли, написаха върху червено платно: „Привет на другаря Ленин!"

Късно вечерта под звуците на революционната песен „Смело другари!" двухилядна делегация с ярко горящи факли потегли напред. Но площадът при Финландската гара беше вече претъпкан с делегации на други фабрики, заводи и войскови части. Гърмяха военни оркестри, пееха се революционни песни, полюшваха се леко червените знамена и пламъкът на горящите факли, пробягваха по площада ярките лъчи на прожекторите.

Нашата делегация успя да застане в лявата част на площада.

Когато влакът стигна до перона, песните и музиката затихнаха; всички погледи бяха обърнати към вагона, всеки искаше поскоро да види Илич.

Раздаде се многохилядно „ура", захвърчаха нагоре шапки. Владимир Илич бързо се качи на приготвения за него бронеран автомобил, вдигна ръка в знак за внимание — и площадът затихна. Илич поздрави петроградския пролетариат, революционните войници и моряци, като приключи речта си с думите: „Да живее социалистическата революция!"

След пристигането на Владимир Илич в Петроград при нас в Путиловския завод зачестиха да идват есери и меншевики. Те се стремяха да заздравят своя компроментиран поради съглашателство с буржоазията авторитет, да разпалят в масите оборнически настроения. На 12 (25) май бе свикан общозаводски митинг. Срещу путиловските работници меншевиките и есерите решиха да изкарат своята „тежка батарея" и поканиха на митинга Чернов, Авксентиев, Дан и др.

Водачите на есерите и меншевиките се видяха принудени да увещават дълго време путиловските работници да гласуват за продължаване на империалистическата война. Но в отговор се чуваха гневни възгласи на путиловци: „Притрябвало ни да воюваме!", „За кого ли пък да воюваме!", „Да се сложи край на войната и да се даде на селяните земя!"

Скоро на митинга пристигна поканеният от путиловските работници Илич. След като се поздравих с работниците, той веднага започнах да заучавам наизуст своя рапорт.

При вратата на кабинета на Владимир Илич дежуряха червеногвардейци от нашата дружина, затова ме пуснаха веднага. Владимир Илич беше сам и нещо пишеше. Той не беше забелязъл пристигането ми и продължаваше да работи. Аз козирувах и лекичко тракнах токове. Илич

толкова силно нападна лидерите на меншевиките и есерите, разобличавайки тяхната лъжа и предателство, че те, без да дочака да завърши речта си Илич, напуснаха митинга.

На 26 октомври 1917 година, в 11 часа преди обед, дежурният по караула ми заповяда, както и на другите командири, да се явя при Ленин и да доложа каква задача е изпълнявал нашият район през дните на Великата октомврийска революция, и какво е настроението на работниците от Нарвската застава. Всички нас това много ни развълнува. Аз реших да доложа на Илич с рапорт, по военному, и бързо ме погледна и като се вдигна от стола, ми протегна и двете си ръце:

— Какво, какво, оставете това, седнете, разказвайте.

Той ме накара да седна срещу него. Благодарение на мекото и приветливо отношение на Илич аз надвих вълнението си и му разказах всичко, което знаех за бойните подвизи на работниците от Путиловския завод. Когато свърших, Владимир Илич започна да ми задава въпроси:

— Е, какво, всички ли работници от Путиловския завод са доволни от съветската власт?

Отговорих му, че всички са доволни и всички единодушно са гласували за резолюцията, с която бе приветствувана съветската власт.

— Как, и жените също ли са доволни от съветската власт? — отново запита Илич.

Аз потвърдих, че жените също са за съветската власт.

В края на май 1918 г. бях назначен за военен комисар на караулно-конвойния батальон и бях изпратен в Москва. Нужно бе да се започне сериозна работа по възпитанието на хората — на ротните парторзи и на агитаторите. Самият аз бях недостатъчно грамотен и често се обръщах за консултации към по-сведущи. Научих, че в Политехническия музей всяка седмица събота време, се свикват митинги, на които излизат да говорят видни партийни работници от Централния комитет на партията... У мен възникна мисълта да използувам тези случаи за възпитаване на войниците от нашия батальон. И ето на 23 август 1918 г. ние организирано отидохме на митинг. Тогава на митингите идваха и „бивши хора", и разни авантюристи, за да пречат на ораторите и да провалят митингите.

Администрацията на музея се зарадва на нашето пристигане и помоли да ѝ помогнем да въведе ред. Аз поставих хора на всички ходове, а самият застанах при централния вход на аудиторията. В момента на откриването на митинга се бяха насъбрали още повече хора. Пропускахме всички, които имаха съветски документи, но при проверката ня маше време да гледаме в лицето. Изведнъж чувам глас откъм тълпата:

— Другарю, пуснете ме, моля ви се.

— Покажете съветски документ —отговарям аз.

— Та аз трябва тук да говоря.

Погледнах гражданина и едва не занемях. Пред мен беше В. И. Ленин. Досрамя ме и се ядосвах на себе си. Ала Владимир Илич, като видя смущението ми, каза:

— Правилно, другарю, действувате.

Случваше ми се да срещам В. И. Ленин и после. В края на 1919 г. при настъплението на генерал Юденич срещу Петроград аз бях тежко контузен и бях принуден да напусна фронта. Изпратен бях да се уча в картечарски курсове в московския Кремъл. Там почнаха да ме назначават заедно с други курсанти в караул, като ни възлагаха особено важни постове, включително и охраняване квартирата на Илич.

Тогава нямаше достатъчно електроенергия и асансьорите не работеха. Квартирата на Владимир Илич беше на втория етаж и за сестра му Мария Илична беше трудно да се изкачва, тъй като имаше болен крак. Аз неведнъж ѝ помагах в изкачването на втория етаж. Когато Владимир Илич си беше в квартирата, той всякога благодареше за оказаната на сестра му помощ. Задушевността и човечността на великия Ленин дълбоко трогваха всекиго, който се срещнеше с него. И аз никога не ще забравя щастливите дни, когато виждах и слушах Илич, когато говорех с него.

Откъс от спомените на И. Ф. Ермеев — член на КПСС от 1917 г.; началник на картечната дружина на Путиловския завод. През октомврийските дни охранявал със своята дружина Смолни. Участник в гражданската и Великата отечествена война.

НАШАТА ИКОНОМИКА ПРЕЗ ПЕТАТА ПЕТИЛЕТКА

ТКЗС „Ленин“ в с. Калипетрово — високоефективно стопанство

Със създаването на комплексните опитни станции през 1962 година се създадоха условия и за изграждане на „образцови земеделски стопанства“. Такова стопанство за нашия окръг е ТКЗС „Ленин“ в с. Калипетрово. С неговото изграждане се цели да се даде пример и да се въздейства на останалите стопанства да организират своето производство на научна основа.

В стопанството се прилага новата система на планиране. Под прякото ръководство на сътрудниците от научните институти и опитните станции в страната бе разработен подробен перспективен план на стопанството за 1970 год. Същият е одобрен от Министерството на земеделието, като с изпълнението му стопанството ще стане наистина пример за всички кооперативи в окръга.

1965 година се оказа плодотворна за калипетровци. Те се наредиха на второ място в окръга по изпълнение на стопанските задачи. Говедофермата и свинефермата вече години наред са окръжни първенци. Но ТКЗС Калипетрово е и национален първенец за 1965 година. То получи преходно червено знаме на МЗ и ПП на града.

Тези успехи на калипетренци до голяма степен се дължат на техните целенасочени и упорити усилия да внедрят в своята производствена работа техническия прогрес. По плана за 1966 година в стопанството трябваше да се внедрят 20 новости с общ икономически ефект от 183 235 лв. Получените обаче досега резултати говорят за преизпълнение на този план с 12 569 лв.

За повишаване техническото равнище на селскостопанското производство и изпълнение на плана за техническия прогрес през настоящата година ръководството на стопанството разработи конкретни мероприятия. От тяхното осъществяване в растениевъдството бяха икономисани 134 000 лв. вместо заплануваните 126 000 лв. Само от механизиране на процесите при прибиране на зърнено-житните на площ от 15 000 дка е получен ефект от 15 675 лв. По-пълно е механизирано прибирането на житните. За целта бе закупен още един комбайн СК-4. Разтоварването и почистването на зърното става напълно механизираната зърнопощадка, оборудвана през тази година с ОВТ—20 и ОВТ—10. Товарането и преместването на зърното до склада става с 10 самосвални ремаркета, 2 булдозерни дъски, едно ЗБ—40, пневматични зърнотранспортьори и елеватор. С цел пълното механизиране на процесите по балирането на 3 000 т слама всеки от 4-те комбайна в стопанството бе снабден със сламопреса, количка за събиране на балите и едно приспособление за навиване на тел.

Към всяка от двете полевъдни бригади е изградено звено за комплексна механизация. Двете звена през 1966 година са отгледали няколко хиляди дка царевица, слънчоглед, люцерна и сорго с общо икономически ефект 74 000 лв.

Всички машини и приспособления, необходими за комплексната механизация като ГАН—8, 4 култиватора, 4 редосеялки СУБ-48, високообемни ремаркета и др., бяха доставени навреме. В работилницата на стопанството бяха изработени редица приспособления към наличните машини: удължение на елеваторите на кукурузокомбайните, дискове за квадратно-гнездова сеялка за семе на царевица, слънчоглед и сорго, приспособление за механизирано разтоварване на царевицата и др.

Широко навлезе механизацията в лозарството и овощарството. Стопанството разполага с 2 000 дка лозя и 1 000 дка овощни градини. Тяхното отглеждане без машини е немислимо. Всички лозя са окопани 4 пъти, огребани и загребани с машини. 1000 дка са напръскани също с машини 3-4 пъти през годината. За механизираното внасяне на минерални торове в лозята са изработени специални приспособления към трактора „Болгар“. В овощните градини е внедрено използването на „Чизел-култиватора“. Оранта и пръскането са напълно механизирани. За нуждите на трайните насаждения е построен нов резервоар, като до края на годината ще се монтира и инсталацията за механизирано пригответяне на разтворите. От внедряването на механизацията в лозарството и овощарството стопанството е получило печалба от 13 149 лв.

Големи са успехите на стопанството в изпълнението на плана за техническия прогрес в животновъдството. При план до края на годината 56 280 лв. икономически ефект, стопанството ще получи 61 118 лв.

От всичко 400 млечни крави 246 са племенни, от които до края на годината ще се надоят над 3 500 л мляко от всяка. Само от породното подобряване на говедата е получен икономически ефект от 13 790 лв.

Най-голям икономически ефект обаче в животновъдството се получава от механизирането на някои процеси в свинеугоителната ферма, където приготвянето и раздаването на храната и почистването на боксовете става механизирано. От всяко прасе се получава икономически ефект от 5,20 лв., дължащ се на намаления брой гледачи във фермата. Сега един гледач се грижи средно за 1 000 прасета, докато преди въвеждането на механизацията се е грижел само за 300.

Получените резултати от внедряването на новостите през 1966 година показват на механизаторите и кооператорите от Калипетрово, че още отсега трябва да помислят какви задачи трябва да залегнат в конкретния план за техническия прогрес за 1967 година. Много от задачите, които трябва да се разрешат през другата година, са основни за петата петилетка. Една от тези задачи е внедряването на разсадопосадъчната машина в зеленчукопроизводството, засаждането на новия перспективен сорт домати „Триумф“ и пипер „Златен медал“. В зърнопроизводството трябва да се мине към торене на новите сортове пшеница с високи дози минерални торове, към внедряването в големи мащаби на перспективни фуражни култури като соргото и др. В овощарството е належащо въвеждането на почвообработващи машини с отместващи се работни органи и вентилаторни пръскачки с голям капацитет.

В животновъдството предстои разширяването на съществуващия свинарник като капацитетът му се увеличи с още 2 000 свине, а също така построяването на модерен краварник за 100 крави.

Борбата на калипетренци за повишаване на техническото равнище в кооперативното им стопанство дава много добри плодове. Разбира се, има да се желае още за отстраняване на някои слабости в това отношение, особено що се отнася до подобряване степента на механизация в зеленчукопроизводството и овощарството.

Трябва обаче да подчертаем, че внедряването на челния опит и технически прогрес в растениевъдството и животновъдството е основа, върху която трудолюбивите кооператори и механизатори от стопанството ще удвоят усилията си за по-нататъшното интензифициране, увеличаване и повишаване на селскостопанското производство. Техният пример трябва да се следва от всички кооперативи в окръга.

Венецка ДРУМЕВА
агроном по внедряването на техническия прогрес при КОС— Силистра

ДОКОГА ЛОШО ПОДДЪРЖАНЕ И СНАБДЯВАНЕ

КРАЙ автобусната спирка в с. Алфатар има заведение за обществено хранене, организирано и контролирано от местната потребителна кооперация. Това заведение снабдява клиенти от селото и преминаващите с десетината автобуси пътници с топли и студени закуски, мезета, газирани и спиртни напитки.

По своето местоположение заведението се явява и като представителен обект в областта на общественото хранене на селище от градски тип пред преминаващите по този централен път пътници от и за градовете Варна, Толбухин, Шумен, Разград, Попово, Дулово и Исперих. Тази отговорна задача поставя големи изисквания към отговорника на заведението и ръководството на потребителната кооперация в това селище. Тя поставя и изисквания спрямо общинския народен съвет в Алфатар, който е задължен да контролира и да търси отговорност за изоставянето и за немаряването на заведението.

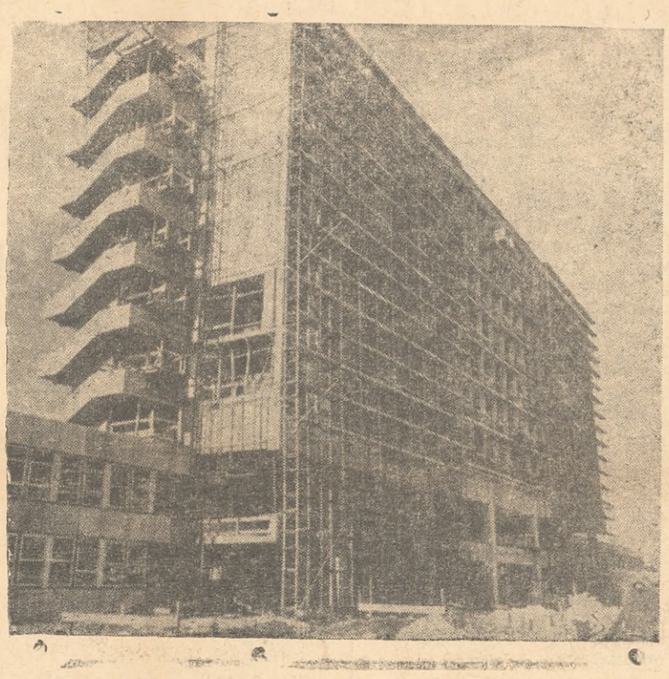
През месец октомври снабдяването е незадоволително. То може да се нарече и лошо. За лошото снабдяване говори слабо то изпълнение на плана за стокооборота за месеца. Към 27 октомври изпълнението за месеца показва едва 48 на сто. Но как може да се прави стокооборот, когато липсват стоките, които потребителите търсят? В момента на посещението в хладилника има не само две парчета салам и малко маслини. Отговорникът не можеше да предложи нищо друго на клиентите. По цели седмици не е имало бира. Така въпреки редовно дадената заявка за бира на 24, 25 и 26 октомври не е продадена нито една бутилка, макар че има голямо търсене.

Заведението трябва да бъде добре поддържано и да има приветлив вид. Обстановката в него да е приятна и предразполагаща към консумация. А какво е сега поддържането и обстановката? Тя е отблъскваща и смразяваща. През хубавите слънчеви дни салонът е затъмнен от висящите на прозорците червени плюшени завеси. А в дъното на салона са наредени над двадесет каси с празни бутилки от лимонада, бира и други напитки. Подът е замърсен, по масите няма покривки. В Алфатар има толкова хубави цветя, а върху масите няма нито една вазичка с цветя.

Отговорникът на обекта е свикнал с тази обстановка. Тя не му прави впечатление. Но къде е тогава ръководството на потребителната кооперация, къде е и изпълнителният комитет на общинския народен съвет в Алфатар? Защо търпят лошата обстановка в заведението?

Време е да се ликвидира със занемаряването на заведението и да се подобри неговото снабдяване. Време е да надникнат тук и общинският народен съвет, и Окръжният кооперативен съюз.

Йордан ПОПОВ

УНГАРИЯ. Десететажна болница с 487 легла се строи в Кароаг. Тя ще бъде открита през 1967 година.

Хора, прославени в труда

ДАР ЗА КОНГРЕСА

ДО ПРЕДИ три години калугеренската животновъдна бригада изоставаше в отглеждането на прасетата и свинете за разплод. Ясно беше, че бригадата се нуждаеше от опитен свиневъд, защото беше в загуба за стопанството. Именно тогава управителният съвет се спря върху другарката Иванка Трифонова — член на Партията. Нали комунистите трябва да поемат най-тежката и отговорна работа. Тогава някои от кооператорите с насмешка казваха: „Жена може ли да се справи с 200 прасета? От тази работа нищо няма да излезе!“ Но трудът на Иванка показа точно обратното...

В самото начало трудностите бяха много. Липсваше хигиена във фермата и двора. Храната беше недостатъчна, режимът не се спазваше. Тези и редица други слабости пречеха за изпълнението на плана. Всичко това накара свиневъдката Иванка Трифонова да помисли по-дълбоко върху работата си. Тя реши на всяка цена да докаже на всички животновъди от ТКЗС — Главиница, че и жените са способни да преодоляват трудностите и при тежават голям трудов героизъм. Трудът е чест и тя се хвана здраво на работа. Най-напред почисти основно свинефермата. Влезе в тясна връзка със зоотехниците на стопанството. С нейна инициатива се разшири дворът на свинефермата, създадоха се що годе условия за нормално отглеждане на прасетата.

Задачата беше трудна. Трябваше да се изпълни и преизпълни запланувания дневен прираст и да се спечели обявеното съревнование с другите животновъди. Това не се постига лесно... На ден прасетата ядат около 1 тон храна — тикви, ярма, зелена маса и други. Помощник няма. Тя сама с каручката на бригадата доставя всичко. Калта и дъждът не спират свиневъдката, не могат да й попречат да отиде до блока или склада и да докара една каручка тикви или ярма.

Резултатите от добрата работа не закъсняват... Минават месеци и среднодневният прираст показва радващо увеличение: 500 гр, 600 гр и т. н. И тогава всички животновъди започват да се чудят... „Бре, една жена да постига такива резултати? Браво, браво на кака Иванка“ — казват те, виждайки я, че се нарежда на едно от първите места в ТКЗС Главиница. Тя участвува на Окръжната конференция на Партията, на окръжния събор на жените първенци и т. н.

1965 година тя приключи с много голямо преизпълнение и получи 800 лева допълнително възнаграждение... Тогава започват на всякъде да говорят за кака Иванка, за нейните успехи.

Интервю с продавача и купувача

Казват, че интервюто, като една от известните форми на официалното общуване, било незаменимо. Такова се оказа то, впрочем и сега, когато трябваше да застана с лице срещу продавача и купувача, за да присъствувам на един безкраен диалог, който се води между тях всяка година, всеки месец, всеки ден...

Разговорът между многоликия купувач и продавача тези дни, когато есента недвусмислено ни намеква, че е към своя край, става по-напрегнат от всеки друг път, по-прям, по-тревожен.

— „Имате ли?....“ или „Дойде ли най-после?....“ с тези фрази започва всеки един, който пристъпи прага на магазина, за да излезе в повечето случаи с оборена от отчаянието глава. Разбира се, идиличната представа за трупане на зимовище отдавна е добила друга форма — сега всеки търси най-необходимото, като е сигурен, че който и артикул да му потрябва, ще го намери по рафтовете на магазините. А потребностите на гражданите са разнообразни: мазнини, захар, сапун, колбаси, сирене, туршии...

Поредицата е дълга, защото купувачът е престанал да се задоволява с посредственото. Той търси всичко, което красноречиво определя неговия уровен, а практичната евтина дреха, здравата и красива обувка, модното палто, затова всеки пита „Има ли?...“

А ето какво отговарят продавачите. Но този път пред нас, а не пред безименния купувач.

Трифон Бояджиев, отговорник на магазин № 11 за мъжка конфекция:

—Тази есен в сравнение с други години магазинът ми е снабден отрано с подходящи стоки. Намират ми се в голяма количества балтони от всички видове, кожени дрехи, костюми от вълнен плат, единствено откъм избора на ризи магазинът ми е беден. Но за това дума има снабдяването. Що се отнася до заявките, ние ги приготвяме редовно...

Стефан Кулев, отговорник на магазин № 26 на ДСП „Булгарплод“:

— Неудобно ми става да ка звам постоянно на хората „няма червен пипер“. Доскоро така стоеше въпросът и с оцета, но от него сега донесоха големи количества. Търсенето му обаче чувствително намаля. От голямо значение ще бъде да ни доставят навреме и туршиите...

Янко Атанасов, отговорник на магазин № 102:

— При мен рядко се достават стоки, като маслини, червен пипер, белина от новия тип...

Крум Кръстев, отговорник на магазин за месо № 103.

— Търси се много свинското месо, а то почти всякога липсва. Изобилствува шилешкото месо и телешкото, но него не гражданството през зимата предпочита свинското. Когато ме питат, казвам „няма“.

Димитър Гърдев, отговорник на магазин № 115.

— Домакините настояват за бели макари, а няма. Няма от дълго време по рафтовете на магазина ми белина на прах, цигари „Слънце“, спирт за горене в бутилки, бутилки боя за печка, черни връзки за обуща. Едва преди два дни доставиха няколко разновидности шоколадови бонбони...

Кирил Кирилов, отговорник на магазин № 122:

— Хората търсят някои стоки и с право се сърдят, когато им кажа, че няма. Липсват бели макари, боя за печка в кутии, спирт за горене в бутилки, шоколадови бонбони, консерви от паламуди, скумрия, консерви от червени домати, лютеница, конфитюри от различни видове....

Улвия Шаибова, отговорничка на магазин № 10 за мъжки и дамски обувки:

— Трудно е да отговаряш така често на хората, че липсва желаната обувка. А ето че от месеци ние нямаме черни дамски обувки с холандски ток от 36 до 40 номер. Мъжки обувки с широк кантъл от 36 до 40 номер, плетенки „спортпром“ от 39 до 44 номер.

.... Интервюто с купувача е кратко. Той казва: „Необходимо ми е да закупя тази стока. Отбягвам се, когато я няма по най-големите магазини в Силистра...“ Напоследък, не е необходимо да се говори повече, нито да се цитират имената на многобройните граждани, които задъхани тичат от един магазин до друг, за да получат все един и същ отговор.

Става ясно, че липсата на едни стоки не е случайно, а рецидивно явление, че отсъствието на ефикасно и всестранно снабдяване и тази зима поставя купувача пред неотменния и тежък въпрос: „Откъде да се снабдим с топли обуща или с други стоки от първа необходимост?“

Р. МИХАЙЛОВ

Награда за труда

ВСИЧКИ строители от ДСО—Стройуправление в Силистра се включиха в предконгресната надпревара за преизпълнение на плановете и обещанията в чест на IX конгрес на БКП. В резултат на това през деветмесечието бе извършено строителство за 2 524 500 лв., вместо предвидените 2 469 900 или планът е изпълнен по обем 102 на сто. Поетите обещания за деветмесечието бяха изпълнени с 10 дни предсрочно.

На първо място в съревнованието излезе строителната група на техническия ръководител Осман Тасчиев, достигнала 120 на сто изпълнение на плана по обем. На второ място е групата на Павел Батанов. От бригадите на първо място се нареди тази на Иван Липков, която изпълнява трудовите си норми 143 на сто. Второто място сред бригадите зае бригадата на Атанас Аджемов.

Първенец между специализираните звена е звеното на мозайкаджиите, с отговорник Колю Лазаров, на бояджиите, с отговорник Атанас Енев. От помощното предприятие първенец е бригадата на Стоян Кондов. За постигнато високо качество на строително-монтажните работи бригадата на Борис Карайванов бе наградена с грамота на ЦСПС.

Министерството на строежите удостои с почетното златно отличие „Кольо Фичето“ Дочо Димитров, Пеньо Димитров, Добри Курдоманов, Добри Димитров и Неделчо Борисов. За големите резултати, постигнати в чест на IX конгрес, бяха наградени със значката „За високи трудови успехи“ Димитър Станков, Димитър Русев, Димитър Петров и Петър Енгьозов.

Генчо ДИМИТРОВ

НОЕМВРИ И ДЕКЕМВРИ — МЕСЕЦИ НА СПЕСТОВНОСТТА

Застраховането — трайна форма на спестяване

ДЕЙНО участие в развитието на спестовността в нашата страна взема и Държавният застрахователен институт. Спестяванията и събраните средства по пътя на застраховането създадоха застрахователен фонд, който се явява икономическа необходимост в условията на социалистическата стопанска система. Застрахователният фонд при социализма представлява съставна част от общия народностопански резерв, който осигурява непрекъснатост на производствения процес и служи за възстановяване на нанесените материални щети. От друга страна от него се изплащат обезщетения и на пострадалите застрахователни лица.

Държавният застрахователен институт, ползвайки опита на съветското застраховане, постави застрахователната дейност на социалистически основи и в пълна услуга на народа и държавата. Своята дейност ДЗИ развива в две главни направления: в оказване на застрахователна защита по реда на задължителното и доброволно застраховане на имуществата на ТКЗС, кооперациите, обществените организации и населението, а така също и в обезпечаване застрахователната закрила на трудещите се по пътя на доброволното и задължителното лично застраховане.

Важен дял за развитието на спестовността има личното застраховане, което се осъществява по средством застраховките „живот“. Животозастраховането е особена форма на лично спестяване, което добива широка популярност у нас. Застраховката „живот“ има голямо значение както за отделния човек, така и за обществото, защото наред с даване застрахователна закрила на застрахования набират се средства, които се предоставят за социалистическото ни строителство.

Чрез застраховката „живот“ трудещите се правят по-дълго срочни спестявания с оглед да посрещнат бъдещи нужди. Сключването на застраховката става с писмен договор, в който са отразени условията и срокът. През времетраенето на договора застрахованият се задължава да внася определени вноски годишно, шестмесечно, тримесечно или месечно. Срещу застрахованата сума, за която се правят спестяванията, ДЗИ носи риска за живота и трудоспособността на застрахования. По застраховката „живот“ ДЗИ изплаща застрахователна сума и обезщетения, както следва: когато застрахованото лице доживее срока на застраховката; при настъпване на злополука и застрахованият загуби напълно или частично своята работоспособност. В зависимост от това какъв е процентът на трайно загубената работоспособност се изплаща същият процент от застрахованата сума. Не зависимо от това плащане след изтичане на срока на застраховката застрахованият получава напълно застрахованата сума. При смърт на застрахования вследствие злополука или болест цялата сума се изплаща на наследниците независимо от направените вноски.

Другият вид застраховка е застраховката „злополука“, която бележи голямо развитие. Чрез нея всеки гражданин си подсигурява застрахователна закрила при временна, трайна загуба на работоспособност или смъртен случай от злополука. Вноските по тази застраховка са минимални — от 2 до 5 лв., през цялата година за 1 000 лв. застрахована сума в зависимост от професията на застрахования. Докато през 1956 година за цялата страна на броят на застрахованите по злополука е бил едва 232 000, то към 31. XII. 1965 година достигна до 670 000.

Личното застраховане е допълнение на общественото осигуряване, като рискът се носи не само през време на работа, но и в личния живот на застрахования. Успехите по личното застраховане се дължат на социалистическия характер на нашето застраховане, на бързото развитие на народното стопанство, на нарасналите материални възможности на населението.

До Девети септември 1944 година в един период от 20 години е имало сключени в цялата страна 213 000 застраховки „живот“, а към 31. XII. 1965 година достигат 865 802.

През 20-годишния период от създаването на ДЗИ застраховките са се увеличили 4 пъти; застрахованите срещу „злополука“ нараснаха 13 пъти, а застрахователната сума 8 пъти.

До основаването на ДЗИ през 1946 година, когато действуваха частните дружества, застраховането в окръга беше слабо развито. Броят на застрахованите лица по застраховката „живот“ е бил около 1 000 души. Към 30. VI. 1966 г. техният брой в нашия окръг достигна 14 037, или едно увеличение от 14 пъти. В последно време трудещите се масово сключват застраховки „живот“ и „злополука“. Така например в гр. Силистра във всички предприятия и учреждения по-голямата част от работниците и служителите поддържат застраховки „живот“ и „злополука“. Някои предприятия като ДИП „Добруджа“, ДП „Транспред“, ДАП, ДМЗ „Стомана“, ТПК „Дунав“ и др. са с голям обхват по тези застраховки.

Не остават назад и кооперативните стопанства, където кооператорите масово си сключват застраховки „живот“ и „злополука“, а селата Ситово, Гарван, Бабук, Срацимир, Окорш, Добротица и Главиница са с най-голям обхват по застраховката „живот“.

Всяка година ДЗИ — клон Силистра изплаща стотици хиляди лева обезщетения по имуществото и личното застраховане. Всеки ден се изплащат суми на застраховани лица, пострадали от злополуки или по изтекъл срок на застраховките им. Само през тази година са начислени за изплащане над 800 000 лв. обезщетения за пострадали имущества. По личното застраховане за деветмесечието на тази година са изплатени 49 550 лв. на лица, на които е изтекъл срокът на застраховките. Също така са изплатени 6 195 лв. обезщетения на застраховани лица, пострадали от злополуки.

По случай Деветия конгрес на БКП и месеците на спестовността — ноември и декември — всеки гражданин от нашия окръг трябва да се убеди в необходимостта от сключването на застраховка „живот“ и „злополука“ — проява на предвидливост и спестовност.

Енико ЕНИКОВ,
старши инспектор при Окръжния клон на ДЗИ

Наскоро в нашата страна гостува Андрей Вознесенски— един от най-талантливите представители на младата съветска поезия.

Роден е в Москва през 1937 г. Издал е книгите: „Мозайка“, „Параболи“, „40 лирически отстъпления от поемата „Триъгълната круша“ и „Анти светове“.

По професия е архитект, по призвание — поет.

Октомврийските пушки понесли,
ние търсихме теб, бъднина,
и се носеха нашите песни
нае съветската млада земя...

ПЛАТОН ВОРОНКО

Андрей Вознесенски

Лонжюмò

ОТКЪС

Всичко бива и си отива,
но аз помня добре едно —
като облачна Антлантида
свети някъде Лонжюмо.

Ленин лекции чете и гласно
ги извиква по имена.
И лицата прозрачно—ясно
светят, сякаш са семена.

Всички те по света са разсеяни!...
И Земята се вий със страст.
Ала няма ги, школа ленинска,
учителите ѝе са сред нас.

Те си тръгнаха, неоставили
нито къщи, нито деца,
а разтворени като кристали
в битки, в мисли и във неща,
в писмата на СНК,
в ледоходи,
в турбини пенести...
Где си ти? Где си ти, школа ленинска?

Школа ленинска — школа мирна!
И сте много, съвсем встрани
вий с победите си планирани
върху кости и съсипии.
Школа ленинска, пътят минат е!
Школа ленинска — Енисей!
Школа ленинска е родината
със небето, което синей!
И когато в Москва бе вдигнат
толкоз чаканият до днес,
като сноп светлина изригнат,
вперен в бъдещето дворец,
за пилоните му красиви,
за зеления аквамарин
ако питат:
„Какъв ли стил са?“
„Школа ленинска!“ — отвърни!

КУЛТУРНИ ВЕСТИ

Вечер на българския филм

На 31 октомври в салона на кино „Москва“ се състоя вечер на българския филм, посветена на IX конгрес на БКП. Тя беше организирана от ОП „Кинефикация“, съвместно със Съюза на киноделците в България. Гости на тържеството бяха Борислав Шаралиев—кинорежисьори, и кино артистите Мария Русалиева (изпълняваща ролята на майката във филма „Рицар без броня“). Емилия Радева и Найчо Петров, а също така и др. Христо Григоров — зав. сектор кинолюбителско движение при Съюза на кино дейците.

Вечерта започна с прожекция на филма „Рицар без броня“, който послужи за основа на разискванията.

Другарят Христо Кирков — редактор на сп. „Киноизкуство“, говори пред присъствуващите за проблемите на българското кино след 9 септември 1944 г. Той изтъкна като успех филмите: „А бяхме млади“, „Пленено ято“, „Рицар без броня“ и др.

Др. Борислав Шаралиев, режисьор на филма „Рицар без броня“, отговори на зададените му въпроси във връзка с работата му със сценариста Валери Петров, а също така и за избора на изпълнителя на ролята на малкия Ваньо — Олег Ковачев.

След това някои от присъствуващите се изказаха за положителните качества на „Рицар без броня“ и направиха предложение за по-пълно отразяване в киното не само на съвременността, но и на нашето близко и по-далечно минало.

Гостите бяха поздравени от името на ГНС в Силистра от др. Иван Димитров, директор на СП „Културен отдих и художествена украса“, с пожелание по-често да ги виждаме между нас.

ОКРЪЖЕН СРЕДНОШКОЛСКИ РЕЦИТАЛ

НА 28 ОКТОМВРИ т. г. в Дома на Профсъюзите в Силистра се състоя окръжен средношколски рецитал по творби на съвременни български поети. Рециталът бе посветен на Деветия конгрес на БКП. Участвуваха комсомолците от гимназиите и техникумите в Силистра, Тутракан и Дулово и ученици от VIII клас на училище „Кирил и Методий“ в Силистра.

В продължение на повече от два часа звучаха в залата бойките, наситени с партийност стихове на Веселин Андреев, Христо Радевски, Веселин Ханчев, Иван Бурин, Пеньо Пенев, Иван Радоев, Павел Матев и др. Бяха изпълнени и творби на автори от нашия окръг — „Последното желание“ от Симеон Манолов и „Хроника“ от Андрей Димов.

Колективно на първо място се класираха средношколците от I гимназия в Силистра. След тях застанаха комсомолците от Механотехникума в Силистра.

Индивидуално първо място спечели Стефка Енчева, ученичка от 11 клас при силистренската I гимназия. Тя изпълни с голямо чувство и майсторство стихотворението „На безследно изчезналите комунисти“ от Павел Матев. Много добре се представиха Александрина Александрова, Веска Даскалова и Манол Иванов от Силистра, Костадинка Димова от Дулово, Спаска Вермезова от Тутракан и др.

Накрая от името на отдел „Народна просвета“ при ОНС и Окръжния съвет за работа с учащите се, които са организатори на рецитала, на първенците и всички участници бяха дадени награди.

Недко НИКОЛОВ

Сърдечна благодарност

НА 24 септември съпругът ми Георги Стоянов Георгиев от гр. Силистра бе приет във вътрешното отделение на Окръжната болница с тежка анемия. Незабавно бе пристъпено към сериозно лечение.

В разстояние на 21 дена болният, под непрекъснатото наблюдение на д-р Лозанов, д-р Мерджанов и д-р Рачев постепенно, след преливане на кръв идваше на себе си. След новия рентгенов преглед бе установено, че има язва в тежка форма. Наложи се незабавна операция.

Операцията протече при голямо напрежение. Кръв бе прелята с килограми, с часове работеха внимателните ръце на д-р Янков и д-р Бобев. Животът на болния висеше на косъм. След няколко часова тежка операция, язвата бе отстранена. Под топлите грижи на сестра Трифонова, която взе и активно участие в самата операция, положението на болния се подобрява.

За всички, вложени грижи от страна на докторите Недев, Чешмеджиева, Радев, Енчев и Филев и сестрите Чиколова, Георгиева и Атанасова благодаря от все сърце и им пожелавам все така да бдят над здравето на хората.

Вяра ГЕОРГИЕВА
гр. Силистра

По следите на нашата критика

Ситни-дребни като камилчета

Под това заглавие в бр. 122 от 22 октомври т. г. („Оса“) беше поместен хумористичен материал, в който се подлагат на критика някои слабости в работата на ГТП „Градска търговия“ —Силистра по-точно за големия брой на магазините за преоценени стоки. Критикувано беше и Държавното автомобилно предприятие за нередовното измиване на автобусите от мрежата на градския транспорт, за незадоволителна хигиена в тях.

С писмо № 1131 от 29 октомври т. г. ГТП „Градска търговия“ ни уведомява, че отправената критика към предприятието е основателна. Въпросът с магазините за намалени цени ще бъде окончателно разрешен със завършването на универсалния магазин. Тогава ще бъде уреден специален магазин за намалени стоки, който ще осигури и по-доброто им излагане — за улеснение на купувачите.

С писмо № 1775 от 28 октомври т. г. от ДАП ни уведомяват, че критичният материал е бил разгледан от ръководството на предприятието и са взети мерки за редовното им почистване.

За вас, читателки

За достойна среща

МЕСЕЦИ наред целият наш народ, всички труженици от градовете и селата, живеят и творят под знака на голямото събитие за Партията и страната ни — Деветия конгрес на БКП. Подготовката за посрещането на конгреса се превърна и сред нас— жените-отечественофронтовки от Силистренски окръг, в широк преглед на всестранната ни дейност по изпълнение решенията на Осмия партиен конгрес и Петия конгрес на Отечествения фронт.

Българската комунистическа партия създаде за жената такива условия на живот и творческо проявление, каквито нашата история не познава досега, условия, за които са мечтали най-дръзновените дъщери на българския народ, за които отдадоха живота си.

Жената днес е навсякъде. Тя е на полето, в животновъдните ферми. Неуморима е в борбата за висока продукция от растениевъдството и животновъдството, в създаване на лични стопанства. Без нейния труд, без нейния ентусиазъм е немислимо изпълнението на задачите, които поставя Партията.

Много труд влагат за достойно посрещане на Конгреса 20-те хиляди кооператорки в окръга. А в животновъдните ферми 700 жени изучават с усърдие новостите в зоотехниката и я прилагат в своята работа.

В чест на Деветия партиен конгрес, наред с прякото си участие в производствената дейност, жените провеждат и още много други инициативи с най-разнообразно съдържание.

Вечерите на дружбата между жените-българки и туркини, проведени в Соколски, Ситовски и други райони, се превърнаха във вълнуващи тържества. Подобни вечери се подготвят и в общините на Зафирово, Главиница и др.

Женкомисиите в Кайнарджа, Старо село, Сокол и др. организираха екскурзии с активни производственички и общественички из страната ни и до братска Румъния. Такава екскурзия организира и Градският комитет на Отечествения фронт в Силистра.

В чест на Конгреса се подготвят вечери на високодобивничките в общините на Паисиево, Окорш, Ситово, Главиница и др.

В сърдечна и другарска атмосфера преминаха и срещите с активни борци против фашизма и капитализма, организирани в Айдемир, Дулово, Тутракан. Такива срещи се подготвят в Сокол, Главиница и Белица.

Още много е дълъг списъкът на проявите и инициативите, които организират комисните за работа сред жените в окръга ни пред Деветия конгрес. Това е най-хубавият израз на убедеността на хилядите труженички от окръга в правилната политика на Партията, на тяхната готовност да влеят усилията си за изпълнение на новите задачи, които ще постави Конгресът.

Мария МИХНЕВА

Заслужена обич

В ПАМЕТТА ѝ са се врязали онния години, когато се водеше борба в очакване на днешното, хубаво- лелеяно в душите, желано време. Потайните явки, събрания и онзи чуден блясък в очите на всички няма да изчезнат от съзнанието ѝ.

Виждаше се съвсем млада, а вече в редовете на Партията. Тя — Мария Русева, е първата жена в родното си село, решила наравно с мъжете да се бори за щастието на хората.

Китното село Сребърна, където е родена, всяка вечер грижливо пази тайните срещи на борците. Приютява тези млади патриоти. Дни, изпълнени с труд, с напрежение.

Спомня си арестите. Пътят от едните до другите се разделя с месеци, още незаздравели раните от първия бой, почва втори, трети. И все същото: „кажи!... кой,... коя... кога... А устата мълчат, не произнасят нито стон.

Много време Русева е организационен секретар на помощната организация. Събират помощи, подпомагат политическите затворници, семействата им. Тази организация развива голяма дейност. Най-голяма заслуга има нейният секретар.

Впечатления, спомени, наситени с много трудности. В периода на борбата с фашизма Мария Русева дава всички свои сили за тържеството на социализма. За нея идването на свободата е осъществяване на мечтите ѝ. Не престава да работи със същия ентусиазъм, със същата любов. Ако разгърнем трудовата ѝ дейност, ще се изненадаме от наградите, които тя е получила: Знак „За активна дейност и учредител на Отечествения фронт, орден „Девети септември“ II степен, Сребърен орден на труда — за активна дейност в Червения кръст. По случай 20 години от създаването на Отечествения фронт е наградена със златна значка. След Девети септември трудът става нейна най-жизнерадостна песен. И сега, вече пенсионерка, неуморно работи в кварталата. Всички се допитват при нея за много неща, а и тя за всеки намира време. Обича да говори с хората. Особено ѝ е радостно да разказва за срещата на активните борци с Политбюро, състояла се на 25 октомври т.г. в София. Благодарна е за вниманието, което ѝ е оказано. С трепет говори за първите впечатления, когато се виждат стари другари, всеки дал малко, или много за разцъфтяването на Родината. Сега те вече са посивели, но още много бодри, много жизнерадостни.

— Беше много хубаво — казва тя. — Много задушевно. Имаше хубави изказвания, пяха се революционни песни. Решихме да се срещаме по-често. Това беше среща на истинска чистосърдечна дружба на старите ветерани.

Човек, запознал се с Мария Русева, дълго носи в сърцето си спомен за добротата, отзивчивостта и човечността на тая тиха жена. Нейният пълноценен живот може достойно да служи като пример. Той е жива история на тежките дни, преживени в миналото, които не бива никога да забравяме.

Мария Русева е била и е обичана от всички. За нея всеки говори с любов.

Радка АНАСТАСОВА

Приятно е да влезеш в книжарница „Христо Смирненски“ в Силистра. Ще те посрещнат трите учтиви книжарки: Мария Жекова, Донка Дянкова и Тодорка Георгиева.

СНИМКА: Върбан АТАНАСОВ

Делегатката за конгреса

ЗА Иванка Тодорова ми се иска да разказвам много и то най-хубави, най-мили неща. Може би големите, черни и ласкави очи на 26-годишната специалистка ме накараха да я заобичам от първата ни среща. Те са като две дълбоки кладенчета, готови да раздават обич и топлина.

Завършила селскостопанския техникум в гр. Толбухин, девойката се върнала в родното си село Айдемир и заработила в кооперативната птицеферма. Новата работа и новият живот на съпруга ѝ Иванка-Румянка. Тогава младата майка прекъснала работата си. През 1964 година тя заработила отново, но като бригадирка Иванка и в къщи, където свекърва ѝ я посрещала с топла печка и подредена трапеза. А в кошчето гукал малкият Красимир — радостта на цялото семейство за оздравяване на стадата, за внедряване на механизацията задържали бригадирката по цял ден в птичарниците. Еднакви били за нея и жарките дни на лятото, и мъгливите утрини на зимата. Тези гъсти мъгли... Колко пъти са я обърквали те. Колко пъти са закичвали косите ѝ с венчета от скреж. Така се връмолка. В птицевъдството тя навлязла в онези години, когато се воюваше за рентабилност на пти фермите, за понижаване стойността на „златните“ яйца. Гриругата не уплашили смелата комсодирка в кравефермата.

Началото съвпаднало с разфорването на старите стада. С какво нетърпение очаквали всички датските крави. Посрещнали ги с много радост, с много надежди. Но трудностите били неизбежни. Заредили се дни, месеци, наситени с тревоги, с критични мигове. Тогава над новите животни бдели всички. По цял ден не си отивали в къщи гледачите. По цели нощи будували специалистите над новородените теленца. Това било истинско изпитание на волята и умението на хората. А Иванка-бригадирката била опора на всички.

Сега стадото е вече оздравено. Спокойни са и говедовъдите от Айдемир. Спокойна е и тяхната бригадирка. И все пак дните ѝ минават тук, в кравефермата.

А вечерите? От тях комунистката Тодорова отделя за обществена работа, за децата си, за семейството си. Тя е член на бюрото на партийната организация в животновъдството и член на бюрото на общинския партиен комитет. Тя отговаря за работата с комсомолците. Отговорничка е и за дейността на жените.

Радостта на бригадирката в тези предконгресни дни е голяма. Фермата посреща очаквания празник с преизпълнено обещание. Повече от 100 тона мляко от обещаното — това наистина е победа, извоювана с много жар, с много ентусиазъм.

Стефанка СТАНЕВА

Рецепти на сезона

ЖЕЛЕ ОТ ДЮЛИ

Избършете дюлите. Разрежете ги на четири, без да ги белите. Сварете ги в тава, покрити с вода, изцедете сока и го претеглете. Сложете на половин килограм сок половин килограм захар и варете в тавата, докато желето добие нужната гъстота. Това ще познаете, като капнете една капка сироп в чиния и тя не се разлива. Не забравяйте да обезпенявате. Две-три минути преди смъкването му прибавете една равна лъжичка лимонтозу.

СЛАДКО ОТ ДЮЛИ

Избелете и настържете един килограм добре узрели жълти дюли. За да не почернеят, веднага ги пускайте в тенджера с вода. Полуизцедени от водата, сложете настърганите дюли в тавата за сладко, поръсете с един килограм захар и варете, докато омекнат дюлите. Към края на варенето прибавете малко лимонтозу.

ПАСТЕТ ОТ ЧЕР ДРОБ

Вземаме половин килограм свински или телешки чер дроб, нарязваме го на парчета; прибавяме 150 гр сланина, 1 глава лук, 1 дафинов лист, малко чер пипер. Всичко слагаме в тенджера, наливаме съвсем малко вода и задушаваме под капака до омекване, без да загори. Когато е готово, прибавяме малко среда от сух бял хляб, за да попие сока. Минаваме го два-три пъти през машинка за месо и ако пастетът още не е гладък, минаваме го през сито.

Сервираме го студен, може да се приготвят от него сандвичи, гарнирани отгоре с варени яйца или туршия.

ОБЯВА

Народна потребителна кооперация на слепите, бул. „Г. Димитров“ № 141 — София

поради предстоящото откриване на магазин за продажба на текстилни и трикотажни стоки в гр. Силистра

ТЪРСИ

опитни търговски работници.

Кандидатите да подадат молби с автобиографии на горния адрес.

Съобщение

Окръжен кооперативен съюз гр. Силистра съобщава на стопаните овцевъди, предали вълна за обмяна съгласно установените норми с 59-то Постановление от 1963 год., да получат обменителните материали от съответния селкооп, където са предали вълна през 1964, 1965 и до 31 март 1966 год.

Неполучилите обменителни материали в срок до 10 декември 1966 год. губят правото на тях.

КОРАБОСТРОИТЕЛЕН ЗАВОД „ГЕОРГИ ДИМИТРОВ“ — ГРАД ВАРНА КЪМ ДНЕШНА ДАТА ЗАВОДЪТ ИМА НУЖДА ОТ СЛЕДНИТЕ РАБОТНИЦИ:

1. КОРАБОСТРОИТЕЛИ-КОРПУСНИЦИ — младежи, отбили редовната си военна служба, за обучение в срок от 3 месеца, през което време им се заплаща.

2. КОРАБОСТРОИТЕЛИ-ТРЪБАРИ — младежи, отбили редовната си военна служба, за обучение в срок от 3 месеца, през което време им се заплаща.

3. ОКСИЖЕНИСТИ-ПРАВОСПОСОБНИ — III—V разряд.

4. ЕЛЕКТРОЖЕНИСТИ — IV—VII разряд.

5. КОФРАЖИСТИ — II—V разряд.

6. БЕТОНОМАЗАЧИ — II—V разряд.

7. АРМАТУРИСТИ — II—V разряд.

8. КОРАБНИ БОЯДЖИИ

9. ДЪРВОДЕЛЦИ — III—V разряд.

10. ФОРМОВЧИК-ЛЕЯРИ — IV—VI разряд.

11. ЕЛЕКТРО-МОНТЬОРИ — III—V разряд.

На основание на 170-то Разпореждане на МС от 1965 год. на всички работници и ИТР се заплаща допълнително възнаграждение върху основната заплата в размер до 25%.

Преди обяд: от 9,30 до 12 часа.

Приемни часове: След обяд: от 13 до 16 часа.

Телефон: 32-18 От заводоуправлението.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 129 (1142) | Четвъртък, 10 ноември 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ТЪРЖЕСТВЕНО ЧЕСТВУВАНЕ НА 49-та ГОДИШНИНА ОТ ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ

Сияй Октомври с победното си знаме

БЛИЗО вече пет десетилетия над цялата земя сияе ярката звезда на Великата октомврийска социалистическа революция. Идеите на Октомври вдъхновяват трудещите се към светло бъдеще.

Седми ноември!

Рожденият ден на Великата октомврийска социалистическа революция, на новата епоха в историята на човечеството — епоха на гибелта на капитализма и тържеството на социализма! От ликуващия гръм на „Аврора", с войнишка винтовка, с червена лента на ръката руските работници и селяни възвестиха на света ленинската правда.

Великата октомврийска социалистическа революция унищожи завинаги безправието, националното невежество и експлоатацията, които гнетяха народните маси.

Под ръководството на гениалния вожд на световния пролетариат В. И. Ленин и на Комунистическата партия на Съветския съюз преди 49 години се роди Октомврийската социалистическа революция. Тя е символ и на нашия социалистически възход.

* * *

Силистра е тържествено украсена. Портретите на великите учители и вождове на световния пролетариат Карл Маркс, Фридрих Енгелс и В. И. Ленин красят фасадите на сградите в центъра на града. Пламтят лозунгите: „Привет на КПСС", „Да живее нерушимото марксистко-ленинско единство", призивни лозунги „Пролетарии от всички страни, съединявайте се" и много други. На специалната за целта трибуна на ярко блести лозунгът — „Слава на Великия октомври".

В 9.30 часа, посрещнати с продължителни ръкопляскания, на трибуната заеха места първият секретар на Окръжния комитет на Партията — ВЕЛЬО МАКСИМОВ, членовете на бюрото на Окръжния комитет на Партията — САВА ШИВАРОВ — председател на Окръжния народен съвет, ХРИСТОФОР ИВАНОВ, НИКОЛА НИКОЛОВ и ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ — секретари на Окръжния комитет на Партията, БОЯН МИХНЕВ — председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт, и МИКО НИКОЛОВ — председател на Окръжния съвет на профсъюзите, АЛЕКСАНДЪР ЧОЛАКОВ — председател на Окръжното ръководство на БЗНС, КРЪСТЬО АТАНАСОВ, ДИМИТЪР МИХАЙЛОВ и ИВАН ПЕТРОВ — зам.-председатели на Окръжния народен съвет, ГЕОРГИ КАРДАШЕВ — първи секретар на Градския комитет на Партията, ЙОРДАН ТАНКОВ — първи секретар на ОК на ДКМС, ФИЛИП КУБАДИНОВ и АНКА НИКОЛОВА — зам.-председатели на Градския народен съвет, активни борци против фашизма и капитализма, ръководители на предприятия и учреждения, първенци в производството.

С кратко слово др. Сава Шиваров откри тържеството.

В прояснилата се ноемврийска утрин проехтяват звуците на фанфари.

Ехва бойният марш на Октомври и извиква в спомените онния славни дни на октомври.

...Летете, бурни, героични дни,
носете марша боен
на Октомври
през вековете — в светли
бъднини!

свят се днес възправя
стреснат, трогнат, очарован
от победния ви зов.

Екват буйни аплодисменти и възгласи. Възстановяват се стари, победни спомени.

С боен призивен марш „Смело другари в борбата" преминават колоните на градския представителен хор „Седянка".

Манифестира бодрата и щастлива възторжена младост на учащите се от разните учебни заведения в града. Техните възгласи и скандирания уверяват в светло и щастливо детство. Между колоните ярко се четат лозунгите: „Благодарим ти, Партийо, за щастливото детство", „Вечна дружба с Великия Съветски съюз"... Преминава младостта заедно със своите преподаватели от училищата „Никола Йонков Вапцаров", „Макаренко", Първа политехническа гимназия, Втора политехническа гимназия, техникумите, промишлено-техническите училища. Тази младост, която наред с учебната програма дава своя принос за щастливото бъдеще на Родината. В чест на Конгреса на Партията учащите бяха по родните поля и други обекти и помогнаха на трудовите колективи за предсрочно изпълнение на годишните планове.

Отдалече се чете лозунгът: „Колективът на ДМЗ „Стомана" в чест на IX конгрес на Партията изпълни годишната си производствена програма. До края на годината ще произведе допълнителна продукция за 600 000 лева". Стегнати, с бойко ура преминават колоните на ДМЗ „Стомана". Обещанията пред Партията са изпълнени. Първенци в предконгресното съревнование са пак леярите. Ето защо крачките им са устремни, бойки — напред към разцвета на родината.

След тях преминава колективът на ДИП „Хром" — едно от най-младите предприятия в нашия град, но с големи успехи. Макар и млад колективът, в чест на Партийния конгрес, през ноември е обещал да изпълни годишния си производствен план.

Преминава трудовият колектив на РП „Оргатехника", който само преди няколко дни в чест на Конгреса произведе първия електронен калкулатор „Елка".

(Продължава на 4-та стр.)

Трибуната с официалните лица

„Ах, летете ескадрони..."

ДО СЕКРЕТАРЯ НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП др. ВЕЛЬО МАКСИМОВ

ДО ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ др. САВА ШИВАРОВ СИЛИСТРА

От цялата си душа благодарим за топлите поздравления и искрените пожелания във връзка с 49-та годишнина от Великата октомврийска социалистическа революция. Желаем Ви, драги другари, и на всички трудещи се от Силистренски окръг нови големи успехи в строителството на социализма във вашата страна.

Първи секретар на Хмелницкия областен комитет на Украинската комунистическа партия

Бубновски

Председател на Изпълнителния комитет на Областния съвет на Депутатите на трудещите се

Левченко

Предконгресен пленум на ОК на Комсомола

За отчитане предконгресните дела на младежта от Силистренски окръг вчера 17 часа вечерта в салона на Народния театър в града се състоя тържествен предконгресен пленум на Окръжния комитет на Комсомола. На него освен членовете на пленума присъствуваха: кандидатите от нашия окръг за Петхилядния събор на първенците в селското стопанство, първенци от промишлеността, търговията и транспорта, средношколци първенци в ученето, труда и спорта, пионери и др.

Гости на пленума бяха и членове на бюрото на Окръжния комитет на БКП, активни борци против фашизма и капитализма, секретари на партийни комитети и първични партийни организации, активисти на Комсомола от града и окръга.

Пленумът бе открит и ръководен от секретаря на Окръжния комитет на Комсомола другаря Атанас Киров.

От името на бюрото на Окръжния комитет на Комсомола и Окръжната комсомолска организация прочете рапорт първият секретар на Комитета другарят Йордан Танков.

За предконгресните дела на работническата младеж от окръга прочете рапорт младият работник Васил Радев.

От името на младите труженици от селското стопанство рапортува младата специалистка — народната представителка Петра Пенева. За своите дела в предконгресните дни рапортуваха и представителите на средношколската младеж и пионерите от окръга.

След това първият секретар на Окръжния комитет на Комсомола другарят Йордан Танков връчи рапорта на Окръжната комсомолска организация за извършените дела и разнообразните инициативи, проведени от комсомолците от окръга в чест на Деветия партиен конгрес, на първия секретар на Окръжния комитет на БКП другаря Вельо Максимов. (Рапортът с малки съкращения поместваме на четвърта страница).

В своето кратко слово другарят Максимов приветства пленума и цялата окръжна младежка организация за големите постижения в чест на Деветия партиен конгрес и изказа сърдечна благодарност от името на бюрото на Окръж-

(Продължава на 4-та стр.)

Специално за в. „Силистренска трибуна"

Години на напредък и нови предначертания

ИВАН БУДИНОВ

министър на външната търговия

Директивите, които ще приеме Деветият конгрес на Партията на българските комунисти за развитието на народното стопанство през Петата петилетка, са нова научно обоснована практическа програма за стопанския възход, за разцвета на науката, културата и образованието, за издигането на благосъстоянието на трудещите се. Основание за новите големи предначертания са забележителните успехи, постигнати през изминалата Четвърта петилетка. Те потвърдиха нарасналите възможности на нашата икономика — солидна база за осъществяването на още по-напрегната програма на строителство през Петата петилетка.

Изминалият период е характерен не само с бурен количествен растеж на общественото производство, но и със създаването на нова, по-ефективна структура на националната икономика. Черната металургия увеличи количеството на металите в страната 3,3 пъти. Машиностроенето и металообработването произведоха 2,3 пъти повече машини и съоръжения. Енергетиката достигна предвидената в плана 10 млрд. киловатчаса електрическа енергия годишно.

Високите темпове на развитие на родното машиностроене, металургията, химията и енергетиката свидетелствуват за все по-голямо засилване на индустриалния облик на нашата страна. В общия ритъм на социалистическото строителство се развиваше и селското стопанство, което увеличи своята продукция със 17 на сто.

С високи и устойчиви темпове продължи да се развива през Четвъртата петилетка и външната ни търговия — изключително важен фактор за снабдяване на народното стопанство със суровини, материали, машини и съоръжения, за пласмента на продукцията, надхвърляща обема на вътрешното потребление, за повишаване на ефективността на народното стопанство. В стойностно изражение вътрешнотърговският ни стокообмен нарасна от 1 409 млн. лева в 1960 г. на 2 754 млн. лева през 1965 година.

Развитието на основните промишлени отрасли, прогресивните изменения в икономиката през изминалата петилетка дадоха възможност не само да се увеличи външният стокообмен, но и чувствително да се подобри структурата на външната ни търговия. Относителният дял на машините и съоръженията в нашия износ нарасна от 13,7 на сто през 1960 г., на 27 на сто през 1965 г., а в общия обем на износа промишлеността вече участвува 89,4 на сто.

Важно условие за постигането на предвидените през петилетката основни пропорции в развитието на народното ни стопанство е по-нататъшното увеличаване на обема на вътрешнотърговския стокообмен, засилващото се участие на нашата страна в международното разделение на труда. Предвижда се обемът на външната търговия през 1970 година в сравнение с 1965 година да се увеличи с около 64 на сто.

Ускореното развитие на производителните сили, все по-задълбочаващото се социалистическо международно разделение на труда създава благоприятни условия за постоянно развитие на нашия износ. Пазарът на социалистическите страни е огромен и стабилен. Това дава възможност у нас да се изграждат големи, модерно обзаведени предприятия. Всичко това способствува едновременно с абсолютното нарастване да се усъвършенствува структурата на износа, да става той по-рентабилен. През Петата петилетка машиностроителната продукция става водеща в експорта. Предвижда се износът на тази продукция да се увеличи около 2 пъти, а нейният дял в общия износ през 1970 година да достигне около 36 на сто. Нашата страна решително и успешно се ориентира към увеличаване на износа на промишлената продукция, несвързана със селското стопанство. Същевременно международният социалистически пазар осигурява възможности за доставка на нужните ни суровини, материали и машини, необходими за успешното развитие на машиностроенето, химията и енергетиката, за ускоряването на техническия прогрес, интензификацията и модернизирането на всички отрасли на народното стопанство.

Безспорен принос в успехите на нашата страна имат и трудещите се от Силистренски окръг. Годините на Четвъртата петилетка са години на успешно икономическо развитие и преобразования в целокупния живот на окръга. Броят на промишлените предприятия от 26 през 1961 г. се увеличи на 31 през миналата година. Създадоха се такива промишлени предприятия като Завода за леярско производство за оригинална селскостопанска техника, Завода за металорежещи машини, ДИП „Терма" в Тутракан и др.

Сега в окръга се произвежда промишлена продукция за повече от 60 милиона лева при средногодишен прираст 10,1 на сто. Подобри се и нейното качество, което даде възможност на ДМЗ „Стомана", ДИП „Липа", промкомбинат „Камъшит" и други да произвеждат стоки и за външния пазар. Кооперативните стопанства израснаха като мощни производствени единици, годни да решават задачите, които Партията им поставя.

По своето икономическо развитие в миналото Силистренски окръг бе типичен селскостопански район, с частни занаятчийски работилници за преработка на селскостопански суровини, мелници, маслобойни, консервни работилници и др. Развитието на промишлеността в годините на народната власт стана на основата на разширяването и преустройството на съществуващите консервни, млекопреработвателни, маслодобивни, месопреработвателни, мелничарски, текстилни и керамични предприятия, а така също и чрез развитието на местната и кооперативна промишленост.

През Петата петилетка младата промишленост в окръга ще се развива с още по-бързи темпове. Предвижда се през 1970 г. промишлената продукция да достигне над 120 милиона лева. Изпълнението на тази задача ще зависи преди всичко от по-нататъшното успешно развитие на машиностроенето и металообработването, разширяването на предприятията, производството на високо качествена продукция, особено на изделията, предназначени за износ.

Обективните икономически условия определят и характера на експортната листа на окръга. Това са предимно преработени селскостопански стоки, като плодови и зеленчукови консерви, пресни плодове и зеленчуци, слънчоглед, яйца, сирене, кашкавал, вино, ви

(Продължава на 4-та стр.)

БАБУКЦИ ОТКРИХА ПАМЕТНИК НА ГЕРОИТЕ

ВЪПРЕКИ дъждовното време, на 6 ноември тази година преди обяд в центъра на революционното село Бабук се стекоха стотици кооператори, служители и учащи се от целия район. При голяма тържественост тук бе открит паметник на героите, родени в с. Бабук и загинали в борбата против фашизма и капитализма и в Отечествената война. За тържеството дойдоха много гости от Силистра, Толбухин и други места. Между тях бяха първият секретар на Окръжния комитет на Партията ВЕЛЬО МАКСИМОВ, членовете на бюрото на Окръжния комитет на БКП САВА ШИВАРОВ — председател на Окръжния народен съвет, ХРИСТОФОР ИВАНОВ, НИКОЛА НИКОЛОВ и ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ — секретари на Окръжния комитет на Партията, БОЯН МИХНЕВ — председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт, и МИКО НИКОЛОВ — председател на Окръжния съвет на профсъюзите, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС АЛЕКСАНДЪР ЧОЛАКОВ и други.

Тържеството по случай откриването на паметника бе открито от председателя на кооперативното стопанство в селото АЛЕКСАНДЪР ДИМИТРОВ. Той даде думата на секретаря на общинския партиен комитет КУНИ МИХНЕВ, който произнесе пламенно слово за живота и безсмъртното дело на най-свидните чеда на Бабук, загинали в неравната борба с фашизма и капитализма. Другарят Михнев се спря най-вече на дейността на вожда на Добруджанската революционна организация Дочо Михайлов, интербригадиста в Испанската гражданска война Тодор Бонев и разстреляния във фашистката казарма партиен деец Иван Стайков.

След това думата бе дадена на другаря Вельо Максимов. Той оцени като похвална инициативата на обществеността от района на с. Бабук да издигне този паметник, който ще увековечи паметта на героите. От името на бюрото на Окръжния комитет на Партията и изпълкома на Окръжния народен съвет той откри паметника. След дръпването на бялото платно присъствуващите видяха барелефите на Дочо Михайлов, Тодор Бонев и Иван Стайков. До тях се издига белокаменен обелиск, висок 8,50 метра. Паметникът е дело на архитекта Петко Татаров и скулптора Георги Коцев от София.

Духовият оркестър при Образцовото народно читалище „Доростол" в Силистра поде „Вий жертва паднахте" и всички почетоха на колене и с едноминутно мълчание паметта на героите. Бомбени експлозии около селото напомниха за лютите битки с фашизма по добруджанските полета.

Другарят Вельо Максимов приветствува участниците в тържеството.

Новооткритият паметник бе отрупан с венци от свежи есенни цветя. Тържеството завърши с богата литературно-музикална програма, изпълнена от самодейци и учащи се от Бабук и Силистра. Официалните гости посетиха къщата-музей „Дочо Михайлов".

Димо ВАСИЛЕВ

ХУБАВЕЯТ СЕЛАТА ОТ АЛЕКОВСКАТА ОБЩИНА

През годините на народната власт измениха коренно своя облик и селата от Алековския район. Те всички са електрифицирани, довършва се водоснабдяването им. Построени си нови училища в Алеково, Честименско и Бистра, хлебопекарници в Алеково и Честименско, здравна служба в Алеково. През миналата година централното село бе и радиофицирано, а сега се радиофицират и други те села от района. Освен главните улици на Алеково и Честименско, които са асфалтирани, много други улици са шосирани. Повечето от къщите на кооператорите са нови.

Разгърната дейност по благоустрояването на селищата от района на общината се разгръща и през тази година. В центъра на Алеково се довършва изграждането на новия читалищен дом. През тези дни квалифицирани производствени ци от кооперация „Девети септември“ в Силистра изработват облицовката на салона, а строителна група от кооперативното стопанство с отговорник Илия Марков, извършва външната мазилка на сградата. Под главния салон е построен още един увеселителен, както го наричат. Той има същите размери, но е по-нисък. Младежите от селото вече го ползват за различни културно-масови мероприятия. Новият читалищен дом ще има парно отопление. Парният котел ще отоплява едновременно читалището и новата баня, която ще се строи през следващата година. Предвидено е до края на годината новият читалищен дом да бъде напълно готов. Но с изключение на столовете в салона строителните работи ще завършат много по-рано.

По план през тази година трябва да се шосират улици с обща дължина над четири километра в четирите села. Основният календарът е положен. Понататъшното шосиране на улиците зависи от работата с валяка, собственост на Окръжния народен съвет.

С ускорен темп върви и радифицирането на селата Бистра и Кутловица от техниците, с отговорник Димитър Драганов от местната станция на съобщенията. Вътрешната мрежа е завършена, остава да се поставят стълбовете.

Ако човек мине през Алеково и другите села от този живописен район, хубаво впечатление ще му направят новите чешми, за които добруджанци някога само са мечтали. Независимо от това обаче, се виждат складирани водопроводни тръби. Хората се стремят да довършат водоснабдяването на всяка улица, на всеки дом. Само в Честименско това мероприятие не ще завърши през тази година, но в бъдеще и там кооператорите ще се радват на изобилна вода.

Широка е дейността на общинския народен съвет по благоустрояването и написаното дотук не я изчерпва. Очакват се например проектите за оформянето на площада в центъра на Алеково и една га ще започне работа, сега се довършва мозайката на новото общежитие за учениците от прогимназията и т. н. От предвидените за тази година 59 000 лева от самооблагането са усвоени за благоустрояване вече 56 000 лева. Положен е и половината от доброволния труд на населението, възлизащ по плана на 15 000 лева.

Още по-големи и примамливи са мащабите на благоустрояването в района през следващия мандат. През това време ще бъдат построени търговска сграда в Алеково, също така търговски сгради с читалищни салони в Бистра и Кутловица, бани в Алеково и Честименско...

С хубави придобивки и още по-светли перспективи посрещат трудещите се от района на Алековската община Деветия конгрес на Партията. Затова те работят ентусиазирано за изпълнение и преизпълнение на поетите обещания в чест на Конгреса.

Димо ВАСИЛЕВ

БРИГАДИРСКИ ДЕН

ПО РЕШЕНИЕ на Окръжния комитет на Комсомола 16 октомври бе обявен за бригадирски ден във всички общини и училища в окръга за бране на царевица и извършване на други срочни селскостопански работи. Поради падналите вали обаче тази инициатива в Нова Черна бе осуетена. Затова общинският комитет на ДКМС реши бригадирският ден да се проведе на 29 и 30 октомври. Заедно с управителния съвет на ТКЗС той извърши предварителна подготовка за масово включване на комсомолците и пионерите в това мероприятие, което се проведе в чест на Деветия конгрес на Партията.

Най-добра организация бе създадена през бригадирския ден в училище „Кирил и Методий“ в с. Нова Черна, със средищен директор Пеньо Владимиров. Пионерите от дружина „Млада гвардия“ набраха в с. Сяново 1 500 кг памук. В дружината бе обявено съревнование между комсомолските дружества и пионерските отряди. Най-добра работа дадоха пионерите от втори клас и комсомолското дружество от осми „а“ клас. На отличилите се бяха раздадени награди от общинския комитет на ДКМС. Владимир Тодоров получи като награда чанта, Шазие Исмаилова — автоматична пишещ салка и Николинка Пенева — книга.

Добре организираха работата си и комсомолските дружества в Нова Черна. Начело със заместник-секретарката на общинския комитет на ДКМС Пенка Чернокова младежите масово браха царевица. Не се уплашиха те нито от дъжда, нито от вятъра. За един ден обраха 25 декара царевица, като едновременно с това изсякоха царевичака и го направиха на купчинки. Начело в съревнованието бяха комсомолците Гана Панайотова, Радка Николова, Параскев Николов, Никола Минчев и много други.

През бригадирския ден комсомолците и пионерите от селата Нова Черна, Сяново и Цар Самуил оказаха много навременна помощ на кооперативното стопанство в прибирането на реколтата от пролетниците и освобождаването на площите за есенната сеитба. В Нова Черна този трудов ден, посветен на партийния конгрес, завърши с хоро в центъра на селото. Освен това всички гледаха естрадно-сатиричната програма, изпълнена от самодейци от гр. Тутракан.

Николай НЕДЕВ

Писма на читателите

За хората — повече грижи

НЕ ЗНАЯ дали сте идвали в Нова Черна? Но ако дойдете над никнете на всяка цена в бръснарницата. Там е толкова мръсно, че човек просто не смее да влезе да се избръсне. Мивките са в ужасно положение. Същото може да се каже за приборите и пособията, с които се работи. Самите бръснари също се носят много мръсно, като не слагат дори и бели престилки.

Отговорник на бръснарницата беше Шукри Руфадов. Той бе уволнен. Замести го Асан Видин ли, но положението пак е същото. Дори хората от Нова Черна предпочитат да се бръснат в другите села или в градовете.

* * *

АКО В сряда имате път през Нова Черна, на всяка цена си носете нещо за ядене, понеже в този ден от седмицата търговската мрежа така си е устроила работата, че човек може да остане гладен: гостилницата не работи, на обед хляб не се дава, сладкарницата също е затворена и за капак на всичко и столът на стопанството не работи.

Ангел СИМЕОНОВ

Франция. В департамента Па де Кале работници събират пари пред фабрики и мини за поддръжка на Виетнам.

Среща с жените-активистки

В ЧЕСТ на Деветия конгрес на БКП, по решение на общинския комитет на Отечествения фронт и женкомисията към комитета, неотдавна в с. Искра се проведе вечер на дружбата между жените българки и туркини.

Другарката Зебуре Салиева от Окръжния комитет на Отечествения фронт изнесе беседа на тема: „Участието на жената туркиня в социалистическото строителство.“ След беседата на жените-първенци в производството бяха раздадени награди.

Срещата, която мина при приятелска и другарска обстановка, продължи до късно през нощта с програма от български и турски песни и другарско увеселение.

Секретарят на първичната партийна организация при механизацията в с. Мерден Кязим Рамисов е за пример както в партийно - политическата, така и в производствената дейност. Той и неговите другари посрещат достойно Деветия конгрес на Партията.

ИЗРАСТВАНЕ

ВЪНШНО у него няма нищо особено, което да го отличава от останалите. И жизнения му път е пътят на десетки като него. Завършил средно педагогическо образование, Денчо Рашков решава да се посвети всецяло на учителството—неговата любима професия. Претръпнали са първите вълнения у младия учител. Учителстването тръгва по предначертаните пътища. Ала занизват се дни, изпълнени с много радости и тревоги...

Когато Денчо стана дружинен ръководител в с. Сокол, не знаеше, че толкова много може да го вълнува един пионерски сбор. А той по природа бе спокоен. Не бе предполагал, че толкова големи радости ще му донесат успехите на отделните пионерски отряди. Та той се вълнуваше ведно с всеки пионер, с всяко чавдарче. Ведно с тях изживяваше ония прекрасни мигове, доставяни от мисълта и творческото въображение на децата.

Често го съпътствуваха немалко трудности в работата. Именно те го накараха още повече да укрепи силите си, да не отстъпва. И получи се онова, което неминуемо става с хора като него — обикна твърде много малките палавници и своята професия. В отзивчивото му сърце намери място оная топла обич, която те заставя да бъдеш по-добър с хората, по-неспокоен, мислейки непрестанно за утрешния ден. Така се родиха творческата мисъл и енергията, които вдъхват увереност, проправят стъпките към възмъжаването.

1962 година открехна нова страница в неговия живот. Едно малко съобщение, дошло от София, му донесе нова голяма радост. Съобщиха му, че е приет да следва задочно по история в Софийския университет. Сбъдна се една от големите му мечти да стане студент и да посвети частица от своето всекидневие на науката. През месец септември на същата година стана още едно събитие, което допълни страницата. Избран бе за секретар на общинския комитет на Комсомола в с. Сокол. Отначало Денчо се стъписа, чувствувайки отговорността. Трудно е да си добър дружинен ръководител, секретар на общинския комитет на Комсомола и задочник в Университета. Но жаждата към знанията, към усъвършенстването бе по-голяма.

Вродената у него мълчалива спокойна упоритост, с която то преодоляваше трудностите, и сега му помогна. И ето вече четири години са останали далеч назад. Четири години един добър дружинен ръководител е обичан от децата, четири години един комсомолски секретар успешно ръководи младежта от Съюлската община. Четири години един задочник успешно взема изпитите си. Години на упорит труд. Години на израстване.

Не си спомням Денчо да се захване за някоя работа, преценявайки предварително обективните условия, да не я свърши. Спомням си командировките в тази община. Колко много труд трябваше да положим в началото, за да проведем събрание в Суходол. Събрание, на което няколко младежи и девойки-туркини встъпиха в редовете на Съюза. Всички дойдоха независимо от това, че валя дъжд и нямаше електрически ток.

Минете ли през Сокол, спрете за минутка. Огледайте се наоколо. Новите сгради, чистите и спретнати къщи, свежите цветя радват погледа. А най-много радват откритите ведри лица у хората, жизнерадостта у младите. Поспрете се. Сред купчината младежи непременно ще откриете един невисок млад човек. Този млад мъж е Денчо Рашков, секретарят на общинския комитет на Комсомола. Ако поискате да ви разкаже нещо за организацията или за себе си, ще ви отговори кратко: „Няма нищо особено“. Но зад тези думи се крият извършени дела и инициативи. Дела и инициативи, посветени на IX конгрес на Партията.

Можете да научите и за радостта на комсомолците от Дичево, когато със спечелените пари от бригада си купиха телевизор, за интересните срещи с партийни и стопански ръководители. За онези хубави вечери, посветени на Партията във връзка с разговора „За среща на Бузлуджа“, за повишената активност на комсомолците, включили се в съревнованието за излъчване на участници в петхилядния събор на първенците в селското стопанство. Още много неща ще ви разкажат, голям дял за които има и комсомолският секретар Денчо Рашков.

Стойка КАЛЧЕВА

Кръжок за пример

В ЕДНА от махалите на с. Паисиево е изграден кръжок по гражданска отбрана с ръководител Тахсин Мусинов.

Всяка вечер, точно в определеното време записалите се в кръжока 22 жени една по една си заемат местата и с нетърпение очакват започването на новата лекция. Крайно интересно и любопитно за тях е да се запознават с най-важните отровни вещества, противогази, наметала и др. и с начина за боравене с тях.

За да провери какво са усвоили от предадения материал, тази вечер ръководителят на кръжока, беше решил да проведе кратко препитване. Приятно ни беше да слушаме отговорите на жени, които въобще не са се занимавали с книга. Възхитени останахме от сръчността на 40-годишната кооператорка Фетие Фехимова и младата Хазел Мухсинова при обслужване с противогаза.

След предадената лекция до късно през нощта жените остават да гледат диафилми, с които се е снабдил ръководителят, за да илюстрира нагледно предадените лекции.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

ПЪРВИТЕ ЗАПОВЕДИ

(Документална повест от Сергей Мартынов)

17

Хората стояха в укрепленията, в окопите и чакаха. Стискайки пушките, напрегнато, взирайки се и вслушвайки се в разделящата се тишина. До четири часа сутринта оставаха четири минути.

Никой не знаеше какво ще стане с него след тези десет минути. Спомняха ли си миналото? Мислеха ли за бъдещето? Възможно. Но вярно е и това, че всеки от тях живееше с настоящето и чакаше. Чакаше няма ли да се чуе зад Буг първият изстрел, не ще ли се покажат отпред неясни сенки, няма ли да помръдне тревичка пред амбразурата.

Никой не може да знае какво ще стане с него, какво ще стане с родната застава, с цялата армия и с тази страна, но даже, някой и да знаеше—все едно би стоял и би чакал сега, както ще стои после — до последния патрон, до последна въздишка.

Но всичко това ще бъде после. Ще има всичко — и смърт, и велики изпитания, и възмъжава не, и радост от победата. Всичко ще падне на съдбата на тези хора. Но това ще бъде после.

А сега те чакаха.

Най-първи трябва да посрещнат врага ефрейтор Иван Сергеев и Владимир Чугреев. След като получиха бойна заповед, те излязоха на заставата и се отправиха към десния фланг, където им бе заповядано да се разположат. Отпред със стражевото куче вървеше Сергеев, след него —Чугреев с лека картечница. Едва забележим в тъмнината, мек от праха междуселският път водеше до ръжевите ниви, по боровата гора, покрай Кринок, малко горско селце, после се издигаше на високия стръмен бряг и отиваше по-нататък, спускайки се надолу, към село Немирово на самия бряг на Буг.

Всички тези места са обхождани от граничарите неведнъж, не два, надлъж и нашир, денем и нощем, зиме и лете и всичко им беше познато и обикновено тук. Те знаеха наизуст даже надписите на старинните гробищни плочи около параклиса в Кринки, знаеха къде какъв храст расте-ше по дължината на пътя.

Но сега те вървяха по тези места, като че ли за първи път, възбудени и разтревожени от заповедта. „Вашата задча: при преминаване на немски войски през Буг да се открие по тях картечен и пушечен огън...“

Да, сега те отиваха не в обикновен наряд. Впрочем, и в обикновени наряди всичко може да се очаква. Такава е службата! Излизаш от заставата — и не знаеш, ще се върнеш ли жив. И нищо, свикнаха. Към всичко може да се свикне.

Но сега...

И все пак към края на пътя издръжливостта взе своето. Привично се качиха на хълма, привично завиха от пътеката, отидоха до самата урва, скочиха в не-

дълбоко окопче, огледаха се.

Дълбоко долу сребрееше под звездите лентата на Буг. Отзад самотно чернееше вятърната мелница. Отдясно и отляво се простираше брегът в храсти и трева. Недалеч тъмнееше дълбока яма — следа от бомбардиране в септември тридесет и девета година.

Чугреев постави леката картечница. Сергеев настани кучето.

И ето сега те трябваше да чакат врага. И ако се появи — да го посрещнат първи.

Разсъмваше се. Гаснеха звездите. Зелена заря изгряваше зад гърба им. Белезникава мъгла димеше ниско над Буг. В просвета чернееше вода. През синкавия дим се виждаха полските села. Отдясно — Гнойно с неговата висока църква; отляво — Стар Бубел и Бубел-Луковиск с вятърните мелници; още по-вляво—Бучище Старе и неголямото градче Янув—Подляска с дълго здание на държавен конезавод и духовна семинария. А направо през реката чернееха гори — известната Гноенщина, откъдето трябваше да се очаква ударът.

Всичко не се забелязваше през сивия здрач от това окопче на високия стръмен бряг.

— Как мислиш, много ли немци ще се появят? — попита Чугреев, като се обърна към другаря си. Неговото още съвсем момчешко лице изглеждаше сиво, а светлите, обикновено палави очи, гледаха сурово и загрижено.

— Когато се появят, тогава и ще видим — сдържано отговори Сергеев, вглеждайки се в чуждия бряг, движейки назад — напред издатините на мургавите си скули.

—И все пак? — не се успокояваше Владимир. Сергеев се из върна към Чугреев, погледна го. В кафявите му очи проблесна не добра светлина.

— Ти какво?

— Ако полк тръгне? — упоритото повтори Чугреев, без да сваля поглед от недобрите сега сергееви очи.

— Ако полк, все едно ще стоим и ще бием гадовете! — твърдо каза Сергеев и се изправи в окопчето.

Овчарката го погледна и неспокойно наостри уши.

— Ех, всичко е в ред, Зилда — тихо й каза Сергеев.

— Да се разположи тук едно отделение! — със завист проговори Чугреев. — Би им станало горещо! А то имам всичко три диска... Но, нищо, ние живи не ще им се дадем, ще се умира, но затова пък с музика!

Преди седмица той изпрати в къщи, в село Акимовка, Запорожка област, писмо, в което между другото пишеше: „ ... Това писмо ще бъде може би последно, но вие, скъпи мои, не се вълнувайте. Каквото и да се случи с мене, животът си напразно не ще го дам“. Оказа се, че това действително беше последното му писмо.

Чугреев имаше баща, майка и по-малка сестра, които живееха в Акимовка, а Сергеев беше кръгъл сирак и писма на никого не пишеше и нямаше откъде да получи. И уверяваше, че не обича да пише писма и да захваща цялата тази „лирика“. Но дълбоко в душата си той малко завиждаше на другаря си, на неговите писма, на разказите за дома, и на него, на Сергеев, му беше, разбира се, обидно, че той е такъв самотен на този бял свят. Ето неотдавна, когато той задържа отведнъж седем нарушители на границата и получи петнадесет дни отпуск, той не знаеше накъде и при кого да отиде за тези две седмици. Добре, че Володя Дорофеев, съученици и съсед по креват предложи: заминавай при моя баща, в село Лука, Пековска област. Е, реши и замина. И още повече му домъчня в многолюдния и дружен кръг на Володиновите роднини. Но не даваше вид и прекара времето на гости весело.

Той въобще не даваше вид, че му е тежко, и никога за нищо не се оплакваше.

— Ето това е друг разговор!— похвали го Сергеев и се усмихна на разпалената готовност на приятеля си „да умре с музика“.

Но врагът не се появяваше. Мъглата над реката се разсейваше. Небето ставаше все по-светло.

— Знаеш ли, Иван, може би днес ще ни се размине? Вече съвсем светло стана —каза Чугреев, като сне шапка и изтри потното си чело.

Но Сергеев с безпокойство наблюдаваше как Зилда стана на задните си лапи, показа главата си от окопчето и сърдито заръмжа.

(Следва)

ПРЕЗ ГОДИНИТЕ НА ПЕТАТА ПЕТИЛЕТКА

Беседа с др. Константин Попов — директор на Държавна сортоподдържаща станция — Силистра

ПРЕЗ годините на петата петилетка ДСС — Силистра ще се утвърди като станция, имаща за цел производството на качествени автентични семена. Както досега, така и в бъдеще тук ще се добиват семена главно от зеленчукови култури, дини, коноп и др. Нашата продукция ще се пласира на вътрешния и външния пазар. Задачата ни е да произвеждаме елитни и суперелитни семена. Тъй като земята, която обработваме, до края на петилетката ще си остане същата, то средният списъчен брой на работниците ни не ще надминава 660 души.

За да можем да поддържаме сортовите качества на културите, които по-нататък се размножават, при нас има създадена научна база. Сега тя се ръководи от двама научни сътрудници и агроном-семевъд. През тази година тук се изведоха опити с 2 сорта фураж на соя, два сорта градински фасул и кръмно цвекло от сорта „жълт ескендорф". Получените резултати от соята по добив и качество са над средните за страната. В базата се работи по специални схеми, одобрени от Министерството на земеделието и Академията на селскостопанските науки.

През 1967 год. освен с тези култури ще се правят опити и с различни сортове коноп. До края на петилетката дейността на базата ще се разшири значително, а броят на научните работници ще се увеличи с още четири.

Докато през 1964 г. планът за общата продукция от семепроизводството при нас бе 202 000 лв, сега той е 361 400 лв. В края на петилетката тази цифра нараства на 530 000 лева. Това показва, че дейността на станцията като семепроизводителка се увеличава все повече.

Високи добиви през тази година се получиха от конопа. Вместо 90 т достигнахме 105 тона обща продукция. Получихме и 10 т повече доматени семена. Особено добри резултати постигнахме при производството на динено семе. Вместо планираните 1 800 кг, ние произведохме 4 000 кг.

До 1970 год. културите, с които ще работим, почти се запазват. Ще се измени само сортовото им съотношение, съобразно нуждите на пазаря.

Освен това ние обработваме и 602 дка овощни градини и 440 дка лозя.

Макар че целта ни при тези отрасли не е сортоподдържаща, това не пречи в нашите градини да зреят прекрасни ябълки, праскови, круши и др. плодове.

Не малък дял от дейността на нашето стопанство се пада и на животновъдството. Всичките ни ферми са племенни. В тях се отглежда разплоден материал, с който снабдяваме кооперативите. През годините на петилетката мащабът на животновъдството при нас ще се запази такъв, какъвто е сега. Ние ще работим усилено за подобряване качествата на стадата, за увеличаване тяхната продуктивност. И сега имаме отделни ядра в кравефермата, при които млечността е достигнала 6—7 хиляди литра годишен млеконадой от животно. Такива фамилии са особено ценни. Приплодите, получени от тях, запазваме обикновено за ремонт на нашите стада. Юници, с високопродуктивни качества, сме продавали на стопанството в гр. Шумен.

Стремежът на всички — на семепроизводители и животновъди при ДСС — Силистра, е да осигурят колкото се може повече доход на държавата. Въпреки щетите, които урага нът нанесе на някои култури при нас, още през ранна пролет, чистият доход от 290 000 лв. ще бъде надвишен с 10 000 лева. При по-добри климатични условия, той може да бъде още по-голям.

Ние изпращаме първата година от петилетката с изпълнени планове. Това е нашият предконгресен дар на родната Партия, която ни вдъхновява за още по-големи трудови победи.

ПРЕДКОНГРЕСНА СРЕЩА

На 6 т. м. в с. Окорш се състоя предконгресна среща на жените-първенци от района.

Лошото време не попречи на първенците да се съберат и възторжено да отчетат производствените си успехи. Салонът, богато украсен с табла, диаграми и селскостопански произведения, събра над 150 жени.

Докладът, прочетен от председателката на комисията за работа сред жените—др. Йорданка Козарева, беше наситен с цифри и имена.

Гордост за стопанството са звеноводките Садрие Рамаданова и Дафина Велева, доячките Рада Иванова и Пенка Тошева. Птицевъдките Махтюме Ахмедова и Сюлбие Незирова са преизпълнили обещанията си за годината до края на октомври и сега работят по плана на 1967 година.

Жените-първенци в селскостопанското производство бяха приветствувани от секретаря на общинския партиен комитет в Окорш — др. Георги Димитров. На 19 от тях бяха раздадени материални награди.

Срещата завърши с литературно-музикална програма. Жените-самодейки от района представиха пред присъствуващите модно ревю.

РАДОСТНИ ДЕЛА НА СТРОИТЕЛИТЕ ОТ ТУТРАКАН

В СРАВНЕНИЕ с минали години тази година Стройгрупата в Тутракан има да изпълнява по-голям план по обем на обекти. Под ръководството на партийната организация и с пряката помощ на ГК на БКП и ИК на ГОНС строителните бригади заработиха задружно още от първите дни на януари. Работеше се изключително на основните обекти, които предстояха да се пуснат в действие.

Усилията на тутраканските строители и техния технически ръководител Ж. Петров не отидоха напразно. Спазени бяха пусковите срокове на жилищен блок „Лебед", училището в село Пожарево, жилищния блок „Дунав". В резултат на това тримесечните планове винаги биваха преизпълнявани. Деветмесечният план бе изпълнен още на 31 август 108 на сто.

На годишното отчетно-изборно събрание на партийната организация бе решено Стройгрупата да изпълни годишния си план до откриването на Деветия партиен конгрес. За оставащите два месеца до Конгреса трябваше да се извърши строителство за 66 000 лева. До края на октомври строителите поеха обещание да завършат и предадат за ползване жилищен блок „Бор" с 8 апартамента и единият от цеховете за металообработване на Промкомбината.

Трите комплексни строителни бригади са в непрекъснато съревнование. Важен обект за завършване е „канализация". Падналият напоследък дъжд затрудни работата. Ала ГК на БКП и ГОНС организираха служителите от учреждения та и ученици, които за два дни оказаха помощ на строителите с цел да се завършат в срок работите по ремонтирането на канализационната мрежа по централната улица „Д. Благоев".

Всички строителни работници са усърдни в работата си. Възхищение предизвикват младите майстори Никола Николов и Иван Богданов от бригадата на ордоносеца Георги Костанцалиев. Те първи предадоха за експлоатация жилищния блок „Лебед", към 31 август преизпълниха плана за третото тримесечие и сега усилено ремонтират цех № 1 на Промкомбината. Радващи са успехите на младите строители-комсомолци Димитър Пиронев, П. Арабаджиев, Кирил Москов. С трудолюбието си се отличават Иван Калчев, Димитър Спиридонов и Златомир Младенов.

Заслужава да се изтъкне и неуморната дейност на дългогодишния строителен майстор Николай Кьоров. Неговата бригада изгигна най-големия в града жилищен блок „Нарцис", в който скоро ще се настанят новодомци. Бригадата на Кьоров построи сградата на болницата, политехническата гимназия, винарската изба, ДИП „Терма" и др. Тази бригада е постоянно действуваща школа, в която се обучават десетки строители, между които Атанас Шарбанов, Г. Маринов, Ив. Караджов, Филип Цигуларов.

Трудна е работата в строителството. Но строителите от Тутракан обичат своята професия. Радост за тях е да изграждат обект след обект. Затова достоен ще бъде рапортът им пред Партията в навечерието на нейния Конгрес.

Викентий ДУКАНОВ

Из социалистическите страни

Полша. Нова модерна онкологическа болница в Лодз. Тук има 180 легла, 20 лекари и около 200 сестри. Болницата е оборудвана с най-модерни апарати, лаборатории и др. В болницата ще се приемат болни за лекуване с двете радиоактивни кобалтови бомби.

Снимка горе: Контролното табло на рентгеноте рапията.

Снимка долу: Общ изглед от онкологическата болница.

ПЪТ, ОЗАРЕН ОТ МЛАДОСТТА

Неговата истинска биография може би започва от оня недалечен ден, когато постъпи на работа в Развойното предприятие „Оргатехника" в Силистра. Крайдунавският град посрещна младия инженер с ведрите си улици, а заводът с усмихнатите работници, които тихичко шепнеха зад гърба му: „Колко е млад новият ни конструктор!"

Инженер Цветан Цеков добре си спомня онова време, когато за пръв път влезе в базата и когато върху него бяха отправени погледите на новите му колеги. Той почувствува, че от този момент нататък започва друг живот, че свързва завинаги съдбата си с тези хора, които го гледат така изучаващо.

Две години на пръв поглед не са много време, но за младия специалист те са стотици безсънни нощи, в които се раждаше трудно и мъчително новата му биография. Онова, което бе изучавал в института по механизация на селското стопанство в гр. Русе, сега тук като че ли нямаше особена стойност. Само две качества, които бе наследил от студентските си години, се оказаха необезценими: търпението и трудолюбието. Защото съгласете се, че между механизация на селското стопанство и механизация на организационната техника разликата не е малка. Но младият комсомолец я преодоля. Иначе и не би могло да бъде защото конструирането не търпи лабилни познания.

— Аз карам сега втори университет — споделя усмихнат той.

Може би има предвид тези две години, през които аудиториите са заменени с цеховете, а студентската банка с чертожната маса и с уредите.

Нулевата серия на термокопировъчния апарат „Инфра—66" е вече готова. Образци от него бяха изложени на международната изложба в Москва и на мострения панаир в Пловдив. Но дали милионите посетители на тези изложения знаят дела, който има в създаването им младият инженер Цеков! Надали.

Не от скромност той казва:

— Никой не може да съзре своя собствен дял в работата. Ние сме четирима инженери. Работим общо и мислим общо. Ако внедряваме някоя новост, която хората наричат рационализация, то сме сторили това, защото съвестта и работата сами го изисквали. Та представете си какво би било, ако всеки един от нас започнеше да претендира: „Това аз съм конструирал. Този детайл е мой..."

През последно време пред базата за техническо развитие бе поставена нова задача — усъвършенстването на термокопировъчния апарат, като се въведе автоматична защита на копията. Може би това ще значи още десетки безсънни нощи, безкрайни формули и пресмятания, защото в конструкторството отдавна са престанали да стават чудеса. До всяко разковниче в техниката се достига трудно. В такива мигове на помощ идват двете превъзходни качества, които старши-конструкторът притежава — търпението и познанието...

— Амбициите ми през идните години са да търся заедно с моите колеги нова изява на нашите апарати, които намират необичайно широк пазар в родината и чужбина. Разбира се, това ще стане, като утвърдим нашата база като истинска база за техническо развитие.

Наскоро инженер Цветан Цеков подготви една лектория на тема: „Младежта и техническият прогрес". В комсомолското дружество, в което членува, този въпрос не е чужд и непознат. Той е изплетен от делниците и празниците на тези синеблузи младежи и девойки, които свързаха като него живота си с предприятието.

— Когато бях в София — споделя Цеков — на младежката изложба за технически прогрес, нервираше ме фактът, че всички — и посетители, и специалисти —под понятието прогрес разбираха единствено рационализациите. Според мен прогресът включва в себе си рационализацията, но това е една подробност от общото понятие. За да върви напред техниката, трябва да се сдружат умовете на много хора. Тогава неизвестното престава да бъде препятствие...

Път, озарен от младостта и дръзновението, така може да се нарече най-пълноценно животът на старши-конструктора инженер Цветан Цеков.

Р. ШИМАБЕЕВ

Суходолските животновъди са на първо място

НА ПЪРВО място в разгорялото се предконгресно съревнование в ТКЗС — Сокол са животновъдите от с. Суходол с бригадир Зекеря Ахмедов. Доячите Тахсим Кямилов, Реджеб Алиев и Кадир Османов при план 95 и обещание 105 т надоиха до 1 ноември 109 т мляко. С това те изпълниха плана си с 117 на сто.

Наред с успехите си в производството на повече продукция те се борят и за намаляване на нейната себестойност, за превръщане на тяхната ферма в рентабилна. Докато средно за стопанството 100 л мляко струват 20,85 лв., то за бригадата на с. Суходол те струват само 18.19 лв., или толкова, колкото е изкупната цена.

Първенец на стопанството е доячът Реджеб Алиев. При план 32 000 л мляко той надои вече 39 136 л. Той е един от най-старателните животновъди. Полага най-добри грижи за животните, за което те му се отплащат добре. Той беше изпратен на курс за машинно доене на кравите, който завърши успешно.

Телчарите от Суходол също изпълниха плана за прираста. Овчарите добиха два тона мляко и 206 кг вълна в повече от планираното.

Успехите на животновъдния колектив в с. Суходол се дължат на това, че неговите членове са единни, помагат си в работата, усвояват новостите в производството, проявяват загриженост при храненето и гледането на животните. Затова те сега могат да посрещнат Партийния конгрес с гордо вдигнати чела.

Добринка РАДЕВА

Елпезират тютюна

От 200 дка тютюн кооператорите от с. Ножарево получиха 75 000 лв. От началото на месеца те започнаха елпезирането на златните листа.

Всяка сутрин хората от звената на Юсуф Еюбов, Ариф Салимов, Хаккъ Якубов и Ахмед Драгозов изпълват двора на бригадата и сградата на старото училище. Тук те започват обработката на тютюна.

Радостта е завладяла сърцата на всички. Полевъдите от Ножарево успяха да произведат 15 т тютюн над плана.

Сега работата е спорна. Всеки ден се обработват качествено хиляди килограми.

Ахмед ДЕМИРЕВ

Неспокойно сърце

ПЪТЯТ се виеше като змия из блоковете на стопанството. Още не беше се разсъмнало, ала по него пърпореше мотор. Яздеше го младият тракторист Станю Йорданов от ТКЗС в село Бабук. Той бързаше да стигне по-рано в стана на тракторната бригада, защото трябваше да се сее, а време за губене нямаше...

Не беше много отдавна, когато Станю Йорданов, тогава 17-годишен младеж, изяви желание да стане прикачник. И това не беше случайно, защото той от малък проявяваше интерес към техниката, влечеше го нещо към машините. Две години работи Станю при тракториста Митю Панев. Като прикачник той получи първите уроци по тракторно дело и за пръв път застана зад волана на машина. После дойде време за казармата, а след нея Станю се записа в тримесечния курс за трактористи, който беше уреден в стопанството. Завърши го с успех.

И ето вече три години русокосият младеж кръстосва из блоковете с мощния дизел — оре, сее, дискува, валира, бранува. И винаги е на едно от челните места. Многократно е получавал награди. Получи звание и значка „Ударник на комунистическия труд". В съревнованието за дълбоката оран тази година зае първото място, като изора 500 дка повече от плануваното. Хубава работа свърши при засяването на царевицата втора култура.

Много добре работи Станю и през време на есенната сеитба. Засяваше грижливо, качествено по 120—130 дка на ден. Едновременно с това той се стремеше да използва пълния капацитет на машината. Комбинира сеялката с валяк, за да може да се уплътни почвата и да поникнат по-бързо семената.

— Сън не ме хваща, когато в стопанството има работа за трактористите — споделя той. — Неспокоен съм ден и нощ, защото работя не само за себе си, но и за по-голямо възнаграждение на всички кооператори.

Непрестанен е интересът на Станю към новостите в техниката. Той се осведомява не само за нововъведенията в тракторното дело, интересува се и от новите марки леки и тежкотоварни коли. Неотдавна в стопанството докараха нови Молотовки. Той ги разгледа най-подробно. Скоро научи от колегите си, които ходиха на Пловдивския мострен панаир, че там видели нови модели леки коли. Заинтересува се за тях.

Двадесет и пет годишният тракторист е и добър общественик. Профгрупорг е на тракторната бригада. От октомври миналата година е кандидат-член на БКП и скоро ще бъде утвърден за неин член. Станю и сега си спомня за онзи ден, когато с трепетно сърце пое в ръцете си червената партийна книжка... И той заслужено я носи, защото е винаги старателен и неуморен в труда, изключително скромен, човек с повишен интерес към техническите науки, с винаги младо, неспокойно сърце.

Недко КОЛЕВ

ТЪРЖЕСТВЕНО ЧЕСТВУВАНЕ НА 49-та ГОДИШНИНА ОТ ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ

Сияй Октомври с победното си знаме

(Продължение от 1-ва стр.)

С лозунги и плакати пред тр буната преминава колективът на Завода за металорежещи машини.

Устремени към ярката звезда на Октомври преминават работ нички и работници, инженери, техници и специалисти от: „Енергоснабдяване“, ДСП „Родо па“, ДСП „Винпром“, ДИП „Доб руджа“, което в чест на Конгре са отчита преизпълнение по всич ки показатели на производстве ния план, Промкомбинат „Камъ шит“, ДИП „Дунав“, ТПК „Ду нав“, „Метал“ и много други пред приятия, които отчитат все по-големи и бляскави успехи, пред конгреса на любимата Партия. Под победното знаме на Октомври единни и сплотени около ЦК на Българската комунистическа партия крачат уверени към процъфтяването на комунизма. За клеймяват всеки, който би дръз нал да наруши светлото бъдеще на човечеството.

В стройни редици преминаха и служителите от учрежденията, културните и здравните институ ти и всички с погледа си устре мени напред към щастие, мир и

Манифестират трудещите се от Силистра

благоденствие.

Манифестацията на трудещи те се от Силистра завършва с редиците на спортната младост. Секват песните, притихват въз гласите. Трудещите се изразиха готовността си, че ще пазят делото на Великата октомврийска социалистическа революция, че ще пазят мира, за вечна дружба с Великия съветски народ.

Андрей АНДРЕЕВ

Дулово

По случай 49-та годишнина на Великата Октомврийска социалис тическа революция от името на градския комитет на БКП, град ския народен съвет, градския ко митет на Отечествения фронт и на българо-съветската дружба бе свикано тържествено общо градско събрание в салона на киното.

Доклад за значението на праз ника изнесе другарят Трифон Калчев — член на бюрото на градския комитет на БКП и пред седател на комитета за българо съветската дружба.

След доклада секретарят на градския комитет на ДКМС Ди митър Костов прочете телеграма до ЦК на КПСС, която беше приета с бурни ръкопляскания от присъствуващите на събрание то.

Събранието завърши с богата литературно-музикална програма, посветена на празника, изнесена от средношколците при средното политехническо училище „Геор ги Кирков“ от града.

Тутракан

Тържествено честв уваха годи шнината на Великата Октомврий ска социалистическа революция и трудещите се от град Тутра кан.

На 5 ноември през деня в поч ти всички по-големи предприя тия и учреждения като ДИП „Текстилни влакна“, Промкомби ната, ДИП „Терма“ и др. на тържествени митинги и събра ния бяха изнесени доклади за значението на празника, с лите ратурно-музикални програми. На събранията и митингите бяха приети и изпратени до посолство то на Съветския съюз телеграми, в които трудещите се от града изразяват своята гореща любов и признателност към народите на СССР и ги приветствуват по случай големия празник.

Вечерта на 5 ноември градският комитет на БКП, ГНС и комитетът за българо-съветската дружба организираха тържестве но общоградско събрание. Събра нието бе открито с химните на СССР и на НР България. Беше изнесена кратка литературно-му зикална програма от ученици от училище „Йордан Йовков“ под ръководството на художест вения ръководител Лазаринка Боевска.

Доклад за значението на Вели ката Октомврийска социалисти ческа революция изнесе секрета рят на градския комитет на БКП другарят Иван Георгиев.

С пълно единодушие и бурни ръкопляскания събранието прие и изпрати до ЦК на КПСС телег рама, прочетена от председателя на градския съвет на българо съветската дружба Симеон До чев.

Години на напредък и нови предначертания

(Продължение от 1-ва стр.)

нен дестилат, семена, фасул и др. От промишлените стоки важен дял заемат мебелите, произведе нията на местната промишленост, а от машиностроението — чугуне ните отливки, хидравлическите ножовки и дървообработващите машини. В процес на организира не е производството за износ на оргатехнически машини, в това число и електронния калкулатор „Елка“.

Благодарение на повишаването на производителността на труда в селското стопанство, разшир ването на съществуващите и строителството на нови промишле ни предприятия и подобряването на качеството на продукцията с всяка измината година Силистрен ски окръг увеличава обема на своя износ. През миналата годи на износът на окръга достигна 11 640 хиляди лева, а през 1966 година се предвижда да нарасне на 12 346 хиляди лева. Ежегод ният ръст на износа в абсолютни цифри е около 2 000 хиляди ле ва, т. е. около 20 на сто, което представлява значителен напред ък. Имаме всичкото основание да вярваме, че и занапред този темп на износа ще се запази. Произведената промишлена про дукция през миналата година въз лиза на 60 268 хиляди лева, а през 1970 г. ще нарасне на 125 800 хиляди лева. Увеличение то на износа през новата петилет ка ще се реализира главно от уве личаване износа на стоки от хра нителната промишленост, машино строенето, местната промишле ност, селското стопанство и дърво обработването.

Хранителната промишленост, ко ято през 1965 г. заема 39 на сто от общата промишлена продук ция и приблизително 31 на сто от общия обем на износа, и зана пред ще участвува с най-голям дял в износа на стоки. Износът на стоки от отрасъла машино строене ще се развива на основа та на разширяването на ДМЗ „Стомана“, Завода за металоре жещи машини и изграждането на новосъздаденото предприятие „Оргатехника“. Успехът в тази насока ще зависи преди всичко от това, доколко тези предприя тия ще съумеят да произвеждат стоки на световно техническо рав нище, отговарящи на изискванията та на международните пазари и своевременно да нагаждат своето производство в съответствие с те зи изисквания.

Характерно за окръга е разви тието на промкомбинат „Камъ шит“, който работи с местни су ровини и произвежда стоки, кои то са извънредно търсени на меж дународните пазари. През мина лата година „Камъшит“ преизпъл ни своя план за износа. Голямо преизпълнение на плана се очер тава и през тази година.

Силистренски окръг е важен доставчик на слънчогледово семе, пресни плодове, зеленчуци, тю тюн и други стоки за износ. Уве личаването на площите с техни чески култури и трайни насажде ния трябва да продължи, но в същото време следва да се има предвид, че окръгът е важен про изводител на зърнено-хлебни кул тури. С оглед на повишаването на рентабилността на селското стопанство и на износа целесъоб разно е да се обсъди въпросът за увеличаване на площите с малини, ягоди, кайсии, череши, грозде и др.

Актуален въпрос за окръга е разширяването и модернизиране то на пристанището, което ще облекчи напрегнатия товаропоток през Русе, ще допринесе за реализиране на икономии от тран спортни разходи за внасяне и из насяне стоки от и през този район на страната.

Новата система на ръководство на народното стопанство ще спомогне да се повиши рентабил ността на продукцията на Силистренски окръг, да се увеличат доходите на трудещите се, които влагат всичките си сили и твор ческа енергия за всестранния нап редък на прекрасния добруджан ски край, за нови победи на де лото на социализма и мира.

ЗА ОЩЕ ПО-ГОЛЯМ ПОДЕМ В МАСОВО-ПОЛИТИЧЕСКАТА РАБОТА

(ПЛЕНУМ НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ)

Последният разширен пленум на Окръжния комитет на Отечест вения фронт се проведе на 3 ноември т. г. в салона на Окръж ния народен съвет — Силистра. На него освен членовете на пле нума присъствуваха и председа тели на селските, кварталните и низовите организации, пропаган дисти, лектори и други активис ти на организацията от града и окръга.

Доклад за състоянието на ма сово-политическата работа в ор ганизациите на Отечествения фронт изнесе секретарят на Ок ръжния комитет на Отечествения фронт другарят Огнян Модев. В него той направи оцен ка за състоянието на масово-по литическата работа, извършвана в организациите на Отечествения фронт, и посочи задачите за по нататъшното й подобряване.

Пленумът отчете, че общински те, кварталните и селските коми тети, както и ръководствата на низовите организации са извър шили значителна работа по пре устройството на политическата просвета и масовата работа в духа на решенията на Пленума на Националния съвет на Отече ствения фронт през юли 1963 го дина. Значително е подобрена организацията, съдържанието и качеството на просветната рабо та. Сега в просветните звена на Отечествения фронт по-голямо внимание се обръща на актуал ните стопански и културни проб леми. Голям интерес проявяват слушателите към въпросите на комунистическото възпитание, на социалистическото семейство, възпитанието на децата, колек тивността и отношенията между хората в социалистическото об щество, международното поло жение и други проблеми.

Разнообразната тематика е до вела до отстраняване на скуката в заниманията на много звена, те са станали по-интересни и при влекателни за слушателите. Зна чителни постижения има по от страняване на школския метод и шаблона в политическата просве та. Подобрена е и помощта и контрола от страна на комитети те и ръководствата на низовите организации на Отечествения фронт към пропагандистите.

Наред с тези положителни страни на политическата просве та на пленума бяха посочени и редица слабости. Отчете се, че все още преустройството не е из вършено напълно и навсякъде. В някои комитети като: Калипетро во, Голеш, Ст. Караджа, Бабук и други звената са комплектува ни, без да се вземе предварител но мнението на слушателите. По сочи се, че има много низови ор ганизации, които не водят орга низационен и просветен живот, не се провеждат редовно просве тните събрания. Слаб е в това отношение и контролът и ръковод ството от страна на общинските и градските комитети.

В своите изказвания пред пле нума Димитър Стойчев от Сре дище, Димитър Ковачев от Кай нарджа, Стоянка Парушева от Силистра, Никола Стоянов от Сребърна, Стоян Катранджиев от Алфатар, Ахмед Насуфов от Чернолик, Симеон Жеков от Си листра, Али Вейсалов от Дулово и др. направиха ценни предложе ния за подобряване на масово-политическата работа в организа циите на Отечествения фронт. В тази връзка като най-голяма пре чка за нормалното протичане на занятията в просветните звена се посочи липсата на клубове и помещения, а в турските села липсата на подходящи материа ли на турски език и др.

Предложи се за онагледяване на изнесените лекции от пропа гандистите да се доставят под ходящи за целта диафилми, да се изискват документални филми, отразяващи строителството на социализма у нас и др.

В работата на пленума взе участие и другарят Никола Кру мов от Националния съвет на Отечествения фронт. В своето обширно изказване той оцени положително инициативата на Окръжния комитет на Отечест вения фронт да се разгледа този много важен въпрос на разши рен пленум на организацията. Като изтъкна, че школските ме тоди и скуката не са преодоле ни още в работата на много про пагандисти и че лекциите в про светните звена минават на ниско теоретическо ниво, той посочи необходимостта да се окаже по близка и конкретна помощ на пропагандистите в тяхната ежед невна работа.

Като слабост в работата на пле нума другарят Никола Крумов посочи това, че както в доклада така и в изказванията много мал ко място се отдели на политиче ската агитация.

Пленумът прие подробни реше ния, чието изпълнение ще дове де до още по-голям подем в ма сово-политическата работа в ор ганизациите на Отечествения фронт.

Накрая с пълно единодушие пленумът прие рапорт на Окръж ната организация на Отечест вения фронт до Деветия конгрес на Партията, прочетен от другарка та Мария Михнева. В него бяха посочени подробно мероприятия та и инициативите в отечестве нофронтовските организации, тру довите дела на членовете на ор ганизацията в чест на Конгреса.

Хаккъ РУФИЕВ

Предконгресен пленум на ОК на Комсомола

(Продължение от 1-ва стр.)

ния комитет на БКП за денонощния упорит труд на младежта от окръга, за активното им участие в строителството на социализма.

Пленумът прие и изпрати телеграма до ЦК на БКП прочетена от Елза Манова — инженер в ДИП „Добруджа“.

Накрая секретарят на Окръжния комитет на ДКМС другаря Пенчо Ахилев от името на Окръжния комитет на ДКМС награди първенците в предконгресното съревнование.

За участниците в пленума колектива на народния театър представи пиесата „Когато розите танцуват“ от Вале ри Петров.

ПАРТИЮ ЛЮБИМА

С ДУМИ на сърдечна благо дарност, пламенна любов и въз торжени привети се обръщаме към теб ние, хилядите младежи и девойки от промишлеността, строителството, транспорта и тър говията, многочислената армия на младите труженици от селото, пламенната учаща се младеж и пионерите на Силистренски ок ръг по случай твоя Девети кон грес.

С гордо вдигнати чела готови сме да рапортуваме, че устояхме на голямата дума, дадена пред теб. Изпълнихме с чест и достойнство предконгресните обещания.

Работническата младеж от ок ръга, обединила усилията си в 125 младежки производствени единици, изпълни производстве ната си програма и даде надпла нова продукция за 63 000 лв. Петнадесет младежки бригади и групи отдавна изпратиха 1966 го дина и вече работят за 1967 го дина.

Младите работници от окръга взеха активно участие в техни ческия прогрес, като разрешиха успешно 55 теми с общ икономи чески ефект 85 200 лева.

Трудовата надпревара обхвана и младите механизатори, шофьо ри, животновъди и специалисти. Сега в окръга работят над 800 млади механизатори, 52 бригади и звена за комплексна механиза ция, 62 полевъдни звена. В съревнованието — през Петата петилетка — рентабилни младеж ки фермени участвуват над 1 200 животновъди, 82 младежки фер ми и обори.

Най-добрите 140 млади меха низатори, животновъди, полевъ ди, специалисти и млади семей ства от селското стопанство заво юваха правото да участвуват в Петхилядния събор в град Варна.

С хубави дела посреща кон греса и учащата се младеж от окръга. През юбилейната 1966 го дина под бригадирските знамена се наредиха над 800 средношкол ци, организирани в 10 местни и окръжни бригади и 7 землячески групи. Достойно се представи бригада „Дочо Михайлов“ при ДКК „Нектар“, бригадите в се лата Сяново и Белица. 53 брига дири участвуваха в националния бригадирски събор в Димитров град. Усилен творчески труд ки пи и в училищните работилници.

Расте и крепне нашата бодра смяна — пионерите. Окръжната пионерска организация събра и предаде за построяването на ко раба „Радецки“ — 11 000 лева. Стотици тонове билки, вторични суровини предадоха те на ро дното стопанство. Експедицион ният отряд при училище „Кирил и Методий“ зае първо място в страната между всички отряди, взели участие в Третата Димит ровска експедиция, а отрядът при училище „Отец Паисий“ се нареди на второ място в похода — Козлодуй—Околчица.

Нови победи завоюваха и спор тистите. Отборите по баскетбол на пионерите заеха първо място в страната, а на юношите второ място. Девойките и юношите — II-ри разряд по гимнастика се наредиха на първо място в стра ната.

В цялата окръжна организа ция в дните пред Конгреса се съз даде небивал политически по дем. Хиляди комсомолци взеха участие в окръжния разговор „От Бузлуджа до Деветия кон грес на БКП“. Проведоха се де сетки срещи със стари партийни дейци, конкурси, рецитали, посве тени на героичния път на лю бимата Партия. Посетиха се лобни те места на добруджанските ре волюционери, свежи цветя украсиха техните паметници. Памет ни ще останат вечерите на Пар тията за комсомолците от Паиси ево, Кайнарджа, Нова Черна и др. Конкурсът-двубой между комсомолските организации от Ситово и ДМЗ „Стомана“ беше много хубава проява на дружба и другарство между работническа та и селската младеж. Много неща научихме за историята на Силистренската партийна органи зация по случай 70-годишния й юбилей.

Скъпа Партийо, в деня на твоя Девети конгрес ние още веднъж изказваме нашата сърдечна комсомолска благодарност и ти же лаем все така неотстъпно да ни водиш по пътя към комунизма. Ние сме дълбоко предани на теб и обещаваме в този тържествен час да станем твои достойни про дължители.

Вдъхновявай ни всякога за по двиг и саможертва, води ни сме ло напред!

Окръжен комитет на ДКМС — Силистра

ТУРИЗМЪТ — СРЕДСТВО ЗА ПАТРИОТИЧНО ВЪЗПИТАНИЕ

НА 4 ноември т. г. в хижа „Ален мак“ край град Силистра се състоя пленум на ОС на БТС.

Доклад за работата на Окръж ната туристическа организация във връзка с участието й в тър жествата, посветени на 90-годиш нината от Априлската епопея и за отчитане изпълнението на обе щанията, дадени в чест на Деве тия конгрес на партията, прочете председателят на ОС на БТС, др. Огнян Модев.

Той направи задълбочена, реална оценка на успехите и отдел ните недостатъци на туристичес кото движение в нашия окръг.

Нашите туристи, учащи се и работници са взели масово уча стие в похода „Козлодуй—Окол чица“ по стъпките на Ботевата чета. В този голям национален поход нашата окръжна група се е класирала на 10 място. Силис тренското туристическо дружест во „Дочо Михайлов“ е заело 6 място, а пионерската група при училище „Отец Паисий“ — 2-ро място.

Добра туристическа дейност е развил и експедиционният отряд в с. Ситово. Той е посетил реди ца исторически места, свързани с борбите на априлци. В чест на Деветия партиен конгрес този отряд е покорил вр. „Ботев“.

Експедиционният отряд от тут раканската гимназия е участву вал в заключителния етап на Тре тата Димитровска експедиция за средношколци.

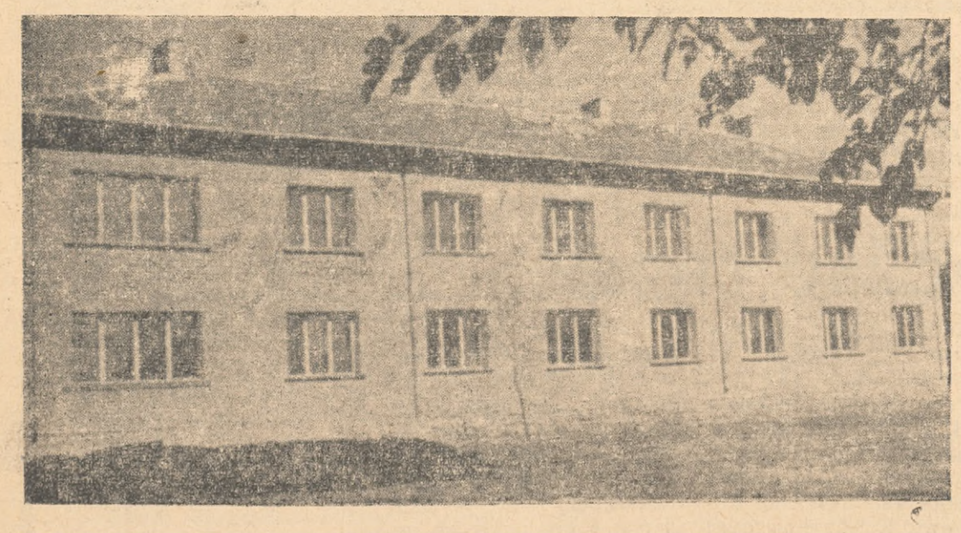
Представителната група от учи лище „Н. Й. Вапцаров“ — Сили стра се е включила в националния поход по стъпките на поп Харитон и Бачо Киро от Павли кени до Дряновския манастир. Групата се е представила отлич но и се е класирала на първо място.

В чест на Деветия партиен кон грес Окръжната туристическа ор ганизация е приела обещания за разширяване на туристическата дейност.

След доклада станаха оживе ни разисквания.

Пленумът прие решения за по-нататъшното разрастване на туристическото движение, за из дигане на по-високо равнище ро лята му за патриотичното възпи тание на подрастващото поколе ние.

По втора точка от дневния ред бяха избрани нови членове на бю рото на ОС на БТС.

Новопостроената сграда за общежитие в Секулово създава още по-добри условия за по добряване на учебно-възпитателната работа в района, за повишаване на успеха и намаляване на второгодниците.

ОБЯСНИТЕЛНА БЕЛЕЖКА

В брой 128 на вестника от 5 ноември т. г. в материала на чет върта страница „Делегатката за конгреса“ на втората колона по ради технически причини са раз местени редовете.

КОРАБОСТРОИТЕЛЕН ЗАВОД „ГЕОРГИ ДИМИТРОВ“ — ГРАД ВАРНА КЪМ ДНЕШНА ДАТА ЗАВОДЪТ ИМА НУЖДА ОТ СЛЕДНИТЕ РАБОТНИЦИ:

1. КОРАБОСТРОИТЕЛИ-КОРПУСНИЦИ — младежи, отбили редовната си военна служба, за обучение в срок от 3 месеца, през което време им се заплаща.

2. КОРАБОСТРОИТЕЛИ-ТРЪБАРИ — младежи, отбили редовната си военна служба, за обучение в срок от 3 месеца, през което време им се заплаща.

3. ОКСИЖЕНИСТИ-ПРАВОСПОСОБНИ — III—V разряд.

4. ЕЛЕКТРОЖЕНИСТИ — IV—VII разряд.

5. КОФРАЖИСТИ — II—V разряд.

6. БЕТОНОМАЗАЧИ — II—V разряд.

7. АРМАТУРИСТИ — II—V разряд.

8. КОРАБНИ БОЯДЖИИ

9. ДЪРВОДЕЛЦИ — III—V разряд.

10. ФОРМОВЧИК-ЛЕЯРИ — IV—VI разряд.

11. ЕЛЕКТРО-МОНТЬОРИ — III—V разряд.

На основание на 170-то Разпореждане на МС от 1965 год. на всички работници и ИТР се заплаща допълнително възнаграждение върху основната заплата в размер до 25%.

Преди обяд: от 9,30 до 12 часа.

Приемни часове: След обяд: от 13 до 16 часа.
Телефон: 32-18 От заводоуправлението.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Улица „Георги Димитров“ — сградата на Партийния дом, телефони: главен редактор — 28-28; зам. главен редактор — 32-29; секретариат — 39-55; отдел „Селскостопански“ — 38-42; отдел „Икономически“ — 32-11; отдел „Култура и бит“ и „Партиен отдел“ — чрез комутатора на ОК на БКП — 21-94; Коректори — 31-32; централа „Зия“ — 31-88

Изд. 21 425

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

силистренска трибуна

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 130 (1143) | Събота, 12 ноември 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ГЛАВНАТА СТОПАНСКО-ПОЛИТИЧЕСКА ЗАДАЧА НА ПЕТИЯ ПЕТГОДИШЕН ПЛАН, КОЙТО ЩЕ СЕ ПРИЕМЕ НА ДЕВЕТИЯ КОНГРЕС НА БКП, ЩЕ БЪДЕ ОСИГУРЯВАНЕТО НА ПО-НАТАТЪШНОТО УСПЕШНО СТРОИТЕЛСТВО НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКОТО ОБЩЕСТВО В НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ПО ПЪТЯ НА БЪРЗОТО ИЗГРАЖДАНЕ НА МАТЕРИАЛНО-ТЕХНИЧЕСКАТА БАЗА НА СОЦИАЛИЗМА И ПОВИШАВАНЕ ЖИЗНЕНОТО РАВНИЩЕ НА НАРОДА.

ДНИ НА ТРУД И ДРЪЗНОВЕНИЕ

ВЕЛЬО МАКСИМОВ — първи секретар на Окръжния комитет на БКП

След два дни, на 14 ноември, ще започне работа Деветият конгрес на нашата Българска комунистическа партия. Той ще отчете изминатия път от Осмия партиен конгрес досега, а също така ще даде оценка на проведената след Априлския пленум на ЦК (1956 г.) партийна линия във всички области на политико-обществения и стопанския живот на нашата страна. В същото време Конгресът ще направи оценка на външнополитическия курс на страната, на политиката, проведена от нашата Партия, нейните взаимоотношения с близки и далечни страни.

Един от основните документи, които ще обсъди и приеме Конгресът, са директивите за развитието на нашата страна през петата петилетка — от 1966 до 1970 година. Проектът за директивите беше обсъден широко от трудещите се, те казаха своята дума, своето мнение и сега знаят, че директивите на Партията са тяхно дело, тяхно бъдеще, бъдеще на Родината.

Трудещите се от нашия окръг взеха най-активно участие при обсъждането на проектодирективите. Отзовавайки се на призива на двадесетте столични предприятия за посрещане на Конгреса с преизпълнени планове, те превърнаха предконгресните дни в дни на надпревара, на разгорено социалистическо съревнование.

На събрания и съвещания, в селата и по полето работници и кооператори обсъдиха, пресметнаха своите сили и възможности и обещаха: да преизпълнят плана за обема на общата продукция с 835 000 лева, да дадат допълнителна печалба в размер на 74 000 лв. Всичките стопанства да получат вместо по 237 — по 245 кг пшеница от декар, царевица по 361 кг вместо 342 кг, тютюн 150 кг вместо 141 кг, колкото е планът. От фуражна крава да получат среден млекодайност 2 441 литра при план 2 360 литра, от носачка по 150 яйца при план 140. Да предадат в повече на държавата 10 000 тона слънчоглед, 1 000 тона домати, 2 000 000 яйца. Да бъде реализиран допълнителен стокооборот за 113 500 лева и т. н.

И започнаха дни на труд, на надпревара, ентусиазирани, пълни с напрежение и дръзновение. Партийните организации обсъждаха, ръководеха, поставяха задачи, изискваха. Те бяха оня щаб, където всичко се премисляше най-усърдно и се насочваха силите за най-резултатен труд.

Партийната организация в ДИП Добруджа" най-редовно се занимаваше с въпроса за производството, с хода на съревнованието, правилно съчетаваше дейността на партийното и стопанското ръководства, от всеки комунист изискваше да бъде образец в труда. Много партийни членки станаха многостаночнички, отличнички в производството.

Със същия замах, със също то разбиране по своите задачи по изпълнение на обещанията, дадени в чест на Деветия конгрес, заработиха и партийните организации в завод „Хром", промкомбинатите „Камъшит" и „Текстил", общинските партийни организации в Секулово, Сокол, Межден, Калипетрово и други. В движението за комунистически труд се включиха 245 бригади и цехове с над 4 600 души в промишлените предприятия, 212 бригади, звена и фермени с над 4 000 кооператори в кооперативните стопанства.

Дните пред Деветия конгрес, трудът за Партията, за Родината се оказаха много възпитателни. Трудещите се заживяха с големите задачи, с директивите, които обсъждаха, със своите обещания. И в трудовото ежедневие те виждаха, те разбираха, че строят прекрасното бъдеще, начертано от Партията.

Деветият конгрес на Партията дойде. Дойде време да отчетем постигнатото, да знаем с какво ще замине, какво ще отнесе на Конгреса нашата делегация.

(Продължава на II стр.)

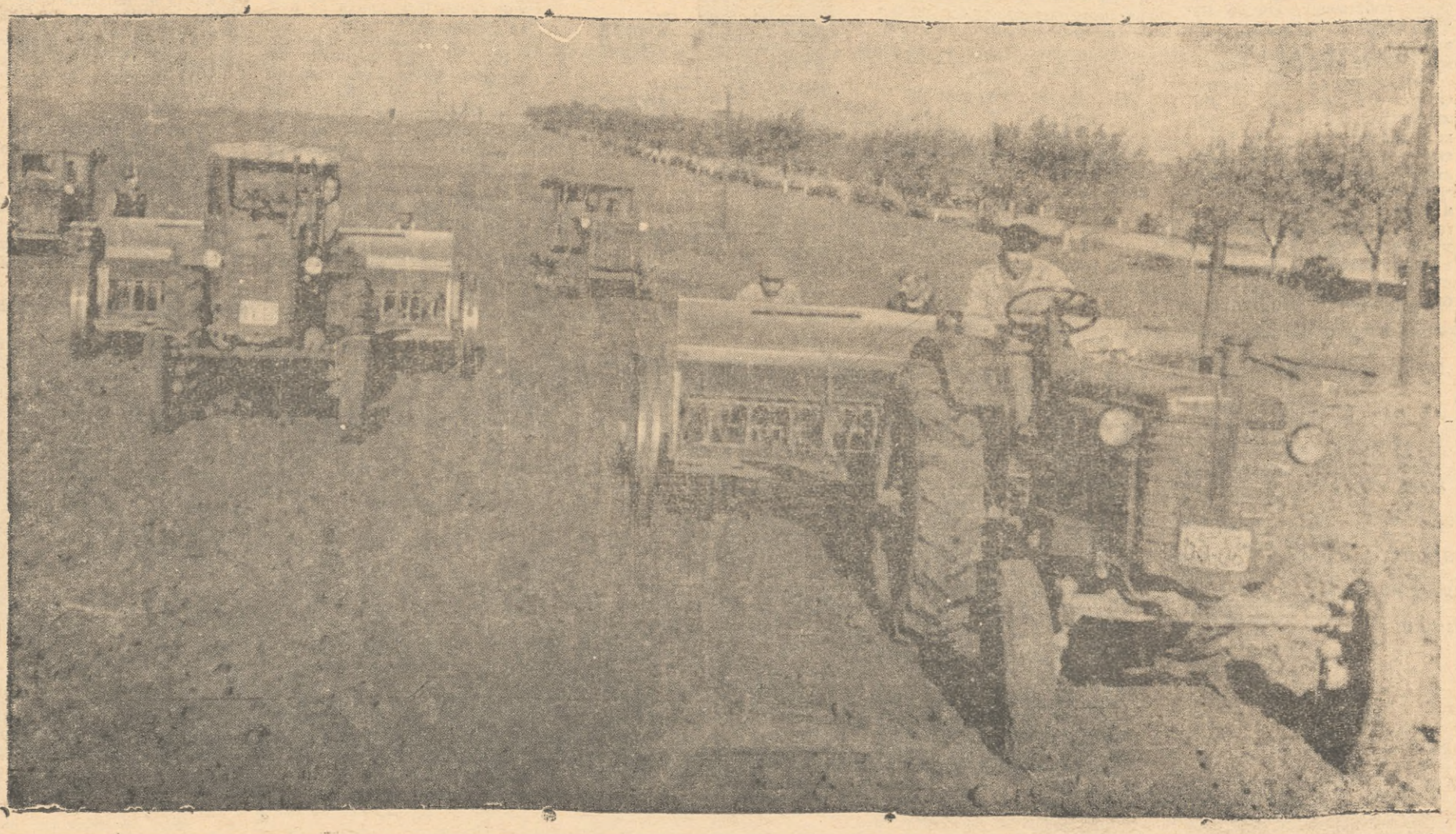
В броя:

В края на петилетката победни години

Най-благодарната грижа

Растеж

С комунистическа воля и дръзновение

(Продължение от 1 стр.)

ДНИ НА ТРУД И ДРЪЗНОВЕНИЕ

А отчетът е радостен. Трудът на работниците и кооператорите — спорен, плодоносен. Нашата делегация, делегацията на Силистренската окръжна партийна организация има какво да поднесе в дар на Родината. Планът за обема на промишлената продукция за деветмесечието е изпълнен 104,5 на сто. Вместо обещаната свръхпланова продукция за 853 000 лева, промишлените предприятия дадоха на народното стопанство продукция за 2 127 000 лева. Реализирана е свръхпланова печалба в размер на 912 000 лева.

Кооперативите получиха по 283 кг среден добив от пшеницата — 38 кг повече от обещаното; от крава надоиха вече 2 200 литра и обещанието ще бъде надминато, от кокошка-носачка са получени по 140 яйца; на държавата вече втора година ТКЗС от окръга представят по 100 000 тона хлебно зърно — почти 23 000 тона в повече от обещаното.

Това е реалният принос на нашите работници и селяни, принос, който укрепва икономическата мощ на нашата Родина, принос, който най-убедително и най-красноречиво говори за голямата любов на работниците и селяните към Комунистическата партия.

Ние сме благодарни на всички, които със своя труд, със своята енергия и ентусиазъм допринесоха за достойното посрещане на Деветия партиен конгрес.

Но не бива да се забравя, че 1966 година е първата година на новата Пета петилетка. Не бива да се забравя ни то за миг, че Деветият конгрес на Партията ще постави пред комунистите и трудещите се нови, още по-грандиозни задачи. Тези перспективи са почти известни.

Производството на чугун ще достигне 1 800 000 тона, на стомана — 2 300 000 тона, на прокат — 1 700 000 тона, на азотни торове в чисто вещество — 626 000 тона, на фосфорни — 300 000 тона; ще се измени съотношението на износа и вноса на машини от 1 към 3,5 през 1960 година и 1 към 1,8 през 1965 година до 1 към 1 през 1970 година. А нашият окръг със своите три нови развиващи се предприятия ще има също думата в решаването на тези задачи — с електронните машини на Оргатехника, със струговете на Завода за металорежещи машини, с леярското оборудване, произвеждано от „Стомана".

Селскостопанското производство ще увеличи ръста си средногодишно с 25—30 на сто в сравнение със средногодишното производство през Четвъртата петилетка. Ние си поставихме задачата да получим през 1967 година 320 кг среден добив пшеница от декар от цялата площ в окръга, засята с тази култура, 220 кг слънчоглед, 360 кг царевица и т. н.

Ето това са задачите, които си поставихме и в името на които призоваваме работниците и кооператорите от окръга да не намаляват трудовия темп на предконгресните дни, да заработят още по-ентусиазирано. Тези наши напрегнати планове са реални, те са преценени на основата на досегашните резултати. Нужно е всеки да види в тяхното решаване своето място и своето бъдеще, бъдещето на Родината.

Партийните организации следва да не отслабват нито за миг своето оперативно ръководство, да бъдат в центъра на решаваните задачи, да мобилизират трудовите колективи, да държат винаги на преден план ясните и точни перспективи, в името на които призоваваме на труд работниците и кооператорите.

На упорит труд, на работа с ум и сърце в дните на Конгреса и в дните след Конгреса за изпълнение и преизпълнение на неговите повели и решения, на неговите директиви.

РАЗКАЗВАТ ДЕЛЕГАТИ НА МИНАЛИ КОНГРЕСИ

В редакцията на в. „Силистренска трибуна" на 5 ноември т. г. се състоя среща с делегати на различни конгреси на Партията, на която те разказаха спомени и впечатления от работата на тези конгреси. В този и следващия брой ще поместим техни спомени.

Йордан Стоянов

Бях делегат на Седемнадесетия конгрес на Партията през 1910 година в София. Тогава ние организирахме главно индустриалните работници — на тях разчиташе Партията. Защото психологията на занаятчията е по-особена — у него има илюзии да стане собственик, докато индустриалният работник се е простил с тази мисъл и целта му е да се освободи.

На Седемнадесетия конгрес, който се ръководеше от Димитър Благоев, дойде и Троцки заедно с Кръстьо Раковски и нашите широки социалисти. Предложиха на конгреса да се обединят тесните и широките социалисти в България. Димитър Благоев даде думата на делегатите по този въпрос. Изказа се плевенският делегат. Той изтъкна, че индустриалните работници са с нас, а с другите работници и селяни Партията не е преставала да работи. Освен това водачите на широките социалисти са кариеристи, много не ги интересува съдбата на работническата класа, важно то е да получат лична изгода от политическата дейност. По тези причини ние не бива да се обединяваме с тях.

В такъв дух се изказаха и други делегати, в резултат на което конгресът не прие предложението на широките социалисти за обединение.

Отчетено бе, че организационната дейност на Партията е по-добра в големите градове, където има повече индустриални работници. В замяна на това обаче просветната дейност беше по-добре организирана в по-малките градове като Силистра и др. Тогава ние организирахме кръжоци по политическа икономия, за изучаване на обществените строеве и на други теми.

По онния времена ние водехме главно класовата борба, не бяхме още усвоили учението на Ленин за съюзниците на пролетариата. Положително е това обаче, че тесните социалисти не разводниха Партията. Принципът беше „да се намесим, но да не се смесим" с буржоазните партии. Дълги години след това водихме борба и с левосектантството.

Гений е този, който поведе работническата класа и широките народни маси на революция и вземе властта. Но още по-голям гений е този, който победи след това на стопанския фронт. Нашата Партия постигна това и няма съмнение, че на предстоящия Девети конгрес ще бъдат отчетени големи успехи.

Много ще се радвам, ако се създаде още по-голямо противодействие на така наречената „културна революция" в Китай. Нашата Партия води правилна политика в това отношение и укрепва позициите на международното комунистическо и работническо движение.

Билял Дурмазов

Аз бях делегат на Петия конгрес на Партията, който се състоя през декември 1948 година. По това време бях народен представител и председател на околийския народен съвет в гр. Дулово.

Тъй като в бившата Дуловска околия повечето от населението бяха турци, в своето изказване пред Конгреса аз засегнах предимно някои проблеми, свързани с подобряването на работата сред турското население. По това време турските училища вече бяха станали държавни, но ние нямахме учителски кадри за тях. Често пъти се налагаше да назначим учители с основно образование. Сред турското население от околията ние нямахме и здравни работници като лекари, акушерки и сестри. А смъртността особено сред децата беше много голяма. Следователно подготовката на кадри за различните сектори беше сериозен проблем пред нас тогава.

На Конгреса аз бях избран в комисията по резолюцията, в която бе и Георги Димитров. С голямо внимание се отнесе той към направените от делегатите предложения. При разглеждането на проекторезолюцията по неговото настояване бяха изменени някои точки, направиха се и нови предложения.

На Конгреса най-силно впечатление ми направи това, че на него се говори как ще построим социализма. В доклада, прочетен от Георги Димитров, и в приетия на Конгреса първи петгодишен план се начерта генералната линия на Партията за социалистическото преобразование на страната.

След Конгреса пред нас стоеше задачата да осъществим на дело приетите от него решения.

И наистина, за кратко време Партията реши много задачи. Пристъпи се към индустриализация на страната и колективизация на селското стопанство. В нашата околия първите стопанства бяха изградени в Дулово, Зарица, Правда и др.

Много работа се извърши и за подобряване работата сред турското население. Откриха се педагогически училища за младежите и девойките турчета в Стара Загора, Разград, Кърджали и гимназии в селищата с компактно турско население.

В Хасково се откри медицински техникум, където приемаха девойки с девети клас за сестри и акушерки. Тогава ние се наехме да изпращаме кадри в тези училища. На много от тях намирахме начин да отпускаме стипендии, лично ги водихме на приемните изпити, убеждавахме родителите им.

През същите години за идейната и теоретическа закалка на кадрите сред турското население по решение на ЦК на БКП бяха открити три месечни партийни школи на турски език в Шумен, Русе, Пловдив и др.

Тези мероприятия на Партията и Правителството довеждоха до бързото икономическо и културно издигане на кадрите сред турското население, които по-нататък активно се включиха в изпълнението на взетите от Партията решения.

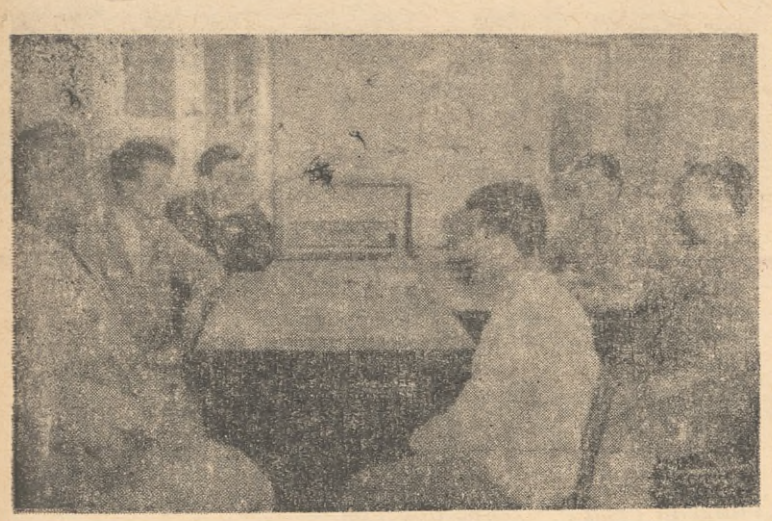

Делегатите за Деветия конгрес на БКП, избрани на петата окръжна отчетно-изборна партийна конференция.

Комунистите от ремонтната работилница

СЛУЧИ се така, че ремонтът на комбайните през тази година в Калипетровското стопанство закъсня по липса на резервни части, а и по някои организационни причини. Но жътвата чукаше на прага и трябваше машините да се подготвят за работа в съвсем кратък срок.

— Друг изход няма, освен да поработим в извънработно време — заяви началникът на ремонтната работилница Димитър Попов. — Сутрин да идваме час по-рано, вечер да оставаме тук по час-два... Иначе машините ще бездействуват.

Поопънаха се някои механизатори на това предложение. И от гледна точка на закона — имаха право. Но трябваше ли богатата реколта да се пилее по блоковете? Началникът на работилницата беше едновременно отговорник на партийната група и комунистите се замислиха сериозно над неговото предложение. Но кол кото и да умуваха, по-разумен изход от положението не можаха да измислят. Комбайните трябваше да потеглят незабавно към пшеничените блокове. На сбирка на партийната група те обсъдиха задълбочено въпроса и решиха единодушно: ще работят извънредно няколко дни, ще убедят и останалите да последват примера им. Нали в работилницата е изградена бригада за комунистически труд, членовете й не могат да останат равнодушни в такъв критичен момент!

Хванаха се шестте членове на Партията от ремонтната работилница на работа. Идваха сутрин по-рано, замръкваха край машините. Увлякоха и безпартийните. В резултат ремонтът на комбайните беше извършен навреме и реколтата се прибра в необходимите срокове без загуба на зърно.

Това не е единствената заслуга на партийната група в ремонтната работилница. Когато тази пролет кооператорите и кооператорките от стопанството поемаха обещания в чест на Деветия конгрес на Партията, механизаторите от ремонтната работилница се задължиха да се трудят така, че да не бездействува нито една машина по тяхна вина. Освен това те поеха обещание да ремонтират в стопанството всички машини, без да ги изпращат в заводите и ремонтът на всяка от тях да струва с 30 на сто по-евтино от заводския.

Сега, в навечерието на Партийния конгрес, те със заслужена гордост рапортуват, че са изпълнили своите обещания. Действително и през лятната, и през есенната кампания нямаше машини, които да не работят на полето по тяхна вина. А основният ремонт в работилницата на един тежък трактор струва около 900—1 000 лева, докато в завода стойността на същата работа е около 1 800 лева. Или ремонтът е не с 30 на сто, а с 50 на сто по-евтини и реализираните икономии са по-големи от обещаните.

В този голям трудов успех най-голям дял има партийната група, шестте комунисти от работилницата. От един месец те вече са осем на брой, наскоро бяха приети двама нови кандидат-члена на Партията. Почти всяка седмица комунистите се събират на съвещание. Все има какво да обсъдят, какви мерки да вземат както за изпълнението на плана и обещанията, така и за подобряване на организационното състояние на самата партийна група, за оказване помощ на движението за комунистически труд... В резултат на всичко това колективът на ремонтната работилница беше удостоен през тази година с високото звание „Бригада за комунистически труд".

Комунистите от ремонтната работилница на Калипетровското кооперативно стопанство посрещат Деветия конгрес на Партията с открито сърце и преизпълнени обещания.

Димо ВАСИЛЕВ

Кандидати за петхилядния събор

УВАЖАВАН ОТ ВСИЧКИ

МЕСТНОСТТА „Бели аркас" край с. Честименско и тази заран се събуди с шума на тракторите. И този път слънцето завари механизаторите на блока. Та нали трябваше да засеят в срок и последните декари с пшеница? Както винаги и тази заран с тях беше младият агроном Атанас Михайлов. Той хвърли поглед на засетите площи и се усмихна. По всичко личеше, че е доволен от качеството на сеитбата.

— Добре, момчета! — каза той и впери поглед в далечината, където като огромен зелен килим се зеленееха засетите преди десетина дни площи. Радост напълни сърцето му като видя хубавите посеви.

От малък Атанас обичаше равната добруджанска земя. Още като ученик в родното си село той помагаше на родителите си в полската работа. Ето защо, след като завърши основното си образование, постъпи в селскостопанския техникум в Толбухин. Мечтата му се сбъдна. Неусетно изминаха годините в техникума. Много неща научи там Атанас.

След като завърши успешно средното си образование, той постъпи в родната казарма. И тук с упоритостта и трудолюбието си често бе сочен за пример на всички.

След службата без никакво колебание Атанас се върна в родния си край и ето вече втора година работи като участъков агроном. Миналата година ръководството на стопанството му възложи тежка задача — да отговаря за качеството на сеитбата в с. Честименско. От продължителната суша земята беше се втвърдила като бетон.

Макар и млад агроном, Атанас не склони глава пред трудностите. Повечето от площите бяха изорани с югославските дискови плугове, а след това дискувани по два пъти, за да се строшат добре буците. Въпреки трудностите в бригадата сеитбата завърши в срок и качествено. Ето защо тази година честименци прибраха от засетите площи богата реколта. От пшеницата при план 220 кг те получиха 290 кг средно на декар.

Зия СЕЛЯМЕДОВ

Трудолюбива и упорита

Вена Иванова постъпи на работа като доячка в кравефермата на ТКЗС в с. Попина преди 6 години. Трудни бяха условията за работа във фермата тогава. Доенето на кравите, изхвърлянето на тора и всички други работи се извършваха ръчно. Много от кооператорите предсказваха, че тя няма да може да издържи и ще напусне фермата. Трудолюбива и упорита жена се оказа Вена. Тя не склони глава пред трудностите и ето вече 6 години работи непрекъснато във фермата. През това време тя стана една от най-оптините доячки в района на стопанството. За нейното трудолюбие и упоритост преди две години тя беше приета за член на БКП. А през това време и условията за работа се промениха коренно. Сега кравите се доят с помощта на доилен агрегат, торът се изхвърля механизирано, фермата е водоснабдена и електрифицирана. С високи трудови успехи посреща Конгреса младата комунистка. Тя се грижи за 20 крави, от които обеща да надои до края на годината 41 тона мляко, а е надоила до края на октомври 44 тона. До края на годината в чест на Конгреса тя ще надои над плана близо 10 000 литра мляко.

Христо ИВАНОВ

Наши делегати за IX конгрес на БКП

Живот, отдаден на Партията и хората

ДЪЛГО разговарях с Тодорка Гроздева за живота и работата й. Отначало тя се чудеше на кое първо да отговаря, тъй като въпросите неумолимо следваха един подир друг. Интересуваха ме много страни от нейния живот, за да се добера до онова, което ми е нужно. А тя все казваше, че всичко е изрекла, че този или онзи случай от биографията й не заслужава да намери място във вестника.

Мнозина от нашия окръг добре я познават. Затова не е необходимо да й се прави цялостен външен портрет. До статъчно е да се спомене, че е прехвърлила вече четиридесетте, но все още работи със същата настойчивост, както когато е била млада. Едва ли има хора от районите на общините в Дулово и Межден, които да не отправят хубави и топли думи на обич и благодарност към нея. Тя невед нъж се е срещала с тях и винаги се е стремяла да ги посъветва като майка и сестра, като другар.

Вече шестнадесет години е на ръководна работа в Партията. А и преди това няколко години е работила в Младежкия съюз, БЖНС и в политотдела при бившето МТС — Дулово. Нейното пряко задължение е било да работи с хората. Може би това е причина да изучи характера и тънкостите на организационната работа. Всеки от нас знае колко трудно се работи с хората. Но твърдата комунистка не скланя унило глава пред трудностите.

След като четири години бе секретар на ГК на БКП в Дулово, ОК на Партията я изпрати да стане секретарка на общинския партиен комитет в с. Межден. Там работи от 1963 година до началото на тази есен. С нейна помощ Меженската партийна организация се превърна в дееспособна направляваща и ръково деща сила в общината.

— Много усилия положих в Межден, за да повдигна духа на кооператорите, комунистите и кадрите — разказва тя. — Най-напред се заех да укрепя общинския партиен комитет с по-добри кадри, да се подобри състава на първичните партийни организации. Тазгодишната отчетно-изборна конференция на Окръжната партийна организация даде ласкава оценка за комунистите от района на Меженската община. Това е за мен голяма радост и още повече ме окриля.

После продължи:

— Трогателно ме изпратиха от Межден. Просто не очаквах. Всички ми благодаряха и ме молеха да остана и занапред. Но тъй като отдавна се бях разделила със семейството си, трябваше вече да се прибера в Дулово.

Кооперативът и партийната организация в Межден укрепнаха. Дял за това има и Тодорка Гроздева. За да спечели хората на своя страна, тя постоянно се самообразова, чете много вечери докъсно, усвоява марксизма-ленинизма, вдъхновява се от подвига на жените-участнички в революционната борба, старае се да бъде като тях.

За всеотдайната си служба на Партията и хората тя е наградена с „Народен орден на труда" — сребърен и орден „Кирил и Методий" — трета степен. Членка е на Окръжния комитет на БКП и съветничка в Окръжния народен съвет. Най-голямата й награда е избирането й за делегат на Деветия конгрес на Партията.

Вълчо РАДЕВ

Достоен рапорт пред Конгреса

(Беседа със секретаря на заводския комитет на БКП при ДИП „Добруджа“ — Силистра във връзка с предстоящия Девети конгрес на БКП)

ТРУДОВИЯТ колектив от нашето предприятие посрещна свикването на Деветия конгрес на БКП с голяма радост. При обсъждане на плана на предприятието по цехове и бригади работниците обещаха в чест на Конгреса да дадат надпланова продукция за 80 000 лева.

За да посрещнем достойно Конгреса на Партията, партийното, административното, профсъюзното и комсомолското ръководства приехме конкретни мероприятия за изпълнението и преизпълнението на обещанията, за патриотичното възпитание на работниците и за организационното укрепване на партийните организации.

Под ръководството на заводския партиен комитет и партийните бюра сред работниците се разгоря масово предконгресно социалистическо съревнование. От месец юни до края на месец октомври обявихме конкурс в чест на Конгреса за най-високо изпълнение на плана по обем и качество, намаляване до минимум безпричинните отсъствия, за недопускане на трудови злополуки и брак, за най-активно включване в обществено-политическия живот и др. За първенците в конкурса определихме предварително парични и други награди. По инициатива на ръководството на червена смяна бе обявена „Удар на 20-дневка“ и след това „Ударен месец“.

Ежедневно, ежемесечно и тримесечно на специално определени за целта табла и по заводската радиоуредба се изнасят резултатите от изпълнението на плана и обещанията общо и индивидуално.

Общите резултати от конкурса са отчетени на 2 октомври т. г. За изминалите десет месеца при план 6 185 000 метра, работниците изтъкаха 6 357 000 метра плат и реализираха надпланова продукция за 249 000 лева, при 98,5 на сто качествена продукция вместо 95,5 на сто.

Между смените на първо място е червена смяна със сменен майстор Станчо Димов, която изпълни плана си със 104,66 на сто при 99,09 на сто качество, а между секциите първа секция от същата смяна със секционен майстор Кирил Маринов.

Голям дял в тези успехи на предприятието имат комунистите, чиято авангардна роля се увеличава с всяка измината година. Гордост за нашето предприятие са постоянните ударнички Сабрия Ахмедова, изпълнила плана си за деветмесечието със 190,2 на сто при 99,9 на сто първокачествена продукция, Елена Павлова със 184 на сто изпълнение на плана по обем и 99,7 на сто качество, Коста Петков, Нури Мустафов, Михаил Славчев, Марин Колев, Кадрия Ибрямова и др., които в чест на Конгреса постигнаха значителни успехи в изпълнение на личните си обещания.

Редица мероприятия проведохме ние и за повишаване политическото съзнание и патриотичното възпитание на работниците. Срещнахме се със стари партийни деятели и активни борци против фашизма и капитализма другарите — Марин Станев, Мария Русева, Петър Кудинов и др. На партийни просветни събрания запознахме работниците с редица въпроси от Добруджанското революционно движение, организирахме походи и излети до „Памук-Кулак“, „Каракуз“ и др.

В чест на Конгреса на всеки комунист възложихме конкретни поръчения. Така на партийния секретар в зелена смяна другаря Нури Мустафов възложихме поръчение да оказва помощ на петата секция, която единствена в цялото предприятие не беше изпълнила плана си за десетмесечието. С негова помощ бригадата преодоля изоставането и преизпълни плана си за деветмесечието.

Така комунисти и безпартийни, целият трудов колектив на нашето предприятие се явява пред Конгреса на Партията с преизпълнени обещания и открито чело.

Край пещите е го рещо. Но комунисти те от партийната група от леярния цех при ДМЗ „Стомана“ с отговорник Халим Арифов редовно проверяват качеството на отливките.

Атанас МОЧУРОВ

ПОКОЛЕНИЕ

Ние бяхме деца със кълчищени ризи
и със боси нозе, изподрани в стрънта.
Кой от нас, кой от нас
през сълзи не е гризал
сух комат, посолен от скръбта?

Нас ни взе на ръце един мургав боец
и на бойното знаме под силната сянка
ни издигна високо,
та с ясен гледец
ний видяхме света
от желязната броня на танка.

После свивахме с яд своите детски ръце,
горко плакахме пак сред полето
за това, че пасяхме коне и овце,
а на запад отиваха с пушки мъжете...

Надалече заглъхна сиренния вой,
но бедите не бяха се свършили още.
И за нас бе останал най-тежкия бой:
със другаря,
със себе си в кратките нощи...

Много ризи ний снехме, прогнили от по
много сиви кофражи и скели,
за да вдъхнем на мъртвия камък живо
за да греят фасадите бели.

И какво, че понякога, дяволски зли,
натежават от трудности дните?
И какво, че сърцето
жестоко боли
и умора в нозете се сплита?

Ний глава не привеждаме нито за миг.
Ние гледаме ясно, широко —
нас ни взе на ръце онзи едър войник
и ни вдигна
високо,
високо!...

С КОМУНИСТИЧЕСКА ВОЛЯ И ДРЪЗНОВЕНИЕ

ПЕНКА СТАНЕВА

Като дългогодишен член на партийния комитет в ДЗС „Янко Забунов“, а сега като секретар на първичната партийна организация при животновъдството в стопанството тя има определен дял за непрекъснатото подобряване на този отрасъл. Едновременно с това Пенка Станева намира време и да се учи — сега завършва задочно висшето си зоотехническо образование. Вече е последна година.

ПЕТЪР ДЕЧЕВ

Икономическият ефект на рационализациите, внедрени от него в завод „Хром“ и порано в ДМЗ „Стомана“, възлиза на десетки хиляди лева. За този свой упорит труд комунистът Петър Дечев е удостоен с най-високи отличия: орден „Георги Димитров“, „Народен орден на труда“ — златен и „Народен орден на труда“ — бронзов. Но рационализаторът не се задоволява с постигнатото.

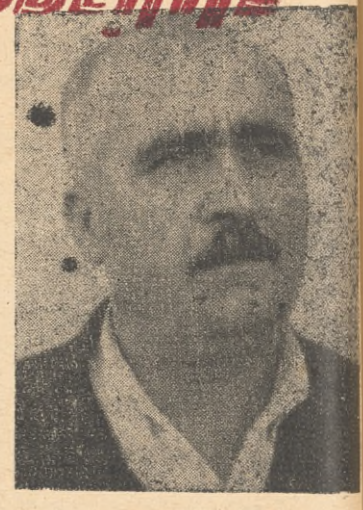
ГЕОРГИ КОЛЕВ

Вече четири години комунистът Георги Колев е председател на кооперативното стопанство в с. Иширково. Под неговото умело ръководство общата и чистата продукция в стопанството се увеличава с всяка измината година, повишават се добивите от основните култури, увеличава се и паричното възнаграждение на кооператорите. Така общата продукция за един декар обработваема земя от 55 лева през 1964 г. нарасна на 76 лева, а чистата продукция от 35 на 45 лева.

ИВАНКА ЛАЛЕВА

Пропагандистка е на Партията от 12 години. Водила е различни кръжоци, а през тази учебна година се е заела да преподава в с. Средище научен атеизъм. Наистина, това е трудна работа, но членката на Партията Иванка Лалева не се плаши от трудностите. За добрата й работа Окръжният комитет на Партията я изпрати на екскурзия до ГДР заедно с други пропагандисти.

ТРИФОН ПРОДАНОВ

От кварталните организации на Отечествения фронт в Силистра най-големи успехи постигна в предконгресното съревнование Девета организация. В този квартал са извършени редица благоустройствени мероприятия, най-много средства са събрани за възстановяването на Велико Търново, добре е организирана учебната година. Голям дял за постигането на тези успехи има председателят на кварталния комитет на Отечествения фронт Тр. Проданов.

Скромност

АХ, тези макове! Тези алени макове и сини метличини! Помниш ли ги, Стояне? Ти ги береше по синура, а сестра ти Иванка ги сплиташе във венче, за да окичи с него главата си. Спомняш ли си ония дни, Стояне? Тогава ние не се познавахме, но нашето детство премина еднакво.

Нашето детство! То се сля с тропота на руските ешелони, които през 1944 година преминаха румъно-българската граница, за да ни дарят свободата. А ние вървяхме тогава след една Сивушка или един Алчо, които по волята на нашите угрижени бащи трябваше да напасем добре, за да има повече мляко и хляб за нас и нашите братчета и сестричета.

...1946 г. В двора на Срацимирското училище е весело. В ръцете на учениците аленеят мушкати и божури. И ти си сред тях, Стояне! Ето, ти поемаш с трепет свидетелството си и тръгваш доволен към родния си дом.

После неусетно преминават годините. Ето, ти си вече ерген и ходиш по седенки, където често се заглеждаш в очите на една мома. Това е Цветана, твоята из гора. През 1950 година ти се оженваш за нея, а през 1951 г. баща ти участвува в учредяването на кооперативното стопанство. А след това работа, много работа — в зеленчуковата градина, на полето, в строителната брига да — навсякъде, където кипи упорит труд.

Когато трябваше много воля и борба за утвърждаване на социалистическия строй в твоето родно село, ти пое грижите за отглеждането на една група телета и не се посрами. А после дойде в кравефермата и стана дояч. Трудно ти беше отначало, но свикнаха пръстите, загрубяха ръцете от ръчното доене и ти удържа. Доеше отначало сиви крави с по-нисък млеконадой, но после ги замениха с червени. И потече река от мляко — бялата река на изобилието. Бяха 15 крави при ръчното доене, а сега станаха 30, защото вече имаш верен помощник — доилния агрегат ДА—3М.

Ето повече от 10 години ти си дояч, Стояне. И всяка година преизпълняваш личните си планове. Планът ти за 1966 година е 74 810 л мляко. В чест на Деветия конгрес на БКП ти заяви, че ще изпълниш годишния си план за 11 месеца, а до края на годината ще надоиш над 80 000 л мляко, или 6 000 л над годишния план. Ето, до 1 октомври при план за десетмесечието 61 440 л мляко, ти си надоил 62 338 л. В чест на Конгреса преизпълни и единадесетмесечния план. Това не е малък успех. Той говори за твоето трудолюбие и усърдие и за удивителната ти скромност. И тук няма нищо за чудене, защото ти си комунист, Стояне, защото скромността краси човека и го издига високо над другите. Не случайно на Окръжната партийна конференция, когато четяха предложенията за делегати на IX конгрес, между имената на другите комунисти ти чу и свое то: Стоян Христов, дояч от ТКЗС в село Срацимир... Аз не се съмнявам, че ти ще представиш достойно колегите си на Партийния конгрес, Стояне. Ти, членът на общинския комитет на БКП и партиен отговорник на групата в животновъдството.

... Ах, тези макове! Тези алени макове! Помниш ли ги, Стояне? Те бяха червени като огнен пламък, алени като кръвта на падналите в бой за комунизма. Те дават цвят на онова знаме, под което вървиш ти, под което кънтят стъпките на милионите комунисти.

Недю НЕДЕВ

Най-красивият дом

Фоторепортаж

Кой е най-красивият дом?

Трудно може да се отговори на този въпрос в с. Айдемир. Не само край централния път, но и в цялото село безброй нови къщи посрещат слънцето с красивите си, кокетни фасади. Пъстроцветни гергини и димитровчета надничат през спретнати огради и разкриват топлотата и уюта на новия селски дом.

И все пак, между най-красивите е просторният дом на Иван и Йорданка Василеви (сн. 1). Не могат да му се нарадват младите стопани. Та те двамата само със своя труд в кооператива, с много любов и радост успяха да го издигнат. А тук преди няколко години беше старата къщурка. В нея се роди детето им. Сега дъщерята на комуниста Василев израства сред слънце и цветя. В нейното малко сърчице завинаги остава любовта към хубавото, към красивото...

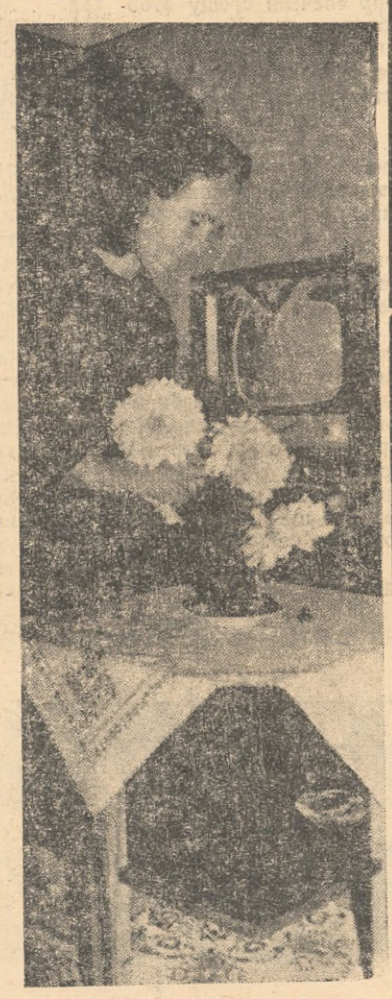
Не само обстановката, в която живее семейството на Мария и Петко Чингалови (сн. 2), е толкова уютна и приятна. В този дом цари оная душевна топлота, която прави живота на трудовото семейство хубав, нравствено красив. Свободният прибор е за дъщерята — ученичка от XI клас. Дядо Димитър и баба Костадина са между основателите на айдемирския кооператив. По техния път вървят и младите, които нито ден не отсъствуват от полето. И тяхното трудолюбие е възнаградено богато...

Малкият Ангелчо се роди в нов дом (сн. 3). Много слънце, много красота надничат през светлите му прозорци. Детето протяга ръчици към богатите багри на лозниците, които закачливо почукват по стъклата. На лято, когато майка му отново се върне в лозарската бригада, Ангелчо ще направи първите си стъпки в разшумялата, потънала в цветове китна градинка. Красотата ще стане първата му другарка. Другарка за цял живот!

Попукани от работа са дланите на Калинка Неделчева. Но трудолюбивата животновъдка умее с еднаква любов да глади милите главици на малките теленца, да везе чудни шевици, да подрежда цветя в новия си дом (сн. 4). За всичко намира време Калинка. Време и обич. И не само тя. Другарят ѝ Неделчо Трендафилов, деен комунист и общественик, е също добър стопанин. А двете ѝ рожби са първите ѝ помощници. Всички дават по мъничко от себе си, за да съдадат красотата в своя дом.

Красотата... Тя става любима и желана спътница в живота на селскостопанските труженици. На хората, които я обичат и творят заедно с благата от ферми и поля.

Текст: Стефанка СТАНЕВА

Снимки: Стоян ТОДОРОВ

СВЕТЛИ ПЕРСПЕКТИВИ

(Разказва председателят на ТКЗС — Бабук — др. Александър ВЕЛИКОВ)

ПРОЕКТОДИРЕКТИВИТЕ на Деветия конгрес на Партията чертаят светли перспективи и за нашия кооператив. Годините на петата петилетка са пътищата, по които ние ще достигнем до тях.

До 1970 год. в ТКЗС — Бабук ще се развие още повече зърнопроизводството и животновъдството. Ние ще насочим общи усилия за още по-добро разрешение на зърнения проблем, въпрос, който вълнува не само нашия, но всички кооперативи в страната. Успехите, които постигнаха полевъдите и механизаторите от нашето стопанство през първата година на петилетката, показват правилната насока на работата ни. Вместо 3 647 тона хлебно зърно, както бе планирано за 1966 год., ние получихме 4 927 тона. През останалите четири години на петилетката ще работим така, че да получим стотици тона зърно над това, което предвижда планът.

Едно от условията, което ще ни помогне в тази насока, е включване на повече площи в комплексната механизация. Тази форма на обработка на земята се оказа най-подходяща. Тя дава възможност за използуване на пълния капацитет на машините. Помага до голяма степен за намаление себестойността на получената продукция. При това до 1970 г. машинният ни парк ще се увеличи с 20 трактора, 5 кукурузокомбайна, 2 зърнокомбайна и много прикачен инвентар. Това ще улесни механизаторите за срочното и качествено извършване на всички задачи. През 1966 год. в комплексната механизация бяха включени 22 000 дка земя. В края на петилетката тя ще се увеличи с още 8 000 декара. Освен това при нас комплексна обработка е приложена и в градинарството. През това лято ние обработихме механизирано (освен брането) 160 дка пипер. В близките години ще приложим техниката и при обработката на доматите.

За да осъществим разрастването на комплексната механизация, ние подготвяме необходимите кадри в МТУ — Средище, Дулово и в нашите двумесечни курсове.

Голям дял за постигане на повече хлебно зърно в кооператива ще се падне и на правилната обработка на посевите. Специалистите ще съдействуват за прилагане на модерната агротехника при всяка култура.

Първата година на петилетката донесе успехи и на нашите животновъди. Птицефермите, овцефермите и свинефермите при нас са рентабилни. Такива са тенденциите и в говедовъдството. Един литър мляко ни струва 17 стотинки — по-малко от държавната изкупна цена. До 1970 год. броят на птиците в кооперативни ще нарасне от 10 на 15 хиляди. От 360 кравите ще се увеличат на 420. Ще се подобри племенният състав на стадата. Механизацията ще навлезе още по-широко във всички ферми. Това ще помогне за увеличаване рентабилността от животновъдството, което ще ни носи само доходи.

Цялостното развитие на стопанството ще допринесе за увеличение на чистата продукция. Докато през 1965 год. ние постигнахме чиста продукция за 2 189 940 лв., то сега нашият план сочи 2 366 000 лв. Очакванията са 2 450 000 лева. Планът за 1970 год. показва: чиста продукция — 2 560 000 лв., или 17 на сто повече.

Ръководени мъдро от Българската комунистическа партия, вдъхновени от светлите перспективи, които откриват пред нас проектодирективите на Деветия конгрес, ние ще заработим с още по-голям ентусиазъм.

Физкултура и спорт

ЛЕТОПИС НА УСПЕХИТЕ

ВЕЧЕ двадесет и трета година под непрекъснатите грижи на Партията се развива българският спорт. В тези години на не едно първенство българският национален химн изправяше на крака публиката, неведнъж нашите спортисти са се намесвали успешно в битки от световен мащаб, неведнъж са прославяли името България.

Благодарение на грижите на Партията и в нашия окръг, особено в последните години, успешно се развива и масовизира спортът. Майсторът на спорта Муртаза Муртазов през 1962 г. на световното първенство в Истанбул спечели сребърен медал. Значителен скок в развитието на спорта в окръга бе направен след Осмия конгрес на БКП. През този период отборът по борба влезе в „А" група, където се представя добре. В прегледа на спортната младост младите борци се представиха добре. А младият Али Муртазов не засрами баща си и зае второ място в републиката.

Най-големи успехи по спортните игрища завоюва баскетболът. Пионерките с треньор Йордан Бояджиев станаха два пъти републикански шампиони и три пъти поред завоюваха първо място на фестивалите на младите баскетболисти. Девойките се класираха на първо място в „Б" РБГ. Не малки са и успехите на отбора на юношите, които през 1964 год. заеха второ място на спартакиадата, а през 1966 год. на републиканския фестивал в Плевен се класираха отново на второ място. Същият отбор с успех се представи на квалификационния турнир за влизане в „Б" група и в първия кръг спечели първите си победи над отборите на Пловдив и Бургас.

Радващи са и успехите на отбора на с. Калипетрово — пионерки, които на III и IV фестивали на младия баскетболист се класираха трети. Отборът на Селскостопанския техникум зае първо място на републиканското първенство по училища през 1966 год. Същият отбор играе с успех в „Б" група и е в челното място на таблицата за временното класиране.

В някои международни срещи нашите представителни отбори също се представяха добре. Така например отборът на Тутракан се наложи над националния отбор по баскетбол на Куба—жени. Юношеският ни отбор спечели срещу отбора на ГДР. Девойките победиха отборите на Унгария и Чехословакия.

Друг спорт, чиито перспективи се разкриват и в който наши отбори и състезатели се представяха добре, е леката атлетика. Най-голямо постижение е включването на Ленранка Добрева в националния отбор. Същата подобри рекорда на републиката за девойки и се класираше успешно в редица международни срещи. През март, в републиканския крос, отборът на девойките се класира трети.

Спорт, който пленява с красотата и динамиката си, е гимнастиката, за която се полагат значителни грижи в града ни. Най-блестящо постижение на гимнастичките е първото място на републиканското първенство на дружествата и спортните школи.

Разбира се, това са най-забележителните успехи на нашите изтъкнати отбори през последните няколко години. Успехи, които не биха дошли без оказаната помощ и разбиране от страна на ръководители и най-вече благодарение на грижите, които полага Партията за развитието на спорта в града и окръга. Състезателите разбират добре тези грижи и полагат усилия да ги оправдаят, подобрявайки майсторството и постиженията си. Младото поколение ще наследи добри традиции в горепосочените спортове. Да се надяваме, че ще ги усвои и доразвие достойно.

Николай ЗДРАВКОВ

Първоразрядничката Смирненка Дренчева със своята грациозна и стабилна игра винаги е възхищавала съдии и публика. На тазгодишното зоново първенство във Велико Търново тя зае челно място в индивидуалното класиране, като остави зад себе си силни противнички от Русе, Варна, Толбухин и В. Търново.

Снимка: Н. ЗДРАВКОВ

КОГАТО ХОРАТА ОБИЧАТ СПОРТА

КОГАТО човек влиза в Селскостопанския техникум „Добруджа", най-напред го посреща малкият спортен комплекс. Още по доброто му поддържане се разбира, че тук има хора, които сериозно и активно спортуват, че спортът тук е на уважение, че на него се гледа като на ежедневна необходимост. В този техникум, като се започне от директора и се свърши с най-малките първокурсници, всички, повече или по-малко, спортуват. От 250-те курсисти повече от две трети са членове на секциите на физкултурното дружество „Раковски"— Калипетрово и активно спортуват. В него има две секции по баскетбол, две по футбол, две по лека атлетика, една волейболна и една по борба. А освен добре поддържаните терени на площадките на спортния комплекс има и физкултурен салон с всичките необходими за закрити тренировки съоръжения. Наскоро със съдействието на ОС на БСФС ще се построи плувен басейн и баскетболна площадка с 2—3 хиляди места. А такава е особено нужна, като се знае, че техникумът ще бъде домакин на републикански състезания.

Безспорно тази хубава материална база предполага и добро представяне на отборите на техникума в различни първенства. Де да можеха и другите средни училища от окръга да се представят като тях! Представителният отбор на техникума по баскетбол играе в „Б" РБГ и досегашното му представяне говори, че ще се намеси активно в борбата за първото място. Тази година същият този отбор спечели златния медал в републиканската спартакиада на селските училища. Под ръководството на треньора Величко Иванов младите баскетболистки еже дневно и упорито тренират повече от 120 минути. Амбицията им тази година е по-голяма.

Юношеският отбор на техникума по футбол, играещ в зона „Черно море" под името „Раковски", се представя задоволително, като в досегашното временно класиране е на пето място. Той е и най-добрият юношески отбор в окръга. Не един път е побеждавал и юношите на „Доростол" и на „П. Хитов" — Тутракан. Футболистите са много млади — около 16-годишни и под ръководството на треньора Веселин Иванов упорито тренират четири пъти в седмицата. И техните амбиции за тази година са по-големи.

Немалко златни купи и медали са донесли туристите от техникума. Те са неизменният окръжен първенец по ориентиране, с успех са участвували и в републиканските състезания.

В техникума се обръща внимание не само на представителните отбори. Както отбелязах по-горе, тук се отделя огромно внимание на масовото спортуване. Нужно е да се отбележи, че в честите спортни мероприятия активно се включват и учителите. Не са редки случаите, когато те бягат зедно с възпитаниците в кросовете, организирани от Комсомола в техникума. В миналогодишната зимна надпревара участвуваха всички без изключение. Всяка събота тук се провежда спортен полуден, провеждат се и вътрешни първенства по курсове, паралелки и пр. Тази година ще бъде учреден и спортен празник на техникума.

Цялата тази богата и разнообразна дейност говори, че има хора, на които спортната работа им е присърце. Тя би могла да бъде и пример на всички останали училища от окръга. Тогава вече можем да заговорим за достойно подрастващо поколение.

Кольо ЗЛАТЕВ

ПЪРВИТЕ ЗАПЛОВА

/Документална повест от Сергей Мартынов/

18

На реката от мъглата изплува голяма гумена лодка, която се приближаваше към нашия бряг. И към нашия бряг е отправил лека картечница войник с каска, сядящ на самия нос на лодката. Четирима войника гребяха, шестима седяха по бортовете, а на кормило беше офицер. И този офицер и шестимата автоматчици на бортовете също се вглеждаха в нашия бряг.

Лодката държеше курс направо към урвата, оставяйки след себе си дълги вълни като мустаци. Сергеев и Чугреев мълчешком я наблюдаваха.

Границата тук минаваше строго по средата на Буг, лодката вече я пресече. Нямаше съмнение, че немците възнамеряват да сляза т на съветския бряг.

Разбира се, на тях им беше страшно, на Сергеев и Чугреев, в тези минути. Само глупецът не изпитва страх пред смъртния бой. А тук — първи бой в живота, пък още и двама против дванадесет. И неизвестно е какво ще бъде по-нататък.

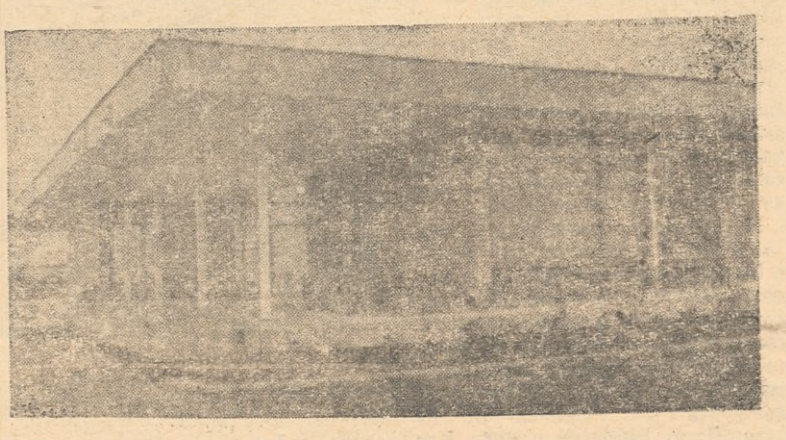
— Ще ударим, щом почнат да слизат —глухо каза Сергеев.

— Да, тъй — отговори Чугреев.

Имаха три диска за лека картечница, по два боекомплекта патрони на пушка и по четири гранати „лимони" на човек. Не е така много за истински бой, но не е и малко, ако се имат предвид такива преимущества като високия бряг и внезапността на удара по десанта.

Сергеев изваждаше от раницата гранатите, завинтваше им запалките, поставяше ги пред себе

(Следва)

Още една придобивка за спортистите от града — през последните години бе построена добре уредена съблекалня на баскетболната площадка в Силистра.

„На добър час!"

ЕСЕННО свъсено небе. И дъжд — студен и пронизващ. На тесния площад пред автостанцията в Силистра както винаги чакаха пътници — жени, мъже, деца, ученици с кошници и бохчи, с дамаджани, чували, торби. Празник беше всеки бързаше да се прибере при близките си.

Човешката реч, неясна и объркана, се примесваше с пискливия и проницателен глас на заминаващите на път автобуси и от един друг глас, идещ от високоговорителя, поставен вън на ниската и олющена сграда на автостанцията **— гласът на Божана Ангелова**, ръководителка на движение. Той зовеше пътниците да си заемат местата във всеки тръгващ автобус, повтаряше се на всеки пет, десет или петнадесет минути. И пътниците, чули нейния дрезгав глас, напущаха тротоара пред бръснарницата и ресторанта, неспокойни и търсещи с очи номера на „техния" автобус. Приближаваха се към спряната кола, проверяваха с трепереши ръце билетите си и, когато биваха сигурни, че автобусът е същият, който ще ги отнесе до родното село или град, чакаха реда си.

Покажеха ли се шофьорът и кондукторът, а между тях с палката със зеленото кръгче в ръка ръководителката на движение Божана Ангелова, те въздъхваха облекчено, усмихваха се и някаква топлина полазваше по телата им. Божана даваше последни указания на шофьора и кондуктора. Напомняше им нещо и когато заемеха местата си в автобуса, заставаше чинно с лице към автобуса и вдигайки палката със зелено кръгче, им пожелаваше: „На добър час!"

„На добър час!" — надаваше вой свирката на автобуса.

„На добър час"! — подемаше моторът и го предаваше на колелетата.

Тежкият автобус се помръдваше. Шофьорът и кондукторът се усмихваха и махаха ръце на Божанка. И тя се усмихваше. Усмихваха се и пътниците. Автобусът се откъсваше от мястото си, правеше завой наляво и се понасяше по бягащата лента на пътищата, отнасяше със себе си десетки човешки сърца до този или онзи кът на Родината или на окръга.

Божанка влизаше в тясната стаичка на ръководителите на движението, оставяше на прозореца червената си фуражка и отново навеждаше поглед над малкото бюро, за да подготви за път други автобуси, за да пожелае след час или след два часа: „На добър час!" и на други шофьори и кондуктори. Това се случва всеки ден с младото момиче, посветило време и сили на тази трудна професия.

„На добър час!"—неволно повтаря тези думи на себе си.

С „На добър час!" изпраща всеки пътник, шофьор и кондуктор.

Никола НАНЕВ

„Добре ли ми стои?..."

ВЯТЪРЪТ обрулва листата на дърветата. Една ръка всеки ден откъсва лист от календара. Есента е между нас. Оживление в града, оживление в магазините. След есента идва зимата, а тя не обича летните дрехи. Много ѝ е приятно, когато накаца с белите си снежинки по дебелите дрехи на хората.

След всеки изминат ден в магазина за мъжка конфекция става все по-оживено. Тук не влизат само мъже. При избирането на костюм-конфекция жените са добър консултант. Разбира се, щандистите Трифон Бояджиев, Ангелина Кръстева и техните колежки от детската конфекция също могат да ти помогнат при избора.

— Вземете този, много добре ще ви стои — подава продавачът Трифон Бояджиев един тъмнозелен шлифер с реглан ръкав.

Клиентът облича шлифера, оглежда се в огледалото — усмивката е неизбежна. Но все пак има едно последно колебание. . .

— Не е ли много къс за мене?

— Но защо, вие сте млад човек и трябва да бъдете в крак с модата. Шлиферът ви стои чудесно.

А при щанда за детска конфекция едно момиченце току подръпва майка си:

— Добре ли ми стои новата рокля?

— Същинска принцеса си, момичето ми — отговаря продавачката вместо майката и се усмихва.

Като мнозина клиенти и аз предпочитах поръчката пред конфекцията. Но това, което видях, ме накара да променя предубеждението си към готовите дрехи. Приближих се до отговорника на магазина Трифон Бояджиев и го попитах.

— Така ли е всеки ден при вас? Или може би оживлението днес е случайно?

— Ние сме свикнали всеки ден да посрещаме много клиенти. Това ни помогна да изпълним плана за третото тримесечие 116 на сто, а в чест на Деветия конгрес на Партията сме обещали да изпълним годишния си план до Деня на търговския работник — 19 декември.

Когато излизах от магазина, зад мен останаха да звучат репликите: „Стои ли ми добре?", „Не е ли малко дълго?", „Отлично — ще го взема!" — и аз бях уверена, че този колектив ще изпълни годишния си план.

Иванка МАНОЛОВА

Големите рафтове и лавици в щанда за платове на централния универсален магазин в Силистра винаги са натежали от много и най-различни десени и разцветки. Продавачките на щанда са постоянно в услуга на нетърпеливите купувачи и им помагат в избора на търсения от тях плат.

Нашият фоторепортьор е заснел момент, когато една купувачка, дошла от село, избира плат за дрехи на своите деца, а продавачката ѝ предлага няколко топа.

ЗЕМЯТА РАЗКРИВА СВОИТЕ ТАЙНИ

ЗА ТЕХНИЯ труд говорят всички в окръга ни. Защото сондажната кула между селата Алфатар и Цар Асен, докоснала със стоманено чело есенните мъгли, нанася нови щрихи в добруджанския пейзаж. Ще има ли нефт и в нашия край?

— Ще има ли нефт?

Ден и нощ този въпрос вълнува хората от геоложката група на Аспарухов. С упоритост и вдъхновение те дълбаят земните недра, които толкова трудно разкриват своите тайни. Ден и нощ... Вятърът се мъчи да пречупи волята им. Ноември докосва лицата им с премръзнали длани. Дъждът плиска в уморените очи. Но те са упорити! Няма да прекъснат работата си и тогава, когато мраз заскрежи дрехите им. Ще работят, за да достигнат пределната дълбочина — 3 700 метра, повече от половината от която са покорили.

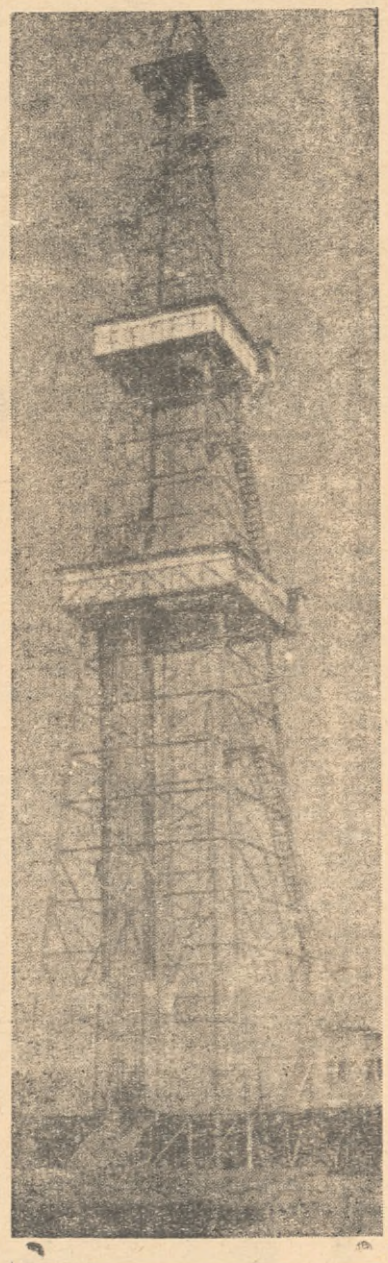
Все така дотогава ще застава на пост пред машините сменният майстор Петър Рошелов. Артюн Агоп и Петър Енчев ще бдят над точната и безаварийна работа на сондата. Горе, от работния балкон, „върховият" Вълчо Демирев ще размахва ръце, за да предава на другарите си своите заповеди.

Ех, този Вълчо... Не можахме да стиснем твърдата му длан, но смелостта и геройзмът, без които не би могъл като орел да достигне висините, ни накара да му се възхитим и да го обикнем.

А мургавият механик Илия Иванов? Успешното завършване и на този дълбок сондаж ще бъде нова светлинка в неспокойния му, пълен с напрежение, но така интересен и осмислен живот.

Радостта тогава ще бъде обща. Тя ще бъде награда за енергичния и обичан ръководител на групата, раздал 15 от най-хубавите си години в служба на геоложкото дело. Награда за четиридесетте души-нефтопроучватели, разгадали тайните и на този кът от родната земя. За упоритостта и желязната воля пред трудностите, помогнали им да открият не едно благо за цял народ.

Ст. ГЕОРГИЕВА

Рапиж

ПРЕДИ седем години едно слабовато момче напуснало родното си село Зафирово. Дошло в Силистра, за да стане строител. Хората от Стройуправлението дълго си мислили дали този седемнадесетгодишен момък няма да се уплаши от трудните условия и се върне обратно. Те още не знаели, че Симеон Дончев преди това работел зидарлъка за едно със своя баща.

Строителите от бригадата на Никола Златев го приели в своите редове. Тук Симеон усвоил още по-добре зидаромазачеството и постоянно се учел от опита на най-добрите. Частица от своя труд дарил в построяването на седеметажния Дом на профсъюзите, Търговската палата, кино „Москва"... Денем редял тухла след тухла или пък измазвал вече готовите стени. А вечер нарамвал чантата с книги и тетрадки и отивал във вечерната гимназия, където до късно слушал увлекателните слова на преподавателите.

Дошло ред да иде в казармата. Прекъснал и ученето си. Но щом свършил войнишката, постъпил пак на работа в Стройуправлението. Бригадата на Никола Златев отново приела своя бивш член. Симеон продължил да работи денем в строителството, а вечер да се учи във Вечерната гимназия. Тази година е в XI клас.

1966 година донесе едно радостно събитие в живота му. На състезанията по мазачество достигна 318 на сто изпълнение на нормата. За два месеца участвува в международната строителна бригада в Улан Батор, Монголската народна република. Добре се труди и получи званието „Почетен строител на МНР". Голяма радост му достави присъствието на празника на новодомците в Москва...

— Трудно е да строиш и да учиш. Но е хубаво, че строиш на хората домове за много години — сподели на сбогуване с мене Симеон Дончев.

Повече време за разговор нямаше. Само след два часа трябваше да иде на училище. А утре отново ще бъде на строителната скеля и ще измазва жилищния блок „Нарцис" 4, за да го получат пред срочно постоянните му обитатели.

Вълчо ЙОРДАНОВ

В края на петилетката

САМО СЛЕД два дни започва Деветият конгрес на нашата Партия, който ще отчете постигнатите успехи през последните няколко години и ще приеме програма за по-нататъшното развитие на социалистическото ни строителство през петата петилетка. Безспорни са успехите, постигнати в селското стопанство. Преобрази се животът на кооператорите. Сега те получават по-големи доходи. Измени се техният бит, повиши се тяхната култура.

Никола НИКОЛОВ — секретар на ОК на БКП

През годините на четвъртата петилетка селското стопанство в нашия окръг направи голям скок в своето развитие. Общата продукция нарасна от 61 000 000 лева на 102 000 000 лева. Увеличиха се и основните фондове от 34 000 000 на 60 000 000 лв. Доходите на постоянно зает кооператор нараснаха от 493 лв. през 1960 година на 793 лева през 1965 година. Подобри се партийното и стопанско ръководство. В резултат на упоритата организаторска работа по подобряване обработката на почвата, торенето, въвеждането на нови сортове, подобряване храненето и гледането на животните и др. бяха постигнати значителни успехи в производството на зърнени храни и продукти от животински произход. Средният добив от пшеницата нарасна на 280 кг/дка, а средният млеконадой от крава на 2 291 л. Зърненият проблем за окръга в общи линии е решен. Разшириха се площите и се увеличиха добивите от техническите култури — слънчоглед, тютюн и др. Разшириха се площите и на трайните насаждения с нови 11 000 дка. Постигнати са успехи и в животновъдството, като чистата продукция се увеличи повече от два пъти. Значително нарасна селскостопанската техника. По-голяма част от селскостопанските работи са вече механизирани.

Добри успехи имаме и през настоящата първа година от петата петилетка. Очаква се планът за общата и чистата продукция да бъде изпълнен 104 на сто. Средният добив от пшеницата е 283 кг, а от царевицата над 350 кг от декар.

По-нататъшното развитие на селското стопанство през петата петилетка ще се извършва на базата на постигнатите вече успехи. Ръстът на общата селскостопанска продукция за окръга ще достигне в края на петата петилетка 110 500 000 лв. В сравнение с 1965 година това е едно увеличение с близо 8 на сто. Средното годишно зърнено производство през 1966/70 година ще нарасне на 234 800 тона или с 28,6 на сто повече в сравнение със средното годишно производство за четвъртата петилетка. Производството на фасул ще се увеличи с 9,4 на сто, на слънчогледа с 24,2 на сто и други. Значително ще се увеличат средните добиви от декар, като за пшеницата достигнат 320 кг, за царевицата 360 кг, за слънчогледа 220 кг и т. н. Ще настъпи значително подобрение в структурата на производството и развитието на трайните насаждения. Предвижда се едно увеличение с 50 000 декара, от които 30 000 декара лозя.

Ще се увеличи значително количеството на зърнено-фуражните култури, за да достигне през 1970 година 106 000 тона при 83 000 тона за 1965 година. Това ще даде възможност за увеличава не броя на животните и тяхната продуктивност, като средногодишното производство на мляко се увеличи с 32,2 на сто и на яйцата с 40 на сто в сравнение със средногодишното производство за периода 1961-65 година. Средният млеконадой от крава ще достигне 3 000 л, средният вълнодобив от овца 3,600 кг, средната носливост от носачка 200 яйца.

Изпълнението на тези задачи ще се осъществява на базата на механизацията, химизацията и разширяването на поливните площи. Докато през 1965 година са употребени 17 000 тона изкуствени торове, то през 1970 година ще се използват 65 000 тона. Ще продължи по-нататъшната специализация и концентрация на производството. Прилагането на комплексната механизация ще обхване не само зърнените, но и техническите култури, трайните насаждения и зеленчуците. В животновъдството ще се подобри храненето и гледането, ще се въведе необходимата техника и механизация, ще се издигне на по-високо ниво развъдно-подобрителната работа, ще се увеличат грижите за младите животни. Животновъдството ще стане рентабилен отрасъл.

Няма съмнение, че окрилени от решенията на IX конгрес на Партията, селскостопанските труженици от нашия окръг ще изпълнят и преизпълнят с чест всички тези задачи, ще допринесат за по-нататъшното изграждане на социализма в нашата страна.

Девет пътеводни звезди

„Когато тръгваш на път, гледай звездата-пътеводителка. Тогава няма да сбъркаш посоката. Ще стигнеш там, където си тръгнал“ — казват старите керванджии. За тях планините с многобройните си пропасти не са страшни, нито вековните гори със зверовете си.

И ти, Партийо, в тъмната нощ тръгна на път, защото бе сигурна в себе си и в своята звезда. Десетилетия вървиш по труден път. Зад тебе са твоите синове и дъщери, бедни, но богати духом: орачи и учители, професори и работници, доячи и пастири...

Те не се уморяват от дългия път. Те са като добри войници, с които можеш да тръгнеш на труден поход.

Осем пъти досега погледна към синевата, за да видиш пътеводната звезда.

Осем пъти досега каза на хората, които са след тебе „— Пътят е верен. Слънчевият град се вижда...“

Имаше някои слаби духом Те казваха:„ Няма да стигнем доникъде...“ Страхуваха се, защото по този път не бяха минавали много хора. Човекът е спокоен, когато върви по път с много дири. Но ти не обичаше такова пътуване. Искаше да видиш невидени неща. Те не бяха зад теб, а пред теб. Затова държеше много на това пътуване, затова така много бързаше...

Минаваха годините. Твоята малка челяд бе пораснала. Семейството ти беше станало многобройно. Както му е реда и други хора искаха да се сродят с тебе, със семейството ти. Бяха все бедняци. Не носеха скъпи дарове. Нямаше какво да им дадеш и ти. Освен вярата си, че ще стигнете заедно в големия слънчев град на новото комунистическо общество.

Вървяхте по неравния каменист път, краката ви се разраняваха. Вместо следи оставаха кървави дири. По тях се познаваше трудният път, откъдето бяхте минали. Вечер виеха свирепи зверове и изгладнели хиени. Душеха нас тървено по стъпките на многобройната ти челяд. Жертви чакаха. Трудно ти беше да опазиш невръстните си деца от тях. Много трудно ти беше, но никога не спря да кажеш „Стойте, деца мои — починете си.“

Осем пъти през тези години поглеждаше за звездата-пътеводителка. Тя блестеше винаги над твоите деца, над синовете и дъщерите ти, над внуците ти...

Мина доста време. Ти си вече силна както никога досега. Заможен е целият ти род.

Все по-често в твоя труден поход хората пеят. Техните песни събуждат сънните лесове, хищниците бягат от техния глас, защото той е силен и всемогъщ...

Ти слушаш песните на своите деца и радостта изпълва многострадалното ти сърце. То прелива от щастие. Радваш се, че напред пътят е вече равен, че тъмните пропасти вече останаха назад, че се върви по-бързо. За своите деца ти имаш време сега да строиш много заводи и фабрики, удобни жилища, кина и театри, университети и пътища. И тази борба не е лека. Но на помощ идва твоята бойкост, твоята упоритост, твоята воля...

Ти можа да опазиш голямата си челяд, защото умееше да познаваш пътеводната звезда, която за девети път ще ти покаже най-правия и пряк път към слънчевия град.

Р. МИХАЙЛОВ

ПОБЕДНИ ГОДИНИ

КОЛКО трудно беше да бъдеш дояч преди няколко години в Голешкото стопанство. Трудно стите бяха постоянен спътник на хората, работещи във фермата. Неприветливи помещения. Примитивни условия. Трудът беше тежък. Ръцете изтръпваха, докато издоят кравите Подир доенето следваше почистването, изхвърлянето на тора, залагането на фуража. Работа от тъмно до тъмно и всичко на ръка.

А колко тежки бяха зимните месеци. И не само заради студа, а най-вече защото фуражите не стигаха. Мляко се получаваше малко и заплащането на хората беше ниско. Доячите бяха недоволни. Колебаеха се. Някои дори напускаха фермата...

Така беше преди. А сега? Сега това е вече минало, за което по-старите доячи все по-рядко си спомнят. Погледът им е устремен напред, към бъдещето, към новото, към по-хубавото, което от няколко години навлиза във фермата, за да направи труда им по-лек и приятен.

Преди 4 години, ръководени от решенията на VIII конгрес на Партията за развитието на селското стопанство, ръководството на стопанството и партийният комитет насочиха своето внимание към разширяване на говедовъдството, за което съществуваха благоприятни условия. То трябваше да стане основен животновъден отрасъл и да осигури значителни доходи за кооператива. И въпреки че кооперативът беше изоставащ и изпитваше големи затруднения, отделиха се средства и за почна строежът на нов, модерен, механизиран краварник. Впоследствие говедовъдството беше концентрирано и сега всичките 300 крави на стопанството се отглеждат в с. Голеш.

...Всяка сутрин 20 човека —доячи и пастири, поединично, или на малки групи преминават покрай оградата на стопанския двор, устремени към двете масивни сгради на говедовъдната ферма. Скоро оборите оживяват от техния говор и подвиквания, от тракането на доилните агрегати и мученето на кравите, видели отново своите стопани. За кратко време подготовката е извършена и доенето започва. Гюмчетата бързо се пълнят с бяло пенливо мляко.

Бригадирът Георги Георгиев почти винаги е при хората си, проверява как върви работата, как отива млеконадоят. Обхожда оборите и му става радостно, като гледа каква надпревара, какъв ентусиазъм е обхванал животновъдите. Най-доволен обаче остава, когато посети I обор. Тук работят Гина Георгиева, Тодорка Иванова, Никола Пенев и Рада Георгиева. Те се борят за завоюване званието „обор за комунистически труд“. С резултатите, които постига, този малък колектив служи за пример на всички останали животновъди. Гина Георгиева е първенец на стопанството. Тя отдавна изпълни годишния си план. Вместо 42 т досега е надоила 47 т мляко. Тодорка Иванова е надоила 44 т вместо планираните 41. Изпълниха плановете си и останалите двама доячи, както и някои други техни колеги от останалите обори на фермата.

Добрите производствени резултати са плод на разгорялото се съревнование за достойно посрещане на IX конгрес на любимата Партия. Когато доячите разбраха, че през есента ще има Партиен конгрес, те решиха да поемат обещание за преизпълнение на производствения план, според който трябваше да надсят 664 т мляко. Като преценяваха своите сили, сметнаха, че е възможно до края на годината да добият още 25 т. Оттогава във фермата закипя небивал трудов ентусиазъм.

...Беше преди два месеца. Бригадирът Георги Георгиев пристигна във фермата радостен и усмихнат. Доячите напълваха гюмовете с надоеното мляко. Както никога досега той не се заинтересува за млеконадоя, за работата. Сега първите му думи бяха: „Другари, изпълнихме годишния план. Отсега нататък ще доим надпланово.“

Колективът на кравефермата отчита изпълнението на годишния си план.

...Няма я вече някогашната Голешка кравеферма с нейната неприветливост и мизерия, с почти винаги неизпълнен план. Сега животните са настанени в две големи помещения, в които са инсталирани доилни агрегати и механизъм за изхвърляне на оборския тор. Сега кооперативът разполага с достатъчно фуражи, за да осигури пълноценно хранене на животните.

С течение на времето се измениха и самите животновъди. Те не са вече онези недоверчиви, колебаещи се хора, които при най-малките несполуки в работата бяха готови да напуснат фермата. Няма ги вече кавгите и стремежът да се надхитри другарят. Сега във фермата цари атмосфера на другарство и взаимопомощ. Всички са другари и приятели в истинския смисъл на думата. Другарската взаимопомощ е нещо най-обикновено в техния живот. Но най-важното е, че това са хора, уверени в бъдещето, в правото дело на Партията, за победата на което те влагат всичките си сили.

Емил ПРАХОВ

Хора и машини

В ПРОСТОРНИТЕ зали на леярния цех на ДМЗ „Стомана“ постоянно се носи свистене на разтопен метал. Тук десетки омаслени и почернели от праха хора създават всеки дневно над 300 вида машинни части и детайли, побеждавайки твърдостта и силата на сивия кремиковски чугун. От двете вагрянки непрекъснато струи жълточервеникава лава, която озарява лицата на работниците. Чрез вагонните поти до работните площадки на леяри и формовчици идва искрящата лава, за да се превърне после под въздействието на човека в желаната форма.

Застанали на своя трудов пост, леярите и формовчиците бързат ли бързат. Докато едни формоват картер за компресор, други леят „кокили“, трети почистват от пръст моделите. Всеки си има своя задача и се старае да я изпълни в срок. Зер знае, че леените от тях части и детайли достигат до различни предприятия и заводи в страната. Най-много отливки се изпращат на металургичния завод „Ленин“ в Перник, на ДМЗ „Георги Димитров“ в Русе, на ДМЗ „Никола Вапцаров“ в Плевен, Бяла, София...

Заливчикът Бехчет Юсеинов често отнася разтопен метал до леярите. Те го изливат в специално приготвените форми, за да се „роди“ сетне новата част. По-нататък виждаме Димитър Петров да формова картер за компресорите. Формовчик, навел се ниско над един модел, разглежда най-внимателно неговото качество. Всеки е старателен и наблюдателен в работата си, стреми се да не допуща лошокачествена продукция.

Всички леяри и формовчици са трудолюбиви хора. А между трудолюбивите има и първи. Сега челници в предконгресното съревнование са бригадите на Тома Михайлов и Йордан Вълчев. Но бригадата на Михайлов не отстъпва първенството. Нейните петдесет члена винаги постигат най-високо изпълнение на трудовите норми.

Най-голямата радост за леярите и формовчиците донесе предсрочното изпълнение на годишния план. На 25 октомври те изпратиха 1966 година. Дадоха надпланова продукция за десетки хиляди лева. Ето техния рапорт пред Партията в навечерието на нейния Девети конгрес!

Видослав ПЕТРИНЧЕВ

СТЪПАЛА НА ПРОГРЕСА

ДНЕС ние сме стъпили върху тях и от височината им обръщаме поглед надолу, за да огледаме преодоляната стръмнина. Преди години понякога се плашехме от нея и се питахме, ще имаме ли сили да я преодолеем. Това беше нашата човешка слабост и затова може да бъде простена. Та нали понякога съмненията са раждали великото. И сега с радост констатираме неговото раждане.

То беше мъчително и трудно. Всяка крачка представляваше неимоверно усилие срещу старото, но беше и победа. Девет стъпала! Все по-високи и по-широки! Погледнехме ли нагоре, светлината, що блестеше там, заслепяваше очите със сиянието си и вдъхваше сили. Започнахме! За да продължим, без да спираме, а после едно избърсване на потното чело означаваше ново производство, едно замахване с чука значеше нов цех, а неговият шум отекваше в ново предприятие. И само една дума звучеше навсякъде: НОВО. А ехото й отвръщаше: ПОБЕДА.

Силистра! Синоним на изостаналост и нищета. Така се говореше. Днес знаем нова равнозначна дума: БЛАГОДЕНСТВИЕ. И тя има богато съдържание, което излезе от мазолестите ни ръце и се окъпа в потта, росяща челата ни. Но всяка капка пот изля пееща днес машина и изми мъката от очите. Радост свети в тях, когато гледаме новите заводи в окръга и когато четем за успехите им. Изостаналият някога окръг днес черпи все по-голяма сила от промишленото си сърце. Кошчетата на „Камъшит“, мебелите на „Липа“, леярските машини на „Стомана“, хидравличните ножовки на ЗММ, газовите печки на „Терма“, електронните калкулатори на „Оргатехника“ — това са следите, които оставихме по деветтях стъпала след изкачването им. Изкачихме се, но не се изморихме. И продължаваме нагоре с желанието да ги прескачаме по две, защото имаме сили.

Георги УЗУНСКИ

РЪКАТА НА ПРИЯТЕЛЯ...

ТОВА се случи през май тази година — месецът на ухаещите рози и лилавите облаци на разцъфналите люляци. В стаята на секретаря на ЗК на Комсомола в ДМЗ „Стомана“ влезе ниско, чернооко момче и с една възторжена усмивка постави гъсто изписан лист върху масата. Беше груповият отговорник Иван Димитров от механично-монтажния цех № 1.

— В чест на Деветия конгрес на БКП решихме с доброволен труд да направим един струг „Дунав“, а сумата, която трябва да получим за изработката, да изпратим в помощ на борещия се виетнамски народ...

Така се роди една прекрасна идея, за осъществяването на която месеци наред влагаха труд и шлосер-монтажникът Иван Пенчев и колегите му Валентин Сапунджиев, Илия Кирилов, Илия Иванов.

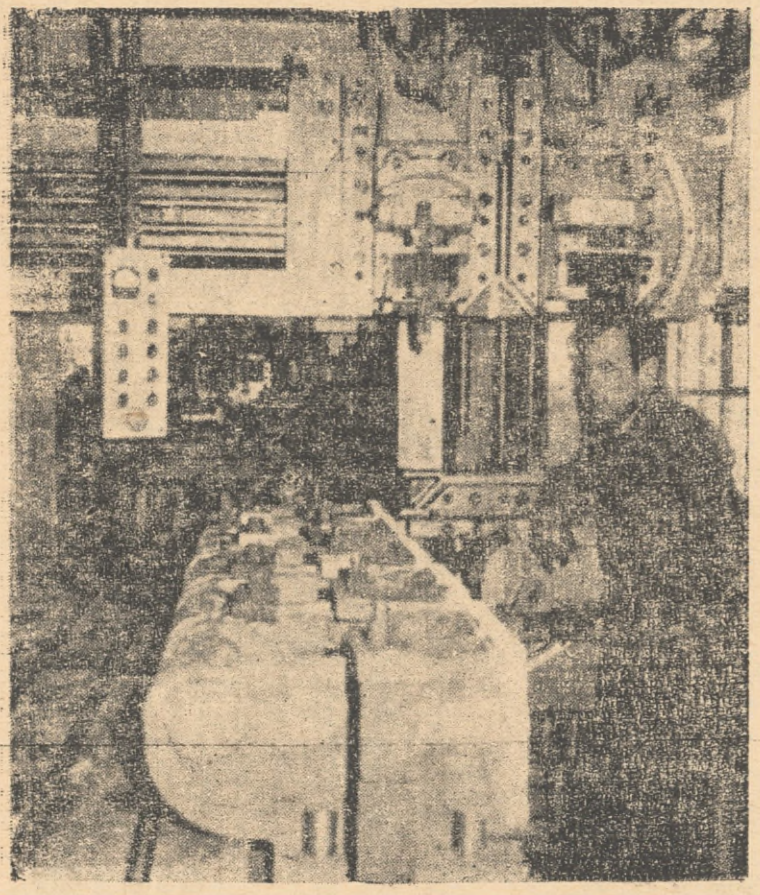
Сега в цеха ще видите един сглобен напълно зелено боядисан и дебело смазан струг — дело на сръчните ръце на Ивановата група. А с отработените 227 лв. ще бъдат подпомогнати нашите сестри и братя от Южен Виетнам.

Една другарска ръка протягат комсомолците от групата на Иван Димитров към тях. Тя е по приятелски топла. Не само сгрява, а вдъхновява — в труд, в бой...

Недко НИКОЛОВ

В Базата за техническо развитие към Развойното предприятие за организационна техника в Силистра работят все млади и надеждни специалисти. Един от тях е старши конструкторът инженер Цветан Цеков. Дело на неговата будна техническа мисъл и на сръчните му ръце е новоконструираният термокопировален апарат „Инфра 66“.

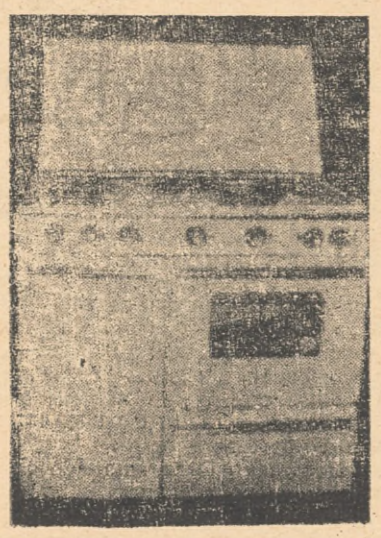

Минските машиностроители изпратиха на Завода за металорежещи машини в Силистра „Хобел машина“. Сега на нея Атанас Борисов изработва кутии за хидравличните ножовки, предназначени за износ. Целият колектив на ЗММ — Силистра сърдечно благодари за добрата работа на машината и отправя своите искрени пожелания на работниците от Минския завод „Октябрьская революция“.

Един от най-добрите рационализатори в промишления комбинат „Електрометал“ е Георги Антонов. Не една рационализация е направил младият работник. Само през тази година той помогна да се усъвършенствува парният автоматичен електрически котел и парогладачната преса. Икономическият ефект от неговите рационализаторски предложения за тази година възлезе на 1 278 лева.

НЕ отидоха напразно напрегнатите усилия на специалистите и производствениците от ДИП „Терма“ в Тутракан за усвояването на производството на новата комбинирана газова (отоплителна и готварска) печка. Лицензията за печката бе доставена от италианската фирма „Фабра“. Вече са произведени тридесет печки от първата серия. През 1967 година техният брой ще достигне 5 000.

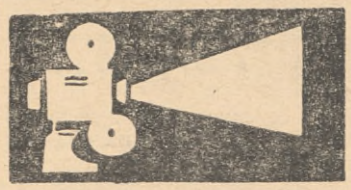
ЧЕТИРИ КРАЧКИ В

Четири години от Осмия до Деветия конгрес на Партията. Четири години от нейния живот, от динамичното и устремено към бъдещето развитие на страната ни. И всяка от тях е оставила следи. Следи в материалното производство (стотиците заводи, язовири, мини...), следи в духовния и културен живот на строителите на социализма (прекрасни произведения на литературата и изкуството, незабравими празници по театралните сцени и в читалищата). Толкова много са постиженията ни през тези години. Постижения, сътворени от хора, вдъхновени от идеите на Партията, влели в тях мисъл и чувства, отдали на тях време и сили.

Четири години! И всяка от тях беше крачка напред. Към по-хубавото, към по-красивото. Всяка от тях беше връх.

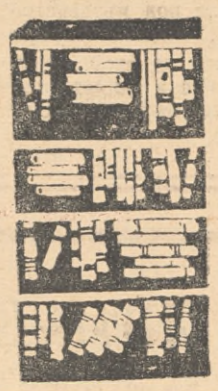
* * *

За четири години не една промяна стана и в нашия малък окръг. Сега не искаме да изброяваме новите заводи и убедителните цифри, с които могат да се похвалят хората от кооперативите и предприятията. По-скоро искаме да ви разкажем за културното обновяване на окръга, за обогатяването му с нови постижения и придобивки. Може би на някой ще се стори, че в тази насока е направено малко. Може би... Но цифрите и фактите са по-убедителни. Да прибегнем към тях.

През 1962 година в окръга ни е имало 38 кина, от които 5 градски, 14 селски стационарни и 19 подвижни. Това е в годината, когато се проведе Осмият конгрес на Партията. За четири години в кинообслужването на населението настъпиха коренни промени. През 1965 година кината вече нараснаха на 47, а в края на тази година те ще бъдат 58. За четири години 20 нови кина. За един малък окръг като нашия това не е малко. В сравнение с 1962 година през миналата година кинозрителите са се увеличили с близо 250 хиляди. А тази година ще бъдат сигурно още повече. Не говори ли всичко това, че киното, най-масовото изкуство, е станало по-обичано от трудещите се, че е отговорено на нарасналите духовни нужди на хората. Може би не всичко е направено. Но проектодирективите на предстоящия конгрес чертаят нови постижения. Ще започне едно бързо подобряване на киносалоните, на киномашините. Всичко подчинено на една цел — да стане киното още по-масово изкуство, още по-близко на хората.

Казва се, че сега в окръга ни

трудно може да се намери дом без радиоапарат или без радиоточка. Хубаво. Но цифрите показват, че скоро няма да има до-

Наша вяра, наше вдъхновение

ТЯ премина през най-горещите класови битки, през най-страшните идеологически стълкновения чиста и неопетнена. Тя — Партията на Благоев и Димитров — преодоляла безброй трудности, вече седемдесет и пет години укрепва своята сплотеност, превръщайки се в основна сила на историческото ни развитие.

Нейното име е свързано с много дати, с много събития, които никога няма да избледнеят в съзнанието на народа ни. Като се започне от Бузлуджанския конгрес и се стигне до днес. Първите й синове преодоляха обидите и огорченията на противниците си и ни за миг не жертвуваха своята идейна убеденост. Те знаеха, че са силни. Те знаеха, че утре ще бъдат повече.

Те знаеха, че ще победят!

Победите на родната Партия са толкова много. Тя ги изкупи с безброй много даровити синове. Те защитиха с кръвта си името й и на Владая, и през кървавата Септемврийска епопея, и в борбата срещу фашизма. И още в много и много битки. Тя премина през тях в името на утрешния ден, в името на човешкото щастие, като вдъхновяваше хората за борба и живот. Нима без нея биха се появили стиховете на Смирненски и Вапцаров, които станаха върхове в нашата литература. Тя даде живот на нови идеи и нови пориви в името на бъдещето.

22 години вече тя свободна ръководи и вдъхновява нашата борба за комунизъм. С нейното име са свързани всички победи към подобряване на материалното благосъстояние на трудещите, за процъфтяване на литературата и изкуството.

И ето — сега сме пред Деветия конгрес на Партията. На него посветиха най-хубавите си успехи хиляди хора в страната. Посветиха ги на нея — на Партията на Благоев и Димитров — повела един народ към благоденствие и добруване.

Деветият конгрес ще начертае нови перспективи. Партията ще посочи онова, което трябва да постигне страната през идните няколко години, трудностите, които трябва да се преодолеят. За да бъдат по-светли и по-мирни дните ни.

Десетилетия вече тя води народа ни. Години, през които укрепна нейният авторитет, нейното име. Затова сега, когато предстои да бъдат одобрени проектодирективите на Конгреса, вярата в утрешния ни ден става още по-крепка. А това вдъхновява за още по-плодотворен труд.

ЛЕТЕТЕ, ГЪЛЪБИ!

Аз помня.
Бях дете.
Прелитаха над нас
стоманени ята,
понесли в свойта гръд
триумфа на смъртта...
Сега
над нас летят
ята на птици,
и с полета си бял
чертаят пътища
на щастие
и труд
в света за радост зажаднял.
Ех, гълъби,
летете!
За нашите деца
вий стражи на мира
обичани бъдете!...

Стефанка СТАНЕВА

Комунисти със смъртни присъди

Аз искам вашата съдба щастлива,
аз искам вашата съдба жестока!
Осъдени на смърт, сред живите
вървите с помисли високи.

И пак сте приказно богати,
когато мислите, когато пеете —
понесли във сърцето си едната
комунистическа идея!

Навярно е красиво да си мъртъв
в една присъда с подписи, печати
и пак да дишаш — весел и забързан,
голям и неумиращ като вятъра...

Ако и мен, да кажем, ме осъди
врагът заклет на моята идея,
ще знам, че бил съм и ще бъда;
ще знам, че истински живея!

Симеон МАНОЛОВ

Поетичен букет за партията

БЕЗИМЕННИТЕ

За да цъфти в епоха друга
и свети родната страна,
безсмъртна имат те заслуга,
макар да са без имена!

Цоньо НЕДЕЛКИН

РЕМСИСТКАТА

Във този дом мнинават много хора.
И аз дойдох да видя твоя лик.
Не съм била със тебе във затвора
да те изпратя в сетния ти миг.

Със теб на един чин не съм седяла,
не съм била с теб никога във клас.
Не съм била, но аз те виждам цяла —
такава, както си била тогаз...

...Навън е пролет — пъпките разпукват,
април измита мартенския сняг.
Но няма място тази пролет тука —
във стаята ти има сбирка пак...

Връстниците ти шият на гергефа,
а ти рисуваш призивен афиш,
а ти във мрака позиви разлепваш,
на явка бързаш пак да се явиш...

Навярно си мечтала тайно вечер
за дните идни и за любовта
и търсила си сред звездите вечни
пътеката на твоята звезда.

И, може би, че рано ще угасне,
не си помисляла в ония дни,
че любовта на топлите ти устни
не ще остави никога следи.

И как да мислиш — толкова бе млада,
тъй жадни бяха твоите очи!
Не можеше да мислиш, че ще страдаш,
и под камшика дълго ще мълчиш.

Навярно много, много те болеше —
затуй ме гледаш с мъничко тъга.
Повярвай ми, аз жаля, че не беше
връстница моя — с мен да си сега!

Стоя пред теб в тържествено мълчание,
загледана в очите ти добри
и мисля за великото страдание,
с което свободата се покри.

Красимира ОРЛОЕВА

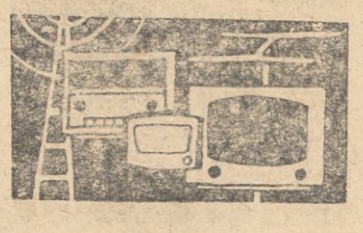

БЪДЕЩЕТО

...ове без тези елементарни вече културни придобивки. Съдете сами. През 1962 година в окръга ни е имало 21 523 радиоапарата, 9 530 радиоточки и само 76 телевизора. Това е преди четири години. След три години в още над осем хиляди дома навлиза гласът на радиото, монтират се и около 1 000 радиоточки. И този процес продължава. От началото си съществуване в живота са закупени още 1 549 радиоапарата. А през останалите два месеца тази цифра ще стане още по-голяма. Бързо, много бързо дори, нараства броят на телевизорите. През цялата 1965 години са закупени 487, а за деветте месеца на тази година 457.

И още колко много промени настъпиха, колко събития станаха в културния живот на окръга. Да си припомним прекрасните проявления на стотиците самодейни колективи по време на Втория републикански фестивал, когато вечерите в село се превръщаха в празници. Израз на едно ново светоусещане, на по-богат духовен живот. Когато говорим за постиженията на самодейците, нека не забравяме и онези 13 медала, с които те се завърнаха от Копривщица — от Първия

републикански събор на народното творчество. Пред тях сега е Третият фестивал. Той ще влее нов живот в колективите, ще осмисли съществуването им с нови концерти, нови спектакли.

Бързо се увеличава през последните години и книжният фонд. Читателите стават и повече, и по-взискателни. Затова и средствата за новозакупени книги нарастват. Едно сравнение е твърде убедително. През 1963 година читалищните библиотеки в окръга ни са наброявали 268 437 тома книги. А през миналата година почти се удвояват, като достигат цифрата 408 925 броя. За две години повече от 200 000 тома! Тази цифра говори за нараснали те културни нужди на работници те и кооператорите, на ученици те и интелигенцията.

* * *

Четири години. Културната революция, нейното обогатяване, биха могли да се илюстрират с още много цифри. Те изтъкват убедително грижата на Партията за възпитанието на хората, грижата ѝ да се чувствуват още по-ясно задачите на настоящето и да разбират още по-добре перспективите на бъдещето.

Сава ХРИСТОВ

ПРИЯТЕЛ И ДРУГАР

„СЕПТЕМВРИЙЦИ“

1953 година. Учителят Аврам Василев няма да я забрави никога. От казармата със строевите устави и порядки един слънчев ден той застана зад катедрата. Огледа класната стая — стори му се тясна и душна. Срещна погледите на трийсетте деца, които от днес нататък трябваше да се обръщат към него с думата „учителю“. Не знаеше какво чувство изпитва, но разбираше с цялото си същество, че в живота му е настъпил един от онези преломи, които ние хората наричаме с името съдбовен.

Тринадесет години. В класната стая катедрата беше все същата, цветята бяха все зелени и нацъфтели — сменяха се учениците. Той виждаше как децата с пръмите погледи ставаха мъже, как въпросите биваха по-задълбочени, по-взискателни, по-целенасочени. Малките мъже искаха да знаят всичко, което ги заобикаля и което се нарича свят. Историята, като предмет за тях, беше тази, която трябваше да им даде отговорите на всичко. Когато искаха да знаят за Априлското въстание и за героизма на онези легендарни българи, той им четеше за Априлското въстание, когато решаха, че е време да бъдат наясно вече по въпроса за смелостта и гордостта на българите, той им разправяше за процеса в Лайпциг.

И все пак взискателният учител чувствуваше, че липсва нещо, че само разговорите и книгите не са достатъчни, че погледите са още жадни и ненаситени. В този смисъл експедиционните пътувания през летните дни се оказаха незаменими. За няколко години неговият отряд, всички кръжочници по история, мина по много пътища, за които бяха само чували. Третата Димитровска експедиция беше през минала та година. Децата за пръв път видяха Родопите, стръмните високини, просторните долини, необятни и величествени. Пещера, Батак, Велинград останаха завинаги в спомените на пионерите. Те завоюваха с много упорство и мъжество званието „Национални първенци“.

Тринадесет години. Класните стаи са все същите, цветята са все зелени и цъфнали. Когато настъпи часът по история, традиционната ученическа паника и страх изчезват. Зад катедрата пред черната дъска застава един приятел на децата, **техен брат, техен другар**. Трудно е да се каже колко им е близък той. Още по-трудно е да се определи колко много го обичат те. Техните спомени са свързани с него. Със своите прекрасни инициативи той е навсякъде — и в мечтите им, и в сънищата им. Не мислете, че е пресилено. Ето, например, една случка, която не се забравя лесно. Впрочем не случка. Един спомен от това лято. По инициатива на др. Аврам Василев пионерите от експедиционния отряд отидоха на приятелско посещение при граничарите от поделението в с. Лесово, Ямболско. Двадесет дни те споделяха трудния войнишки живот; станаха отлични стрелци с автоматично оръжие, научиха дресировка на кучета, спяха на палатки и бяха в помощ на граничарите в най-трудните мигове на службата им.

Това не се забравя лесно. Ни то това, нито срещите с министъра на народната отбрана, който им подари толкова много цветя. Ами незабравимите мигове, прекарани заедно с героя на Съветския съюз полковник Карацупа, който е заловил досега стотици нарушители на границата. Телата настръхват при неговите разкази...

...Тринадесет години. А учителят е все така приветлив, все така мило усмихнат и добър. След такъв човек се тръгва навсякъде, макар и накрай света. Може би затова и уроците му са така привлекателни. Многоликият клас слуша поредния урок. Той може би е за Септемврийското въстание или за Освободителната война. Тридесет души стаяват дъх, наострят слух. Когато зад катедрата е Аврам Василев, събитията оживяват, въображението изплита всичко — и смелостта на въстаниците, и мъжеството на опълченците, и всичко, всичко, за което с такава вещина разказва добрият приятел на пионерите.

Р. ШИМАБЕЕВ

Йордан МАРИНОВ

НАЙ-БЛАГОРОДНАТА ГРИЖА

УСПЕХИТЕ в социалистическото здравеопазване не биха били възможни без осъществяване на ефикасно физическо и психическо здравеопазване на хората. Ежегодно държавата отделя огромни средства за нуждите на здравеопазването. Техният дял от общия бюджет непрекъснато нараства. Така например през 1965 г. 21.8 на сто от общия бюджет на Окръжния народен съвет бе заделен за здравеопазване и социални грижи.

През годините на Четвъртата петилетка материалната база за здравеопазването на населението чувствително се обогати. Бяха построени две детски ясли в Силистра, хирургически блок и стопански сгради за Окръжната болница, болница в Тутракан, здравни домове в селата Сребърна, Срацимир, Искра, Зебил и Шуменци.

Легловият фонд в сравнение с 1962 година нарасна с 87 легла в болничните заведения, със 140 легла в детските заведения и със 193 легла в социалните заведения.

За четири години броят на лекарите се увеличи с 27.25 длъжности, броят на средните медицински работници — със 128.25 длъжности. Сега на 1 000 души се падат 1.3 лекари. Подобрението на материалната база, увеличеният брой на медицинските работници и повишената квалификация на лкарите укрепи още повече доверието на населението в общественото здравеопазване. Докато през 1962 година в здравните заведения на окръга са извършени около 395 000 прегледа, през тази година нараснаха на около 439 000. Все по-малко болни прибягват за медицинска помощ до републиканските здравни заведения.

Сега се полагат много усилия, за да бъде въоръжено населението с необходимите здравни познания. Големи са успехите, които постигнахме в борбата за снижаване и ликвидиране на заразните заболявания като детски паралич, малария, дифтерия и др. Намалява броят на туберкулозно болните. Значителни успехи са постигнати в движението за хигиенизиране и благоустрояване на населените места, за обновяване облика на нашите селища. Днес в окръга ни се наброяват около 1 000 образцови дома, а 6 села са удостоени с правителствени награди.

В проектодирективите се отделя още по-голямо внимание на здравеопазването. В нашия окръг ще бъдат построени сграда на ХЕИ — Силистра, ясли със 100 легла, здравни домове в Паисиево, М. Преславец, Сокол, Бабук, Черник, Кайнарджа. Изготвени са проекто-сметни документации за детски ясли в Дулово, Тутракан и Голеш и здравни домове в Кра ново, Варненци, Ветрен, Айдемир, Водно и Поляна.

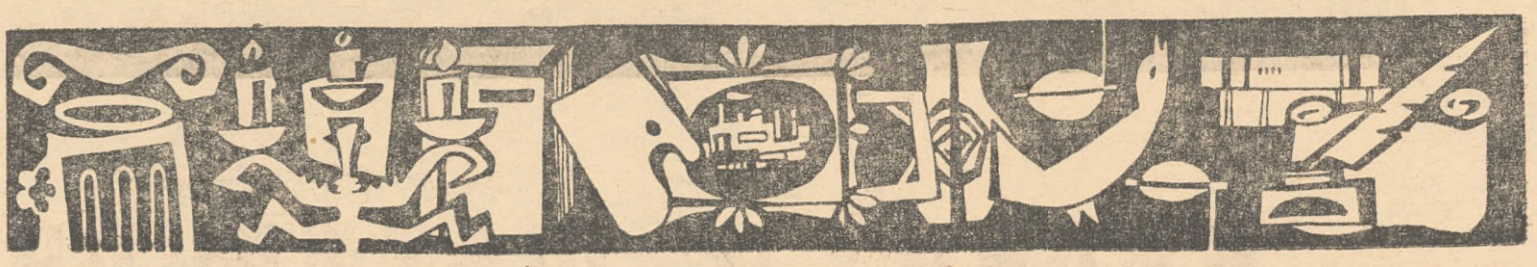
Индустриализирането на нашия окръг и промяната в бита на населението ще поставят нови изисквания пред здравеопазването — за разрастване на здравната мрежа в градовете, за повишаване броя на детските заведения, за приближаване на квалифицираната медицинска помощ до селското население.

Трябва да се положат всички усилия за подобряване на материалната база в Силистра и Дулово. Необходимо е да се проектира градска болница в Дулово и градска поликлиника в Силистра, дом на майката и детето в Силистра. Относителното изоставане в осигуреността на населението с болнични легла поставя въпроса за увеличението им с по-бърз темп в Окръжна болница.

През годините на Петата петилетка ще трябва да се положат по-големи грижи и за създаването на местни медицински кадри.

Здравните работници от Силистренски окръг са преизпълнени със сили и енергия и споделят увереността, че под ръководството на Партията ще могат с чест да отговорят на все по-нарастващите изисквания на населението, нуждаещо се от медицинска помощ.

Д-р Михаил КРЪСТЕВ,
главен лекар на Окръжна болница в Силистра

ПОД КРИЛОТО НА ПАРТИЯТА

МИРНИ И ЩАСТЛИВИ ДНИ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 131 (1144) | Вторник, 15 ноември 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Избраните делегати за Деветия конгрес на БКП от нашия окръг отпътуваха за София на 11 ноември т. г. За тяхното тържествено изпращане още рано сутринта пред сградата на Окръжния комитет на БКП бяха дошли десетки граждани — работници и служители от Окръжния комитет на БКП, Отечествения фронт и Комсомола, от Окръжния народен съвет и други учреждения от града.

С букети от свежи цветя и песни те изпратиха своите избраници, които на Конгреса ще гласуват за по-нататъшното икономическо и културно издигане на страната, за благото на нашия народ.

На снимката: момент от тържественото изпращане на делегацията.

Деветият конгрес на Партията е открит

В ТЪРЖЕСТВЕНО украсената зала „Универсиада“ в София вчера бе открит Деветият конгрес на Българската комунистическа партия. Сред делегати те-комунисти от няколко поколения са съратниците на Димитър Благоев и Георги Кирков, на Георги Димитров и Васил Коларов в дългогодишната революционна борба на Партията и народа, челници от промишлеността, строителството и транспорта, труженици от родните поля, дейци на българската култура, наука и изкуство, пратеници на комсомолската младеж, войни от Българската народна армия. Тук са и чуждестранните делегации, пристигнали, за да вземат участие в Деветия конгрес на Българската комунистическа партия. В залата делегатите пеят революционни песни.

В ложите за гости са секретарите и членовете на Постоянното присъствие на Българския земеделски народен съюз, както и членовете на Изпълнителния комитет на Националния съвет на Отечествения фронт. Гости на конгреса са дипломатически представители на братските социалистически страни, както и много български журналисти и чуждестранни кореспонденти.

В 9 часа, станали прави, делегати и гости възторжено аплодираха появили те се в президиума членове и кандидат-членове на Политбюро и секретари на Централния комитет на Българската комунистическа партия, начело с първия секретар на ЦК на Партията др. Тодор Живков, секретаря на БЗНС др. Георги Трайков, ръководителя на делегацията на Комунистическата партия на Съветския съюз др. Леонид Брежнев — първи секретар на ЦК на КПСС, ръководителите на делегациите на братските комунистически и работнически партии, ръководителите на делегациите на демократични партии от различни страни, пристигнали за Деветия конгрес на Българската комунистическа партия.

Пред трибуната застана др. Тодор Живков. От името и по поръчение на Централния комитет на БКП той обяви Деветия конгрес за открит. (аплодисменти)

Другарят Тодор Живков изтъкна, че Деветият конгрес се провежда в обстановка на всеобщ политически и трудов подем, на непоколебимо единство и сплотеност на Партията и народа, на по-нататъшен възход на социалистическата ни родина, обстановка на мощен подем на силите на социализма, национално-освободителното движение и мира в целия свят. Първият секретар на ЦК на БКП изрази увереност, че Деветият конгрес със своята плодотворна работа ще оправдае доверието на българските комунисти и народа, на всички наши приятели в другите страни. (аплодисменти)

В периода след Осмия конгрес на Партията международното комунистическо и работническо движение загуби редица свои видни дейци. Другарят Тодор Живков прочете имената им и делегатите отдадоха почит на тяхната памет със ставане на крака и едноминутно мълчание.

Когато първият секретар на ЦК на БКП съобщи, че на конгреса присъстват делегати и представители на много братски комунистически и работнически партии и демократични движения, между които и делегация на Комунистическата партия на Съветския съюз, ръководена от генералния секретар на ЦК на КПСС др. Леонид Брежнев, залата екна от скандиране: „КПСС, КПСС“.

По-нататък др. Тодор Живков каза: „Другарки и другари, приятно ми е да съобщя, че като гости на нашия конгрес присъствуват членовете на Постоянното присъствие на БЗНС, начело с др. Георги Трайков, а също така и председателите на окръжните ръководства на БЗНС (аплодисменти), видни наши дейци на Отечествения фронт и изтъкнати общественици, между които и първият председател на правителството на Отечествения фронт в България др. Кимон Георгиев.“

След това се избра делови президиум на конгреса от 67 човека.

Беше избран за почетен президиум Централният комитет на Комунистическата партия на Съветския съюз. (скандиране).

Избраха се и помощни органи на конгреса.

Деветият конгрес на Партията гласува следния дневен ред:

1. Отчет на ЦК на БКП — докладва първият секретар на ЦК на БКП др. Тодор Живков.
2. Отчет на Централната ревизионна комисия на Българската комунистическа партия — докладва председателят на Централната ревизионна комисия др. Тодор Прахов.
3. Избиране на централни органи на Българската комунистическа партия.

Думата бе дадена на първия секретар на Централния комитет на Българската комунистическа партия др. Тодор Живков да прочете отчетния доклад на Централния комитет.

Пленум на Окръжния комитет на Партията

НА 10 ноември тази година в Силистра се състоя пленум на Окръжния комитет на Партията по кадрови въпроси. Работата на пленума бе ръководена от секретаря на Комитета Христофор Иванов. Докладва първият секретар на Окръжния комитет на Партията Вельо Максимов. Той предложи да бъдат избрани: за нов член на бюрото и секретар на Окръжния комитет на Партията Шакир Шакиров — досегашен първи секретар на Градския комитет в Дулово, и за нов член на бюрото на Окръжния комитет на Партията Георги Кардашев — първи секретар на Градския комитет на БКП в Силистра.

Пленумът избра единодушно предложените другари. С това членовете на бюрото на Окръжния комитет на Партията се увеличават от седем на девет души. Новият секретар на Окръжния комитет на БКП Шакир Шакиров ще отговаря за работата с малцинствата в окръга.

Пленум на ГК на БКП в Дулово

НА 9 ноември тази година се състоя пленум на Градския комитет на Партията в Дулово. Поради преминаване на друга работа бе освободен от длъжност първият секретар на Комитета Шакир Шакиров. За нов първи секретар на Градския комитет на БКП в Дулово бе избрана другарката Тодорка Гроздева — досегашен заместник-секретар на Комитета.

ОКРЪЖНИЯТ КЛОН НА ДЗИ — НАЦИОНАЛЕН ПЪРВЕНЕЦ

ЕДНО хубаво и радостно събитие събра на тържество на 11 ноември малкия колектив на Окръжния клон на ДЗИ в Силистра. Предстоеше да се отчетат постигнатите успехи в съревнованието за най-високо изпълнение на годишния план към 30 септември, обявено от Централното управление на ДЗИ и ЦКПС на административните учреждения и комуналните предприятия в чест на Деветия конгрес на Партията. Гости на тържеството бяха Петко Петров, завеждащ отдел „Учреждения“ при ЦКПС на административните учреждения и предприятия и Калин Великов, секретар на ОКПС на административните учреждения и предприятия.

Кратък доклад прочете управителят на Окръжния клон на ДЗИ Тодор Кондов. Той отчете, че застрахователните деятели и служители от нашия окръг са изпълнили годишния си план по всички показатели към 30 септември 98 на сто. За деветмесечието Окръжният клон на ДЗИ е преизпълнил плана си с 10 624 лева. С това той печели съревнованието между окръжните клонове в страната във връзка с Деветия партиен конгрес. Докрая на годината клоновете на ДЗИ в окръга ще реализират сверх годишния план общо 120 000 лева. По този начин обещанието ще бъде изпълнено в троен размер.

Представителят на ЦКПС на административните учреждения и комуналните предприятия и Централното управление на ДЗИ връчи на управителя на клона червеното знаме „Окръжен клон — републикански първенец“ и конгрес на БКП—за високи трудови успехи“ бяха наградени Ке завоюваните успехи от Окръж- рим Мехмедов, Сава Велинов и

ния клон на ДЗИ в Силистра, в съревнованието в чест на Деветия конгрес на БКП. С грамота на ЦСПС бе наградена бригадата за комунистически труд с ръководител Атанаска Чумпалова. Със значката на ЦСПС „Деветия конгрес“ бе наградена бригадата на Занка Андреева.

Голяма е радостта на застрахователните деятели и служители от завоюваната победа. Това е техен дар за Конгреса на Партията.

Вълчо РАДЕВ

Работят за 1967 година

КАКТО много други предприятия в окръга, така и СП „Комунални услуги“ — Дулово изпълни предсрочно годишния си план. Още на 25 октомври, повече от два месеца преди края на 1966 година, работниците отчетоха своя голям успех, посветен на Деветия партиен конгрес.

Цифрата, която показва преизпълнението на плана за деветмесечието в сравнение за същото време на миналата година, е внушителна — 37 121 лева в повече! Тя сочи ръст 33 процента.

За предсрочното изпълнение на плана най-голям дял имат строителните бригади. Те достигнаха 147 на сто изпълнение на своя план. Следват ги строителните бояджии. Вместо 16 000 лв. те постигнаха 19 501 лв.

Докато през другите години хотелът носеше винаги загуби на предприятието, то сега той изпълни плана за деветмесечието 116 на сто. Преизпълниха плана си и бръснарите и фризьорите.

Венета ГЮРОВА

ОБЕЩАНИЯТА СА ПРЕИЗПЪЛНЕНИ

РАБОТНИЦИТЕ от втора животновъдна бригада при ДЗС „Янко Забунов“ се трудиха задружно за успешно изпълнение на производствената програма и обещанията в чест на Конгреса. Това им помогна да постигнат значителни успехи и да посрещнат с гордост Деветия партиен конгрес.

В началото на годината животновъдите преодоляха немалко трудности. През пролетта обаче режимът на храненето и гледането на животните значително се подобри. Повиши се и продуктивността. Планът за приплодите от овцете и свинете е преизпълнен. Средното живо тегло на отбитите прасета е 16,5 кг при обещание 16 кг. За десет месеца е изпълнен годишният план за прираста при свинете за угояване. При подрастващите прасета средният дневен прираст надхвърля обещаното. Планът за изкупуване на свинското месо вместо 85 процента е изпълнен 92 на сто.

Преизпълнено е и обещанието за настрига и предаването на вълната от овцете. Вместо 14 200 кг, както бяха обещали, овцевъдите продадоха на държавата 14 922 кг. Те преизпълниха и обещанието за овчето мляко с 1 тон.

Със законна гордост колективът посрещна откриването на Деветия конгрес. Животновъдите от ДЗС „Янко Забунов“ работят така, че и при зимни условия да преизпълняват своите планове.

Кирил ТАСЕВ

РАДОСТНИ ОТЧЕТИ

РАБОТНИЧЕСКИТЕ колективи към Окръжния комитет на Профсъюза на работниците от леката и хранителната промишленост рапортуват, че през десетмесечието са произвели надпланова продукция за 1 585 000 лева и са изпълнили плана си 105,4 на сто. В чест на Конгреса на Партията дадените обещания са преизпълнени с 1 231 000 лева. Над плановата печалба възлиза на 108 000 лева. Докрая на годината ще бъде произведена надпланова продукция за още 500 000 лева.

* * *

КОЛЕКТИВИТЕ от предприятията на транспорта и съобщенията от окръга са реализирали 4 241 700 лева за деветмесечието при план 4 087 200. Сврхпланови те приходи за деветте месеца възлизат на 154 500 лева, при обещание за годината 42 000 лева. Направени са икономии за 90 083 лева, получена е печалба за 1 213 595 лева, вместо предвидените 1 005 990 лева. На народното стопанство е дадена сврхпланова печалба за 240 155 лева, при обещание 33 700 лева. Колективите дават обещание да изпълнят годишния си план 15 дни предсрочно и докрая на годината ще получат надпланови приходи за още 170 000 лева, ще реализират 260 000 лева от сврхпланова печалба, ще превозят 475 000 пътници повече, ще извозят 37 000 тона товари повече, ще обработват речните съдове предсрочно и ще обработят 6 000 тона товари над плана.

РАПОРТ НА ЖЕНИТЕ ПРЕД КОНГРЕСА

ХУБАВИЯТ град Силистра — красавицата на тихия бял Дунав с чистите си широки булеварди, с изящната си снага на 12 ноември сутринта беше като разцъфтяла алена хризантема през късна есен. Днес тя прие в обятията си стотици жени-първенци от родните поля, промишлеността, търговията, транспорта, здравни работнички, учителки и др., дошли от различните краища на окръга, за да рапортуват за големите си постижения в чест на Деветия конгрес на любимата Партия.

Големият салон на кино „Москва“ се оказа тесен да побере многобройните гости и жените-първенци от града.

Пропития с чувство на гордост доклад-рапорт пред Партията и нейния Девети конгрес чете другарката Мария Михнева — сътрудничка при Окръжния комитет на Отечествения фронт.

Гордост за окръга са звената на Станка Станева от ТКЗС в Нова Черна, получило по 800 кг царевица зърно средно на декар, вместо по 600 кг, звеното на Мита Неделчева от ТКЗС в с. Междан, получило по 767 кг царевица вместо по 350 кг. Големи добиви от царевицата получиха и звената на Мълтичка Димитрова от ТКЗС с. Сокол, Сеиде Мехмедова от с. Паисиево, Димитра Василева от с. Срацимир, Бойка Балушева от с. Иширково и др.

Звеното на Петка Борисова от с. Старо село при обещание да получи на декар по 3 000 кг захарно цвекло е получило по 6 000 кг. По над 4 000 кг цвекло са получили звената на Анка Маринова и Йорданка Цанева от ТКЗС в с. Белица, Цанка Стефанова от Зафирово и Дафина Вълева от Окорш и др.

С големи постижения посрещат Конгреса и животновъдките. Доячката Йорданка Куртева от ТКЗС в с. Калипетрово при обещание да надои от 21 крави 39 150 литра мляко е надоила над 48 000 литра, Пенка Бойкова от Алфатар при обещание 50 500 л е надоила над 57 000 литра, Юмюгюл Енверова от ТКЗС с. Белица и Фатме Мухаремова от ТКЗС с. Ст. Караджа изпълнили годишните си планове и обещания за 1966 година и др.

От свингледачките с най-високи постижения посрещат Конгреса Иванка Трифонова от ТКЗС в с. Главиница, Ганка Василева от с. Бабук, Руска Събева и Вецка Димитрова от ТКЗС Иширково, Цвета Пенева от с. Секулово и др.

Неоспорими са и успехите на птицегледачките Тодорка Недкова от ТКЗС Попина, Ангелина Илиева от с. Ситово, Махтюме Ахмедова и Сюлбие Незирова от Окорш, Недка Иванова от Главиница и др.

С големи трудови успехи посрещат Конгреса и тъкачките: Сабрия Ахмедова, Димитра Игнатова и Елена Павлова от ДИП „Добруджа“ Силистра. Още през месец октомври изпълниха годишния си план работничките: Мария Василева, Керанка Иванова, Фатме Мухтарова, Минка Палушева, Николина Иванова и др. от промкомбинат „Камъшит“ — Силистра.

Първенци има и в строителната организация. Там работи техник ръководителят-първенец Марин Трайкова, хаспелистката Петра Златева и др.

Зареждат се успехите на работничките в областта на търговията, на телефонистките от окръжната станция на съобщенията, работничките от ТПК „Дунав“, ТПК „Добруджанка“ — Силистра и ТПК „Съединение“ от Тутракан.

Незабравими ще останат безбройните инициативи на жените-общественички, посветени на Конгреса.

След доклада жените-първенци бяха приветствувани от: Дянка Николова — председател на жен комисията в с. Айдемир, Гина Тодорова от промкомбинат „Камъшит“, Славка Славова — активен борец против фашизма и капитализма.

От името на Окръжния комитет на БКП жените-първенци бяха приветствувани от другаря Шакир Шакиров — секретар на комитета, който призова жените към още по-големи успехи в изпълнение на решенията на Деветия конгрес на БКП.

Телеграма-рапорт до Деветия конгрес на БКП прочете секретарката на Окръжния комитет на ДКМС Гинка Пецова, която бе приета единодушно от събещание то.

Група пионери от училище „Кирил и Методий“ — Силистра изнесе кратка литературно-музикал на програма.

След обяд колективът на народния театър — Силистра представи пред жените пиесата „Когато розите танцуват“.

Ангелина АНАЧКОВА

ВЕЧЕР НА ТРУДОВАТА СЛАВА

НА 10 НОЕМВРИ вечерта в младежкия клуб в Силистра дойдоха десетки работници, за да присъствуват на Вечера на трудовата слава, организирана от Окръжния комитет на Профсъюза на работниците от леката и хранителната промишленост по случай Деветия конгрес на Партията. За високите успехи на трудовите колективи и предприятията от системата на Профсъюза на леката и хранителната промишленост от окръга говори председателят на ОКПС Богдан Колев.

С много радостни цифри бе изпълнен отчетът за завоюваните постижения в съревнованието, посветено на Деветия партиен конгрес. Трудовите колективи на леката и хранителната промишленост от окръга рапортуват пред Партията, че за десетмесечието са произвели надпланова продукция за 1 585 000 лева. При обещание за десетмесечието да произведат продукция за 354 000 лева, получени са 1 231 000 лева. Реализирана е надпланова печалба за 108 000 лева.

Най-високи успехи са постигнали трудовите колективи на ДСП „Родопа“, ДПП „Винпром“, ДИП „Добруджа“, промкомбинат „Камъшит“, промкомбинат „Текстил“ ДИП „Текстилни влакна“ — Тутракан, ДЗС „Родопа“ — с. Нова Черна и др. ДСП „Родопа“ през десетмесечието е произвело надпланова продукция за 372 000 лева, ДИП „Добруджа“ за 249 000 лева, промкомбинат „Камъшит“ за 211 000 лева. Много бригади вече работят за 1967 година.

Първенците бяха наградени. С грамота на ЦСПС се награждават промкомбинат „Камъшит“ и промкомбинат „Текстил“, а с грамота от ОКПС на леката и хранителната промишленост профкомитетът при промкомбинат „Камъшит“. Награди получиха и други колективи и индивидуални първенци.

Приет бе рапортът-обещание на трудовите колективи от системата на Профсъюза на леката и хранителната промишленост от окръга.

Самодейци от ДИП „Добруджа“, промкомбинат „Камъшит“ и др. изпълниха за присъствуващите богата литературно-музикална програма.

Видослав ПЕТРИНЧЕВ

РАЗКАЗВАТ ДЕЛЕГАТИ НА МИНАЛИ КОНГРЕСИ

Асен Чапкънов

ДО 9. IX. 1944 година съм имал щастието да присъствувам на много областни, окръжни и други конференции на Партията и Комсомола с участието на представители на ЦК,в разширени заседания на ЦК, но на партиен конгрес не съм бил. Да изпитам такова голямо щастие и душевно вълнение ми се отдаде с участието ми в VIII конгрес на нашата славна Българска комунистическа партия през 1962 година, който се проведе в конгресната зала на Партийния дом — София.

Да се разказва за едно не много отдавнашно събитие, известно с всички подробности на хората, вероятно не представлява такъв голям интерес, както например, ако се разказва за V конгрес на Партията през 1948 година, на който нашият велик учител и вожд Г. Димитров изнесе доклада на ЦК на Партията. Доклад, в който с марксистко-ленинска обосновка бяха осветлени характерът и съдържанието на редица принципни положения от живота и дейността на нашата Партия, благодарение на което конгресът трасира с непоклатима сила светлия път на нашето развитие. Но за мен VIII конгрес на Партията беше събитие, беше светла ера, защото в 36-годишния си революционен живот за пръв път участвувах в най-висшия форум на Партията. Такова събитие моята памет ще помни до последния ми дъх. А вероятно всеки партиен член може да си представи какви чувства и мисли ме вълнуват сега, в навечерието на IX конгрес на нашата Партия, на който също ще участвувам като редовен делегат. Такива събития в живота на нашите комунисти удвояват техните сили и способности. Те бързо възмъжават, твърдо стъпват в борбата за нови постижения и победи.

На VIII конгрес присъствуваха над хиляда делегати и делегации на 55 братски комунистически и работнически партии. Много делегати участвуваха в съставата на различните комисии и делегатското съвещание. Работата на конгреса протече при голям интерес и тържественост.

Конгресът мина при много задълбочена и творческа марксистко-ленинска разработка на обсъжданите въпроси, по които се изказаха 40 делегати.

При изказванията на представителите на братските комунистически и работнически партии ние, делегатите, манифестиракме своите искрени чувства на братска, комунистическа обич и нерушима дружба и решимост за обща борба против империализма, за мир и социализъм, начело с всепризнатия авангард на комунистическото и работническо движение — великия Съветски съюз и неговата Ленинска комунистическа партия. Цялата тази с п о н т а н н а манифестация на делегатите отразяваше волята на Партията, на целия народ

И затова може би китайската делегация, присъствуваща на конгреса, не посмя да изрази своята воля и поръчение изцяло и открито. Но тук тя съвсем очевидно изрази своето враждебно отношение към братските нам партии и по-специално към вели ката партия на Ленин. Държани ето на китайската делегация пре дизвикваше силно възмущение у целия конгрес и даде възможност на делегатите да мислят, че ръководителите на Китайската комунистическа партия трудно ще закрачат в общата борба на световното комунистическо и работническо движение, че те вероятно ще продължат да затъват в блатото на своята разколническа дейност. И наистина вре мето (колкото и кратко да бе) потвърди тези горчиви мисли.

Докладът на ЦК, изнесен от др. Тодор Живков, бе документ, който дълбоко анализира и науч но, обосновано изявява постиженията на нашата страна във вси чки области на живота. По същия начин изтъква грешките и трудностите в нашата работа. С голяма вещина чертае перспективите на нашето по-нататъшно развитие, обосновано на закономерностите при развитието на социалистическото общество, на опита, добит у нас, в Съветския съюз и в световното комунистическо и работническо движение. С висока принципиалност и последователност докладът разглежда и някои други въпроси, свързани с държавното управление, с партийния живот, с кадрите, с образованието, с грижите за човека и др.

Аз съм дълбоко удовлетворен от това, че решенията на конгреса, на който участвувах, се изпълняват с голям успех. Осмият конгрес оказа своето благотворно въздействие и на нашия Силистренски окръг. По-специално през четвъртата петилетка в него настъпиха много големи изменения. Създадоха се нови промишлени предприятия, като Завода за металорежещи машини, Развойното предприятие за организационна техника, завод „Хром", други се разшириха. От 26 промишлени предприятия, колкото бяха през 1962 година, се увеличиха на 31 през 1965 година. Обемът на тяхната продукция нарасна от 42 328 000 лева през 1962 година на 66 835 000 лева през настоящата година. Следствие бързия темп на нарастване на промишлеността се увеличи през същия период броят на работниците от 6 639 на 11 000. На тази основа в перспективното развитие на промишлеността от нашия окръг се предвижда нейната продукция да нарасне в края на петилетката на 120 000 000 лева.

През този период голям, възходящ ръст бележи селското ни стопанство следствие прилагането на науката и техниката, на повишаване културата при обработката на земеделските култури и отглеждането на животните, на увеличаването на химическите торове. Така общата продукция, получена от селското стопанство в окръга през 1964 години възлизаше на 80 870 000 лева, а само след една година достигна цифрата 102 517 000 лева. От тук нарасна и фондът за разпределение на кооператорите. Така, докато възнаграждението на един работоспособен кооператор през 1964 година беше 723 лева, през 1965 година се покачи на 973 лева.

Голям скок се направи през този период в областта на строителството. Много са селищата в окръга, които изцяло подмениха жилищния си фонд. Построиха се много обществени сгради. Асфалтираха се много пътища, прокараха се нови водопроводни мрежи. Няма селище без електрическо осветление. Град Силистра стана неузнаваем. И при такова шеметно строителство близки са годините, когато той действително ще стане образцов социалистически град — красавец на Дунава.

Добър ориентиращ показател за големия напредък, за високия ръст на материалното благосъстояние на трудещите се се явява стокооборотът на дребно. Докато през 1962 година той възлиза ше на 36 000 000 лева, до края на 1966 година ще достигне 58 000 000 лева.

Буйният растеж на материалното производство, повишаването на покупателната сила на трудещите се дава възможност те да подобрят невиждано своите условия на живот и дейност, да повишат своите знания и култура.

Не може да има никакво съмнение, че IX конгрес на нашата Партия ще разработи и приеме такива решения, изпълнението на които ще изведе нашия народ далеч напред, ще го приближи още по-осезаемо към времето на комунизма.

Петър Худинов

ПО ВРЕМЕТО, когато бях избран за делегат на Петия конгрес на Партията, аз бях член на бюрото на околийския комитет на БКП в Силистра и секретар на околийския комитет на Отечествения фронт. Бях безкрайно щастлив от това, че щях да имам възможност да присъствувам на първия легален конгрес на Партията. Особено ме вълнуваше това, че там щях да видя вожда и учителя на целия български народ Георги Димитров.

Конгресът се проведе в салона на народния театър „Кръстьо Сарафов" и бе открит от Васил Коларов. Силно впечатление ми направи големият авторитет, с който се ползват в Партията Георги Димитров, Васил Коларов и другите партийни ръководители. Когато се явиха те в деловия президиум на Конгреса, дълго не спряха скандиранията и ръкопляскания на делегатите.

Особено силно впечатление ми направи заключителното слово на Георги Димитров. С гениална прозорливост още тогава той изтъкна, ролята на ТКЗС при кооперирането на селското стопанство и трудностите, които ще срещнем при тяхното изграждане. Никога няма да забравя неговите пророчески думи, че за 10-15 години ние трябва да направим това, което при други условия капиталистите са направили за столетия. Силно впечатление ми направи и деловата, творческата обстановка и строгата дисциплина, при които протече Конгресът. Членовете на президиума и особено Георги Димитров строго се придържаха към приетия план. На Конгреса смело и открито бяха посочени слабостите на отделните отговорни другари, в това число дори и на членовете на Политбюро на ЦК. Сам Димитров поощряваше тези другари, които правеха критически бележки, по един или друг въпрос.

С голямо внимание изслушаха делегатите изказването на представителя на КПСС другаря Суслов. Неговата реч пред Конгреса беше често прекъсвана с ръкопляскания и скандирания, което беше израз на голямата любов на нашия народ към Съветския съюз.

Илия Йорданов

Бях делегат на Петия и Седмия конгреси на Партията. Особено участието ми в работата на Петия конгрес беше за мен истинско щастие. Тогава за пръв път можах да чуя и да видя отблизо най-големите ръководители на Партията, да слушам разискванията по най-важните политически и стопански въпроси и особено изказванията на Георги Димитров. По-голяма част от делегатите бяха партийни дейци, живели по-рано нелегално, изтормозени хора от бившата власт.

Тогава дъхът ни спираше, като слушахме как нашата страна за кратки срокове се предвижда ше да се индустриализира, да се кооперира селското стопанство. А за всичко това бяха нужни кадри. На Конгреса се обръщаше внимание на това, докато се създадат квалифицирани кадри, да се използуват знанията на някои стари кадри, на селските стопани, да се учим от народа.

Спомням си, Георги Димитров говореше приблизително така: да не мислим, че като сме били до сега в затворите и партизанските отряди, ще ставаме само началници и ще правим коремни. По две дупки още на каишите ще трябва да си пробием. Ние трябва да бъдем слуги на народа, предстои да се разрешават много сериозни проблеми и е необходима кьртовска работа... Освен това комунистът трябва да бъде чист като Рилските езера със своя морален облик.

След завръщането от Петия конгрес на Партията се заловихме с още по-голям жар за работа. Тогава аз бях секретар на партийната организация в с. Айдемир. Големи трудности срещнахме с кооперирането на частните стопани, но успяхме. Обкръжихме се с честни хора, активисти, които много помагаха. Постепенно се създаваха и кадрите. Откри се тримесечна партийна школа в Русе. По-късно изпратихме хора и на бригадирски школи в техникумите, включително и в Селскостопанския техникум в Силистра. Постепенно кооперативното стопанство, на което съм председател от основаването досега, укрепна.

Присъствувах като делегат и на Седмия конгрес на Партията. Тогава се отчетоха вече по-големи успехи както в областта на промишлеността, така и в селското стопанство.

Обикновени водопроводни тръби, разтоварени в центъра на с. Алеково. Но в сърцето на добруджанеца те предизвикват и радостни, и тъжни чувства. За водоснабдяване нашите селяни някога дори не са мечтали. А сега? На около 50 метра от тези тръби блика бистра извор на вода от нова чешма. Но хората про дължават работата, стремят се да докарат водата до всяка улица, до всеки дом. Зад тръбите се вижда новостроящият се читалищен дом. До края на годината е предвидено той да бъде напълно готов.

НА СНИМКАТА: Кооператорите Пеньо Йорданов, Койчо Костов и Сабри Мехмедов подреждат водопроводните тръби.

ВЪЛНУВАЩА СРЕЩА

С ГОЛЯМ интерес очакваха комсомолците от с. Зафирово предстоящата среща с активния борец против фашизма и капитализма, окръжния съветник на райо на другаря Игнат Димитров.

Салонът на читалището беше празнично украсен. Много младежи дойдоха на тая вълнуваща среща.

Спомените на другаря Димитров за антифашистката борба отведе младежите в нелегалното героично минало на Партията. За това минало досега те знаеха от историята, а сега то оживяваше пред тях още по-вълнуващо.

С много случки и лични преживявания в нелегалната борба и фашистките затвори другарят Димитров развълнува сърцата на присъствуващите.

Поднесеният букет от свежи рози на другаря Димитров беше израз на благодарност за прекрасните минути, изживени с него, и признателност за неговата дан в тази борба, която донесе свободата на целия ни народ от фашизма и капитализма.

Накрая присъствуващите изявиха желание да се срещат още много пъти с него. Като им благодари на младежите за топлите думи, отправени към него, другарят Димитров обеща, че ще изпълни тяхното желание, като ще ги посети пак по други случаи.

Йорданка НИКОЛАЕВА

ВЕЧЕР ЗА ПАРТИЯТА

ПОВЕЧЕ от две седмици се готвиха пионерите от дружина „Лиляна Димитрова" от с. Пансиево за организирането на „Вечерта за Партията" в чест на Деветия конгрес. Под ръководството на другинната ръководителка Радка Братанова пионерите разучиха песни, стихотворения и монтаж, посветени на Партията. По-голямата част от пионерите взеха активно участие в подготовката и провеждането на това мероприятие. И ето дойде дългоочакваният ден. Тържеството откри пионерката Рефан Джемалова, която обяви програмата. На сцената се появи пионерският хор. Спретнато облечени с червени пионерски връзки учениците изпълниха песните: „На теб, Партийо", „Класа работна напред", „Слава на нашата Партия" и др. Едновременно с песните се четяха и стиховете, предвидени в монтажа. След това се пристъпи към най-интересния момент от програмата: провеждането на конкурса-рецитал, в който се включиха активно най-подготвените пионери. След последния рецитатор комисията определи и първенците. С бурни ръкопляскания бе посрещано изпълнението на стихотворението „Партийо родна" от седмокласничката Мукадес Джемалова, която получи най-високата оценка и зае първото място между рецитаторите. Много добре се представиха и третокласничката Галина Борисова, осмокласниците Димитър Димов и Вейсал Фехимов. Първенците бяха наградени с прочитни книги.

Милко НИКОЛОВ

ПИОНЕРСКИ СБОР

На 3 т. м. пионерските отряди на петите класове при училище „Ст. Караджа" в с. Искра проведоха сбор на тема „Благодарим ти, Партийо". На сбора присъствуваха много родители и близки на учениците. Пионерът Орхан Мехмедов прочете доклад за дейността на отрядите в предконгресните дни. А тя не е малка. Учениците оказали голяма помощ на кооперативното стопанство в изпълнението на срочните задачи — вадили цвекло, брали и низали тютюн. Окопали около дръвчетата в училищния двор. Ушили и надписали флагче за доячите-първенци в кравефермата.

Тахир МЕМИШЕВ

ПЪРВИТЕ ЗАЛПОВЕ

(Документална повест от Сергей Мартынов)

19

Си на ръба на окопа. Чугреев пре мерваше се към картечницата, прицелваше се с нея в далечната брегова ивица на водата.

Лодката се заби с тъпия си нос в пясъка. Двама войника ве че скочиха в плитката вода.

— Ех, Володя, започвай! — из диша Сергеев.

И веднага издърпа халкичката от „лимона", замахна я и я хвърли долу.

— На ви, гадове!

И веднага хвърли втора граната.

А Чугреев, притиснал се към картечницата, се затресе в дълъг и рязък ред.

Два взрива и картечният ред се сляха в непрекъснат шум и трясък. Барутният дим и политнала та нагоре земя за минута-две за криха всичко долу, а когато се разсея, се видя как в лодката, в плитката вода и на пясъка се търкаляха и гърчеха отведнъж шест или седем, а може би и десет фашисти. Двама или трима войника бягаха по дължината на брега към върбовите храсталаци. Къс ред, и те изпопадаха, без да могат да достигнат храстите.

Чугреев се отдели от картечницата и изтри с ръкав зачервеното си лице.

Всичко беше отлично! Отлична бойна позиция в това окопче, от личен внезапен удар — всичко е отлично!

И дванадесетте фашисти, които преди пет минути нахално плуваха към нашия бряг и вече стъпиха на него, повече не съществуваха. Гадове, им се поиска наша, съветска земя!...

Двамата граничари бяха така възбудени от боя, че не чуха как иззад Буг нарастваше и се приближаваше мощен тътнеж на десетки самолети. И в същото това време над вражеския бряг на много места се издигнаха кръстосано червени ракети. Не успяха те още да се разпръснат и засегнат в светещото небе, как веднага по целия бряг на Буг за бумтяха оръдейни залпове, сливащи се в един непрекъснат оглушителен шум.

Земята затрепера, затресе се. Зилда в ужас се притисна в крака на Сергеев. Във въздуха продължаваше оглушителният рев на самолетите. Двадесет или тридесет бомбардировачи с бели кръстове на крилата в стегнат строй летяха на изток и там, горе, проблясваха лъчите на изгряващото слънце. Те преминаха и се скриха, а иззад летеше втора вълна, и все така оглушително гърмяха оръдейните залпове към нашия бряг. Същото можеше да се види надолу и нагоре по течението. Понтони пресичаха реката. И по тях вече бягаха, бягаха войници с рогати каски...

Трябва да се действува — да се отблъсне врага от родната земя. И макар и да са двама, а фашистите десетки и стотици — все едно трябва да се отблъснат.

— Хайде, Володя! С целия диск! — викна Сергеев и започна да стреля с пушката, пазейки гранатите за краен случай, и твърдо знаейки сега, че този краен случай не ще се забави да настъпи.

А Чугреев, като постави на картечницата нов диск, започна да изпраща къси прицелни редове, с радост виждайки как от понтона падаха в реката войници.

Но веднага от противоположния бряг пуснаха димна завеса и млечният облак започна да обвива понтоните. Първата мина изсвистя и удари зад окопчето, като обгърна граничарите с горещия полъх на взрива.

Свършиха се първите тридесет минути на войната и двамата те — Иван Сергеев и Владимир Чугреев — преминаха първото изпитание и издържаха първия изпит за верност и мъжество.

Както и беше заповядано, с настъпването на зората ефрейтор Николай Бедило с лека картечница и редникът Амансеит Масрупов се качиха на патрулната та кула в дъбовата горичка на левия фланг на участъка. Бедило—украинец, здрав, плещест мъж, а Масрупов —казах, слабичък и невисок. И може би, затова един от първите немски куршуми попадна не в него, а в огромния Николай Бедило. Във всеки случай, така му се стори отначало на Амансеит.

— Коля, Коля, слушай, Коля... —дърпаше той безжизненото тяло на другаря си, едва не плачейки от това, че онзи е убит, а той е жив и сега трябва да се защищава от немците, без старшия на наряда, съвсем сам. Подобре да бяха него убили, а Бедило да беше останал жив...

През Буг с шум летяха снаряди, пръскаха се в Новоселки и Величковичи. Дъбовата горичка я простреляваха картечни редове. Куршумите пищяха съвсем ре дом с кулата. А Масрупов и не мислеше да напуска поста, който му бе поверен и за който той сега сам отговаряше. Той беше изпълнителен и настойчив, и никакъв страх не може да надвие неговата решителност да отстоява кулата.

И после Амансеит взе от мъртвия Бедило двете гранати, взе леката картечница с дисковете; скри се в дървената будка и започна от нейния прозорец да води огън по противниковите войници, които прибягваха покрай горичката от реката към Новоселки.

Войниците бягаха съвсем прави, ръкавите на техните миши мундири бяха завити нагоре, каските отместени на тила. И Амансеит се радваше, когато от неговите изстрели ту един, ту друг се премятаха и тревата.

Една група автоматчици завиче към кулата, водейки по нея автоматичен огън. Амансеит пропусна ги по-близко и хвърли гранатата Хитлеристите отстъпиха, крийки се зад дърветата.

— Ах, дяволи! Кучи синове!— тържествуващо завика Масрупов в грохота на залповете, без да чува своя глас.

Така се повтаряше няколко пъти.

И всеки път Амансеит викаше:

— Кучи синове! — без да чува своя глас.

Той вече не чувствуваше нито страх, нито отчаяние, той беше готов да се бие до край. Но в това време немските автоматчици някъде се отдръпнаха, а от противоположния висок бряг по дъбовата горичка ударихо оръдия. Биеха по кулата. Недолитане. Прелитане. Третият запали будката с пряко попадение. И Амансеит Масрупов, комсомолец, граничар, втора година служба, пад на на земята.

В Новоселки снарядите падаха от всички страни. Един попад на в пристройката — там, където беше столовата на заставата. Дървеното здание запламтя, но нито един граничар не беше нито убит, нито ранен. Всички се намираха в укрепленията и окопите.

Мъчителната неизвестност завърши и сега всички чакаха команда да се открие огън или да се хвърлят в контраатака. Сивите фигури вече се показаха от страна на Кринка. Немците вървяха изправени, насочили напред автомати и стреляйки с тях накъдето попадне.

А зад Буг с нова сила гърмяха залпове и в Новоселка ту тук, ту там пламваха нови пожари. Тревожно мучаха крави, диво цвиляха коне, но улиците бяха безлюдни — цялото население се бе скрило в мазета.

Изведнаж войниците забелязват, че от страна на Кринка от Буг бяга стражевото куче. Това беше Зилда. Тя бягаше, накуцвайки, падайки от взривовете, но все напред и напред към заставата. Когато се втурна в двора, Горбунов изскочи от укреплението и високо я повика при себе си. Под нашийника на Зилда той извади записка. Разтвори я. Прочете. Смъкна шапката от главата си.

Скоро вражеската артилерия пренесе своя огън далеч на Волчин и Високо-Литовск. Стана по-тихо. Това беше затишие пред бой. Фашистите вече вървяха по ръжената нива.

— Пригответе се за отразяване на атаката! — изкомандува Горбунов.

И когато граничарите залегнаха с лице към настъпващия враг, началникът на заставата отново разтвори записката и високо, за да чуят всички, прочете:

„Свършват се боеприпасите. Сбогом, другари! Граничари не се предават. Сергеев."

8. ДО ПОСЛЕДНИЯ ПАТРОН

Немците настъпваха през ръжените ниви от страна на Кринка.

Граничарите лежаха в окопите и чакаха. Окопите не бяха дълбоки. В тях можеше само да се лежи или да се стои клекнал. Но сега това вече не заплашваше хората с големи загуби. Те изчакаха артилерийския обстрел в надеждни укрепления и сега, в седем часа сутринта, нямаха нито един убит и ранен.

Когато се стовари артилерийският ураган, когато в укрепленията чуха мощното бучене на самолетите, летящи на изток, хората разбраха да, войната започна и няма повече никаква надежда, че тя ще отмине.

И станаха по-сурови лицата, сдържаните разговори съвсем спряха.

Сега те, пълни с решимост и готовност да се бият, лежаха в окопите и чакаха. Горбунов с автомат в ръце беше заедно с тях. Той току-що прочете гласно за-

(Следва)

Готови ли сме да посрещнем зимата

ПОДГОТОВКАТА за работа при зимни условия в промишлеността, строителството и транспорта е много важен етап от борбата на колективите за изпълнението на производствените планове както за тази, така и за идната година. Административно-стопанските и профсъюзните ръководства вече предприеха мерки за подобряването на трудово-хигиенните и производствените условия. А това ще допринесе за намаляване на заболяванията и трудовите злополуки.

Ръководството на ДИП „Липа" отрано прие план за работата по зимната подготовка. Довършва се ремонтът на отоплителната инсталация, на правен е технически преглед на двата парни котли и констатираните нередности са отстранени. Поправени са врати те, а въздушните течения са предотвратени. Подсигурено е нормално естествено и изкуствено осветление в работните помещения, отремонтирана е аспирационната уредба, за работниците, които работят на открито, е осигурено топло зимно облекло. Осигурени са материали и суровини.

В ДИП „Добруджа" също е изготвен и приет от актива план за зимната подготовка. Направените допълнения и предложения от работническите инспектори по охраната на труда за подобряването на трудовите условия за работа са включени в плана. На съвместно заседание административното ръководство и профкомитетът са разгледали как вървят изпълнението на приетия план и спазват ли се определените срокове. Набелязани са допълнителни задачи. В резултат на това има значителни подобрения. Предотвратени са въздушните течения, прогонени са и отремонтирани са всички врати, подменени са счупените стъкла, осигурено е нормално отопление във всички работни помещения. Доставени са суровини за зимните месеци.

В промкомбинат „Трансмарийска" в гр. Тутракан добре се работи за зимната подготовка. Вече е завършен навесът пред вагрянката на леярния цех, завършено е работното помещение на цех „Дограма" и др. Обзаведен е стол, който осигурява качествена храна на работниците и служителите. За създаването на безопасно движение в района на предприятието през зимата, направена е шосировка на пътищата, свързващи всички цехове и складове. Подменени са счупените стъкла на прозорците, осигурени са здрави отоплителни печки и гориво за през зимните месеци. Набавено е зимно работно облекло за работещите на открито и т. н.

Подобна подготовка е извършена и в промкомбинат „Текстил", Окръжно пътно управление, промкомбинат „Електрометал", Промкомбината — Дулово, „Текстилни влакна" — Тутракан и други.

Трябва обаче да отбележим, че някои административни и профсъюзни ръководства не са предприели присърце зимната подготовка и има опасност да пропуснат подходящото време за отстраняване на съществуващите слабости. Зимата наближава, а производствените помещения в редица предприятия не са в състояние да я посрещнат. Така например административното и профсъюзното ръководство на ДМЗ „Стомана" е подработило план за организационно-техническите мероприятия, осигуряващи условия за работа през зимния период. Но от отбелязаните 16 мероприятия 6 не са изпълнени: ремонтът на покрива на леярния цех трябваше да се извърши до 30 септември, а и досега още не е готов; не са направени отходни места за леярите на закрито. Навесът на чистачното отделение не е препокрит и има опасност да не се препокрие, което ще наложи да се работи през зимата при крайно лоша обстановка. Не е извършен основен преглед на електрическата инсталация и електрическите съоръжения. Те не са приведени в ред съгласно правилника за техниката по безопасността при експлоатацията на електрическите уредби в промишлените предприятия.

В момента не е добро положението и в Развойното предприятие за организационна техника. Тук профкомитетът по своя инициатива изгражда комисия, която е обходила всички производствени помещения и е отбелязала съществуващите недостатъци, като поставяне на стъкла на прозорците на мястото на счупените, доставяне на отоплителни материали, печки и тръби, на права на комини и дървени скари за работещите на бетонов под и други. Набелязаните мероприятия са дадени на административното ръководство с предложение да се отстранят всички недостатъци. Но ръководителите и до днес не са погледнали предложените им мероприятия, което говори, че въпросът за здравето на работниците, а оттам и изпълнението на производствените задачи, се подценява.

В Ремонтно-техническата станция — Дулово няма изготвен план за подготовка за работа при зимни условия. Счупените стъкла на прозорците не са подменени, не са обезопасени почти всички инструментални машини, които могат да причинят трудови злополуки, не са заредени аптечките с необходимите медикаменти, не са прогонени вратите на работните помещения, не са шосирани пътищата между цеховете, което затруднява движението.

Недостатъчна е грижата по зимната подготовка и в промкомбинат „Камъшит", „Булгарплод—Нектар", ДСО — Стройрайон — Силистра, Държавното автомобилно предприятие и други. Вина за това имат и профкомитетите, които не упражняват достатъчно обществен контрол за подобряването на условията за работа, поддържането на висока санитарна култура на работните места и допускат да се работи на необезопасени машини.

Подготовката за работа при зимни условия следва да стане в най-кратък период, докато е топло, а не да се щурмува непосредствено пред зимата. На зимната подготовка не бива да се гледа със спокойствие. И най-малките недостатъци трябва да се отстранят, за да се изпълняват ритмично производствените задачи.

Н. КРУМОВ,
началник на отдел „ДОО"

Ст. СИМЕОНОВ,
зав. Инспекцията по охраната на труда

Преди десетина дни в Развойното предприятие за организационна техника в Силистра бе произведен първият електронен калкулатор „ЕЛКА". Пръв има щастието да го опита как работи техникът Иван Великов. И радостта му е двойна. Защото той и инженерите Мария Ангелова и Пройчо Сомов имат най-голям дял за усвояването на производството на новата българска машина, която е на световно равнище.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Високи добиви

КООПЕРАТОРИТЕ от с. Паисиево имат добър опит при обработката на доматите. През пролетта те засадиха 100 дка от тази култура.

Почвата бе култивирана на необходимата дълбочина. Разсаждането на растенията се извърши при най-благоприятни условия. Те бяха подхранени с амониева селитра. Едно от трите окопавания се проведе механизирано.

Добрата обработка даде своите резултати. Само преди няколко дни на „Булгарплод" бяха продадени последните килограми домати. Планът от 200 тона е преизпълнен с 61 тона. От това в касата на кооперативна постъпиха 3 950 лв. повече от предвиденото. С това предконгресните успехи на паисиевските стопани станаха още повече.

Джемил ЧАКЪРОВ

12 тона тютюн повече

ПОЛЕВЪДИТЕ от с. Черковно са известни като добри тютюнопроизводители на дуловския кооператив. С много старание и умение те обработиха и тазгодишната тютюнева реколта. Сега трудът им е награден. Вместо планираните 40 т продукция, те постигнаха 52 тона. Средният добив от декар е 175 килограма.

На първо място в бригадата се нарежда звеното на Пембегюл Сабитова, произвело най-много надпланова продукция.

Радостен е фактът, че качеството на тютюна е много добро. Това се от нася преди всичко за търсения сорт „Ориентални". Грижливата манипулация ще допринесе още повече за високата изкупна цена. Така тютюнопроизводителите ще постигнат по-големи приходи за стопанството.

Енчо ПЕТРОВ

ЗАГУБИТЕ НАМАЛЯВАТ

ВЪПРОСИТЕ за рентабилността на говедовъдството вълнуват ръководителите и специалистите от ТКЗС — Кайнарджа. Те знаят, че загубите, които този отрасъл носи на стопанството, са резултат на ниската продуктивност на стадата, на големия разход на труд, необходим за производство то на единица продукция, недостатъчната механизация, високата себестойност на фуражите, еднообразното и непълноценно хране не, неправилната структура на стадата и др. Животновъдите са убедени, че за да се превърне говедовъдството в рентабилен отрасъл, трябва да се извършат редица мероприятия, които биха създали научно обоснована организация на производството и стимулиращо заплащане на труда във всички ферми.

В много заседания на УС и партийния комитет са разглеждани икономическите резултати от говедовъдството в интервала от 1960 год. досега. Отчитани са неуспехите. Търсени са пътища за преодоляването им. Резултатите от голямата загриженост са налице. Загубите прогресивно намаляват.

Докато през 1961 год. от 1 255 говеда, от които 489 крави, е произведена обща продукция за 293 000 лв., то при същия брой животни през 1965 година е произведена обща продукция за 366 000 лв. Сега се очаква тя да достигне 380 000 лева.

Средната продуктивност при приблизително същия породен състав на животните е чувствително повишена. Докато през 1961 година от фуражна крава е произведено средно по 1 379 л мляко, четири години по-късно тази цифра се повишава на 2 370. До края на деветмесечието сега от фуражна крава са надоени средно по 2 164 л срещу 1 941 л за същото време на миналата година.

Успехи са достигнати и при производството на месо. При годишен план 134 т., за девет месеца са произведени 110. Очакванията са планът да се преизпълни.

Работата на гледачите и специалистите е по-добра и по отношение опазването на животните. Броят на умрелите животни чувствително намалява.

Радостен е фактът, че материалните разходи стават все по-малко. През 1965 год. те са били 90 процента спрямо общата продукция. Очакванията сега са да намалеят на 75 процента.

Всичко това съдействува за снижаване себестойността на млякото и месото. Сега цената на тези продукти е под средното за окръга. Тя е чувствително по-малка от предидущите години.

Докато през 1965 год. говедовъдите реализираха чиста продукция за 36 000 лева, то очакванията сега са тя да достигне 95 000 лева. Това води до голямо намаление на плановата загуба.

Резултатите подчертано показват, че говедовъдството в ТКЗС — Кайнарджа клони към рентабилност. За това ще допринесе и бъдещата дейност на животновъдите, разширяване на механизацията, централизацията и подобряване племенния състав на стадата, системната борба с яловостта и други.

Мария МАРИНОВ

Похвална инициатива

РАБОТНИЦИТЕ от леярния цех на ДМЗ „Стомана" в Силистра с интерес следят международните събития. С особена тревога четат те и за американските безчинства в Южен Виетнам. С гняв и болка преживяват всяка тревожна новина за своите далечни братя.

Как да им помогнат? — запитаха се работниците. Само със съчувствие ли?

...И узря една идея, една похвална инициатива, която леярите осъществяват с любов и усърдие.

В бригадата за комунистически труд „Васил Левски", с бригадир Йордан Вълчев, решиха да изработят с доброволен труд в извънработно време комплект чугунени отливки за „колергане". Месеци наред се трудеха леярите, а сумата за изработката 356 лв. решиха да изпратят в помощ на борещия се виетнамски народ. Особено много се проявиха в работата формовчиците Владимир Йорданов, Мирчо Велцков, Цоньо Николов, Демир Йонков и др.

Не останаха назад и леярите от бригадата за комунистически труд „Иван Стайков", с бригадир Тома Михайлов. Те изработиха два комплекта отливки за компресор, като дадоха доброволен труд за 108 лв. Неуморно се трудеха за изпълнението на тази задача леярите Стефан Колев, Антон Александров, Иван Танев, Петър Пейчев и др. И те ще изпратят сумата от изработката в помощ на виетнамския народ.

Недю НИКОЛОВ

В магазина за радиоапарати на ГТП „Градска търговия" в Силистра е пристигнал нов модел радиоапарат. Двама младежи любопитно го разглеждат. Днес само го оглеждат, а утре или вдругиден може да го отнесат към своите домове...

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

С пчелоядите трябва да се води организирана борба

РЕДИЦА опити и наблюдения в практиката показват, че пчелоядите нанасят значителни вреди на пчелните семейства. Установено е, че 10 люпещи семейства пчелояди унищожават през годината за изхранване на поколението си 300-400 хиляди пчели. Те унищожават и голям брой млади пчелни майки, излетели в брачен полет.

Преди няколко години тези вредни птици можеха да се унищожават само със специално разрешение и то на триста метра радиус около пчелина. Със специална наредба на Министерския съвет се разрешава масовото убиване на тези вредители. Централният пчеларски съюз и Централният ловно-рибарски съюз поощряват унищожаването на пчелоядите. Те разрешиха на местните пчеларски дружества да заплащат премия за убита възрастна птица по 0.15 лв. и за унищожено яйце или малък пчелояд — по 0,10 лева.

В нашия окръг дружества та и Окръжният пчеларски съвет все още не са създали добра организация в това отношение. Борбата с пчелоядите трябва да се води масово. Да се насърчават не само пчеларите, но и пионерите, които могат да окажат тук голяма помощ.

Засега най-добри резултати има в селата Светослав и Кайнарджа. Пчеларят Вълко Великов от първото село (на снимката) е унищожил вече 88 пчелояда. Колегата му Ангел Овчаров от с. Кайнарджа е убил 80. Първият пчелар е получил полагаемото му се възнаграждение. По липса на средства на кайнарджанското дружество обаче Ангел Овчаров не е получил никакво поощрение за своята полезна дейност.

Има и други пчелари, които водят борба с тези вредни птици. Тяхната дейност все още не е организирана. Затова се налага ръководствата на Окръжния пчеларски и ловно-рибарски съвети да обсъдят мероприятия за масовото унищожение на този враг на пчелите.

Ганчо ГАНЕВ

КАКВО Е НЕОБХОДИМО ДА ЗНАЕМ ПРИ ЗАСАЖДАНЕ НА ОВОЩНИ ДЪРВЕТА

ОВОЩНИТЕ дръвчета се засаждат 3-4 седмици преди настъпването на големите студове. За нашия крайдунавски район това е м. ноември. Есенното засаждане има големи предимства по отношение прихващането на дръвчетата; раните калусират, използват по-добре влагата, хранителните вещества, икономисва се труд и средства за съхраняване и не се излагат на опасност от гризачи, болести и др. Ние можем да засаждаме през късна есен почти всички култури, отглеждани в страната.

Основна задача при създаване на овощни насаждения е да подберем подходящи сортове от отделните култури. Те вече са районирани за страната и окръгът ни има уточнена структурата и по видове и по сортове, съобразно с почвено-климатическите и икономическите условия. В промишлените и в дворните градини се срещат често лоши, нискодобивни и с лошо качество сортове. Сорто вете трябва да се подбират още в разсадниците. Трябва да се имат предвид и биологическите изисквания на овощните видове и сортове при избора на местонасаждението, взаимоотношенията им при оплождане и др. За да се създаде нормално натоварване на работната ръка и транспортни средства, преработвателните предприятия, както и на вътрешния и външния пазар, сортовете трябва да се подбират по срока на зреене и се представят в овощните промишлени насаждения съгласно процента, предвиден от Управление „Земеделие". При ябълката най-подходящи сортове са: Джонатан, Златна превъзходна, Червена превъзходна и др. При крушата — Джифардова масловка, Вилямова маслovка и други. Като най-добри сортове сливи за района се очертават: Ажанска, Стенлей и Монфорска и др. От черешите трябва да застъпим: Ранна черна едра, Хеделфингенска, Наполеон, а от вишните — Остхаимска, Монморенси и Унгарска вишня. От кайсиите са районирани Едра ранна, Луизетова, Роял, Късна дряновска, Ранна силистренска и др.

Закупените дръвчета трябва да бъдат типични по размери, правилно формирани: да са с добре развит централен клон и с 4-5 скелетни клони. Повредените корени се изрязват до здраво място, клоните също така се съкращават с остри секатори, ножици и др., но това се извършва напролет поради опасност от измръзване.

Почвата се подготвя, като предварително се внася на декар по 80 до 150 кг суперфосфат, по 20-30 кг калиев хлорид (или 40-50 кг калиев сулфат) и 3-4 тона оборски тор. На по-бедните почви може и по 20-25 кг амониева селитра. Добре е да се направи органоминерална смеска, като органическият тор се намали до 1 000-2 000 кг на декар. Оранта се извършва 3-4 месеца преди засаждането, за да олегне почвата, и то на дълбочина до 80 см, за да се създадат благоприятни условия за развитието на кореновата система. Внасянето на торове в почвата е задължително мероприятие, при което се осигурява добро преживяване на растенията, добър първоначален растеж и висока добивност през периода на плододаване. Независимо че сме торили преди оранта, при изкопаване на ямите във всяка от тях, според свойството на почвата, внасяме по 30-40 кг добре угнил оборски тор, килограм суперфосфат и 200 грама калиев хлорид, щателно примесени със структурна почва. Ямата се запълва до две трети с почва, смесена с торовете. На образуваната купчина се поставя дръвчето, без да се допуска превиване на корените, а правилно да се разпределят на всички страни. Тогава ямата се запълва с останалата почва или по-добре с орница, като се притъпква отвън навътре, по посока на стъблото на дръвчето. Кореновата шийка (мястото между стъблото и корена) след засаждането трябва да се намира на 3-5 см над почвената повърхност, та при слягане на почвата да достигне нивото ѝ. Неспазването на това правило е една от причините за загиването на дръвчетата или лошото им развитие при тежки почви. След засаждането се правят венци и се наливат 2-3 кофи вода, дори и при влажна почва. Така корените добре прилепват към почвените частици и по-добре растат. При поливката почвата се слягa. Затова налага се да се постави допълнително пръст и полуугнил тор. Дръвчетата след засаждането се привързват към кол, забит в ямата. Колът се поставя от страната на силния вятър и да бъде на височината на стъблото, за да не се нараняват клоните при лоеене от вятъра. Резитбата на новозасадените дръвчета трябва да става напролет преди развитието им. За да се предпазят от гризачи, стволовете се обвиват с царевичак, слънчогледови стебла, а още по-добре е със слама, тъй като те са нискостеблени.

Никола НИКОЛОВ,
научен сътрудник при КОС — Силистра

„Когато розите танцуват“ на силистренска сцена

ОТЗИВИ И МНЕНИЯ

ВЕЧЕ няколко години лиричната комедия на поета Валери Петров „Когато розите танцуват“ се поставя и играе с несъмнен успех както в столицата, така и в провинциалните театри. За нашата сцена и нейната традиция тази творба е малко непривична — затова и скептичните мнения за успеха ѝ не бяха малко. Успехът ѝ потвърждава една стара и винаги нова истина: сцената диша пълно и разгръща всичките си възможности, когато отразява богатството на многоликия живот, когато радостта е намерила подходящо поетично претворяване и сполучливо вживяване на артистите в цялата витална сила на пиесата. В нея и смешното и тъжното, и философският размисъл и драматичните ситуации, и веселата забавна комедия, цялата и относителна условност неусетно и умно ни водят към голямата истина за живота.

В тази остроумна лирична комедия, искряща със своята асоциативност, с оптимистичното свеотусещане на поета, с великолепното преливане на реалното и приказното, повечето образи се отличават с хармонията между субективната намеса на поета и обективния ход на сюжета — осмислен от една оптимистична идея: любовта на хората побеждава, любовта е символ на младостта им, който не обича е престанал да бъде млад. На живота трябва да гледаме със светли, честни очи, да търсим в човека страданията неговата мъдрост, в кратките минути на щастието да се наслаждаваме на опиянението му, да намираме в него извор на творчество. Така, както в страдание се роди песента на влюбения старик.

Спектакълът на Силистренския театър е един възторжен химн на ликуващата младост, на любовта и живота, химн, в който долавяме мелодията на нашето време. В него прозвучават и тъжни и скептични нотки, но всички те са пометени от всепобеждаващия дух на младостта. Не е напразен зовът на поета (в елегичния монолог на старика) към зелените завеси на майската природа, осмислящ и определящ нравствената еволюция на скептика и консерватора, преодоляващ с усмивката на поета трагичните места и достигащ накрая до истинско тържество на жизнеутвърждаващата любов.

Колективът на театъра е положил значителни усилия да се справи с богатия подтекстов материал на автора. Общо погледнато той успява да предаде на зрителя завладяващата жизненост на пиесата, държи го в напрежение от началото докрай. Може би малко прибързаното ѝ поставяне се е отразило на отделни изпълнения, които не изглеждат достатъчно убедително и на места даже изкуствено — например, в самото начало на спектакъла влюбените двойки, особено първата, не бяха естествени в изпълнението си. Това важи в голяма степен и за артиста, играещ ролята на колоездача — много често се чувствуваше позата в играта му, личеше неумелото му вживяване в ролята.

Изпълнителите на двете главни роли — Александър Петров в ролята на Младия и Тодор Акрабов в ролята на Стария правят много, за да стане пиесата близка на зрителя. При това техните роли са твърде трудни, изискващи голямо стилово разнообразие, умение да се общува със зрителя, без да се губи връзка с партньора — неща, с които те успешно са се справили. Само че в последната част на постановката Акрабов някак си не успя да излезе от състоянието на скептичния старик в първите две части и да се превъплоти в романтично влюбения професор, философски тъжно преживяващ неуспеха си. Не се почувствува убедителната разлика между консервиращия скептик от първите две части и преобразения, подмладения от любовта старик. Но независимо от това той изнесе сполучливо тежката задача на ролята си. С много подвижност се откроi играта на А. Петров. Разнообразните превъплъщения на всесилния дух на младостта са вярно разбрани и сполучливо поднесени на зрителя. Може би трябваше да обърне малко по-голямо внимание на философските моменти в монолозите и диалозите му — патетично приповдигнатият тон понякога ги изтласква ше на заден план.

Може би най-тъжната и раждаща най-много размисли е сцената между съпруга, приятелката и съпругата. В това отношение актьорите Тороманов и Манчева (в ролите на съпруга и приятелката) са се постарали да направят нещо, но целият интимен, тънък подтекст на отношенията между съпруга и съпругата, така сполучливо предаден от автора в радиорепортажа на съпругата, не бе поднесен добре на зрителя. А наивността при студента и пианистката беше малко изкуствена и според мен ненужна.

Накрая искам да кажа няколко думи за „танцуващите рози“ в постановката. Безспорно режисьорът си има право на хрумвания и на сценичното им осъществяване, но на мен ми се струва, че пиесата с нищо не би загубила, ако тези „рози“ не бяха танцували. Освен, че нарушаваха ритъма на действието, те показаха едно балетно невежество, с което постановката в никакъв случай не печели.

Независимо от тези слабости постановката на „Когато розите танцуват“ е постижение, което ни убеждава във възможностите на творческия колектив при театъра, говори ни за едно сполучливо начало на театралния сезон в Силистра.

Николай ЗЛАТЕВ

Интересна лекция

Дълголетия наред въпросът за раковите заболявания, за тяхната поява, развой и най-вече за предпазването и лекуването им, занимава учени, лекари и професори.

За да задоволи населението от с. Окорш към този въпрос, отечественофронтовската организация организира голямо общоселско събрание.

Много издържана беседа за раковото заболяване изнесе участъковият лекар д-р Рашков. Той говори с подробности за това заболяване, като един от бичовете на човечеството, за неговите симптоми и предпазването от него.

Присъствуващите изказваха голямата си благодарност на д-р Рашков не само за хубавата беседа, но и за грижите, които той полага за своите пациенти, за навреме оказаната им помощ.

Радка ДЕНЕВА

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

ТРУДНА, НО ЗАСЛУЖЕНА И ЦЕННА ПОБЕДА

ТЕЖЪК, мокър, а на места и кален терен, мъгла и постоянно ръмящ дъжд. Такава беше обстановката, при която се проведе същ ботният мач. Но тя не можа да отблъсне верните приятели на футбола, които стоически понесоха несгодите на есенното време и бяха възнаградени от живата и темпераментна игра, изнесена от отборите на гостуващия „Академик“ (Свищов) и „Доростол“.

Гостите изненадаха с откритата си нападателна игра още от началните минути и разкриха не двусмислено, че не са дошли да бранят равен резултат. Без всякакво изчакване и разузнаване двата отбора се вчепкаха и напрегнатите моменти следваха един след друг. Снажните състе затели на „Академик“ се наложиха в борбата за висока топка. Те се ориентираха по-правилно на трудния терен и строяха акциите си с дълги прехвърляния напред, където бързите и маневрени нападатели търсеха и използ ваха всяка пролука в защитата на домакините. Силистренци избраха погрешен маниер на игра с къси подавания и по-бавно изнасяне на топката, което изцеждаше много сили и даваше възможност за прегрупиране на противниковата защита.

И в тази среща доростолци ве ликодушно отстъпиха средата на терена, където в лицето на своя капитан Маринов (10) гостите имаха един вещ организатор. Той обираше топките в центъра, стоеше в основата на всяко нападение, сам стреляше опасно. От него дойде и единственият гол за свищовци. В 14 м. студен душ заля трибуните. Янков направи неуспешен опит да изчисти топката с ножица, тя попадна в Тачев (7), който я прехвърли моментално на свободния Маринов. Последният стреля силно, топката рекушира в тялото на Владимиров и, изненадвайки Стойчев, се заби в мрежата — 1:0 за „Академик“.

Голът сякаш инжектира силистренските състезатели. Те обсадиха вратата на гостите, но им липсваха удари, удари отблизо и отдалеч, от всяко положение и точни. А мократа топка беше особено коварна. Понрави ни се нападателната игра на защитника Вълов, но бихме му пожелали по-голяма прецизност при завършващия удар. Редяха се непростими пропуски. В 27 мин. Манов се озова сам пред вратаря, стреля много остро, но в ръцете му — а един лек, отмерен удар беше достатъчен.

И все пак натискът не можеше да не доведе до резултат. В 34 м. Манов проби отдясно, изпълга няколко души и шутира. Топката срещна напречната греда и отскочи нагоре. Над всички се извиси Методиев и ударът му с глава беше неотразим — 1:1. До края на полувремето надмощие на силистренци.

Началните минути след почивката донесоха нова отлична проява на тандема Манов—Методиев. Отново първият се провря между няколко души и центрира пред вратата, където Методиев засече с глава — 2:1 за „Доростол“. Изобщо първите прояви на младия Манов са насърчителни и предстоящото обиграване с Методиев би направило от тях опасна двойка. Само му препоръчваме да не прекалява със солови прояви и по-голямо съсредоточаване при нанасяне на решителния удар. В 14 минута това беше необходимо, когато от свободна позиция прати топката високо над вратата.

След инкасирания нов гол гостите вече нямаше какво да губят и хвърлиха всички сили за евентуално изравняване. Настъпиха тежки мигове за отбраната ни и без туй отслабена от отсъствието на контузените Гюров и Димчев. В 51 м. от наказателен удар Маринов улучи напречната греда, а в 70 м. двама „академици“ не намериха най-вярното решение срещу един наш защитник. Тук трябва да отдадем заслуженото на защитата, която с пълно отдаване на силите парираше опасните моменти. Може да се изтъкнат всички, но особено ни импонира Владимиров със спокойната си и хладнокръвна игра.

За повече нямаше време и „Доростол“ за шести път на свой терен се поздрави с една трудна, но заслужена и ценна победа, която укрепва позициите му в средата на таблицата.

Йордан СИМЕОНОВ

Един вълнуващ старт

Трудно, но весело, забавно, интересно и оригинално преминаха вторите традиционни състезания за приложение на туристически сръчности за купите на ОСПС — Силистра. Те бяха организирани от туристическото дружество „Д. Михайлов“.

В продължение на 4-5 часа гражданите наблюдаваха как отборите бързо се ориентираха и се предвижваха по начертан път, като преодоляваха трудностите, изявявайки своите сръчности при подготовка на храна, построяване на бивак, преминаване на водно препятствие и даване на първа медицинска помощ.

Състезателният маршрут имаше дължина 6 670 метра, като по него имаше поставени 8 контролни точки и особени 4 контролни пункта. Отборите преминаха разстоянието по начертан на картата път. Стартът и финалът бяха устроени пред сградата на профсъюзния дом. Както тук, така и на другите пунктове, имаше и много граждани.

В състезанията участвуваха с представителни отбори туристическите секции от кооперация „Девети септември“, ДИП „Липа“, ДМЗ „Стомана“, РП за организационна техника и др. Взеха участие гости от Шумен.

Борбата за първите места беше много оспорвана. Най-добре се представиха тези, които са вложили най-много труд в предварителната подготовка. В 12 часа състезанията бяха закрити.

Главният съдия Кънчо Иванов съобщи постигнатите резултати. От възрастните на първо място се класира отборът на ДИП „Липа“ с водач Петко Токушев, от средношколците — отборът на икономическия техникум с водач Нарцис Петров, а от основните училища — отборът на „Кирил и Методий“. На тези секции бяха връчени и преходните купи на Окръжния съвет на профсъюзите. На класиралите се на челно място състезатели бяха връчени и материални награди.

Заслужава да се отбележи, че отборите на икономическия техникум и „Кирил и Методий“ стават за втори път носители на преходните купи. А отборът на ДМЗ „Стомана“, носител на купата през миналата година, се нареди едва на четвърто място. Нашите гости от Шумен се класираха на второ място.

За успешното приключване на състезанията особено много помогнаха техническите ръководители на маршрута Георги Стоев, Стефан Димов, Аврам Василев, Иван Хараламиев, Слави Манолов, Георги Христов, Стоян Фотинов, Стоян Николов, Добри Томов и Иванка Георгиева. А за бързото отчитане на резултатите допринесоха твърде много Петър Лазаров и Николай Русев.

Така с успех завърши едно добре организирано състезание, посветено на Деветия конгрес на Партията-ръководителка.

Все по-оживена и по-оживена става читалнята в с. Калипетрово в тези есенни дни.

За новата училищна сграда

ТАЗИ година в село Йорданово започна строежът на нова училищна сграда. Преди няколко дни беше подета инициатива за организиране на бригада в помощ на строителите. Взеха участие всички служители от болницата, пощата, училището и др. В продължение на четири часа бяха превозени много тухли от Иширково до Йордановo. Най-сръчно работиха Христо Метев, Христо Илиев, Йордан Енев, Мустафа Салиев. Като тях сръчно работиха и комсомолците Коста Колев, В. Захариева, Маринка Станчева, Петър Николов и др.

Николинка ВЪЛЕВА

Сърдечна благодарност

На лечение съм в Тубдиспансера — Силистра. Здравословното ми състояние бе извънредно влошено и затова бе пристъпено към незабавно сериозно лечение, което продължи 15 дни. Здравословното ми състояние бе възстановено благодарение на грижите на д-р Костов, д-р Манов, д-р Добрев, медицинските сестри Иванова, Енчева, Кирова, Петрова, Цонева, Кулева и останалата част от персонала. За топлите им грижи изказвам сърдечна благодарност и им пожелавам все така да бдят над здравето на хората.

Стилян ИВАНОВ

Полезни сбирки

ПРЕДИ няколко дни в Главиница се състоя първата сбирка на учителите по български език и литература от Тутраканския район. Бяха наблюдавани открити уроци при Гинка Костадинова в VII-а клас и при Сл. Георгиев. Преди обсъждането на изнесените уроци беше прочетен доклад от Милка Цветкова на тема „Патриотичното възпитание на учениците при литературния анализ“. При обсъждането на уроците бяха посочени положителните и слабите им страни.

След няколко дена отново в Главиница бяха изнесени открити уроци — този път по линията на методическите обединения в общината. В началното училище бяха наблюдавани уроци при другарите Симеон Янков и Ганка Цветкова.

В прогимназиалния курс уроци изнесоха Никола Недков (биология), Надка Начева (математика) и Славчо Георгиев (граматика).

Тези сбирки несъмнено ще окажат благотворно влияние в учебно-възпитателната работа на учителите.

С. Г.

Кадър от съветския филм „Последният месец от есента“.

ВНИМАНИЕ! очаква се „звезден“ дъжд

КЪМ средата на ноември нашата планета ще пресече орбитата на големия метеорен поток Леониди. Очаква се силен „звезден“ дъжд — може би най-интензивният през последните сто години.

В СЛЪНЧЕВАТА система освен планетите се движат голямо количество астероиди, комети и частици с най-различни размери. Под действието на притегателните сили на планетите и на светлинния слънчев поток кометите постепенно се разрушават и се превръщат в метеорни тела. Известни са няколко десетки такива метеорни потоци. В движението си около слънцето земята понякога пресича тези потоци и на нея падат много метеорити.

Един от тези метеорни потоци е потокът Леониди. Земята ще пресече орбитата на потока от 10 до 25 ноември.

Този метеорен поток е свързан с известната комета Темпълтутъл, която извършва една обиколка около слънцето за 33 години. Кометата и следващият я поток от метеорни частици се движат по орбита със скорост 42 километра в секунда в посока, противоположна на движението на земята около слънцето. А тъй като самата земя се движи със скорост 30 километра в секунда, метеорните частици ще проникват в атмосферата на земята със скорост около 72 километра в секунда.

Метеорното вещество е разпръснато неравномерно по цялата орбита, обаче в участъците, разположени близко до кометата, плътността на метеорните тела е много по-голяма отколкото на други места. По тази причина всяка година към средата на ноември се наблюдават около 10-15 метеора в час от този поток. А когато земята пресича плътната част на метеорния поток, се появяват „звездни“ дъждове, които се наблюдават всеки 33 години. За това свидетелствуват записките на летописците на разни народи от Азия, Африка и Европа. Според летописите, появата на „звездния“ дъжд на Леонидите е била забелязана още през 902 г. от нашата ера. Особено силни са били метеорните дъждове през 1833 г. и 1866 г. Те са били наблюдавани и в Северна Америка.

В резултат от наблюденията през ноември 1965 година се изясни, че главният клон от метеорния поток се е приближил към земната орбита. И след стогодишно прекъсване, в периода 1966—1968 г. можем пак да очакваме същите метеорни дъждове, които са били наблюдавани в миналото.

Според наблюденията на съветските учени — на професор Игор Астапович в Кавказ, на астронома Аркадий Саврухин в Ашхабад и на други, както и според наблюденията, проведени в Симферопол, Австралия и на Хавайските острови — от 12 до 17 ноември 1965 г. са били зарегистрирани около 1 000 много ярки метеори в час.

Очаква се „звездният дъжд“ да бъде най-интензивен на 16 ноември 1966 година, приблизително в 20 часа — московско време, но са възможни и отклонения с няколко часа от определеното време. Интересно е, че метеорният дъжд в Съветския съюз ще бъде през нощта, а в Северна и Южна Америка — през деня.

Роман ХОТИНКА

— завеждащ метеоритния отдел на всесъюзното астрономо-геодезическо дружество.

Обява

НАРОДНА ПОТРЕБИТЕЛНА КООПЕРАЦИЯ НА СЛЕПИТЕ БУЛ. „Г. ДИМИТРОВ“ № 141 — СОФИЯ, поради предстоящото откриване на магазин за продажба на текстилни и трикотажни стоки в гр. Силистра, ТЪРСИ ОПИТНИ ТЪРГОВСКИ РАБОТНИЦИ.

Кандидатите да подадат молби с автобиографии на горния адрес.

ПАРТИЙНИ, ПРОФСЪЮЗНИ, КОМСОМОЛСКИ И ОТЕЧЕСТВЕНОФРОНТОВСКИ ОРГАНИЗАЦИИ, ВЕДОМСТВА, УЧРЕЖДЕНИЯ, ПРЕДПРИЯТИЯ, ТКЗС, ДЗС АБОНИРАЙТЕ СЕ ЗА НАГЛЕДНИТЕ МАТЕРИАЛИ

издание на държавно издателство „Наука и изкуство“ — редакция „Политически плакат“ за 1967 година.

Ще бъдат издадени 95 плакати, табла, диаграми и други нагледни материали, посветени на Първи май, Девети септември, 2 юни, 7 ноември и други вътрешно-политически, стопански и международни въпроси.

Всеки абонат ще получава нагледни материали направо на своя адрес чрез РЕП най-късно 3 до 5 дни след отпечатването им.

ГОДИШЕН АБОНАМЕНТ 13 лв.

Абонирането се извършва от всички ПТТ станции, пощенските и обществените пълномощници по печата в предприятия, учреждения, ТКЗС, ДЗС и др.

СЪОБЩЕНИЕ

ДСП „БУЛГАРПЛОД“ — СИЛИСТРА

ТЪРСИ
ОКСИЖЕНИСТ-ПАСПОРТЧИК
СПРАВКА ЛИЧЕН СЪСТАВ ТЕЛЕФОН 22—96

КОРАБОСТРОИТЕЛЕН ЗАВОД „ГЕОРГИ ДИМИТРОВ“ — ГРАД ВАРНА КЪМ ДНЕШНА ДАТА ЗАВОДЪТ ИМА НУЖДА ОТ СЛЕДНИТЕ РАБОТНИЦИ:

1. КОРАБОСТРОИТЕЛИ-КОРПУСНИЦИ — младежи, отбили редовната си военна служба, за обучение в срок от 3 месеца, през което време им се заплаща.

2. КОРАБОСТРОИТЕЛИ-ТРЪБАРИ — младежи, отбили редовната си военна служба, за обучение в срок от 3 месеца, през което време им се заплаща.

3. ОКСИЖЕНИСТИ-ПРАВОСПОСОБНИ — III—V разряд.

4. ЕЛЕКТРОЖЕНИСТИ — IV—VII разряд.

5. КОФРАЖИСТИ — II—V разряд.

6. БЕТОНОМАЗАЧИ — II—V разряд.

7. АРМАТУРИСТИ — II—V разряд.

8. КОРАБНИ БОЯДЖИИ

9. ДЪРВОДЕЛЦИ — III—V разряд.

10. ФОРМОВЧИК-ЛЕЯРИ — IV—VI разряд.

11. ЕЛЕКТРО-МОНТЬОРИ — III—V разряд.

На основание на 170-то Разпореждане на МС от 1965 год. на всички работници и ИТР се заплаща допълнително възнаграждение върху основната заплата в размер до 25%.

Преди обяд: от 9,30 до 12 часа.

Приемни часове: След обяд: от 13 до 16 часа.

Телефон: 32-18 От заводоуправлението

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Улица „Георги Димитров“ — сградата на Партийния дом, телефони: главен редактор — 28-25; зам. главен редактор — 32-22; секретариат — 39-55; отдел „Селскостопански“ — 38-42; отдел „Икономически“ — 32-11; отдел „Култура и бит“ и „Партиен отдел“ — чрез комутатора на ОК на БКП — 21-04; Коректори — 31-32; печатница „Знаме“ — 31-25

Изд. 31 425

ПЛАМЕНЕН ПРИВЕТ НА IX КОНГРЕС НА ПАРТИЯТА

Приветствие на ЦК на КПСС до Деветия конгрес на Българската комунистическа партия

Скъпи другари!

Централният комитет на Комунистическата партия на Съветския съюз от името на съветските комунисти изпраща на делегатите на IX конгрес на Българската комунистическа партия, на българските комунисти, на целия български народ горещ братски поздрав.

Българската комунистическа партия, сплотила народа под марксистко-ленинското знаме, уверено го води по пътя на социализма. Под ръководството на БКП трудещите се в България превърнаха някога изостаналата, земеделска страна в развита социалистическа държава със съвременна промишленост, кооперирано селско стопанство, с високо развита наука и култура. Работниците, селяните, трудовата интелигенция посрещнаха IX конгрес на БКП с нови забележителни успехи във всички области на политическия, стопанския и културния живот.

Опитът на социалистическото строителство в България, умело съчетаващ високите темпове на индустриализация, на развитие на машиностроителната, металургичната и химическата промишленост с широко социалистическо преобразяване на селото — е пример за творческо прилагане на марксизма-ленинизма в конкретната историческа действителност. Той е ценен принос в световната съкровищница на опита в изграждането на социализма.

Нашите партии, нашите страни са свързани в истинско братство, което е общо завоевание на българския и съветския народ. На Комунистическата партия на Съветския съюз е скъпа сърдечността на българо-съветските отношения и тя проявява постоянна грижа за по-нататъшното им укрепване и развитие. Съветските хора високо ценят усилията на българските комунисти, насочени към развитие на българо-съветската дружба. Братското единство между БКП и КПСС, между Народна република България и Съветския съюз служи на благото на народите на нашите страни и на цялата социалистическа общност.

Интернационализмът на Българската комунистическа партия, която неотклонно изпълнява заветите на своите основоположници Димитър Благоев и Георги Димитров, поражда у съветските хора, у цялото прогресивно човечество дълбока признателност и уважение. Със своята твърдост в борбата за генералната линия на комунизма, със своята самоотверженост в борбата за социализъм, със своята вярност на принципите на пролетарския интернационализъм БКП спечели висок авторитет сред братските партии.

Комунистическата партия на Съветския съюз е солидарна с Българската компартия по всички въпроси на международното развитие и на световното комунистическо движение. Нашите партии са напълно единодушни, че укрепването на световната социалистическа система, сплотяването на комунистическите редици отговарят на кръвните интереси на всички народи, борещи се за независимост, демокрация и социализъм. Ние сме уверени, че обединените усилия на БКП, КПСС и на другите марксистко-ленински партии ще доведат до заякчаване на единството на революционните сили, до нови победи на нашето велико дело.

От все сърце ви желаем, скъпи другари, да решите успешно задачите, които поставя Деветият конгрес на вашата партия, нови постижения в социалистическото строителство, в борбата за щастието на вашия народ, за по-нататъшното процъфтяване на Народна република България, за укрепване сплотеността на международното комунистическо движение, за мир, свобода и сигурност на народите.

Комунистическата партия на Съветския съюз, целият съветски народ винаги са били, са и ще бъдат с вас, скъпи български приятели и братя!

Да живее Българската комунистическа партия, която уверено води българския народ по пътя на социализма!

Да живее българският народ — наш брат, приятел и съюзник!

Да процъфтява във вековете нерушимата българо-съветска дружба!

Да живее единството на редиците на световното комунистическо движение!

Да крепне сплотеността на страните от социалистическата общност!

Да живее марксизмът-ленинизмът!

ЦЕНТРАЛЕН КОМИТЕТ
НА КОМУНИСТИЧЕСКАТА ПАРТИЯ
НА СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

(БТА)

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 132 (1145) | Четвъртък, 17 ноември 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

МИТИНГ В НОВА ЧЕРНА

С ГОЛЯМ интерес следят трудещите се от района на Нова Черна работата на Деветия конгрес на БКП. Трудовият и политически подем в чест на Конгреса се усилва с всеки изминат ден. Полевъдите работят усилено за прибиране и предаване на държавата последните тонове захарно цвекло. А след упорит труд през деня вечер покрай телевизорите и радиоапаратите се трупат младежи и девойки, кооператорите от полето и животновъдните ферми, служители и др., за да слушат доклада на Централния комитет пред Конгреса, приветствията на братските партии и речите и изказванията на делегатите.

По инициатива на общинския комитет на БКП и общинския комитет на Комсомола в Нова Черна бе свикан общоселски митинг в чест на Конгреса.

Митинга откри и ръководи секретарят на общинския комитет на ДКМС Никола Недев.

Рапорт за изпълнението на дадените пред Партията обещания от младежите прочете Георги Петров. Достойно, с изпълнени обещания по всички показатели посрещат комсомолците от района партийния Конгрес.

За трудовите постижения на жените и извършените от тях мероприятия в чест на Конгреса, от името на женкомисията към общинския комитет на Отечествения фронт говори Грета Велева.

Заместник секретарят на общинския комитет на БКП другарят Борислав Димитров приветствува участниците на митинга и от името на комитета и управителния съвет на ТКЗС ги призова към още по-упорита работа за срочното и качествено изпълнение на всички задачи. С бурни аплодисменти и пълно единодушие митингът прие и изпрати до Конгреса телеграма.

Накрая учениците от прогимназията от селото изнесоха литературно-музикална програма, посветена на Партията.

Х. ЗАИМОВ

Празник в завода

МАШИНА, ПРОИЗВЕДЕНА ЗА ПЪРВИ ПЪТ В СТРАНАТА

ВЪЛНУВАЩО тържество събра преди три дни машиностроителите от завода за металорежещи машини в Силистра. На общозаводски митинг стана пускането в пробна експлоатация на произведената за първи път в нашата страна лентоотрезна машина „ОЛ—251".

Пред събралото се множество партийният секретар на завода Иван Савов благодари от сърце на групата на инженер Ст. Плугаров, която взе пряко участие в изработването на прототипа. „Усвояването на производството на тази машина, каза др. Савов, е нашият дар за Партията в чест на нейния Девети конгрес".

Голямата радост на работническия колектив дойдоха да споделят и гости, между които заместник-председателят на Окръжния народен съвет Иван Петров.

На винаги съсредоточените лица на работниците грейнаха щастливи широки усмивки. Това беше наша голяма победа и всички се радваха така много. А когато всички се радват, е истински празник.

Тържеството обяви дните, в които заседава Деветият партиен конгрес, за ударни. Изпрати поздравителна телеграма до ЦК на Партията.

Живка ВЪЛЧЕВА

Николай ЙОРДАНОВ

Тържествен концерт, посветен на Конгреса

„Партийо!
В живота ти ни даде сила,
сила да се чувстваме все млади..."

ТОВА е началото на стихотворението „Голямата сила" от Марко Недялков, с което конферансиетата Петър Ангелов и Донка Чернева откриха тържествения концерт, посветен на Деветия конгрес на Българската комунистическа партия. Той се състоя снощи в салона на Народния театър в Силистра и бе посетен от стотици работници, служители и учащи се. Те аплодираха възторжено изпълнителите на богатата разнообразна програма — хор „Седянка", Вокалната студия, кръжока „Художествено слово", Детската музикална школа и духовия оркестър при Образцовото народно читалище „Доростол".

Тържественият концерт бе една много хубава проява в дните, когато в столицата заседава конгресът на нашата любима Партия-ръководителка.

Достойни дела

КАКТО всички животновъди от ТКЗС — Стефан Караджа, така и птицевъдите не изостанаха в трудовата надпревара, посветена на IX партиен конгрес. И тяхната цел през тази година беше предсрочно да изпълнят производствения си план, да дадат на народното стопанство повече животинска продукция. В борбата за изпълнение на това свое решение те бяха вдъхновени от Проектодирективите на IX конгрес, които чертаеха прекрасни перспективи за по-нататъшното развитие на нашата страна.

Под непрестанните и ежедневни грижи на ръководството на стопанството и специалистите колективът при птицефермата, състоящ се от четири човека, активизира своята дейност, удвои усилията си при храненето и гледането на птиците. Отговорник на групата е добрият птицевъд Петър Нейков. Той работи във фермата вече няколко години без прекъсване и е придобил значителен опит в отглеждането на кокошките. Затова всички останали гледачи се вслушваха в неговите съвети, следваха неговия пример.

В резултат на добрите грижи както през зимните, така и през летните месеци във фермата се поддържаше висока носливост. Всеки ден четиримата птицевъди събираха по няколко хиляди яйца от поверените им кокошки. В първите дни на есента те се поздравиха с първата победа—изпълниха годишния си план от 1 100 000 яйца. С това работата не спря, а продължи със същия темп. Скоро планът беше преизпълнен с още 200 000 броя. Това е втората победа, с която птицевъдите от с. Стефан Караджа посрещнаха IX партиен конгрес. Голям техен успех е и този, че те постигнаха висока носливост от носачка — средно по 150 яйца или толкова, колкото предвижда перспективният план за последната година на Петата петилетка.

Емил ПРАХОВ

Безкрайна е радостта

МНОГОБРОЙНИЯТ работнически колектив на ДМЗ „Стомана" с всяка измината година постига все радостни успехи. Успехи, които стоплят сърцата на всички производственици и ги вдъхновяват за нови, още по-големи победи. Трудолюбивите машиностроители влагат цялото си старание и умение за претворяване в дела смелите предначертания, осъществяват стъпка по стъпка всяко ново производство, воюват за получаване на първокачествена продукция. Затова и постигнатите резултати са така радващи.

В навечерието на Деветия партиен конгрес сплотеният заводски колектив рапортува пред Партията-ръководителка, че е изпълнил предсрочно годишната си производствена програма с близо два месеца по-рано. При план за годината да се произведе промишлена продукция за 4 070 000 лева, досега са реализирани 4 072 000 лева.

Всички работници се трудят вдъхновено и всеотдайно. Ала с трудолюбието си се отличават лярите и формовчиците. Няма ден, седмица и месец, в които те да не са изпълнявали плановете си. Затова и първи в завода изпълниха годишния си план и от 25 октомври работят за 1967 година. Вместо предвидените за годината 2 523 000 лева, те произведоха вече промишлена продукция за 2 788 000 лева. До края на годината ще дадат надпланова продукция за още 600 000 лева.

Целият колектив на завода посрещна с голяма радост откриването на Деветия конгрес на Партията. В своята поздравителна телеграма до делегатите на Конгреса работниците обещаха да се трудят така, че до края на годината да произведат надпланова продукция за още 638 000 лева. Колективите на леярния цех и механично-монтажните цехове също изпратиха телеграми до делегатите на Деветия партиен конгрес и им пожелаха ползотворна работа. Същевременно те дадоха обещание да се борят за превръщане в дела решенията, които ще вземе Конгресът.

Честита радостна победа!

Вълчо РАДЕВ

За тях годината завърши

С ГОРДО вдигнати чела посрещнаха откриването на Деветия партиен конгрес преносвачите и превозвачите от Втора агенция на ДП „Транспред" в Силистра. Още от началото на годината те заработиха сърцато за изпълнението на годишния си план и обещания. В резултат на това заплануваните 406 300 лева приходи далеч са надминати.

Всеотдайно и упорито се трудиха Кямил Шакиров, Ахмед Акифов, Назми Юсинов, Ахмед Шакиров, Юсеин Яшаров, Петър Георгиев. Затова заслужено бяха наградени със значката на ЦСПС, учредена в чест на Деветия партиен конгрес.

Вдъхновен от голямата победа, колективът на агенцията обеща да задържи още дълго време в свои ръце преходното червено знаме „Агенция-първенец". До края на годината той ще преноси и превози стоки и товари за още 20 000 лева. Преносвачите и превозвачите ще удържат на дадената дума, защото са здрави и упорити работническите им ръце.

М. Б.

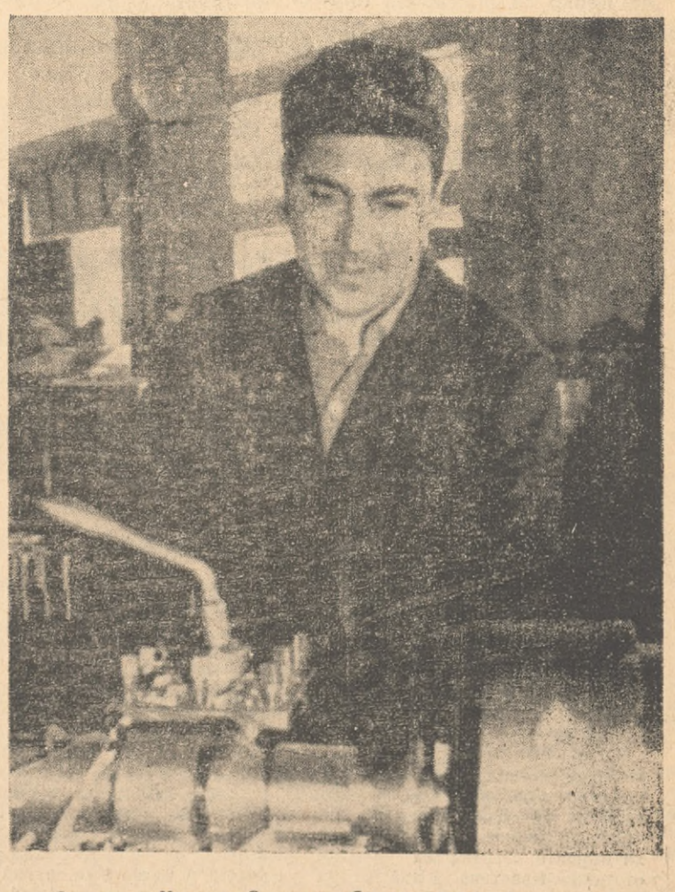
ВСЕОТДАЙНО!

ТЕЗИ дни двойна радост споходи работниците, инженерите и техниците от завод „Хром" в Силистра. В деня на откриването на Деветия конгрес на Партията те рапортуваха, че са изпълнили годишния си производствен план с 49 дни предсрочно. През това време бе произведена промишлена продукция за 2 100 000 лева.

По този случай се състоя общозаводски митинг. Секретарят на партийната организация в завода Петър Йорданов говори за голямата победа и за значението на Деветия партиен конгрес в развитието на нашата страна. Възторжените работници изпратиха поздравителна телеграма до делегатите на Деветия конгрес на Партията, в която рапортуват, че са изпълнили годишната си производствена програма преди срока и обещават до края на годината да реализират надпланова продукция за още 300 000 лева.

В дните пред Конгреса на Партията, които бяха обявени за ударни, целият колектив работеше всеотдайно. За пример в работата са бригада „Трайчо Костов" с бригадир Петър Райчев, стругарят Атанас Жеков, Стоянка Иванова, Атанас Боев, Георги Вълчев и други. Те винаги преизпълняват трудовите си норми и дават висококачествена продукция.

Видослав ПЕТРИНЧЕВ

Стругарят Неделчо Сосков от Завода за металорежещи машини в Силистра е един от най-добрите производственици. Изпълнява трудовата си норма 220 на сто и дава всякога първокачествена продукция. В дните на Деветия партиен конгрес той се труди още по-упорито. Защото знае, че това е негов най-голям дар в чест на Партийния конгрес. Снимка: Стоян ТОДОРОВ

РАПОРТ

в чест на Деветия Конгрес на Партията от селскостопанските работници, специалистите и служителите в ДЗС „Янко Забунов", Силистренски окръг

ТРУДОВИЯТ колектив на ДЗС „Янко Забунов" прие през тази година обещание за преизпълнение на плановете в полевъдството и животновъдството в чест на Деветия конгрес на Партията. Разгърналото се социалистическо съревнование по бригади и ферми даде богати плодове. Сега, в дните на Конгреса, ние с гордост отчитаме, че устояхме **на дадената пред** Партията дума.

Средният добив на декар от пшеницата достигна 315 кг при обещание 281 кг, от царевицата — 402 кг, което е равно на обещаното и със 102 кг повече от плана, от слънчогледа — 182 кг при план 180 кг и др. Досега общата продукция от растениевъдството достигна 2 862 000 лв. при обещание 1 381 000 лв., чистата продукция — 848 000 лв. при обещание 750 000 лв.

Големи успехи постигнахме и в животновъдството. Предвидената за годината обща продукция от този отрасъл е вече надхвърлена с два процента, а чистият доход — с 10 на сто.

Планът и обещанието са преизпълнени и по редица други показатели.

Работниците, специалистите и служителите от ДЗС „Янко Забунов" са убедени, че с постигнатите резултати спомагат за по-бързото изграждане на материално-техническата база на социализма, за процъфтяването на скъпата ни социалистическа родина.

Секретар на партийния комитет: Б. Бонев
Директор: А. Стоянов
Председател на профкомитета: А. Велевски
Секретар на ДКМС: С. Лападатов

СВЕТОВНИЯТ ПЕЧАТ ЗА IX КОНГРЕС НА БКП

МОСКОВСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ

МОСКВА, 14 ноември (Кор. на БТА). Московчани и много граждани на Съветския съюз имаха възможност днес да „присъствуват" на откриването на Деветия конгрес на Българската комунистическа партия. Съветската телевизия уреди тази сутрин директно двучасово предаване на конгреса от зала „Универсиада" в София. Съветските зрители видяха на телевизионния екран тържественото откриване на конгреса и изслушаха целия раздел по международното положение от отчетния доклад на ЦК на БКП, изнесен от първия секретар на ЦК на БКП др. Тодор Живков.

Радио Москва предаде информация за откриването на IX конгрес на БКП и материали за успехите на нашата страна, с които посрещна конгреса.

„СКЪНТЕЯ"

БУКУРЕЩ, 14 ноември (Кор. на БТА). Вестник „Скънтея" публикува днес статия от своя кореспондент в София във връзка с откриващия се IX-и конгрес на Българската комунистическа партия.

„БОРБА" И „ПОЛИТИКА"

БЕЛГРАД, 14 ноември (Кор. на БТА). „Борба", „Политика" и другите югославски вестници днес поместват съобщения във връзка с IX-я конгрес на БКП.

В своите емисии Белградското радио и телевизията предадоха информации за тържественото откриване на конгреса и резюмета от отчетния доклад на ЦК, изнесен от др. Тодор Живков.

„ВАШИНГТОН ПОСТ"

НЮ ЙОРК, 14 ноември (Кор. на БТА). Най-влиятелният Вашингтонски ежедневник „Вашингтон пост" помества днес голям репортаж от специалния си пратеник в София Бърнард Нозитър, посветен на откриването на Деветия конгрес на Българската комунистическа партия. В репортажа се подчертава, че за конгреса е пристигнал генералният секретар на ЦК на КПСС Леонид Брежнев. Авторът на репортажа разглежда връзките между България и Съветския съюз, както и разширяването на търговските отношения с Франция, Италия и други западни страни. В заключение той съобщава за извършваната икономическа реформа, „която вече е обхванала близо две трети от предприятията и скоро ще бъде въведена навсякъде."

Отчетно-изборни събрания и конференции в Комсомола

Всеки комсомолец – активист на дружеството

НЕОТДАВНА се проведе годишната отчетно-изборна конференция на комсомолската организация при Средно политехническо училище в гр. Дулово. С голямо внимание изслушаха делегатите отчетния доклад на ученическия комитет за дейността на организацията през изтеклия период. В него се отбеляза, че комсомолските организации са постигнали добри резултати по подобряване успеха и дисциплината в училището и правилното комунистическо възпитание на учениците. Много младежи, които завършват **училището,** имат добра техническа и политическа подготовка, в резултат на което често пъти се сочат за пример там, където работят.

В доклада и в изказванията на делегатите обширно място се отдели и на слабостите, които все още се допускат в комсомолската работа. С особена тревога се обсъди пасивността на някои ученици към комсомолските мероприятия и инициативи. Единодушно бе споделено мнението, че е необходимо значително да се подобри работата в комсомолските дружества, като се разнообрази животът в тях. Нужно е при провеждането на различните мероприятия и инициативи да се ангажират повече младежи с оглед на това всеки комсомолец да стане активист на дружеството.

Конференцията с тревога отчете, че много е броят на учениците, които слабо овладяват знанията, не учат системно и получават двойки. В тази връзка като задача номер едно се постави пред дружествата на Комсомола да водят борба за повече знания на учениците, за да няма изоставащи между тях.

Сериозна критика се отправи към ученическия комитет за слабата му връзка с учителския колектив и партийното бюро.

За предстоящите задачи и ролята на комсомолската организация за тяхното решаване подробно говори секретарят на градския комитет на ДКМС др. Димитър Ивапов.

Особено внимание обърна той на необходимостта от подобряване на политическото възпитание, оформяне на правилни естетически вкусове в младежите, на тяхното културно поведение и морал.

Общоучилищната конференция показа още веднъж, че в нашите училища се учи и възпитава, израства и възмъжава предана на Партията и народа младеж.

Димитър КОСТАДИНОВ

Комсомолката Тодорка Пенкова от с. Голеш работи в кравефермата на кооперативното стопанство. При годишен план да надои от поверената ѝ група крави 41 тона мляко, до края на октомври тя е надоила 44 тона. За своя упорит труд младата доячка е определена да участвува в Петхилядния събор на младежите в селското стопанство, който ще се състои непосредствено след Деветия конгрес на Партията.

ВЕЧЕР НА ПАРТИЯТА

ВЕЧЕРТА още не е настъпила, а пред салона на читалищния салон в с. Калипетрово кипи оживление. Всеки бърза да заеме място. Откроява се лозунгът: „Да посрещнем достойно IX конгрес на БКП“. Поставен е и портретът на учителя и вожда на българския народ Георги Димитров.

Посветената на Партията вечер започва. В деловия президиум заемат места партийни, стопански и комсомолски ръководители от селото. Между тях са и част от комунистите, завоювали званието „Ударник на Деветия конгрес на БКП“. Един след друг следват рапортите на общинския комитет на ДКМС, общинския комитет на Отечествения фронт, Димитровската пионерска организация „Септемврийче“... Колективът на младежката кравеферма е изпълнил обещанието си в чест на Конгреса, многобройни са инициативите на Комсомола пред това голямо политическо събитие. Голям ентусиазъм е обхванал също пионерите. Те са провели срещи със стари партийни дейци и стопански ръководители, помогнали са на кооперативното стопанство в изпълнението на селскостопанските задачи.

След това секретарят на общинския партиен комитет Трифон Куцаров прави обстоен анализ на предконгресната дейност на общинската партийна организация. Той посочва за пример звената на Добри Мирчев и Иван Кръстев, които се удостояват от общинския партиен комитет със званието „Ударник на Деветия конгрес на БКП“ и от управителния съвет на ТКЗС с екскурзия из страната. Със званието „Ударник на Деветия конгрес на БКП“ се удостояват също така и индивидуални първенци в съревнованието, между които бригадирът на втора бригада Никола Георгиев, трактористите Енчо Костадинов, Йордан Коларски, Стойчо Тодоров, Иван Христов и др. Удостоените с това звание се награждават с книги.

Тържеството завършва с литературно-музикална програма, изпълнена от самодейци при читалището и пионери.

Калипетрово, ноември 1966 година.

Иван ИВАНОВ

Малък Преславец се благоустроява

Много са постиженията на кооператорите от с. Малък Преславец от Осмия конгрес на БКП досега. В изминалите четири години от конгреса досега значително се подобри тяхното материално положение. През тези години се измени и обликът на селото. По линията на самооблагането и доброволния труд се построиха редица обществени сгради, шосираха се улиците, селото се радиофицира, в нови хигиенични къщи живеят сега голяма част от кооператорите. Близо до центъра на селото извисява снага новата читалищна сграда с киносалон с 250 места, библиотека, читалня, физкултурна стая, салон за събрания и забави, бюфет и др.

Пред читалищната сграда се простира новият парк на около 5000 кв. м площ, ограден с хубава ограда от блокчета и железни рамки и мрежа. Покрай лехите на парка са поставени бордюри, а на алеите е направена каменна настилка за асфалтиране. В лехите растат декоративни дръвчета, цъфтят хубави рози. За уреждане на този парк, който ще служи за отдих на трудещите се, са изхарчени около 4 000 лева.

В близост до читалищната сграда се намира административната сграда на ТКЗС.

Големи успехи се постигнаха и в подобряване битовите условия в селото. Водоснабдиха се крайните квартали, където досега нямаше вода. За тази цел беше построена водоснабдителна помпа и канализационна мрежа от 2 км, построени бяха 10 улични чешми.

Само през тази година, в чест на Деветия конгрес на БКП, беше построена хубава, хигиенична и светла сграда за битови услуги, където вече работят бръснаро-фризьорски салон, обущарница и шивачница за дамско и мъжко облекло. За да се задоволят нуждите на хората, откриха се нови магазини, сладкарница и др. Асфалтира се главният път, който минава от центъра на селото на дължина повече от два километра. Покрай него са направени тротоари на около 3 000 кв. м, за което са изхарчени над 6000 лева.

Пак през тази година е направена 1 000 метра каменна настилка, улиците са озеленени с хубави дръвчета.

Направи се и масивна ограда за народния съвет и училищата. Пак тази година се строи двуетажната сграда на здравния дом, за здравната служба е закупена и една нова линейка за 2 400 лева.

Предстои да се започне строежът на нови още по големи обекти. В северната част на селото до самия Дунав ще се строи помпената станция за напоителната система. В центъра ще се строи и нова училищна сграда.

В отговор на големите грижи на Партията кооператорите ще работят още по-упорито за превръщане в живо дело решенията на нейния Девети конгрес.

Халил ИБРАХИМОВ

Събор на жените

Неотдавна в с. Паисиево се състоя пленум-събор на общинския комитет на Отечествения фронт и жените-първенци от района на съвета в чест на Деветия конгрес на Партията. Другарката Зебуре Салиева от Окръжния комитет на Отечествения фронт изнесе беседа за живота и дейността на жените от социалистическите страни.

Председателят на общинския комитет на Отечествения фронт Юсуф Шукриев връчи награди на челничките в социалистическото съревнование в чест на Деветия конгрес на Партията. След това участниците в събора посетиха уредената изложба от изработени предмети от жените в района както и добре подредени домове на кооператори. Пленумът-събор изпрати поздравителна телеграма до Националния съвет на Отечествения фронт.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

С партийния билет готови за нови дела

В НАВЕЧЕРИЕТО на Деветия конгрес на Българската комунистическа партия 70 млади комунисти от силистренските предприятия и учреждения получиха партиен билет.

По този случай в партийната зала на Окръжния комитет на БКП се проведе среща с членове на бюрото на градския комитет. Срещата откри с вълнуващо слово първият секретар на градския комитет на БКП др. Георги Кардашев. Той говори за бойния път на Партията, по който стъпват много млади комунисти — приемници на славни традиции, извоювани със свидни жертви на нашия народ. Другарят Кардашев по-нататък изтъкна, че комунистите са носителите на добродетелите на новото време, образец при изпълнение на обществения си дълг, те са активни борци против частнособствеческата психология, религиозните предразсъдъци и всички отживелици на миналото. Той посочи ясно задачите на младите комунисти.

След това думата беше дадена на др. Асен Чапкънов, председател на Окръжния комитет на бойците против фашизма и капитализма, който разказа за добруджанското революционно движение, за революционната борба на българския народ против фашизма и капитализма.

Младите комунисти, поемайки партийния билет, обещаха, че ще бъдат винаги готови да изпълняват всякакви поръчения на Партията и ще носят достойно високото звание член на БКП.

Анета СТЕФАНОВА

Комунистът Георги Тодоров от леярния цех при ДМЗ „Стомана“ Силистра е един от постоянните ударници на предприятието.

ВЪЛНУВАЩА СРЕЩА

В ЧЕСТ на Деветия конгрес на Партията навсякъде кипи благородно социалистическо съревнование. Не остават назад и пионерите от гр. Тутракан. В края на миналата учебна година те обсъдиха добре как трябва да работят и да се учат, за да посрещнат достойно Конгреса на любимата Партия.

Оттогава мина близо половин година...

Своите резултати и успехи пионерите решиха да споделят с членовете на бюрото на Градския комитет на Партията. Тридесет пионери от шест дружини в града с песен огласиха Градския комитет. Вълнуваща среща. Между комунистите и пионерите започна сърдечен разговор. Тази среща стана повод да се направи равносметка на постигнатото и да се начертае бъдещата работа в пионерските дружини и отряди.

Заредиха се изказванията на пионерите.

Колко искреност и топлота лъхаше във всяко от тях. Постигнатото не е малко. Проведени вечери и рецитали на Партията, изучаване живота на Г. Димитров, Д. Благоев, В. Коларов, срещи с партийни и обществени деятели, с шефствуващи предприятия, радиопрограми за Конгреса, нагледна агитация, богата спортна програма, много обществено-полезен труд...

Можеше ли да се разкаже за всичко!

Членовете на бюрото на Градския комитет на Партията изказаха своето задоволство от рапортите и направиха ценни препоръки за бъдещата работа. Председателят на ТКЗС Михаил Станков благодари на пионерите за голямата помощ, която оказаха на своите родители в прибирането на царевицата и тютюна от полето.

Секретарят на Градския комитет на Партията Димитър Даскалов призова пионерите да разширят постигнатите резултати, като развият още по-съдържателна дейност по дружини и отряди и след Конгреса. Другарката Митка Петрова — член на бюрото на ГК на БКП, направи предложение опитът на представените дружини да се популяризира сред всички пионери от района.

Накрая пионерите отново запяха, пяха и всички присъствуващи на тази мила и вълнуваща среща.

Пионерите-активисти получиха подаръци.

Стоянка БОЕВСКА

ПЪРВИТЕ ЗАЛПОВЕ

(Документална повест от Сергей Мартынов)

20

писката на Сергеев и видя как се навъсиха вежди, как ръцете на бойците стиснаха оръжието.

— Ех, Иван, Иван — невисоко въздъхна сержант Занозин, командир на отделението.

— Родителите на Володя тежко ще понесат това — печално забеляза още някой, струва ми се Бричев.

Останалите мълчаха, вглеждайки се в ръжената нива. Но всички те — Горбунов това отлично видя — тежко преживяваха гибелта на своите другари. Това бяха първите жертви на войната от тяхната застава, а тъй неотдавна и Сергеев, и Чугреев бяха редом с тях!

Всичко, което се случи там, при брода, и ей сега—ще започне и тук,—цялата тази бумтяща от залпове зора изглеждаше нереална, някакъв си страшен сън, на който още не можеше да се вярва.

В джоба на Занозин — това Горбунов също знаеше — лежеше любителска снимка, на която е изобразен Иван Сергеев в цял ръст, с пистолет на колана и със значки на широките гърди. Редом с него стоят неговият приятел Владимир Ерофеев и самият Занозин, а пред тях на столчета седят младши сержантът Ипполитов с хармоника и ефрейтор Орлов с китара в ръце. Петима бойни другари, фотографирани в двора на заставата само преди месец. А колко още такива любителски снимки има в джобовете и войнишките шкафчета! Тези, още не успели да пожълтеят картички, като че ли увековечават тяхната дружба за дълги години.

Сега никой не знаеше какво ще стане с него след час или след два.

Немците вървяха изправени и стреляха с автомати. Падаха клонки и листа, откъснати от дърветата.

— Без моя команда да не се стреля! — предупреди Горбунов.

Граничарите мълчешком чакаха, докато вражеските войници се приближат по-близко.

Колко са те?

Взвод, два, три... Не по-малко от рота. Да, не по-малко, ако не и повече. Около сто и петдесет души срещу тези двадесет грани чари, които лежат отляво и отдясно от Горбунов.

— Без команда да не се стреля! Ще ги допуснем по-близко!— повтори той.

Жалко, че сега са под ръка толкова малко бойци и то съвсем неопитни в стрелбата. Не като тези немци, прегазили цяла Европа. Ето как са бледни лицата на момчетата, как нетърпеливо поглеждат в посока към него: което значи, не протакай, началник, дай команда!

А може би, той сам нервничи, преди да започне боя? Спомни си кинофилма „Чапаев“. Психическата атака на капелевци. Все по-близко и по-близко се приближават те към чапаевци. Със строева крачка, под ударите на барабани. . .

Немците престанаха да стрелят, видимо предполагайки, че след артилерийския обстрел не са останали никакви граничари в селото. Хората на Горбунов в окопите те не забелязаха.

„Е, време е! — помисли Горбунов и с висок, неочаквано звънлив глас даде команда:

— Застава, огън!

Ударяха двете картечници. Екнаха пушечните залпове. Дим обви старите, обрасли с трева окопи.

И през този дим всички видяха как немците започнаха да падат, да отстъпват, а някои побягнаха назад. После се спряха, за легнаха за минута, опомниха се и отново тръгнаха в атака, водейки огън по окопите. Оново ударяха картечниците и пушките на граничарите и сега вече не млъкваха нито за минута. Стрелбата се сля в непрекъснат грохот.

Но най-важното беше това, че вражеските войници все падаха от куршумите на граничарите и сиво-зелените мундири застилаха земята.

— Бий ги, гадовете, бий! — викаше Горбунов, чувствувайки как целият е овладян от възторг за отмъщение.

И всички останали бойци също нещо викаха, изпращайки куршум след куршум и ред след ред. Чувство за победа, макар и нетрайна, окриляше техните души.

Немците не издържаха. Оставащите им, криейки се в ръжта, се оттеглиха към Буг.

Към единадесет часа сутринта боят се разгоря на много места около Новоселки. Отбраната, както и предполагаше Горбунов, придоби маневрен характер.

От комендантството дойде навреме група за поддръжка начело с капитан Кондратев. Той пое отбраната на най-важния участък —западната покрайнина на селото, обърната към Буг. Редом с нея, малко по-южно, се биеше друга група под командуването на старши лейтенанта Ринди. На източната покрайнина се сражаваха граничарите от заставата начело с командира по политическата част Горбачев, а на свернатата — картечарите. Арсений Васильев със своята лека картечница се покатери на тавана на празна селска къща, измести керемида от покрива, постави в направения отвор картечницата и стреляше по немците отгоре, докато не се свършиха патроните от трите диска.

Сега граничарите вече имаха зад гърба си опита от първите часове на войната и се държаха по-уверено и хладнокръвно. Всичко, на което ги учиха техните командири — точна стрелба, щиков бой, маневреноспособност — всичко това им послужи. И всички онези качества, които те придобиха, възпитаха у себе си през годините на пребиваването си на заставата — сила, ловкост, безстрашие, другарска взаимопомощ — всичко това също помогна в настоящия бой.

Но главното беше в душевния опит на бойците, в реалността на поражението на немците. А това, че фашистите все напираха и напираха, изгориха половината село, тъпчеха нашата земя, — всичко това пораждаше гняв и удесеторяваше силите.

В дванайсет часа доложиха на Горбунов, че има убити и ранени. Загинаха на кулата картечарят Николай Бедило и стрелецът Амансеит Масрупов. Тежко е ранен в корема ефрейтор Михаил Бричев. . .

Селото гореше. Димът се разстилаше в прашния горещ въздух. На заставата изгоря до основи дървената пристройка, в която се намираше столовата. Казармата успя да се спаси от огъня.

Горбунов, изцапан, потен, с автомат в ръце, се втурна към главния вход, блъсна вратата на канцеларията. Трябваше срочно да се закопае желязната каса с документите. Да, да се закопаят! Заставата се бие почти в пълно обкръжение. Никаква помощ засега не се очаква. И заповед да се отстъпва също няма. Телефонната връзка с Волчин, Брест и съседните застави отдавна е прекъсната. Значи, ще се наложи да се води бой до последния патрон, до последния човек. Той, Горбунов, и неговите бойци могат да загинат, но секретните документи на граничната служба не трябва да попаднат в ръцете на врага. Касата с документи трябва да се закопае в земята. Само така!. .

Горбунов се втурна в канцелярията, вдигна от пода касата. Някакви си листа лежаха на масата на командира по политическата част Горбачев, някакви книги и тетрадки, но нямаше време да се разгледат. Навярно не са секретни! Всички секретни и съвършено секретни документи са поставени от неговите собствени ръце и заключени с ключ в този железен сандък.

Без да обръща внимание на тежестта, Горбунов бързо го изнесе на двора и викна старшина Мишкин, който в този момент пускаше конете от конюшнята. Той притича.

(Следва)

За да е безупречна работата на телефоните в Силистра, много усилия и старание влагат техниците и монтьорите от автоматичната телефонна централа (АТЦ) при пощенската станция. На снимката виждаме стационарните монтьорки при АТЦ Мария Димитрова, Марина Василева и Марсела Куцилова да проверяват заедно с техника на смяната Михаил Златев изправността на автоматичните избирачи.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Говедовъдите от Зафирово изразходват икономично фуражите

Все още говедовъдството носи загуби на ТКЗС — Зафирово. За превръщането на този основен отрасъл в рентабилен оказват влияние редица фактори, решаващи от които са подобряване на породния състав и фуражната база, прилагането на по-съвършена организация, правилното заплащане на труда и други.

През 1965 година разходите на фураж за производство на краве мляко съставляваха 66 процента спрямо всички разходи. Това показва, че вниманието на ръководството през 1966 година трябваше да се насочи към решително подобряване на фуражната база. Наред с подобряване структурата на фуражните култури, агротехниката на отглеждането и правилното им съхранение от голямо значение е и тяхното икономично изразходване.

Как се решава в ТКЗС — Зафирово този въпрос?

Ежемесечно зоотехниците съставят дажбени таблици за всички категории животни, а в кравефермите поотделно за дойните крави, сухостойните групи и животните от родилното помещение. Дажбата е съобразена винаги с получената продукция от предшестващия месец и с плана за продукцията за в бъдеще. Стремежът е с всяка кръмна единица да се осигури от 100 до 120 грама белтък и необходимото количество фосфор и калции за всяко животно.

През зимния период в дажбите на кравите се включват 25-30 кг силаж, 3-6 кг сено, около 2-2,5 кг концентриран фураж (50-70 процента от който са смески), преработена слама и царевичак — 5 кг. Концентрираният фураж се запарва с разтвор от меласа и карбамид.

Досега животновъдите срещаха трудност при осигуряване на пълноценни дажби на кравите през есенния период, когато в края на август и септември се привършва зелената люцерна. В този момент няма друг фураж, който да осигури необходимия белтък. Затова през настоящата година ръководството на стопанството реши и подготви 500 тона силаж от люцерна и зелен грах, който се използува през октомври и ноември, заедно с известно количество цвеклови рязанки. За предстоящия зимен сезон стопанството има съхранени около 700 тона рязанки.

С това специалистите от нашия кооператив не смятат, че всички въпроси за правилното хранене и икономично изразходване на фуражите са решени. На специално съвещание бе разучено и обсъдено решението на толбухинци за внедряване на датския начин при хранене на кравите. Ценното при него е това, че по съвсем прост начин се осъществява индивидуално хранене на животните, водещо до рязко повишаване на млеконадоя и намаляване количеството на фуража за производство на единица продукция. Сега нашите специалисти и животновъди извършват подготвителната работа за внедряване на датския метод.

В резултат на всичко, което се извърши по решаването на фуражния проблем в говедовъдството и търсене на пътища за икономичното изразходване на фуражите, себестойността на кравето мляко е снижена чувствително. Сто литра мляко струват сега на стопанството 17,60 лева, срещу 19,40 лева за същото време на 1965 година.

Очакванията на всички са плановата загуба за 1966 година да бъде чувствително намалена.

Йорданка НИКОЛАЕВА

РАСТЕ АВТОРИТЕТЪТ НА ПРОМКОМБИНАТА В ТУТРАКАН

Ежегодно промишленият комбинат в Тутракан разширява цеховете си, увеличава обема на промишлената продукция. Тази година ще бъде радостна за работниците и специалистите, защото са постигнати по-големи резултати. През третото тримесечие е произведена промишлена продукция за 520 000 лева вместо предвидените 499 000. За десетте месеца е произведена надпланова продукция за 63 000 лева. Докрая на октомври е реализирана печалба за 20 099 лева. Снижава се и себестойността на продукцията.

Най-големи успехи през десетмесечието постигнаха работниците от цеховете „Мир“ и „Дограма“, изпълнили плана си за общата продукция 113 на сто. След тях се нареждат цехът за дърводелски услуги и „Вело-мото“. Разширя се и цехът за металообработване, което допринесе в сравнение със същия период на миналата година да се получи повече промишлена продукция.

Сега във всички цехове на Промкомбината кипи усилен труд за предсрочно изпълнение на годишния план по всички показатели. Стремежът на колектива е да се нареди на едно от челните места в окръга. Особен дял за това се пада и на снабдяването, което осигурява достатъчно материали и суровини. По-смело се внедряват и техническият прогрес. Доставиха се нови машини, които облекчават труда на работниците. Ръководството на комбината има правилно отношение към рационализаторските предложения.

Големи грижи се полагат за подобряване битовите условия на работниците и цялостното обновление на цеховете. Извършва се строителство на нови работни площадки за цеховете „Мир“ и „Дограма“, складова база и се шосират пътищата между работните обекти. Дава се все по-голяма самоинициатива на цеховите ръководства при разрешаването на производствените и други въпроси.

Въпреки постигнатото, трябва да се изтъкнат и някои слабости. Ръстът на работната заплата все още изпреварва производителността на труда. Планът за производителността на труда през деветмесечието е изпълнен 97,91 на сто, а за работната заплата 101,98 на сто. Административното партийното и профсъюзното ръководства вземат мерки да ликвидират това ненормално положение.

В момента усилията на целия колектив са насочени за осигуряване на добри условия за работа през зимните месеци. Набавя се всичко необходимо, за да се изпълнява ритмично производствената програма за следващата година още от първите дни.

Викентий ДУКАНОВ

МЕЖДУ ПЪРВИТЕ

Тя не е единствената бригада от ДП „Транспред“, която обслужва гара Дулово. Ала за членовете на бригадата на Мустафа Салиев вина се казват все хубави думи. Тя се бори за завоюване на званието „Бригада за комунистически труд“. Шестте трудолюбиви преносвачи се грижат за товаренето и разтоварването на товарите, които са предназначени за ДП „Материално-техническо снабдяване“ при гара Дулово.

Главната задача на бригадата е да обработва бързо товарите и да не допуска денгуби на вагоните по своя вина. Благодарение на трудолюбието на преносвачите досега не са отбелязани никакви денгуби на вагоните. Само за една смяна Йордан Димитров обработва по 6-7 вагона цимент. Не по-зле работят и останалите преносвачи. През десетмесечието те изпълниха плана си над 125 на сто.

Наред с производствената работа бригадата провежда разнообразни културно-масови инициативи. Често членовете ѝ посещават колективно кино и спектакли, честват заедно рожденте си дни. Те са уверени, че ще изпълнят предсрочно и годишния си план, защото се трудят сърцато и упорито.

Марийка БЕЛЕВА

С упоритата си работа лекар-формовчикът Иван Попов от промишления комбинат „Електрометал“ винаги служи за пример на другарите си. Той изпълнява трудовата си норма над 150 на сто и постига високо качество на отливките.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

О Б И Ч

ТРУДНИ били първите години за кооперативното стопанство в с. Калугерене. Още по-трудно било за животновъдите, които работили в неукрепналите още ферми. Три години след основаването на кооператива Иванка Трифонова станала животновъден бригадир. Тогава тя била още млада. Не я уплашили трудностите, които преодоляла с много енергия, упоритост и трудолюбие.

— Всички ми се чудеха как не се страхувам по всяко време да ходя из фермите. А трябваше! Трябваше с овчаря да бъдеш овчар, с дояча — дояч. Само така се оправиха работите и първите успехи станаха действителност.

Случило се така, че Иванка заболяла. Лекарите не ѝ позволили да заеме отново старата си работа, но обичта към животните взела връх в нейното сърце. Иванка станала доячка, телчарка, а от четири години е свиневъдка.

— Тази моя обич! И сега тя не е угаснала в мен. Видя ли да ударят някое животно, боли ме, като че ли мене бият.

Може би любовта към кооперативния имот помага на добрата свиневъдка в пътя към високите успехи. Тя я буди всяка сутрин, преди зорницата да е разтворила златни ресници. Помага ѝ да не усеща студа през януарските дни. Налива сила в мишците ѝ сама да почиства всеки ден помещението, да носи сама фуражите, сама да приготвя и разнася храната на стотици животни.

— Макар че съм вече 42-годишна, работата никога не ми е дотежала. Леко ми е, хубаво ми е във фермата. Това лято достигнах по 950 гр среден дневен прираст при групата за угояване. И трудът ми бе богато възнаграден. Три месеца вземах по над 300 лева. Така е в стопанството — работиш ли, ще имаш!

В ласкавите очи на снажната добруджанка приплам наха искрици на благодарност. И как може иначе, когато кооперативът донесе на цялото ѝ семейство богат живот. Когато той ѝ помогна да отгледа двете си деца, да им даде подходящо образование.

— Ако чаках да ми се падне 5 декара земя в наследство, че с тях да гледам дом и деца, доникъде нямаше да стигна...

Иванка пое дъх и надълго заразказва за ежедневната си работа.

— Всеки ден сменям постелята в боксовете. Като са винаги на сухо, животните не закържеляват. Не стигат до тях никакви болести. Донесат ли в Калугерене нови прасета, аз се интересувам как са ги хранили. Ако са им приготвяли ярмата с топла вода, така продължавам и аз. Животните не трябва да почувствуват разлика, а по-лесно да свикнат с новото място. Така прирастът им не спада. Ето това лято! Макар че можеше да бъркам ярмата със студена вода, аз я топлех, защото тъй бяха свикнали прасетата. Макар че ми беше трудно, справих се. А животните пораснаха — за хубост да ги гледаш! Тъй беше и миналата година. Тогава получих 9 тона прираст повече от за планираното.

Макар че работата запълва времето на свиневъдката, Иванка обича да бъде и дейна общественичка. Тя умее умно и правдиво, като добра комунистка, да поставя не един въпрос на общите събрания. Затова другарите ѝ я уважават и заслужено избират ту като член на управителния съвет на стопанството, ту като член на бюрото на общинския партиен комитет в Главиница. И навсякъде, във всяка нейна постъпка проличава голямата ѝ обич към общия имот, към новия, хубав живот в социалистическото ни село.

Стефанка СТАНЕВА

Диференцирано да се планират темповете на техническа наситеност в селското стопанство

Благой МАНОВ — научен сътрудник в Добруджанския институт кръй Ген. Тошево

Съгласно директивите на ЦК на БКП за развитие на нашата страна през петата петилетка, развитието на производителните сили и издигане техническото равнище на производството зависят от обема и от рационалното използуване на капиталните вложения. По фондовъоръженост, използуваемост на производствените фондове и ефективност на производството нашето селско стопанство засега е по-назад от селското стопанство на развитите социалистически и капиталистически страни. За преодоляване на това изоставане през 1966—1970 година се предоставят две хиляди двеста и осемдесет милиона лева за капитални вложения.

На практика, за селското стопанство това означава бързи темпове в количествените и качествените изменения на енергото и фондовъоръженоста на земята и труда. Предвижда се основните фондове на единица площ, инвестирани за техника, да нарастват със средногодишен темп 12 на сто, а енерговъоръженоста на земята да нараства със средногодишен темп 9 на сто, общият брой на тракторите със — 7,7 на сто и на зърнокомбайните с 9 на сто.

Особено внимание се обръща на темповете, с които ще се увеличава техниката за комплексна механизация на зърнопроизводството. Средногодишният темп на увеличаване машините за химизация на селското стопанство е 16,6 на сто, а на специализираните комбайни е три пъти повисок. При тези темпове разходът на труд в човекочаса на дка и за единица продукция ще бъде сведен до минимум. Средно за страната 100 кг хлебно зърно през 1970 година трябва да се произвеждат за не повече от 0,31 човекодни срещу 0,49 през 1965 година. Сто килограма фуражно зърно, отглеждано в условията на комплексна механизация, трябва да се произвежда за 0,75 човекодни срещу 1,52 човекодни през 1965 година и т.н.

Нивото на тези икономически показатели за страната зависи твърде много от тяхното ниво и темп на развитие в зърнопроизводителните окръзи като Толбухински, Силистренски, Бургаски, Русенски, Старозагорски и др.

Принципът на диференцирането на темповете по икономическите показатели, съобразно специфичните естествени и икономически условия, изисква оптимална успоредност и пълна взаимна обвързаност с темповете за обезпечаване на производството с модерна материално-техническа база.

Нарушаването на този принцип води до забавяне на темповете в техническата наситеност и създава условия за ненужно стопанско напрежение при реализиране на икономическите показатели.

Следователно, при новата система на ръководство и планиране, районите и стопанствата с еднакви условия и производствено направление би трябвало да имат съответно еднакви темпове в развитието на материално-техническата наситеност. Често пъти обаче това изискване на принципа за планиране се подценява. Така в районите и стопанствата, имащи техническа наситеност над оптималната, народното стопанство понася загуби от непълното, нерационалното използуване на техниката.. А в районите и стопанствата с необосновано ниска техническа наситеност се понасят загуби от недостиг на техника — пряко чрез разпиляване на продукцията и косвено чрез удължаване на сроковете и некачественото извършване на агротехническите мероприятия. Следствие проявлението на администриране и субективизъм в обезпечаването на материално-техническата база в селското стопанство се допуска планиране на различни темпове в техническата наситеност на райони и стопанства с еднакви условия и производствена насока и обратно, допускат се еднакви темпове при увеличаване на техническата наситеност за райони и стопанства с коренно различни условия и производствена насока.

Така например зърнопроизводителните окръзи — Толбухински, Силистренски, Русенски, Бургаски, Старозагорски и др. неоснователно имат твърде различни средногодишни темпове на техническа наситеност. За Толбухински окръг тя е 6,6 на сто, за Русенски — 8,6 на сто, за Бургаски — 10,1 на сто, за Старозагорски — 15,0 на сто, за Силистренски — 5,8 на сто и т. н.

Твърде трудно може да се обоснове фактът, че за шест години средногодишните темпове на енерговъоръженост в Силистренски и Толбухински окръзи трябва да бъдат с по 21 и 29 на сто по-ниски от тези за страната.

Причините в обяснението на посочените тенденции могат да се търсят главно в три направления. Първото е, че естествените условия за използуването на машинно-тракторния парк след уеднаряването на ТКЗС са добри, а оттук следва и по-ниската величина на оптимума за наситеност. Освен това повишена е производствената експлоатация след изкупуването на техниката от МТС през 1962 година. Съществува обаче и подценяване на икономическите въпроси на механизацията, а оттук и необосновано ниския темп в увеличаване енерговъоръженоста на единица площ в съответствие с изискванията на прогресивната производствена технология. Изхождайки от сериозността на задачите, които селското стопанство ще решава през петата петилетка, ние считаме, че е необходимо още сега всяко стопанство да разработи подробен сравнителен анализ върху развитието на темповете в икономическите показатели и темповете на тяхното материално-техническо обезпечаване, енерго и фондовъоръженоста на земята и труда.

Оптимумът в темпа на енерговъоръженоста трябва да се определи въз основа на коефициента за използуваемост на наличната техника и конкретно необходимото допълнително количество техника за извършване на агротехнически най-изгодния агротехнически срок.

ЛИКВИДИРАНЕТО НА ВТОРОГОДНИЧЕСТВОТО — ВАЖНА ЗАДАЧА

Проблеми на образованието

През учебната 1965/66 година, както и през учебната 1966/67 година усилията на учителите и директорите на училищата бяха насочени към ликвидирането на второгодничеството. Наличието на голям брой второгодници е сериозна слабост в системата на нашата работа. Много правилно отдел „Народна просвета“ гр. Силистра се е ориентирал към провеждането на научно-теоретическа конференция. В продължение на две години учители и училищни ръководства ще работят по този въпрос, ще четат литература с опита на добри учители, ще проучват психологическите основи на второгодничеството, ще прилагат новото в своята практика. Няма съмнение, че от страна на болшинството учители и училищни ръководства ще бъде направено необходимото за преодоляването на тази сериозна слабост в системата на нашата учебно-възпитателна работа. Учители те от нашия окръг са решавали не една партийно-правителствена задача на културния фронт. Неведнъж те са откликвали с пламенен ентусиазъм на призивите на Партията и правителството.

Проблемът обаче за преодоляването на второгодничеството е въпрос, решението на който не зависи само от учителите. Определено може да се каже, че има второгодници, работата с които не е по силите само на учителите. Учителството само не е в състояние окончателно в определен срок, и то по възможност най-кратък, да го реши. Въпросът за второгодничеството е свързан с въпроса за отношението на семейството, обществеността и ръководителите по места към него.

Има родители, които не желаят децата им да се учат. Обучението на децата си те считат за загубено време.

Има родители, които са в такова физическо и психическо състояние, че не са в състояние да подпомогнат училището в работата му по този въпрос.

Има безпризорни деца.

Има по места и стопански ръководители, бригадири и звеноводи, които не се съобразяват с Правилника за общообразователните училища, Правилника за задължително основно образование и приемат на работа ученици.

Могат да се посочат и редица фактори, които не спадат напълно в сферата на възможностите за преодоляване от страна на учителите. Всичко това ме навежда на мисълта, че въпросът за преодоляването на второгодничеството, главният от всички други въпроси, стоящи за разрешение пред училищата, трябва да стане обществен. Безспорно ние по места ще направим необходимото. Но едва ли ние ще можем да го поставим като централен в живота на селищата. Не може да се отрече, че всеки държи и работи в своя сектор, дори и в случаите, когато се пречи на учебното дело.

Всичко това ме навежда на мисълта, че е нужно ОНС на своя сесия или на съвместно съвещание (с директори, председатели на СОНС, председатели на ТКЗС) да постави този въпрос и да търси отговорност за неизпълнението му. Решаването на въпроса за второгодничеството ще реши много други задачи, свързани с подготовка на кадри за нашето народно стопанство. Този въпрос е обществен. Това налага обществеността да бъде задължена чрез ръководствата на масовите политически организации, на предприятията и администрацията по места да се заеме и подпомогне училищата. Ние сме в навечерието на зимния сезон — време най-благоприятно и удобно за активно съдействие от всички страни. Нужни са бързи практични мерки за преодоляване на тази слабост в нашата образователна система.

Известно е, че на стопанския фронт в нашата страна са се провеждали и провеждат кампании за осъществяването на дадена задача, като масовизирането на ТКЗС, в миналото по доставянето на държавните доставки. Известно е, че такива кампании се провеждаха и в областта на народното образование, като огра мотяването на населението. Ние знаем и резултатите — нашата страна отиде далеч напред в ликвидирането на неграмотността. Няма съмнение, че една акция в продължение на две години по въпроса за преодоляването на второгодничеството в нашия окръг би дала великолепни резултати. Може ли нашият окръг да стане първият окръг в страната, ликвидирал второгодничеството? Аз съм убеден, че може. Може и трябва да се заемем всички с тази задача. Нека този въпрос стане въпрос на престиж за нашия окръг.

Пеньо ВЛАДИМИРОВ,
директор на училището в село Нова Черна

Учениците от МТУ — Средище усвояват устройството на един вид плуг.

В чест на Конгреса

Едва отшумя 49-та годишнина от победата на Октомврийската революция и нашият народ живее вече с дните на IX конгрес на БКП. В чест на този голям празник курсистите от икономическия техникум „Георги Димитров“, гр. Силистра, изнесоха рецитал, посветен на борбите на Партията. С умение и значителен организаторски талант Борис Ангелов — отговорник по художествената самодейност в техникума успя да подготви курсистите, които изнесоха рецитала. Прозвучаха стиховете на Христо Радевски, Веселин Ханчев, Веселин Андреев, Младен Исаев, Никола Вапцаров и др. Отличиха се Кина Стелианова от II-а курс, Йорданка Събева от II-г курс, Дена Йорданова от I-в курс, Вилета Димитрова от III-а курс и други участници в кръжока „Художествено слово“.

Станка МЕТОДИЕВА
курсистка от техникума.

НАШИЯТ РЕЦИТАЛ

ТЕЗИ дни в с. Старо село, в големия читилищен салон, бе проведен голям рецитал, посветен на бойния път на Партията. Салонът беше препълнен от множество пионери, младежи и кооператори. Стиховете, изпълнени с чувство от рецитаторите, разказваха на публиката за някогашните нерадостни дни на децата, за които с такова проникновение е писал Смирненски в „Братчетата на Гаврош“. Прозвучаха стихове на Веселин Андреев, Н. Вапцаров, Хр. Радевски, Младен Исаев и др. С много чувство Снежана Тодорова изпълни обвинителните думи на Георги Димитров пред Лайпцигския съд, когато той защити смело своя народ.

Накрая чавдарчетата изпълниха стихове и песни за своето щастливо детство и прекрасно бъдеще.

Василка РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

НОВИ СТИХОВЕ

Смелите

Не само в дни, обагрени със кърви,
те в стройни редове напред вървят.
О, смелите и в мирни дни са първи —
с гърди на времето проправят път.

А знамето им —
алено и чисто —
сияе като утро над света.
Те носят светло име — комунисти
и вяра ленинска пламти у тях!

Не се побират на земята тясна
делата им и дръзките мечти.
Те, смелите,
чела издигат властно
към другите планети и звезди.

Не само в дни, обагрени със кърви,
те в стройни редове напред вървят.
О, смелите! Те винаги са първи
във своя труден и победен път!

Тодор ХАДЖИСТОЕВ
Дулово

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Тържествена туристическа вечер

НА 12 ноември туристическото дружество „Дочо Михайлов“ проведе тържествена вечер — среща с актива на дружеството на хижа „Ален мак“. Туристите отчетоха поетите обещания в чест на IX конгрес на БКП. В срещата участвуваха 97 акитвисти — туристи и председателите на туристическите секции в града. Гости на срещата бяха другарите Огнян Модев, председател на Окръжния съвет на БТС и Петър Куртев, секретар на съвета.

В направения отчет другарят Петър Петров, секретар на туристическото дружество „Дочо Михайлов“, анализира работата на дружеството и секциите. Той изтъкна, че през изминатите осем години в нашия окръг туризмът се масовизира. Тази мисъл бе конкретизирана с много цифри. Освен това седем секции завоюваха званието образцови и 18 активисти са наградени от ЦС на БТС с юбилейния медал „Алеко“.

Печели все повече и повече привърженици екскурзионното и палатъчно летуване. Само тази година активно почиваха по този начин 1 400 души. Увеличават се непрекъснато любителите на туристическото ориентиране—един нов спорт за нашия град. За първи път нашите алпинисти ата куваха непристъпните върхове на Рила и Пирин. С успех завърши предконгресният поход по Дунава — от Русе до Силистра със сал.

Сега няма училище в Силистра, в което да не е учредена туристическа секция. Много от тях получиха заслужени отличия: „Отец Паисий“, „Кирил и Методий“, „Никола Вапцаров“ и др.

За постигането на тези успехи много съдействуваха активните доброволни сътрудници Георги Стоев, Никола Гърдев, Пенка Николова, Антон Филипов и др.

Накрая др. Петров постави основните задачи, стоящи пред дружеството през следващите години, и призова актива на работа за преуспяване на туристическото движение в окръга.

От името на актива и членовете на дружеството и секциите Витош Попов прочете рапорт-обещание до Градския комитет на Партията и Окръжния съвет на БТС.

След това др. Огнян Модев приветствува най-дейните активисти и призова всички на още по-резултатна работа.

Петър ЛАЗАРОВ

С дълбока убеденост

ВИСОКАТА оценка за добрата физкултурна работа на председателя на Иширковското стопанство Георги Колев вече е известна не само на тесен кръг хора от селото и спортните среди. За неговата обществена дейност в този сектор говорят много факти, много дела.

...Още когато влязох в кабинета му, забелязах няколко малокалибрени пушки.

— Стягаме се за републиканското първенство — каза ми той.

И Колев още надълго говори за подготовката на иширковския състав, посочи ми спортовете в селото. Преди години в Иширково не малко даде за физкултурата д-р Негенцов. След неговото заминаване от тази година председател на физкултурното дружество е председателят на кооператива Георги Колев.

— На хората в село трябва да се осигуряват развлечения от различен характер — подчертава председателят. И затова той с готовност отделя от свободното си време, като не пести времето нито за традиционния футбол, нито за баскетбола, нито за развитие то на борбата. В селото вече се утвърди традиционен януарски турнир по баскетбол. Представете си какво въздействие има той през този месец на годината, колко много хора събира. Дял в неговото организиране има и той, Георги Колев.

За проблемите на физкултурата Георги Колев и говори, и работи с вътрешна убеденост, с жар . Стопанството отделя не малко средства за тази цел, изграждат се повече отбори по основните спортове. Всичко това осмисля ежедневието на ръководителя, съдействува за оживяване на физкултурния живот в селото, за активното физическо развитие на подрастващите, на младежите, на кооператорите. Един благороден труд с прекрасни резултати.

Сава ХРИСТОВ

С творческо безпокойство

НАШЕТО Професионално-техническо училище по машиностроене е най-младото в Силистра. Само преди няколко дни ние отпразнуваха неговата трета годишнина.

Сега в конгресните дни и учители, и курсисти са обхванати от творческо безпокойство. В учебните стаи се води борба за по-голям успех в усвояването на занятията, в учебните работилници не спира шумът край струговете, където курсистите на практика показват своите знания и умения и добиват техническа сръчност. Още отсега е започнало изработването на машини, уреди и апарати за предстоящата изложба във връзка с Петия републикански преглед.

Предстои ни да се преместим в нова сграда. Затова учители и курсисти еднакво се включват в подготовката за по-бързото отиване в новата сграда. Под ръководството на учителите са изработени много уреди и нагледни средства за обзавеждане на новите кабинети. Налице са вече материалите по машинно чертане, обработени под ръководството на преподавателя Иванов; готови са частите,таблата и схемите за кабинетите по металорежещи машини и шлосерство. Курсистите работиха доброволно за по-бързото довършване на новата сграда.

Тази година училището започна своята работа с разнообразен учебно-производствен план. Ще се положи доста труд за овладяването на ново производство, ще продължи изработването на стругове, цветарници, затварачки за буркани и много други — на стойнос 19 500 лева.

През тази година в училището се откри нова специалност, в която ще се изучава радиоелектроника. Изучаващите тази специалност, ще се подготвят изключително за завода РП „Организационна техника“.

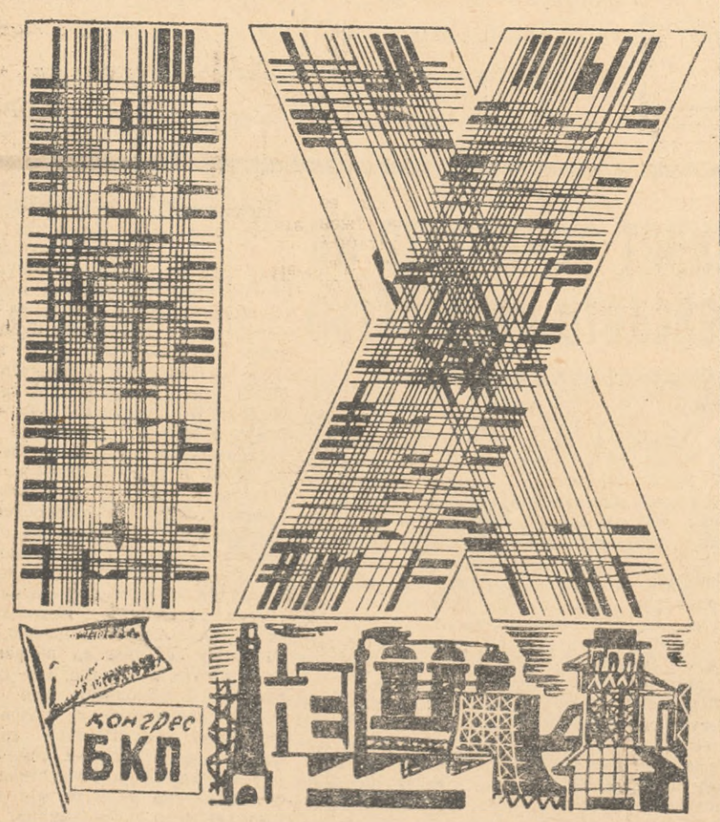
Имаме и редица успехи в извънкласната работа в училището — добре работят кръжоците по радиотехника, стругарство, шлосерство и др. Тези кръжоци работят по план и резултатите са налице. Кръжокът по радиотехника например направи инсталация за радиофициране на училището. Напредват в своята работа и клубът на младия техник и конструкторското бюро, които разпространяват новостите в науката и техниката. В конструкторското бюро се изработват всички работни чертежи, които са особено необходими при провеждане на учебната практика.

В кръжоците по политическа просвета, под ръководството на партийната организация и ученическия комитет се изучават материалите във връзка с настоящия Девети партиен конгрес.

На него посвещаваме ние своя творчески труд.

К. КАЛИНОВ,
директор на ПТУМ „Димитър Ганев“ — Силистра

ПЛЕТЕНИЦА

Прочетете отделните части на тази плетеница и след това ги съедините по такъв начин, че да получите мисъл от проектодирективите на IX конгрес на БКП.

Христо ЙОРЕВ

Нашите дописници ни пишат:

СИЛИСТРА. Елмаз Ахмедов Аптулов е ученик от II-а клас при училище „Н. Й. Вапцаров“. В един октомврийски ден той намира нов дамски ръчен часовник. Малкият Елмаз веднага го предава в МВР — Силистра. За тази честна постъпка той бе похвален пред целия клас и цялото училище.

М. МИЛУШЕВА

СИТОВО. На 7 ноември в селото театралният колектив при читалището, с ръководител Петко Абушев, представи с успех пиесата „Невероятен случай“.

Публиката остана доволна от играта на Красимира Орлоева в ролята на дъщерята, Д. Димитров — в ролята на сина, Петкана Игнатова — майката, и въобще от целия самодеен колектив.

Няма съмнение, че това е едно добро начало на художествената театрална самодейност в селото.

Ст. ПАНАЙОТОВА

ГЛАВИНИЦА. Артистите от Търговищкия народен театър станаха любимци на главинишката публика. Те се представиха с драмата „Анатема“, постановка на режисьора Павел Александров. Зрителите останаха възхитени от играта на артистите. След завършване на представлението Христо Дерменджиев — артист при театъра, благодари за радушния прием и подчерта, че главинишката публика умее да цени хубавото.

Сл. ГЕОРГИЕВ

СЪОБЩЕНИЕ

ЗАПОЧНА АБОНИРАНЕТО ЗА 1967 ГОДИНА ЗА „ПОЛИТИЧЕСКА ПРОСВЕТА“

месечно списание на ЦК на БКП

В списанието се печатат статии по актуални теоретически и политически въпроси, по проблеми на борбата против буржоазната идеология, методически разработки на теми от учебните планове и други материали в помощ на пропагандистите и всички изучаващи марксистко-ленинската теория, обобщава се опита в пропагандата на марксизма-ленинизма и прочие.

Годишен абонамент 3,60 лева.

Абонамент за 6 месеца 1,80 лева.

Абонирането се извършва от всички пощенски станции, междуселски куриери и обществени пълномощници по печата в учрежденията, предприятията, организациите и други.

ДЕЦА, АБОНИРАЙТЕ СЕ ЗА „СЛАВЕЙЧЕ“!

В списанието, библиотеката и вестничето ще се отпечатат картинните романи: „Желязното човече“, „Топлата ръкавичка“, приказки и стихове, гатанки и др.

Подарък — многоцветна папка и различни игри

Годишен абонамент — 2 лева.

КОРАБОСТРОИТЕЛЕН ЗАВОД „ГЕОРГИ ДИМИТРОВ“ — ГРАД ВАРНА КЪМ ДНЕШНА ДАТА ЗАВОДЪТ ИМА НУЖДА ОТ СЛЕДНИТЕ РАБОТНИЦИ:

1. КОРАБОСТРОИТЕЛИ-КОРПУСНИЦИ — младежи, отбили редовната си военна служба, за обучение в срок от 3 месеца, през което време им се заплаща.

2. КОРАБОСТРОИТЕЛИ-ТРЪБАРИ — младежи, отбили редовната си военна служба, за обучение в срок от 3 месеца, през което време им се заплаща.

3. ОКСИЖЕНИСТИ-ПРАВОСПОСОБНИ — III—V разряд.

4. ЕЛЕКТРОЖЕНИСТИ — IV—VII разряд.

5. КОФРАЖИСТИ — II—V разряд.

6. БЕТОНОМАЗАЧИ — II—V разряд.

7. АРМАТУРИСТИ — II—V разряд.

8. КОРАБНИ БОЯДЖИИ

9. ДЪРВОДЕЛЦИ — III—V разряд.

10. ФОРМОВЧИК-ЛЕЯРИ — IV—VI разряд.

11. ЕЛЕКТРО-МОНТЬОРИ — III—V разряд.

На основание на 170-то Разпореждане на МС от 1965 год. на всички работници и ИТР се заплаща допълнително възнаграждение върху основната заплата в размер до 25%.

Преди обяд: от 9,30 до 12 часа.

Приемни часове: След обяд: от 13 до 16 часа.

Телефон: 32-18 От заводоуправлението.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Улица „Георги Димитров“ — сградата на Партийния дом, телефони: главен редактор — 28-28; зам. главен редактор — 12-29; секретариат — 29-55; отдел „Селскостопански“ — 38-42; отдел „Икономически“ — 32-11; отдел „Култура и бит“ и „Партиен отдел“ — чрез номератора; ВОК „Партиен живот“ — 11-84; „Спортен“ — 18-32; вестник „Знае“ — 16-54.

Изд. № 439

ДЕПОЗИТ

ЗА ТЕБЕ, ПАРТИЙО ЛЮБИМА, ВДЪХНОВЕНИ ДЕЛА

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 133 (1146) | Събота, 19 ноември 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДЕВЕТИ КОНГРЕС НА БЪЛГАРСКАТА КОМУНИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ

ПРЕДОБЕДНО ЗАСЕДАНИЕ НА 17 НОЕМВРИ

Деветият конгрес на Българската комунистическа партия на 17 ноември сутринта продължи своята работа. С бурни ръкопляскания и скандирания „БКП—БКП“ и „КПСС—КПСС“ делегатите и гостите посрещнаха появяването в делови президиум на първия секретар на ЦК на БКП ТОДОР ЖИВКОВ, на генералния секретар на ЦК на КПСС ЛЕОНИД БРЕЖНЕВ и на ръководителите на другите чужде странни делегации.

Председателстващият предобедното заседание ТАНО ЦОЛОВ — заместник-председател на министерския съвет, предоставя думата за изказване на председателя на ЦС на професионалните съюзи др. СТОЯН ГЮРОВ.

Със своите многобройни трудови дела, с активното си участие за претворяване в живота линията на Партията — заяви в началото на своето изказване др. Стоян Гюров — трудещите се в нашата страна оказаха своята пълна подкрепа на партийната политика, достойно се бореха за нейното осъществяване.

Работникът-предач от държавния вълненотекстилен комбинат „Георги Димитров“ в Сливен ТЕНЧО ГАНДЕВ от името на своите другари и от свое име заяви, че поддържат изцяло направения отчет пред Конгреса.

След това думата бе дадена на първия секретар на окръжния комитет на БКП в Бургас НИКОЛАЙ ЖИШЕВ, който на края на своето изказване заяви, че трудещите се от Бургаски окръг с огромен интерес и ентусиазъм посрещат Деветия конгрес.

От трибуната на Конгреса се изказа и ЙОРДАНКА ГЕНЧЕВА, тютюноработничка от Ямбол. Тя изрази радостта на поколението, което се роди и израсна в дните на свободата и социализма, от успехите на нашия народ, постигнати под ръководството на БКП.

От името на Централния комитет на Сирийската комунистическа партия, от името на всички комунисти и прогресивни патриоти в Сирия Конгресът бе приветстван от ръководителя на Сирийската компартия ЗАХИР АБДУЛ САМАД. Вашият опит в социалистическото строителство, каза той, е пример, който може да се използва у нас в съответствие със съществуващите условия.

Ръководителката на делегацията на Иракската комунистическа партия другарката НАЗИХА ЕЛ-ДЕЛЕМИ изтъкна: „Иракската комунистическа партия, която поддържа връзки с вашата партия, заедно с вас се радва на огромните успехи, в строителството на социализма, на бързото развитие на страната, което издигна развитието на България на ново стъпало.“

Конгресът изслуша приветствие и от името на Националното революционно движение в Конго (Бразавил), което поднесе членът на Политбюро на ЦК МОРИС ОНЯМИ.

Членът на Политбюро на ЦК на Цейлонската комунистическа партия М. Л. АРНОЛИС АЙПУХАМИ, като предаде поздравите на комунистите и на Централния комитет на Цейлонската комунистическа партия до Деветия конгрес, изрази дълбокото уважение и възхищение на цейлонските комунисти към Българската комунистическа партия, верен отред в международната революционна борба за мир, национално освобождение, социализъм и комунизъм.

След кратка почивка заседанието продължи под председателството на ДРАЖА ВЪЛЧЕВА—секретар на Окръжния комитет на БКП — Пловдив. Тя предостави думата за изказване на първия секретар на Окръжния комитет на БКП в Смолян др. ЗАПРЯН ТАШЕВ, който на края на своето изказване увери конгреса, че комунистите от Смолянската окръжна партийна организация са единни и здраво сплотени около априлската линия, около Димитровския централен комитет.

След това думата бе дадена на героя на социалистическия труд — ръководителя на комплексната бригада в с. Брегово—Видинско — МАРИН БРЕЗОЕВ. След като посочи успехите на Видински окръг в селското стопанство, той разказа и за работата на ръководената от него комплексна бригада.

В своето изказване инж. МАРИЯ ПИПЕВА от ЖП управление—Горна Оряховица, отбеляза, че годините на четвъртата петилетка са период на революционно техническо усъвършенстване на социалистическия транспорт.

След това председателстващият заседанието ДРАЖА ВЪЛЧЕВА съобщи, че по покана на ЦК на БКП като гости на Конгреса са пристигнали представители на партията Народен авангард на Коста Рика начело с члена на секретариата на ЦК ЕДУАРДО МОРА ВАЛВЕРТЕ и на Гвинейската демократическа партия начело със СИКА КАМАРА.

От името на Конгреса тя приветствува скъпите гости. Всички делегати стават и бурно аплодират представителите на двете партии.

Приветствие от Венецуелската комунистическа партия поднесе генералният секретар на партията ХЕСУС ФАРИЯ.

Сърдечно бе посрещнат и ръководителят на делегацията на Арабския социалистически съюз на Обединената арабска република, членът на генералния съвет ЗУЛФИКАР САБРИ.

Братските поздрави на ЦК на Народната партия на Иран (ТУДЕХ) до Деветия конгрес на БКП предаде представител на Народната партия АБДУЛ САМЕД КАМБХАШ.

Последен на предобедното заседание приветствие до Конгреса отправи политическият комисар от национален мащаб на Суданския съюз в Мали МАМУДУ ДИАРА.

СЛЕДОБЕДНО ЗАСЕДАНИЕ НА 17 НОЕМВРИ

На следобедното заседание продължи обсъждането на отчетните доклади на ЦК и Централната ревизионна комисия на БКП. Председателстващият заседанието — заместник-председателят на Министерския съвет ПЕНЧО КУБАДИНСКИ предостави думата за изказване на първия секретар на ЦК на ДКМС ГЕОРГИ АТАНАСОВ, на академик Л. КРЪСТАНОВ—председател на Българската академия на науките, и на главния инженер на дървообработващия завод „Георги Димитров“ във Велинград ИВАН ТРИЧКОВ.

След това от името на Австрийската комунистическа партия приветствие поднесе членката на Политбюро на ЦК МАРИА УРБАН, а от името на Централния комитет на Мексиканската комунистическа партия ЕНКАРНАСИОН ПЕРЕС—член на Политбюро и секретар на ЦК на Партията.

От името на Уругвайската комунистическа партия Конгресът бе приветствуван от члена на ЦК и председател на контролната комисия др. ХУЛИА АРЕВАЛО.

Приветствие пред Конгреса поднесе и представителят на Африканската партия за независимост на Сенегал и всички патриотични и демократични сили в страната — членът на секретариата на Партията — ТИЕРНО АМАТ ДАНСОКО. От името на борещите се за национална независимост народи на Ангола, Зелени нос, Гвинея, Мозамбик, Сан Томе и Принсипи на трибуната за приветствие към конгреса застана генералният секретар на Африканската партия за независимост на Португалска Гвинея и Зелени нос АМИЛКАР КАБРАЛ.

В своето приветствие пред Конгреса, членът на Националния съвет на Индийската комунистическа партия САМАНАД ЛАХИРИ каза топли думи за безсмъртния вожд и учител на нашия народ Георги Димитров, за неговата кипяща дейност като един от видните дейци на международното комунистическо и работническо движение.

Приветствие пред конгреса поднесоха и ЕСТЕР БЕРГЕРУД — секретар на ЦК и ръководител на делегацията на Норвежката комунистическа партия, АБДЕЛ САЛАМ БУРКИЯ — секретар на Мароканската комунистическа партия, ФРАНЧЕСКО ЛАМИ — член на Дирекцията на Италианската социалистическа партия, САМИ АХМЕД — член на ЦК на Йорданската комунистическа партия, КОДЖИТА ШИГЕС — член на ЦК на Японската комунистическа партия и ФАНИ ЕЛДМЕН—член на ЦК на Аржентинската комунистическа партия.

Председателстващият следобедното заседание др. ПЕНЧО КУБАДИНСКИ съобщи, че президиумът на Конгреса предлага да бъде гласувана декларация по повод варварската агресия на Съединените щати във Виетнам. Думата бе дадена на ВЪЛКАН ШОПОВ — първи секретар на Окръжния комитет на БКП в Толбухин, който прочете текста на декларацията. Декларацията бе приета с пълно единодушие.

Деветият конгрес на Българската комунистическа партия продължава своята работа.

Мисли и вълнения в дните на Конгреса

ДОБРИ КУЗМАНОВ, НАЧАЛНИК НА ОТДЕЛ „КУЛТУРА И ИЗКУСТВО“ ПРИ ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ:

ПРЕЗ настоящата седмица нашият народ изживява вълнуващи дни. В обновената зала „Универсиада“ заседава Деветият конгрес на БКП. Изнесеният доклад на ЦК на Партията предизвиква у всеки българин чувство на радост и гордост от постигнатото в стопанския и културен живот на страната.

С особено вълнение слушах изказването на секретаря на БЗНС др. Георги Трайков, което е израз на сплотеността на народа ни, речта на генералния секретар на ЦК на КПСС Леонид Брежнев, който подчерта, че нашата Партия е един от най-старите и калени отряди на световното комунистическо движение.

С внимание проследих изказването на др. Павел Матев, в което бяха охарактеризирани големите успехи и завоевания на културата в страната ни. В него беше подчертано, че България е в авангарда на съвременния мощен идеологически и културен прогрес. А това радва, окриля за нов творчески подем.

* * *

СТОЙКА МИХАЙЛОВА, ДИРЕКТОР НА УЧИЛИЩЕ „10 ФЕВРУАРИ“ — СИЛИСТРА:

СЛЕДЯ с голям интерес работата на IX конгрес. Привлича особено много вниманието ми всичко онова, което начертават перспективите за развитието на образованието: строежът на нови училищни сгради, разширяването на професионално-техническото образование и др.

Нашият учителски колектив посрещна с радост увеличението на заплатите, които според мен бяха един прекрасен предконгресен подарък.

Радва ме порасналият престиж на Партията, на страната ни. За това говори големият брой чуждестранни делегации на Конгреса, техните изказвания.

* * *

НЕДКО КИРИЛОВ, СЕКРЕТАР НА ПАРТИЙНАТА ОРГАНИЗАЦИЯ ПРИ ДИП „ЛИПА“

ВНИМАНИЕТО на всички комунисти и безпартийни от ДИП „Липа“ — Силистра сега е насочено към зала „Универсиада“, където заседава Деветият конгрес на славната БКП. Не може Конгресът да не предизвика възхищение у всяко българско сърце, когато знаем, че на него ще се приемат директивите за по-нататъшното развитие на прекрасната ни социалистическа родина. Разискванията на Конгреса показват, че Партията и народът одобряват проектодирективите и оценяват петата петилетка като важен етап в по-нататъшното изграждане на материално-техническата база на социализма.

С голямо задоволство, като партиен секретар, посрещам раздела в доклада на другаря Тодор Живков за ролята на партийните комитети и организации като политически ръководства. Става ясно, че по тази задача трябва още да се работи.

* * *

ДОБРИ УЗУНОВ, СЕКРЕТАР НА ПЪРВИЧНА ПАРТИЙНА ОРГАНИЗАЦИЯ В ЛЕЯРНИЯ ЦЕХ НА ДМЗ „СТОМАНА“

ОБСТАНОВКАТА, в която се провежда Деветият конгрес на Партията, е обстановка на небивал подем в цялата страна. Не остават назад и работниците от машиностроителния завод „Стомана“ в Силистра. Движещата сила, сърцевината на близо хилядния колектив на завода е партийната организация. В чест на това голямо събитие в живота на Партията и страната ентусиазираният колектив на „Стомана“ изпълни годишния си производствен план предсрочно и ще даде до края на декември допълнителна продукция за около 600 000 лева.

Голям е интересът към работата на Конгреса от страна на комунистите и всички работници и служители в предприятието. И това е напълно естествено — обсъждат се перспективите до 1970 година, които ни доближават все повече до светлите хоризонти на комунизма.

МИХАИЛ ГЕОРГИЕВ — ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ТКЗС „ЛЕНИН“ — С. КАЛИПЕТРОВО

С МНОГО радост и задоволство приемам отчетния доклад на ЦК на Партията, прочетен пред Деветия конгрес от другаря Тодор Живков.

Особено много ме вълнува разделът за по-нататъшното развитие на селското стопанство. Та той чертае пътища за още по-бурно развитие на кооперативите, пътища, трасирани с още по-широка механизация и химизация на нашето производство.

Светлината, в която се разглеждат въпросите за увеличаване интензификтивността на селското стопанство, е особено важна за нашия кооператив. И досега ние сме работили усилено в тази насока. Новият път, който така смело ни сочи Деветият конгрес, ще ни помогне още по-бързо да достигнем нашата цел — увеличаване производителността на труда и повишаване жизнения уровен на селскостопанските труженици.

* * *

ЛЮБЕН НИКОЛОВ — РЪКОВОДИТЕЛ НА ПРОИЗВОДСТВЕН УЧАСТЪК В С. СРАЦИМИР

С ГОЛЯМ интерес следя ползотворната работа на IX Конгрес на Българската комунистическа партия още от първия ден на неговото започване. Той се явява събитие от голямо значение в развитието на нашата страна. С особен интерес прочетох онази част от доклада на Централния комитет, която се отнася за селското стопанство. Радостен съм от успехите, които постигнаха кооператорите от нашата страна през последните години.

Като селскостопански специалист най-доволен останах от перспективите, които чертае Конгресът за по-нататъшното развитие на селското стопанство. Комплексната механизация ще обхване почти всички полски култури, ще навлезе в лозарството, овощарството и зеленчукопроизводството. Все повече и повече ще нараства употребата на минерални торове и химически препарати. В резултат на всичко това трудът на кооператорите ще стане по-лек и по-производителен.

* * *

ИЛИЯ КУНЕВ, ДИРЕКТОР НА ДИП „ДУНАВ“

С ГОЛЯМА радост и вълнение следя работата на Деветия партиен конгрес. Като комунист особено много ме радва ласкавата оценка, която дават за нашата Партия представителите на братските комунистически партии. Това на дело показва, че с всяка измината година расте авторитетът на Партията на българските комунисти сред международното комунистическо движение. Много ясно се изтъква интернационалния дълг на българските комунисти за укрепването на социалистическата система.

Както аз, така и целият колектив на предприятието със задоволство посрещаме мероприятията, които се набелязват за подобряване на жизненото равнище на народа. Икономиката на страната ще се развива с още по-големи темпове, а това ще даде възможност за издигане на по-високо ниво и културата на хората от нашата страна. Ще се усъвършенствува и новата система на ръководство на народното ни стопанство. Тя вече се прилага при нас и ние смятаме, че резултатите през следващите години ще бъдат още по-големи.

* * *

СТАНЧО ДИМОВ, РЪКОВОДИТЕЛ НА СМЯНА В ДИП „ДОБРУДЖА“

СМЯНАТА, която ръководя, е съставена само от комсомолци. Те посрещнаха откриването на Деветия конгрес на Партията с големи трудови успехи. Завоювахме първото място в предприятието в предконгресното съревнование. Целият месец октомври бе обявен за ударен в чест на Конгреса. Всеки конгрес на Партията носи за мене много радости. Заедно с всички комунисти от предприятието съм твърдо уверен, че през годините на Петата петилетка ДИП „Добруджа“ ще израсне като съвременен модерен текстилен комбинат.

Следейки работата на Конгреса, оставам с убеждението, че за трудовите хора настъпват още по-радостни дни. Ще нарасне още повече жизненият уровен, тъй като икономиката на страната ще стане по-стабилна, ще израснат нови фабрики и заводи. Вдъхновен от тези светли перспективи, ще заработя още по-активно за увеличаване на продукцията в нашето предприятие. Защото знам, че това е най-големият ми принос, с който мога да се отблагодаря за топлите грижи на Партията.

Големи успехи

В СТОПАНСКИЯ двор на с. Черник има телчарник, в който се отглеждат 200 телета до шестмесечна възраст. За тях се грижат четирима животновъди. Най-дългогодишна и опитна телчарка между тях е другарката Зийниш Алиосманова. Тя вече шест години работи в тази ферма. С добрата си работа служи за пример на своите колеги.

Антул Ферхадов и Улкия Хамдиева са също трудолюбиви и добри животновъди. Те работят от две-три години при телетата. Най-млада е Усмюгюл Насуфова. Тя е комсомолка и работи в животновъдството за първа година. Но за сметка на това е много трудолюбива. Вслушва се в съветите на по-старите животновъди и на специалистите.

В чест на IX конгрес на Партията малкият колектив реши да работи така, както никоя друга година досега. Телчарите решиха да положат най-големи усилия при храненето и гледането на телетата и предсрочно да изпълнят своя план.

Годишният план беше изпълнен още в началото на есента. До 1 ноември телчарите произведоха 49 413 кг прираст от поверените им телета, докато годишният план предвижда да произведат само 40 542 кг. Или те постигнаха близо 9 т прираст над плана. Така те посрещнаха IX партиен конгрес с преизпълнен план.

Освен това с помощта на главния ветеринарен лекар и на главния зоотехник те опазиха телетата от заболявания и не допуснаха да умре нито едно от тях.

Подпомогнати от ръководството на стопанството, четиримата телчари навреме се подготвиха за работа при зимни условия. За животните са осигурени достатъчно качествени фуражи. Помещенията са ремонтирани. Има и достатъчно постеля. Всичко това осигурява висок прираст от телетата и през есенно-зимния период. Животновъдите от малкия колектив смятат до края на годината да получат още 10 т прираст над плана.

Зия ИСМАИЛОВ

РАЗДЯЛА С 1966

ОЩЕ е далеч краят на годината, а много колективи на кината в нашия окръг изпратиха 1966 година и вече работят по плана за идущата. Тези свои успехи служителите и киномеханиците от Окръжното предприятие „Кинефикация“ посвещават като дар на Деветия конгрес на Партията.

Разделиха се с настоящата година на колективите на подвижните кина №12 и 13 и на киното в село Калугерене. Колективите на тези три кина изпълниха годишните си планове за зрители и парични приходи още в края на септември.

В челните редици застанаха и кината в село Айдемир и Окорш. Колективът на киното в село Айдемир изпълни годишния си план с 60 дни по-рано. Киното в с. Окорш изпрати 1966 година още на 4 ноември и сега работи по плана за следващата година.

Двойна радост преживя колективът на киното в с. Средище. В деня на откриването на Конгреса той рапортува, че е изпълнил годишния си план. Такава радост споходи и колектива на най-голямото кино в окръга — кино „Москва“ в гр. Силистра.

Видослав ПЕТРИНЧЕВ

ПО-СВЕТЛИ ПЕРСПЕКТИВИ

ТРУДОВИЯТ колектив на промкомбинат „Текстил“ в Силистра посрещна с чувство на изпълнен дълг най-голямото политическо събитие в нашата страна през тази година — Деветия конгрес на Партията. До 10 ноември обещанието в чест на Конгреса за обема на промишлената продукция бе преизпълнено с 96 000 лева, а за печалбата — с 18 000 лева. Дванадесет производственика заработиха през тази година със собствен качествен щемпел. Между първите в социалистическото съревнование са комунистите Никола Радев, Господин Иванов, Стоянка Чолакова, Станка Великова, Величка Чорбаджиева и много други.

Откриването на Конгреса бе отбелязано в предприятието с най-високо преизпълнение на трудовите норми и подобряване качеството на продукцията. Всъщност трябва да се изтъкне, че през цялата година промкомбинат „Текстил“ няма рекламации за лошокачествена продукция.

През дните на Конгреса радио уредбата разнася гласа на Партията във всички работни помещения на предприятието. Организирано бе освен това колективно слушане на доклада на другаря Тодор Живков. Особено добре се посрещнаха разделите в доклада за външната политика на Народна република България, за подобряване благосъстоянието на трудещите се и др.

На кратки, но ентусиазирани митинги работниците и работничките в различните цехове изпратиха поздравителни телеграми до Конгреса. А снощи се състоя много интересно събрание. Директорът Страшимир Тодоров разказа на производствениците за досегашния ръст и перспективите на промкомбинат „Текстил“. Само преди три години той представляваше малко ишлемеджийско предприятие с 220 души работници и 1 380 000 лева обем на продукцията. Днес промкомбинатът е напълно преобразен. В него се трудят повече от 570 работници, предимно жени, и изпълняват план за 2 470 000 лева. А перспективите са още по-светли. Предвижда се през новата петилетка работниците да се увеличат на 700 души, а стойността на годишната промишлена продукция — на 3 350 000 лева. Особено много се радват текстилците на предвиденото възнаграждение на нова производствена сграда с всички необходими условия за работа.

Борис ГЕОРГИЕВ

В редиците на най-добрите производственици от ДИП „Терма“ в град Тутракан е и Минчо Атанасов. Той обслужва електрическа пещ за изпичане на емайл. Труди се с голямо упорство и изпълнява трудовата си норма 160 процента. В тези конгресни дни постига още по-високи трудови успехи, защото знае, че те са дар за Деветия конгрес на Партията.

СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

ОТЧЕТИ И ИЗБОРИ В КОМСОМОЛА

ДЕЛОВО, ОТКРОВЕНО И ТВОРЧЕСКО ОБСЪЖДАНЕ

на постиженията и слабостите

ПРИ такава обстановка протече годишната отчетно-изборна конференция на комсомолската организация при ССТ—Силистра.

Много мероприятия и инициативи са проведени в комсомолските дружества за подобряване на успеха и дисциплината на курсистите, за тяхното правилно комунистическо възпитание. За тях подробно се говори в отчетния доклад на ученическия комитет и изказванията на делегатите. Конференцията оцени, че има чувствителен ръст в организационното укрепване на комсомолските дружества, в художествената самодейност, физкултурата и спорта. В резултат на положените усилия от дружествените бюра, на организираната другарска взаимопомощ повишен е успехът на курсистите.

Съвсем правилно обаче централно място в работата на конференцията зае най-важният проблем — идейно-политическата работа. Отчете се, че тази задача е стояла в центъра на вниманието на ученическия комитет и дружествените бюра. С нужната сериозност и чувство на отговорност са се отнесли те при определяне новите форми на политическа просвета. След задълбочено обсъждане възможностите и условията във всяко дружество, изградени са политически кръжоци на тема: „Младежкото революционно движение“, с ръководител Ана Петрова, „Мила родино ти си земен рай“, с ръководител Михна Георгиева, „Малък, но героичен народ“ и др. Но само с изграждането на формите за политическа просвета въпросът за комунистическото възпитание на младежите не се изчерпва. След тяхното изграждане е нужно сериозно отношение и стегната дисциплина от страна на слушателите.

На конференцията обаче в изказванията на някои от делегатите се посочиха редица факти за подценяване работата в изградените кръжоци, на системно безпричинно отсъствие от занятията и в крайна сметка проваляне на някои от кръжоците. Интересни факти се посочват в това отношение в отчетния доклад. Така например в него се отчита, че изграденият във вторите курсове кръжок на тема „Малък, но героичен народ“ е бил единствен кръжок, където най-добре е организирана работата, впоследствие обаче същият е прекратил дейността си. А причините? Те остават в сянка. Защото е недостатъчно само да се каже, че за проваляването на кръжока е виновен УК и ръководителят на кръжока.

За оформяне на политическия мироглед у комсомолците много са помагали и проведените просветни събрания. Хубавото е това, че на тях темите са подбрани от самите младежи. Проведени са просветни събрания на тема: „Младежите в капиталистическите страни“, „Човекът при комунизма“, „Бъдещето започва от днес“ и др. Те наистина са интересни и спомагат за повишаване политическите знания на комсомолците. Но и те са били подценени в някои курсове като I-а, I-б и II-г, където няма проведено нито едно просветно събрание.

Политинформации се изнасят редовно във всички дружества. С това курсистите се осведомяват редовно за най-важните събития по света и у нас. За по-важните събития са изнесени политинформации пред всички курсисти от учители или специално подготвен лектор. Редовно се поддържа в техникума политическа карта, изнасят се политинформации по радиоуредбата. Но, нали всичко това се провежда, за да има някакъв резултат? Нали с проведените мероприятия се цели да се повишат знанията на курсистите по международните въпроси?

Ето защо правилна е инициативата на комисията по идейно-политическата работа да провежда анкета по дружества, за да провери какво знаят комсомолците за събитията по света. Но резултатите от анкетата будят основателно тревогата на ученическия комитет. Анкетните листове показват, че въпреки проведените мероприятия много от курсистите не са добре запознати със събитията по света.

На конференцията станаха много изказвания, повече от които бяха взискателни, критични и самокритични. С особена загриженост посочиха някои слабости в работата на дружествените бюра, на ученическия комитет и отделни комсомолци.

От името на комунистите от техникума, конференцията бе приветствувана от секретаря на партийната организация др. Ангелов. Той посочи, че наред с идейно-политическата работа много важна задача на комсомолските дружества е да съдействуват за подобряване успеха и дисциплината на курсистите. В това отношение голяма е ролята на активистите на Комсомола, които са длъжни и трябва да окажат помощ на слабите курсове или курсисти.

Висока оценка даде за работата на комсомолската организация в техникума първият секретар на Окръжния комитет на комсомола др. Йордан Танков. Той изрази най-сърдечна благодарност на директора на техникума др. Нончев, на партийния секретар др. Ангелов, на учителския колектив за оказаната от тях помощ на комсомолците в тяхната ежедневна работа, при организиране мероприятията на Комсомола. Др. Танков оцени, че в техникума политическата работа е поставена на добра основа. Това, което се върши и се предвижда да се върши в проекторешенията, е здрава предпоставка за нови успехи. Добре се работи и по обучението на актива. Тази висока оценка, задължава новоизбрания ученически комитет занапред да работи с още по-голям жар и ентусиазъм за преодоляване на съществуващите слабости в организаторската и политическата работа, за да стане комсомолската организация в техникума образец във всяко отношение.

Хаккъ РУФИЕВ

Комунистите от птицефермата в с. Чернолик посрещнаха Деветия конгрес на БКП с преизпълнен годишен план. В партийната група тук членуват само трима души: Фатмегюл Мустафова — отговорничка, Зинип Ахмедова и Махмуд Бекиров. Те обаче редовно обсъждат изпълнението на плановете и дават личен пример на останалите гледачи.

МИСЛИ ОТ БЕЛЕЖНИКА

ЗАПОЧНА големият разговор за комсомолския живот на селската младеж. Връщаме се от първото събрание, беседваме, спорим, мислим.

Минало е малко време, откакто заглъхна разговорът в читалищния салон. Отварям бележника си и от неговите страници напират мисли за един колектив, за една негова проява. Моите приятели от първо дружество на Комсомола в с. Грънчарово не бива да ми се сърдят за това, че ще наруша принципите на интимността и ще споделя с читателите на вестника за тях и тяхното дружество.

От четиридесетте члена на дружеството 34 присъствуваха на годишното събрание. Определеното време за откриването на събранието общо взето се спази. Както винаги, така и сега болшинството от членовете на дружеството проявиха дисциплинираност и пристигнаха навреме на събранието. Но, жалкото е това, че болшинството от тях си отидоха от годишното събрание, както и бяха пристигнали: неподготвени, безучастни свидетели! Дружественият комитет не можа да ги превърне в свои съучастници в стремежа си да извади от това състояние, в което се намирало досега дружеството.

Истина е, че докладът на дружествения комитет, прочетен от неговия секретар Георги Иванов, не беше лошо написан. Той общо взето отговаряше на изискванията на ЦК и на Окръжния комитет. В него се даваха основните насоки за провеждане на един истински разговор за дейността на дружеството през изтеклия период. Не е ли при това положение тревожен фактът, че на събранието взеха отношение по повдигнатите въпроси само трима членове, от които единият заместник секретарят на дружеството, другият нов член на дружествения комитет.

Много голяма тревога буди и фактът, че събранието фактически не прие никакви решения за бъдещата работа, защото изработеният проект беше лош.

Кои са причините за тези явления в първо комсомолско дружество в с. Грънчарово? Има ли актив в това дружество, способен да го изведе на по-предни позиции между дружествата от окръжната организация?

В дружеството има много грамотни активисти, предани, трудолюбиви. Секретарят е механизатор, много зает, но намира сили и работи не лошо като комсомолски организатор. Заместник секретарят на дружеството Василка Кралева е бивш секретар на дружеството и има опит, разбирания и желание за работа. В дружеството членуват читалищният секретар, пет-шест учители, животновъдният бригадир.

Следователно организацията актив има. Но въпреки това работата в дружеството не е добра. Защо?

Защото, първо не е помислил дружественият комитет за организиране на комсомолски групи. А условия за тяхното изграждане има. От членовете на дружеството като учители работят 5-6, като полевъди 18, като животновъди 8, механизатори 5, служители 4 и др.

От това се вижда, че в дружеството може и трябва да се изграждат най-малко 4 комсомолски групи. Защото от комсомолската група трябваше да се почне годишното събрание и неговата подготовка. А грънчаровските активисти са забравили тази истина.

Второ, защото дружественият комитет малко е помислил за подготовката на събранието. Той не се е съобразил с изискването да се проведе подготвително събрание, на което да се запознаят членовете с окръжното на ЦК, да се изберат комисии по проекторешенията, проектолистата на нов ДК, да се обсъждат мероприятията в чест на годишното събрание.

Първото годишно отчетно-изборно събрание в района на Секуловския общински комитет на ДКМС мина. Определена вина за тези слабости в неговото провеждане има и общинският комитет и неговият секретар.

Ние вярваме, че в бъдеще тези грешки ще се поправят и следващите събрания ще се проведат на по-високо ниво.

Йордан ТАНКОВ

Комсомолецът Иван Димитров работи в машинно-подготвителния цех на ДИП „Липа“ — Силистра. Той е в челните редици на съревнованието за изпълнение на плановете и обещанията. За упоритата си работа е удостоен със званието „Ударник“. В предприятието всички го знаят не само като добър производственик, а и като активист на комсомолската организация. Младият работник така разпределя времето си, че успява да повишава едновременно и образованието си. Той учи във вечерния техникум по дървообработване.

Среща на три поколения

НА 10 ноември тази година на вечерта в киносалона на с. Главиница се стекоха много кооператори, комсомолци и пионери. При голяма тържественост тук се проведе среща на три поколения в чест на Деветия конгрес на Партията. Гост на тържеството беше другарят Петър Кудинов от Силистра, активен борец против фашизма и капитализма.

Слово при откриването на срещата произнесе Радка Милушева, ръководителка на пионерска дружина „Н.Й. Вапцаров“ в селото. Тя говори за трудовите дела, с които нашият народ посреща Деветия конгрес на Партията. След това рапортуваха председателката на пионерска дружина Николинка Мицова и секретарят на общинския комитет на Комсомола Георги Димов.

Секретарят на общинския партиен комитет Велчо Велев говори на тържеството за героичната история на Българската комунистическа пратия и нейната ръководна роля в нашата страна.

След това беше дадена думата на другаря Петър Кудинов да разкаже спомени от своя нелегален революционен живот. Всички с много голямо внимание слушаха вълнуващия разказ на активния борец против фашизма и капитализма.

За дейността на Комсомола в първите години след Девети септември разказа другарят Христо Рачев. А членката на дружинния съвет Жана Вътева говори за дейността на пионерската организация през последните няколко години.

Изнесена бе литературно-музикална програма от песни и стихове, посветени на Партията. Монтажът на пионерите завърши с думите:

„Три поколения дружно вървим,
учим и пеем, бдим и строим!“

Препълненият салон екна от песента „Комунисти, комсомолци, пионери“, подета от всички присъствуващи.

Славчо ГЕОРГИЕВ

Една хубава дружба

МНОГОБРОЙНИ са инициативите на комсомолската организация при СПУ „Георги Кирков“ от гр. Дулово за разнообразяване живота в комсомолските дружества. Една такава хубава инициатива на ученическия комитет беше да се създадат трайни връзки и се обмени опит със средношколците от гр. Исперих.

И ето. За да осъществят тази инициатива, неотдавна от Дулово потеглиха младежки влак с песни, музика и весела глъч. На гара Исперих дуловчани бяха посрещнати от средношколците от Исперих, които още оттук обградиха своите нови познати с изключително внимание и уважение. Целият ден беше преситен с динамика и деловитост, музика, спорт и веселие. Всеки клас намери съответния от гимназията в Исперих. Сложи се началото на една хубава и трайна дружба между двете гимназии, която няма да приключи само с тази среща. Ще последват нови взаимни срещи и гостувания за обмяна на положителния опит между комсомолските дружества.

Димитър КОСТАДИНОВ

Среща с доброволка в Отечествената война

ЖИТЕЙСКИЯТ друм е оставил своя отпечатък върху лицето и косите на Стефка Узунска от гр. Тутракан. Годините се разписват по лицето, с появата на бръчките, а косите сребреят. Незасегнат е само погледът. Все така жив и пламенен като преди двадесет години е останал той. Тогава тя е била млада, силна, изпълнена с омраза към фашистите. Ни то за миг не се поколеба тя, когато се записа доброволка в редовете на Първа българска армия в Отечествената война. Мина през люти битки и не един път бе изправена с лице пред смъртта. Колко кръв видя тя по бойните полета на Унгария. Свидетелка бе и на героизма на наши и съветски бойци, които стъпка по стъпка гонеха врага.

А ето за всички тези неща тя трябваше да говори на срещата с пионери от училище „Стефан Караджа“, да разказва за тези героични дни...

Разказът е бавен и спокоен. Децата слушат със затаен дъх. Ето мислено всички в момента се пренасят при Драва-Соболч. Там доброволката Стефка Узунска е отишла на разузнаване в тила на врага. За успеха на акцията е била наградена.

Дълъг е разказът на участничката в Отечествената война. Доволни са пионерите. Те поднасят на нея букет от подбрани есенни цветя. Връзват й алена пионерска връзка.

А за героизма на българските и съветските войски по време на разгрома на фашизма дълго ще си спомнят всички.

Викентий ДУКАНОВ

Отчетоха предконгресното съревнование

НА 10 НОЕМВРИ тази година вечерта в салона на читалището в село Паисиево се състоя тържествено събрание, на което общинският партиен комитет и управителният съвет на ТКЗС отчетоха резултатите от изпълнението на обещанията, поети в чест на Деветия конгрес на Партията. Информация по този въпрос изнесе секретарят на общинския партиен комитет Садедин Хабилов.

Изпълниха предконгресните си обещания полевъдите от с. Орешене с бригадир Незир Аяров и бригадата на Мухсин Пунарджиев от с. Паисиево. Достойно рапортуваха също така тракторната бригада от с. Паисиево и звената на Садие Мехмедова от Орешене и Али Рахимов от с. Вълкан. Кооперативното стопанство преизпълни плановете за пшеницата, царевицата, слънчогледа, фасула. Произведени са предвидените за тази година количества яйца, мляко от овцете, приплоди. Начело в съревнованието в животновъдството са кооператорите от кравефермата и овцефермата в Паисиево.

Гордост за кооперативното стопанство са механизаторите Иван Стефанов и Кемал Зекиров, животновъдите Симеон Маринов и Мехмед Ахмедов и други. Много от тях разказаха пред останалите кооператори как са постигнали своите успехи.

От името на общинския партиен комитет и управителния съвет на стопанството председателят на ТКЗС Ниази Мехмедов връчи на първенците предметни и парични награди.

Присъствуващите гласуваха при голямо въодушевление рапорт-телеграма до Окръжния комитет на Партията. Накрая бе прожектиран филмът „Отчет пред съвестта“.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

ПЪРВИТЕ ЗАПОВЕДИ

(Документална повест от Сергей Мартынов)

21

— Всички ли пусна?

— Не, впрегаемите останаха.

— Те нека да останат. А от конете за яздене и помен да няма от тях. Няма да дотрябват, не ще отстъпваме!

— Ясно ми е...

— Ето, вземи касата и я закопай по-дълбоко. Мястото ми покажи лично.

— Слушам!

След половин час старшината в суматохата на боя откри Горбунов, доложи, че документите са закопани. Заедно те се втурнаха в двора; Мишкин показа за маскираното с пресен чим място около мачтата с флага на заставата. Сега, когато документите се намираха в безопасност, двамата можеха да се върнат при граничарите, водещи силен бой.

Прибягвайки покрай окопа, Горбунов видя в него Маша. Тя пре**върза**ваше Михаил Бричев.

Разбуди я с нечувана сила гръм. Домът се тресеше, стъклата звънтяха. Гърмът идваше от страна на Буг.

Първите секунди Маша не можа нищо да разбере. Тя седеше на кревата и гледаше през прозореца, зад който ставаше нещо страшно. Недалеч около заставата избухна пламък, по стените на къщата ударихa парчета пръст, в конюшната диво зацвилиха кавалерийските коне.

„Къде е Вася? Какво става с него?“ — премина в главата й тревожна мисъл и Маша се ужаси, като разбра, че на заставата се води бой.

Като разтвори вратата, бързо влезе Горбунов. Стремителен, стегнат.

— Ти жив ли си? — радостно въздъхна Маша.

— Както виждаш...

— Какво е това, Вася?

— Война.

Маша безсилно се отпусна в кревата.

— Обличай се и идвай на заставата! — извика Горбунов и излезе.

Маша бързо се облече и изтича след мъжа си.

Трепереше и се люлееше земята. Тичаха насам-натам в ужас хора, излизащи от горящите къщи. В дворовете, обезумели от страх, цвилеха коне, мучаха крави.

Граничарите се намираха в окопите с пушки, готови за бой. Маша скочи при тях.

Вчера вечерта тя седеше с тях в беседката, тихо им пееше песни. А днес — война. Дойде на заставата селското момченце Паша Калихович, донесе гърне топло мляко за тукашните кученца. А днес — война. Беше топло и тихо, ярко блещукаха звезди, миришеше на липов цвят. А днес — война.

Често и страшно падаха снаряди, в дим и прах беше обвито селото.

Маша, разбира се, и по-рано се досещаше, че се надигат страшни събития. Но че така внезапно, така вероломно?!

През цялото време тя беше заедно с граничарите: носеше им вода, превързваше ги, преместваше ранените в укрепленията. Сега тя превързваше Михаил Бричев. Той беше ранен на северозападната покрайнина на Новоселки по време на втората или третата атака на фашистите. Пар че граната попадна в корема му, и го пренесоха на носилка.

Маша, както умееше, проми раната му със спирт от аптечката, превърза го с двата индивидуални пакета, изтри студената пот от челото му. Бричев отвори очи, видя жената на началника на заставата Погледна я с дълъг, пълен с благодарност и тревога по глед и отново затвори очи.

Извикаха Маша: някой от ранените молеше за вода.

Така тя повече и не надникна в къщи и не знаеше, какво става там...

Боят продължаваше.

Хитлеристите напираха от южната страна, от дъбовата горичка.

Там ги посрещна отделението на Василий Шалагинов и разчетът на тежката картечница под командата на Кузма Никитин. С тях беше и зам. командирът по политическата част Михаил Зинин. По-надясно от тях, близо до Буг, отблъскваха вражеската атака бойците на капитан Кондратев и на старши лейтенанта Ринди. Оттам се чуваха картечни редове и пушечна стрелба.

Но най-яростни бяха ударите на фашистите по бойците на заставата. Те отбиваха една след друга атаки на фашистите, които без да обръщат внимание на загубите, се дигаха все по-често за нов скок.

Ето вече влезе в действие неизчерпаемият оптимизъм на отделенния командир Василий Шалагинов.

— Бий, не се плаши! — викаше от време на време той, появявайки се там, където беше най-трудно.

С кепе, накривено на една страна, с автомат в силните ръце, той беше навсякъде и неуязвим и граничарите при неговото появяване се изопваха и се разве селяваха.

Към един часа през деня се по усложни положението на северозападната покрайнина на Новоселки. От всички защитници на този участък останаха невредими само Павел Капинос и Иван Бузин. Въобще Капинос беше стрелец-снайперист и започна боя със своя снайпер. Но към обяд убиха картечаря и той залегна зад тежката картечница. Втори по ред след него застана Бузин. Сега те лежаха в старото окопче в елховата горичка и водеха огън по фашистите. Те нахълтваха в Новоселки от страна на Кринки и боровата горичка, но картечницата на Капинос не ги пускаше в селото. Капинос биеше с къси, точни редове, пазейки патроните. Неговото красиво юношеско лице, винаги такова светло и възторжено, сега беше строго и изглеждаше по-възрастно.

А патроните оставаха все по-малко и ето вече последната лента е заредена в „Максим“. Вече няма с какво Иван Бузин да зарежда празните ленти.

— Бягай на заставата, донеси патрони! — викна Павел.

— А ти?... — попита Бузин.

— Бягай! Аз ще ги задържа! —и, виждайки, че Бузин се колебае, извика: — Хайде изпълнявай! Трябват патрони!

Бузин запълзя по окопа, по елховата горичка, после се изправи и побегна към заставата.

„Все едно ние не ще ви пуснем! — мислеше Капинос, наблюдавайки как немците, залегнали в ръжта, мърдаха със своите каски, готвейки се за нова атака — Ето ще домъкне Ваня патрони и всичко ще бъде наред.“

Но той не знаеше, че на път към заставата Бузин беше ранен в крака, че Иван лежи в тревата, без да има сили да се повдигне, губейки непрекъснато кръв. Той не знаеше това и се надяваше, че ей сега ще донесат патрони и всичко ще бъде наред. А засега трябва да се задържат немците, да не се пускат напред.

Павел бръкна в джоба си за носната кърпа, за да изтрие от лицето си потеклата пот. И заедно с кърпата измъкна откъснат отгоре плик с писмо. Писмото беше от къщи. От баща му Пантелей Андреевич. Получи го неотдавна, прочете го и го скри в джоба. Писмото е от село Преображенско, Прикумски район, Ставрополски край. Този обратен адрес, както и адресът на заставата, както и цялото немного грамотно писмо бяха написани по молба на баща му от някой друг; баща му беше малограмотен и пишеше лошо.

Пантелей Андреевич се интересуваше от здравето на сина си, пращаше му поздрави от машехата (майка му умря в 34-та година), от по-големия брат Василий, от по-малкия брат Иван и съобщаваше, че всички те са живи здрави и му желаят същото. После с тревога и недоумение питаше защо той толкова тревожно писмо им пратил напоследък?... Какво става там, на границата?

(Следва)

НАШИЯТ РАЗГОВОР ПО ИКОНОМИЧЕСКИТЕ ВЪПРОСИ В ТКЗС

По някои елементи на стопанската сметка

По-нататъшното изясняване на отделните моменти при прилагането на вътрешно-стопанската сметка допринася до голяма степен за увеличаване материалния стимул у кооператорите. Тук аз искам да споделя моето мнение по правилното отнасяне на преките материални разходи при отчита не резултатите от дейността на отделната производствена единица, както и кои разпределяеми разходи да се отнасят за същата.

ПРЕКИ материални разходи са семената, торовете, горивата, препаратите и др. Както знаем, тези материали, вложени и употребени за отглеждането на есенните култури и подготовката на почвата за пролетните култури, представляват разходи за следващата година. Те не следва да отежняват производството за календарната година. Затова, когато се изготвя план-сметката на даде на производствена единица от растениевъдството примерно за следващата 1967 година, ще трябва да се отразят и разходите, направени през есента на 1966 година.

На практика обаче се получават някои неудачи. Обикновено става така, че една част от отпуснатите материали остават неупотребени в производството, с което се постига неправилно отразяване на чистата продукция или чистия доход. Това особено много важи при отчитане изпълнението на план-сметките в животновъдството. Така например ако на една говедовъдна ферма в началото на м. декември 1965 година е отпуснат концентриран фураж 20 т на стойност 2 000 лв. и в края на същия месец е разходван примерно 12 т на стойност 1 200 лв., получава се разлика от 8 т фураж на стойност 800 лв. Тя трябва да се приспадне и се отнесе като салдо през следващата година. Особено очебиещи са опущенията в това отношение с грубите фуражи.

В растениевъдството не са малко случаите, когато отпуснатите количества семена се отнасят на веднъж в разход за дадената производствена единица от съответната култура, макар че по някол ко тона остават неупотребени по ради редица причини. Това показва, че в края на годината е необходимо да се инвентаризират на личните количества фуражи, на мираци се на склад, а също така торовете, препарати и семената. Те след като се приспаднат, вече дават възможност за отразяване реалния размер на материалните разходи и оттам на чистата продукция, или чистия доход. Оттук вече е налице предпоставката за по-точно изчисляване на колективния фонд трудово възнаграждение за дадената производствена единица.

Разпределяемите разходи, обощени в два основни показателя — общопроизводствени и административно-управленчески, заемат немалък дял като елемент на калкулацията на себестойността, а също така и в план-сметките на бригадите и фермите.

Конкретно общопроизводствените разходи се отнасят по отрасли за растениевъдството, за животновъдството, за строителството и т. н. Включването им пропорционално в разходната част на план-сметките, смятам за неце лесъобразно и неправилно. Общопроизводствените разходи за растениевъдството могат да намерят отражение в план-сметките на растениевъдните производствени единици, а общопроизводствените за животновъдството в план-сметката на животновъдните производствени единици. Кооператорите от растениевъдството нямат абсолютно никакво отношение към общопроизводствените разходи в животновъдството и обратно.

По отношение административно управленческите разходи съвсем неоснователно е те да отежняват разходната част на план-сметката на производствената единица. Размерът на разходите за канцеларски и пощенски нужди, командировки и др., съвсем не може да се контролира от кооператорите, т. е. те не могат с нищо да ги намалят или увеличават. В раздела за труда правилно ще бъде административно управленческите разходи да намерят отражение в план-сметката по отношение звеновоДското възнаграждение, възнаграждението на бригадирите, отчетниците, бригадните механици, каруцарите на ГСМ, селищните счетоводители (касиери) или всички ония, които пряко ръководят и отчитат работата в производствената единица.

Становището на някои икономисти, че преките и разпределяемите разходи, отразени в производствено финансовия план, трябва да се отнесат в план-сметките на производствените единици не го споделям, а считам, че не е правилно. Не могат примерно планираните суми за централизираните фондове да се включат в план-сметките на отделните производствени единици. Техният размер, сроковете за внасяне и начинът на определянето им не зависят никак от кооператорите. Такова е положението и с кооперативните фондове. Правилно е в план-сметката на отделната производствена единица да залегнат ония разходи, към които кооператорът-производственик има непосредствено отношение. Иначе стопанската сметка придобива вид на хронологически подредени сухи, с нищо необосновани математически пресмятания.

Георги СТОЯНОВ

От 10 години в свинефермата на с. Попина работи кооператорката Стоя на Димитрова. Грижите и интересът, които тя проявява,й помагат винаги да се нарежда между първенците. И сега свиневъдката се радва на новия си успех. Вместо по 15, тя получи по 16 малки прасета от отглежданите в групата й животни.

НА СНИМКАТА: Стоя на Димитрова насипва храна на животните.

Усърдието роди големите успехи

СОЦИАЛИСТИЧЕСКОТО съревнование между цеховете в промишления комбинат „Камъшит“ постоянно не стихва. На челно място се нарежда цехът за фина керамика. Завоюваните успехи не дойдоха така лесно. Двете бригади на Галя Коларова и Мара Кабаиванова поведоха упорита борба за спечелването на съревнованието още от началото на годината.

Благодарение на усърдието на всички, годишният план на цеха бе изпълнен още през месец май. Само за деветте месеца на годината бе реализирана надпланова продукция за 36 000 лева. Работниците и работничките от цеха вземат активно участие и във всички културно-масови мероприятия.

За постигнатите високи производствени резултати голям дял има и началничката на цеха Величка Драганова. Под нейното вещо ръководство колективът работи дружно.

Ето, с такива големи постижения посрещнаха Деветия конгрес на Партията работниците от цеха за фина керамика при промкомбинат „Камъшит“.

Върбан ПЕТРОВ

Нов пощенски клон в Тутракан

ТРУДНО бе за тутраканци, които живееха в квартал „Христо Ботев“, да ходят за най-дребните пощенски услуги до пощенската станция, която се намира в центъра на града. Затова на 12 ноември тук бе открит пощенски клон. Сега живеещите тук граждани ще бъдат добре обслужвани от пощенските служители. Това облекчи и работата на раздавачите, тъй като те трудно изнасяха колетните пратки до квартала, който отстои на четири километра от пощенската станция.

Жителите на квартала са благодарни на народната власт за новата придобивка, която им спестява много труд и време.

Николай МАРИНОВ

РАДОСТ, РОДЕНА ЗАД ВОЛАНА

ЕДИН „Чепел—Икарус“ беше първото нещо, което се изпречи пред погледа ми. Две момчета, запретнали ръкавите на работните си блузи, настървено търкаха червената ламарина на автобуса. Времето е дъждовно и ситният дъжд сам върши работата на поливач; калта бързо е изчистена и лакираната плоскост светва като нова.

— Сега да му измием и очите на този хубостник — предлага едното момче и при прените ръце внимателно избърсват двата фара на машината, която вдъхва у тях все още непознато и някакво странно страхопочитание...

Не знам защо, но като гледах с каква грижовност двамата възпитаници на Окръжния авто-мото клуб се отнасят към машината, си спомних за книгата „И дъх на бензин“. Злополучните преживелици на автора, описани така старателно, ме изпълваха навремето със съчувствие. Но работата тук, коренно се различаваше от онези времена, когато също се добиваше правоспособност за шофьор и мотоциклетист, ала по друг начин.

Когато прекосявате обширния двор на клуба, трябва да внимавате. На асфалтирания плац маневрират коли — товарни и леки. Зад лъскавите волани стоят момчета от целия окръг, които са решили твърдо цял живот да държат волана и да пътуват.

А е толкова трудно всъщност; ръцете са още неопитни и маневрирането — плахо. Кракът често вместо крачната спирачка натиска педала на газта и в този момент навреме се намесва опитната ръка на преподавателя по корумване.

В обширните новопостроени постройки са двата кабинета по устройство на автомобила, кабинета за преквалификация и кабинета по шлосерство.

В два от тях в момента се провеждат учебни часове според предвидената програма. Десетки внимателни и устремени към модела погледи. Прошумоляват тетрадките, в които се водят записки. На катедрата е дневникът, в който, както и в училище, се срещат и шестици, и двойки.

Учебният час трае четиридесет и пет минути. После ека момчешката глъчка. Веселите жизнерадостни викове изпълват просторния двор. Преподавателите на свой ред се оттеглят в стаята си, за да споделят един с друг впечатленията от проведения час. Ето в дневниците са се появили нови шестици, разбира се, срещу имената на отличниците Стефан Проданов, Марин Георгиев, Георги Петров, Стоян Димов...

— Момчетата залягат здраво над книгите — споделя един от преподавателите. Ако вървим все така и тази година на изпитите ще има съвсем малко пропаднали...

Впрочем, окръжният автомото клуб не се занимава само с тази дейност. Тук се подготвят мото-състезатели за разни първенства. Имената на някой от тях се знаят от много хора в окръга: Христо Димитров, Димитър Илиев и др. Освен това се провеждат занимания с любители-шофьори, предимно граждани, есенни курсове за преквалификация, обучаване на шофьори за народното стопанство и шофьори-донаборници.

А толкова скоро тук на това място нямаше почти нищо. Есенният вятър брулеше голата поляна, а мразът сковаваше всичко. По решение на ръководството на трудови начала бе започната строителната работа: кабинетите, а после и двуетажната постройка, която след време ще приюти всички. Момчетата сами бъркаха бетона, изнасяха тухли.

— По-рано разполагахме със съвсем мизерна база — няколко стари „Опела“ и една раздрънкана учебна лека кола. А сега в парка са наредени най-новите модели товарни коли, автомобили и автобуси — споделя Кольо Петров, който е един от старите преподаватели.

Това недалечно минало помнят и Неделчо Драганов, Цоньо Тодоров, Георги Великов, Иван Боев, които са изпитали сами неудобствата, и които имат най-голямото право да се радват на създадените удобства днес...

...Радост, родена зад волана, така може да се нарече ежедневието на синеблузите момчета, които след време сами ще поемат с машините си по просторните пътища на Родината ни.

Р. МИХАЙЛОВ

СЪС СВОЕ МЯСТО В ЖИВОТА

МЛАДАТА жена някак страхливо прекрачи прага на предприятието. Жадуваше да твори, да създава блага за хората. Когато тръгна из помещенията на тъкачния цех, тревожни и същевременно приятни мисли я обзеха. Срещаше се с непознат колектив. Страхуваше се дали ще стане и тя опитна тъкачка като тези жени, които тъй изкусно тъкат. Но гордостта на свободен човек я караше да вярва, че непременно ще успее да усвои новата професия.

Първият работен ден на Еленка Павлова от ДИП „Добруджа“ преди дванадесет години премина в обхождане на тъкачния цех. За миг се поспираше пред някой тъкачки и внимателно се вглеждаше в техните лица. И тутакси откриваше, че погледите им са сериозни. Някои от тях се поусмихваха, но никога не спираха работата си, за да я заговорят. Зер знаеха, че всяко отклонение от машината води до влошаване на качеството.

Много дни изминаха оттогава. Тя стана опитна тъкачка. Забрави спомена за първия работен ден, когато наблюдаваше работата на сръчните тъкачки, които изтъкаваха за една смяна стотици метра плат. Когато бе на село, Еленка тъчеше на домашен ръчен стан от сутринта до вечерта едва три-четири „лакътя“. А във фабриката една тъкачка тъче десетки пъти повече.

— Във фабриката намерих своето място в живота — казва с гордост Еленка. — Отначало ми беше малко трудничко, докато свикна с непрестанния шум на машините...

В твърдите редици на тъкачките Еленка Павлова израсна като много добра производственичка. Шест години бе профгрупорг на първа бригада при синя смяна, която от изоставаща се нареди на първо място. С голямо уважение се отнасят към нея тъкачките-ученички. Благодарение на грижите ѝ, те стават челнички в производството и произвеждат висококачествени тъкани. Димитричка Василева, Митанка Жейнова, Марийка Шопова и други винаги си спомнят за голямата ѝ помощ. Всяка година Еленка Павлова обучава млади тъкачки. Из никват нови трудности. Но те не плашат комунистката Еленка Павлова. Тя уверено крачи напред. Усъвършенствува своето майсторство.

Трудолюбива и упорита е Еленка Павлова. Изпълнява трудовите си норми 180 на сто и дава над 99 на сто първокачествена продукция. Заради това е заслужила обичта на хората в предприятието. За постигнати високи успехи в съревнованието е награде на с три грамоти. Завоюва званието „Ударник на комунистическия труд“. В навечерието на Деветия партиен конгрес стана носителка на значката на Министерството на леката и хранителната промишленост. Наградена е със значката на ЦСПС, учредена в чест на Деветия конгрес на Партията.

Стотици метри плат са изтъкали сръчните ръце на Еленка Павлова. В големите ѝ кафяви очи постоянно гори пламъкът на обичта към хората и любовта към красивото и хубавото.

Петранка ДОДОВА

На работниците от бригадата на Коста Иванов от Завода за металорежещи машини в Силистра е поверено монтирането на хидравличните ножовки. Те се отнасят с голямо внимание към възложената им задача. Стараят се да постигат винаги високо качество, тъй като знаят, че хидравличните ножовки са предназначени за износ.

НА СНИМКАТА: Част от бригадата по време на работа.

Тревожен сигнал

Кога ще имаме улично осветление?

СЕЛО Окорш отдавна е електрифицирано. Но за съжаление уличното осветление никога не свети. За това бе писано във вестник „Силистренска трибуна“ и през февруари тази година. След публикуването на докладната уличните лампи светнаха само два пъти и после угаснаха, така и досега...

Настъпват дългите тъмни зимни нощи. Улиците в с. Окорш стават трудно проходими, особено там, където са разкопани за водоснабдяване. Поради това осветлението им е крайно необходимо. Лошото осветление на улиците много затруднява децата, когато се връщат от училище след 18 часа. Най-лошо е състоянието на осветлението по улиците в „кърджалийската“ махала.

Наложително е общинският народен съвет да уреди незабавно уличното осветление. Ние чакаме той да стори това, преди да е настъпила зимата.

Владимир ПОПОВ

Всяко начало е трудно

ПЪРВИТЕ стъпки! Първите вълнения! Те вече заглъхнаха, но за тях още си спомня Ангели на Илкова от ТКЗС село Межден. Когато преди пет години я избраха за звеновода, тя се страхуваше. Ще се справи ли? Ще оправдае ли доверието? Пред нея бяха големите блокове, бяха хората, които очакваха здравата ръка на ръководителя. Двадесет и трима човека всяка сутрин чакаха нея — звеноводката, да ги поведе, да ги насочи.

Наистина трудно беше отначало. Но хората ѝ помагаха, слушаха, съветваха. А и тя не се огъна пред трудностите. Голямото ѝ желание и любов към труда ѝ даваха сили. Млада, енергична, тя спечели уважението на всички.

Вече пет години е начело на това звено, в което направи първите си крачки. Сега всичко ѝ е по-леко. Свикна с работата, свикна с хората. Далеч останаха ония плахи мигове, далеч останаха часовете, пълни с неизвестност...

...Всеки ден, в ранно утро една млада жена крачи уверено към стопанския двор. Всяка сутрин една приветлива усмивка посреща звеното. С тази усмивка започва работният ден, с тази усмивка той завършва. Тя—усмивката на звеноводката стопля сърцата, тя ги окриля, насърчава. От сутрин до вечер в звеното се чувствува неумора, работят и винаги начело е тя — Ангелина. Сърцата жена, упорита, неуморна. От една година е член на Партията. Има партийно поръчение нейното звено да не изостава, да върви все напред, към нови и нови успехи. И то върви. Множат се успехите, множат се добрите резултати. Тази година при план да получат от 34 дка тютюн по 140 кг те получиха по 160 кг. Високи добиви имат и от царевицата — при план от 115 дка, засети с тази култура, да получат по 400 кг от декар те достигнаха по 700 кг. Увеличи се и средната месечна заработка на всеки член от звеното, достигна до 80 лв.

Радва се Ангелина. В очите ѝ напират сълзи. Радостни сълзи, бликнали от извора на плодородието. Звеното ѝ изпълни поставената задача, а най-голямо участие има и тя. Управителният съвет на ТКЗС прецени усърдието и трудолюбието на младата жена и я награди с четиридневна екскурзия до Румъния.

Илкова събира звеното не само за работа, те са заедно и на седянки, на сватби. Обичат да си попеят, да се повеселят. А на другия ден звеноводката и звеното работят още по-усърдно, с още по-голямо старание.

Освен добра звеноводка и работничка Ангелина Илкова е и добра съпруга и майка. Всяка вечер в чисто подредената къща се събира нейното семейство. Другарят ѝ също работи в ТКЗС, а синът е ученик в III клас. Тя поглежда към тетрадките и учебниците му. Иска ѝ се той да учи, много да учи, да утоли нейната жажда за знания. Твърде често тя споделя мъката си, че не е можала да учи. От малка остава без майка, а са много деца. Средствата не стигат за всички. И тя започва да работи, но и сега с болка минава край бялата сграда на училището, там, където играят и получават знания децата, там, където е и нейният син. Нейното най-голямо желание е той да овладява все повече и повече науката.

Тихи, наситени с много сърдечност са вечерите на семейството на Ангелина, а на другия ден тя е пак усмихната, сърдечна звеноводка, която е преодоляла трудното начало и сега уверено води звеното към нови успехи. Тази скромна жена печели все повече уважение и любов.

Радка АНАСТАСОВА

Среща на участници в движението за комунистически труд

НЕОТДАВНА заводският профкомитет при ДМЗ „Стомана“ организира среща с участниците в движението за комунистически труд от завода в салона на Народния театър. Гост на срещата бе другарят Иван Петров, заместник-председател на ИК на Окръжния народен съвет.

Доклад за приноса на бригадите за комунистически труд в ДМЗ „Стомана“ прочете секретарят на заводския комитет на Комсомола Коста Кирилов. Той говори за голямото участие на членовете на бригадите за комунистически труд в съревнованието в чест на Деветия партиен конгрес. Главната цел на воденото социалистическо съревнование е борбата за получаване на повече и по-доброкачествена промишлена продукция. С многобройни инициативи и успехи в труда, учението и спорта те посрещнаха Деветия конгрес на Партията.

Трудовите колективи от отделните цехове далеч преизпълниха своите обещания. Само за деветмесечието при обещание да се произведе промишлена продукция за 3 475 000 лева реализирани са 3 908 252 лева. На първо място в съревнованието застана колективът на леярния цех, който даде надпланова продукция за 555 000 лева.

Голям дял за преизпълнението на плана имат бригадите, удостоени със званието „Бригада за комунистически труд“. В хода на съревнованието се получиха 152 рапорта от работници и бригади. Инициатори за получаване на повече продукция в чест на Конгреса на Партията са шест бригади за комунистически труд, между които бригадите „Иван Стайков“ и „Фидел Кастро“ от механичния цех №2, „Юрий Гагарин“ и „Васил Левски“. Те изработиха с доброволен труд детайли за компресор, части за „колерганг“, струг „Дунав“ и др. Спечелените средства бяха изпратени във фонда за подпомагане на справедливата борба на виетнамския народ.

Участниците в бригадите за комунистически труд дадоха обещание да получат надпланова продукция за 17 000 лева до края на годината. От тях постъпиха и 34 рационализаторски предложения с общ икономически ефект 60 000 лева. Особено ценно е предложението на бригадата за комунистически труд „Тодор Бонев“

Председателят на заводския профкомитет награди отличилите се бригади, а именно бригадите „Иван Стайков“, „Юрий Гагарин“, „Васил Левски“ и др. 50 работника бяха удостоени със званието „ударник на комунистическия труд“. Началникът на леярния цех Стоян Енев бе награден с орден „Червено знаме на труда“.

Антон АЛЕКСАНДРОВ

Едно високохуманно решение

СЪВЕТЪТ Алфатар е един от най-големите в окръга. В училищата на този съвет се учат около 450 деца. Алфатарци правилно се ориентираха в политиката на Партията пo отношение грижите за децата и от 15 септември т. г. осигуриха безплатна закуска на около 250 деца. С ново решение на съвета от 7 ноември т. г. се осигурява безплатна закуска на всички деца в учи лищата на съвета Алфатар.

Това решение, обаче, трябва да бъде правилно разбрано и още по-правилно приложено от ръководството и работниците в потребителната кооперация в с. Алфатар. Неправилното отношение и небрежното изпълнение на това решение ще го омаловажи и ще стане причина за мълчаливото му проваляне. Затова местните ръководства на потребителната кооперация трябва да следят внимателно и отстраняват допуснатите слабости.

На децата трябва да се осигурят навреме и разнообразни тестени закуски. Не бива да се допуска закуските да бъдат готови, след като децата влезнат в час. Да не се поднася през цялата седмица например тутманик — трябва да се разнообразяват. Един ден тутманик, един ден кифли, един ден банички, един меденипитки и т. н. Обслужването трябва да става внимателно, да действува възпитателно.

Не трябва да се допускат случаи, подобни на този, кой то видях на 4 ноември в сладкарницата в центъра на Алфатар. Бяха влезли около двадесет ученика и чакаха продавачката да им продаде по една медена питка (други тестени закуски нямаше). Тя влезе, нагълча децата с остър тон и ги изгони от сладкарницата, без да им даде нещо. Децата напуснаха сладкарницата омърлушени и смутени. Очевидно това отношение беше най-малко подходящо за един търговски работник и при това жена.

Обществениятслужител е не само производственик и администратор — със своите действия той е и възпитател. Това не бива да се забравя от никого в Алфатар при осъществяването на навременното и хубаво мероприятие.

Йордан ПОПОВ

Читалищата — в помощ на селското стопанство

РАБОТАТА на народните читалища по разпространяване на повече селскостопански знания сред кооператорите е особено важна днес, когато Партията поставя сериозни задачи за всестранното развитие на селскостопанските отрасли, за тяхното издигане на съвременно научно-техническо равнище. Лозунгът „Науката — в селското стопанство“ е станал вече присъщ и на редица читалища в нашия окръг.

И в този благороден почин — да помогнат на селските стопани в практическата им дейност — те възприеха инициативата за провеждане на читателски конференции по различните отрасли.

През последната година в селата Бабук, Зафирово, Средище, Кайнарджа, Голеш, Старо село бяха проведени читателски конференции по лозарство: за резитбата на лозите и асмите, за болестите по лозите, за значението на лозарството като отрасъл в ТКЗС, за дворното отглеждане на лозите и др. Някои от тези конференции бяха придружени с подходящи за темите филми и нагледни материали.

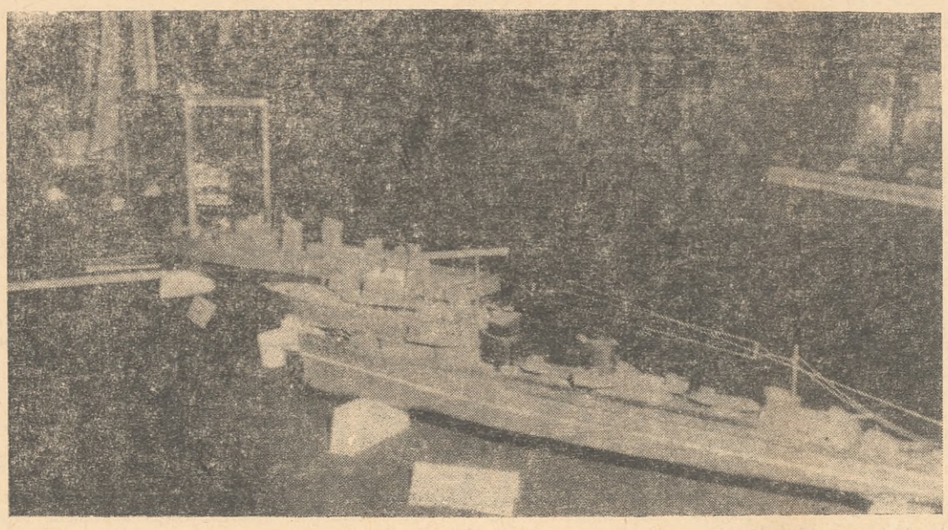
Последната читателска конференция, проведена в Зафирово, беше показна. Присътвуваха читалищните секретари от централните и някои съставни села. Тя беше добре организирана и на нея имаше какво да научат читлищните деятели. В осем последователни табла, старателно изработени, лекторът Петър Върбанов, агроном, нагледно посочи различните видове резитби на лозите и асмите и посочи кои са най-изгодни за нашите условия.

С успех бяха проведени и две други читателски конференции, но на една и съща тема: „Хранене и гледане на малките пилета“ — в Средище и Алфатар и по въпросите на овощарството и зеленчукопроизводството — в Гарван и Цар Самуил.

Досега читалищата в окръга са провели 16 читателски конференции по различни отрасли на селското стопанство, а до края на годината ще бъдат подготвени още десет — предимно по въпросите на животновъдството. Те ще бъдат придружени и с подходящи документални филми.

Чрез провеждането на богата културно-масова работа читалищата в окръга все повече се утвърждават като истински огнища на политически, научни и селскостопански знания.

Атанас ПЕТРОВ,
сътрудник при Окръжния читалищен съвет

Тези модели на военни танкери са плод на търсещата мисъл на възпитаниците на ДОСО. В тях са се слели знанията и въображението, мисълта и практическата сръчност. И се е получило нещо красиво. В това се убедиха всички посетители на техническата изложба на ДОСО, организирана преди известно време в Силистра.

Нови стихове

ЗАВРЪЩАНЕ

Ще се завърна в къщи без да питам —
нали съм в тоя дом роден,
баща ми ще разчупи топла пита
и себе си ще търси в мен.

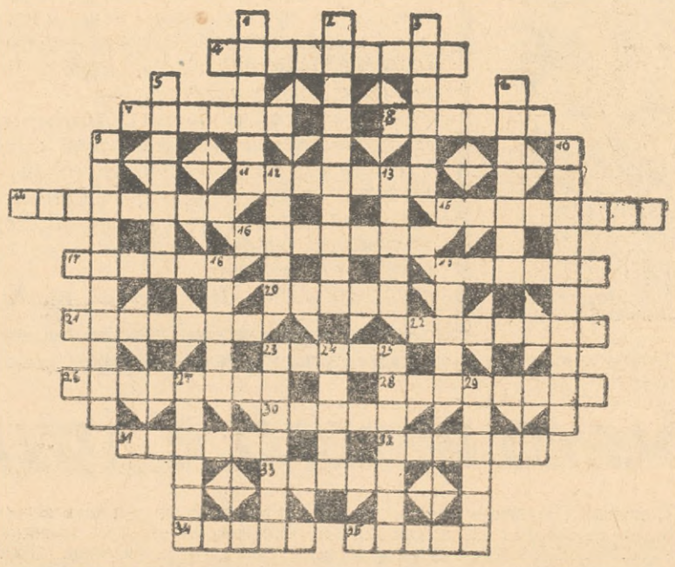
Ще тича край софрата мама
и все за нещо ще гълчи,
а радост светла и голяма
ще пълни нейните очи.

Ще бъде в къщата ни шумно,
ще пее стария филджан...

Сторете път... Аз идвам да целуна
на татко грапавата длан.

Димитър БОЖИЛОВ

КРЪСТОСЛОВИЦА

ВОДОРАВНО: 4. Велик руски композитор, един от най-видните представители на реализма в музиката 7. Старорим ското название на гр. Русе 8. Съветски академик, световно известен биохимик 11. Известен руски пътешественик — обиколил Персия и Индия (умрял 1472 г.) 14. Политически деятел на древния Рим, противник на Цицерон 15. Геометрична фигура 16. Презимето на известна италианска естрадна певица 17. Шахматен термин 19. Полска работилница за млечни произведения 20. Разполагаема сума по банкова сметка 21. Велик английски поет-драматург, един от най-големите писатели-реалисти в световната литература 22. Истина, която не се нуждае от доказателство 23. Периферно море на Тихия океан, разположено сред Малайския архипелаг 26. Живописна река в Източна България 28. Стадий на развитие при насекомите 30. Съставна част на електродвигател 31. Столицата на република Мали 32. Бележит съветски физиолог, академик 33. Някогашно название на мебел 34. Европейска столица 35. Древни жители на Балканския полуостров.

ОТВЕСНО: 1. Известен английски химик и физик, открил закона за парциалното налягане на газовете 2. Гениален наш строител родоначалника на българската архитектура и строителство 3. Арменски — съветски поет, родоначалник на арменската пролетарска литература 5. Талантлива съветска киноактриса, играла в ролята на Стася във филма „Червени листа“ 6. Виден съветски учен естествоизпитател, преобразовател на природата 9. Авторът на пиесата „Майка на своите деца“ 10. Популярна увертюра от Джоакино Росини 12. Островът на Одисей 13. Антично име на р. Дунав в долното й течение 18. Собственото име на известна италианска киноактриса 19. Вид маймуна, разпространена в Южна и Югоизточна Азия 23. Руски композитор и учен химик, автор на операта „Княз Игор“ 24. Провинция в Южноафриканския съюз 25. Прочут древен храм в Атина — гордостта на античния град 27. Героиня на Лермонтов от поемата „Демон“ 29. Най-отдалечената от Слънцето точка от орбитата на някоя планета.

Съставил:
Г. КАРАПАНАЙОТОВ

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Расте здраво, силно, морално и физически устойчиво поколение.

НА СНИМКАТА: За курсистите от Селскостопанския техникум часовете по физическо възпитание не са задължение — те са удоволствие.

Волейболен турнир

В ПРОДЪЛЖЕНИЕ на два дни в спортната зала „Манежа“ се срещнаха волейболните отбори на „Химик“ — Девня, „Автостроител“ — Шумен, „Добруджа“ — Толбухин и „Доростол“ — Силистра, които са членове на „Б“РВГ и играха в Силистра поредния кръг от републиканското първенство. В първия ден се срещнаха отборите на Силистра и Толбухин. Отначало нашите волейболисти заиграха добре и спечелиха първия гейм. Но през втория допуснаха противникът да вземе аванс от няколко точки, отборът се дезорганизира и това стана причина да загубят срещата с 3:1 игри. Във втората среща, между отборите на „Химик“ и „Автостроител“ се играеше точка за точка, гейм за гейм. Морално по-добре подготвен се оказа отборът на „Химик“ и спечели с 3:2.

През втория ден отборът на „Доростол“ се срещна с този на „Химик“. Първият гейм спечелиха силистренци. През втория се отпуснаха и загубиха. Третият отново бе на силистренци. През четвъртия нашите поведоха с 6 точки, но противниците се организираха и успяха да спечелят. В последния, пети гейм, силистренските волейболисти пока заха, че умеят да побеждават. Те взеха аванс в началото на гейма от 8 точки и въпреки активната игра на противника, успяха да го победят. Така тази среща завърши с 3:2 за „Доростол“, с което се разбра, че този отбор може да се представя в отговорни състезания. В другата среща, състояла се същия ден, победи отборът на Толбухин.

Николай ЗДРАВКОВ

Път към сърцето

— разказ —

В СТАЯТА беше душно. Обвити в мъгла от тютюнев дим, те бяха съсредоточили цялото си внимание в играта. Белите седефени зарчета чаткаха и немирно се търкаляха по лъскавата, добила кехлибарен цвят, извехтяла табла. По-старият смук на дълбоко, пусна кълбо дим, усмихна се доволно, а гласът му дрезгаво изхриптя:

— Марс!

Другият прихвана главата си с две ръце, раздвижи ги нервно по оредялата си коса, скръцна със зъби:

— Контра! — Потта се стичаше от челото му.

Вън нощта безшумно долепи мекото си черно лице в мокрите стъкла на прозорците. Ноемврийският вятър огъваше полуоголените клони на старата слива.

Играта придобиваше все по-амбициозен характер. При всяко хвърляне на заровете очите и на двамата се разширяваха, скулите изпъваха лицата им. На вратата леко се почука. Увлечени в играта, те не чуха и едва когато в стаята нахлу остър хлад, трепнаха слисани. Пред очите им се откри снажната фигура на непознат млад мъж. Приятният и мек поглед на големите му сини очи таеше и приятното и неприятното от тази среща.

Прекратили играта, и двамата гледаха мълчаливи нощния посетител. По-старият, който беше домакин, се надигна, раздвижи леко прегърбената си фигура и с бащински глас рече:

—Добре дошъл. Заповядай, седни. По всичко личи, че си изморен и едно топло кафе ще подействува ободрително.

— Оставете, не си правете труд, няма нужда — усмихна се гостът.

Другият хапеше нервно мустак, недоволен, че този неканен гост развали хубавата им игра.

— Заповядай, мини, седни — посочи му стол старият.

Непознатият свали яката на палтото си и разкопчавайки копчето му, шеговито подхвърли:

— Не ме познахте, разбрах. Интересно, че след толкова години срещам отново двама ви.

— Паметта започна да ми изневерява, наближават седемдесетте — поклати съжалително глава старият, присви очи и напрегна паметта си.

— Струва ми се, че има нещо познато в лицето ти.

Непознатият пристъпи, без да сваля поглед от него.

— Вие сте все същият добър учител. Само косите ви са побелели, а бръчките наедрели. Спомняте ли си, другарю Макавеев, онова циганче, което някога ви създаваше големи неприятности и което благодарение на вас се изучи и стана човек?

Той замълча, погледна другия и събрал смелост, продължи:

— Извинете, другарю Мартинов, но вие едва ли някога ще повярвате в това. Някога, когато бях ваш ученик в първи клас, вие ме изгонихте с думите: „Върви да носиш тържика на баба си, все едно повече от просяк няма да станеш“. Още тогава искахте да ми решите съдбата.

...И в някакъв спонтанен изблик младежът се наведе и целуна сухата десница на Макавеев.

— Благодаря ви, другарю Макавеев. Сега някогашното дрипаво циганче е инженер, който ще ръководи геопроучвателна бригада в Синигерово, тук, където е минало нерадостното му детство.

Просълзен, Макавеев протегна ръце, обви шията на някогашния си ученик и като притисна глава до гърдите му, с разтреперан глас каза:

— Манкали, ти ли си, Манкали?...

Като отприщен порой нахлуха в глава та му спомените. Много години минаха оттогава. Малкото селце, притиснато от три страни от голите каменисти хълмове, дишаше на завет. От разградените дворове лъхаше на немотия. Из тесните криви улици скрибуцаха коли, теглени от мършави говеда.

Долу под Станкуловия баир, където реката прави остър завой, безредно тъмнееха като къртичини циганските бордеи. В един от тях се роди и израсна Манкали...

Възторжени и мъчителни години на учителстване. Много пъти се отбиваше в тези бордеи и не се гнусеше да надникне в живота на обитателите им.

— Ох, от офтика е даскале... — клатеше глава старата Даиница, като милваше челото на последния си син Лондо, който вече си отиваше. Само той ми остана, петима бяха. Ще остане сираче, горкото, притискаше тя към гърдите си чорлавото, с големи черни очи циганче.

— Ех, какъв човек ще стане той след време, да можеш да доживееш да видиш — успокояваше я Макавеев.

— Наесен ще го изпратим на училище. Нали искаш да се учиш? — усмихна се учителят и гальовно щипна по издрасканата буза циганчето.

През есента Макавеев въведе Манкали в стаята на първокласниците. Това бе против волята на Мартинов.

— Защо ми го водиш? — с нескрита неприязън питаше той.

След няколко дни Мартинов изведе из класната стая Манкали и му забрани да идва повече на училище.

— Защо направи това? — попита го Макавеев.

— Все едно от него нищо свястно няма да излезе, защо да тегли класа назад. Макавеев поклати глава.

— Не е хубаво това, много рано реши съдбата му. Всички деца не могат да бъдат еднакви. Едни се развиват по-бавно, други по-бързо. Разбира се, има и такива като Манкали, които се нуждаят от лекарска помощ най-напред, но в случая учителят е лекар. Той трябва да потърси път към душата на това дете.

— Не си струва толкова труд! — мах на отрицателно с глава Мартинов.

— Струва ми се, много сте сбъркали тогава.

— Кога?

— Когато сте си избрали професия. Не е трябвало да ставате учител.

—Какви са тези подмятания?—тропна с крак Мартинов и бързо запали цигара.

—Сърцето на учителя трябва да принадлежи преди всичко на децата — със същия тон продължи Макавеев.

— Но вие омаловажавате моята работа — обидено се дръпна Мартинов.

— Трябва ли да смятаме, че работата ни е завършена, след като сме успели да втълпим в главите на децата повече факти, събития, понятия, а душите им да останем студени?

Когато през следващата година Манкали отново дойде на училище, той постъпи при Макавеев като второгодник. Мартинов се убеди в правотата на неговите думи, но мълчаливо потискаше всичко у себе си.

Сега той би поискал прошка от Манкали, но нямаше смелост. Искаше му се да каже, че човек често греши в работата си.

Старият вдигна глава. Мартинов стоеше сконфузено. Пред тях беше човекът, чиято съдба е била някога в ръцете им. Макавеев ликуваше. От едрото тяло и усмихнатото лице на този мъж лъхаше живот и мисълта, че макар и малка частица от този живот е негова, караше стария учител да вярва, че животът му не е отишъл напразно.

Добромир СТРЕМСКИ

ДМЗ „СТОМАНА“ — СИЛИСТРА

обявява на заинтересованите, че ТЪРСИ РАБОТНИЦИ-СТРУГАРИ, които да имат ВТОРИ и ПО-ВИСОК РАЗРЯД, да са ЖИТЕЛИ на град Силистра, да работят по СМЕНИ и срещу заплащане ПО НОРМИ. ПОСТЪПВАНЕ на работа ВЕДНАГА. Желаещите да постъпят на работа могат да подадат заявление до ръководството на завода.

От Дирекцията на ДМЗ „Стомана“

ПРОДАВА СЕ КЪЩА

в гр. Силистра ул. „Толбухин“ № 35-а с опразване. Виждане всеки ден. КОЙЧЕВИ

ОБЯВА

ДИП „Добруджа“ — Силистра

ТЪРСИ

началник касова служба. Заплата по щат. Справка Личен състав. Тел. 21-71

Искате ли да получавате РЕДОВНО през 1967 година вестник „Силистренска ТРИБУНА“

АБОНИРАЙТЕ СЕ НЕЗАБАВНО ТИРАЖЪТ Е ОГРАНИЧЕН.

Вестникът през следващата година ще отпечатва РАЗКАЗИ, СТИХОТВОРЕНИЯ, ПОВЕСТИ.

Годишен абонамент	3,12 лв.
Шестмесечен	1,56 лв.

Станете абонати на вестник „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Улица „Георги Димитров“ — сградата на Партийния дом, телефони: главен редактор — 28-28; зам. главен редактор — 32-29; секретариат — 39-55; отдел „Селскостопански“ — 38-42; отдел „Икономически“ — 32-11; отдел „Култура и бит“ и „Партиен отдел“ — чрез комутатора на ОК на БКП — 21-84; Коректори — 21-32; вестник „Знаме“ — 21-25

Изд. 11 42

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 134 (1147) | Вторник, 22 ноември 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

IX КОНГРЕС НА БКП ЗАВЪРШИ СВОЯТА РАБОТА

ЗАКЛЮЧИТЕЛНОТО ЗАСЕДАНИЕ

На 19 НОЕМВРИ в столицата завърши своята работа Деветият конгрес на Българската комунистическа партия. Конгресът одобри с пълно единодушие отчета на Централния комитет на партията, директивите за развитието на нашата страна през периода 1966—1970 година и избра централни органи на партията.

На закрито заседание конгресът единодушно избра с тайно гласуване новия Централен комитет на Българската комунистическа партия и Централна контролно-ревизионна комисия.

...12.30 часа. Започва тържественото заключително заседание на конгреса. Делегатите и гостите стават и с дълго нестихващи ръкопляскания, възгласи „БКП—БКП!", „КПСС—КПСС!", „Вечна дружба!" и мощно „Ура!" посрещат появяването в президиума на конгреса на първия секретар на ЦК на БКП Тодор Живков, на генералния секретар на ЦК на КПСС Леонид Брежнев, на генералния секретар на ЦК на РКП Николае Чаушеску, на ръководителите на братските комунистически и работнически партии и национално-демократически организации.

Последното заключително заседание на Деветия конгрес откри първият секретар на ЦК на БКП Тодор Живков, който даде думата на др. Стоян Гюров да направи съобщение за резултатите от избирането на Централен комитет на Българската комунистическа партия, на Централна контролно-ревизионна комисия, а също така на изпълнителни органи на Централния комитет на партията и на Централната контролно-ревизионна комисия.

Съобщението, че на първия пленум на новия Централен комитет под председателството на най-стария член на ЦК Йордан Милев за първи секретар на ЦК на БКП е преизбран с пълно единодушие другарят Тодор Живков, бе посрещнато със ставане на крака, бурни ръкопляскания, „Ура!" и скандиране „БКП — БКП!"

Отново нестихващи аплодисменти и „ура!". На трибуната застава др. Тодор Живков, който произнесе голяма реч.

Речта бе изслушана с голямо внимание и често прекъсвана с бурни ръкопляскания от делегатите и гостите, които още веднъж дадоха израз на безрезервната си подкрепа на генералната линия на партията.

С огромно въодушевление делегатите и гостите подхващат бойния химн на работническата класа от цял свят „Интернационалът". Участниците в конгреса подемат мелодиите на вдъхновените революционни песни „Дружна песен", „Хей, поле широко", „Жив е той, жив е". Тържествено звучат последните думи на работническия марш „Работници, работнички от вси страни, сплоте те се!"...

Другарите Тодор Живков и Леонид Брежнев братски се прегръщат.

Отново залата кънти от спонтанни възгласи „БКП — БКП!", „КПСС — КПСС!", „Братство — единство! Братство — единство!", „Вечна дружба!".

С това Деветият конгрес на БКП завърши своята работа.

(БТА)

С ДВА МЕСЕЦА ПО-РАНО

И ПОЩЕНСКИТЕ служители от нашия окръг работят с много плам и творческо безпокойство. В резултат на подоброто обслужване на населението и подобряването на качеството на услугите, колективите на много пощенски станции отдавна изпълниха годишните си планове за приходите.

В разгорялото се благородно социалистическо съревнование за постигане на по-високи резултати в чест на Деветия конгрес на Партията много пощенски колективи рапортуваха, че са устояли на голямата дума. Пощенските станции в селата Голеш, Светослав, Ножарево, Окорш, Правда и Малък Преславец първи в окръга изпълниха годишните си планове още в края на десетмесечието.

Колективът на пощенци от с. Голеш реализира за десетте месеца 7 889 лева вместо предвидените за годината 7 700. Високи успехи завоюва и колективът на пощенската станция в село Окорш, която преизпълни плана си за годината със 143 лева. Радващи са и успехите на пощенските служители от селата Правда, Ножарево, Светослав и Малък Преславец, които изпратиха 1966 година с два месеца по-рано.

Този голям успех беше завоюван с много труд и старание. Затова и радостта от постигнатото е още по-голяма. Това постижение на малките пощенски колективи от шестте села на окръга е техен принос в съревнованието, дар за Партията-ръководителка.

Велислав РАЙКОВ

Петхилядният събор на младите първенци от селското стопанство започва своята работа

ВАРНА (по телефона от нашия специален пратеник). Няколко месеца продължи работата за излъчване на участници в петхилядния събор на младите първенци в предконгресното съревнование от селата. Участниците в събора от нашия окръг се събраха в неделя в Силистра, откъдето с рейсове потеглиха за „Златните пясъци" край Варна.

В групата са включени 42-ма механизатори, 7 шофьори, 3-ма ремонтни работници, 14 специалисти, 14 животновъди, 48 полевъди, 15 млади семейства и 7 работника от ДЗС.

Вчера след обяд участниците бяха запознати с цялостната програма за провеждането на събора, който ще продължи 10 дни. Програмата е много разнообразна и е съставена съобразно интересите на отделните професии на участниците. Всеки ден ще носи изненади на младежите. Освен общи занимания, предвидено е и участие в концерти на художествената самодейност, посещения на театрални и оперни спектакли, организиране на младежки танци и други.

Научни работници и други специалисти ще изнесат лекции по различни проблеми на селското стопанство. Ще има срещи на участниците с отговорни държавни и партийни ръководители. Особено интересен за нашата група ще бъде 26 ноември, когато участниците в нея ще изнесат специална програма.

Днес петхилядният събор започва своята работа.

Вълчо РАДЕВ

Расте броят на спестителите

НЕПРЕКЪСНАТОТО подобряване на материалното положение на трудещите се създава благоприятни условия за увеличаване паричните спестявания.

Хилядите граждани в нашия окръг, които се ползуват от услугите на клоновете на Държавна спестовна каса за набиране на парични спестявания по пътя на малки, но редовни вноски, са убедени, че това им помага по-правилно да подреждат своя личен бюджет. Така вложителите по-целесъобразно използуват трудовите си доходи за задоволяване на своите растящи материални и културни нужди.

Трудовите колективи на клоновете на ДСК през настоящия агитационен месец по спестовността привлякоха още 920 души спестители на работнически и детски влогове. С това броят на спестителите в окръга достигна 139 000 души. На всеки 100 души от населението на окръга 81 имат спестовни книжки със среден влог 137 лева. В ГТП „Здрава храна", ОТП, СП „Сортови семена", Механотехникума — гр.Силистра, ПТТ станция и ДСП „Транспред" — гр. Тутракан, РТС, СП „Горско стопанство", ДСП „Зърнени храни — гр. Дулово всеки работник и служител има свой влог. Месечно от работническите влогове постъпват над 750 000 лв.

В чест на IX конгрес на БКП поделенията на ДСК в окръга преизпълниха годишния си план и обещанието за влогонабирането 157 процента. Вместо предвидените за годината 2 200 000 лева, досега от спестителите в окръга са постъпили влогове в размер на 3 465 800 лева. Със същото усърдие и ентусиазъм служителите при спестовните каси в окръга, подпомогнати от обществения актив по спестовността, продължават да привличат на влог свободните парични средства на населението, които се предоставят за ползуване в социалистическото изграждане на Родината, за изпълнение на решенията, които прие Деветият конгрес на БКП.

Ана КОПИТАРОВА

ВДЪХНОВИТЕЛКО МЪДРА!

МИСЛЯ за теб, невидима и срещана навсякъде. Мъдра и могъща! Мъдра — с правдата си. Могъща — със силата си и с нежността си.

Мисля за теб... Вечна е твоята Бузлуджа! Там сякаш още звучи гласът на победелия от мъдрост Дядо, дарил те с младост. Ти се роди на връх, за да обгледаш с орлови очи големия си път в историята, за да ни водиш към нови върхове.

В балкани, потънали в нелегалност клубове, в светнали под слънцето на Девети зали тържествено гърмяха призивите на твоите конгреси. И днес, на твоя Девети, петия ти по ред свободен конгресен форум, аз отново чух стъпките на твоите корави борци — живи и мъртви. Ето ги, те преминават през размирните хълмове на Владая, обкичени с алени ленти, каквито Ленин раздаде на мужиците и матросите, и приветствуват с опиянение могъщото сияние на Октомври...

Ти първа в света поведе хиляди в кървав антифашистки бой през незабравимия септември на двадесет и трета година. Необесени по бесилките, неразстреляни от куршумите, те бяха готови и свой втори живот да положат на коленете си. Изстрадали командирските думи на Димитров и Коларов: „Горе главите, борци!", победени, но несломени, те тръгнаха към новия, победния септември.

И твоят глас разтрепера Райхстага, разлюля Моабит, разтърси Лайпциг, за да имат подтисканите и унизените по света чутовен пример на мъжество. Навсякъде бяхме с теб. Навред беше и ти с нас — под Мадрид и край Гвадалахара, в Брюксел и Прага. През какви ли изпитания не премина, за да дадеш хляб и свобода на всички? Ти огън партизански кладе под Мургаш и Вежен и огъня на своето сърце отдаде в битките при Жабокрек и Балван. С натежали от гневни пушкала рамене ти пя в красните колони на Толбухин, на среща със смъртта отиде край Драва и Страцин, за да донесеш живота.

И настана денят, в който затъкнахме дула и цеви с цветя. Дойде Девети, рождения ден на свободата. Септември стана май.

Родината-майка ти благодари за пътя, в който я поведе, за щастието, което й даде.

С вехти войнишки шинели ние влязохме в канцеларите на общините. С останалия от последната акция динамит разбихме скали и прокарахме пътища. Съединихме парчетата земя, за да стане зърното едро. По наша воля земята роди руда, за да я превърнем в машини. И тръгнаха ветрогонни влакове, задишаха димитровградски и старозагорски комини, слънце слезе в прозорците на домовете ни.

Имаше и бурни, неспокойни и тревожни дни за теб. Но ти не спря победния си ход. И ние вярвахме в твоето чисто знаме.

И дойде оня пролетен април, през който избуяха скелите на нова вяра и разцъфнаха маковете на кремиковските ти пещи, за да претопим съмненията в надежди, за да превърнем предаността си към теб в стомана!

Мисля за теб, невидима и срещана навсякъде. Мъдра и могъща! Мъдра — с правдата си. Могъща — със силата си и с нежността си.

Г. ВЕДРОДЕНСКИ

Телеграфната служба при пощата в Силистра изпълни годишния си план.

НА СНИМКАТА: Ръководителката на службата Мария Славчева, бригадирката Иванка Тотева и дежурната Пенка Ненкова по време на работа.

ПО-ГОЛЯМА И ПО-ЕВТИНА ЖИВОТИНСКА ПРОДУКЦИЯ ПРЕЗ ЗИМНИТЕ МЕСЕЦИ

По разчетите на новия план кооперативните стопанства от окръга за 1967 година трябва да произведат обща продукция: краве мляко — 30 000 т, средно по 2 650 л на фуражна крава; овче мляко — 4 550 т, средно по 45 л на овца; вълна — 434 тона, среден настриг по 3,370 кг, и яйца — 30 500 000 бр., по 170 на носачка.

Освен това произведената животинска продукция трябва да бъде с далеч по-ниска себестойност от досегашната, за да могат по-голяма част от фермите на окръга да станат рентабилни.

Вземането на най-рационални мерки по храненето и отглеждането на животните за получаване на планираната от тях продукция през зимно-оборния период е от изключителна важност.

Ръководствата на стопанствата и специалистите трябва да набележат конкретни мероприятия, от изпълнението на които зависи получаването на висока продукция. Във всички случаи да окажат помощ и да упражнят действен контрол по изпълнението на тези мероприятия от завеждащ фермите, животновъдите и фуражирите.

Постигането на висок млеконадой през зимните месеци изисква добра подготовка на животните при настаняването им за оборния сезон и много системни грижи по храненето и гледането им. Меката есен и изобилието на зелени фуражи позволи животните да навлязат в зимата в сравнително добро телесно състояние. По данни от предварителния фуражен баланс стопанствата от окръга разполагат с достатъчно сочни и силажни храни за нормално хранене на животните. Имат и възможност за пълна преработка на грубите фуражи. Не липсва и концентриран фураж. Това са солидни предпоставки за висок млеконадой, които най-разумно трябва да се използуват от специалистите и животновъдите през оборния период на отглеждане на кравите.

Овцете са също в добро телесно състояние. Грижите по тях трябва да се засилят главно по отношение предпазването им от аборти. Чрез нормално хранене с доброкачествени груби и подхранването им с концентрирани фуражи трябва да се достигне до увеличаване млечността. Това е необходимо условие както за бързо израстване на агнетата, така и за получаване на висок млеконадой.

Изключително значение за изпълнението на годишния план за общата и стокова продукция на яйцата има високата зимна носливост на кокошките. В стопанствата ще презимуват над 200 000 ярки, които почти навсякъде са в много добро телесно състояние. Само от бързото им прибиране от лагерите и комплектуването на стадата зависи до голяма степен получаването на максимална носливост през зимните месеци. Това налага ръководствата на стопанствата и специалистите на ТКЗС Айдемир, Сребърна, Кайнарджа, Смилец и други да преодолеят изостаналостта в това направление. Бързо да организират почистването и дезинфекцирането на птичарниците. Окръжният кооперативен съюз да организира незабавно изкупуването на старите носачки от ТКЗС Алфатар, Бабук, Главиница, Паисиево и други стопанства.

От особено значение за високата зимна носливост е спазване на установения режим на хранене и отглеждане на птиците, ритмичното набавяне на смески и запасяване за тежките зимни дни, дрождиране, покълване на фуражите и т. н. Получаването на 170 яйца от носачка изисква такава подготовка, която да осигури през зимните месеци ежедневно 60—70 процента носливост.

Стопанствата трябва да осъществят здрава основа за изпълнение плана за месото, като заплодят възможно по-голям брой свине за ранно пролетно опрасване. Да започнат интензивно угояване на всички животни, предназначени за клане, да организират предаването им при високо живо тегло, така че с по-малък брой животни да изпълнят плана за договорното изкупуване, ритмично, в правителствени срокове.

Особено важна е задачата за получаване на евтина животинска продукция. Все още тя е с висока себестойност. Така за осемместечието на тази година средно за ТКЗС от окръга 100 л краве мляко е със себестойност 19,07 лв., 100 кг говеждо месо — 114,73 лв., свинското месо 83 лв., птичето месо 151 лв., и 100 яйца — 4,79 лв. В отделни стопанства обаче себестойността на 100 кг животинска продукция е далеч над средната за окръга. Така например за ТКЗС — Сито во 100 л мляко струват 24,70 лв., Алеково — 22,13 лв., в Срацимир, Добротица и Сокол над 21 лв. и т. н.; за говеждото месо в Главиница — 147,76 лв., Срацимир — 144, 04 лв. Сравнително по-добре са стопанствата със себестойността на свинското месо и яйцата.

Високата себестойност на отделните видове животинска продукция се дължи на най-различни причини, едни от които са от организационен характер. Необходимо е специалистите да извършат пълен анализ за себестойността на отделните видове продукция по елементи, да разкрият причините и да посочат мерки, които ще съдействуват за по-бързото й поевтиняване.

При това особено внимание трябва да се обърне на дажбеното хранене на животните. Наличните фуражи трябва да се заприходят на животновъдството по качество и количество, като се изразходват по кантарно тегло съгласно дажбите.

Получаването на повече и поевтина продукция от животновъдството през зимния период зависи и от организацията на труда, от поддържането и правилното използуване на механизацията, от създаване на добри битови условия, увеличение материалната заинтересованост на гледачите и др.

Необходимо е преди настъпването на новата година тези въпроси да бъдат основно проучени. Да се работи така, че всички ферми да станат рентабилни.

За тях 1967 година дойде

ПРОИЗВОДСТВЕНИЯТ колектив на ДИП „Текстилни влакна" в град Тутракан в чест на Деветия конгрес на Партията изпълни с три месеца по-рано годишния си план и обещанията. Планът за общата промишлена продукция е изпълнен 105 на сто. На народното стопанство са предадени надпланово 421 кубически метра плоскости, 31 тона въжета, 50 000 лева печалба. Производителността на труда нарасна на 111 на сто.

За тези големи резултати въжарският и предачният цех, а така също и цехът за плоскости бяха наградени с грамоти. На първенците в производството Николина Атанасова, Стефан Бозов, Стефана Дончева и други са връчени значки.

Градският радиовъзел разказа на тутраканци за големите постижения на работниците от ДИП „Текстилни влакна".

Николай МАРИНОВ

Продават тютюна на държавата

КООПЕРАТОРИТЕ от с. Върбино получиха от обработвания от тях тютюн 88 890 низи. Всички звена сега елпезират тютюна и продават на държавата готовата продукция.

До средата на месеца от бригадата в селото са продадени 8 т тютюн — трето, четвърто и пето качество.

Ако в звената се създаде по добра организация по отношение елпезането, то продаването на продукцията ще стане много по-бързо и без никакви загуби.

Станчо СТАНЧЕВ

Есенно-зимният ремонт на тракторите и автомобилите в ремонтната работилница на ТКЗС в с. Паисиево е в пълен ход. Началникът на работилницата Симеон Мокренски, монтьорът Фехми Юмеров и шофьорът Реджеб Расимов преглеждат шасито на кола „ЗИЛ", която е на ремонт в работилницата.

ОТЧЕТИ И ИЗБОРИ В КОМСОМОЛА

КОМСОМОЛСКАТА ОРГАНИЗАЦИЯ — ДОБЪР ПОМОЩНИК НА УЧИЛИЩЕТО

ТЕХНИКУМЪТ по механотехника се роди в есента на 1962 година. Същата година, когато заседава Осмият конгрес на БКП. Израснал под грижите на Партията, сега, когато се проведе нейният Девети конгрес, в него се учат стотици младежи, а само след няколко месеца ще излезе и първият випуск млади специалисти средни техници, тъй необходими за народното стопанство.

В подготовката на курсистите като добри специалисти наред с учителския колектив голям дял има и комсомолската организация. Много са инициативите и делата на комсомолските ръководства за подобряване успеха и дисциплината на курсистите, за тяхното правилно комунистическо възпитание.

За многостранната дейност на организацията, за нейната роля като пръв помощник на училището подробно се говори на отчетно-изборната конференция на Комсомола.

В доклада на ученическия комитет, прочетен от неговия секретар Астко Вълчанов, се даде задълбочена оценка за работата на дружествените бюра и комсомолските организации, посочиха се слабостите и постиженията през изтеклата година. Той изтъкна, че главна задача на организацията е повишаване знанията на учениците, намаляване броя на носителите на слаби бележки, ликвидирането на второгодничеството и др.

В изпълнение на тази задача, комсомолската организация се явява като добър помощник на училището. Успехът на курсистите се подобрява с всяка измината година. Така например докато през учебната 1964-1965 година общият среден успех на курсистите е бил 4,08, през учебната 1965-1966 година той нараства на 4,17. Най-висок успех са постигнали курсистите от бившия III-а курс — 4,74. Много труд са положили комсомолците от техникума за създаване на техническа база, за построяване и обзавеждане на работилници и кабинети, за начертаване на схеми и карти, изработване на много макети, нагледни средства и други помагала.

Достойни за похвала са курсистите от IV-а курс, който в извънучебно време извършиха ремонтните работи в стола и спестиха на училището 700 лева, а курсистите от IV-б курс в чест на Деветия конгрес на БКП пуснаха в движение лек автомобил „Варшава“, проведоха бригада в извънучебно време и със средствата организираха екскурзия до Румъния. Курсовете IV-в и IV-г са отлели, изработили и пуснали в действие над 20 шмиргелови апарати.

Важно звено в дейността на ученическия комитет на ДКМС при техникума представлява комсомолският машиностроителен завод, в който директорът, инжинерът, главният конструктор и началник производството са самите курсисти.

За трудолюбието на комсомолците в техникума красноречиво говори фактът, че произведената от тях продукция през тази година надхвърля 20 000 лева.

Голяма е ролята на комсомолската организация и за комунистическото възпитание на младежите. Широко развитие намира и физическата култура и спортът.

По доклада на ученическия комитет станаха оживени разисквания. В продължение на няколко часа те отчетоха извършената досега работа, посочиха слабостите на ученическия комитет и на дружествените бюра и на отделните комсомолци. В същото време ценни предложения направиха комсомолците и за бъдещата работа. Обширно изказване направи пред конференцията и директорът на техникума др. Георгиев. Той изказа своето задоволство от работата на младежите и комсомолската организация в създаване материалната база, която сега задоволява нуждите на курсистите.

Конференцията завърши с полагане венци пред паметника на загиналите за свободата добруджански революционери.

Надя ГЕОРГИЕВА

Полезна екскурзия

ОТ ранна пролет до късна есен неуморно се трудят жените от района на с. Старо село за увеличаване продукцията и добивите в растениевъдството. С всяка измината година те повишават своите успехи в това отношение. Но днес животът не се състои само в труд. Ежедневието трябва да се разнообразява, за да бъде животът по-лек и приятен.

Ръководейки се от това, женското дружество при общинския комитет на Отечествения фронт излезе с предложение да се организира с жените от района една екскурзия до Румъния. С радост посрещнаха жените това предложение. За много кратко време се записаха необходимият брой кандидатки, уточни се маршрутът и датата на тръгването. Съставът на участничките на екскурзията беше разнороден. Имаше жени работнички в селското стопанство, учителки, медицински работнички и др.

Много градове, промишлени предприятия и други обекти видяха жените в братската страна. Доволни останаха всички.

Особено добро впечатление ни направи безупречната работа на шофьора Енчо Петров, който наред с шофирането изпълняваше ролята на екскурзовод, обясняваше всичко, малко почиваше и се съобразяваше с всички желания на туристите. Ползата от екскурзията за жените е голяма. Занапред ние ще организираме такива екскурзии и за други места.

Йорданка СПАСОВА — учителка

Пионерски сбор

В ЧЕСТ на Деветия конгрес на Партията и пионерите от дружина „Н. Й. Вапцаров“ в с. Зафирово проведоха тържествен сбор. Гости на сбора бяха секретарят на общинския партиен комитет Кольо Рачев и секретарят на общинския народен съвет Деню Христов.

Секретарят на общинския партиен комитет разказа на пионерите за създаването на партийната организация в селото и за кооперативното стопанство — рожба на народната власт. Интересен бе разказът и на секретаря на съвета за село Зафирово — какво е било в миналото, какво представлява сега и какви перспективи има в бъдеще.

Любопитните пионери зададоха много въпроси. Интересуваха се как младежите са участвували в укрепването на новата власт след Девети септември, кога в селото е дошъл първият трактор и др. Те получиха на тези въпроси изчерпателни отговори.

Пионерът Георги Пейчев рапортува пред секретаря на общинския партиен комитет за предконгресните дела на пионерите и чавдарчетата. А от името на експедиционния пионерски отряд бе поднесен подарък на общинския народен съвет — увеличен портрет на генерал Зафиров, издирен от отряда.

След това отряд „Вела Пеева“ изпълни литературно-музикална програма от песни и стихотворения за Партията и новия живот. Пионерският сбор завърши с обща снимка на трите поколения — пионери, комсомолци и комунисти.

Кина ДАЧЕВА

С ПОВИШЕН ИНТЕРЕС

ЩАБЪТ на гражданската отбрана в с. Попина проведе неотдавна сесия с присъствието на отряда по гражданска отбрана в с. Попина, спомагателния отряд в с. Гарван и сандружините от двете села. Доклад за състоянието на гражданската отбрана в района изнесе председателят на СОНС в Попина др. Никола Братоев. В него той изтъкна, че предварителният подбор и обучение на лекторите, тържественото започване на учебната година, осигуряването на подходящи помещения за провеждане на занятията, добре подбраният нагледен материал и необходимите уреди, материали и прибори за водене на практическите занятия е повишило интереса на трудещите към изнесените лекции. За това говори фактът, че над 90 на сто от записаните посещават редовно занятията. В резултат на това в района на общината са обучени и проверени над 390 човека. В доклада се отчете, че през миналата година подготовката на санитарните дружини е била само теоретически, без да се провеждат редовно практически занятия. Във връзка с това през тази година ще се обърне повече внимание на практическите занятия. Досега неколкократно са проведени съвместни занятия на двете сандружини със състезателен характер, които дават положителни резултати.

През тази година добра е работата и с останалата част от населението. В изнесените пред трудещите се лекции и беседи те бяха запознати със средствата за нападение, системата за оповестяване на различните видове опасности, начините и методите на спасяване на по-голям процент хора при евентуално нападение и др.

В доклада се изтъкна, че се чувствува необходимост окръжният щаб за гражданска отбрана да окаже по-близка и ефикасна помощ в заключителните практически занятия, а така също и за снабдяване на общинския щаб с необходимите материали и пособия за провеждане на практическите занятия.

Илия РАВАЛИЕВ

В леярния цех при ДМЗ „Стомана“ голямо внимание се отделя на качеството на отливките, защото много от продукцията е предназначена за други заводи в страната, а така също и за чужбина.

Посещение в ДМЗ „Стомана“

НЕОТДАВНА женкомисията при общинския комитет на Отечествения фронт с. Зафирово и производствени от ТКЗС посетиха ДМЗ „Стомана“. Това мероприятие беше запланувано от двете женкомисии в чест на Деветия конгрес на Партията.

Групата жени от Зафирово беше най-сърдечно посрещната в завода. Посетихме различните цехове, водихме приятелски разговори с работничките. Това посещение спомогна и сложи начало на една хубава дружба. Контактът и връзките между двете жендружества ще се поддържат и в бъдеще.

ТОПЛИНКА В СЪРЦЕТО

Шумно е в печатницата в Тутракан през тия дни. Ще заговорят нещо и току-виж някоя от работничките ще прехвърли разговора на най-актуалната тема — от техните редици беше излъчена делегатка за Деветия конгрес на Партията. С тази висока чест и доверие беше удостоена работничката Костадинка Нейчева.

— Коце — така я наричат, — ама всичко да ни разкажеш от конгреса.

—Блазе ти. Но си и заслужаваш.

— Коце, ти коя година дойде в Тутракан?

Няма нищо по-вълнуващо тия дни в печатницата. И ето, непринудено се стига и до биографията на делегатката. Тя като че ли прави преглед на своя трудов житейски друм.

...От детството ѝ е останал споменът за градинарския долап. Баща ѝ, не смогвайки да изхрани петте си деца с двадесетте декара ниви в балтата, където често нахлуваха буйните води на Дунава, се мъчеше с градинарството. И най-голямото от децата, Костадинка, с опарени от зноя бузки, босо, с рокличка от грубо домашно сукно, бе включено в помощ на родителите за изкарване прехраната на семейството. По цял ден то обикаляше ведно с коня долапа да изкарват вода, да полеят градината, да спечелят някоя пара.

Оттогава, от първите години на училището момичето започна да играе и на сцената. И мъката от бедното в къщи, и първите детски писки и весели стихове оформиха характера ѝ. Заобикнала сцената, тя я превърна в своя радост, в средство за бичуване и поучаване. За обувки в училище Костадинка не можеше и да мечтае. Когато порасна, оженя се с една рокля. Но за сметка на това после с мъжа си станаха едни от основателите на ТКЗС в родното ѝ село Брушлян, Русенско.

Отначало беше трудно. Не беше леко и по-късно, когато работеха по каналите за напояване, когато тя трябваше да агитира, да дава личен пример в работата. Още през 1946 година беше издигната за съветничка. Привлякоха я след това в Околийския комитет на Отечествения фронт, където отговаряше за работата сред жените. Стана и секретар на Околийския комитет.

Отново се върна в Брушлян във връзка с укрепването на ТКЗС... И пак в Тутракан. Изкара и профсъюзна школа. Сега е член на Окръжния комитет на Профсъюза на работниците от леката и хранителната промишленост. Знаят я в окръга най-вече от смелите ѝ речи, особено когато се съберат жените-първенци в производството.

— Аз обичам да говоря за това, което сме направили, за това, което още трябва да се върши...

Стрела към недостатъците отправя и от сцената. И сега изпълнява главната роля в спектакъла на читалището „Разни безобразни“. Обикалят и селата. Тя трябва да се грижи и за двамата си сина — ученици, да изпълнява задълженията си като член на Градския комитет на Партията. В печатницата е за пример в работата си като производственичка-подавачка. И все пак намира време за репетиции, за самообразование.

Машините не трябва да чакат и ръцете на работничките не спират. В отговор на другарките си Костадинка разказва, разказва...

...Там, на конгреса, една прехвърлила четиридесетте, но още много млада и жизнерадостна жена участвуваше заедно с най-достойните синове и дъщери на Партията в обсъждането на големите въпроси в нашата страна. Тази жена идеше отдалеч, от поречието на Дунав и носеше в сърцето си топлинка — топлинката на трудовите хора, на плодородния Добруджански край.

Викентий ДУКАНОВ

ПЪРВИТЕ ЗАПОВЕ

(Документална повест от Сергей Мартынов)

21

Павел, като си спомни сега за това, се усмихна. В последното си писмо до дома той намекваше, че при тях на границата е станало неспокойно, така да се каже, всичко може да се очаква. Намекваше предпазливо, но баща му е почувствувал тревожния сигнал на писмото.

Сега Павел се вглеждаше нататък, където мърдаха каските на фашистите, пропълзели през високата ръж. Ето вече са на наша земя!

В Преображенск той имаше близък приятел Николай Удовенко: заедно расна, заедно работеха в колхоза. Само ги взеха в армията на различни места: Павел — на Западен Буг, а Николай — в Далечния Изток. Тук, на запад, тогава беше още тихо, а на Халхин-Хол се водеха боеве. И Капинос завиждаше на своя приятел.

Сега дойде и неговият ред да воюва.

Той не знаеше, че немците нас тъпват на огромен фронт, от Балтийско до Черно море, че те вече бомбардират Минск, Киев, Севастопол и други градове. Той знаеше само онова, което виждаше със своите очи: фашистите напираха на Новоселки, те трябва да бъдат спрени и унищожени. И той беше готов да повтори подвига на защитниците на Халхин-Хол.

Неговият „Максим“ преграждаше пътя на немците, стремящи се към Новоселки по единственият междуселски път, идващ от Буг. Това беше най-късият и удобен път към селото и застава та. По него после можеше да тръгне техниката, артилерията. Но този път затваряше той, Павел Капинос.

Хитлеристите се вдигнаха от ръжта и тръгнаха към него. За кой вече път! И отново зашиба картечният ред и няколко войници паднаха. И още един ред, и още, и още... От кожуха излизаше пара, бясно скачаше в прореза мушката. Павел нищо не виждаше освен тази мушка и бягащите към него вражески войници.

И изведнъж замря мушката, прекъсна грохота. Силно иззвънтя напразно затворът, изплъзна се от магазина лентата. Заедно с нея свършиха се и патроните.

Картечницата мълчеше.

Зад гърба на Капинос горяха къщите в селото. Чуваше се честа стрелба. Застават още се държеше.

Фашистите отново станаха, за тичаха се към Капинос, стреляйки в движение с автомати. „Ето това е всичко — помисли той.— Всичко е свършено. Но жив няма да им се дам! Това е сигурно!“

При това противникът хвърли в тила на застават парашутен десант. Това беше невероятно: против шепа граничари, обкръжени почти от всички страни, да се хвърлят още и парашутисти. Но това беше именно така. Очевидно основателно им пречеха за придвижването тази шепа граничари. От транспортен самолет една след друга се отделяха черните фигурки на хора и над тях пламваха белите куполи на парашутите. Десантът беше извършен от неголяма височина и парашутистите се приземиха бързо. Куполите „гаснеха“ един след друг на зелените хълмчета, около вятърните мелници. Обръчът около граничарите се затвори.

За извършване на пробив Горбунов възложи на командира по политическата част Горбачев.

— Вземи тежката и лека картечница, отделението на Абдрахманов и се изтегли към мелниците — каза Горбунов. — Щом започнат да се приближават — удари по тях с всички видове оръжия. Хайде!

Горбунов вече отдавна, от първите залпове, отстрани временните си колебания и окончателно разбра, че е бил прав, като е подготвил заставата за бой. Във военното дело побеждава онзи, който не само съблюдава дисциплината, но и разумно проявява своя собствена находчивост и воля. Това разбра и Леонтий Горбачев. Той беше безкрайно признателен на съдбата, че в такъв решаващ час се оказа редом с Горбунов.

Горбачев се отправи към мелниците. След него бягаше винаги мълчаливият и стеснителен, а сега станал енергичен и решителен Абдрахманов, бягаха бойците от неговото отделение и картечарите. Тракаха по буците колелцата на „Максим“, закачаха се за дългите треви ботушите на граничарите.

Като достигнах до мелницата, граничарите залегнаха по билото на хълма, в стари, останали от световната война окопчета. Парашутистите вече се приземиха и се разгъваха във верига. Те бяха около двадесет човека, не по-малко.

Младши сержантът Абдрахманов със своето отделение беше в самия център на отбраната. Отляво — леката картечница, отдясно—тежката. Абдрахманов преброи бойците. Те бяха седмина. „Нищо, ще издържим“ — реши той.

В действителност Абдрахманов се казваше Галиюлла, а не Иван, както го записаха в списъка на личния състав за удобство при произношението. Галиюлла беше наполовина татарин, наполовина казах, роден в казахско планинско селище, в бедно семейство. Неговата майка беше съвсем неграмотна, а баща му можеше да чете само молитви на арабски език.

Затова пък самият Галиюлла завърши в Алма-Ата втори курс на селскостопанския институт. Той живееше в града при по-големия си брат Хабибулла, изслужил в Червената армия, в кавалерийски полк. Брат му беше снайперист: по време на прекъсване даже се е прицелвал и уничожавал бандити. Ето да беше сега тук, той отдалеч би изтребил всички тези парашутисти ка то яребици.

Горбачев заповяда да ги допуснат по-близо, да ги обсипят с гранати и ги отблъснат с щиков удар. „Е, какво пък, това също може, — разсъди Абдрахманов. — Ще ги унищожим с щик“. Той беше съгласен да действува с каквото и да е оръжие, стига само да бие тези фашисти. Само по-малко от тях да останат живи!

И когато командирът по политическата част вдигна граничарите в контраатака, Галиюлла Абдрахманов, командир на отделение и кандидат-член на партията, се хвърли към врага първи и веднага, още от движение застреля двама фашисти. После видя техния командир, който бягаше с пистолет в ръка и се нахвърли върху него. Офицерът стреля в него почти в упор, но не улучи. И тогава Абдрахманов заби в него щика.

Но в това време до него се пръсна граната и Галиюлла почувствува как нещо опари дясната му страна. Падайки в окопчето, той загуби съзнание.

Парашутният десант беше унищожен. Но атакуват все нови и свежи сили на противника.

Заставата, губейки много кръв, се сражаваше...

(Следва)

Проверка на Инспекцията за държавен контрол

Стоковите фондове от есенно-зимен характер — главна задача на търговията

ИНСПЕКЦИЯТА за държавен контрол в гр. Силистра извърши проверка за осигуряване на необходими те на населението стоки от есенно-зимен характер. Кон статира се, че търговските предприятия и организации са положили големи усилия за осигуряване на необходи мите през зимата стоки.

Извършеното обаче все още е недостатъчно. Още се чувствува липса и недостиг на много видове стоки като: мебели, ръкавици кожени и вълнени, флакони за дамски балтони, одеала народни, вълнен трикотаж, ватирани дрехи, гумени обувни изде лия, печки готварски и отоп лителни, кюнци и др. За липсата на някои стоки не може да се обвинява ръководството на ОТП „Търговия“, понеже то своевремен но и в достатъчно количест во ги е заявило, но не му са одобрени поради това, че се произвеждат в ограничено количество. ОТП „Търговия“ обаче не осигурява рит мичното и своевременно доставяне на някои стоки, за които има одобрени заявки и сключени договори. За това състояние на изпълнение договорните задължения вина има и ОТП „Търговия“, защото не е прояви ло достатъчна настойчивост и инициатива пред предприятията-производители.

За по-добро осигуряване на населението с необходи мите стокови фондове ОТП „Търговия“ и ОТП „Топливо“ недостатъчно се възпол зуват от възможностите, които им се дават чрез 27-мо и 23-то МП от 1964 и 1965 г. Чувствува се въздър жане за влизане в договорни отношения с частни занаятчии, които могат да из работват някои стоки от първа необходимост с цел по-пълно задоволяване нуж дите на населението. По ма газините липсват редица стоки като сапове най-раз лични, дребни домакински потреби и др., които могат да се произведат от ТКЗС, промкомбинатите и ТПК.

ДСП „Булгарплод“ град Силистра също е положило доста усилия за осигурява не на необходимите стокови фондове от плодове, зеленчуци, туршии и консерви. Трябва да отбележим обаче, че по време на проверка та все още по отношение на някои видове стоки току-що се започваше закупуването и осигуряването им. Чувстви телно изоставане има в дос тавката на картофи и ябъл ки. Незадоволително върви приготовляването на кисело зеле за нуждите на населе нието. В гр. Силистра се из вършва приготовляване на по-голяма част от необходи мите за окръга туршии, но несвоевременно се извозват в базите на градовете Тутра кан и Дулово. Това затруд нява потребителните коопе рации да получат по-навре ме договорираните количест ва туршии. Не беше извър шено още пренасяне на необ ходимите количества консер ви от плодове и зеленчуци в складовете на Тутракан и Дулово.

Извършеното от търговските организации относно осигуряването на необходи мите стокови фондове от есенно-зимен характер не е малко, но проверката показ ва, че има още какво да се прави. Ето защо е необходи мо още веднъж да се прегледа състоянието на осигу ряването с необходимите за населението стокови фондо ве и се вземат незабавни конкретни мерки по ускоря ване на доставката и приготовляването им. Изненадите, които могат да поднесат зимните месеци, в никакъв случай не бива да лишат на селението от стоки, които предприятията в нашия окръг, или в страната произвеждат в достатъчни количества. Засега това е глав на задача, поставена за раз решаване пред търговските организации и предприятия.

Димитър ЙОВЧЕВ, инспектор при ИДК

Младата работничка Радка Белева от Развойното предприятие за организационна техника в Силистра, монтира кабелни форми за електронния калкулатор „ЕЛКА“. С трудолюбието си тя служи за пример. Винаги преизпълнява трудовите си норми и дава само висококачествена работа.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Сръчните ръце на Шукрие

КАКТО всяка заран, така и днес звъненето на будилника събуди в едно и също време дългогодишната доячка. Стрел ките на часовника показваха едва четири часа. Ноемврийската нощ още не беше отстъпила място на новия ден. Навън беше тъмно, а небето мрачно. Тъмни облаци се надвесваха над земята и докато Шукрие излезе от къщи, за да се отправи към фермата, започна тихо да ръми. Тя се върна, взе дъждобрана и забърза в тъмнината. По улиците нямаше още никой.

Постепенно дъждът се усили и изведнъж заваля като из ведро. Улицата се разкаля. Водните струи се стичаха по лицето й, мокреха я. Но вместо да намали ход, или да потърси къде да се скрие от дъжда, тя удвояваше своите усилия, бързаше час по-скоро да стигне във фермата. От дългогодишната си практика тя беше разбрала, че кравите се нуждаят от строго спазване на дневния режим. Само когато се хранят, поят и доят в определен час, те проявяват своите продуктивни възможности — дават повече мляко. Затова никакви трудности не бяха в състояние да я спрат да не стигне в определения час във фермата и да започне работа. Дъждът бе силен и биеше право в лицето. Но тя е виждала и по-страшно. Мина лата зима вилицата бушуваше по улиците на селото. Преспи покриваха земята. Снежинките залепваха по очите. Но тя, както и другите доячи, дойдоха навреме във фермата и не позволиха да настъпят смущения в работата.

От татарската махала на с. Черковно до кравефермата има около два километра. Но за по-малко от половин час Шукрие беше при кравите. Тя веднага им даде нарязана зелена маса, а след това започна да дои. Радостно й става ше, като виждаше, че млякото, което получава днес, е повече от вчера. От известно време ръководството на бригадата беше отпуснало за кравите фуражна царевица втора култура, от която млеконадоят постепенно се увеличаваше.

Към края на доенето Шукрие се обърна към своята колежка Найе.

— Как си с млякото, Найе, получаваш ли добър млеконадой?

— Да — отговори Найе. — С всеки изминат ден мляко то се увеличава.

Найе е нова доячка. Тя постъпи във фермата едва в началото на тази година. Не беше опитна и малко се страху ваше от работата. Тогава Шукрие реши да й помогне. Две те заедно започнаха да се грижат за поверените им крави. Заедно дояха, заедно почистваха, заедно им залагаха храната. Шукрие показваше на новата си колежка всички особености при храненето и гледането на животните. И най-важното, вдъхна й вяра в нейните собствени сили. Младата доячка скоро свикна с работата. В млеконадоя дори надмина някои от по-старите доячи.

* * *

Шукрие Хасанова израсна в татарската махала на село Черковна. Още от малка оби чаше животните. Най-приятни бяха за нея дните, когато с още няколко момичета, ней ни приятелки, пасяха кравите и телетата на техните семейства на една поляна край се лото. Търсеха им хубава паша, за да имат повече мляко. Още тогава Шукрие заобича кравите. Когато израсна, постъпи на работа в птицефермата. Но тук не се задържа много. Нещо я теглеше към кравефермата. И тя пожела да работи там. Като доячка работи вече дълги години и във сем няма намерение да напусна любимата си професия.

Сега дългогодишната доячка се слави като една от най-добрите животновъдки не само в с. Черковна, но и в цялото Дуловско стопанство. Още в края на октомври тя изпълни годишния си план като то надои 29 т мляко. До края на годината смята да предаде **още няколко тона** мляко над плана.

И всичко това тя дължи на своя упорит труд, на своите сръчни ръце.

Зия ИСМАИЛОВ

ДРУЖЕН КОЛЕКТИВ

ДРУЖЕН колектив работи в кравеферма № 2 на ТКЗС — Кайнарджа. Негов ръководител е селскостопанският специалист Павел Георгиев. Доячите и пастирите от тази ферма поеха задължението да се борят за завоюване званието „ферма за комунистически труд“. За да завоюват това високо звание, те заработиха отдавна. Стремяха се не само да изпълняват и преизпълняват производствените си планове, но и да създадат нови отношения помежду си, да повишават своята обща и производствена култура.

След като животновъдите започнаха да работят за завоюване на това високо звание, във фермата се създаде дух на истински колективизъм. Началото на колективния живот се сложи с чевствуването на рожденните дни и общото празнуване на различни празници. След това започна да се проявява в самия производствен процес, в другарската взаимопомощ, която се създаде между доячите в изпълнението и преизпълнението на производствените планове.

Традиция вече стана за колектива, ако някой от техните другари се разболее и постъпи в болницата, да организират другарско посещение. Миналата зима имаха няколко такива случаи. Наскоро пак една от доячките — другарката Мита Добрева, трябваше да постъпи на операция в болницата в Силистра. И ето че не мина много време и няколко нейни колеги и колежки заедно с ръководителя на фермата, дойдоха да я посетят.

В свободното си време животновъдите често се събират и колективно четат художествена или зоотехническа литература, обсъждат изпълнението на плана, или изучават опита на първенците.

За да намали разходите, определени съгласно планосметката, дружният колектив реши със собствени сили да извърши някои ремонти в помещенията. Така например доячите и пастирите сами извършиха подмазване на яслите, остъкляване на прозорците, направа на комини и някои други по-лесно изпълними работи.

Наред с всичко това колективът при кравеферма № 2 постига и добри успехи в своята производствена дейност. В резултат на добрите и непрестанни грижи за животните беше постигнат висок млеконадой. Само след десетина дни се очаква да се изпълни годишният план от 350 тона. А до края на годината ще бъдат добити около 30 т мляко над плана.

Първи изпълниха своите планове доячките Добра Маркова и Ганка Йорданова. Тези две другарки, не само с производствената си дейност, но и със своя личен живот служат за пример на останалите членове на колектива.

Животновъдите от тази ферма постигат успехи и в борбата за превръщането на тяхната производствена единица в рентабилна. Съгласно годишния план те трябваше да приключат година та с една загуба от 7 400 лв. Благодарение обаче на по-голямата продукция, коя то доячите получиха, и на намалените разходи от извършването на някои дейности със собствени сили, тази загуба е сведена сега само до 700 лв. Стремежът на всички е до края на годината да я ликвидират напълно и ако не с печалба, то поне да не приключат годината със загуба. За тази цел наред с извършеното досега те пристъпиха към обработката на грубите фуражи, с което ще осигурят по-икономичното им изразходване, както и по-добро хранене на животните.

Емил ПРАХОВ

Секачи

...Есента е дошла и в крайдунавската горска ивица „Комлука“. Отдалеч се чуват човешки гласове, които се губят в шума на мотора. Десетина секачи от Горското стопанство в Тутракан, облечени в дебели работни дрехи, не се плашат от дъжда. Хората от бригадата на Атанас Костов са все от с. Долно Ряхово. Те нощуват тук и още в зори бяха готови за работа. Не закъсня и бригадата на Мехмед Рюстемов от Цар Самуил.

Двете секачески бригади през ноември трябва да добият мека дървеси на от върба и топола, 100 куб. метра трупи, 150 куб. метра материали и др. За това време трябва да изсекат 30 дка гора. Ще работят до падането на големия сняг. За тях студ няма.

— Когато сечем дървета та, разделяме ги на трупи и вършина. Спазваме нормите — казва възрастен мъж.

Докато разговаряме, пристигат и извозвачите. Те натоварват каруците с определените от техническия ръководител Иван Стефанов трупи. Товарането е готово. По разкалените пътища потеглят колите. След тях остават следите на колелетата.

— Дъждът се усилва. Няма ли да спрат работа секачите?

— Не! Дъждът още не е толкова силен. Дървар, ако не се измокри до костите, не е дървар — шегува се един здравеняк. — Пък и сред гората сме. Довечера ще накладем голям огън и ще се изсушим...

С директора на Горското стопанство Борис Братков потеглихме обратно за града. Далеч зад нас отекват ударите на брадвите и в равнината се носи песента на моторите на секачите, на хората с коравите ръце.

В. МАРИНОВ

ЦЕНАТА НА ЗЛАТОТО

ТОЗИ ден в клуба на животновъда в с. Айдемир всички влизаха възбудени. Бяха все едри, обветрени мъже и здрави червенобузести жени. Доячите говореха на висок глас, допушвайки угарките на димящите цигари.

За няколко минути цялата стая се изпълни с хора. Друг път, щом прекрачеха този праг, погледът им се залепяше на новите вестници и списания, но сега никой не ги погледна.

Навън тихо и незабеляза но се спотайваше нощта, настойчиво свиреше вятърът. Идваше зима — осмата поред, която гледачът Начо Христов бе прекарал при кравите. Той стоеше сега сред колегите си, не оставайки чужд на тяхното вълнение, защото чувстваше, че имат право. Познаваше ги всички. Бяха хора, които никога не говореха на халост, защото знаеха стойността на всяка една своя приказка.

— Това не бива повече да се протака... — възмущаваха се някои по-припрени. — Ако караме още малко така, ще останем без здрави ръце...

— Агрегатът трябва да се докара час по-скоро, иначе на пускаме... — недвусмислено намекваха трети. — Стига сме се канели с тази механизация. Дайте я, та да я видят и нашите очи. Изнадахме се вече...

Не пожалиха средствата си кооперативното ръководство. Един светъл, слънчев ден при стигнаха техниците и започнаха монтажа. Хората ходеха усмихнати. Отсега нататък този ден за тях щеше да бъде най-свиден празник. Завинаги се прощаваха с ръчното доене.

Начо имаше двадесет и две крави. Познаваше ги тъй добре, както и собствените си деца. Беше им поставил имена, женски имена, хубави: Слънчице, Занфира, Вяра...

„Бе, Начо — казваха му някои, — много ги галиш ти тези животни — ще ти се качат на главата. Не ги глези толкова..“

Той се усмихваше. Той вина ги се усмихва, когато си има някаква своя мисъл, която хората изобщо не подозират. Избираше им само хубава храна, метеше под тях, като че ли е гостна стая, постилаше им дъхава слама.

Тъй течаха дните. Млякото течеше по белите, каучукови тръби на агрегата като безкраен бял поток, кипреше се пенливо и топло в лъскавите гюмове. Едно след друго минаваха събранията все в оная същата стаичка — клуб на животновъда. Все по-често споменаваха неговото име в реди цата на първенците. Докато един ден... Доячът никога няма да го забрави. Повикаха го в партийния комитет, после в канцеларията на стопанството.

„Бе, Начо, ставаш богат човек вече“ — подкачаха го някои.

„Че аз не съм беден, бе хора — отвръщаше той, — нали виждате каква къща имам, какви грамотни деца отглеждам“.

„Със златен орден ще те наградят“ — споделяха неговата радост някои айдемирци.

Има нощи, когато човек не спи. Тогава се случи същото. Току ставаше и в длан та му, огрян от електричеството, блестеше златният орден, новичък, с червена лентичка.

Разбира се, наградиха не само него. Златен орден получи и доячът Ангел Енев...

...Ето мина вече есента. Нетърпеливи станаха животновъдите. Час по час поглеждат крадешком към таблото, където се отчита продукцията. И Начо ходи там понякога, но него го интересува друго — за кой месец от новата година работи сега, защото годишния си план изпълни отдавна. 66 тона мляко трябваше да надои, а ето че вече е прехвърлил с цели два тона годишния си план. Той със сигурност знае, че и сега заедно с Ангел Енев ще си поделят първенството на кравефермата. Не за първа година завоюва това почетно звание.

Отново идва зима, но Начо не се страхува. Нека веят злите ветрове, нека хапе ядливият северняк. В обора е топло. Храна има достатъчно. Животните са здрави и читави — ще изкарат успешно зимата. Осмата зима, която прекарва в кравефермата. Един журналист беше писал, че оборът е негов втори дом. Дали е така, Начо не знае. В едно е обаче сигурен, че е прекарал тук повече часове от денонощието, отколкото където и да е другаде, че обича тези кротки животни, които го прославиха, които го направиха знатен. И още нещо — че тук той разбира истинската цена на златото, което краси гърдите му — ордена на труда.

Р. ШИМАБЕЕВ

Доячите-комсомолци Иван Димитров и Иван Пенчев са първенци в кравефермата на с. Алеково. В чест на IX конгрес на Партията те изпълниха годишния си план още на 5 ноември, като надоиха общо 129 т мляко от повереними им 60 крави.

Зимата идва, а птиците са още на лагер

КОМПЛЕКТУВАНЕТО на птичите стада тази година закъсня много. Причината е ненавременното изкупуване на старите птици от някои стопанства. Но има и такива стопанства, които ги изнесоха още в средата на октомври, а подготовката на помещенията още не е приключила. В ТКЗС — Айдемир, Алеково и много други все още има да се оправят покриви, прозорци, подове и др. Не е направена дезинфекцията. А ярките, които трябва да са вече в помещенията на чисто, сухо и топло — се намират още по лагерите на дъжда, на студа, в калта. Ако работата се протака още, може и сняг да ги завари.

Само след 20-30 дни ще започне люпилната кампания. В инкубаторите ще трябва да заредим само годни за разплод яйца.

За целта е необходимо вед га да се вземат най-бързи и сериозни мерки по подготовката на помещенията, за да се настанят птиците веднага, да могат да започнат изследванията и се подложат на строг режим на хране не и гледане.

На първо време в дажбата трябва да намери място витамин „Е“, който ще се набави чрез покълналия ечемик. Най-пълноценен е той, когато кълновете не са по-големи от 1 см. Той може да се дава сутрин в 6 ч., преди да е поднесена другата храна, по 10 гр на носачка.

Освен витамин „Е“, в дажбата трябва да вземат участие и останалите витамини от комплекса: А, С, Д, които се дават чрез битото мляко, рибе масло, моркови и дрождирана храна. След като осигурим всички условия, можем да бъдем сигурни, че получените яйца ще бъдат годни за разплод, т. е. ще ни гарантират висок процент люпимост и жизнени пилета, които през есента на 1967 година ще могат да подменят старите носачки в окръга.

От няколко години насам в окръга ни има само едно стадо, на чиито яйца разчитаме със сигурност, защото е предпазено от заболявания и е осигурено с добро хранене, гледане и останалите необходими условия.

Това е стадото на ТКЗС с. Кайнарджа, състоящо се от 10 000 кокошки, намиращи се в 2 големи птичарника до с. Войново. Всяка година от тях постъпват в люпилнята по 1 200 000-1 300 000 яйца. Освен това немалко яйца отиват и в люпилните на други окръзи.

Люпимостта на яйцата от тази ферма е най-висока — 92 до 98 на сто. Средната носливост от кокошка от 1. XI. 1965 до 1. X. 1966 година е 185,9 броя, а себестойността на яйце е 4,59 стотинки.

Във фермата работят двете комсомолки Денка Енчева и Иванка Василева. Весели и сръчни, те са винаги между птиците. Хранят, варосват, яйца събират, сортират и др. Сутрин от 5,30 ч. те са във фермата, запалват лампите и започват да разнасят храната. Вечер до 19,30 ч. лампите светят и птиците се хранят. Така те имат осигурен 14-часов светлинен ден.

Янка ПЕТРОВА

ЗА ПО-ВИСОКО ХУДОЖЕСТВЕНО МАЙСТОРСТВО И ВЪЛНУВАЩИ ТВОРБИ

Втора окръжна художествена изложба

ВТОРАТА окръжна изложба на силистренските художници, устроена в чест на IX партиен конгрес, е творчески преглед на постиженията и възможностите на изобразителните изкуства в града. Няма съмнение, че тези скромни усилия спомагат за художествената култура и естетическия вкус на трудещите се. В това отношение има още да се желае и очаква. Условията, при които сега работят художниците, за да се изградят като творчески личности и тяхното изкуство да отбележи някакви по-значителни постижения, неминуемо достигаме до един основен момент — липса на художествена традиция и условия за творческа работа, от една страна, и от друга — отсъствие на вкус и разбиране на изкуството на художника от зрителя, за което последният не може да се вини.

Ако Силистра има своя художествена галерия, ще се разбере колко видни наши художници са живели и работили в този град, какви неповторими платна са оставили в златния фонд на нашето изобразително изкуство. Например, като проф. Антон Митов, пионерът на академичния реализъм след Освобождението, нар. художник Атанас Михов, създал тук шедьоври за нашето пейзажно изкуство („Край Силистра", „Ледовете на Дунава"), виднят пейзажист Иван Христов, график къ Павел Вълков, скулпторът Павел Метеоров и много други художници, търсили своето творческо вдъхновение в сюжети из Силистра и околностите й. Те всички са една основа за една художествена традиция. Ако в Силистра има художествена галерия, изложбен салон и за неколцината художници — ателиета, както в много други градове, картината ще бъде друга. Ето, тези мисли ми се натрупват като първо впечатление за художествения живот в Силистра и искам да ги споделя, преди да разгледаме постиженията и слабостите във Втората обща окръжна художествена изложба.

Като имам предвид, че групата на силистренските художници е един от най-младите творчески колективи на Съюза на художниците в България и че в нея само неколцина художници са с академично образование, а в болшинството са самодейци, бях изненадан и обнадежден от творческия им подвиг. Налице е един млад, жизнен и творчески колектив от талантливи художници. Забелязва се, че художниците и тук са обхванати от процеса на обновлението в изобразителното изкуство. Това говори, че те не са откъснати от общите проблеми и задачи на нашата живопис. Личи стремежът им към свой личен живописен език и почерк, че са свързани с реалистичните традиции в нашето изобразително изкуство. Вглеждат се в революционните борби от по-далечното и по-близкото минало на народа („Септемврийци", „Въстаници"), вълнуват се от красотата на родната природа. Не всичко тук е пълноценно и сполучливо, но усилията им не са напразни. В много творби, дори и при самодейците, натуралистичният подход в някои случаи е превъзмогнат. Редица картини са пресъздадени с талант и професионално умение и затова те вълнуват и задържат зрителя.

Художниците Маринов, Ковачев, Куртев и Кисьов са вече известни на нашата културна общественост. Тяхното участие както в националните младежки изложби, така и в общите художествени изложби е доказателство за признаването им като творци. Те са художници, които тепърва ще покажат своето истинско развитие и израстване.

Не може да не се забележи, че в настоящата изложба тяхното участие е на водещи художници. Работите са изградени солидно, с голямо професионално умение.

Никола Ковачев в композицията си „Въстаници" достига едно реалистично правдиво разкриване на героизма в образите си. Малко фрагментарно и статично. Той е солиден живописец, колоритът му — богат и изразителен. Не се подвежда от ефектите на баграта, насища и хармонира смело и убедително. В „Портрет на момиче" достига до единство на рисунката и колорита и предава добре вътрешното състояние на портретуваня.

Йордан Маринов като живописец показва едно солидно и голямо чувство за монументалност и декоративност в „Септемврийци". Гази композиция е една от хубавите творби в изложбата. Тя въздействува върху зрителя и разкрива богатите възможности на художника в този жанр. Тя действува като някаква фреска и тук е силата й, тя ни внушва много чувство на уважение към подвига на септемврийци. Маринов з нея не прибягва към позата, към фалшивия патос на героизма, а го търси в израза и състоянието на образите. Някои рисунъчни не тол кова грешки, а засилвания, подсилват идеята на художника, въпреки че те смущават на пръв поглед. Но ако се вгледаме по-дълго, ще открием много повече качества и достойнства на професионалното майсторство и художественото въздействие. В пейзажите си „Хълмове", „Лодки", „Пейзаж" Маринов се разкрива като един интересен живописец. В портрета той търси една връзка с богатството на иконописния стил: „Момиче", „Селско момиче". Този живописен маниер е ес тествен у него, като се има пре двид, че художникът Йордан Маринов е завършил Художествена галерия — ателие по стенопис. Ето и оттук идва това силно, декоративно монументално усещане.

Георги Куртев за разлика от двамата търси една динамичност на формата и израза. Той е много земен и материален, експериментира и се насочва с едно голямо чувство при интерпретация та на природата. И затова той е толкова противоречив, един е в „Пристанище", друг е в „Пейзаж от Силистра" или „Угари" и кол ко изчистен и убедителен е в на тюрморта.

Не може да се отминат и графи ките на Йордан Кисьов, особено „Родопски къщи", където младият и даровит график е овладял изразните средства на „бяло-черното" изкуство. Това той още като ученик в Художествената гимназия с участието си в сп. „Родна реч" доказа. Кисьов не трябва да се отказва от това развитие, като се има предвид, че е единственият график в изложбата с художествена култура и образование.

Изложбата не може да ни задоволи напълно, нито да отговори на една по-широка представа за едно разнообразие и богатство от сюжети, теми и проблеми. Повечето от застъпените творби са пейзажи. Това я прави ограничена, снижава донякъде по-голямата й изразителност и въздействие върху зрителя. За нейното еднообразие все пак допринася ниското професионално художествено майсторство в една част от самодейците, какъвто е примерът с пейзажите на Йорданка Чаушева („Пейзаж", „Из Германия"), където има фотографско оцветяване, прекопирване на природата. В останалите самодейци—Б. Бедросян („Край Дунава", „Пейзаж"), Иван Василев („Дълбачка"), Виктор Капрелян („Лодки"), Йордан Господинов („Зима") — този натуралистичен подход в много случаи е преодолян. И ще бъде справедливо да се изтъкне, че в болшинството си самодейците-художници е налице едно лично усещане и претворяване на природата, придружено от лирично и романтично преживяване на натурата. А това вече показва, че много от тях са могли да се оформят като истински творци. Може само да се съжалява. Но тяхното дарование трябва да ни служи за пример и поука. Дълг е на групата и силистренската културна общественост да се отнесе правилно към талан та на С. Говедаров, да му се създаде условия да премине през Художествената академия, да се изгради като истински художник.

Както споменах, при един по-подробен и критичен анализ, кое то е невъзможно в една такава статия, върху работите, предста вени в изложбата, могат да се посочат много слабости. Но това няма да е справедливо, защо то, както отбелязах, професионал ното и художествено равнище на участвуващите в изложбата не е равнозначно. В общи линии по сочих някои по-важни моменти, които пречат и на зрителя да възприеме изложбата като един безспорен факт, като вълнуваща творческа проява. Но това е също много ограничено и неточно. В началото потърсих да обясня причините за този възглед при оценката на художествените творби. Справедливо и вярно ще е да се подчертае, че Втората обща художествена изложба е нова творческа стъпка, скромен успех, едно завоевание за изобразителното изкуство в града.

Виктор НЕНКОВ
художествен критик

Можеше ли някога Секулово да мечтае за такава занимания за най-малките жители на селото? Построена с общия труд на хората, тя осигурява прекрасни условия за развитие на децата.

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Да се отстранят неуредиците

НИКОГА досега футболът в нашата страна не е имал толкова много привърженици, никога не е бил така масов както днес. Практикуват го и работници, и ученици, и служащи. Голямата популярност на този спорт, масовостта му и желанието на хората от отделните селища в окръга на караха окръжната футболна секция да измени формата и начина за провеждане на първенството, като се създадат нови отбори в съставните села. Ярък е примерът от миналата година. В окръжното първенство участвуваха 42 отбора, обхванати в различните групи. Но тази година тази цифра нараства с още 22 отбора. Те оформят „А" и „Б" окръжните групи и четирите зони: една Дуловска, една Тутраканска и две Силистренски.

Есенният полусезон в Силистренската и Дуловската групи за върши. Първенството в тях премина сравнително добре. Но има ше и не малко случаи на неспортмански прояви от страна на състезателите, някои отбори не се явяваха редовно и добре подготвени. Особено впечатление направиха неспортменските прояви на състезателите Михаил Донков от Войново, Стоян Стоянов от Смилец, Георги Николов от Ветрен, Коста Драганов от Йордановно и др. Вина за тях имат и ръководителите на отделните отбори, които малко се интересуваха от съдбата им. Незадоволителна бе възпитателната работа сред състезателите.

Не беше добра и организацията на някои срещи. Доскоро в Ирник и Йордановно не бяха закупени мрежи за вратите. Слаба бе организацията през време на първенството във физкултурните дружества и футболните секции в Голеш, до голяма степен в Смилец, Йордановно и др.

Поради незадоволителна организация и слаба възпитателна работа сред състезателите последната среща от есенния кръг между отборите на Косара и Богданци не завърши поради групов протест от страна на състезателите и публиката на с. Богданци. Окръжната футболна секция и дисциплинарната комисия присъдиха служебен резултат в полза на Косара.

Окръжната футболна секция обръща сериозно внимание на физкултурното дружество „Добруджа" в село Зафирово, което не оказва достатъчна помощ на отбора. Ако състоянието на отбора остане същото, той ще бъде изваден от групата.

Добре през есенния полусезон се представиха „новаците". — от борите на Косара и Ирник. Добра организация, освен в тези села, беше осигурена и в Бабук, Посев, Каменци и др.

Необходимо е през зимната почивка ръководствата на колективите и дружествата да организират курсове за запознаване на зрителите и футболистите с правилата на футбола. В някои дружества е необходимо още веднъж да се огледа материалната база, да се снабдят отборите с всичко необходимо за нормално протичане на първенството.

След завършване на есенния полусезон I Силистренска зона се оглавява от отбора на с. Богданци, а втора — от отбора на Честименско.

Васил КОЖУХАРОВ

ГЕНКО ИСКА ДУМАТА

(ФЕЙЛЕТОН)

БАЙ ГЕНКО нахлупи големия си калпак и като метна върху рамото си овчия кожух, се запъти към вратата.

— Ти къде по това време? — запита го стрина Гена.

— На събрание, общоселско събрание ще има тази вечер, селските работи ще оправяме.

— Какво ще оправяш, като мълчиш там като пукал, а други те си чешат езиците?

Бай Генко се почеса по тила и като погледна стрина Гена, ви новно въздъхна и рече:

— Ти си права, но сега вече съм решил. . .

— Какво си решил?

— Решил съм да не мълча.

— Е, какво ще говориш?

— Какво ли? — ще искам думата и така ще ги накастря, че ще има дълго да ме помнят?

И като рече това, той хлопна вратата зад себе си и потъна в нощта.

— Брей, че тъмнина . . . мърмореше си той — и тази кал. Ама и за това ще кажа. Посред канарите живеем, а нямаме камъни да си настелем улиците, не остава време и уличните си лампи да сложим. . . И не довършил, се подхлъзна и полетя в нещо дълбочко. Едва когато цопна във вода, разбра, че е попаднал в една от многобройните ями пред чешмите.

— Ето как щях да забравя за ямите — говореше си той, като се отърсваше от калта и се чуде ше как да излезне от ямата. С голяма мъка успя да се измъкне и забърза надолу. Събранието беше започнало. Тихомълком той се промъкна в дъното и застана прав до стената, страхувайки се да не изцапа стола.

— И така, другари, селото ни ще се разхубави и ще стане неузнаваемо — говореше докладчикът.

„Вярно, то наистина си е неуз наваемо — клати глава бай Генко, — но щом дадат думата, всичко ще им река."

— Другари, имате думата за изказвания — се чу гласът на председателствуващия събрани ето.

„Нека други да се изкажат напред, че аз да посъбера малко кураж. Ще ги питам и какво ми слят за новото училище, което две години вече строим, децата учат в него, а прозорците и вратите му още зеят ненаправени, стъкла ли няма, какво ли? Ами покривът така ли ще си стои и водата ще си влиза ли пак да залива коридорите и класните стаи? Ще искам да ми кажат кога ще направят нужниците, които от дълго време стоят неизиздани, няма да забравя да питам и за чакалнята на спирката — удариха дъждовете, сушинка ще ни трябва, пък и имаше програм на комисия за радиовъзела и още не сме й чули гласа. Ще поискам думата и всичко ще им кажа, пък да става каквото ще!" — и той вдигна ръка да поиска думата, но хората вече излизаха. Събранието беше завършило.

Улисан в мислите си, бай Генко не чу кога председателят е закрил събранието.

Добромир СТРЕМСКИ

ДМЗ „СТОМАНА" — СИЛИСТРА

обявява на заинтересованите, че ТЪРСИ РАБОТНИЦИ-СТРУГАРИ, които да имат ВТОРИ и ПО-ВИСОК РАЗРЯД, да са ЖИТЕЛИ на град Силистра, да работят по СМЕНИ и срещу заплащане ПО НОРМИ. ПОСТЪПВАНЕ на работа ВЕДНАГА. Желаещите да постъпят на работа могат да подадат заявление до ръководството на завода.

От Дирекцията на ДМЗ „Стомана"

★

На Тудор Владимиреску,

румънски национален герой.

Една ръка със сабята замахна. . .
а ти остана проснат да лежиш,
загледан вдън небето и притихнал.
Кому бе нужна твойта смърт, кажи?

Дали на този, който на колене
измоли за престола си ферман?
Или на онзи, който от рождение
за немотията е бил венчан? . . .

Пресъхналият кладенец побутна
над тебе геранилото смутен.
Като махало сетните минути
отмери във последния ти ден.

Един самотен черен кон заскита
в полето без ездача си любим. . .
А като конник от войска разбита
препускаше денят, потънал в дим.

А някъде гореше равнината
и плачеше народ осиротял,
и стенеше, зовеше те земята
да спреш тиранина освирепял.

Румъния те чакаше отново
бойците си на бой да поведеш
и на предателите й сурово
възмездие за всичко да дадеш.

Красимира ОРЛОЕВА

НА МОРАЛНО-ЕТИЧНИ ТЕМИ

Никой не я иска

ЕДВА ли баба Ивана е мислела преди години, че един ден внуците й ще се откажат тихомълком от нея и ще я оставят да живее в плевнята. Същите тези внуци, за които се е грижила, които е отглеждала и на които е посветила една част от живота си, за да станат хора. Какви ли надежди е хранила тази вече грохнала стара жена, как ли се е радвала на новородените си внуци? Как ли ги е виждала в мечтите си, какви ли ги е виждала? А сега. . . Но нека започнем отначало цялата история. . .

Някога, като млади, Ивана Фучеджиева и съпругът й Никола Фучеджиев от с. Калипетрово осиновяват Жеко Михалев Георгиев. Израства Жеко, оженва се, раждат му се двама сина. Израстват и синовете и те се оженват. Годините си минават, животът си иска своето. Едни се раждат, други стареят, трети умират. Умира и дядо Никола. Дворът се разделя, разделя се имотът между внуците. Това става, разбира се, със съгласието на родителите им и с това на баба Ивана. Направили си къщи братята, по-малкият взел родителите при себе си, а при по-големия заживяла баба Ивана. Живели си хората, както всички други живеят — с повече или с по-малко разбирателство, но все пак живеели добре. Преди две години почива и бащата на внуците — Жеко Михалев. Може би оттогава отношението на Никола Жеков и съпругата му Дафина Жекова става постудено към старата жена, може би по-късно са се появили някои неприятности, но от началото на тази година отношенията им се влошават съвсем. И надхвърлилата 75 години жена е принудена няколко пъти да си търси при роднини или познати място да преспива. А когато не е намирала, спяла и навън. През лятото е топло, може и навън да се спи, но когато станало студено, баба Ивана си вземала малко багаж и се нанесла в плевнята. Плевнята е на малкия брат и той проявил това „великодушие" да й разреши да спи там. При него била майка му и той не можел да вземе и баба си. Това става през месец август. Три месеца вече старата жена спи в плевнята и никой от внуците не се опитва дори да направи нещо, да прояви поне частица човешко отношение. Нещо повече — големият брат е „обиден" от държанието на баба си, въпреки че по закон е длъжен да се грижи за нея. Тя го била „изложила пред хората" и затова той на зад не я иска. Дали е така това? И кой кого излага повече — бабата ли, че е принудена да бяга от него, или той, че отказва да я прибере? Не е ли това един удобен претекст да се отърве от нея? Аз не знам дали Никола Жеков има деца, но ако ги има и те направят същото с него тогава, когато е стар и безпомощен и най-много се нуждае от грижи, май няма да му е много добре. Аз не знам няма ли в Калипетрово общественост, няма ли хора, които да подскажат на този човек, че не е прав? Или ако не разбира от дума, да направят така, че да го убедят. Какво може да му пречи една престаряла жена? Няма ли поне малко човещина, тука не става въпрос за съжаление, става въпрос за елементарно човешко отношение на дълг към човека.

И докога ще продължава да живее тя в плевнята, какво е направила толкова лошо, че последните години от живота си трябва да изживява като никому ненужен човек? Заслужила ли го е и с какво? И щом не го е заслужила, какво заслужава възмутително-нечовешката постъпка на Никола Жеков?

Николай ЗЛАТЕВ

Искате ли да получавате РЕДОВНО

през 1967 година вестник

„Силистренска ТРИБУНА"

АБОНИРАЙТЕ СЕ НЕЗАБАВНО ТИРАЖЪТ Е ОГРАНИЧЕН.

Вестникът през следващата година ще отпечатва РАЗКАЗИ, СТИХОТВОРЕНИЯ, ПОВЕСТИ.

Годишен абонамент	3,12 лв.
Шестмесечен	1,56 лв.

Станете абонати на вестник „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА"

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Улица „Георги Димитров" — сградата на Партийния дом, телефони: главен редактор — 28-28; зам. главен редактор — 32-29; секретариат — 39-55; отдел „Селскостопански" — 38-42; отдел „Икономически" — 32-11; отдел „Култура и бит" и „Партиен отдел" — чрез комутатора на ОК на БКП — 21-84; Коректори — 21-22; печатница „Знаме" — 21-85

Изд. 21 438

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 135 (1148) | Четвъртък, 24 ноември 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

РЕШЕНИЯТА НА ДЕВЕТИЯ КОНГРЕС НА БКП

ЩЕ ПРЕТВОРИМ В ДЕЛА!

БЛЕСТЯЩА РАВНОСМЕТКА, ЯСНА ПЕРСПЕКТИВА

ДЕВЕТИЯТ конгрес на БКП приключи успешно своята работа. В продължение на шест дни от трибуната на най-висшия ръководен орган на Партията 1 525 делегати, представляващи над 800 000 партийни членове в страната, събрали мъдростта на няколко поколения комунисти, направиха равносметка на изминатия през четвъртата петилетка път и набелязаха новите задачи на Партията и страната през петата петилетка.

В обстановка на деловитост, критичност, единомислие и сплотеност делегатите обсъдиха и взеха решение по най-животрептящите въпроси на нашата вътрешна и външна политика. Конгресът единодушно одобри политическата линия и практическата дейност на Партията след Осмия конгрес.

Съвсем правилно бе изтъкнато, че Деветият конгрес е гържест во на линията на Априлския пленум, нейно по-нататъшно развитие.

Равносметката, която направи Конгресът за изминатия път, е блестяща. Той отчете, че основните задачи, които стояха пред Партията и народа през четвъртата петилетка, успешно са осъществени. Направена е нова, решителна крачка в изграждането на материално-техническата база на социализма в страната. Нашето социалистическо общество се е изкачило на ново, по-високо стъпало в своето развитие.

Разбира се, съвсем естествено бе погледът на делегатите да бъде отправен повече напред. На основата на генералната перспектива Конгресът трябваше да начертае практическата програма за развитието на страната през новата петилетка. И тази задача той изпълни с успех. Перспективата, която Конгресът начерта за петата петилетка, е пределно ясна. През нея прозира обновеният образ на България в края на 1970 година.

Главната задача, която Конгресът утвърди за новото петилетие, е: „Да продължи строителството на социалистическото общество в Народна република България чрез по-нататъшно изграждане на неговата материално-техническа база, усъвършенстване на социалистическите обществени отношения, издигане социалистическата съзнателност на трудещите се, и в резултат на това да се повишава жизненото равнище на народа..."

Изразено в цифри това означава: през 1970 година нашата страна да разполага с около 50 процента по-голям национален доход в сравнение с 1965 година; основните производствени фондове в цялото народно стопанство да нараснат с 90; общата промишлена продукция да нарасне с над 70 на сто, а селскостопанската — с над 30; общият размер на фонда за потребление да се увеличи с около 40 процента, а реалните доходи на населението — с повече от 30 на сто...

На преден план излиза проблемът за решителна интензификация и модернизация на всички отрасли на народното стопанство, за значително повишаване производителността на обществения труд. Само така може да се повиши ефективността на нашата икономика. А това ще се постигне чрез разкриване и максимално използуване на интензивните фактори за икономически растеж, което е принципно нов момент в осъществяването на генералната линия на Партията.

Изключително важно значение за изпълнение на така поставените задачи ще има последователното прилагане и по-нататъшното развитие на новата система за ръководство на народното стопанство, която вече показа своята жизненост.

Важно условие за успешното решение на тези задачи е и по-нататъшното усъвършенстване работата на партийните комитети и организации. Пред тях Конгресът постави задачата да издигнат още по-високо своята роля като политически ръководства, да засилват научния характер и колективност в своята дейност.

Във връзка с външната политика на Партията и страната Конгресът отчете, че като деен член на организацията на Варшавския договор и неразделна част от световната социалистическа система България се е стремяла и се стреми да предприема и осъществява своите инициативи на международната арена въз основа на задълбочен анализ на обстановката, в съответствие с принципите на марксизма-ленинизма и пролетарския интернационализъм, с коренните интереси на народа, с интересите на мира и социализма.

Конгресът отчете също така, че решаващ фактор за сплотяването и единодействието на революционните сили в света, за по-нататъшната им успешна борба е единството на международното комунистическо и работническо движение. От разногласията в комунистическите редове извличат полза само империалистите. Доказателство за това е агресията на САЩ във Виетнам. Най-голяма услуга на агресивните цели на империалистите сега прави разколническата политика на китайските ръководители.

Българската комунистическа партия счита, че все повече съзряват условия за свикване на международно съвещание на братските комунистически и работнически партии, че такова съвещание става обективна потребност на нашето развитие. Това разбиране на нашата Партия бе споделено в приветствията на много от присъствуващите на Конгреса 73 чуждестранни делегации.

...Отшумяха конгресните дни. Снети са вече празничните знаме на. Остават решенията на Конгреса. За да станат те реалност, сега са необходими дела. И те вече са в ход. Рапортите на трудовите колективи, в които се съобщава за успешно изпълнение на плана за 1966 година — първата година на петата петилетка, говорят убедително, че трудещите се под ръководството на своята Партия—ръководителка с чест ще изпълнят решенията и на Деветия партиен конгрес.

ГОДИНИ НА ПОДЕМ

ЗАВЪРШИЛИЯТ наскоро Девети конгрес на Българската комунистическа партия набеляза пътищата, по които ще се развива нашата страна през годините на петата петилетка. Както аз, така и всички кооператори, с голям интерес следяхме работата на Конгреса, който начерта и светли перспективи за развитието на селското стопанство.

През годините на петилетката нашият кооператив ще отбележи чувствителен ръст в своето развитие. В сравнение с миналата петилетка производството на селскостопанска продукция ще бъде увеличено с 35 на сто, като в 1970 г. ще бъде произведена обща продукция на стойност 5 800 000 лв. Чистата продукция ще нарасне с 40 на сто и ще достигне в края на петилетката 3 600 000 лв. Едновременно с това ще нараснат и обществените фондове, както и доходите за разпределение на кооператорите. Благодарение на механизацията, която ще навлезе още по-масово във всички отрасли, трудът на кооператорите ще стане по-лек и по-производителен, отколкото беше досега.

Укрепването на икономиката на стопанството ще даде възможност със средства на кооперативна да се задоволят някои битови нужди на населението от нашия район. Ще построим нови детски ясли и градини. Ще осигурим безплатна храна на учениците. Ще отделим достатъчно средства за подобряване материалното състояние на пенсионерите. Към 1970 г., срещу минимално заплащане, за всички кооператори ще бъде осигурена храна от обществената кухня на ТКЗС, която ще работи насяме на полето.

Всичко това ще постигнем на базата на всестранното увеличение на производствените фондове и на най-ефективното им използуване. В стопанството ще навлезе много повече техника, отколкото досега. Ще се увеличи употребата на торове и препарати. Ще се внедрят нови сортове. Ще продължи и занапред специализацията и концентрацията на производството както в животновъдството, така и в растениевъдството. Ръководството на отделните отрасли и производствени единици ще бъде възложено на добре подготвени кадри с висше специално образование.

За изпълнението на много от тези задачи ние вече работим. И както показват резултатите, постигнати през тази година — първа от петата петилетка, ние разполагаме със сили и възможности да изпълним и преизпълним показателите на петгодишния план.

Тодор ДИМИТРОВ
председател на ТКЗС—Ситово

УТВЪРДЕНИ ТРАДИЦИИ

КАКТО полевъдството, така и животновъдството в ТКЗС — НОВА ЧЕРНА бележи все по-високи успехи. Доброто организация, помощта на специалистите и всеотдайният труд на животновъдите помогнаха на кооператива да посрещне Деветия конгрес на Партията с изпълнени планове в почти всички ферми. И не само това. Очакванията, съвсем основателни и уточнени, показват, че животновъдството в ТКЗС — Нова Чер на става рентабилен отрасъл.

Още преди края на годината фермата за угояване на телета в с. Сяново преизпълни плана за печалбата с 12 000 лева. Един килограм месо тук струва 74 стотинки, срещу 98 стотинки изкупна държавна цена. Птицевъдството е също рентабилно. Планът за яйцата е изпълнен до средата на ноември. Едно яйце струва на кооператива 4,6 ст. Ще изпълнят плана за печалбата и свиневъдите. Говедовъдите от Цар Самуил изпълниха годишния план за млеконадоя на 18 ноември. Очакванията са: фермата да приключи годината с печалба. Надплановото мляко, което ще се надои тук, ще помогне на стопанството да изпълни годишния план за млеконадоя.

Голямо влияние за предсрочното изпълнение на плановете в почти всички ферми оказа преработката на фуражите в началото на годината. И сега в стопанството съществуват необходимите условия за икономично изразходване на фуражите. Новочерненските животновъди посрещат зимата с 1 100 говеда, 2 500 овце, 3 500 свини, 6 500 птици и немалък брой работни животни. За тях полевъдите са осигурили 3 000 т люцерново сено, 15 000 т силаж, и цвеклови рязанки, 5 000 т слама и царевичак и 3 200 т концентриран фураж.

През 1965 год. кооперативът е бил обявен за национален първенец по осигуряване на животните с фураж и за добрата му обработка. Продължавайки утвърдените традиции в тази насока, и сега животновъдите дават храната в преработено състояние. Концентрираният фураж се смила. За птиците той се дрождира, а за свинете — забърква. Царло зърно се дава само на овцете и 10 на сто от дажбата на птиците. Досега на животните е дадена 300 тона грахова слама, смляна и меласирана. Така ще се преработва и люцерновата слама. От нея стопанството разполага с 420 тона. Тя е получена от люцерната за семепроизводство. За храна на животните ще бъдат използувани и около 600 тона какалашки, които през цялата година се мелят и меласират. В говедовъдството (освен при малките телета) царевицата се дава смляна с какалашките.

Като цвеклопроизводно стопанството разполага с голямо количество рязанки. Те вземат участие във всекидневната дажба на животните. Затова тук царевичакът не се меласира. С него се балансира необходимостта от сухо вещество в дажбите, в които обикновената слама не взема никакво участие. Тя служи само за постеля.

Най-голям икономически ефект животновъдите постигат от преработката на какалашките, от меласирането на граховата и люцернова слама. Като компоненти във всекидневните дажби, те до голяма степен поевтиняват фуражите, намаляват себестойността на продукцията.

Запазвайки утвърдените традиции в кооператива, животновъдите от ТКЗС — Нова Чер на ще работят така и през настоящия зимен сезон, за да постигнат икономично изразходване на фуражите, да получат повече и по-евтина продукция.

Стефанка СТАНЕВА

УСИЛЕНА ОБРАБОТКА НА ТЮТЮНА

СЛЕД обирането на последните тютюневи листа кооператорите от бригадата в с. Долно Ряхово започнаха подготовка за обработване на изсушения тютюн. Необходимите помещения бяха почистени. Нужно беше по-скоро да започне манипулацията на тютюна, за да може тя да завърши в срок — преди Нова година. За толкова късо време трите специализирани звена трябва да обработят получените от 580 дка 190 000 нисви.

Най-добри успехи постигат кооператорите: Марийка Радева, Димитър Тодоров, Хамди Тюлев и др. На денте мани пулират по 30-35 нисви. В разстояние на десетина дни кооператорите Васил Стефанов, Иван Христов, Осман Тюрков и др. приготвиха около 300 бали. Досега са манипулирани 8 700 кг тютюн.

От всяко звено са закупени по 2 000 кг тютюн на средна цена 1,60 лв. на кг. Най-висока цена е постигната в звеното на Иван Христов. Тук 1 кг е продаден средно по 1,81 лв. При манипулацията на тютюна от трета, четвърта и пета бирка цената на тютюна чувствително ще се повиши. Общо от бригадата са закупени 6 200 кг тютюн. Поради това че някои бали се оказаха влажни, те не бяха одобрени от приемчика. Затова сега се обръща сериозно внимание на влажността. Манипулираният тютюн се съхранява на чисто място.

Кооператорите от село Долно Ряхово ще положат всички усилия за срочното и качествено манипулиране и предаване на тютюна.

Халил ИБРАХИМОВ

Под грижите на Партията

ЗАВОДЪТ за Организационна техника е ново предприятие, както е нов и млад самият колектив на завода. За три години съществуване в предприятието се развиха отрасли като канцеларско обзавеждане и мебели, размножизчислителна и електроакустична техника. Последните три отрасла са нови за нашата страна, но благодарение на грижите, които Партията полага за промишленото развитие на страната и непосредствено за укрепване на нашия завод, колективът укрепна и усвои производството на спиртно-копировални апарати, А—4, А—3, термокопировални апарати, хелиографи, електронно-сметачни машини „Елка 21—65".

В чест на IX конгрес на БКП изработихме три броя електронно-сметачни машини „Елка 21—65", а до края на годината ще бъдат произведени още 100 броя. За идващата 1967 година колективът на цеха за електронни калкулатори ще произведе 100 електронно-сметачни машини и два нови модела „Елка—22" и „Елка—24" по 400 броя, които ще се изнасят за Съветския съюз, а също така и спиртно-копировални апарати на стойност 200 000 лв. Предвижда се износ на спиртно-копировални апарати и за ГДР.

По новия петилетен план, приет от IX конгрес, нашият завод ще увеличи значително валовия обем на продукцията. Тази година обемът е 1 200 000 лева, през 1967 година ще бъде 3 200 000 лева, а до края на петилетката ще достигне 12 000 000 лева. Ще се увеличи численият състав на колектива. Ако сега е 400 души, то идущата година ще бъде 650. Ще расте броят и опитът на младите специалисти, така че в края на петилетката 200 висококвалифицирани кадри ще могат да обезпечават работата в предприятието на около 4 000 човека.

Ето защо нашият колектив срещна с въодушевление Деветия конгрес на БКП. В дните на Конгреса, а и след него, той работи с повишено настроение за преодоляване на всички трудности, явяващи се при усвояване на новите производства. И резултатите са налице. Планът за месец ноември се изпълнява успешно, а за декември при запланувана продукция по обем за 180 000 лв. колективът реши да отчете 250 000 лева.

Васил СТОЯНОВ
главен инженер на завода

Добре поддържат зачисленията им трактор трактористите Иван Димитров и Йордан Христов. Заедно със своите прикачници Велико Цонев и Димитър Жечков те всяка сутрин, преди да започнат работа, грижливо преглеждат машината и прикачния инвентар.

ЗА НОВИ ТРУДОВИ УСПЕХИ

С ГОЛЯМ интерес трудовият колектив на промкомбинат „Камъшит" следеше работата на Деветия конгрес на БКП. Поставените на широко обсъждане задачи в директивите на Деветия конгрес на Партията, както и отчетният доклад на Централния комитет на Партията, прочетен от другаря Тодор Живков, очертават най-ярко бъдещето на нашата Родина. Докладът и другите материали на Конгреса се обсъждат широко в цеховете на предприятието и профгрупите и навсякъде трудещите се изразяват свето задоволство и готовност да претворят в живо дело решенията на Конгреса.

С чувство на голямо удовлетворение посрещат трудещите се факта, че през петата петилетка значително разширение ще получи и нашето предприятие. Така например стъклованата в цех „Стъкларски" ще разрасне от 5 тона на 25 тона, ще се разширят и цехът за „Фина керамика", в цех „Ракита" Дулово в близки дни колективът ще работи в красива двуетажна сграда. Значително ще нарасне и обемът на общата промишлена продукция, която от 3 340 000 лева през 1966 година ще достигне 4 554 000 лева през 1970 година.

Поставените задачи в доклада на Централния комитет и приетите от Конгреса решения вдъхновяват трудещите се от предприятието ни към нови трудови успехи и значително преизпълнение на личните норми.

Административното ръководство, заводският партиен комитет и профкомитетът ще направим всичко възможно, за да изпълним поставените пред нас задачи за претворяване в живо дело решенията на Конгреса.

Елена ТОДОРОВА,
председателка на заводския профкомитет при промкомбинат „Камъшит"

С УМ И СЪРЦЕ

РАБОТАТА на Деветия конгрес на БКП се следеше с жив интерес от всички работници в областта на образованието в нашия окръг. С чувство на законна гордост ние посрещнах положителната оценка на Конгреса за успехите на народната просвета в цялата страна, защото в нея се съдържа признание за огромната творческа работа на учители, възпитатели, ръководители както в цялата страна, така и в нашия окръг.

Конкретно и целенасочено бяха обсъдени въпросите за по-нататъшното наше развитие, набелязаха се пътищата за завоюване на нови, все странни успехи в стопанството, науката, промишлеността, образованието и културата. Конгресът подчерта, че „главният проблем на нашето училище си остава подобряването на качеството на обучението и възпитанието..." Качество! Съвременното училище трябва да подготвя високообразовани самостоятелно мислещи, комунистически възпитани граждани и строители.

Работниците по просветата в окръга ще се стремят задълбочено да осъществяват решенията на Деветия конгрес на БКП, ще вложат с високо чувство на отговорност всичките си сили и умения, ще работят с ум и сърце, за да ги превърнат в дела.

Стоян ПЕЕВ,
инспектор в отдел „Народна просвета"

Международна информация

ЗАВЪРШИ ЗАСЕДАНИЕТО НА КОМИСИЯТА ПРИ СИВ

БАКУ, 22 ноември (ТАСС). Днес тук завърши 23-то заседание на Постоянната комисия за икономическо и научно-техническо сътрудничество в областта на петролната и газовата промишленост при Съвета за икономическа взаимопомощ.

Представители на България, Унгария, ГДР, Полша, Румъния, Съветския съюз и Чехословакия обсъдиха въпроси относно техниката и технологията на петролодобива от дълбоки кладенци. Бяха приети препоръки по стандартизирането на продуктите от петрола, разпределението и транспортирането им и съставен план за работата на Постоянната комисия за 1967 г.

Азербайджанското правителство даде прием в чест на участниците в заседанието. (БТА)

НЕОСПОРИМИ ДОКУМЕНТИ ЗА АКТИВНОТО НАЦИСТКО МИНАЛО НА КИЗИНГЕР

БЕРЛИН, 22 ноември (Кор. на БТА). Цяла поредица от автентични документи за миналото на кандидата на ХДС/ХСС за канцлер Курт Георг Кизингер бяха показани днес на голям брой чуждестранни журналисти на устроената от Националния съвет на Националния фронт пресконференция в Берлин. Тези документи, които самият Кизингер е считал за унищожени, разкриват активната му дейност в хитлеристкото външно министерство.

Проф. Норден изнесе редица факти, които разкриват активната дейност на Кизингер като организатор на хитлеристката пета колона по етера, като един от съучастниците в осъществяването на нацистките планове за поробването на Европа.

ИЗБОРИТЕ В БРАЗИЛИЯ

МОСКВА, 22 ноември (ТАСС). Състоялите се тези дни в Бразилия избори, по време на които се преизбраха целият състав на камарата на депутатите на националния конгрес, една трета от сенаторите, а също законодателните събрания на щатите, общинските съвети и префектите на градовете във вътрешните райони на страната, не донесоха някакви неочаквани резултати. Както се и предполагаше, почти във всички щати, ако се съди по предварителните непълни данни за резултатите от изборите, мнозинство гласове са получили кандидатите на управляващата партия — Национално-демократически съюз (АРЕНА).

Формалното укрепване на позициите на управляващата партия в националния конгрес и в местните органи на властта не означава укрепване на политическите позиции на бразилското ръководство в страната.

На фона на положителните резултати нотки на формализъм

Комунистът Георги Димитров от ДИП „Липа“ — Силистра служи за пример както с обществената, така и с производствената си дейност. Той е отговорник на партийна група, а за трудовите си успехи в подготвителната бригада е удостоен със званието „Ударник“.

МНОГО усилия е положил общинският комитет на БКП в с. Старо село за преустройството на партийната просвета в духа на решенията и указанията на ЦК на БКП. Новите учебни форми са изградени след предварително обсъждане с комунистите, съобразно тяхната подготовка и желание.

На идеологическите дисциплини е обърнато повече внимание. Изградени са: един кръжок по политическа икономия с учителите, един по история на БКП – втора година, един по основите на комунистическото възпитание и един по основи на комунистическия морал. В тях са включени почти всички комунисти.

За пропагандисти са определени подходящи и подготвени другари, предимно с висше образование. Още при откриването на учебната година са избрани технически отговорници, определени са и помещенията, където ще се провеждат занятията.

На 15 ноември с група работници посетихме занятията във всички кръжоци. Какви са нашите впечатления от тях?

Ние сме далеч от мисълта, че само с едно посещение може да се даде цялост на оценка на партийната просвета в района. Ето защо ще се ограничим само да посочим положителното и отрицателното в тези занятия.

На датата на посещението всички кръжоци имаха редовни занятия. С малки изключения те започнаха навреме със сравнително добро посещение от слушателите.

На високо ниво мина кръжокът по политикономия при учителите. Тук след кратко събеседване лекцията на тема: „Производителните сили и производствените отношения“ изнесе Георги Цонков. Макар че той заместваше пропагандиста, лекцията му беше издържана и общо взето засегна основните и най-важните въпроси на темата. Добре минаха занятията в кръжока по БКП и по основите на комунистическия морал, където пропагандистите също се бяха подготвили добре, имаха предварително изготвени планове за изнесените лекции, спазваха указанията, дадени от Окръжния комитет на БКП.

Учебната година в Партията

На фона на тези положителни страни в организацията и провеждането на занятията в учебните звена обаче има и някои слабости, а в някои случаи и нотки на формализъм, които партийният комитет и бюрата на първичните партийни организации трябва да ги имат предвид и да вземат мерки за тяхното преодоляване.

Обща слабост в работата на всички кръжоци е тази, че учебници имат само пропагандистите, а слушателите още не са си набавили такива. Не са взети мерки за набавяне и на помагала за онагледяване на лекциите, каквито в книжарницата в Тутракан има в достатъчно количество.

Голяма доза формализъм има при провеждането на занятието на кръжока по основи на комунистическото възпитание с пропагандист Васил Петков. Тук събеседване по миналата лекция не се проведе, а за новата лекция другарят Петков явно не се беше подготвил добре. Това наложи той предимно да чете лекцията от учебника, което никак не е за препоръчване. В този кръжок формално слушателите имат тетрадки, обаче на тях освен заглавията на темите и някои основни въпроси те не пишат нищо. Като се има предвид, че те нямат учебници и след лекцията тетрадките се прибират от пропагандиста, особени резултати от лекциите не може да се очакват. Освен това в този кръжок и дисциплината не е на нужната висота. Има слушатели като Величко Василев и Гина Тодорова, които са отсъствували и от двете занятия, а на първото занятие от 23 са присъствували само 15. Лошо впечатление правят и закъсненията на някои слушатели, което стана причина вместо в 18 часа, занятието в кръжока да започне с 35 минути закъснение.

Всички тези слабости са преодолими и на следващите занятия не бива да се повтарят. Затова е необходим по-близък контрол и помощ от страна на партийния комитет и партийните бюра.

Хаккъ РУФИЕВ

Належащи задачи на организацията на ДОСО

НЕОТДАВНА на разширен пленум на Градския комитет на ДОСО се обсъди състоянието на учебната работа в организацията. На пленума, освен членовете, присъствуваха председателите на първичните организации и активисти от града.

Пленумът отчете, че в градската организация има значителни успехи по обучението на гражданите в различните учебни дисциплини и посочи най-важните задачи на организацията за още по-добра учебна дейност през тази година.

Посочи се, че в центъра на учебната дейност е стояло и ще стои задължителното обучение по гражданска отбрана. Много ръководства на първичните организации вече са натрупали богат опит в организирането и обучението на работниците и служителите по тази дисциплина. Бързо се организира изпълнението на тази задача в ДИП „Липа“, промкомбинат „Камъшит“, ДИП „Добруджа“, „Комунални услуги“ и др.

Пленумът констатира, че през тази учебна година градската орагнизация има план да обучава по гражданска отбрана над 2 700 граждани. За тази цел необходимата подготовка е извършена. Определени са и са обучени необходимите ръководители, налице е нужната материална база, извършена е подготвителна работа по комплектуването на звената.

Всичко това е добре, но има някой факти, които говорят за подценяване на задачата. Така например, официално учебната година е открита отдавна, а в града има още групи, които не са провели нито едно занятие.

Друг важен раздел в учебната програма на ДОСО е стрелковата подготовка на гражданите. По тази дисциплина занятията трябваше да започнат още на 1 ноември. В някои предприятия, където ръководителите проявяват по-голяма инициатива, те нанстина започнаха. Похвална е в това отношение работата в завод „Хром“, промкомбинат „Текстил“ и др. В много предприятия обаче тази дисциплина се подценява.

За да се затвърдят успехите по спортно-състезателната дейност — второ място по гребане за жени, трето място в страната по стрелба с бойна пушка и трето място по авиомоделизъм, — трябва да се положат грижи за създаване на треньорски кадри, да се изградят спортни команди във всяко предприятие и да се разшири материалната база.

Атанас ВИТАНОВ

С пулса на голямото събитие

Учениците от прогимназията „Стефан Караджа“ в Тутракан още живеят с пулса на голямото събитие — Деветия конгрес на любимата Партия. В деня на откриването на Конгреса те се събраха на митинг, на който след като бяха информирани подробно за откриването на Конгреса, приеха и изпратиха телеграма до него. Ежедневно класните ръководители информираха учениците за работата на Конгреса в зала „Универсиада“. Стенното табло редовно се попълваше с извадки от пресата за работата на Конгреса. Не стихват разговорите за виденото по телевизора и чутото по радиото и сега след закриването на Конгреса.

Викентий ДУКАНОВ

Пионерите в помощ на ТКЗС

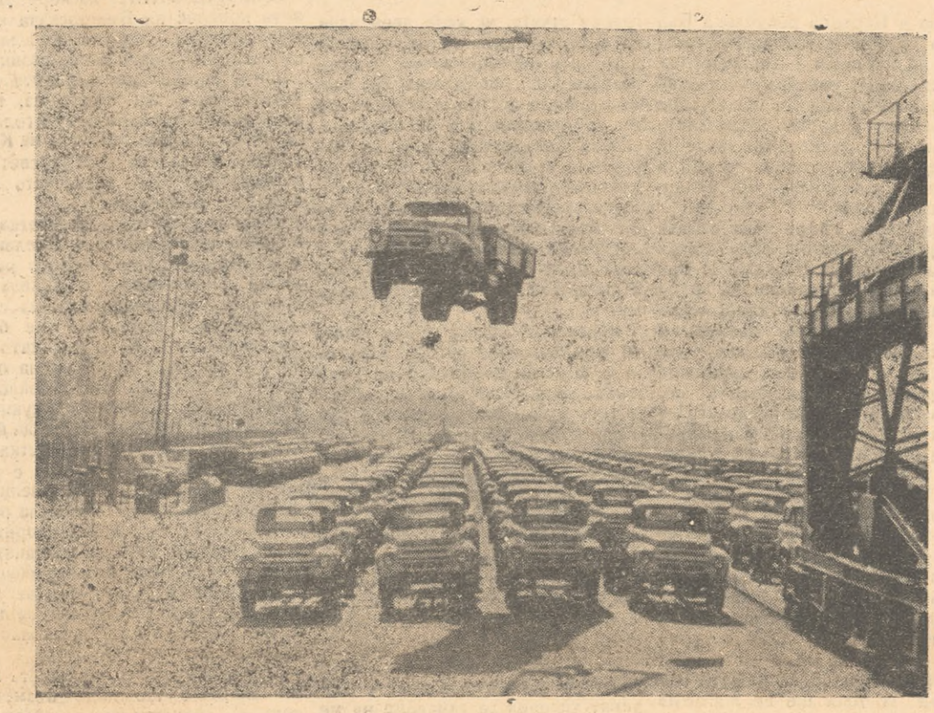
СТУДЕНАТА и дъждовна есен тази година попречи на кооператорите от Нова Чер на да приберат навреме пролетниците. Няколко стотин декара цвекло, от които се очаква среден добив 6-7 тона на декар, трябваше да се извади и предаде на държавата през месец ноември. А работната ръка в стопанството не достига. В тези решителни дни в помощ на кооперативното стопанство се притекоха пионерите от народното основно училище „Кирил и Методий“. По време на прибирането на царевицата 6 последователни дни те работиха неуморно и реализираха над 2 000 лева приходи на училището. На 12 ноември те проведоха още един трудов ден за изваждане на цвеклото. Времето беше студено. Северня кът щипеше поруменелите бузи на децата. Въпреки това обаче в този ден работиха над 250 пионера, които извадиха и почистиха цвеклото от 25 декара площ, като реализираха допълнително 400 лева доход. Най-добре работиха през този ден учениците от VIII-б клас с класен ръководител др. Димитрова. Комсомолците от VIII-а клас дадоха най-качествена работа.

В този напрегнат трудов ден със своето трудолюбие се отличиха пионерите Петко Дечев, Росица Петрова, Деспина Василева, Василка Георгиева, Тинка Драганова, Живко и Здравко Николови, Николинка Петрова, Дончо Добрев и др.

Дволни са кооператорите и ръководителите на кооперативното стопанство от работата на пионерите. Ценна е тяхната помощ през тези напрегнати дни.

Пеню ВЛАДИМИРОВ

Из Съветския съюз

Коли „ЗИЛ—130“ — производство на автомобилния завод „И. А. Лихачев“ — Москва преди експедиция. Тук в завода се провеждат леки и товарни коли и няколко вида автобуси.

БЛАГОДАРИМ ТИ, ПАРТИЙО

„Партийо родна,
ти в битки родена...“

КАК вълнуващо се произнасяха тези скъпи за всеки пионер думи от дружина „Дочо Михайлов“ от с. Ветрен! Как вълнуващо всеки отряд в дните, когато в зала „Универсиада“ заседаваше партийният конгрес, желае да се представи с най-добре подготвена програма. С увереност в силите си всеки пионер в чест на Конгреса обещаваше да не получава слаби бележки.

Вълнуваща беше организирана та вечер за Партията. Още от рано празнично украсеният салон беше препълнен. Пионерският хор към училището изпълни песни за любимата Партия. Рецитираха се стихотворения. Всичко се слушаше със затаен дъх. Танцовата трупа изпълни народни хора. Комсомолките от осми клас, облечени в национални носии, изпълниха песни за новото село, което под грижите на Партията измени своя облик.

Много радост и щастие се крият под думите: „Благодарим ти, Партийо“.

Теменужка СИМЕОНОВА

ПРОВЕРКА НА ИНСПЕКЦИЯТА ЗА ДЪРЖАВЕН КОНТРОЛ

ПОДГОТОВКАТА НА АВТОТРАНСПОРТА ЗА ЗИМАТА

В КРАЯ на м. октомври 1966 г. Инспекцията за държавен контрол гр. Силистра извърши проверка по готовността на автомобилите за работа при зимни условия в ДАП — Силистра и автобазите в Тутракан и Дулово.

При проверката се установи, че ДАП — Силистра своевременно е подработило план с мероприятия, осигуряващи по-добри условия за работа през зимата. Много от набелязаните мероприятия са изпълнени, но има и неизпълнени такива. Например мивката в двора на ДАП — Силистра все още не е препокрита с ламарина и при дъжд и топене на сняг тече. Част от помещенията още не бяха измазани. Лошо е състоянието на сградите на автобазите в Дулово и Тутракан. В автобазата в гр. Дулово покривът не е ремонтиран, поради което в чакалнята и в една от стаите е протекло, а стаята на шофьорите е в лошо състояние.

Не е добро състоянието и на автостанцията в гр. Силистра, която се помещава в стара сграда и има нужда от ремонт на покрива и вътрешно измазване.

В квартирите на шофьорите в някои села като Цар Самуил и Попина още не са занесени дърва и въглища. С отоплителни материали не е снабдена и автостанцията в гр. Дулово, главно по вина на началника на същата — Никола Христов.

През време на проверката се установиха редица слабости по техническото състояние на превозните средства. Тук трябва да се подчертае недостатъчната взискателност от страна на дежурните механици, в резултат на което се пускат в движение автомобили, на които предстои извършването на основен ремонт.

По осигуряване на нормалната работа на товарните автомобили по зимните обекти не е направено нищо. Тези обекти са предимно на ДГС (Държавни горски стопанства) и общинските народни съвети. Натоварените за целта лица не са придвижили този въпрос, а той не търпи отлагане. Така например, пътищата за обектите в с. Бръшлян, Долно Ряхово и М. Преславец са в много лошо състояние и е невъзможна работа по извозването на дърва и дървен материал. В лошо състояние са участъците от пътища та: разклона до с. Гарван, Зафарово, Сокол, Главиница, Войново — В. Левски и др.

Установи се, че Окръжното пътно управление — Силистра сериозно изостава с доставката на пясък и сгур както по магистралните пътища, така и по междуселските.

Градският народен съвет следва незабавно да изготви план с необходимите мероприятия, да определи и отговорници за най-бързо разчистване от сняг на улиците, най-вече на тия, по които трябва да преминават градските автобуси за возене на работниците.

Инспекцията за държавен контрол обърна сериозно внимание на Марин Добрев — директор на ДАП, за това, че не е довел докрай изпълнението в срок на всички мероприятия, обезпечаващи нормална работа на предприятието при зимни условия. Задължи същия да разгледа в дирекционния съвет констатациите от проверката и да се вземат бързи мерки за отстраняване на допуснатите слабости в срок до 20. XI. т. г. Директорът на ДАП да наложи наказание на Никола Христов — началник на автостанция — гр. Дулово за нехайното му отношение към изпълнението на мероприятията по зимната подготовка и на съответните механици, допускащи излизането на работа на технически неизправни автомобили. Инспекцията задължи началника на Окръжно пътно управление да вземе незабавни мерки за снабдяване на пътищата със сгур и пясък.

Председателите на ТКЗС — Алфатар, Айдемир, Срацимир, Ситово, Кайнарджа, Тутракан, Зафирово, Сокол, Главиница, М. Преславец, Дулово, Окорш, Добротица и Междени, ДЗС „Я. Забунов“, РТС — гр. Тутракан и началникът на Управление „Земеделие“ при ОНС да осигурят своевременно отремонтиране на машините и съоръженията, които ще се използуват за разчистване на снега през зимата по пътищата и определят лицата, които ще работят с тях, съгласно сключените договори с Окръжно пътно управление гр. Силистра в срок до 1 декември 1966 година.

Задължава директорите на ДГС в Силистра, Тутракан и Дулово да осигурят незабавно отремонтирване на пътищата до зимните горски обекти и в срок до 30 ноември 1966 година писмено да уведомят Инспекцията за изпълнение на решението.

Ради ГАНЕВ — член на Инспекцията за държавен контрол гр. Силистра

ПЪРВИТЕ ЗАПОВЕДИ

(Документална повест от Сергей Марянов)

22

9. По следите на легендата

За това събитие, което прилича на легенда, авторът узна на брега на Буг, в музея на отбраната в Брестската крепост.

Бяха горещи, тихи дните на юли шестдесет и втора година. Бавно, безшумно течаха водите на Буг и Мухавец. Тихи бели върби растяха на ниските равни брегове. И седяха с въдици риба ри.

А наоколо лежаха развалини. Червени тухлени стени, продупчени от снарядни парчета и куршуми. Черни кухини на прозорци. Купчини камъни, обрасли с лобода. Накъсани остатъци от легендарните Тересполски врати. И мраморни мемоарни плочи: „Тук се сражаваха...“, „Тук загинаха...“ И сурова тишина.

Преминавайки покрай тези развалини, аз през цялото време усещах сякаш съм застанал пред строг съдия, който напълно справедливо може да те попита: „А как ти живя? Какво прави ти, когато тук се сражаваха и умираха герои?“ Поиска ми се да узная още и още за подвига на защитниците на Брестската крепост, за това как всичко започна, как в тези места започна войната. Да, най-много за това. Та нали тя започна оттук, ето там, от онзи зелен бряг на Буг, зад онези горички и гори.

В Москва, на Голяма Бранна, има единствен в страната музей — на съветските гранични войски. Когато ми се отдава случай, аз отивам в него, бродя под високите тихи сводове, разглеждам куфар с двойно дъно от заловен шпионин, препарирания Ингус— граничарско куче на знаменития следотърсач Никита Карацупа и много още. Така аз узнах и за пазещите се тук документи, в които се споменава за събития от изключително значение: в навечерието на самата война западно от селището Волчин е преплувал Буг човек. Той е съобщил на началника на заставата, че точно в четири часа сутринта на 22 юни Германия ще нападне Съветския съюз. Била обявена от началника на заставата тревога и веднага било изпратено донесение до командуването.

Това беше и първото споменаване на онзи факт, с който започва повестта! Но доста накратко, сухо и непълно — само няколко реда. Не се казваше нито името на човека, нито фамилията на началника на заставата, нито един детайл на цялата тази извънредно вълнуваща история. Казваше се само, че това е станало на втора застава от 17-ти Червенознаменен граничен отряд, щабът на който преди войната се е намирал в Брест. И всичко. Но и това е достатъчно, за да се започне търсенето.

По моя молба редакцията на списание „Граничар“ запита Централния архив на граничните войски кой е командувал втора застава. И скоро дойде отговор: „...в списъците на личния състав на граничния отряд, обявен в заповед №7 от 10 март 1941 година фигурира: „Застава № 2, началник на заставата младши лейтенант Горбунов Василий Николаевич, роден през 1916 година, петокласно образование, русин, член на ВЛКМС, работник.“ Други данни за съдбата на Горбунов В. Н. в управлението на гранични войски и Централния архив няма. Жив ли е или не —неизвестно.

...И ето аз съм в Брест, бродя по развалините на крепостта, ходя в музея, разглеждам реликви, които там се пазят.

Удивителен е този музей! Той заема едва ли не единствено оцелялото здание на крепостта, зад дебелите стени на която се отбраняваха бойците и командирите на безсмъртния гарнизон. Сега тук в много от стаите на първи и втори етаж са поставени експонати. От сутрин и до вечер идват и идват хора. От сутрин и до вечер се чуват разказите на екскурзоводите и научните сътрудници. Тук никога няма сънна музейна тишина. Този музей е и летописец, и пропагандист, и боец. Това е музей—войн.

Но в него има една заветна стая с желязна врата, в която имат достъп само сътрудниците на музея. Тук е пълна тишина. В шкафовете и на рафтовете се пазят фондовете: спомени на участници в отбраната на Брестската крепост, различни документи, редки книги, фотографии.

Идвайки всяка сутрин в музея, с разрешение на неговия началник, аз влизах в стаята с железни врати, вземах от рафтовете папки и сядах на масата до прозореца, обкован с желязна решетка. Зад прозореца звучаха гласове, а аз прелиствах страниците в папките една след друга. Няма ли да се намери нещо за младши лейтенанта Василий Горбунов и за неговите бойци.

И ето на петия или шестия ден на четене на пожълтели страници, когато вече почти пропаднаха всички надежди, натъкнах се на папка със спомени на А. П. Сергеев и в тях — името на Горбунов. Да, да, на Горбунов Василий Николаевич! Онзи самият! Най-после!

Младши лейтенант Сергеев преди войната е служил като началник по физическата подготовка на Брестския граничен отряд и беше добре познат с Горбунов. Те даже дружаха. Но войната заварила единия в Брест, а втория в Новоселки и те загубиха следите си.

Чета доста обширен ръкопис, напечатан през един интервал. Извънредно интересен. Неговият автор подробно и обстойно описва цялата си военна служба — от първия ден до участието си в настъплението към Сталинград.

В този ръкопис се натъкнах на споменаването за подвига на младши лейтенанта Василий Горбунов. Аркадий Петрович го описваше с думи на очевидец веднага след излизането от обкръжение, някъде около Гомел. Описваше го с някои интересни подробности, с фамилиите на неговите съратници. Някогашната, почти неизвестна история започва да се покрива с имена и факти. Изглежда, че всичко е добре... Една беда: Аркадий Петрович не знаеше нито името, нито по-нататъшната съдба на човека, който преплува Буг и ни предупреди за войната. Нищо не му беше известно и за следвоенната съдба на Горбунов и на оставалите живи граничари. Къде са те? Какво стана с тях?

Наложи се да се заловя с издирването им.

Още в Брест аз взех адресите на всички останали живи и известни на музея участници в първите боеве на границата и им изпратих писма. Молех ги да съобщат не помнят ли началника на заставата Горбунов. Какво се е случило с него и къде е сега? И нека всеки опише до най-малка подробност последните седмици, дни и даже часове преди съдбоносното начало.

Един от първите се отзова на моята молба бившият политработник от Брестския граничен отряд Иван Константинович Иванов, живеещ сега в Ленинград.

„Благодаря Ви за това, че сте се заловили за тази тема — пишеше той. — Вярно е, че понякога е трудно да се връщам към онова, което е било преживяно, че дълго време е било само в моите мисли, но време е вече да се каже цялата истина за началото на войната и в това вие ще намерите поддръжка не само от мен, но и от моите приятели, в това число и от Горбунов Василий Николаевич, който е жив и се намира в град Ярослав.“

Жив е! В Ярослав! Но поради разсеяност ли, от вълнение ли Иванов не посочваше нито улица, нито дома, в който живее Горбунов.

И отново изпращам писмо в Ленинград: адресът, точният адрес!

Най-после адресът е получен. И вече към самия Горбунов лети заветното писмо.

(Следва)

ДИАЛОГ С ПЪРВЕНЕЦА

НА УЛИЦАТА до електроотдела на ТПК „Метал“ сързрях няколко монтьора и един собственик на лек автомобил.

— Извинете, къде мога да намеря електромонтьора Кралчо Стоянов?

Млад мъж, целият омаслен, рече:

— Ами, вижте до оная лека кола. Може да е там...

Тръгнах към посочената кола. Зад волана бе застанал човек в син халат и проверяваше изправността на мигача. Реших се и попитах:

— Вие ли сте Кралчо Стоянов?

Младият мъж показа през прозореца главата си и каза тихо:

— Да, аз съм. Много ли е бърза поправката на колата ви?

— О, не! Аз нямам кола. Журналист съм. Искам да напиша нещо за вас във вестника.

— Не може ли по-късно да поговорим? Сега бързам да оправя мигачите на една кола.

— Може...

И Кралчо Стоянов продължи да оправя повредената електрическа инсталация на колата. Аз стоях встранн и наблюдавах сръчната му работа. Беше към края на работ ното му време и аз почаках да „излекува“ докарания автомобил.

След като отстрани повредата и на този автомобил, Кралчо избърса омаслените си ръце, ръкува се с мен и каза:

— Не е ли по-добре да пишете за друг човек от нашия електроотдел?

— За вас дойдох да пиша. Вие сте дългогодишен електромонтьор по автомобилите и хората са най-доволни от вас.

— Е, така е... Но все пак...

Аз не отстъпвах и той се съгласи. Дългоочакваният ни разговор започна:

— Откъде да начена? От дълги години работя тук. Скоро станаха 13. С различни шофьори съм се срещал, на различни хора съм оправял колите. Много шофьори ме познават. Ала аз тях трудно запомням. Че един ли са я!

— Днес след обяд за поправка чакаха няколко автомобила. Така ли е винаги?

— Понякога се струпват и повече. Идват не само от нашия окръг, а и от Шуменски, Толбухински, Разградски окръг. Трябва да се помага. Това е нашето най-главно задължение.

— Има ли рекламации, недоволство от лошо извършени ремонти?

— Нашата бригада е бригада за комунистически труд и се стреми да работи отлично. Поне аз досега не помня някой шофьор или собственик на кола да се е оплаквал от нас.

— Разбрахме, че сте много добър производственик.

— Работя, колкото мога. Изпълнявам нормата си 140 процента. Но и моите другари достигат същото.

— Вие сте ударник.

— Засега съм аз ударникът в електроотдела. Ала и други са ставали ударници. Благодаря на другарите си. Задружен колектив сме и си помагаме във всичко. Особено съм благодарен на ръководителя на отдела Киро Великов. Той бе първият човек, който ме въведе в професията и ме научи да стана добър работник. Преди 13 години и понятие си нямах от електромонтьорство по автомобили. Но бай Киро ме научи на много неща.

После се замисля малко. След пауза каза:

— Май че разказах всичко за себе си.

— ?!

— Женен съм. Имам две деца. Построих си хубава къща. Ще бъда още по-радостен, ако догодина или след две се построи новата сграда на кооперацията. Ще ни настанят тогава в хубаво помещение, а не като сегашното.

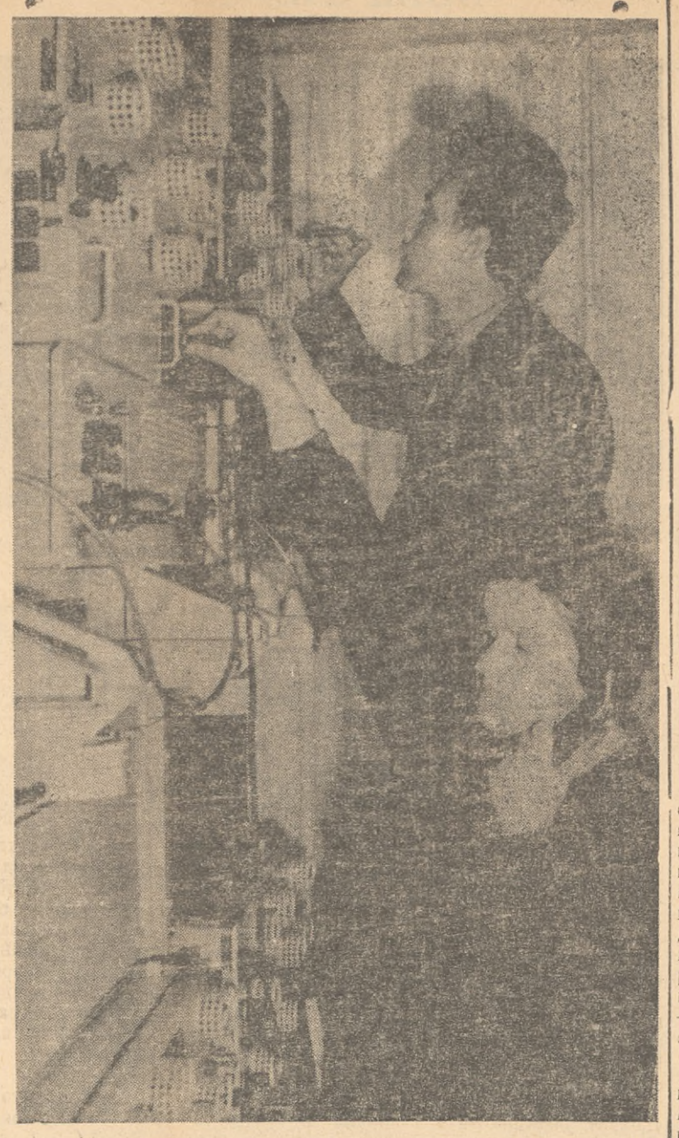
— И при тези условия доб ре обслужвате клиентите.

— Вярно е. Обаче по-хубаво би било да работим в просторна сграда. Тогаз и клиентите ни ще са по-доволни.

Време за по-дълъг разговор нямаше. Кралчо трябваше да иде до детските ясли да вземе едно от децата си и да го заведе в къщи. Отвори вратата на своя „Трабант“ и потегли.

Тръгнах си обратно. Останах много доволен от срещата си с електромонтьора по автомобилите Кралчо Стоянов. Доволни са оставали и всички шофьори, които са дирили помощта му.

Вълчо РАДЕВ

Високочестотните (ВЧ) уредби в пощенската станция в Силистра са предназначени да осигуряват едновременно няколко разговора по една верига с различни градове. За тяхната безупречна работа се грижат старши-техникът Димитър Захаридов и техничката Иванка Коева.

НА СНИМКАТА: Двамата техници по време на работа.
СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

Да се подготвим за зимата още отсега!

Хубаво и лошо в една селска потребителна кооперация

СЛУЖИТЕЛИТЕ от потребителната кооперация в с. Стефан Караджа отрано се подготвят за предстоящия зимен сезон. Защото знаят добре, че когато завият зимните хали и пътищата се затрупат със снежни преспи, снабдяването със стоки от първа необходимост ще стане трудно. Ето защо те използуват най-пълноценно дните за запасяване с необходимите стоки. 15 000 лева, отпуснати за стоки за зимата, са разпределени по магазини и селища.

В текстилния магазин в с. Стефан Караджа с отговорник Тодорка Костадинова е набавено всичко нужно за зимния сезон: полушубки, подплатени с кожа, „пионерки“ от всички номера, детски, мъжки и дамски обувки, вълнени дрехи, балтони, гумени ботуши и цървули и др. Магазинът е зареден и с най-различни вълнени платове. Липсват само ушанки — кожени, които много се търсят от населението.

В смесения бакалски магазин в централното село с отговорник Йордан Иванов също са набавени стоки от първа необходимост за зимата. Има достатъчно печки — готварски, отоплителни, нафтови, кюнци. Липсват оцет, червен пипер, строителни материали, като цигли и др., тъй необходими на кооператорите.

Лошо впечатление правят неугледните стари сгради, в които се помещават горепосочените магазини. Като са се надявали да влязат в новостроящата се търговска сграда, ръководителите на потребителната кооперация наедно с председателя Продан Иванов са пропуснали да ремонтират наличните магазини. В магазина за текстил таванът е продънен на няколко места, през дъждовните дни е протекло и се е наложило да се подложи тенекиено корито, за да не се развали стоката. Не е по-добро положението и в бакалски магазин, където таванът също тече, а в склада се е образувала локва, сред която са наредени плетени с ракита дамаджани.

Пак в бакалския магазин е монтиран хладилник, който бездейства от месец юли насам, по неже не е скачен с уличната мрежа по вина на ръководството на кооперацията. Разбрахме, че в района на кооперацията има още три хладилника, които не работят, защото както първия не са узаконени и скачени с уличната електрическа мрежа.

Много са и организационните неуредици, които спъват завършването на новата търговска сграда. Тя трябвало да бъде завършена още през 1965 година. Но сигурно ще се строи и до пролетта на 1967 година. Налага се ръководството на кооперацията да уреди въпроса с намирането на строители, да организира скорошното прокарване на електрическата инсталация, за да може да се завърши сградата в най-скоро време.

Тъй като има всички изгледи зимата да се изкара в старите магазини, необходимо е те да бъдат ремонтирани и препокрити. Да се направи всичко възможно, но да бъдат използувани и хладилниците. Трябва да се положат всички усилия и още отсега да се доставят още липсващите стоки за населението от района на общината. Наложително е да помогне и Окръжният кооперативен съюз.

Недю НЕДЕВ

Техническият прогрес в селското стопанство

Препаратът „Биомин“ увеличава добивите от кайсията

ГЛАВНА задача в областта на селското стопанство е непрекъснато да се осъществява висок темп на увеличаване производителността на труда. Едно от средствата за решаването на тази задача е внедряването на биопрепаратите.

Приложението на биостимулаторите, главно от органически произход, добива все по-голямо значение в селското стопанство. В Комплексната опитна станция — Силистра се изпитва ефикасността на създадения от д-р Михаил Попов и ръководения от него колектив препарат „Биомин“. Препаратът има сложен аминокиселинен състав и е получен при хидролиза на остатъчни органични продукти от животински произход. Той е напълно безвреден, както за хората, така и за животните и растенията. Засега се произвежда 33-процентов воден разтвор. Съхранява се в железни варели и стъклени съдове, които трябва да се държат на хладно. Напълно е пожаробезопасен.

В продължение на три стопански години (1964-1966) изпитвахме влиянието на препарата върху биологическите и стопански качества и добива от кайсията сорт „Унгарска“, която е най-разпространена в района ни. Опитът извеждахме в полето на станцията върху 4 декара младо, плодоносещо кайсиево насаждение. Почвата е излужен чернозем, неполивна. Ние изпитахме различни концентрации на воден разтвор от препарата.

При първия контролен вариант действувахме само с вода.

При втория вариант пръскахме с 0,01 процентов разтвор (0,027 литра от препарата „Биомин“ за 100 литра разтвор) преди цъфтежа, след цъфтежа и през фазата на наедряване на плодовете. Проведохме и трети вариант. При него действувахме по същия начин, както при втория вариант, но с 0,05 процентов разтвор, или 0,135 л от препарата за 100 литра разтвор.

И при четвъртия вариант пръскахме дърветата по същия начин, както при втория и третия вариант, но с 0,1 на сто разтвор от „Биомин“ или 0,270 литра от препарата за 100 литра разтвор.

През 1964 година проведохме извънопитни варианти от едно и двупроцентов разтвор от препарата, но поради силните повреди на листата и особено по кожицата на плодовете, трябваше да се откажем от висококонцентратното пръскане с „Биомин“. Плодовете добиваха лош вид и над 50 на сто от завърза окапа.

Опитното насаждение поддържахме както другите участъци. То бе редовно окопавано. Извършена му бе резитба през зимата, пръскане с бордолезов разтвор срещу гъбните болести.

Наред с извършените наблюдения върху развитието на дърветата и биологичните изследвания ние можахме да констатираме съществени различия в продуктивността при отделните варианти. При трикратно обиране и измерване на набраните плодове, както и на окопалите такива през периода 1964—1965—1966 година, ние получихме следните резултати средно от дърво:

год.	I вариант контрола вода		II вариант с 0,01% „Биомин“		III вариант с 0,05% „Биомин“		IV вариант с 0,01% „Биомин“	
	кг	%	кг	%	кг	%	кг	%
1964	6,637	100	7,466	114,2	—	—	7,111	108,78
1965	5,270	100	4,650	88,0	6,360	120,0	6,350	120,0
1966	8,673	100	8,362	96,0	10,598	122,2	10,778	123,1

От данните по таблицата се вижда, че когато се действува с ниска концентрация на разтвор (0,05—0,1 процент) препаратът „Биомин“ стимулира увеличаване добивността от кайсиевите дървета с около 20 процента в сравнение с нетретираните дървета.

Смятаме, че препаратът „Биомин“ трябва да се изпита и при производствени условия, за да се убедят овощарите в ефикасността му за увеличаване добивите от тази ценна овощна култура.

Никола НИКОЛОВ
научен сътрудник в Комплексна опитна станция — Силистра

Неспокойни сърца

ПРЕДИ месец в един слънчев ден бригадирката влезе в цеха, сияеща от радост. Момичетата забравиха за миг работата и се втурнаха към нея, за да узнаят новината. Защото кака им Ана Бернард научаваше всичко, което ставаше в цеховете своевременно и бързаше да го съобщи на своята бригада. Така беше през това лято, когато щяха да ходят на екскурзия до „Златните пясъци“ и Варна. Така беше и когато сключваха шефството с пионерите от училище „Гагарин“.

— Момичета, не вярвам просто на ушите си — планът изпълняваме за следващата 1967 година, за месец април работим... Разбирате ли какво значи това?

...Разбирате ли? Защо ли ги питаше. Та това бяха техни делници, работа, извършена от тях. А всичко започна така простичко, така недоловимо. Изпървом работата със собствен щемпел, после преизпълнението на месечните планове, после годишния. Така започна всичко; радостта, която сега изпълва тези двадесет и един чифта очи.

И времето. Ах, това време! То се изплъзва така неусетно. Преди една година й дадоха тези хора. Казаха й: „Бригада „Христо Ботев“ има хубави традиции. Гледай да не се нарушат. Огън момичета са. Доверявай им се! Вярата е голямо и важно нещо. Не го забравяй. Не забравяй и това, че почти всички са семейни. Млади семейства. Ти знаеш какво значи това. Това са първите житейски грижи. Наблюдавай очите им. Те ще ти говорят така много. И ако в някои от тях видиш сянка, знай, че има нещо, че трябва да поставиш ръка на това рамо, да се довериш, за да получиш доверие. То, доверието, не се купува с пари. То се разменя като златна монета, защото е безценно, скъпо...“

И бригадирката Ана Бернард послуша. Сега има двадесет и една сестри. И ето ги как ликуват само, как се радват. И с право. Шест месеца са напред от другите с производствената програма. А да избързаш напред в промкомбинат „Камъшит“ — Силистра не е никак лесно. Във всички цехове работят похватни, изпитани в труда хора. Трудно е да се отскубнеш напред. Трябва много воля, много работа, много сили.

Много неща трябват, но момичетата на Бернард като че ли ги притежават всичките до едно. Иначе не би могло и да бъде.

Цех „Ракита“, от който е бригадата, работи продукция за износ. Продукцията — ракитовите кошчета — шества сега из много страни в Европа и Азия. Само за деветмесечието на тази година 48 137 кошчета са отпътували за там. Не са никак малко. Ако се пресметне продукцията, която са изработили за още месец и половина, ще се получи много повече...

...Колко са бързи ръцете! Кога сварват тъничките пръсти да проврат нишката, да я превъртят, да я преплетат, да я върнат обратно и пак отначало... Така до вечерта, докато дрънне екливият сигнал за края на работната смяна. Не се ли умориха тези ръце! Не изтръпна ли тази снага! Но да не забравяме нещо. Вратата на цеха, където работи бригадата, е затворена. За кого ли? За умората, за отчаянието, че ще бъдат надминати, за отстъплението...За тях. Но за смет ка на това пък е разтворена за всички доброжелатели на жените.

Ето тук през ден, през два идват пионерчетата от училище „Гагарин“. Те имат сключено шефство с тези весели какички. Децата нахълтват на шумна, жизнерадостна група. Две радости се смесват — тяхната и на домакините. Смесва се, става по-голяма и по-силна.

Това са делниците на бригадата. Но има още нещо, което е пропуснато. Щастието трудно се описва. Пък и току се забравя нещо. Има в цеха един дневник, който стои на поличката. Не минава ден да не бъде разлистен. Разтворите ли го, от страниците му ще ви се усмихнат двадесет и една жени. Прочетете написаното: „Как станахме бригада за комунистически труд... 1 юни обявен за ударен. Изпълнихме нормите си 220 на сто... Обсъдихме книгата „Сърчице-струна“... Колективно посрещнахме кораб „Радецки“... 2 юни патронния празник посрещнахме в красивата местност „Памук кулак“ край Силистра... Дните от 20 октомври до 5 ноември отново са ударни в чест на Конгреса“.

...Делници. Най-личните, най-незабравимите. Това е общата биография на бригада „Христо Ботев“.

Ана Бернард! Виж, твоите момичета се радват като деца. Кажи им новината повторно. Нека чуят всички. И от другите цехове нека чуят, че вече сте преполовили следващата производствена година, че живеете с толкова месеци пред другите, че първи ще надникнете към бъдещето!

Руси ШИМАБЕЕВ

Телчарката Петрана Петкова от с. Айдемир посрещна IX конгрес на Партията с трудови успехи. От началото на годината до сега тя получава среден дневен прираст от телетата до 6-месечна възраст по 900 г вместо планираните 800 г. С това свое постижение тя се нарежда между първенците животновъди от ТКЗС — Айдемир.

Усилена работа в лозята

ВЪПРЕКИ неподходящото време, което често изненадва с пре валявания и застудявания, лозарите от ТКЗС — Срацимир започнаха работа по зазимяване на лозята. Те използуват всеки хубав ден, в който може да се работи на полето, за да изрязват и загребват поверените им насаждения.

Голямо внимание в стопанството се отделя на резитбата, която е основно мероприятие за получаване на високи добиви и качествено грозде през следващата година. В нейното извършване участвуват 50 човека от бригадите на селата Срацимир и Българка, в землищата на които са съсредоточени главно лозята на кооператива.

През миналата зима всички лозари в школите за изучаване на челния опит се запознаха с новостите в резитбата. Благодарение на своята подготовка, те сега имат възможност да извършат висококачествено това най-важно мероприятие. Работата се ръководи и контролира от лозарските бригадири — в с. Срацимир от Неделчо Стоянов и в с. Българка от Стоян Куцаров.

М. ТОДОРОВ

Да превърнем животновъдството в рентабилен отрасъл

ДОБРО НАЧАЛО

Всяка година говедовъдството на ТКЗС — Сокол носи десетки хиляди лева загуба на стопанството, която се отразява неблагоприятно както върху заплащане на труда на кооператорите, така и върху укрепване икономиката на кооператива. От проверката, която направиха специалисти от Окръжния народен съвет в началото на годината, се установи, че в този отрасъл на стопанството съществуват сериозни неудачи, които са причина за големите загуби. Така например кравите съставляваха само 32 на сто от цялото стадо. Яловостта на животните беше висока. Фуражите не бяха достатъчни. Липсваше механизация. В резултат на всичко това през миналата година говедовъдните ферми на стопанството приключиха с една загуба от 120 000 лева.

При планиране дейността на стопанството за тази година се набелязаха известни мерки по намаляване влиянието на тези фактори, във връзка с което бе планирана и по-малка загуба — 80 000 лв. По-активна работа за превръщането на говедовъдството в рентабилен отрасъл обаче се разгърна след проведеното в началото на месец април окръжно съвещание по този въпрос.

Оттогава досега както управителният съвет на кооперативата, така и общинският партиен комитет се занимават вече няколко пъти с въпросите на говедовъдството и по-специално с намаляването на загубите от него. Набелязани бяха и се проведоха в изпълнение редица мероприятия в тази насока.

Така например предприе се почистване на стадото от нископродуктивни животни. Не беше малък броят на кравите, които даваха под 1 200 л мляко. Всички тези животни бяха бракувани и на тяхно място в стадата постъпиха юници с добри породни качества. Процесът на ликвидиране на нископродуктивните животни ще продължи и за в бъдеще. За целта са осигурени необходимия брой телета от високопродуктивни крави, които да постъпят в основното стадо.

Освен това стопанството закупува високопродуктивни крави от други места. Досега са доставени осем животни и предстои да бъдат закупени още десет.

Едно от важните средства за поевтиняването на говедовъдната продукция е осигуряването на достатъчни количества висококачествени фуражи. В тази насока е извършено доста в кооперативното стопанство. Подобриха се грижите за фуражните култури и от тях се осигури по-голямо производство. Засяха се няколко хиляди декара с люцерна. Особено внимание бе обърнато по въвеждането на зелен конвейр. За тази цел се засяха култури, които да осигурят зелена маса за животните от ранна пролет до късна есен. През това лято беше засята много повече фуражна царевица втора култура, отколкото бе предвидено. По план трябваше да се засее 1 200 дка, но се засяха 4 000 дка. Сега животните се хранят със зелена маса от втора култура и се получават много добри резултати.

В стопанството се подготвиха навреме и за правилното изхранване на животните и през зимните месеци. За да се осъществи правилна обработка на фуражите, бяха доставени няколко тона меласа, които са съхранени добре. Ремонтирани са и са готови за работа всички фуражни кухни и площадки. Макар и частично вече започна обработката на царевичака.

За да се поевтини още повече животинската продукция от говедовъдството, се работи и за механизиране на процесите в този отрасъл. Засега е механизирано само доенето и то не напълно. В стопанския двор на с. Сокол вече е започнал строежът на модерен краварник, в който не само доенето, но и почистването на тора и поенето на животните ще бъдат механизирани.

Всичко това, което е извършено досега, е положително. Благодарение на проведените мероприятия, постигнато е известно намаление на планираната загуба. Очаква се говедовъдството да приключи със загуба не по-голяма от 40 000-50 000 лв., а не както то беше предвидено в плана 80 000 лева.

Но в областта на говедовъдството на ТКЗС — Сокол съществуват и някои съществени слабости, които се явяват сериозна пречка в превръщането на този отрасъл в рентабилен. Както вижда се, загубите, макар и намалени, са все още значителни. Себестойността на кравето мляко е твърде висока — 0,21 лв. на килограм, или значително над изкупната цена.

Една от тези слабости е непрактическата структура на стадата. В продължение на една година стопанството е отбелязало съвсем малък напредък в това направление. Кравите все още съставляват само 35 на сто от общия брой на всички говеда. А за да бъде доходно говедовъдството, те трябва да достигнат 45 и дори 50 на сто.

Не е изведена докрай и борбата с яловостта. Тя все още се движи около 20 процента. Вярно е, че и тук е отбелязан известен напредък, но има още много да се желае. Засега стопанството ежегодно губи десетки телета и хиляди литри мляко от наличието на много ялови крави, за които се изразходват фуражи, без да постъпват някакви приходи.

През следващата година внимнието на управителния съвет на стопанството, на общинския партиен комитет и специалистите трябва да се насочи именно към ликвидирането на тези слаби страни, с което ще се постигне рязко подобрение на работата в говедовъдството, ликвидиране на загубите и превръщането на този животновъден отрасъл в рентабилен.

Емил ПРАХОВ

По пътя на големите знания

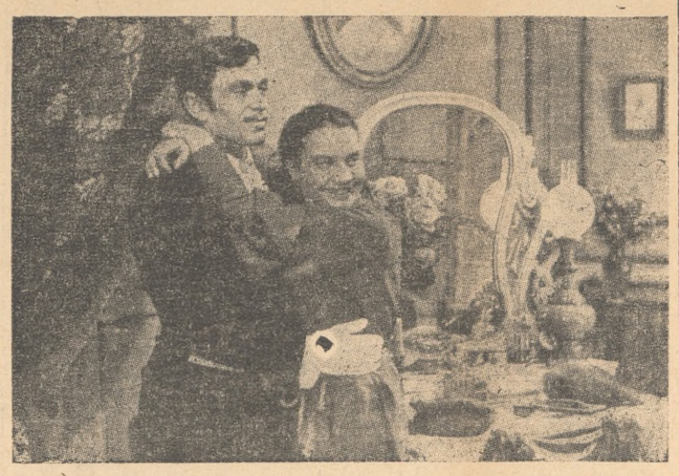
СТАРАТА румънска къща, в която се помещава пионерският дом в Силистра, едва ли е в състояние да побере всички необходими съоръжения, материали, кабинети, които създават интересния и разнообразен живот на малките пионери. Но все пак и в нея са създадени всички условия за такъв живот. Само една цифра е достатъчна, за да подчертае големия интерес и необикновената любознателност на пионерите едва ли не във всички области на културния и технически прогрес. Това е цифрата 500. 500 пионери се занимават в различните кръжочни форми на пионерския дом, 500 пионери обогатяват знания, конструират, моделират, играят, строят, пеят, учат и се трудят. Разбира се, това става под ръководството на педагогическия колектив в дома.

Всъщност работата в пионерския дом протича в две основни направления. Едното е подготовката на пионерски актив и пионерски ръководители, а другото са най-разнообразните кръжочни форми, създадени в дома. В него съществуват пет отдела, поделили работата помежду си. Това са отделите за политическо възпитание, организационният отдел, отдел по художественото възпитание на пионерите, отдел за физкултура и туризъм и отделът за наука и техника. Дейността, която развиват тези отдели през цялата година, никак не е малка. На широка основа е поставено обучението на пионерския актив и преди всичко на пионерските ръководители. През септември ежегодно се провежда семинар с щатните и нещатни другжинни ръководители за запознаване с работата през годината. Всеки последен петък от месеца се провежда сбирка с дружинните ръководители, на която се обсъждат въпроси от организационен характер и текущите задачи на дома. В окръга са изградени десет методически обединения в по-големите райони, в които се обсъждат теоретически и практически задачи из областта на пионерската извънкласна дейност. Наскоро се проведе семинар с отрядните ръководители в местността „Памук-кулак". В Дулово и Тутракан ще се проведе семинар с четните командири на чавдарчета. Неотдавна, поради запада не на пионерския стен-печат се проведоха две сбирки в селата Сокол и Средище. Обявен е преглед на пионерския стен-печат. Освен това между пионерските дружини в града и окръга се води съревнование по цялостната работа в тях.

Но все пак най-творческа и интересна е работата в кръжоците. А те са толкова много, колкото са и интересите на пионерите. Към дома съществуват два танцови кръжока — един за народни танци и един за танци на народите. През тая година ще се организира пионерски народен хор към дома. Два кръжока по морски моделизъм, кръжок по авиомоделизъм, по автомоделизъм, по препариране, по радиотелеграфия, по фототехника, по транзисторна техника, кръжок на фанфаристите и барабанчиците, дори и кръжок по печатарство, ако имаше повече материална възможност, сигурно щяха да се изградят още толкова. Директорът на дома Георги Атанасов е просто учуден от така нарасналите интереси на пионерите и най-вече от извънредно силното им увлечение от практическа работа. Но в същото време и той, и всички са доволни, че подрастващото поколение още от сега е тръгнало по пътя на големите знания. А този път вина води към успехи.

Н. З.

НОВИ ФИЛМИ

Кадър от новия съветски филм „Трета младост", който през тази седмица се прожектира в Силистра

Там, където се ражда изкуството

Има едно място в Ситово, където идват всички. Най-вече младите. Това е читалището — една висока сграда, на която прозорците угасват най-късно.

Падне ли мрак над селото, тя събира в светлите си стаи самодейците, читатели, посетители на киното. Денем тук рядко влизат хора — всеки е на работа. Но вечер — на терасата е пълно с младежи, които чакат началото на филма, в малкия салон се събират участниците в танцовия колектив, в библиотеката хористите се подреждат за репетиция. Готвят новогодишен концерт.

Три врати се затварят — на киното и на двете репетиционни зали. За едните изкуството е съзадено и те му се наслаждават, а за другите тепърва им предстои да вкусят от горчивите и сладките му плодове. Но никой от самодейците не се съмнява, че този концерт няма да бъде хубав. Читалищният организатор Стоянка Панайотова познава възможностите на колективите и също не вижда основание да се съмнява. Пък и колективите освен, че започнаха отрано — се готвят и много упорито. Театралният колектив започна най-рано и успя да подготви за 7 ноември една пиеса. И попитате ли младата организаторка как върви работата с колективите, тя ще ви отговори:

— Работят с пълна пара!

И едва ли ще разбере някой от тези думи грижите, които трябва да положи тя, за да работят наистина с пълна пара. Тя се вълнува искрено, когато някои от хористите или от другите колективи закъснява, когато непредвидени случаи спъват работата. Колко труд и старание влага тя за да може всяка репетиция да протече нормално? Затова от 5 октомври никой не се е върнал, без да е репетирал. Самата тя участвува в хоровия състав, винаги е там, в читалището, очаквайки своите другари.

На горния етаж е малкият етнографски музей, който читалището уреди тази година. Тук грижовна ръка е подредила всичко така, че посетителят да има достъп до всяка вещ. Няма да мине много време и всяка вещ ще бъде изложена на витрина. Тази мечта живее в сърцето на младата организаторка и тя я превръща в амбиция.

Така е всяка вечер в тази сграда. Песни, танци, репетиции. Влезе ли човек в такава вечер тук, му става драго. Драго за тези хора, които са прегърнали изкуството.

Красимира ОРЛОЕВА

НОЩ, звездна есенна нощ. В помещението, изпълнено с глъчка, смях и подвиквания, пъстроцветни групи от младежи и девойки са хванати за ръка. Дявол да го вземе това „Ганкиното хоро" и „Ляната" не било никак лесно за усвояване. Гъвкавите млади тела потръпват под такта на свирнята, под разтворените, шарени елеци надничат витите червени пояси, тъничко подрънква синята мъниста по антериите и белите къпи. Дългите, златисти плитки на момите се вият като смоци, червените им панделки подскачат вдно с тях, сякаш са лястовици, готови всеки миг да прошумят през прозореца на читалището. Младата кръв най-сетне кипва; сега върви, та ги спри, тези неуморни делии, тези тънкоснаги, напети хубавици.

Любопитни лица са долепени до стъклата на прозореца — отвънка, разбира се. Вътре, където репетира танцовият състав в Калипетрово, не е лесно да се влезе. Много е силен там вихърът за един спокоен човек. наблюдател. Влезеш ли, трябва и ти да хванеш нечия ръка, да разтропаш обущата, да размахаш като тези тук везана кърпичка над самуркалпака. Иначе не може. Пък и да не искаш, кръвта сама ще те палне, сама ще те раздвижи. Колко старци тук в тази вълшебна зала захвърляха тояжките си, колко прегърбени вече „моми" развързваха черните си чембери и с учудващи сили и пъргавина подхващаха или „Ганкиното" или „Добруджанската".

Така е тук. През ден, през вечер. Съставът репетира. Тридесет и пет души забравят ежедневните грижи. Тридесет и пет души стават една пъстроцветна верига, която се гъне под такта на акордеона и гайдата, раздипля се, после се пръсва, като залива салона. И пак отначало... До главозамайване...

ОГНИЩЕТО - ОТНОВО ЗАПАЛЕНО

През тези дни с. Калипетрово има нов жител — „Хан Татар." Той не е записан в нито един регистър, няма жителство. Почти като нелегален е, защото съществува само два пъти в седмицата. Величествен е на сцената. Сбира толкова много хора в залата. Печели ръкопляскания. Най-добре го познават Христо Гаджев, Димо Пенозов, Пенка Сарафова, Атанаска Николова, които са през тези вечери край него. Той се роди пак в този салон. След десетина дена цялото село ще се запознае с него—с „Хан Татар". И ще му ръкопляска, разбира се, защото пиесата е хубава, темата занимателна и поучителна...

— Сценичното изкуство и танцьорството не са единствената самодейност на нашето читалище — споделя въодушевено председателят му Димитър Касабов. — У нас в Калипетрово растат надждни сили и в рецитирането. Мария Йорданова и Кирил Романов усвояват все по-добре това изкуство. А толкова трудно беше отначало. Впрочем, трудности има на всяка крачка в нашата работа. И с вокалната трупа, и с всичко. Хората са заети, трудно им е да се отлъчат от някои свои преки занимания. Някои освободихме от други задължения, за да бъдат редовни на репетициите. И все пак нищо не бихме могли да направим, ако с нас не бяха младежите. Ето секретарят на общинския комитет на Комсомола Георги Бацинов сам участвува в художествената самодейност и с това насърчава останалите. Младежите свикнаха с дейността на читалището...

Особено активна е работата на читалището пред Третия републикански фестивал. Ръководството е предвидило всичко необходимо, щото и тази година колективите на читалището да заемат почетни места в класирането, както беше миналите години с танцовия им състав. Неговото име е известно далеч зад пределите на окръга ни. Когато танцуват снажните момци и моми на Калипетрово, публиката, която и да е тя, каквито и да са изискванията ѝ, замира омагьосана от голямата вещина и майсторство.

Мразовити есенни дни. Колко хора ви чакаха с нетърпение. И ето оживяха читалищните салони, хората, млади и стари, се юрнаха към библиотеката. Книгите ги викат неудържимо като стари приятели. Закипява отново пълнокръвен живот така, както трябва да бъде винаги по всяко време Лумна огън и в това огнище.

Р. МИХАЙЛОВ

Самодейците запяха отново

ТЕЗИ дни самодейците от с. Старо село отново се събраха и изнесоха своя пръв поздравителен концерт пред кооператорите. Концертът бе посветен на първенците в селското стопанство. Разнообразната програма събра в читалищния салон много кооператори, младежи и пионери. Успехите на младежката кравеферма радват всички и за тях бе изпълнен най-хубавия поздрав. Голяма упоритост и старание в подготовката на литературно-музикалната програма проявиха комсомолците Димитър Григоров, Гинка Григорова, Еленка Денева и др. Приятните часове, прекарани тук, ще оставят трайни следи в живота на староселските кооператори. Самодейците от своя страна още отсега започват подготовка за достойно представяне на окръжния преглед на художествената самодейност, който ще се проведе през пролетта.

Василка РАВАЛИЕВА

Спорт

ГРАДСКО СРЕДНОШКОЛСКО ПЪРВЕНСТВО

НА 20 XI, на градския стадион се проведе средношколското градско първенство по лека атлетика. В него участвуваха отборите на Механотехникума, I СПУ, II СПУ, ПТУ и Икономическия техникум.

В дисциплината 100 м първото място си оспорваха състезателите Васил Енчев и Айхан Руфиев. И двамата пресякоха финалната лента с еднакво време—12.5. При девойките в същата дисциплина се наложи Маргарита Бакалова от I СПУ с време 13.9. Миланка Димитрова от II СПУ в дисциплината 400 м бе най-добра и спечели убедително. Юношата Исмет Мехмедов показа, че на 200 и 800 м няма съперници и се наложи с време 26.2 и 2.21.3 м. Бората на дългия скок при юноши те протече крайно оспорвано. Ед ва след третия опит се разбра кой ще бъде победителят. Енчо Стоянов от Механотехникума с постижение 6.20 м бе пръв, а при девойките отново Маргарита Бакалова с 4.90 м. Енчо Стоянов спечели и на висок скок, а при девойките спечели Николинка Костадинова. Тя спечели и първото място на тласкане гюле. При юношите Коста Маринов от ПТУ тласна най-далеч гюлето. Дисциплината хвърляне копие се про веде на неподходящо място и то ва повлия на постиженията. Николинка Костадинова от I СПУ за трети път спечели първото мя сто в тази дисциплина, а Ленин Миленов пак от ІСПУ се наложи при юношите. Накрая се проведе щафета 4Х100 м, в която юношите на Механотехникума се наложиха. При девойките най-добре бягаха от I СПУ.В крайното отборно класиране при юношите застанаха отборите на Механотехникума на първо и I СПУ на второ място. С минимална разлика в точките девойките от ПТУ застанаха пред тези на I СПУ. В комплексното класиране най-много точки събраха състезателите от ПТУ. Неприятно впечатление остави не заинтересоваността на някои пре подаватели по физкултура към проявите на техните ученици. А те трябваше да ги ръководят.

Николай ЗДРАВКОВ

Нужни са подобрения в детската консултация

МАЙКА съм на тримесечно дете, което периодически трябва да нося на детска консултация в определени дни. Пунктът за детските консултаци на нашия район се намира срещу сградата на старата поща. Помещението, в което се намира той, е сравнително малко и неудобно. В него няма никакви удобства за чакащите майки. Но това не е най-голямата беда. По-лошото е това, че много често медицинският персонал не може да обслужи всичките дошли за консултация майки с деца. Пунктът приключва работата си и обикновено 20-30 жени си отиват, без да си свършат работа. Между тях има и майки, донесли децата си от отдалечените квартали на града.

Дългото чакане ред за консултация при неподходящи условия особено сега, през зимните месеци, както и връщането на немалък брой майки, освен че е неприятно, е и неоправдано. Здравните органи, които се занимават с този въпрос, би трябвало да вземат мерки. Ако не може да се намери по-подходящо помещение за консултации, то поне може да се въведе по-добър ред и организация. Необходимо е да се увеличи броят на дните и часовете, определени за консултации. На всяка майка да се определи точно деня и часа, за да не се натрупват в чакалнята голям брой майки и да чакат по няколко часа.

Това се налага с оглед на предстоящото застудяване на времето. Ако не се вземат мерки, много от майките ще бъдат принудени да не посещават консултацията, въпреки необходимостта от такава.

Мария НЕДЕЛЧЕВА

ПОСТИГНАТОТО НАСЪРЧАВА

НАРОДНАТА власт след всяка измината година полага все повече и повече грижи за образованието, за да може всяко дете да се учи пълноценно, да се учи там, където живее. Тези грижи се обуславят от нуждата за повече квалифицирани кадри.

Дял в изпълнението на тази отговорна задача се пада и на училището в с. Паисиево. Години наред тук се разпределяха нередовни учители. А редовните, изпратени от отдел „Народна просвета", се завръщаха по родните си места след година-две. През тази година всички учители са редовни с изключение на една учителка.

По-добре тази година беше разрешен въпросът с прибирането на децата, подлежащи на задължително обучение. На учителите беше оказана помощ и от съвета. И резултатите са радващи. Докато през миналата година имаше 12 неприбрани деца, то сега техният брой е сведен до минимум. Само три деца останаха извън училището — двете поради болест. А случаят с Мюмюн Расимов е твърде особен—неговият баща прояви определен консерватизъм и неразбиране и не позволи на детето си да учи. Така Мюмюн стана овчар. И може би за цял живот ще си остане такъв.

На училището беше оказана помощ и при прехвърлянето на децата от Листец в Паисиево. Беше обзаведено общежитие. Децата от Листец и Долец редовно заучават уроците си, без да пилеят време по пътищата между селата.

Благодарение на упоритата работа на възпитателката Михайлова Михайлова, която е редовна учителка, в общежитието учениците спазват стриктно режима, заедно учат, заедно спортуват, а това неминуемо ще донесе и по-добри резултати. С успех може да се похвали и редовната учителка Василка Тодорова, която е възпитателка за началния курс. По желание занималнята посещават 25—30 деца и с нейна помощ заучават уроците си за следващия ден.

Системно функционират извънкласните форми на работа: кръжоци по математика, физика, биология, химия, секции по футбол, волейбол, баскетбол и лека атлетика. Добре са обзаведени кабинетите по не един предмет. На разположение на децата сега е добре уредената работилница. Но все още твърде много се изисква за обзавеждането на физкултурната площадка.

Но не бива да отминаваме и една слабост, която се допуска всяка година. Все още ръководството на училището не работи достатъчно активно с родителския актив. А от опит се знае колко от голямо значение е съдействието между родители и учители за възпитанието и обучението на подрастващите.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Известен е подемът на баскетбола в Силистра. В редица вътрешни и международни срещи нашите пионерки, девойки и юноши му завоюваха значителен престиж.

НА СНИМКАТА: напрегнат момент из срещата между отборите на Силистра и националния отбор на Куба.

Влияе ли Луната върху развоя на времето?

ЗНАЕ се, че под комбинираното влияние на Луна-Слънце в отритите водни басейни се създават големи приливни водни вълни — на места високи 10 и повече метра. А въздухът около земята, в който се пораждат циклоните и антициклоните, диктува също времето на земята, е около 1 000 пъти по-лек от водата. Следователно би трябвало да се очаква, че под същото влияние във въздуха биха се образували подобни въздушни вълни, но с гигантски размери — 1 000 пъти по-големи, които биха довели до коренни изменения в атмосферното налягане, а оттам да настъпят и промени във времето на Земята.

Но дали е така? В действителност това не се потвърждава и теоретически може да се докаже, че въздушните вълни са малки, не по-големи от 10-15 метра, каквито са водните. Това заключение изглежда неочаквано, пара доксално, но е вярно. Защото Луната е много отдалечена от Земята (средно 375 000 км), а въздушната обвивка на Земята е само 3 000 км. И оттам до Луната е безвъздушно пространство — почти вакум. От друга страна знаем, че в безвъздушно пространство тежки и леки тела (вода и въздух) падат с една и съща скорост — значи те се привличат с една и съща сила от небесните тела. Оттук следва изводът, че Луната не причинява на въздуха по-големи вълни от водните (10-15 м). А такива малки въздушни вълни могат да променят въздушното налягане едва 1 мм, което не може да причини никакви промени във времето. Нека се знае, че при циклоните и антициклоните разликата в атмосферното налягане е 10. 20 дори 50 пъти по-голяма от горната.

Тези изводи правят безпочвени опитите на разни лунни пророци да предсказват времето по положението на Луната върху небето.

Вярно е, че във времето се забелязва седмична повтаряемост — цикъл, а четири седмици правят един лунен месец. Но тези периодични изменения във времето не се дължат на промяна във фазите на Луната.

Христо ПЕТРОВ
метеоролог

Важно съобщение

ОТП „ТОПЛИВО" — СИЛИСТРА СЪОБЩАВА на гражданите, притежаващи нафтови печки, че започна разнасянето на НАФТАТА ПО ДОМОВЕТЕ ПО 0.13 лв. ЛИТЪРА.

Желаещите да получат такава да се отнесат за подробни сведения на тел. 27-27.

Предприятието пусна в продажба ТИПОВИ ВЪГЛИЩА с НАМАЛЕНИ ЦЕНИ от 16.50 лева на 12 лева и 8 лева.

От предприятието

ДМЗ „СТОМАНА" — СИЛИСТРА

обявява на заинтересованите, че ТЪРСИ РАБОТНИЦИ-СТРУГАРИ, които да имат ВТОРИ и ПО-ВИСОК РАЗРЯД, да са ЖИТЕЛИ на град Силистра, да работят по СМЕНИ и срещу заплащане ПО НОРМИ. ПОСТЪПВАНЕ на работа ВЕДНАГА.

Желаещите да постъпят на работа могат да подадат заявление до ръководството на завода.

От Дирекцията на ДМЗ „Стомана"

Искате ли да получавате РЕДОВНО

през 1967 година вестник

„Силистренска

ТРИБУНА"

АБОНИРАЙТЕ СЕ НЕЗАБАВНО

ТИРАЖЪТ Е ОГРАНИЧЕН.

Вестникът през следващата година ще отпечатва РАЗКАЗИ, СТИХОТВОРЕНИЯ, ПОВЕСТИ.

Годишен абонамент 3,12 лв.

Шестмесечен 1,56 лв.

Станете абонати на вестник „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА"

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Улица „Георги Димитров" — сградата на Партийния дом, телефони: главен редактор — 28-28; зам. главен редактор — 32-29; секретариат — 39-55; отдел „Селскостопански" — 38-42; отдел „Икономически" — 32-11; отдел „Култура и бит" — 32-40, Партиен отдел — 32-01, Администрация — 32-31; Коректори — 31-32; вестник „Зия" — 31-85.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 136 (1149) | Събота, 26 ноември 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

СТРОИ СЕ ТЕЛЕВИЗИОННА КУЛА

КРАЙ Силистра, в местността „Меджиди табия", започна строителството на телевизионна УКВ-ЧМ радиорелейна и средно вълно ретранслаторна станция. Строително-монтажните работи се извършват от Градския народен съвет — технически ръководител е Никола Узунов.

Антенната мачта, изградена като железо-решетъчна конструкция, висока 103 метра, се прави в ДМЗ „Стомана" под ръководството на инж. Борислав Данев.

Триъгълната телевизионна кула ще бъде най-високото строително тяло в Силистренски окръг — 103 метра. Включването на ретранслатора ще става автоматично в зависимост от приемния сигнал. Телевизионният ретранслатор ще бъде производство на югославската фирма „Елрад".

Цялостното изграждане на станцията се предвижда да стане в два етапа. Първият етап обхваща изграждането на техническата сграда с присъщите към нея инсталации, антенна мачта и монтаж на телевизионния ретранслатор. Вторият етап обхваща монтажа на УКВ—ЧМ ретранслатор, радиорелейните съоръжения, средновълновия ретранслатор и помощния дизелов агрегат. Тия съоръжения ще бъдат поставени по-късно. Завършването на обекта ще струва 192 000 лева, като за първия етап ще се изразходват 86 000 лева.

След приключването на строително-монтажните работи от първия етап ще се осигури само телевизионно приемане от станция София чрез връх „Ботев". След втория ще се подобри приемането на I и II национални програми на Радио София, предавател 506 и т. н.

Изграждането на телевизионната кула се извършва под контрола на Окръжния народен съвет, отдел „Капитално строителство". Нейното завършване ще бъде една прекрасна и отдавна очаквана придобивка за населението от Силистренски окръг.

Р. ПАСКАЛЕВ

Разнообразно и интересно

ЗА НАШИТЕ УЧАСТНИЦИ В ПЕТХИЛЯДНИЯ СЪБОР

ВАРНА. (От нашия специален пратеник). Вече шести ден продължава петхилядният събор в курорта „Златни пясъци".

Тук 150 участници от нашия окръг през тези дни имаха възможността да се запознаят със забележителните красоти на Черноморския курорт — „Златните пясъци".

Семинарът-събор преминава по предварителна програма. Разделени на групи, участниците по професии и специалности слушаха увлекателните лекции на много научни работници.

Механизаторите, чиито брой е най-голям, научиха много нови неща за родното и световно тракторостроене. Научният работник др. Пенчев от ДССО „Агромашини" ги запозна с най-новите модели комбайни в света.

Механизаторите, научните работници и специалистите инженери слушаха интересни лекции за предимството на комплексната механизация и нейното перспективно развитие у нас. Интересни лекции бяха изнесени и за полевъдите и животновъдите. Началник към на Управление „Животновъдство" при Министерството на земеделието говори пред животновъдите за някои актуални проблеми на съвременното животновъдство и постиженията на младите животновъди в светлината на решенията на Деветия конгрес на Партията.

Полевъдите и агрономите присъствуваха на лекция по проблемите на производство на тютюн и защо е необходимо да се въведе механизация в селското стопанство.

Всеки следобед часовете са определени за културно-масови мероприятия. Нашите участници посетиха концерти, рецитали, изложби, участвуват във физкултурни мероприятия. Вчера нашата група участвува в залесяването на горския към „Девети конгрес".

Вълчо РАДЕВ

РЕШЕНИЯТА НА ДЕВЕТИЯ КОНГРЕС НА БКП ЩЕ ПРЕТВОРИМ В ДЕЛА!

ДП „ТРАНСПРЕД" ЗАВЪРШИ ГОДИНАТА

ДНИТЕ от 14 до 24 ноември т. г. в чест на Деветия конгрес на Партията ръководството на ДП „Транспред" обяви за ударни, което донесе и изпълнение на годишния план по приходите. Всеки колектив и бригада се стреме ше да даде повече приходи в каса та на предприятието.

Първа рапортува изпълнението на плана си за годината агенция № 2 — Силистра със зав. агенция др. Христо Христов. Колективът от тази агенция доказа, че е достоен носител на знамето „Агенция-първенец". Тук се отличиха бригадите при ОСО, „Нектар", „Стомана" и др.

Голям дял за тази победа имат и бригадите при гара Дулово. Те бързо обработват пристигналите вагони, за да ги натоварят обратно пълни с цвекло, готова продукция и др. Съкратен е престоят на вагоните, а денгуби въобще няма.

Колективът на предприятието отчете, че са получени планираните приходи за годината от 1 596 000 лева и до края на годината, вдъхновени от решенията на Конгреса, ще реализират 150 000 лева надпланови приходи.

Снижена е значително и себестойността на 100 лева приходи.

Вниманието на ръководството на предприятието е насочено към механизиране на товаро-разтоварните процеси. Расте процентът на обработените тонове по механичен начин. В изпълнение директивите на петгодишния план за развитие на нашата икономика през следващите години той ще достигне 70 на сто по перспективния план на предприятието.

Тези успехи вдъхновяват трудолюбивия колектив за още по-големи победи до края на годината, за спечелване на преходното знаме на ДСО „Транспред" — София, за получаване повече допълнителен доход за разпределение през четвъртото тримесечие.

Атанас ВИТАНОВ

Вместо 3,5 тона звеното на Васил Гаргов от бригадата в с. Стефан Караджа произведе 5 тона тютюн. Сега кооператорките задружно елпезират готовата продукция.

СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

Нови газови печки

НА СНИМКАТА: Шлосерът Никола РАЧЕВ от Държавно индустриално предприятие „Терма" — Тутракан работи върху газова комбинирана (отоплителна и готварска) печка.

В ГРАД Тутракан се обособи като самостоятелно предприятие първи по рода си в страната завод за производство на газови печки. Подготвени специалисти няма. Това създава известна трудност, но началото вече е поставено. В дните на Конгреса бяха завършени първите 100 броя газови печки, нулева серия. До края на годината ще се изработят още 1 000 броя, а от Нова година ще започне серийно производство.

Вътрешното устройство на газовата печка е преустроено за горене на втечнен газ. За целта към тях се монтира термопредпазител.

Засега се срещат трудности и от това, че горивната апаратура се внася от чужбина, а и гориво то, с което се поддържат печките, газ „Бутан-Пропан", произвеждан в Нефтохимическия комбинат край Бургас, е още недостатъчно. През 1967 година в България ще се изработва цялата горивна апаратура, а ще се внасят само термоустойчивите стъкла.

За изработване на газови печки предприятието доставя четири шпинделов автомат от чужбина. Постепенно ще се реши и въпросът за подготовка на специалисти. Двама вече се обучават в Чехословакия и скоро ще се завърнат и поемат ръководството на конструкционно-технологичното бюро.

Новите газови печки имат голямо преимущество над останалия вид печки, използувани у нас. Сегашният модел представлява универсална газова печка, на която се монтира и електрически, и газов котлон, за да може да се използува и като електрическа печка.

В. МАРИНОВ

С вяра в бъдещето

ОТМИНА Деветият конгрес на БКП. Той ще остави дълбоки следи в живота и дейността на нашата Партия и народа. Тези следи бяха очертани с директивите за петата петилетка.

На свои събрания работниците, инженерите и служителите от Завода за металорежещи машини в Силистра обсъдиха директивите и изразиха голямото си задоволство от тях. То се дължи на факта, че се предвижда продукцията от машиностроенето да нарасне през петата петилетка два и половина-три пъти, или средногодишно с 20 на сто.

В това никой от завода не се съмнява, защото ЗММ — Силистра е жив пример на правилната и мъдра политика на Партията за развитието на родното машиностроене. Предприятието се роди в последната година на четвъртата петилетка с обем 75 000 лева. В първата година на петата петилетка заводът работи с обем на промишлената продукция 1 020 000 лева, а в 1970 година продукцията ще нарасне на 4 200 000 лева. В натура този обем ще се изразява в производството на 1 100 хидравлични ножовки, 210 ленточни машини и 100 щосмашини годишно.

В чест на Деветия конгрес на БКП колективът на завода произведе първия брой ленточна машина ОЛ 251. Това беше голям успех на нашите творчески и изпълнителски кадри, защото тази машина се произвежда за пръв път в страната и ще се изпитва в институт в ГДР. През следващата година ще се усвои производството и на други машини. Така че развитието на завода ще надмине предвиденото развитие на машиностроенето средно за страната.

Няма съмнение, че колективът на завода ще вложи всичките си сили, енергия и ентусиазъм за осъществяване на директивите.

Иван САВОВ,
секретар на партийната организация при ЗММ — Силистра

Грижи за дълбоката оран

ПОДДЪРЖАНЕТО и повишаването на почвеното плодородие и непрекъснатият растеж на добивите от селскостопанските култури са основната цел на земеделието. Важна роля за успешното разрешаване на тази задача играе правилната научнообоснована система за обработката на почвата, особено дълбоката оран.

В окръга е изорана 575 649 дка дълбока оран, от която отново е преорана поради заплевяване 208 346 дка и продълбочена 17 382 дка.

Колкото по-рано е извършена дълбоката оран (август и половината на септември), толкова по-големи са добивите от пролетните култури. И обратно. Колкото по-късно е извършена оранта, толкова добивите са по-ниски.

Своевременното извършване на дълбоката оран се отразява благоприятно и върху добива от пшеница, засята след окопните култури.

При излужените черноземни почви, каквито са по-голямата част от почвите в окръга, удълбочаването на оранта до 40 см се отразява много приятно върху физико-химическите свойства на почвата, а от там и върху добивите. С удълбочаването на оранта се използува подорният слой, който се отличава с много по-добра структура, чист от плевелни семена и богат на хранителни вещества. Установено е от научните институти и потвърдено от практиката, че продълбочаването на почвата повишава почвеното плодородие в продължение на 3—4 години. Доказано е, че по време на вегетацията на културите в продълбочените площи влагата се задържа по-дълго и правилно се използува от растенията, което ясно се отразява особено в засушливи години, които са често явление за нашия окръг.

При продълбочаването на почвата добивите от царевица та се увеличават с 13 на сто, от слънчоглед — 12 на сто, а добивите на пшеницата, засята след окопни култури, при продълбочена почва се увеличават със 7 на сто. Затова продълбочаването на почвата следва да се извърши във всички стопанства на окръга съгласно спуснатите нормативи през есента.

Добре се справят с тази задача ТКЗС — Секулово, продълбочили 2 400 дка, Сребърна — 2 200 дка, Доброгица — 1 810 дка, Сафирово — 1 700 дка, Айдемир — 1 100 дка, Сокол — 1 000 дка, Калипетрово, Ширково, Средище и други. Не са направили нищо в това отношение стопанствата в Алфатар, Калиакра, Белица, Главиница, Стефан Караджа, Голеш, Срацимир, Тутракан, Бабук и Смилец.

Считаме, че не е късно да продължи продълбочаването и в останалите стопанства, особено сега, когато се налага да се преоре по-голямата част от дълбоката оран поради силното заплевеляване и приохтване от валежите.

През лятото и есента, поради обилните и чести валежи, поникнаха много плевели в извършената дълбока оран, които изсушават почвата и от нямат хранителните вещества. Освен това плевелите са благоприятна среда за размножаването на голям брой вредители и болести по културните растения. Ето защо унищожаването им трябва да стане веднага след поникването им с дискови плугове, култиватори и поникновени плугове.

В това отношение добре са работили стопанствата в Ново Черна — преорало допълнително 15 310 дка, Доброгица — 10 150 дка, Алеково — 9 990 дка, Главиница — 4 480 дка, Средище — 4 200 дка, Голеш — 3 100 дка, Ситово — 3 920 дка, Смилец — 3 000 дка и други.

Не е такава картината обаче в стопанствата, които не са преорали нито един декар дълбока оран, каквито са ТКЗС — Алфатар, Срацимир, Дуловo, Межден, Окорш, Секулово и Чернолик. Тук ръководителите имат неправилно отношение към това много важно мероприятие.

Считаме, че има достатъчно време и машини за преорването на останалата площ от дълбоката оран, което е едно от условията за получаване на по-висока продукция.

Международна информация

РЕШЕНИЕ НА СЕСИЯТА НА ВЪРХОВНОТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА КНДР

ПХЕНЯН, 24 ноември (ТАСС). Днес тук завърши шестата сесия на Третото върховно народно събрание на Корейската народнодемократична република.

На сесията бе обсъден доклад на първия заместник-председател на министерския кабинет Ким Ир „За въвеждане на всеобщо задължително деветгодишно техническо обучение". Всички, които се изказаха по време на обсъждането на доклада, горещо подкрепиха мерките на Корейската трудова партия и на правителството за по-нататъшното развитие и усъвършенстване на народното образование.

На заключителното заседание депутатите от върховния законодателен орган на КНДР единодушно приеха „закон за въвеждане на всеобщо задължително деветгодишно техническо обучение". Съгласно приетия закон новата система на обучение ще влезе в сила от 1 април 1967 година.

(БТА)

Разединението на Конго трябва да бъде погребано

БРАЗАВИЛ, 24 ноември (ТАСС). Днес от Бразавил пристигна в Киншаса президентът на Конго (Бразавил) Масамба-Деба. Той възглавява конгоанската делегация, която по покана на президента Мобуту ще вземе участие в тържествата по случай първата годишнина от вземането на властта в Конго (Киншаса) от върховното военно командуване на конгоанската армия.

В изявления, направени в Киншаса, Масамба-Деба подчерта, че е настъпило време „да бъде погребано веднъж завинаги разединението между двете държави Конго, поддържано от враговете на Африка.

Агресията във Виетнам — най-тежко престъпление

ПРАГА, 24 ноември (ТАСС). Бившият президент на Мексико генерал Ласаро Карденас в интервю пред кореспондент на ЧТК в Мексико е осъдил рязко агресията на САЩ във Виетнам. Като член на Международния съд по разследване на военните престъпления на САЩ във Виетнам Л. Карденас е казал, че агресията против Виетнам и нарушаването на женевските споразумения от 1954 година и на всички норми на международното право са най-тежко престъпление.

(БТА)

СЕСИЯ НА СИВ В АЛМА АТА

АЛМА АТА, 24 ноември (ТАСС). Днес в столицата на Казахстан Алма Ата се откри 11-та сесия на Постоянната комисия по използуването на атомната енергия за мирни цели при Съвета за икономическа взаимопомощ. На нея ще бъдат разгледани въпросите за сътрудничеството между страните-членки на СИВ в областта на реакторната наука и техника, атомната енергия, употребата на изотопи и ядрени излъчвания за мирни цели.

В работата на сесията участвуват делегации от България, ГДР, Полша, Румъния, Съветския съюз, Унгария, Чехословакия, а също видни специалисти от социалистическите страни. (БТА)

Кубинска комисия срещу престъпленията във Виетнам

ХАВАНА, 24 ноември (ЧТК). Вчера в Хавана беше основана комисия срещу американските престъпления във Виетнам, в която влизат: председателката на Кубинския комитет за солидарност с Южен Виетнам д-р Мелба Ернандес, председателят на Кубинската академия на науките капитан Антонио Нуниес Хименес и др.

Първата задача на кубинската комисия е да организира месец за борба срещу престъпленията на Съединените щати във Виетнам. Месецът започна вчера и ще завърши на двадесети декември — денят на шестгодишнината от основаването на Фронта за освобождение на Южен Виетнам. (БТА)

УЧЕБНАТА ГОДИНА В ПАРТИЯТА

ДОБРО НАЧАЛО

В района на село Иширково не е имало досега такава системна подготовка на партийната просвета, както за тази учебна година. Изпълнявайки указанията на ЦК на БКП, общинският партиен комитет и бюрата на първичните партийни организации проучиха през лятото какво е учил през последните години всеки комунист, какви са интересите му и в зависимост от това бяха сформирани новите учебни звена. В центъра на партийната просвета са идеологическите дисциплини. Изградени са кръжоци по история на БКП, научен атеизъм, история на КПСС и основи на комунистическото възпитание, начални школи за политическа просвета, семинар по политическа икономия и други. С комунистите, които не са включени в тези форми, е предвидено да се провеждат всеки месец просветни събрания.

Особено внимание бе обърнато на подготовката и подбора на пропагандистите. С изключение на един, те имат висше и средно образование. Седем души от тях участвуваха през лятото в едномесечния курс с пропагандистите в Силистра. За да се онагледяват лекциите им, общинският партиен комитет взе мерки и са закупени от кооперативното стопанство шест прожекционни апарата с различни филми, набавени са също книги с необходимата илюстрация по различните теми и други пособия.

Откриването на новата учебна година стана тържествено на 2 ноември. Преди първите занятия участниците в различните звена се събраха заедно по села и членове на общинския партиен комитет анализираха досегашните успехи и слабости, като поставиха и най-важните задачи за новата учебна година. Особено тържествено стана откриването в с. Иорданово, където учителите и комсомолците изпълниха монтаж в чест на Деветия конгрес на Партията. Най-добрите кръжочници-механизатори бяха наградени с книги, а награждаването на слушателите от другите звена стана в края на миналата учебна година. Във връзка с това трябва да се отбележи, че високо признание получи и трудът на ръководителите на кръжоци. Дългогодишните пропагандисти Добри Тонев от Иорданово и Момчо Кънев от Иширково бяха наградени през тази година от Окръжния комитет на Партията с екскурзия до Германската демократична република. Освен това Добри Тонев и Велиз Адемов получиха грамоти.

След тържественото откриване на новата учебна година се проведоха и първите занятия по звена. На всички слушатели бяха раздадени тетрадки и моливи.

Сега кръжоците и школите са вече на трето занятие. Членове на общинския партиен комитет присъствуваха на повечето от занятията и оказаха необходимата помощ. Констатацията на общинския партиен комитет е, че общо взето учебната година започна добре. На високо ниво както в идейно-теоретическо, така и в организационно отношение протекоха занятията на учебните звена с пропагандисти Еленка Желязкова от Иширково, Халим Топузов и Джевдет Назифов от Брадвари, Добри Тонев от Иорданово и други. Семинарът по политическа икономия се провежда не в понеделник, заедно с другите просветни форми, а в петък. Това е направено с цел участниците в този семинар, които са главно ръководни кадри в района, да бъдат свободни в понеделник и да посещават останалите занятия.

В началото на учебната година се допуснаха и някои слабости. Провалили се по едно занятие например в школата по политическа просвета в Иширково с пропагандист Момчо Кънев и в кръжока по история на БКП в Иорданово с пропагандист Николинка Вълева. Комунистите от тези учебни звена своевременно бяха викани от бюрата на първичните партийни организации и се взеха мерки за подобряване на работата.

Към общинския партиен комитет е изградена комисия по идеологическата работа с председател Господин Великов, заместник-секретар на комитета. Тази комисия подпомага пропагандистите както с консултации по различни въпроси, така и с определяне на литература за лекциите.

Важна предстояща задача, свързана пряко с учебната година, е запознаването на кръжочниците и всички комунисти и безпартийни от района с материалите на Деветия конгрес на Партията. Общинският партиен комитет ще организира изнасяне на беседи за Конгреса по работни места с всички кооператори и служители. А участниците в различните просветни форми ще се запознаят подробно с материалите на Конгреса на четири последователни занятия.

Димо ИВАНОВ

С помощта на целия колектив

МЛАДА и сравнително с малък опит е още дружинната ръководителка на пионерската дружина „Йорданка Николова“ при училище „Любен Каравелов“ в Тутракан — Иванка Рачева. Но с помощта на учителския колектив и на директора на училището в пионерската организация се провеждат интересни мероприятия, при което на преден план стоя въпросът за правилното комунистическо възпитание на пионерите. С цялостен план посрещна пионерската дружина Деветия конгрес на Партията. Както преди, така и по време на Конгреса в дружината бяха проведени много мероприятия, а в навечерието на откриването на Конгреса и тържествен сбор, посветен на Партията. Тържествено се посреща и празника на училището. Много усилия положи дружинната ръководителка за подготовката на програма, рапорт, заря и др. Редовно се попълва с новости из пресата и живота стенния вестник „Пионерски глас“, организират се тържества по разни случаи, изучаване живота на видни обществени-ци, работи се с тимуровските команди. Интересен е и животът в клуба „Приятел на книгата“. Редовно се поддържа връзка с пионери от Съветския съюз, граничари и други.

Много грижи полага Рачева и за обучението на пионерския актив. Не се подценява и трудовото обучение на пионерите. Тази есен бяха организирани два трудови дни за сортиране лук в ТКЗС. Активно се включват пионерите и в акцията за събиране на вторични суровини.

Още отсега се мисли за тържественото честуване 85-та годишнина от рождението на Г. Димитров и на Новата година.

Всичко това показва, че с помощта на учителския колектив пионерската дружина се явява като истински помощник на училището.

Викентий ДУКАНОВ

Вече четвърта година комунистът Мустафа Рамаданов работи като оксиженист в ремонтната работилница на ТКЗС в с. Паисиево. В момента той работи усилено за ремонтирането на прикачния инвентар — култиваторите, ротационните мотики и др., които ще бъдат необходими за пролетната сеитба.

НЕЗАБРАВИМО ТЪРЖЕСТВО

С РАДОСТ и вълнение посрещнаха третокласниците от Старо село вестта, че приемането им в пионерската организация ще стане в град Русе пред паметника на малкия „капитан“ Райчо Николов. Много от тях бяха чули и знаеха за героизма на малкия Райчо, който по време на освободителната руско-турска война беше преплувал Дунава с две кратунки, за да извести на братята руси за плановете на турското командуване. Много грижливо се подготвиха те за този тържествен ден. Научиха добре обещанието и много въпроси свързани с тяхното приемане. И когато многоочакваната дата дойде, те бяха уверени в силите и знанията си. Рано сутринта в деня на тръгването всички бяха на крак. Рейсът се понесе по асфалтираното шосе към Русе. Там ги чакаха батковците от военното училище. Стана мила среща. Засвири пионерската тръба, развя се волно знамето на дружината. След малко по красивите алеи на парка с бодри крачки третокласниците, шефствуващият VII-б клас и войниците начело с майор Енчев тръгнаха към паметника. От него като жив ги гледаше малкият Райчо, с ниско подстригана коса и двете кратунки до босите му крака.

„Другарю майор, пионерите от първи отряд на дружина „Млада гвардия“ са готови за откриване на тържествения сбор“ — рапортува дружинният председател Снежанка Манолова.

Сборът е открит. Чавдарчетата уверено отговарят на зададените им въпроси. Те тържествено обещават пред другарите си, че ще обичат и пазят своята социалистическа родина. Настъпва вълнуващ миг. Войниците завързват на третокласниците алените връзки, окичат ги с пионерски значки. На гърдите на всяко дете грейна оня къс от знамето, който може би е напоен с най-много юнашка кръв, и който възел, който събира мислите на трите поколения — пионери, комсомолци и комунисти.

На поздрава на майор Енчев младите пионери отговарят дружно: „Винаги готов!“

Майор Енчев им разказва за героичния подвиг на малкия Райчо и ги призовава да следват неговия пример, като бъдат верни до смърт на своя народ.

Василка РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

ПРЕД НАУЧНАТА СЕСИЯ ПО ИСТОРИЯТА НА РЕВОЛЮЦИОННОТО ДВИЖЕНИЕ В СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ

Комунист с кристално чиста съвест

Стъпките на надзирателите едва бяха заглъхнали, когато до мене стигна гласът на Цветан Данкин от насрещната килия:

— Ради, чу ли?

— Какво стана? Нищо не разбирам. Да не би...

— Изведоха Наско, Никола и Елефтер.

— Изведоха? Истина ли?

Трепки полазиха по гърба ми. Затреперах като паралитик. След миг почуках по стената на Водиченски. Никакъв отговор. Дадох сигнал на отсрещната стена. Трайко се обади.

— Чух и знам!

След това по стените се понесоха сигналите на морза, някои по-силни, други по-слаби. Всички трескаво съобщаваха едно и също:

„Изведоха Наско, Никола и Елефтер. Наско, Никола и Елефтер“.

Елефтер произхождаше от работническо семейство. Ние знаехме, че бе завършил гимназия в родния си град Силистра, и увлечен в радиотехниката, заминал да учи в Германия. Завърнал се и през 1923 година постъпил в железопътната тракция като електротехник. Същевременно той следвал немска филология и скоро станал секретар на РМС в Софийския университет. В студентската му квартира често намираха подслон нелегални другари. Това продължило и след като се оженил: неговата другарка, Недялка, също била предана комунистка.

Малко преди войната Партията възложила на Елефтер да ръководи тайна радиостанция. Той и другарката му устроили в стаята си скривалище за апаратите, като използували стенната печка, а опънатата в стаята антена за маскирали с простряното на нея пране. Таблото, което служело за приемане и предаване, Елефтер прикрил с няколко измервателни уреди — осцилограф, волтмер, и разни контакти за измерване и пробване на радиолампи. Скоро била установена и радиовръзката със Съветския съюз. Материалите, които трябвало да предава, получавал от Павел Шатев. Приетите радиограми също предавал на него. Малко по-късно Никола Вапцаров му доставил резервен радиоприемник.

За да замаскира всичко, Елефтер окачил пред вратата на квартирата си табелка: „Радиотехник — поправя радиоапарати“.

Конспирацията обаче заставила Елефтер незабавно и категорично да прекъсне всички други връзки с партийни задачи и другари, за да не буди никакво подозрение. Това му причинило найтежки огорчения. Веднъж нелегални другари, които преди това се укривали в квартирата му, отново поискали да ги приеме. Елефтер им отказал, без да обяснява причината... Другарите го сметнали за страхливец, дори за... изменник. И през 1940 години на Елефтер със страшна изненада и мъка прочел в брой 2 на нелегалния вестник „Работническо дело“ името си в списъка на... провокаторите. Той съобщил всичко на задграничното партийно ръководство, но оттам му отговорили да продължава спокойно работата си.

През 1942 година, когато Павел Шатев бил арестуван, Елефтер все тъй сам извършвал цялата техническа работа, подпомаган от другарката си, а по-късно по нареждане на Партията със съдействието на Кирил Христов начело помощници за откриване на нова радиостанция: това били Никола Бонев, Цветан Георгиев, Георги Мишев и Ангел Йотов, всички от село Бухово. Елефтер започнал спешно да ги подготвя за самостоятелна работа.

Всичко вървяло добре до момента, когато Елефтер забелязал, че квартирата му е поставена под полицейско наблюдение: съобщил веднага това зад границата и оттам му наредили временно, задве седмици, да преустанови предаванията. На следната година предстояло да започне работа втората радиостанция — в село Бухово: за отговорник бил определен Страшимир Анастасов, а за радист братът на Никола — Богдан Бонев. Ала на 2 април 1943 година дошъл провалът. Арестували първо Елефтер, после помощниците му Страшимир Анастасов, Васил Дачев, Никола Бонев. Три месеца по-късно Софийският военен съд осъдил на смърт Елефтер Арнаудов, Никола Бонев и Страшимир Анастасов. По време на процеса и след това много обвиняеми и другари смятали Елефтер за предател.

А германското гестапо, като преглеждало заловените ръкописи на Елефтер, разбрало, че той е работел върху някакъв ценен апарат — нещо като телевизор, който, прикачен към телефон, щял да възпроизвежда и звук, и образ. Германците предложили на Елефтер да продължи работата си върху изобретението, като му обещали, че няма да го разстрелят. Елефтер отказал.

И загина Елефтер, тоя трагичен герой, преди да беше възтържествувала пълната истина за него. И навярно мисълта за това е помрачила последните му минути. Но по-късно, след победата, от лицето на Елефтер паднаха всички сенки и то грейна в ореола на безсмъртието и кристално чистата съвест на комуниста.

Откъс от спомените

на Ради Радев от книгата

„917 дни смъртен“

ПЪРВИТЕ ЗАПОВЕДИ

(Документална повест от Сергей Мартынов)

23

Докато се нижат мъчителните и тревожни дни на очакване, получавам все нови и нови писма.

Но ето, най-после, дойде отговор и от самия Горбунов. Неголямо писмо, но много вълнуващо. Вечерта на 22 юни той е бил ранен в ръката и крака и останалите живи граничари го влекли в гората. После отстъпвали, излезли от обкръжение. Щом зараснали раните, той отново влязъл в строя. Взел участие във великото сражение на бреговете на Волга, при превземането на Одеса, в щурма на Измаил. После с боеве преминали цяла Румъния, България, Югославия, Унгария и Австрия. Денят на победата посрещнал в югославския град Загреб. После известно време служил в Берлин. Служил в армията още дълги 10 години. Неговите бойни другари вече отдавна са се върнали по домовете, вече са тръгнали техните деца на училище, родили се след войната, а Горбунов продължаваше да изпълнява своя воински дълг.

А сега, преминал вече в запас със звание капитан, живее в покрайнините на град Ярослав на самия бряг на Волга. Има двама сина: Олег служи в армията на територията на Източна Германия, Борис се учи в училище. Жена му Маша, сега вече Мария Ивановна, завежда детска градина.

В април шестдесет и трета година ние, най-после, се срещнахме. Това беше мъж невисок на ръст, с тесни рамене, даже нежен на вид, с немодно завързана вратовръзка, с широк панталон, какъвто сега вече отдавна не се носи...

Аз напрегнато се вглеждах в лицето на Василий Николаевич, вслушвах се в неговия говор, заглеждах се в държането му. Пред мен беше човек външно с нищо не отличаващ се от другите: дълбоко хлътнали очи, широк нос, множество дълбоки бръчки на чело. Той е на четиридесет и шест години и на слепоочието вече блести побеляла коса. Много трябва да е преживял през своя живот този сдържан на думи човек.

По цели часове бродихме ние с него в подмосковната пролетна гора и аз все го питах за Новоселки, за първия бой, за граничарите, които той командуваше. Горбунов разказваше с равен възглух глас, „окайки“ по вологодски. Той се оказа откровен човек, даже рязък: което е било, било, а което не е, значи не е било, и няма защо да се фантазира! И най-добре е да отидем в онези места, където всичко това е станало...

През октомври същата година пристигнахме в Полша. От Новоселки — направо в Стари Бубел. Без визи, без гранични паспорти, макар и законно, по всички правила на тъй нареченото опростено преминаване на държавна граница със служебни цели.

В определено време и в предварително уточнено място нашата кола се приближи до Буг. И в същото това време от противоположния бряг пристигна с кола офицер от полската гранична охрана. Колата се качи на сал, който се отдели от брега и бавно заплува към нашия бряг. Той пресичаше реката недалеч от онова място, където преди двадесет и две години я преплува Павел Калистратович Дудко. А ние стояхме на онзи самия бряг, по който вървяха тогава командирът по политическата част Горбачев и ефрейтор Капинос, приели неговия тревожен сигнал. Наоколо беше много тихо и ясно. Малки вълни пляскаха в бортовете на сала. Ето той се опря в брега, колата слезе от пясъка и се спря до нас.

От нея излезе полски офицер с кафяв шинел и кафяв дълъг панталон. Заставайки мирно и рязко отдавайки чест, той се представи:

— Капитан Александър Будих.

И добави, че е радостен да види съветски другари.

Съпровождащият нас майор се здрависа с него, като с добър стар познат: не веднаж му се е случвало да се среща по служба. После ни представи. Капитан Будих на всеки отдаваше чест, здравеше се и казваше името си. Той каза, че съветските другари могат незабавно да преминат в Полската народна република и да се чувствуват като у дома си.

Ние седнахме в своя автомобил, пресякохме границата и бързо слязохме от сала на този бряг.

Да, поразителна промяна е станала на нашите граници!

Аз видях как здраво захапа устни Василий Николаевич Горбунов и незабелязано изтри сълзите си Павел Калистратович Дудко.

Сега те пътуваха в колата заедно с мене. Горбунов—по места, където някога струпваше своите сили противникът, Дудко —в своята родина.

Успяхме да издирим Павел Калистратович едва през лятото на шестдесет и трета година. Какъв мил, обаятелен човек! Увличащ, искрен, с открито мъжествено лице, с ясни добри очи.

Цялата окупация Павел Калистратович е преживял със семейството си в Стари Бубел, невсякъде е помагал на съветски бойци, избягали от хитлеристки плен да преминат на източния бряг на Буг, а след войната се преместил в Съветския съюз и сега работи в Тосно във фабрика за детски играчки.

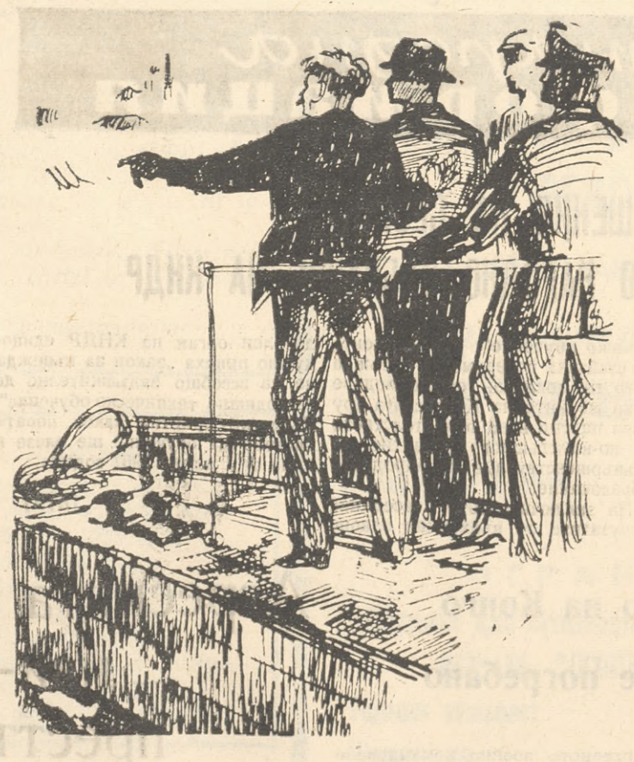
И ето в октомври сме вече трима — Горбунов, Дудко и аз— взели курс към Брест. Оттук — в района на Новоселки.

Отначало ние пристигнахме във Волчин и спряхме колата около бившата сграда на щаба на комендантството. Сега тук е болница за туберкулозни. А всички други постройки в двора са изгорели от немските снаряди. Горбунов ходеше и показваше: ето тук беше конюшнята, ето тук—столовата, тук—склад.

После ние пътувахме по междуселския път, тясно обграден с бели върби, и Горбунов показваше къде и как са отстъпвали и къде им е бил последният бой. Ние пристигнахме и в неговите бивши „владения“.

Представяте ли си как се развълнува Горбунов, за първи път върнал се тук след двадесет и две и повече години! Той изле зе от колата и бързо, без да чака нас, закрачи към родната застава. Ето срутените, обрасли с трева укрепления, ето калдъръмената пътечка, направена от ръцете на неговите бойци; ето вхо да с дървената стълба, на която той обичаше да седи през свободните минути; ето канцеларията, където е отдал последната си заповед по охраната и отбраната на границата...

А след това, преминали със сала през Буг, пътувахме по онези места, където хитлеристите трупаха сили преди скока си на нашия бряг. Ето в тези горички се криеха техните танкове. По тези пътища се съсредоточаваха орудията им. От тези вятърни мелници и камбанарии наблюдаваха нашия бряг.

Какво напомня сега за юнските събития през четиридесет и първа година? Изглежда нищо, напълно нищо. Израснаха млади борове вместо онези, които бяха изсечени за разбойническа маскировка на военните лагери. От несени са за претопяване гилзите от оръдейните снаряди. Изтрити са от лицето на земята бръчките от верижните следи на танковете, заровени са окопите. Спокойно текат водите на Буг и непосредствено към него се спускат зеленчукови градини и пасищата на полските села и градчета. По улиците на селата с крякане се разхождат тежки, тлъсти гъски. И в оня самия дом, на високия бряг на Буг, където по-рано се разполагаше хитлеристката „ваха“ — сега е полско начално училище и в него се обучават точно сто момчета и момичета.

Времената се измениха, но хората не могат да забравят черните години на окупацията и раните, нанесени от войната, не ни дават покой.

И когато, срещайки се с местните жители, ние им казвахме, че ето този гражданин с шапка е бившият началник на Новоселковската застава Василий Горбунов, всички го гледаха като чудо, като възкръснал от мъртвите и започваха в надпревара да разказват как геройски се е сражавала на онзи, на съветския бряг Новоселковската застава.

Търсенето на неговите бойни другари продължава. Вече са намерени някои живи участници в онези събития, роднини и приятели на загиналите. Именно те помогнаха да се възстанови картината на един от многочислените, но славни подвизи, извършени от съветските хора и от техните задгранични приятели в трагичните юнски дни на четиридесет и първа година на западните рубежи.

Край

Заслужена награда

КОГАТО се поемаха обещанията за социалистическото съревнование между животновъдите в чест на IX конгрес в началото на годината, овчарят-комсомолец Симеон Маринов от с. Паисиево обеща да се бори за завоюване званието „овчар-първенец“ в цялото стопанство. В мургавото му лице имаше и смелост, и увереност.

Симеон обичаше животните от малък. Оттогава по цели дни тичаше след овцете, заслушан в меденатa песен на звънчетата и блеенето на малките агнета. А вечер, завръщайки се от полето, сам издояваше техните овце с малките си сръчни ръце. Уморяваше се, но беше свикнал. Докато другите деца играеха по поляните, Симеон стана овчар. Баща му, дядо Марин, когото хората помнят само след овцете, беше решил да даде занаята си на своя син.

Основаването на стопанството завари младежа като овчар, но още първата година Симеон не се реши да вземе кооперативно стадо. Той беше твърде млад. Не беше свикнал да дои толкова много овце. Когато след година наново го повикаха в кооперативната овцеферма, той прие. Още на другия ден Симеон дойде най-рано във фермата и се залови за работа. Свърши всичко навреме и подкара овцете на паша. Когато на обяд се върна, другарите му показаха как трябва да дои, за да получи от овцете всичкото мляко.

Това беше преди 12 години, години, през които животът на младежа премина в овцефермата. Тук той за първи път чу думата съревнование, което отначало започна да се води между овчарите, а после в цялото стопанство.

Отдавна Симеон е на първо място в стопанството. Когато се отчете съревнованието в чест на IX конгрес, пак той беше изпреварил всички овцевъди. При план 8 330 литра мляко той е надоил 9 659 литра. Вместо 178 в стадото му се родили 198 агнета. Получил е 2 791 кг прираст срещу 2 358 кг. Планът за вълната е изпълнил 100 на сто. Затова той заслужено взе наградата за първото място. Не са една наградите, които е получавал Симеон—от ТКЗС, от Комсомола и т. н. Но той не работи за награди. Той просто обича работата си, обича животните. Затова общинският комитет на ДКМС го изпрати на петхилядния събор, който се провежда на Златните пясъци край Варна. Награда, извоювана в продължение на много години, награда, преди да напусне редовете на Комсомола.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Техническият прогрес в селското стопанство

МАШИНИТЕ ЗАМЕСТВАТ ХОРАТА

КООПЕРАТОРИТЕ от ТКЗС — Смилец обработват 25 000 дка земя. Преди години тази площ се обработваше от 700—800 души. Сега тяхната работа се върши от машините. Хората са тези, които ги обслужват и поддържат.

Стопанството разполага с 19 физически трактора, с 4 комбайна, 1 кукурузокомбайн и много прикачен инвентар. Не е малък броят и на автомобилите, ремаркетата и друг механизиран транспорт, който до много голяма степен улеснява труда на хората и поевтинява продукцията.

Цялото ръководство на кооператива има положително отношение към техническия прогрес. Не само инженерът Йордан Кръстев, но и председателят и неговите помощници се интересуват от новостите в селскостопанската техника и правят необходимото да я набавят и използуват. Затова всяка година до края на петилетката тук ще бъдат закупувани нови машини за по 60 000 лева. Така броят на тракторите, предимно тежки машини, ще бъде увеличен. Ще бъдат закупени култиватори и редосеялки с по-голям захват. Култиваторите ще бъдат комбинирани — такива, с които да може да се третират посевите с хербициди. Третирането на културите с тези препарати ще се приложи масово в стопанството, най-вече в бригадата на с. Сърпово, където 8 000 дка земя се обработва от 50-60 кооператори.

През 1968 год. броят на кукурузокомбайните ще се увеличи с още един. Ще бъде закупена и машина, която на място (на площадката) да доизчиства кочаните, прибирани с кукурузокомбайните. Така въпросът за бързото обиране на царевицата ще бъде най-правилно разрешен.

През идващата година стопанството ще закупи 2 румънски тороразпръсквачки. За 8 часа една машина наторява 400 дка земя. Освен високата им производителност тези машини имат предимството, че могат да работят и на наклонени терени. Това обстоятелство е особено важно за ТКЗС — Смилец, 80 процента от земята на което е с начупен терен.

До края на петилетката броят на стогометателите в стопанство то ще нарасне от 1 на 3. Така напълно ще се разреши въпросът за натрупването на сламата без участието на кооператорите. И през това лято, макар и само с една машина, извличането и складирането на сламата в края на блоковете бе механизирано. Нейното извличане се извършваше с волокуши, а окупяването ѝ — със стогометател. Много малка част от сламата бе трупана на ръка. След набавянето и на останалите машини този процес ще бъде извършван много по-бързо и площите навреме ще се освобождават за дълбока оран. Хората ще бъдат облекчени, а самият процес — до голяма степен поевтинен. Механизираното окупяване на сламата има и друго положително качество. Струпаната със стогометател слама се запазва много по-добре. В такива купи дъждът мъчно прониква.

Тук трябва да се отбележи и добросъвестната работа на механизатора Съби Златев. Както при всички други случаи, така и при обслужването на стогометателя е бил назначен той. Пак Златев за пръв път работил и с грайферния кран-товарач. Усвоил добре работата с него, той предава опита си на своите колеги. Кооператорите са много доволни от внедряването на тази машина, която има голям икономически ефект. За пръв път в окръга в смилецкото стопанство се работи с този кран. На съвещанието в ТКЗС—Ситово през 1964 год. механизаторите от Смилец са демонстрирали първи неговата работа.

През изтеклото лято техническият прогрес е навлязал още по-широко в полята на ТКЗС—Смилец. С косачка-товарач животновъдите сами са окосявали и пренасяли необходимата им за фермите зелена храна. Силажирането е било напълно механизирано. Много малко труд е бил необходим и за обработката на слънчогледа, засят пунктирано. Окопаването, брането и извличането на стеблата от обраните площи се е извършило пак с помощта на машините. И при вадене на арпаджика е била приложена изработена от механизаторите скоба. Сеитбата и прибирането на конопа е напълно механизирано. Това дава възможност в кооператива да се сеят повече технически култури (слънчоглед 3 000 дка, коноп — 380 дка). Тяхната себестойност е понижена твърде много. Така полевъдството носи на стопаните много по-големи доходи, отколкото преди години.

Механизацията е навлязла смело и в животновъдството на ТКЗС — Смилец. Един от птичарниците за 2 500 кокошки е напълно механизиран. Ако помещението, където е монтирана техниката, е по-широко, икономическият ефект от нея би станал много по-голям.

Сега почистването на постелята във всички птичарници става механизирано с изработения тук малък булдозер. Птицевъдите са много облекчени от тази рационализация. Тя им пести труд и време.

Доенето на млякото в кравефермата е механизирано. След няколко години животните ще бъдат настанени в два нови обора (единият от тях е вече построен). Тук всички процеси ще бъдат механизирани. Те ще бъдат оборудвани с новия съветски доилен агрегат „Даугава“.

През лятото на идущата година зърноплощадката в Смилец ще се механизира напълно. Само 2 души ще обслужват машините. Навсякъде, и в полевъдството, и в животновъдството, техниката навлиза смело в кооператива. Тя се управлява от хора, които я обичат и умеят до съвършенство да боравят с нея.

Стефанка СТАНЕВА

УСТА КОЛЮ ФИЧЕТО

(По случай 85 години от смъртта му)

МИНАВАЙКИ край град Бяла, пътникът не може да не остане възхитен от големия каменен мост над река Янтра, построен преди Освобождението от майстор Колю Фичето. Възхищение будят с красотата и оригиналността си и осмоъгълната чешма в Соколовския манастир, съборната църква „Св. Троица“ в Свищов и колонадният хан на Хаджи Николи в Търново...

Негово дело са и търновските църкви „Св. Богородица“, „Св. Никола“, „Св. Атанас“, „Св. Константин и Елена“, църквата „Св. Димитър“ в Лясковец, покритият мост с дюкянчета над река Осъм в Ловеч (изгорял през 1925 година, но после възстановен), мостът над река Росица при Севлиево, кулата-камбанария в Плаковския манастир, която съградил в чест на другарите си от Заверата в 1835 година, бившият турски конак в Търново и още много къщи, ханове, конаци, магазии, мостове, камбанарии и други сгради, разпръснати предимно в Северна България.

Колю Фичето, този необикновен строител-самоук, е оставил прекрасни архитектурни творби, някои от които са истински шедьоври на архитектурното и строително изкуство, повечето запазени и до днес. Но трябва да съжаляваме, че много негови творби са разрушени.

Никола Иванов Фичев, наричан от турските власти Фичеолу ефенди, а от нашия народ — уста (майстор) Колю Фичето, е роден в Дряново в началото на миналото столетие (според едни от биографиите му — през 1800 година, а според други — през 1806). Детските му години били помрачени от смъртта на баща му, поради което семейството западнало и обедняло. А майка му се принудила да го даде, макар и невръстно дете, да учи занаят.

Малкият Колю станал чирак при тревненци, прочути зидари по онова време. С това вратата на училището била затворена завинаги за него и той бил лишен от възможността да получи каквото и да било образование. Но бедното сираче храбро поело трудния път на живота, в който могли да имат успех само смелите, трудолюбивите и настойчивите.

С труд, упоритост и търпение, с изранени от груба и тежка работа ръце той напредвал в занаята, проявявайки изключителни качества: сръчност, умение, работливост, издръжливост и находчивост. С течение на времето някогашното плахо чирак станало прочут майстор-строител, известен, обичан и тачен навсякъде из Османската империя. Дряново станало тясно за него и той се преселил със семейството си в Търново, където останал да живее до края на живота си.

Турските власти високо ценели Колю Фичето заради способности те му и го назначили за главен архитект на беледието (градски съвет, общината) в Търново. А когато умният и способен държавник Митхад паша заел поста управител на Тунавилает (Нишко, Пиротско, цяла днешна Северна България и цяла Добруджа) той често възлагал крупни държавни строежи на прочутия майстор. От 1865 до 1867 година Колю Фичето строил Беленския мост, който бил дълъг 276 метра, широк 9,5 метра и имал 14 полукръгли отвора. За прецизната си работа на този строеж бил награден с най-високото турско отличие по онова време — ордена „Меджидие“.

Майстор Колю Фичето бил щастлив да види България свободна. На 27 (15 стар стил) ноември 1881 година бележитият строител починал в Търново.

Животът му е протекъл през най-бурната и най-светлата епоха на българския народ — епохата на Възраждането. Неговата творческа дейност съвпаднала с времето, когато нашият народ се пробуждал след дългогодишно робство, когато водел ожесточена борба против гръцкото духовенство за самостоятелна българска църква и духовна независимост, когато се борел на живот и смърт с турската власт за политическото си освобождение. А уста Колю Фичето бележи върховете на възрожденската ни архитектура, създаде шедьоврите.

Целият свой живот Колю Фичето е прекарал в работа. Отличавал се е със скромност, трудолюбие и честност. След завършването на моста при Бяла, който струвал 700 000 гроша (огромна сума за това време), не се оказал нито един случай негов работник да се оплаче, че не е получил парите за труда си. Колю Фичето се бил разплатил до стотинка със своите работници. Колю Фичето е бил и голям патриот. На младини дейно участвувал при подготовката на Велчовата завера, а по-късно, като прочут строител, във всички свои творби сложи български отпечатък, характер и стил.

Между най-изтъкнатите дейци на нашето Възраждане — просветители, общественици, писатели и революционери, Колю Фичето, знаменитият народен архитект, заема важно място с голямото си архитектурно наследство.

Иван ШАБАНОВ

УПОРИТ, СЪЗНАТЕЛЕН

СТОЯН ПЕТРОВ от с. Шуменци е между най-дългогодишните механизатори в ТКЗС Белица. За него всички се отзовават ласкаво, защото той е грижлив стопанин и истински човек.

Още от дете Стоян мечтаел да стане машинист. Все такива му били игрите. Такива били и заниманията на израсналия юноша. Затова, когато Стоян станал един от първите механизатори в МТС —Тутракан, никой не се изненадал.

От десет години той работи в село Шуменци. Десет години неговият трактор пори черноземa, сее в браздите чисти семена. През това време той отгледа и двете си деца, като изпълнил човешкия си дълг. Сега дъщеря му и синът му са вече задомени и живеят по новому.

По новому живее и бай Стоян — 52-годишният механизатор. На мястото на старата му къща сега в центъра на селото се кипри нов, красив дом.

Опитният механизатор не се плаши от трудностите. Макар че последните дни на сеитбата бяха изпълнени с много пречки, бай Стоян беше на полето винаги от 6 часа сутринта, така, както беше решил производственият съвет на бригадата.

Упоритостта на механизатора е възнаградена. През тази година той свърши много работа. Зася 3 110 дка есенници. Извърши 200 декара предсеитбена и 300 декара дълбока оран. Взе дейно участие при приготвянето на 1 480 тона силаж и много още селскостопански задачи през пролетта и лятото. За своя труд досега е получил 903 лева, а до края на годината възнаграждението му ще нарасне на 1 200 лева.

За високите успехи, които механизаторът постигна през миналата година, управителният съвет на стопанството го награди с екскурзия до ГДР. Откогато се е завърнал от чужбина, бай Стоян често събира своите колеги било в полския стан на бригадата, било на полето и споделя с тях впечатленията си от завършилата неотдавна екскурзия. И винаги свързва видяното в чужбина с тяхната работа. Недоволен е, когато вижда, че някои от трактористите не се грижат добре за машините, не извършват навреме прегледите, не ги смазват съгласно указанията и т. н.

Стоян Петров не е само добър производственик. Той е и добър общественик. Активен член е на Българския земеделски народен съюз в селото. Участвува във всички мероприятия, провеждани от местната дружба. Със своята обществена дейност и със своя труд той служи за пример на всички сдружени земеделци в селото.

Със своя непрестанен труд и съзнателно отношение към поставените задачи Стоян Петров помага твърде много за срочното и висококачествено изпълнение на всички мероприятия в бригадата на село Шуменци.

Марин МАРИНОВ

В птицефермата на с. Алеково работят дългогодишните птицевъдки Марийка Гичева и Радка Койчева. Благодарение на грижите, които полагат при храненето и гледането на кокошките, те получават висока носливост.

Пред агнилната кампания в село Българка

ОСЕМЕНИТЕЛНАТА кампания при кооперативните стада в село Българка започна и завърши навреме. Масовото агнене на овцете се очаква към средата на декември.

За тогава животновъдите се подготвят усилено. Помещенията са ремонтирани, почистени и дезинфекцирани. Счупените стъкла на прозорците се подменят. Оградат се кошари за зимно хранене на овцете. Най-старателни между кооператорите, които подготвят овцефермата за зимата, са другарите: Мани Маринов, Петър Стоев, Иван Колев и др.

Сега фермата разполага със 770 овце, подлежащи на агнене. За тях животновъдите са подготвили достатъчно фураж. В ямите има 630 тона силаж от фуражна царевица. Досега е нарупан 200 тона царевичак. Фермата разполага и със 70 тона бобенище, 20 тона смески, 20 тона слънчогледови пити и отсевки. За малките агънца са складирани 12 тона люцерново сено, което е все още недостатъчно и трябва да се изразходва разумно. В двора на фермата е струпана и необходимата балирана слама за постеля на помещенията.

От 15 ноември започна подхранването на овцете с по 300 гр концентриран фураж на ден. Благоприятната есен създава богата паша за животните. Затова овцете са в добро телесно състояние.

Ръководството на бригадата е направило необходимото и за създаване добри битови условия за овчарите. Стаите им за почивка са измазани и подредени. Набавено е необходимото гориво. Двата радиоапарата и радиоточките създават условия за културен отдих. Всички помещения във фермата са електрифицирани. Това улеснява овчарите при нощното контролиране на животните, което е наложително през настоящата кампания.

По настояване на бригадира Неделчо Иванов до овцефермата бе направено шосе. Това подобрение помага много на животновъдите. Повече от наложително е обаче да се извози в полето натрупания пред овчарниците тор.

Усилията на овцевъдите от с. Българка пред настоящата агнилна кампания ще им донесат нови успехи и през 1967 година.

Дочо АТАНАСОВ

ПЕСЕНТА НА СТРУГА

ЕДИН, два, три... минават часовете на смяната. Стоянка избърсва потта от челото си. Почиства струга си, хвърля поглед към извършените детайли и преценява качеството. Така е всеки ден. За несвикналия с шума на струговете е трудно да издържи. Но за Стоянка Иванова — младата стругарка от завод „Хром“ — Силистра, това е песен, която я прави да бъде винаги сръчна и внимателна. Обича хората, с които работи, а и те я обичат. Ако я попитат за тях, тя само се усмихва и казва: „Та ние всички сме заедно. С хубавите, задружните хора печелим победа след победа. За едно изкачваме върховете на успехите. Колко трудно се стига до тях“.

...Когато завършва основното си образование в родното си село Казимир, любовта ѝ към машините надделява и тя се записва в промишленото техническо училище в Силистра, което завършва с успех. А сега накъде? Разбира се, сред машините. Плаха, неопитна прекрачва прага на завод „Стомана“. Първите си крачки в предприятието тя прави преди няколко години. Трудно ѝ е било отначало. Трудна е стругарската професия. Ала Стоянка е старателна. Започне ли работа, работи я със сърце. Трудолюбива, сръчна, любезна с всички работници. Спечелва уважението на околните. За себе си тя не обича много да говори:

— Какво мога да кажа за себе си... Работя както всички други. Нашата бригада, която се състои само от младежи, се стреми да изпълнява нормите и да дава винаги добра продукция...

Бригадата се стреми. Но за това се изискват упоритост, воля, търсене на новостите, чувство за дълг. Ето тук е заслугата на бригадата, в която работи Стоянка. Бригада „Трайчо Костов“ първа приела обещанието да стане „Бригада за комунистически труд“. На упоритата им работа импонират другарството, взаимопомощта.

Сред тези хора израсна Ивана нова, с тях заживя. Топлите ѝ очи горят с любов за всички. Спечели доверието им. Но най-голямото доверие дойде преди три години. Тогава дъщерята на стария комунист Иван Иванов — Стоянка, бе приета в редиците на Комунистическата партия. Стопли се сърцето на младото момиче. Почувствува още по-голямо желание да работи, още по-голяма обич към хората. На тяхното доверие тя отговори с нови трудови успехи. И през тези три години цифрата на изпълнение на трудовите ѝ норми не слиза по-долу от 140 на сто. С отзивчивото си сърце младата комунистка стана другар на колегите си. Избраха я за партиен групов отговорник.

Подадоха ѝ ръка да учи по-нагоре. Сега е в III курс на вечерния техникум в Силистра. Работи 7 часа, а нормите изпълнява все 140 на сто. Това не се отразява на работата ѝ. Напротив, придобива по-голям опит, обогатява знанията си, любовта ѝ към машините расте. Тази любов я свързва завинаги със струговете. Тя се свърза с хората, с тия, с които работи, които ѝ помагат.

Много награди е получила Стоянка за добрата работа. Ала най-голямата награда за нея е другарският поглед. Той стопля, окриля, вдъхновява, дава ѝ сили да върви напред, устремена към нови постижения. Без другарите си тя не може, не може и без песента на струговете.

Ще завърши техникума Стоянка Иванова и ще остане пак в завода. Тук започна първият ѝ трудов ден, тук и ще продължи да печели трудови победи.

Радка АНАСТАСОВА

Усилията дадоха резултат

ВЪПРОСЪТ за качеството на продукцията вече зае заслужено първо място в дейността на промишлените предприятия. Наистина, все още има такива от тях, в които по пътя им се срещат немалко трудности, предимно от организационен характер, но болшинството ги е преодоляло. Новата система на планиране и ръководство на народното стопанство слага недвусмислено акцента на производствената дейност върху качеството като решаващ фактор при пласиране на продукцията и реализирането на печалбата. Този неин характерен белег е схванат добре от колектива на ДИП „Липа“, който се е постарал да намери пътища и начини за повишаване на качеството и в това отношение може да служи като добър пример.

Да се стигне до днешното положение в предприятието — направени само четири рекламации за около 1 000 лв. от началото на годината (а те са от транспортен характер!) — това значи, че проблемата за качеството е поставена на действително здрава основа, която гарантира един стабилен успех при отчитане на целогодишната производствена дейност. За по-яркото подчертаване на достигнатото ниво може да се направи известен паралел с производството от най-близо преди две-три години. Рекламациите за ниско качество се равняваха на хиляди левове, загубите на време и труд намаляваха значително месечната заработка на работниците. Но за сравнително кратък период ДИП „Липа“, смело казано, трансформира основно ръководната, а от там и производствената си дейност. Монтираха се нови машини, направиха се редица ценни рационализации, много от работниците повишиха квалификацията си. Не би могло да се определи със сигурност кое точно даде най-добър ефект, но месец след месец започна отчитането на все по-високи успехи, на все по-ниско количество на брака. Днес в „Липа“ е останал само споменът за онзи период.

За момента най-актуален е въпросът за работата със собствен качествен щемпел. Неговото начало беше поставено през миналата година, когато партийният комитет и профорганизацията предложиха той да се въведе както между отделните работници, така и между бригадите. Тогава се оказа, че осем души отговарят на изискванията за работа със собствен качествен щемпел, а впоследствие цели бригади ясно изразиха стремежа и готовността си да заслужат това доверие. Само за една година броят на работниците със собствен качествен щемпел се удвои, а ръчно-подготвителната бригада на Д. Трифонов тези дни започна да предава продукцията си, без тя да минава през качествения контрол.

Още в началото се създаде осемчленна комисия, в състава на която влиза член на партийния комитет, служител от ръководството на предприятието и представители на бригадите. От деня на сформирането си досега тази комисия следи работата на производствениците и прави предложения на кого да се даде качествения щемпел. Това същото се отнася и за бригадите. Изборът се прави въз основа на условията: поне едно пълно тримесечие работникът трябва да е бил излъчен за качественик, да поддържа висока култура на работното си място, да повишава квалификацията си, да е добър общественик и т. н. Заслужилите да работят със собствен качествен щемпел се поощряват и материално — премия в размер на 80 % от месечната заработка, ако не е допуснат нито един дефект.

Естествено, заслужилите да работят със собствен качествен щемпел не го присвояват „пожизнено“. Споменатата комисия извършва систематически проверки на тези работници и при първо откриване на допусната грешка се прави предупреждение и производственикът се задължава да я отстрани в извънработно време. Качественият щемпел се отнема при повторно допускане на дефект. Дейността на комисията се облекчава и допълва от въведения взаимен контрол — вътре в бригадите, а също така и между тях. По рано при предаването детайлите само се броеха, а сега заедно с това им се прави и оглед и при ниско качество се връщат.

Заедно с взаимния контрол голям дял в борбата за високо качество има и повишаването на квалификацията. Освен в курсовете, това става и в самия производствен процес. Работещите със собствен качествен щемпел предават опита си на шест души около себе си, като ги наблюдават и им помагат по време на работа, а два пъти седмично, в извънработно време, им обясняват някои тънкости в изработката на даден детайли.

Един последен факт ни сочи, че въпросът за високото качество е разработен добре в ДИП „Липа“. Преди около две години се правеше разграничение между продукцията за износ и тази за вътрешния пазар. Днес 80 % е предназначена за експорт, но колективът не прави разлика между нея и тази, която остава у нас. Това недвусмислено говори, че ръководители и работници са оценили възможностите и правилно разпределили силите си, за да дават винаги висококачествено производство — основен показател при новата стопанска система.

Георги УЗУНСКИ

ДА БЪДЕМ ПО-ГРИЖЛИВИ СТОПАНИ

ИНТЕНЗИВНОТО строителство в Силистренски окръг в усло вията, създадени от народната власт, е едно от големите и радващи постижения по пътя на не говото социалистическо преустройство. Малкият тих градец Силистра, запазил до преди петшест години градоустройствения си план и някои постройки от Възраждането, ежегодно промен ява облика си. Ние сме свидетели как в разстояние на два-три дни се събарят старите сгради и на тяхно място незабавно се залагат изкопи за основи на нови, било то битови, обществени или производствени постройки. Това строителство, което непрестанно се ускорява и обогатява, крие ед на сериозна опасност, на която бихме искали да обърнем внимание на гражданството, на цяла та общественост.

Писмената традиция е запазила през вековете известието за основаването на града. Възникнал като укрепен лагер на IX Клавдиев легион, който в 105-106 година бива преместен в Ду росторум (античното име на Силистра), за да пази дунавската граница на Римската империя, той се разраства и процъфтява. В по следната четвърт на II век Дуро сторум е вече селище от градски тип, почетено с известните в римската администрация пра ва на градското самоуправление. Разположен в област, през която минават почти всички нашест веници, Дуросторум е разрушаван и опожаряван, за да бъде из диган отново като символ на жи знеността на античната тради ция. През първата половина на VI век крепостните му стени са възстановени за последен път през античността.

Под името Дръстър градът се споменава като един от първите, които влизат в състава на образуваната в Североизточна Българ ия ранна средновековна българ ска държава. Средновековната по литическа история на града е сравнително добре позната. Ви зантийските хронисти назовават здравата българска крепост по повод на две важни политически събития — обсадата на Симеон от маджарите в Дръстър (895 го дина) и сраженията между вой ските на Киевския княз Светос лав и византийския император Йоан Цимисхи. Падането на Дръстър ознаменува завладяв ането на Източна България от ви зантийците.

Все в реда на тези мисли бих ме могли да изброим още много известни събития, свързани наве ки с този град на българската ис тория. Великолепната крепост на Дунава, влизаща във владенията на Иван Шишман, в края на 14 век споделя тежката робска участ на всички български земи. Съхранила следите на своето ми нало величие, тя дори в 17 век продължава да удивява пътешеествениците със своето богатство и красота. Значението на града нараства особено по време на руско-турските войни, които слагат своя отпечатък върху цялост ния развой на Силистренския край.

Този многовековен богат и съ държателен живот е съпроводен със създаването на материални и духовни ценности. Едни от тях са унищожени заедно с епохата, която ги създава. Други земята е погълнала и съхранила или полуразрушени, или изцяло запазе ни, в зависимост от характера им. Изкопите за новите строежи стават причина те отново да бъ дат разкрити. Останките от стро ителна и битова керамика, бронзови и стъклени съдове, оръжия, мраморни архитектурни детайли, паметниците на гражданската и религиозна скулптура и живопис, които се пазят във фондове те на музея в Силистра и в реди ца други музеи у нас и в Румъ ния, произхождат в голямото си мнозинство от случайни изкопни работи. В какъвто и вид да са достигнали до нас, тези паметни ци са ценен принос в изучаване то на материалната култура.

Изкопите за основи на нови сгради в Силистра непрекъснато разрязват културни пластове, до стигащи понякога дълбочина до 10-12 метра. Съзнателно или не съзнателно се начупват и унищо жават археологически материа ли — гърнета, паници, стомни, стъклени съдове, разрязват се и се рушат зидове. В повечето слу чаи работниците, които извърш ват изкопните работи, са нови, не знаят и не могат да оценят онова, което намират. Но има и случаи, когато строителните тех ници се страхуват, че ако бъде уведомен музеят, строежът може да се спре или да се забави. Тя хното усърдие е похвално, но е необходимо да си дават сметка ка кви непоправими вреди могат да се нанесат. Музейният работник, уведомен навреме за строежа, би могъл да следи изкопните ра боти и да предотврати начупва нето и изхвърлянето на находки те, без да се наложи да се спира работата. В процеса на тези ра боти той може да следи систем но културния пласт и да извлече и документира максимално най-пълно наличните данни. Само по този начин бихме могли да по пълним празнотите в нашето ис торическо познание. Факт е, че днес ние можем да кажем със сем малко за античната и средно вековна топография на града, за монументалните му крепостни, граждански и религиозни строежи, за погребалните съоръжения, за цялото великолепие и богатст во, което го съпътствува през ми налите епохи. Съвсем бегли са нашите представи за живота и материалната култура на обикно вено бедно население, фактиче ския творец на това великолеп ие, отминато мълчаливо и от ан тичните и византийски хронисти, и от по-късните пътешественици.

През месец септември т. г бях ме известени от председателя на профорганизацията на ДМЗ „Сго мана“, че при изкопите за основи на новия леярен цех работници те попаднали на останки от глинени съдове и тухли. Това ни да де възможност да изследваме културния пласт и да получим нови сведения за античната и средновековна топография на Си листра. Оказа се, че във от укрепения средновековен град през IX-X век е съществувало бедно селище, съставено вероятно от разпръснати, полувкопани в земята жилища. Можахме да раз крием изцяло и да заснемем пещта в едно от тези жилища, да приберем и да изследваме остан ките от неговия домашен инвентар. За нас представлява голям интерес и това, че средновековно то жилище е прерязало по-стар античен културен пласт, наситен с богати останки от римска и ме стна тракийска керамика.

Археологическото изследване на Дуросторум—Дръстър—Сили стра има не само локално значе ние. Ако неговата непрекъсната история бъде проучена по архео логически път, би дала някои при носи в изясняването на важни и все още слабо изучени въпроси от целокупната история на мате риалната култура в България. Такива въпроси например са за късноантичното културно наслед ство, за културните и етнически взаимодействия между заварено то население и славяните и пра българите, за характера на ран носредновековната българска кул тура, за материалната култура на българския народ през епоха та на турското робство, за етниче ски промени през същата епоха и т. н.

Как стои въпросът с археологи ческото проучване на Силистрен ски окръг, осеян с паметници от най-дълбока древност. Селищни могили от неолита, от каменно-медната епоха и бронза, много бройни селища на траките и над гробни могили — те са красноре чиви следи на една цивилизация, създадена хилядолетия, преди да се появят войнствените легиони на римляните. През римската епо ха тази гранична територия е за строена с градове, стратегически крепости, прокарани са широки и удобни пътища, край които са разположени пътни станции и стражеви кули. Създават се и много селища на уседналото зе меделско население. Имената на някои крепости и пътни станции се знаят от античните автори и пътеводителите. Някои от тях все още не са локализирани.

В Силистренски окръг не са из ключение случаите на съзнателно недобросъвестно отношение към паметниците на културата. Въпре ки изричното постановление могилите се изоравят всяка годи на. Селищните могили в селата Слатина и Гарван са покрити с изровени от тракторите парчета от съдове и мазилка от разруше ните жилища. Крепостите до села та Скала, Голеш и Нова Чер на са покрити с иманярски ями някои от които съвсем пресни. Трудно биха могли да се определят плановете на някои от форти фикационните съоръжения и по стройките на крепостта при село Цар Асен, тъй като камъните са извадени, за да бъдат използува ни за строеж на къщи. Могат да се изброят още редица такива примери. На всичко това трябва да се сложи веднъж завинаги край. В това отношение ние въз лагаме надежди на общест веността. Средствата, които народ ната власт отпуска за археологи чески проучвания, ще дадат пъл на възможност да се изследват много ценни и интересни памет ници. Силистренският край може и трябва наред с успехите на социалистическото строителство да запази и предаде на поколе нията културните ценности от ми налите столетия.

Ст. АНГЕЛОВА —Окръжен народен музей

КУЛТУРЕН ПОСТ

ЗА СИСТЕМНА МЕТОДИЧЕСКА КВАЛИФИКАЦИЯ НА УЧИТЕЛИТЕ

МНОГО са предпоставките, от които зависи успехът в работата на учителя, но решаващ фактор е самият той — учителят. Затова и основен въпрос в съвместната дейност на отдел „Народна прос вета“ при Окръжния народен съ вет и Окръжния комитет на Съю за на българските учители е проблемът за повишаване научна та ерудиция на учителите, за усъвършенствуване методическа та им подготовка и за тяхното идейно-политическо изграждане. Чрез педагогическия кабинет се организира система от меропри ятия в тази насока.

След реорганизацията на отде лите и след излизане на Указа ние №16 на МНП и ЦК на СБУ квалификацията на учителите се провежда по-специализирано, по конкретно. Секциите при педаго гическия кабинет осъществяват по-компетентно ръководство над нея.

Добре започна работа методи ческото обединение на учители те по български език и литера тура в горния курс на училища та в гр. Силистра. Докато при първата сбирка в Механотехни кума изказванията бяха малко, някак плахи и с недомлъвки, на втората сбирка във Втора гимна зия учителите откровено споделя ха трудности и опит, доверяваха си радостни успехи и несполуки в работата. Заслуга има преди всичко учителката Росица Желя кова с добре изнесените уроци, които станаха благодатна основа за разисквания, но налице е съ пването на леда във взаимоотно шенията на учителите, налучка се път за сближаване и другар ско сътрудничество. На такива сбирки учителите идват с готов ност.

Интересна форма на работа са районните методически съвеща ния с началните учители под ръ ководството на инспектор-мето дик Здравко Дренчев за ефекти вността на уроците по физическо възпитание. Учителката-методист ка Мария Димитрова организира районни семинар-практикуми по пеене, а школата за изучаване и популяризиране на добрия опит по руски език продължава дейно стта си под ръководството на Лиляна Бояджиева, учителка-ме тодистка.

Общинските и районни форми на квалификация обикновено се подготвят добре, минават на по високо научно и методическо рав нище, но те не могат и нямат за дача да изместят вътрешно-мето дическата работа в училищата и самообразованието. Напротив — по пътя на самообразованието, чрез сбирки на предметните ко мисии в училищата, чрез произ водствени съвещания и с темати чни ревизии на директорите тря бва всички учители да се заанга жират в подготовка за по-масо вите мероприятия. Тъкмо това, за съжаление, рядко се прави.

Обикновено явление е незаан гажираните пряко в методическа та сбирка учители да идват като „на гости“. В такива случаи и из казванията са малобройни, инци дентни, по хрумване в момента, без предварителна подготовка и задълбочено обмисляне. Още по-лошо впечатление правят безпри чинните отсъствия от колективни те форми на методическа работа (например, Виолета Дюлгерова и Йовка Христова от Вечерно СПУ, а и редица други) — затова ще трябва да се вземат по-ре шителни организационни мерки.

Никакви колективни форми на методическа работа обаче не мо гат да дадат на учителя онова, към което сам той не се стреми, което сам той не търси. Затова самообразованието има особено голямо значение, дори може да се каже, че играе първостепенна роля в системата на квалифика ция на учителите. Но на практи ка то се подценява. Между осем десетте учители в района на об щинския народен съвет село Па исиево не се намери нито един да е заработил планово, съзнател но, усърдно да се е заловил чрез самообразование да проучи някакъв проблем, да наблюдава и организира приложението му в практиката. Лош пример дават директорите на училищата, съюз ните активисти, опитните учите ли. В село Бабук, например, учи телката Латинка Атанасова с 14-годишна практика не е сметнала за необходимо да си изготви план за самообразование. От нея „се учи“ колежката ѝ — младата специалистка Мария Михнева. Ясно е, че нито директорът, ни то председателят на учителската организация, нито завеждащият творческите въпроси са на място то си.

Основните въпроси, които сек циите при педагогическия каби нет поставят за разработване по различните специалности, са из вестни отдавна и ясни. Необхо димо е да закипи творчески труд над решаването им във всяко училище, по тях да заработи все ки учител.

Стоян ПЕЕВ
завеждащ педагогическия кабинет — Силистра

За вас, млади учители

ПРЕДИ няколко дни в Окръжния комитет на Комсомола се събраха младите учители от гр. Силистра. Другарят Ата нас Киров — секретар на ОК на ДКМС, им предло жи от името на ръковод ството на Окръжния съ вет за работа с учащите се да бъде изграден клуб на младия учител в гра да.

Другарят Киров подро бно разясни целите и за дачите на клуба, негово то място в създаването на по-интересен, смислен и увлекателен живот на младите учители от гра да. Той говори за мно гобройните инициативи, на които може да бъде инициатор клубът, като ор ганизиране на тематич ни вечери, конференции, диспути, разговори, обсъ ждане на филми, оперни и театрални спектакли, забави, тържества, изле ти, екскурзии, походи до забележителни места и много други. По-нататък той се спря на мястото на клуба в увличането на младите учители по-ак тивно да участвуват в живота на пионерските от ряди и дружини и комсомолските дружества и организации, в укрепване на учителските комсомол ски дружества, във включ ването им в обществено-политическия живот. На клуба е предоставен пе дагогическият кабинет г дома на профсъюзите. То ва е първият клуб в окръ га и по подобие на него през следващата година ще се създадат и други клубове, като се използу ва набраният положите лен опит.

Младите учители със за доволство и радост посре щнаха предложението за изграждане на клуб на младия учител, избраха си ръководство от 7 чове ка. За председател на клуба бе избрана едноду шно другарката Михна Георгиева — учителка по математика в ССТ. Клу бът прие план до края на годината. При обсъж дането му бяха предло жени много интересни и съдържателни мероприя тия. С това първата учре дителна сбирка на клуба завърши.

Николай ЗЛАТЕВ

Кобилиците ще изчезнат

ЖИВОТЪТ на хората от с. Старо село се подобрява с всяка измината година. Само преди няколко дни те се зарадваха на но ва придобивка на народната власт — потекоха първите стру чиста вода. Дълго чакаха те тоя ден. Първите собственици на дворни чешми усърдно преглеждаха крановете и водомерите. Някои по-нетърпеливи жени слагаха ухо на отвора на тръбата и слушаха шума на приждащата вода. А на долния край на селото вече се чуваха веселите подвиквания на мъжете, събрали се с дамаджани те да се почерпят. На жените все им се струваше невероятно, че имат вода в къщи, и бързаха да напълнят всички съдове, да изми ят пътеките.

Пускането на водата значително улеснява всички домакинства, радва хората, подобрява битовите условия на живота им, прибли жава го до градския. Скоро кобилиците ще бъдат вече само спомен за дългите и неприятни преходи и чакания по кладенците.

Василка РАВАЛИЕВА

Грижите за професионалното образование на подрастващото поколение нарастват с всяка измината година.

НА СНИМКАТА: Преподавателят от ПТУ — Средище обяснява на курсистите палене то на двигателя.

АНТОЛОГИЯ НА СЪВРЕМЕННАТА ФРЕНСКА ПОЕЗИЯ

СЪСТАВИТЕЛКАТА и редакторката на антологията — поетесата Невена Стефанова пише в предговора: „Френската поезия би могла да се оприличи на многовековната катедрала на Шартр. Дантелена и в същото време невъобразимо солидна; мрачна и строга или сияйняващо жизнена, тържествена или проста; мистична и открита; тайнствена и откровена... Тая катедрала на изумителния вкус, находчивост, изобретателност, непримиримост и величие на френския гений е такава, че и най-неверуващият поклонник е готов да тръгне като древните пилигрими към нея“.

Френската поезия е дълбоко новаторска. Тя не е аполитична и антисоциална. Развитието ѝ е свързано макар и не пряко с развитието на живота и промените в общественото съзнание. Нейното бунтовно начало започва още от Франсоа Вийон, възкръсва в творчеството на „Прокълнатите“, продължава в разнопосочните търсения на Жари, Клодел, Сегален, Сен Джон Перс, Блез Сандрар, избухва с неочаквана сила в творчеството на бунтовника Аполинер, който събаря изкуствените прегради между живота и поезията. Бунтовният ѝ дух живее своеобразно в търсенията на дадаистите и сюрреалистите. В по-ново време той се надига в могъщата вълна на поетите от Съпротивата, на така наречените „ангажирани“ поети-комунисти Пол Елюар и Луи Арагон, превърнали поезията си в оръжие.

Антологията на съвременната френска поезия представя поети, чието творчество започва от нача лото на века до наши дни. Тя се стреми да разкрие проблемите, тревогите, постиженията на съвременните френски поети от всички поколения и направления. Някои от тях са познати на нашата читателска публика — Пол Елюар, Луи Арагон, Жак Превер и др.

Нашият читател, възпитан в духа на една коренно различна поезия, ще трябва да положи известни усилия, за да стигне до спецификата и чувствителността на френската поезия. Съвременната френска поезия е сложна. В нея няма онази разказателност, на която ние сме привикнали, няма традиционната последователност на преживяванията на поета.

Предговорът и библиографичните бележки, написани вещо от Невена Стефанова, запознават читателя с най-важните моменти от живота и творческия път на създателите на френската поезия. В хронологичен ред са представени 47 автори с най-характерните им творби. В колектива на преводачите са привлечени такива видни наши поети като Атанас Далчев, Елисавета Багряна, Веселин Ханчев, Георги Джагаров и др., които с умение и любов са претворили френския текст. Читателят ще може да почувствува ритъма на новия свят, доловен от Блез Сандрар, космичната самотност на Сен Джон Перс, благородния стабилен дух на френската нация в стиховете на Шарл Пеги, чистата, без примеси поезия на Пол Валери... Българският читател ще чуе гласовете на парижките улици и всекидневие в творчеството на Гийом Аполинер, ще се запознае с моста на Мирабо и „Червенокосата красавица“, ще го зашеметят мащабните образи на „Зена“. Той ще усети тътените на Жари, предсказващи гибелта на буржоазното общество. Ще надникне в прозрачната лирика на Вилдрак, в романтичната природа на Леон Пол Фарг, в детското безгрижие и в тревожното сърце на Макс Жакоб. Пред очите му ще минат апокалиптичните видения на Пиер Жан Жув, вртенето на земното кълбо, уловено в импресиите на Валери Ларбо, пластовете на историята, издълбани с философско прозрение от Виктор Сегален... Най-накрая българският читател ще се запознае със стихотворенията на седемнадесетгодишния Доминик Трен, който е една надежда на съвременната френска поезия.

Няма никакво съмнение, че антологията на съвременната френска поезия, така вещо и компетентно подбрана и съставена от редактор и преводачески колектив, ще даде известна представа на нашия читател за творческите търсения на няколко поколения големи френски поети, ще задоволи една отдавна назряла необходимост на културната ни общественост.

Иван АРНАУДОВ

Искате ли да получавате РЕДОВНО

през 1967 година вестник

„Силистренска ТРИБУНА“

АБОНИРАЙТЕ СЕ НЕЗАБАВНО ТИРАЖЪТ Е ОГРАНИЧЕН.

Вестникът през следващата година ще отпечатва РАЗКАЗИ, СТИХОТВОРЕНИЯ, ПОВЕСТИ.

Годишен абонамент 3,12 лв.

Шестмесечен 1,56 лв.

Станете абонати на вестник „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“

ВАЖНО СЪОБЩЕНИЕ

ОТП „ТОПЛИВО“ — СИЛИСТРА

СЪОБЩАВА на гражданите, притежаващи нафтови печки, че започна раздаването на НАФТАТА ПО ДОМОВЕТЕ ПО 0.13 лв. ЛИТЪРА.

Желаещите да получат такава да се отнесат за подробни сведения на тел. 27-27.

Предприятието пусна в продажба ТИПОВИ ВЪГЛИЩА с НАМАЛЕНИ ЦЕНИ от 16.50 лева на 12 лева и 8 лева.

От предприятието

ОТП „ТОПЛИВО“

ОБЯВА

На основание Наредбата на Министерството на вътрешната търговия за разпределение на строителните материали за стоков фонд ПРЕДПРИЯТИЕТО ПОКАНВА от 1 януари 1967 година всички граждани от Силистра, Тутракан и Дулово, които възнамеряват да строят през 1967 година или са в строеж за довършване на жилищни сгради, да посетят предприятието и се зарегистрират за необходимите количества строителни материали.

На всички зарегистрирани граждани предприятието ще води картотека. РАЗПРЕДЕЛЕНИЕТО ЩЕ СЕ ИЗВЪРШИ ПО РЕДА НА ЗАПИСВАНИЯТА. Записването на гражданите от Дулово и Тутракан ще става в съответните филиали ВЪЗ ОСНОВА НА ПРЕДСТАВЕНО РАЗРЕШИТЕЛНО ЗА СТРОЕЖ ОТ ГРАДСКИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ.

От предприятието

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Улица „Георги Димитров“ — сградата на Партийния дом, телефони: главен редактор — 28-28; зам. главен редактор — 32-29; секретариат — 39-55; отдел „Партиен“ — 32-01; отдел „Селскостопански“ — 32-48; отдел „Икономически“ — 32-11; отдел „Култура и бит“ — 32-40; Коректори — 31-32; вестник „Зия“ — 31-85; Администрация — 32-31;

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 137 (1150) | Вторник, 29 ноември 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДЕПОЗИТ

Усилена подготовка на трайните насаждения

Доброто презимуване на трайните насаждения е едно от важните условия за получаването на високи добиви от тях през следващата година. Това е добре известно на кооператорите от ТКЗС — Ситово. И затова, въпреки разнообразните и многобройни задачи, които има да се изпълняват в кооператива, те не изоставят и работата в лозята и овощните градини. Времето не е благоприятно, но лозарите и овощарите използуват всеки хубав ден за работа.

Стопанството разполага с близо 1 000 дка плододаващи лозя и с около 250 дка новозасадени. Близо половината от лозята, около 500 дка, вече са изрязани. Част от тях, около 400 дка, са заровени. Най-добре се изпълняват тези задачи от лозарската бригада на с. Поляна с бригадир Димитър Кралев. В тази бригада са засадени 500 дка лозя. По-голямата част от тях са изрязани и загребани. Работата по изпълнението на тези мероприятия в лозовите насаждения на стопанството се ръководи от агронома по трайните насаждения Димитър Кунев.

Едновременно с тези мероприятия се извършва пръскане на главините с разтвор от селинон сре щу рак. Това мероприятие се прилага след резитбата. Миналата година то се извърши за първи път частично и даде добри резултати. Затова сега се прилага масово във всички кооперативни лозя. В него участвуват четиритe пръскачки, с които разполага стопанството.

Започна и подготовката на овощните градини. Градината на с. Нова Попина, в размер на 150 дка, е напръскана. Предстои да се извърши зимно пръскане и на останалите овощни градини на стопанството, но това ще стане, след като бъде привършено пръскането на лозята. След напръскването площите ще бъдат изорани.

Кооператорите лозаро-овощари и механизаторите от ТКЗС — Ситово, под ръководството на специалистите, ще положат необходимите усилия, за да привършат подготовката за правилното иззимуване на трайните насаждения преди настъпването на студовете.

Емил ПРАХОВ

ХУБАВИ РАЗГОВОРИ И СРЕЩИ

РАЗКАЗВАМЕ ЗА РАБОТАТА НА ПЕТХИЛЯДНИЯ СЪБОР

Всеки нов ден носи все нови и нови неща за участниците в петхилядния събор-семинар в прекрасния черноморски курорт „Златните пясъци" край град Варна. Младите първенци от кооперативните и държавните земеделски стопанства от нашия окръг през последните дни обогатиха своите знания по отглеждането на селскостопанските култури и животни, посетиха концерти и спектакли, присъствуваха на делови и полезни срещи.

За дълго ще запомнят младите жени и девойки срещата с редколегията на списание „Жената днес". Мария Динкова, редакторка в списанието, говори за облика на съвременната селска жена и девойка. С голям интерес бе посрещнато изказването на журналистката Пенка Духтева, която сподели мисли за облеклото на жената. Архитектката Ана Танева говори за съвременните изисквания при обзавеждането на селското жилище. Варненското предприятие за модна конфекция „Дружба" уреди накрая ревю на дамско облекло, което зарадва твърде много участничките в събора.

Полевъдите и агрономите присъствуваха на лекцията на доцент Фетваджиева, посветена на химическата борба с плевелите по културните растения и нейното значение за социалистическото земеделие. Механизаторите обмениха опита си по използуване то на селскостопанските машини под девиза: „Техниката — с пълна мощ". Някои от младите специалисти-агрономи посетиха Научно-изследователския институт по пшеницата и слънчогледа край гр. Генерал Тошево. Младите лозари и овощари гостуваха на колектива на Комплексната опитна станция край град Варна. Доячите посетиха младежката ферма на ТКЗС в с. Долен Чифлик, Варненско, а овцевъдите — овцефермата на ДЗС „Стефан Караджа" край град Балчик. Свиневъдите се срещнаха с колектива на свинефермата на ТКЗС в с. Овчарово, Толбухинско.

През последните два-три дни съборяните от нашия окръг имаха възможност да посетят и много концерти. Най-голямо удовлетвие им достави присъствието на концерта на Държавния ансамбъл за песни и танци с главен художествен ръководител народния артист Филип Кутев. Накрая силистренци поднесоха на ансамбъла букет от свежи цветя и му пожелаха да им гостува и друг път, само че в родните им места.

В понеделник пред участниците бе изнесена лекция за решенията на Деветия конгрес на Партията за развитието на селското стопанство и мястото на младежта. Състояха се и срещи на Колегиума на Министерството на земеделието и на Секретариата на ЦК на Комсомола с младежите по професии и отрасли. Младите полевъди, животновъди, ремонтни работници, шофьори и специалисти поставиха такива въпроси, които най-много интересуват понастоящем младежта на село.

Представителите от нашия окръг проведоха вечер за родния край. На нея поканиха и младите първенци от стопанствата в района на Софийския градски народен съвет. До късно през нощта силистренци пяха, танцуваха, веселиха се. Тая вечер те откриха и талантите. До момента на вечерта те не знаеха, че Георги Димитров от с. Грънчарово пее толкова хубаво народни песни, че Йорданка Димитрова, младша агрономка от с. Попина, умее да рецитира така вдъхновено, че Стоян Киров, шофьор от с. Смилец и секретар на общинския комитет на Комсомола, е добър хуморист...

Петхилядният събор продължава. Той ще завърши с „Бал на плодородието" в сряда вечерта. В четвъртък нашите участници в събора ще се завърнат по родните си места.

Вълчо РАДЕВ

За първа година са птицевъдки Исмигюл Алиосманова и Зюхре Зюлкерова от с. Преславци. Въпреки че им липсва още достатъчно опит, те полаха много добри грижи за пилетата, които пронесоха още на петия месец. Наскоро те постигнаха 60 на сто носливост, като всеки ден събират по 1 000—1 200 яйца от 1 800 кокошки.

Майстори на високи добиви

СДРУЖЕНИТЕ земеделци от с. Калипетрово работят с жар и умение за претворяване в дело лозунга на XXX конгрес на БЗНС: „Всеки сдружен земеделец — активен борец за повече и по-евтина селскостопанска продукция". Техните успехи са резултат и на съревнованието, водено в чест на IX конгрес на БКП.

Особено добри успехи постигна пето звено от втора бригада, ръководено от Бацин Касабов — сдружен земеделец и член на общинското ръководство на БЗНС.

Неговото звено отгледа 117 дка фасул, от който получи по 219 кг среден добив при план 130 кг. Най-добър успех имат кооператорите от звеното в отглеждането на царевицата. От 370 дка площ те получиха по 460 кг зърно от декар. От един блок от 100 дка, макар и на неповивна площ, добиха средно по 730 кг царевично зърно. Между звената в ТКЗС — Калипетрово те получиха най-много царевица.

Хората на Бацин Касабов обработиха и 61 дка захарно цвекло. При план 3 500 кг те получиха близо по 6 000 кг от декар. От 27 дка тютюн произведоха по над 250 кг при план 150 кг от декар и т. н.

Недко НИКОЛОВ

Възжена линия в равнината

ЗАПОЧНА се строеж на първата възжена линия в равнината. Тази линия ще свърже шосето Силистра — Русе с „Малкия остров" край град Тутракан и ще обезпечи безпрепятственото извозване на дървения материал от острова.

Сега бригадата на Иван Дяков от Тутраканското горско стопанство трасира мястото, но скоро към тези строители ще се включат на помощ специалисти от Габровското и Русенското горски стопанства, така че обектът до края на годината ще бъде завършен. Общата дължина на линията ще бъде 1 500 метра и ще заменя 10 чифта впрегатен добитък.

Оборудването на линията ще се достави от Петричкото горско стопанство, чиито специалисти ще предадат своя опит по използуването на възжената линия.

След извозването на около 30 000 кубически метра дървеси на, през идущата година, оборудването на линията ще бъде пренесено на други обекти.

Викентий ДУКАНОВ

През тази година — повече агнета

ТАЗИ година агненето на овцете от фермата на с. Брадвари ще се извърши по-рано в сравнение с миналата година. Това се дължи на навременното осеменяване на овцете, което се извърши през месец август. Всички овчари тогава положиха максимални усилия, за да подготвят в кратък срок стадата си за запложданe.

И сега овчарите полагат много грижи, за да осигурят нормално развитие на бременните овце, да не допуснат аборти и да се получат здрави приплоди. Очаква се първите агнета да се родят към 10 декември.

За да протече нормално агнилната кампания, овчарите се готвят отдавна. Помещенията бяха ремонтирани още в началото на този месец. Вратите са поправени и прозорците остъклени. Скарите за фуража са също ремонтирани.

Нова придобивка за брадварските овчари е тази, че фермата им е електрифицирана отпреди двадесет дни. С това работата през усилената агнилна кампания много ще се улесни. Стаите на гледачите са добре подредени. В тях са осигурени печки, легла и топли завивки за овчарите, които трябва да дежурят през зимните нощи.

През тази година фермата разполага с един и половина пъти повече фуражи отколкото през миналата година. Тук са натрупани над 100 т качествено люцерново и фиево сено, 360 т силаж, 70 т слънчогледови отсевки, 82 т бобеница. В достатъчни количества е и концентрираният фураж. Това даде възможност на овчарите от един месец насам да подхранват овцете с по 200 г, а дзвиските с по 250 г концентриран фураж. От първи декември дажбите ще бъдат увеличени на 300 г.

Родилните помещения са ремонтирани, измазани и дезинфекцирани. Те са разделени на боксове за отглеждане на агнета на различна възраст. В близост до тях е осигурена достатъчно слама за постеля.

Миналата зима овчарите пре изпълниха плана си за агнетата. Вместо 1 181 те получиха 1 240 агнета. Тази година, благодарение на обилната паша и на допълнителното подхранване на стадата с концентриран фураж, животните се намират в много добро телесно състояние и се очаква да се получат още повече приплоди.

Освен това от по-ранното агнене фермата ще постигне голяма икономическа изгода. Тази година агнетата ще се родят главно през декември и януари, докато миналата година се родиха през януари и февруари. От това много по-голям брой от животните ще бъдат продадени на държавата на по-високи цени. Също така ще се даде възможност на овцете да се доят по-дълго време и да се постигне по-висок млекодайност.

Зия ИСМАИЛОВ

ВДЪХНОВЕНИ ОТ КОНГРЕСНИТЕ РЕШЕНИЯ

ДА изкупят и преработят повече мляко, да произведат повече сирене, кашкавал и масло — това е основна задача на работниците от ДСП „Млекопреработване" — Силистра.

В дните пред IX конгрес на БКП във всички цехове на предприятието кипеше усилена надпревара за произвеждането на повече и по-качествена продукция за задоволяване нарасналите потребности на населението. Сега след конгреса работниците се трудят за претворяване на конгресните решения в трудови дела. При план до 15. XI. да се изкупи и преработи общо 33 149 т мляко са преработени 34 139 тона. За 11-те месеца трябваше да се получи обща промишлена продукция на стойност 5 676 000 лева. Предварителните данни показват, че тази задача ще бъде преизпълнена.

На челно място в съревнованието е масларският цех при предприятието. Тук се отличава с добрата си работа майстор-масларят Енчо Иванов. Той редовно преизпълнява плановете по рандемана и качеството на продукцията. Пръв помощник му е Димитър Георгиев, който също работи с голямо усърдие. Цехът преизпълни годишния план за производство на чисто масло, като при план 198 т досега са произведени 201 т.

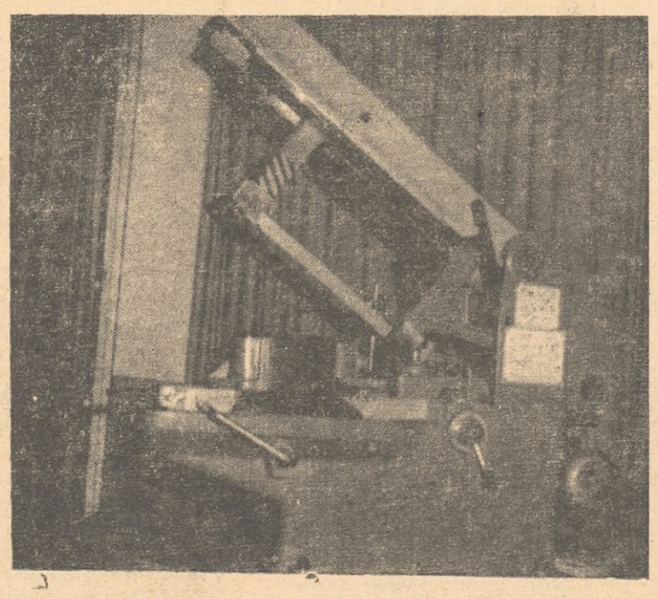
Добре работят и сиренарите от мандрата в гр. Тутракан с майстор Иван Желязков и помощник Никола Колев. Тук при план до 15 ноември да се преработят 1 156 т мляко са преработени 1 301 тона.

Не остават назад и сиренарите от мандрата в Средище, сред които се отличават с добрата си работа майсторът Юсеин Мехмедов и помощникът му Ремзи Сюлейманов. И тук планът е преизпълнен.

Работниците очакват с нетърпение деня, в който ще влязат в новата сграда на млекопреработвателния завод, където ще бъдат създадени най-добри условия за преработка на млякото в разнообразни произведения. Заводът ще бъде съоръжен по последна дума на техниката. А подобрените условия за работа в новата сграда ще ги вдъхновяват за нови успехи.

Недко КОЛЕВ

Произведено в нашия окръг

Машиностроителите от Завода за металорежещи машини в Силистра произвеждат всеки месец по 80 хидравлични ножовки. Ножовките са предназначени за рязане на метали с дебелина до 250 милиметра в диаметър. Вдъхновени от решенията на Деветия партиен конгрес, работниците ще произведат през следващата година над 900 ножовки.

Преработват тютюна

Кооператорите от село Господиново обработиха 40 дка тютюн. Те се грижеха така за цената култура, че получиха от нея 13 000 лева, вместо запланувани те 11 500.

Сега хората на бригадира Марко Димитров елпезират и денкарат сухите тютюневи листа. Три хиляди и двеста лева са вече обработени. На челно място в изпълнението на тази задача е звеното на Петър Александров. Голямо участие в елпезирането вземат: Радка Павлова, Тодора Василева, Марина Великова, Велика Трифонова и др.

Христо ВАСИЛЕВ

Аванс — едно тримесечие

ОЩЕ с прекрачване прага на машинния участък на ДИП „Липа" натрупаните камари от готови детайли правят силно впечатление. Леко замъглени от пълния с дребнички стърготини въздух, те се виждат чак до края на дългото помещение. Тук-там някои от машините просто се губят. А работниците не спират производството си — с бързи, трескави движения на ръцете те подават парче след парче на лакомите машини, които го захапват с острите си зъби и след миг новата част грижливо се полага на растящата нова купчина встрани. Все по-бързо и все повече! Тази е основната двигателна мисъл, владееща петдесет и петимата мъже от двете бригади в участъка. Тя се прояви преди няколко месеца, но тогава й беше трудно да си пробие път, защото на всички се струваше за невъзможна. А днес? Днес тя е реалност.

Всичко започна от едно събрание на работещите в участъка. Повод беше сметката на неговия началник, че в чест на Деветия конгрес на Партията участъкът може да изпълни годишния си план. Това беше не събрание, а буря. Как? Това е невъзможно! Ни кога досега не сме приключвали годината толкова рано! Ще дадем обещание и няма да го изпълним! Ще станем за смях! И още какво ли не се каза, но после, макар и все още неубедени в силите си, работниците решиха да опитат. Може би пък ще успеят. И обещаха, като заедно с това призоваха и другите участъци на предприятието да ги последват. Този призив беше толкова дързък, че остана без отговор. Трудността се увеличи и от това, че нямаха с кого да се съревновават. „Добре, тогава ще се съревноваваме със самите себе си!" — каза началник-участъкът К. Карава силев.

И се занизаха напрегнати дни. Вечер, когато машините замлъкваха, началникът правеше сметките за извършеното през деня. Моливът му неизменно сочеше почти еднакво изпълнение на плана — 125 процента, а понякога прескачаше и сто и тридесетте, което не беше рядкост. Отмина август с преизпълнение, привърши и септември с още по-голямо, октомври приключи на една крачка от плана за годината. Дойде и ноември с Партийния конгрес. Нико Великов счупи рекорда при правене на чекмеджетата — това е една от най-трудните работи — и даде двойно производство. Иван Димитров, Коста Манчев и Ниязи Хасанов увличаха всички след себе си. И една сутрин началникът на участъка съобщи: „Планът ни за годината е 40 941 лева. До снощи работихме по него, а от днес влизаме в новата година. В чест на Конгреса ние изпълнихме обещанието си!".

А камарите с готови детайли са предназначени за производството през първото тримесечие на 1967 година. За него се работи сега в машинния участък на ДИП „Липа" и колективът му е решил да го изпълни до края на декември. Трудно може да се намери място за съмнение дали това ще стане, защото трудовият подвиг, който работниците извършиха в чест на Партийния конгрес, е още много свеж и с извоюваната победа дава сили за още една. А възможности за нея има. Това е преди всичко добрата организация на работата и нейното систематизиране. Още от първичното разкрояване, та до последната машина се е предвидило и се знае кога и колко детайли ще преминават от една операция към друга.

Днес в машинния участък и дума не може да става за каквото и да е съмнение в силите. Всички са уверени, че волята и упоритият труд ще дадат нов, богат плод и на връх Нова година сред другите тостове ще се вдигне и още един, малко необичаен — за дошлия първи април.

Георги АНТОНОВ

Международен преглед

ПАРАЛИЗА В БОН

НА 24 ноември Вили Брандт доста оптимистично заяви, че идеята за „Голямата коалиция" (християндемократи и социалдемократи) печели все повече терен в Западна Германия и че „гледищата на двете партии по най-съществените въпроси са се приближили". Обаче малцина в Бон, пък и в чужбина, споделят този оптимизъм. Кризата във Федералната република се задълбочава не само от безизходицата във външната и военната политика, но и от растящите икономически трудности така, че понастоящем не може да се види нейното потушаване.

Направо казано политическите партии са в парализа и техните щабове нищо конкретно не могат да предложат както за намаляване на съперничеството между отделните групировки вътре в тях, така и за намирането на общ език с другите партии.

Твърди се, че във всяка от трите големи партии има поне по две групировки с различни мнения по бъдещото правителство. Освен другите спорове и противоречия християндемократите са разделени и по въпросите на „голямата" и „малката" коалиция: да участвува ли Щраус в бъдещото правителство. От своя страна, социалдемократите и свободните демократи не дават и дума да се издума за приобщаване на Щраус в кабинета. Но тогава възниква въпросът: нима Кизингер, който бе изтласкан на преден план от привържениците на Щраус, ще може да разреши кризата или ще трябва да се търси друга, нова личност за канцлер?

Не е маловажен въпросът дали Щраус ще бъде или няма да бъде в едно бъдещо западногерманско правителство. Но всъщност това не е най-главният проблем, не е решаващото, за да се излезе от задънената улица.

Диагнозата на западногерманската обстановка отдавна е ясна. „Финансите на държавата— пише списание „Шпигел" — са пресушени; дефицитът в бюджета възлиза на милиарди марки (през 1967 години ще достигне десет милиарда марки). Икономическото чудо свърши и през зимата ще имаме безработни. Във външната политика Федералната република е изолирана". За съжаление обаче, трябва да се подчертае, че въпреки яснотата и по време на сегашните междупартийни преговори не се прави и опит да се сложи пръст в раната.

С други думи ударението все още не се поставя върху пагубния курс на Бон, не се мисли за неговото променяне, за да бъдат превъзмогнати органическите дефекти на Федералната република. А именно този курс, подчинен на студената война и на реванша, доведе Бон до политическата и икономическата изолация, а сега опасно съживява и нацизма. Затова с положителност може да се каже, че дори и да бъде разрешена по някакъв начин правителствената криза, това ще бъде временно разрешение

НЕОБХОДИМИ СА ПОВЕЧЕ ГРИЖИ

Проверка на инспекцията за държавен контрол

В НАЧАЛОТО на месец ноември инспекцията за държавен контрол извърши проверка в ж. п. гара Дулово и пристанището Силистра за това как ДП „Транспред“, ДАП и товародателите опазват превозваните стоки при товарене, разтоварване, престояване и извозване.

Проверката в ж. п. гара Дулово показа, че при изпълнение на тези работи от съответните предприятия и учреждения се допускат редица слабости. Голяма част от наличните брикети по време на проверката бяха натрошени поради това, че не се съхраняват добре и не се извозват своевременно. По същите причини в района на гарата има повредени тухли, цигли, цимент и др. Поради това че не се изпращат превозни средства за директното извозване на товарите, около 70 на сто от тях се разтоварват на временен склад, което води до тяхното оскъпяване и повреждане. Поради липса на подходящи площадки и складове често пъти разтоварването става на открито и направо на земята. По време на проверката се установи, че ОТП „Топливо“ има на склад в района на гарата около 5 хиляди тона въглища, по-голямата част от които са повредени. Имаше и 20 вагона празен дървен амбалаж за „Булгарплод“, разтоварен направо на земята и вече почернял от дъждовете. Строителната организация има на открит склад разхвърляни покрай цялата гара повече от 50 вагона тухли, които не се извозват и не се вземат мерки за правилното им съхраняване. Често на гарата пристигат вагони с цимент, който се разтоварва на рампата, а извозването се извършва през следващите дни. При дъжд той се покрива с брезенти, но поради това че липсват скари, се намокря.

Организацията по извозването на товарите от гара Дулово до Силистра не е добра. Работи се само през деня и то с прекъсване за обедна почивка, през което време автомобилите на ДАП, които и без това недостигат, стоят. Автомобили от ДАП се изпращат нередовно и поради лошата организация правят само по един-два курса.

Не е добра организацията по товаренето и разтоварването на стоките и в пристанище Силистра.

При разтоварване на изкуствените торове, въглища и други насипни стоки грайферите на порталните кранове се препълват и стоките се разпиляват. И тук липсват покрити складове за съхраняване на стоките. Магазията на БРП е почти съборена и негодна за използуване.

Всичко това показва, че е необходимо да се вземат мерки за своевременното денонощно обработване на корабите, вагоните и камионите, а товарите да се извозват директно до предназначените складове, да не се допускат излишни разходи.

Инспекцията за държавен контрол задължи Марин Добрев—директор на ДАП, и Тефик Кязимов — директор на ДП „Транспред“ — Силистра, след съгласуване със съответните товародатели да разработят мероприятия, осигуряващи директното извозване на най-малко 70 на сто от стоките, пристигащи на гара Дулово за Силистра, и безденгубно денонощно обработване на всички вагони. Началникът на ж. п. гара — Дулово следва да осигурява навременна и точна информация и подаване на вагоните за обработка в най-подходящи места. Директорите на ОТП „Топливо“, ДСП „Булгарплод“, ОТП и началникът на Строителната организация — Силистра трябва да организират денонощно приемане на товарите от гара Дулово, да вземат мерки за извозване на складираните вече в района на гара Дулово и да настояват пред ДАП и „Транспред“ за директното извозване на стоките. Началникът на БРП и този на пристанище — Силистра да осигуряват своевременно плавателни съдове, да настояват същите да се обработват в най-кратък срок, а товарите да се съхраняват правилно и да се извозват навреме.

Инспекцията за държавен контрол в гр. Силистра предупреди транспортните организации и товародателите, че ако продължават да нарушават разпоредбите на 237 постановление на Министерския съвет, ще им се търси както дисциплинарна, така и материална отговорност. Това налага съответните ръководители да вземат бързи мерки и да подобрят организацията на работата с оглед в бъдеще да не се допускат нарушения от този род.

Ради ГАНЕВ
член на инспекцията за държавен контрол

ВЕЧЕР НА ДРУЖБАТА

ЖЕНКОМИСИЯТА при общинския комитет на Отечествения фронт в с. Зафирово проведе през този месец вечер на дружбата между жените българки и туркини.

Цялата група посети два образцови дома — турски на Шукри Салимов и български на Георги Костадинов. Жените се запознаха със съвременната уредба на дома — кухня, всекидневна и спалня. Силно впечатление направи добре уреденият и хигиеничен дом на Шукри Салимов. Домакинята Ремзия го е подредила с голям вкус. Красиво изработените килимчета и възглавнички, поставени върху съвременните мебели спалня, гардероб, диван, — придават още по-голяма уютност на дома.

Групата посети също уредената от женкомисията съвременна спалня в една от залите на читалището. Тук бе обърнато внимание на жените какви трябва да бъдат мебелите в спалнята и как да се подреждат.

Оттам всички отидоха в салона на читалището, където беше представено ревю на старо турско и съвременно облекло. Показа се сватбена премяна отпреди сто години, която то направи впечатление с красивите мотиви, изработени от сърма. Показани бяха и други турски облекла. Ревюто завърши с показване на пролетно, лятно и зимно облекло.

Накрая бе отчетена предконгресната дейност. Жените-туркини рамо до рамо с българките са се трудили за изпълнение на обещанията в чест на това голямо политическо събитие. Приеха се мероприятия за подобряване на работата. Срещата завърши с другарска вечер, на която бяха изпълнени много български и турски народни танци и песни.

Кина ДАЧЕВА

ТЕ СТАНАХА КОМСОМОЛЦИ

ОСМОКЛАСНИЦИТЕ от село Зафирово бяха приети в комсомолската организация през миналия месец. Денят, в който стана това, беше за тях истински празник, изпълнен с голямо вълнение.

За тоя вълнуващ ден те се бяха подготвили отдавна. Това личеше по стройните отговори, които даваха на зададените им въпроси из устава на Комсомола и героичното минало на нашия народ.

Иванка ХРИСТОВА

Помощ от сърце

И ПРЕЗ тази есен прибирането на царевицата в държавното земеделско стопанство „Янко Забунов“ беше трудна задача. За да се изпълни тя навреме и висококачествено, голяма помощ на селскостопанските работници оказаха учениците от основното училище при стопанството. Царевицата беше обрана механизирано с кукурузокомбайните. При този начин на работа обаче кочаните не се обелват добре от шумата. За да се приберат в царевичните кошове е необходима допълнителна обработка.

Учениците свършиха добра работа, като обелиха повече от 150 тона царевични кочани, организирани по класове заедно със своите класни ръководители. Усърдно се трудиха всички пионери, но най-добра работа дадоха прогимназиалните класове. Ръководството на стопанството е доволно от помощта, която оказаха пионерите от нашето училище при прибирането на царевицата.

Кирил ТАСЕВ

Голям интерес към детския печат

ПИОНЕРИТЕ от дружина „Митко Палаузов“ при училище „Димитър Благоев“ в село Ножарево са много любознателни. Освен уроците си, те обичат да четат и извънкласна детска литература, вестници и списания.

Пионерите вече се абонираха масово за в. „Септемврийче“ и детския вестник на турски език „Филиз“, а много от учениците станаха абонати и на съветския вестник „Пионерская правда“.

Кампанията по абониране то на пионерите за наши и съветски детски вестници и списания продължава.

Ахмед ДЕМИРОВ

НЕЗАБРАВИМ ДЕН

В СВЕЖОТО ноемврийско утро слънчевите лъчи се плъзгаха по тихата и спокойна морска вода. Този топъл като пролетен ден ще бъде незабравим за младите граничари от Силистренски окръг, служещи в поделението на офицера Рангелов. Та може ли да се забравя военната клетва за вярност и преданост към Партията и Родината?

На организирания тържествен обяд по случай клетвата заедно със своите родители и командири младите пазители на родната граница от нашия окръг дадоха обещание да защитят достойно своята войнска чест. С блиещи на очите сълзи от вълнение те заявиха пред своите родители и командири, че ако се наложи, са готови да дадат най-скъпото — живота си за отбраната на социалистическата си Родина, за щастието и спокойствието на своя народ.

И тая свещена клетва младите комсомолци няма да нарушат в никакъв случай, те ще бъдат винаги твърди на своя пост на границата и няма да позволят вражески крак да стъпи в родната земя.

Станчо СТАНЧЕВ

Реджеб Шевкъев и неговият помощник Мехмед Ахмедов са едни от най-добрите трактористи в района на ТКЗС — Паисиево. При годишен план 15 000 декара мека орач до края на октомври те направиха 26 000 декара и се наредиха на едно от първите места в стопанството.

Фестивал, посветен на Партията

В СЕЛО Алфатар се състоя неотдавна общоучилищен фестивал, посветен на Партията. В продължение на три часа в новия кооперативен дом звучаха песни, монтажи, стихове... Пионерите бяха неуморими — едни слизаха от сцената, други се изкачваха. Отплата за упоритя им труд при подготовката на фестивала бяха бурните аплодисменти на публиката.

Комисията се затрудни при определяне на първенците — всички се бяха подготвили много добре. Все пак със своето изпълнение се откроиха самодейците от пети „а“, седми „а“ и осми „а“ класове.

Проведе се и рецитал за Партията. Звучаха бойките, наситени с партийност стихове на Пеньо Пенев, Христо Радевски, Иван Бурин.

Фестивалът завърши с изпълнение на програма от училищния хор.

Радка ЙОРДАНОВА

Партийни, комсомолски, отечественофронтовски и стопански ръководители, пропагандисти, агитатори, активисти и библиотекари!

През 1967 г. Издателството на БКП продължава да издава на абонаментни начала:

I. БИБЛИОТЕКА „В ПОМОЩ НА ПАРТИЙНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ В ПРОМИШЛЕНОСТТА, СТРОИТЕЛСТВОТО И ТРАНСПОРТА“

8 (осем) брошури — годишен абонамент 1,28 лв.

II. БИБЛИОТЕКА „В ПОМОЩ НА ПАРТИЙНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО“

10 (десет) брошури — годишен абонамент 1,60 лева.

III. БИБЛИОТЕКА „В ПОМОЩ НА ПАРТИЙНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ ПО ВЪПРОСИТЕ НА ИДЕЙНО-ПОЛИТИЧЕСКАТА РАБОТА“

6 (шест) брошури — годишен абонамент 0,96 лв.

Тази библиотека, която ще излиза на мястото на двете досегашни (на агитатора и на пропагандиста) библиотеки, освен въпросите на пропагандата и агитацията, ще застъпва и формите на масово-политическата работа в партията, въпросите на комунистическото възпитание, на политико-просветната и културно-масовата работа на обществените и масовите организации.

IV. БИБЛИОТЕКА „МЕЖДУНАРОДНА ПОЛИТИКА“

8 (осем) брошури — годишен абонамент 1,28 лв.

От брошурите на библиотеките ще се запознавате с различни теоретични и методически проблеми на политическата работа, с опита на партийните организации, с международни събития.

Абонирането се извършва в пощенските станции, от раздавачите, междуселските куриери и обществените пълномощници по печата в предприятия, учреждения, институти, МТС, ДЗС и ТКЗС.

Икономическо положение и социални и политически мероприятия на българския фашизъм в Южна Добруджа и Силистренски окръг

НА 7 СЕПТЕМВРИ 1940 година бе подписана Крайовската спогодба между България и Румъвяше присъединяването на Южна Добруджа се връщаше на България.

Българският фашизъм представяше присъединяването на Южна Добруджа към България като начало на реализирането на националните идеали. С много шум, тържественост, речи, паради и манифестации, с народни тържества се посрещаше българската армия. Българският фашизъм се стремеше да докосне най-хубавите, най-светлите чувства на българския народ, да превърне неговия патриотизъм в яростен национализъм и го привлече на своя страна.

Присъединяването на Южна Добруджа към България беше значителен политически успех на фашизма—разрешаваше се една неправда, плод на пагубната политика на българската буржоазия. Но този политически успех имаше и икономическа основа — разширяваше се вътрешният пазар и се създаваше стимул за развитието на индустриалното производство. С неприсъща за буржоазията откровеност сп. „Икономически преглед“ в брой 14 от 15 септември 1940 година пише:

„Значението на Южна Добруджа за нашето стопанство е твърде голямо. То може да се очертае със следните няколко думи:

1. Значителното производство на зърнени храни в Южна Добруджа увеличава самозадоволяването на страната с някои артикули, на първо място със зърнени храни, а от друга страна увеличава експортните ни излишъци от жито и царевица — първото с 80 000 тона, а втората с 60 000 тона годишно.

2. Южна Добруджа разширява вътрешния пазар на страната и особено поради слабо развитата си индустрия, открива възможности за пласиране на нашето индустриално производство“. Сякаш е колония.

Наистина какво представляваше Южна Добруджа, че толкова големи бяха апетитите и надеждите на българската буржоазия?

Пак сп. „Икономически преглед“ в същата книжка отбелязва: „Южна Добруджа има площ 7 726 квадратни километра и население 400 000 жители, така че както повърхността, така и на селението на страната ни се увеличават съответно — повърхността на около 112 000 кв. км, а населението на около 7 милиона.

...около 80 на сто от населението й се състои от селяни-земеделци, известни със своето голямо трудолюбие, своята голяма предприемчивост и буден български дух“.

Южна Добруджа заема 7,81 на сто от повърхността на България и е имала 12,5 на сто от обработваемите площи през 1940 година. Средно едно селско земеделско стопанство в България е притежавало от 40 до 60 декари земя, а в Добруджа — 100 декара и при това 3 пъти по-малко раздробена.

Стопанствата до 50 декара се водят нестокопроизводителни. В България 68.7 % от общия брой на стопанствата през 1913 година са били такива и са притежавали 21 на сто от обработваемата земя, а в Южна Добруджа това са 55 на сто от стопанствата и владеят едва 9,6 на сто обработваемите площи.

До 1913 година Южна Добруджа е имала от наличните в България:

Коли за коне.....	— 23,7	на сто,
Плугове.....	— 15,6	„
Редосеялки.....	— 42,4	„
Жътварки.....	— 28,9	„
Вършачки.....	— 22,9	„
Коне.....	— 22,7	„
Произ. на пшеница	— 14,5	„
Произ. на ръж	— 4,4	„
Произ. на ечемик	— 18,0	„
Овце.....	— 1 047 039	глави, от които само в Силистренски окръг..... — 278 418 глави
Население.....	— 6,7	на сто.

Оттук и извода:

1. С откъсването на Южна Добруджа от България през 1913 година България изгубва най-голям брой от земеделските си стопанства, които работят не само за вътрешния пазар но и за износ, и

2. Българската власт и българската буржоазия са разчитали следователно броят на безимотните и малоимотните по-голям, то ясно става още по-голямото разслоение сред селското население в нашия окръг. (вестник „Подем“, бр. 24 от 27 юни 1941).

Българската власт заварва в Силистренска околия окаяно селско стопанство. Към края на твърде много на укрепване на българската икономика с възвръщането на Южна Добруджа през 1940 година.

Освен това тези сведения сочат и голямото разслоение в добруджанското село: 54 на сто от селските стопанства са притежавали 9,6 на сто от обработваемите площи, а 2,7 на сто най-едри стопанства са притежавали 32,2 на сто от тези площи. Като се има предвид, че стопанствата в Силистренски окръг са били сравнително по-дребни от тези в Добрички (Толбухински),

Към историята на Силистренската партийна организация

1940 година: „В околията има: 89 000 дка мери, 65 000 дка гори и 480 000 дка обработваема земя“ разпределена така: „частни земи на местните стопани 270 000 дка и държавни земи 210 000 декари. Частната обработваема земя е разпределена между 6 720 стопанства. На едно селско стопанство се падат 38 дка. Средната им големина е между 26 и 79 дка. Две трети от селата имат стопанства с големина от 30 до 50 декари.

Държавната земя има произход: 90 000 дка от отнетата една трета от румънската власт, конфискувани земи 14 000 дка и мери и разорани гори 90 000 дка“. (в. „Подем“, бр. 24 от 27 юни 1941 година).

Тази буржоазна статистика е може би вярна, но е непълна и неточна. Тя не дава данни за големината на стопанствата по категории, а оттам и за разслоението в селото, за огромния глад за земя, който се е чувствувал в селата и който е бил доведен до последния предел от аграрната политика на кралска Румъния.

Към 1936 година в селата Сребърна и Ветрен големината и спред това категоризирането на селските стопанства е било следното, по сведения на Асен Чапкънов:

Категория	с. Сребърна Бр. на стопанствата	Процент	с. Ветрен Бр. на стопанствата	Процент
Без земя и до 20 дка	331	62,3	215	59,0
От 20 до 50 дка	161	30,2	111	30,5
Над 50 дка	41	7,5	38	10,5

Не по-различно е положението и в останалите села на окръга.

Когато сравняваме тези данни с данните от 1913 година, ясно проличава пагубната политика на румънските власти през 27-годишното им господство. Българските селяни са били доведени до просешка тояга. И благодарение на огромната работа, която са извършили партийната организация и организациите на Добруджанската революционна организация, селата не са били обезлюдени, селяните не са емигрирали и с това са провалили денационализаторската и асимилаторска политика на кралска Румъния. Само този факт е от такава грамадна величина, че очертава в най-ярка светлина значението

(Следва)

ДОВЕРИЕ, ИЗВОЮВАНО С ТРУД

ПРЕДИ повече от тридесет години един любознателен младеж пристъпи прага на тъкачната фабрика в Силистра. Становетe изпълваха помещението с отривистия си непоносим шум, стъклата ритмично подрънкваха, а комините зейнал със своето гърло към небето, бълваше яростно смрадливи кълбета дим.

Невзрачни бяха лицата на тъкачките. Гледаха го с изучаващи очи. И той ги гледаше. Нали от днес нататък свързваше завинаги съдбата си с тяхната.

Тъй беше. Ръководителят на смяна в ДИП „Добруджа“ си спомня много добре това. Такива спомени се реставрират лесно. За Гарабет Бедросян могат да се кажат много неща. И то хубави, разбира се. Би ли могло да бъде иначе, щом той е един от най-старите служители в ДИП „Добруджа“. Впрочем, да не стане някакво недоразумение — Бедросян не е от тези служители, с които се сблъскваме в ежедневието си. Разбира се, сега той не е тъкач — не работи на станове. Сега отговаря за работата на толкова много хора от „Зелена смяна“. Цялата организационна работа е негово дело. Помага на секционните майстори, споделя техните грижи, техните тревоги, техните радости. . .

Стана дума за спомени, които не се забравят никога. Ето още един от тях. 1951 година. Слънчев ден. Повикаха го в управлението. Там научи новината—сребърен „Орден на труда“. Доверчиво го гледаха хората от смяната; радваха се заедно с него, защото тази награда беше и тяхна. Орденът обаче не беше само някаква определена слава. Той беше и задължение. Гарабет Бедросян разбра това. Иначе не би и могло да бъде. Даде сам на себе си дума: „Доверието трябва да се възнагради с трудолюбие“. Организира хората си — нали трябваше да се пре изпълни годишният план. Еклива стана песента на становете. Нито един от тях не заглъхваше. Случваше се някоя тъкачка да се разболее—нейна колежка я замества.

Не е трудно ли! Трудне. Но нали секционният майстор е там, нали отговорникът на смяната Гарабет Бедросян е готов всеки миг да помогне, да напътствува, черпейки от своя богат опит познания. Трудността биваше сломена, производствената програма — изпълнена с чест.

Впрочем, изпълнението на ежемесечните и годишните планове от смяната, която ръдоводи другарят Бедросян, е нещо обикновено. Ето и тази година бе дадено обещание за изтъкаване на 50 000 м плат над плана. Десетмесечието мина — оказа се, че благодарение на ударната работа в чест на партийния конгрес, а и след това вместо планираното количество са изтъкани 80 000 м док..

По-голяма част от продукцията, която смяната изработва под негово ръководство, благодарение на отличните си качества и липсата на каквито и да са рекламации, бива отправяна за износ...

. . . Понякога се струпва много работа, грижите напират една подир друга, но Гарабет Бедросян винаги намира сили, неговата воля е неотстъпна.

Трудно е да се пише за хора, които отдават целия си живот на една професия, на едно дело. Така е и с Бедросян. Да се говори за работата му, значи да се говори за неговия живот, за неговите делници и празници. А това не е никак лесно, защото радостта е необхватно понятие, а щастието не се поддава на описателство.

Едно обаче е лесно — да се види, че хората от ДИП „Добруджа“ обичат своя ръководител, нуждаят се от неговото присъствие. Попитайте когото и да е. Например секционните майстори Тодор Плугаров, Петър Костов и останалите им колеги, които Бедросян е посветил в сложната професия—тъкачеството. „Прекрасен другар в труда“ — ще бъде отговорът им. И с право. Себеотрицанието не би могло да се нарече другояче освен другарство — най-скъпото, най-неоценимото нещо между хората.

Р. МИХАЙЛОВ

ЗЪРНЕНИЯТ ПРОБЛЕМ ОСНОВНА ЗАДАЧА В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

ЗА БЪДЕЩОТО ПЛОДОРОДИЕ

ПРЕД кооператорите от ТКЗС Нова Черна е поставена отговорна задача. През идущата година те трябва да постигнат по 400 кг пшеница средно от декар — най-високия среден добив в окръга.

Специалистите и полевъдите от стопанството имат опит в това отношение. Само преди година те достигнаха рекорден за окръга ни пшеничен урожай — 402 кг от всеки декар, засят с тази култура.

Сега кооперативът зася 12 500 дка пшеница и 2 500 дка ечемик. Сеитбата започна навреме. Първите 4 000 дка бяха засети при идеални условия. Голяма трудност срещнаха механизаторите обаче при подготовката на площите, освободени от слънчогледа. Поради това, че беритбата тук се извърши във влажно време, почвата бе притъпкана от комбайните и от превозните средства. Наложи се и по 7 обработки, за да се извърши качествена сеитба. За целта ръководството бе закупило 5 комбинирани култиватора и 26 тервелски брани.

Според председателя на стопанството — др. Станю Друмев, за късното завършване на сеитбата има известна вина цялото ръководство, което не е успяло така да я организира, че да се изпреварят дъждовните ноември дни. Тук обаче се е държало извънредно много за качеството на сеитбата. И сега допуснатите празни ивици се презасяват. Всички посеви са поникнали. Голяма част от тях са добре вкоренени.

Едно от условията, което карае ръководителите да смятат, че могат да доведат до успешен край поставената им отговорна задача, е подготовката на посевния материал. Всички семена са били почистени по 2 пъти със селектор „Петкус — Гигант“ и отговаряли на първа класа. Седемдесет тона от тях са получени по пътя на сортообмяна, а останалите — произведени в стопанството. Сто процента от пшеницата е от съветския сорт „Безостая—1“.

Най-важното средство за компенсиране на лошите резултати от късната сеитба си остава оборът. Цялата площ, определена за есенна сеитба в ТКЗС — Нова Черна, е наторена предсеитбено с по 50 кг суперфосфат на декар. Три хиляди декара са били наторени предсеитбено и с по 10 кг амониева селитра. Сега в кооперативна се извършва усилено подхранване на посевите. Десет хиляди декара са получили вече по 10-12 кг амониева селитра. Поради голямата влага торенето се извършва на ръка от постоянни хора. Кооперативът разполага с необходимите количества изкуствен тор. Разликата до 25 кг амониева селитра на декар посевите ще получат през пролетта. Ръководството смята, че нейното количество може да достигне до 30 кг средно на декар.

Отсега специалистите обмислят как по-добре да проведат през пролетта борбата с плевелите. Сключен е договор със селскостопанската авиация за третиране на посевите с хербициди.

С цел да се осигурят необходимите растения посевната норма напоследък е била увеличена на 32 килограма.

Работата на кооператорите, специалистите и ръководителите на Нова Черна, тяхната загриженост и разбиране ще помогнат за получаване на повече зърно — една от основните задачи в селското стопанство.

Ст. ГЕОРГИЕВА

Подхранват есенниците

ПРАКТИКАТА от последните години доказа и на кооператорите от с. Долно Ряхово, че добивите от есенните култури се повишават значително, когато те се подхранват с амониева селитра. Затова неотдавна тук бяха наторени общо 2 700 дка есенници.

Тракторист Осман Сюлейманов натори 1000 дка ечемик. При много добра организация полевъдни от звената на Стою Василев, Хюсеин Хасанов и Мехмед Меми шев извършиха ръчно наторяване на 1 700 дка пшеница. Всеки декар получи средно по 15 кг амониева селитра.

Останалата част от есенните култури ще се подхрани при благоприятни условия през зима та или през пролетта. Предвижда се по-слабите площи да се наторят повторно, за да се осигурят и от тях високи добиви.

Халил ИБРАХИМОВ

Васил Иванов е един от най-добрите доячи в с. Сокол. В чест на IX конгрес на Партията той изпълни годишния си план от 40 т мляко още в средата на ноември.

Още една леярна

ОТ НЯКОЛКО месеца в промкомбината на гр. Дулово цари оживление. Стопанският двор заприлича на строителна площадка. Построи се цех за цименови изделия, склад за дървен материал, асфалтиран път край всички цехове.

Започна преустройството и на един голям навес за леярен цех. Зад голямата радост на колектива се прикриваше макар и малкото съмнение, че не ще намерят сили, за да се справят с тази от говорна задача. Други по-песимистично настроени казваха: „Какво пък толкова ще се лее в Дулово, та ще се прави леярна?“ Те нямаха предвид, че на родното машиностроене му е необходимо чугун, превърнат в различни части за вършачки, редосеялки, сенокосачки, силажокомбайни, каквито произвежда ДМЗ „Георги Димитров“ в Русе, чието производство слави имената на нашите машиностроители далеч зад пределите на нашите граници.

Идеята за едно кооперирано производство с ДМЗ „Г. Димитров“ доведе до инициативата, в името на която строители и монтажници с желание и чувство на гражданска отговорност започнаха устройването на леярния цех.

Строителното звено на Исмаил Тахиров бързаше с построяването на помещенията за вагрянката, сърцарната, помощните складове за чугуна и кокса, а друга част от строителите измазваше просторното помещение, в което ще се формират моделите, където разтопеният жълто-бял метал ще укроти силите си и ще се превърне в желания детайл.

За ръководител на цеха беше до шел от РТС Дулово Александър Лечев—млад чернолик мъж, който даваше разпорежданията си по монтажа на вагрянката и другите машини, които ще облекчават труда на младите леяри.

Младият заварчик Георги Свирков — винаги усмихнат и весел, с маска на главата — се качваше по високите скели и с умение правеше металните заварки.

Всички — административното, партийното, профсъюзното и комсомолското ръководства, целият колектив гореше от една мисъл — как по-скоро да се отлее първият чугун на вагрянката. Докато едни бързаха с довършване на сградите, група от 15 човека беше изпратена за квалификация в ДМЗ „Стомана“ Силистра, който завод беше поел шефството над младите леяри.

Младият възрусичък мъж Георги Филчев довършваше последните електроинсталации, проверяваше автоматите и с гордост рапортува, че всичко е готово. Не напразно той е удостоен в предконгресното съревнование със званието „Отличник“ на Министерството на архитектурата и благоустройството и значката ще окичи ревера му.

В дните на IX конгрес на БКП или по-точно 17 ноември в новата леярна се дават последните разпореждания. Високата стоманена кула зареждат с първите количества кокс и чугун. Наближава тържественият момент. Вагрянката избълва първите кълба черен дим. При младите леяри са дошли много гости. Представители на ОК на БКП, на ОНС — Силистра, от ГК на БКП и ГНС — Дулово, леяри от РТС — Дулово и тримата ветерани от ДМЗ „Стомана“ по чугунолеенето Никола Ганчев, Стоян Енев и Младен Раданов.

Подготвят се потите, в които ще потече течният метал. Гости и хазаи очакват с нетърпение. Ето, че текна и първият чугун! Всички бяха озарени от зарево то на разтопения метал и още повече от радостта за постигнатите успехи. Само за няколко часа упорита работа бяха отлети над 4 тона чугунени отливки. С майсторство и умение вагрянкаджията Мехмед Изетов вдигаше пълните кофи с кокс и чугун, за да могат от другата страна младите леяри Димитър Пенчев, Георги Колев, Георги Димитров и др. с бързи и внимателни крачки да отнасят разтопения метал и да дадат първите отливки на родното машиностроене.

След привършването на първия трудов ден в новия стол на предприятието се състоя кратко тържество.

Много бяха ораторите! Добри думи отправи към младите специалисти др. П. Ганчев от ДМЗ „Стомана“; др. Илия Спиридонов, н-к отдел „Местна промишленост и комунална дейност“ при ОНС, др. Иван Русанов, зам. промишлено-строителния отдел при ОК на БКП, посочи отговорната задача, която стои пред малкия колектив и им пожела успех в новата професия.

Накрая директорът на предприятието Господин Бойков каза от името на целия колектив, че ще направят всичко възможно, за да могат през 1967 година да предадат на родното машиностроене над 1 000 тона отливки.

П. ПЕНЧЕВ

РИТМИЧНО ДА СЕ УВЕЛИЧАВА И ОБНОВЯВА ТЕХНИКАТА В ТКЗС

УСПЕШНОТО решаване на една от основните задачи през петата петилетка в селското стопанство — да се повиши производителността на труда с 40 на сто, е възможно само при създаване ритмичност в увеличаването и обновяването на техниката.

Сериозността на този проблем може да се види от сравнителния анализ на възрастовия състав на тракторния парк в ТКЗС. Фактът, че 18-22 на сто от общия брой на тракторите е на възраст над 10 години, е твърде важен показател.

Изхождайки от това и от предпоставката, че в настоящия етап от развитието на техническия прогрес моралното остаряване на редица трактори изпреварва физическото им износване, крайно време е всяко стопанство да разработи подробен научно-обоснован технико-икономически оборот за обновяването на машинно тракторния парк. Старите модификации ДТ-54 и колесните трактори ИФА пионер-40; МТЗ-1, 2; Зетор, Супер и др., повечето от които не само морално, но и физически са вече износени, трябва да се заменят с по-бързоходни и по-мощни нови марки трактори.

За определяне икономически най-изгодния момент при обновяването на техниката съществуват различни методически начини. Така например Ю. А. Конкин счита, че този момент трябва да се определя въз основа на минималната средна себестойност на единица декар мека оран. Професор Б. А. Линтварев посочва, че този момент трябва да се определи в зависимост от минималната сума на отчисленията за амортизация и ремонт при отчитане изхабяването от неблагоприятните зимни условия.

Колективът на ГОСНИТИ препоръчва това да става чрез съпоставяне на стойността на предстоящия ремонт със стойността на новата машина, имаща същото предназначение.

Доктор Дж. Ларсен от САЩ предлага обновяването на техниката да се извършва, когато предполагаемите годишни капитални и експлоатационни разходи станат по-високи от средногодишните такива за новата машина.

Ние считаме, че общ недостатък на посочените методи е липсата на непосредствена връзка между момента на обновяването на техниката и фактора време в неговата икономическа същност.

На занимаващите се с техника в селското стопанство е известно, че относителният дял на времето в целодневни престои и престои в работния ден по технически причини нараства право пропорционално с възрастта на техниката.

Освен това средствата за всеки следващ ремонт, за текущо поддържане, прегледи и за горива и смазочни материали на единица работно време непрекъснато нарастват с 10-15 на сто. Времето на годност за работа между отделните редовни и принудителни престои в ремонт също непрекъснато намалява.

Следователно, определянето на момента за обновяване на техниката трябва да става не въз основа на себестойността на единица условен обем работа, който не отразява условията на машиноползуването (Ю. А. Конкин), или чрез съпоставяне разхода за ремонт със стойността на новата машина, а чрез средноперидичната себестойност на единица продуктивно работно време (единица нормочас) за разглежданата машина.

Използуването на себестойността на нормочаса при определяне на момента за обновяване на техниката даде възможност окончателно да се избегне употребата на коефициенти на условните единици.

Средноперидичната себестойност на нормочаса за всеки период от време „т“ може да се определи като частно от сумарната издръжка на техниката за периода „т“ и сумарното количество изработени от нея нормочасове за същия период.

$$C = \frac{\frac{т}{ЕР}}{\frac{т}{ЕК}}$$

С — средна периодична себестойност за период „т“

ЕР — обща издръжка на техниката към период „т“

ЕК — общо количество заработени нормочасове към период „т“

Пример: Средната периодична себестойност на един нормочас за ДТ-54 при Т — 3 и ЕР — 29589 лева и ЕК — 4476 е —

$$C = \frac{29689}{4475} \approx 6{,}60 \text{ лв.}$$

По този начин на работа чрез намиране най-ниската средна периодична себестойност на един нормочас може да се определи моментът за обновяване за всеки трактор.

Моментът за обновяване на новозакупена техника може да се определи чрез изчисляване икономически най-изгодното общо количество нормочасове в експлоатация.

За целта трябва да се използува формулата:

$$Кнч = \sqrt{\frac{Бс - Ц/Г}{С}}$$

Кнч — количеството нормочасове към момента на обновяването — брой

Бс — балансова стойност на трактора с разходите по доставката

Ц — цена на отпадъчния материал при бракуване на трактора — лева.

С — средногодишен темп в увеличаване на разходите за основно и текущо техническо поддържане, отразени в себестойността на един нормочас — лв.

Г — средногодишна заработка — нормочасове — бр.

Примерно, ако за ДТ-54 Бс — Ц — 7500; Г — 1500, а С — 0,15, Кнч ще има значение 8346 нормочаса, т. е. икономически изгодният момент за обновяване на дадения трактор ще бъде 5,5 години след първия основен ремонт. При изчисляване значението на „С“ се взема под внимание само периода след първия основен ремонт.

Техническият прогрес в развитието на производителните сили в земеделското машиностроене непрекъснато съкращава експлоатационния живот на наличната техника. Практическият извод от това е максимално да се използува наличната техника с оглед предотвратяване на загубите от неизползувани капитални вложения и ритмичност в обновяването с оглед максималната ефективност на производството.

Необходимо е с оглед повишаване устойчивостта на машинно тракторния парк срещу ускорения темп на морално остаряване всяко стопанство да разработи икономически обоснован и строго съгласуван план за техническия прогрес, съдържащ оборота по бракуването, лимита по изкупуването и мероприятията по доусъвършенстването на наличната техника. Увеличаване работния период на техниката чрез универсализиране представлява резерв за огромни икономии на средства за нова техника.

За правилно икономически обосновано увеличаване и обновяване на машинно тракторния парк е необходимо всеки трактор да се постави на принципите на стопанската сметка. Индивидуалната стойност на услугата, която получава производството от всяка машина, трябва да се контролира и съпостави с оптималната средна величина на тази услуга в конкретните условия на производствената дейност и експлоатация на селскостопанската техника.

Само така всяко стопанство чрез правилно съчетаване на екстензивната с интензивната форма в повишаване фондо и енерговъоръжеността на земята и труда успешно ще решава основната задача през петата петилетка — висока ефективност на производството чрез широка интензификация на производствените процеси.

Благой МАНОВ
научен сътрудник в ИПС
Ген. Тошево

Грижлив в работата си е Халит Забунов — дърводелец от ТКЗС — Черноли.

ГРИЖИ ЗА ПРЕЗИМУВАНЕТО НА ЖИВОТНИТЕ

ЕДНО от най-важните условия за доброто презимуване на животните от обществения сектор е наличието на необходимия за изхранването им фураж. Само така през зимните месеци може да се осигури изпълнението на плана за животинската продукция.

Изхождайки от това основно обстоятелство, председателят на ТКЗС — Паисиево — др. Неизи Мехмедов и главният зоотехник Милко Тончев направиха необходимото за набавяне необходимия за стопанството им груб и концентриран фураж. Още повече, че опитът от миналата зима накара всички сериозно да помислят как да се осигури повече и по-пълноценна храна за животните. Защото недостигът от фуражи през изминалия оборен сезон беше твърде чувствителен.

Полевъдите съхраниха 3 930 т слама, 80 на сто от която е балирана и извозена в стопанските дворове на бригадите. Добре е окупено и 2 227 т бобенище, 218 т люцернова слама, 138 т грахово сено, 272 тона фиево сено. Навреме бе извозен и окупен в близост с овцефермите 1 086 т царевичак.

Голямо внимание обърнаха полевъдите и прикситбата и сушенето на люцерната. Навреме бе прибрано 1 697 т люцерново сено.

За изхранването на животните голям дял се пада и на сочните фуражи. В ТКЗС — Паисиево е приготвен 4 909 т силаж. Стопанството разполага и с 470 т кръмно цвекло.

Необходимо е сега вече да се помисли за преработката на грубите фуражи, за тяхното пестелив изхранване.

Наред с осигуряване на нужната храна ръководителите на кооператива мислят и за добрата подготовка на помещенията. Заместник-председателят Хюсеин Салиев отговаря за ремонта на всички сгради в животновъдството. Много от набелязаните ремонти са вече извършени. Необходимо е да се използуват последните хубави дни, за да се довърши окончателно ремонтирането на помещенията.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Колко интересно протичат часовете в техническата работилница на секуловското училище!...

Двубой за знания

НА 24 ноември т. г. учениците от X-г клас при I СПУ—Силистра проведоха литературен двубой. Той беше организиран, за да бъде още по-добра подготовката за класното упражнение. Класът беше разделен на две групи: „групата на Онегин“ и „групата на Татяна“. Съревнованието, което водиха те, беше не за победа, а стремеж да се постигнат по-пълноценни анализи на въпросите. В двубоя се отличиха Б. Кирилов, Марийка Василева, Виолета Пенева, Цанка Павлова, Иванка Никитова и Красимир Събев.

Инициативата постигна хубав резултат. С цената на този двубой колективът на класа се подготви още по-добре за класното упражнение, сплоти се още повече. В двубоя всички се стремяха да изложат своите знания и да научат нещо по-хубаво, нещо по-интересно. И всичко това беше подчинено на една топла обич към литературата, породена от преподавателката, другарката Милчева.

С. М. К.

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

„ДОРОСТОЛ“ СЕ РАЗИГРА СЛЕД ПОЧИВКАТА

„Етър“ (В. Тр.) е бил всякога един от „най-неудобните“ противници за „Доростол“, Силистренци пазят горчиви спомени от предишните срещи за първенство между двата отбора, завършили неотменно с победи на етърци, в това число две на свой терен. И в двата случая виновникът беше един и същи състезател — дясното крило на търновци Маринов.

Развоят на срещата показа, че опасенията ни не са били напразни. Домакините започнаха сковано, нервно, играта явно не им вървеше. Защитата лесно се пукваше. Нападението пък не можеше да задържи топката, да за страши опасно, да създаде голови заплахи. А първият удар към вратата на гостите бе отправен от Филипов едва в 14 м. Към всичко това се прибавяше и голяма доза технически брак — из разен най-вече в неточни пасове, лошо овладяване на топката, погрешни ходове. В действията на доростолци липсваше сякаш воля за победа, борба за всяка топка, изявен стремеж да се преследва противника, да се рушат неговите акции още в зародиш. Да, явно тежеше горчивият опит.

Етърци заиграха със сгъстена защита, дори бяха издърпали дълбоко назад в услуга на отбраната централния си нападател Василев, който свърши добра работа. От защитата топката бързо се изнасяше със средни и дълги прехвърляния към оставените на предна позиция Маринов (7), Гецов (11), Алексиев (8) и Николов (10). Но попаднала вед нъж в тях, напред бързо се включваха състезатели от втория еше лон и бързо насищаха полето пред нашата врата.

А в 19 м. дойде това, от което най-много се страхувахме, и сякаш ни напомни за гледан филм. Гецов получи топката от дълбочина, вряза се дълбоко и Янков вместо да го атакува решително, го остави спокойно да центрира пред вратата. Курдуманов не можа да се намеси поради лошата позиция, която беше заел, и оставеният съвсем сам (!?) Марин нов от непосредствена близост с глава простреля мрежата.

Нима традицията отново щеше да се спази? Голът успокои етърци. Те почнаха да разиграват спокойно топката, да бавят, да убиват темпото, да печелят време. Силистренци пък натисна ха, но все още действуваха неорганизирано, хаотично, прибързано. В 27 м. Стоев и Методиев след бърза комбинация се озова ха пред вратата на гостите, но последният стреля в аут и пропу сна идеално положение за изравняване. Вълов отново на няколко пъти се включи в дълги рейдове като дясно крило, но вместо да центрира, съвсем излишно играеше солово и в почти всички случаи топката му се отнемаше. А на опразненото от него мя сто следваха бързи контраатаки, които на няколко пъти създадоха критични моменти в нашата отбрана. Ако се изчисти от този дефект, активната игра на десния ни защитник би носила по-голяма полза.

Почивката сякаш вля нови сили и подчертана воля за победа в домакините — това пролича още в първите ходове. Видяхме един преобразен, вдъхновен „Доростол“, който през цялото второ полувреме се бори мъжки, с похвално настървение и съумя да респектира етърци. Те бяха зашеметени и с мъка отбиваха вълните на атаките, които следваха една след друга. Силистренци показаха ярко, че когато искат, могат да бъдат бойци. Жалко само за пропуснатото първо полувреме.

Активната игра на целия отбор не можеше да не даде резултат. По-активно, по-добре заигра Такев. В 56 м. той застана зад топката. Наказателен удар. Топката се извиси пред вратата, настана кратко меле, в което най-съобразителен се оказа бомбардирът на отбора Методиев, който отблизо стреля край вратаря Ванчев (Е-1) — 1:1.

Едва сега, след изравняването, и двата отбора включиха на много високи обороти. Играта стана изключително бърза, напрегната. Контраатаките се редуваха ту към едната, ту към другата врата. Но за всички беше ясно, че тези на доростолци носеха по-реална заплаха. Защитата подобри играта си, а напред много активно заигра Филипов. Няколко остри негови слизания по крилото създадоха голямо напрежение пред вратата на гостите. Веднъж не бе използувано ново меле, втори път в последния миг Младенов беше избутан. В 29 м. отново Филипов постави в мат защитата на търновци и от аутлинията центрира пред вратата, където Методиев посрещна и заби втория си гол. Вече можехме да си отдъхнем. Влизането на Цинцаров в игра заздрави защитата, която до края на мача успя да се справи с отчаяните опити на гостите да внесат прелом в резултата. А в самия край Филипов и Манов проведоха светкавична комбинация и последния от воле вкара прекрасен гол, но... миг след като съдията беше дал последния сигнал.

Победата на „Доростол“ е напълно заслужена. Тя дойде в резултат на сърцатата му, бойка игра през второто полувреме, от силната воля за краен успех. Самите играчи разбраха как трябва да се воюва. А тези качества са особено ценни и нужни, когато се играе на чужд терен, където се изисква двойно, тройно по-голямо отдаване на силите.

Йордан СИМЕОНОВ

Една ползотворна среща

ОТМИНАХА дните на Деветия конгрес. Поставените от него задачи трябва да се превърнат в дела. Основна задача за нас, учителите, е проблемът за възпитанието на младото поколение като утрешни строители на комунистическото общество. Тази цел събра преди няколко вечери в салона на училище „Ц. Черковски“ в Средище родители, ученици, учители. Пред родителите и учителите доклад за целите и задачите на комунистическото възпитание изнесе директорът Г. Николов.

След това зазвучаха медните гласчета на децата, които изпълниха богата музикално-литературна програма, опити из областта на химията и физиката. Под ръководството на учителите Николова, Трифонова, Гарибов, Пеев и др. два часа се редяха изпълнителите. Учениците показаха какво са научили, а родителите видяха на какво са способни техните деца — утрешната им отмяна.

Положено е хубаво начало. Предстоят тепърва срещи, разговори. И как иначе? Нали училището трябва да стои близко до обществеността, до родителите.

Георги Ц. ДИМИТРОВ

Отчетна конференция на ДОСО

На 24 ноември в с. Гарван се проведе отчетна конференция на общинската организация на ДОСО в района на попинската община. Гост на конференцията беше др. Димитър Желев—председател на ОК на ДОСО. Доклад за едногодишната работа на организацията прочете председателят на общинския комитет на ДОСО — Тодор Моллов.

Отчете се, че в сравнение с миналите години организацията през тая година е постигнала добри резултати. Благодарение на предварителния подбор и обучение на инструкторите и лекторите, занятията са преминали на високо ниво. Проявената взискателност от страна на лекторите към кръжочниците е допринесла за по-трайното усвояване на преподадения материал. В различните форми на обучение в района на общината са обучени 515 човека. Особено внимание е обърнато на донаборниците, от които по стрелково дело са обучени 35 човека. Добри резултати са постигнати в курса по приложна електротехника, в който са обучени 60 жени, умело боравещи с домакинските уреди, прибори и др. Добри грижи са проявени и към най-малките граждани —учениците от основните училища. В кръжока по морски моделизъм са обучени 20 ученика.

През изтеклата година ДОСО е станала място за обучение на квалифицирани кадри за селското стопанство. В курсовете за трактористи са обучени 30 човека. За задоволяване нуждите на ТКЗС в ДОСО са подготвени 11 шофьори, които вече водят зачислените им превозни средства.

За патриотичното възпитание на населението много са спомогнали срещите със стари партийни дейци, участвували в антифашистката борба и изнесените лекции и беседи с патриотична тематика.

Въпреки благоприятното разположение на Попина и Гарван до Дунава, през отчетната година организацията малко е работила за развитие на масов воден спорт поради липса на съоръжения и инвентар за тренировки и състезания. Това говори, че ОК на ДОСО трябва да подпомогне организацията за изграждане на водна база с необходимите инструктори към нея.

Малко е работата и за провеждане на мото състезания и мотопоходи до исторически места.

В изказването си др. Желев насочи вниманието на организацията към засилване работата с учениците, а също така към укрепване връзката между ДОСО и ДКМС за още по-масова работа сред младежта.

Илия РАВАЛИЕВ

Активни прояви на учащите се

НА 19 НОЕМВРИ ученици и учители от средното политехническо училище „Йордан Йовков“ тържествено празнуваха своя патрон. По случай празника и едновременно с другите мероприятия се проведоха и спортни състезания по три вида спорт — лека атлетика, баскетбол и волейбол.

Пионерите откриха състезанията с вътрешно първенство по лекоатлетически четирибой, който приключи с двустранна среща между отборите на с. Царев дол и нашето училище. Отлично се представиха на скок височина пионерките Антоанета Октавианова от VII клас и Марийка Здравкова от VI клас.

На 17 ноември на градския стадион тържествено бе открит спортният празник на училището. На секторите застават състезатели от осем отбора. Кой ще спечели първото място, кой от класовете ще отнесе златната купа? Най-напред е стартът на 100 метра гладко бягане. Отличните Мария Добрева и Гицка Йорданова финишират с еднакво време. Борбата за всяка точка при девойките е много оспорвана — силите са почти изравнени. При юношите обаче се очертава отборът на XI клас като най-добре подготвен. С малка преднина отборът на осмокласничките застава пред отбора на XI-те. Купата завоюва комплексният първенец-отборът на XI клас.

Волейболистите, разделени на две групи, трябваше да проведат много срещи, за да излъчат на края финалистите. Те бяха отборите на XI „в“ клас и X„г“ клас. Спечелиха волейболистите на XI „в“ клас, водени от отличния Н. Иванов. Кулминационна точка във волейбола бе междуградската среща между девическите отбори на Силистра, Тутракан и Исперих. Два дни около волейболните мрежи кипеше ожесточена борба. Първи се срещнаха тутраканки и силистренки, които и фактически решаваха въпроса за първото място. Тутраканки, водени от отличната М. Димчева и амбициозната Д. Корфонзова, по казаха, че са напреднали доста и че тая година на окръжните първенства ще застанат с големи амбиции. Те спечелиха след гореща борба с 3:2 гейма.

Едновременно с турнира по волейбол се проведе такъв и по баскетбол. Тук първи се класираха девойките от X клас и юношите от XI клас.

При тържественото закриване директорът на училището връчи купите и награди на отборните първенци, както и на победителите в отделните дисциплини.

Стоян ЦОНЕВ

Спортен празник в Чернолик

НА 23 НОЕМВРИ в село Чернолик се проведе голям спортен празник, на който присъствуваха стопански и партийни ръководители на общината. В състезанията взеха участие над 220 души— представители на физкултурните колективи от селата Яребица, Правда, Златоклас и Чернолик.

По лека атлетика най-оспорвано преминаха бяганията. При пионерите на 60 метра най-бърз бе Хаккъ Халидов от с. Чернолик, а при пионерките Неврия Сюлейманова. От младежите на 100 м най-добро време даде Хюсню Алиев от с. Яребица.

На сектора за тласкане гюле се събраха над 40 състезатели, от които най-далеч тласна гюлето Иван Аспарухов от Чернолик. След това се проведоха срещи по баскетбол между пионерките от Чернолик и Правда и между пионерите от Чернолик и Яребица. Пионерите и пионерките от Чернолик победиха и в двете срещи. Победи извоюваха и волейболистите на селото в срещата им с тези на Яребица.

На победителите в отделните спортове и на индивидуалните победители ТКЗС и физкултурното дружество връчиха спортни екипи и награди.

Любен ГАЙДАРОВ

Нови книги за вашия дом

ГЕОРГИ КАРАСЛАВОВ. Освобождение. Избрани повести.

ГРИГОРИЙ ТЮТЮНИК. Вртоп. Избрани романи.

ИЩВАН САБО. Зимен ден. Разкази.

ДИМИТЪР БЛАГОЕВ. Статии.

АНАСТАС СТОЯНОВ. Наричай те ме вечност или миг. Стихове.

ДИНЧО ЦОНЧЕВ. Мъже без вратовръзки. Повест.

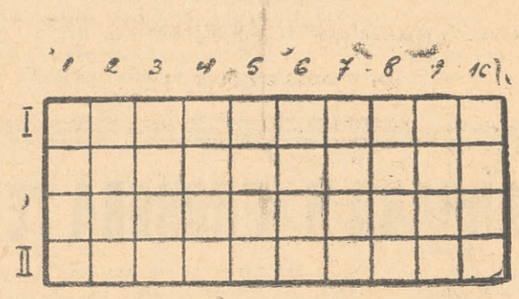
НИКОЛАЙ ПАВЛОВ. Котвата остава на дъното. Роман.

БОРИС ДЕЛЧЕВ. Литература, изкуство, критика. Сборник статии.

АТАНАС СЛАВОВ. С уединението на еснафа.

Забавни минутки

ГЕОГРАФСКА ИГРОСЛОВИЦА

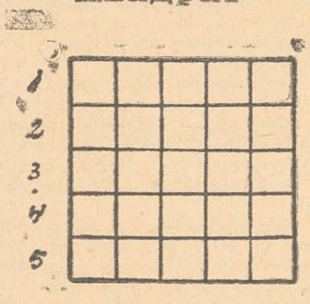

ОТВЕСНО: 1. Река в Тайланд, приток на р. Менам. 2. Река в Югозападна Франция. 3. Наш оръжен град. 4. Град в Средния Изток. 5. Остров в западната част на Шотландия. 6. Столица на западноафриканска държава. 7. Град в Северна Франция, разположен на р. Сена. 8. Град в САЩ, в щата Оклахома. 9. Известен остров в Индонезия. 10. Град в Перу.

ВОДОРАВНО: I: Главният град на Холандска Гвинея.

II: Най-големият остров в света.

Квадрат

ВОДОРАВНО И ОТВЕСНО — еднакво:

1. Известен наш революционер от Априлското въстание. 2. Столицата на Канада. 3. Обществено-политическа групировка. 4. Град в Северна Австралия. 5. Бисерът на Черноморското ни крайбрежие.

Алгебрична задача

(а + в + с) + (d + е + f) = X

а = Остров от групата на Далматинските о-ви.
в = Река в Пакистан.
с = Част от псевдонима на наш детски писател.
d = Породист кон.
е = Граматически съюз.
f = Наречие за място — високо.
X = Двете имена на виден индийски философ — писател.

Досетливи ли сте...

ДОСЕТЛИВИ ЛИ СТЕ. . .

Кой град в Чехословакия—при станище на Дунав, е сбор от старопланински връх и река в Северна Италия?

Коя река в Югозападна Франция, прочетена обратно, се превръща в град в Южна Полша?

Размествайте буквите на името на наша планина, за да получите име на река в СССР—в Закавказието. Размествайки още веднъж същите букви, ще получите име на малка островна група в Кампешовия залив — Централна Америка.

На коя пустиня в Африка — най-голяма на земното кълбо, като премахнете първата и последната буква, ще получите името на град в Североизточен Иран?

Задава: Арона ПИТАКОВА

Език мой, враг мой

„Покупките на стоките можете да получите в стола“
(обява)

„В случай на възникване на пожар незабавно **да се съобщи на часовия** и да се вземат неотложни **мерки за ликвидирането на последния**“.
(из инструкция)

„**Техническото състояние** на апаратурата се определя от **техническото състояние** на съставните й части, **техническото състояние** на които от своя страна определя **техническото състояние** на съставните им елементи.“
(из научен доклад)

„Библиотеката работи **ежедневно**, освен неделя. Почивен ден — четвъртък“.
(обява)

„Моля да бъда приет за член на профсъюза, **тъй като никога не съм бивал негов член**“.
(из заявление)

„Молим да изпратите **следовател** за оказване на **помощ при похищение на социалистическата собственост**“.
(из заявление до прокуратура)

„В случай че агнето умре, стойността му да се изиска **от Петров, теглото на който е 15 кг.**“
(решение на ТКЗС)

„Открити са 75 кг пшеница и **фотография** на Иванов, **рекол та 1966 година**“.
(из протокол)

„**Ватманката**, която бих искал да видя не срещу себе си, а на подсъдимата скамейка, **най-напред ме удари с трамвая**, а после с някакъв металически предмет“.
(из показания на пострадал)

„Комсомолецът Иванов е примерен комсомолец и **добре се представя** както от положителна, така и **от отрицателна страна**.
(из комсомолска характеристика)

ШЕВНАТА МАШИНА

ВАША ДЯСНА РЪКА

Тя дава възможност на добрата домакиня да ушие за себе си или на децата си всичко, каквото пожелае.

Изберете!	КРАЧНА	РЪЧНА
„НАУМАН“ (ГДР)	*268 лв.*	*160 лв.*
„ЛУЧНИК“ (Полша)	*216 и 230 лв.*	*172 лв.*
„МИНЕРВА“ (Чехия)	*268 лв.*	*172 лв.*
„ПОЛОНИЯ“ (Унгария)	*256 лв.*	*172 лв.*

Продажба и на дългосрочно изплащане!

ОТП „ТОПЛИВО“

ОБЯВА

На основание Наредбата на Министерството на вътрешната търговия за разпределение на строителните материали за стоков фонд ПРЕДПРИЯТИЕТО ПОКАНВА от 1 януари 1967 година всички граждани от Силистра, Тутракан и Дулово, които възнамеряват да строят през 1967 година или са в строеж за довършване на жилищни сгради, да посетят предприятието и се зарегистрират за необходимите количества строителни материали.

На всички зарегистрирани граждани предприятието ще води картотека. РАЗПРЕДЕЛЕНИЕТО ЩЕ СЕ ИЗВЪРШИ ПО РЕДА НА ЗАПИСВАНИЯТА. Записването на гражданите от Дулово и Тутракан ще става в съответните филиали ВЪЗ ОСНОВА НА ПРЕДСТАВЕНО РАЗРЕШИТЕЛНО ЗА СТРОЕЖ ОТ ГРАДСКИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ.

От предприятието

Искате ли да получавате РЕДОВНО през 1967 година вестник

„Силистренска ТРИБУНА“

АБОНИРАЙТЕ СЕ НЕЗАБАВНО ТИРАЖЪТ Е ОГРАНИЧЕН.

Вестникът през следващата година ще отпечатва РАЗКАЗИ, СТИХОТВОРЕНИЯ, ПОВЕСТИ.

Годишен абонамент 3,12 лв.
Шестмесечен 1,56 лв.

Станете абонати на вестник „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“

ОБЯВА

ДП Окръжно управление на съобщенията — Силистра

ТЪРСИ:

Един ГЛАВЕН СЧЕТОВОДИТЕЛ с основна месечна заплата 105 ЛЕВА по старите щатни таблици.

ДВАМА РАБОТНИЦИ за ремонтната група по телефонните линии в окръга — ЗАПЛАЩАНЕ ПО РАЗРЯД.

КАНДИДАТИТЕ ДА СА ЖИТЕЛИ НА ГРАД СИЛИСТРА.

Справка „Личен състав“ на предприятието. Тел: 30-06.

ОТ УПРАВЛЕНИЕТО

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Улица „Георги Димитров“ — сградата на Партийния дом, телефони: главен редактор — 28-28; зам. главен редактор — 32-29; секретариат — 39-55; отдел „Партиен“ — 32-01; отдел „Селскостопански“ — 32-48; отдел „Икономически“ — 32-11; отдел „Култура и бит“ — 32-40; Коректори — 31-32; вестник „Зия“ — 31-85; Администрация — 32-31;